

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

23. joulukuuta 2016

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2013–2014

Istunnot 13.–16. tammikuuta 2014

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EYVL C 464, 23.12.2014.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 14. tammikuuta 2014

2016/C 482/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 älykkästä erikoistumisesta: huippuosaamisen verkottuminen toimivan koheesiopolitiikan osatekijänä (2013/2094(INI))	2
2016/C 482/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 täytöntöönpanokertomuksesta 2013: Hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologian kehittäminen ja käyttö Euroopassa (2013/2079(INI))	9
2016/C 482/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 sähköisen terveydenhuollon toimintasuunnitelmasta 2012–2020: innovatiivista terveydenhuoltoa 21. vuosisadalle (2013/2061(INI))	14
2016/C 482/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 elintarvikekriisistä, petoksista elintarviketjussa ja niiden valvonnasta (2013/2091(INI))	22
2016/C 482/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 tehokkaiden työsuojelutarkastusten strategiasta työolojen parantamiseksi Euroopassa (2013/2112(INI))	31
2016/C 482/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 työntekijöiden rahoitusosakkuudesta yritysten tuloksissa (2013/2127(INI))	41
2016/C 482/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 sosiaalisesta suojelusta kaikille, myös itsenäisille ammatinharjoittajille (2013/2111(INI))	48

2016/C 482/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 EU:n jäsenvaltioiden valmiudesta käynnistää koheesiopolitiikan uusi ohjelmakausi tehokkaasti ja oikea-aikaisesti (2013/2095(INI))	56
2016/C 482/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 ympäristössä olevaa muovijätettä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta (2013/2113(INI))	64
2016/C 482/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 alueellisista merkeistä: kohti maaseututalouden parhaita käytänteitä (2013/2098(INI))	70

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

2016/C 482/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2014 EU:n ja Kaakkois-Aasian maiden liiton (ASEAN) suhteiden tulevaisuudesta (2013/2148(INI))	75
2016/C 482/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2014 luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevasta rikollisuudesta (2013/2747(RSP))	83
2016/C 482/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2014 Euroopan uudelleenteollistamisesta kilpailukyvyyn ja kestävyys edistämiseksi (2013/2006(INI))	89

Torstai 16. tammikuuta 2014

2016/C 482/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi muuntogeenisen maissin (<i>Zea mays</i> L., linja 1507), joka on vastustuskykyinen tiettyjä perhostuholaisia kohtaan, markkinoille saattamisesta viljelyä varten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti (2013/2974(RSP))	110
2016/C 482/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 vapaata liikkuvuutta koskevan perusoikeuden kunnioittamisesta EU:ssa (2013/2960(RSP))	114
2016/C 482/16	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 unionin kansalaisuuden myymisestä (2013/2995(RSP))	117
2016/C 482/17	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 Serbiaa koskevasta vuoden 2013 edistymiskertomuksesta (2013/2880(RSP))	119
2016/C 482/18	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 Kosovon yhdentymisestä Euroopan unioniin (2013/2881(RSP))	127
2016/C 482/19	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 Islantia koskevasta vuoden 2012 edistymiskertomuksesta ja vaalien jälkeisistä näkymistä (2013/2932(RSP))	135
2016/C 482/20	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 Etelä-Sudanin tilanteesta (2014/2512 (RSP))	137
2016/C 482/21	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 asunnottomuutta koskevasta EU:n strategiasta (2013/2994(RSP))	141
2016/C 482/22	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 oikeuksien puolustajien ja oppositioaktivistien tilanteesta Kambodžassa ja Laosissa (2014/2515(RSP))	145
2016/C 482/23	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 Bangladeshin äskettäisistä vaaleista (2014/2516(RSP))	149
2016/C 482/24	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 äskettäisistä toimista homo- ja biseksuaalien, transihmisten sekä intersukupuolisten henkilöiden kriminalisoimiseksi (2014/2517(RSP))	152

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Tiistai 14. tammikuuta 2014

2016/C 482/25 Euroopan parlamentin päätös 14. tammikuuta 2014 Lara Comin parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2013/2190(IMM)) 155

2016/C 482/26 Euroopan parlamentin päätös 14. tammikuuta 2014 hyväksyntämenettelyä koskevan Euroopan parlamentin työjärjestyksen 81 artiklan muuttamisesta (2012/2124(REG)) 157

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

2016/C 482/27 Euroopan parlamentin päätös 15. tammikuuta 2014 pysyvien valiokuntien toimivallasta (2013/2996 (RSO)) 160

Torstai 16. tammikuuta 2014

2016/C 482/28 Euroopan parlamentin päätös 16. tammikuuta 2014 koskemattomuuden pidättämistä ja puolustamista koskevien Euroopan parlamentin työjärjestyksen määräysten muuttamisesta (2013/2031(REG)) 169

III Valmistelevat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 14. tammikuuta 2014

2016/C 482/29 P7_TA(2014)0004
Uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidipäästöt ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 510/2011 muuttamisesta uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevien keinojen määrittelemiseksi (COM(2012)0394 – C7-0185/2012 – 2012/0191(COD))

P7_TC1-COD(2012)0191

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi asetuksen (EU) N:o 510/2011 muuttamisesta uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevien keinojen määrittelemiseksi 176

2016/C 482/30 P7_TA(2014)0005
Kuluttajaohjelma 2014–2020 ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kuluttajaohjelmasta vuosiksi 2014–2020 (COM(2011)0707 – C7-0397/2011 – 2011/0340(COD))

P7_TC1-COD(2011)0340

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi monivuotisesta kuluttajaohjelmasta vuosiksi 2014–2020 ja päätöksen N:o 1926/2006/EY kumoamisesta 178

2016/C 482/31

P7_TA(2014)0006

Korkealaatuista naudanlihaa, sianlihaa, siipikarjanlihaa, vehnää sekä vehnän ja rukiin sekaviljaa ja leseitä, lesejauhoja ja muita jätetuotteita koskevat yhteisön tariffikiintiöt ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi korkealaatuista naudanlihaa, sianlihaa, siipikarjanlihaa, vehnää sekä vehnän ja rukiin sekaviljaa ja leseitä, lesejauhoja ja muita jätetuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 774/94 muuttamisesta (COM(2011)0906 – C7-0524/2011 – 2011/0445(COD))

P7_TC1-COD(2011)0445

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 774/94 muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpano- ja säädösvallan osalta 179

2016/C 482/32

P7_TA(2014)0007

Turkista peräisin olevan oliiviöljyn ja tiettyjen muiden maataloustuotteiden tuonti ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetusten (EY) N:o 2008/97, (EY) N:o 779/98 ja (EY) N:o 1506/98 muuttamisesta komissiolle Turkista peräisin olevan oliiviöljyn ja tiettyjen muiden maataloustuotteiden tuonnin alalla siirretyn säädösvallan ja täytäntöönpanovallan osalta (COM(2011)0918 – C7-0005/2012 – 2011/0453(COD))

P7_TC1-COD(2011)0453

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi neuvoston asetusten (EY) N:o 2008/97, (EY) N:o 779/98 ja (EY) N:o 1506/98 muuttamisesta Turkista peräisin olevan oliiviöljyn ja tiettyjen muiden maataloustuotteiden tuonnin alalla siltä osin kuin on kyse komissiolle siirretystä säädösvallasta ja täytäntöönpanovallasta 181

2016/C 482/33

P7_TA(2014)0008

Maustettujen viinituotteiden maantieteelliset merkinnät ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maustettujen viinituotteiden määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojasta (COM(2011)0530 – C7-0234/2011 – 2011/0231(COD))

P7_TC1-COD(2011)0231

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi maustettujen viinituotteiden määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojasta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/91 kumoamisesta 183

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

2016/C 482/34

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi terrorismin ja muiden turvallisuuteen liittyvien riskien ennalta ehkäisyä, torjuntavalmiutta ja niiden seurausten hallintaa koskevan erityisohjelman perustamisesta kaudelle 2007–2013 osana turvallisuutta ja vapauksien suojelua koskevaa yleisohjelmaa tehdyn päätöksen 2007/124/EY, Euratom kumoamisesta (15187/2013 – C7-0418/2013 – 2013/0281(APP)) 184

2016/C 482/35	<p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Venäjän federaation hallituksen välisen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen uusimisesta (13152/2013 – C7-0370/2013 – 2013/0282(NLE)) 185</p>
2016/C 482/36	<p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi liikkeeseen tarkoitettujen eurometallirahojen yksikköarvoista ja teknisistä eritelmistä (uudelleenlaadittu teksti) (COM(2013)0184 – C7-0132/2013 – 2013/0096(NLE)) 186</p>
2016/C 482/37	<p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi tieliikenteessä käytettävistä ajopiirtureista, tieliikenteen valvontalaitteista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 kumoamisesta sekä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamisesta (11532/4/2013 – C7-0410/2013 – 2011/0196(COD)) 188</p>
2016/C 482/38	<p>P7_TA(2014)0024</p> <p>Käyttöoikeussopimusten tekeminen ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi käyttöoikeussopimusten tekemisestä (COM(2011)0897 – C7-0004/2012 – 2011/0437(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0437</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi käyttöoikeussopimusten tekemisestä . . 189</p>
2016/C 482/39	<p>P7_TA(2014)0025</p> <p>Julkiset hankinnat ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisista hankinnoista (COM(2011)0896 – C7-0006/2012 – 2011/0438(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0438</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 190</p>
2016/C 482/40	<p>P7_TA(2014)0026</p> <p>Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnat ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista (COM(2011)0895 – C7-0007/2012 – 2011/0439(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0439</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../2014 antamiseksi vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta . 191</p>

2016/C 482/41	Euroopan parlamentin tarkistukset 15. tammikuuta 2014 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kolmansien maiden tavaroiden ja palvelujen pääsystä unionin sisämarkkinoille julkisten hankintojen alalla sekä unionin tavaroiden ja palvelujen kolmansien maiden julkisten hankintojen markkinoille pääsyä koskevia neuvotteluja tukevista menettelyistä (COM(2012)0124 – C7-0084/2012 – 2012/0060(COD))	192
2016/C 482/42	Euroopan parlamentin tarkistukset 15. tammikuuta 2014 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi hunajasta annetun neuvoston direktiivin 2001/110/EY muuttamisesta (COM(2012)0530 – C7-0304/2012 – 2012/0260(COD))	227
2016/C 482/43	P7_TA(2014)0029 Herkules III -ohjelma ja Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Herkules III -ohjelmasta Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisen alalla toteutettavien toimien tukemiseksi (COM(2011)0914 – C7-0513/2011 – 2011/0454(COD)) P7_TC1-COD(2011)0454 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi ohjelman perustamisesta Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisen alalla toteutettavien toimien tukemiseksi (Herkules III -ohjelma) ja päätöksen N:o 804/2004/EY kumoamisesta	234
2016/C 482/44	Euroopan parlamentin tarkistukset 15. tammikuuta 2014 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 638/2004 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse säädösvallan ja täytäntöönpanovallan siirtämisestä komissiolle tiettyjen toimenpiteiden hyväksymiseksi, tullihallinnolta saatavien tietojen toimittamiseksi, salassapidettävien tietojen vaihtamiseksi jäsenvaltioiden välillä ja tilastollisen arvon määrittämiseksi (COM(2013)0578 – C7-0242/2013 – 2013/0278(COD))	235
Torstai 16. tammikuuta 2014		
2016/C 482/45	Euroopan parlamentin päätös 16. tammikuuta 2014 neuvoston suosituksesta Euroopan keskuspankin johtokunnan jäsenen nimittämisestä (N7-0002/2014 – C7-0010/2014 – 2014/0801(NLE))	244
2016/C 482/46	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. tammikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi luvan antamisesta Ranskalle soveltaa Guadeloupeissa, Ranskan Guyanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotetusta ”perinteisestä” rommista kannettaviin tiettyihin välillisiin veroihin alennettua verokantaa ja päätöksen 2007/659/EY muuttamisesta (COM(2013)0839 – C7-0488/2013 – 2013/0413(CNS))	245

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämisenjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämisenjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämisenjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursiivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai yliviivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2013–2014

Istunnot 13.–16. tammikuuta 2014

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EYVL C 464, 23.12.2014.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 14. tammikuuta 2014

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2014)0002

Älykäs erikoistuminen: huippuosaamisen verkottuminen toimivan koheesiopolitiikan osatekijänä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 älykkäästä erikoistumisesta: huippuosaamisen verkottuminen toimivan koheesiopolitiikan osatekijänä (2013/2094(INI))

(2016/C 482/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen XVII, XVIII ja XIX osaston,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006⁽¹⁾,
- ottaa huomioon yhteisön koheesiopolitiikan strategisista suuntaviivoista 6. lokakuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/702/EY⁽²⁾,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman komission viidennestä koheesiokertomuksesta ja koheesiopoliittisesta strategiasta vuoden 2013 jälkeen⁽³⁾,
- ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman EAKR:n ja muiden rakennerahastojen tilanteesta ja tulevasta synergiasta tehokkuuden lisäämiseksi⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n koheesio- ja aluepolitiikasta vuoden 2013 jälkeen⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman koheesiopolitiikan osuudesta Lissabonin ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan aluekehitysrahastosta annetussa asetuksessa (EY) N:o 1080/2006 tutkimukseen ja innovointiin osoitettujen varojen sekä seitsemännen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman välisen synergian aikaansaamisesta kaupungeissa, alueilla, jäsenvaltioissa ja unionissa⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUVL L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 21.

⁽⁴⁾ EUVL C 390 E, 18.12.2012, s. 27.

⁽⁵⁾ EUVL C 371 E, 20.12.2011, s. 39.

⁽⁶⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

⁽⁷⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 104.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2011 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (COM(2011)0615),
 - ottaa huomioon 6. lokakuuta 2011 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan aluekehitysrahastoa ja investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta (COM(2011)0614),
 - ottaa huomioon komission 6. lokakuuta 2010 antaman tiedonannon ”Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke: Innovaatiounioni” (COM(2010)0546),
 - ottaa huomioon 9. marraskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevän viidennen kertomuksen päätelmät: koheesiopolitiikan tulevaisuus” (COM(2010)0642),
 - ottaa huomioon 6. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Aluepolitiikan panos Eurooppa 2020 -strategian mukaisessa älykkäässä kasvussa” (COM(2010)0553),
 - ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
 - ottaa huomioon maaliskuussa 2012 annetut komission ohjeet älykästä erikoistumista koskeviksi tutkimus- ja innovaatiostrategioiksi (RIS3-strategiat),
 - ottaa huomioon joulukuussa 2012 annetun OECD:n kertomuksen alueiden innovaatiovetoisesta kasvusta ja älykkään erikoistumisen roolista ”Report on innovation driven-growth in regions: the role of smart specialisation”,
 - ottaa huomioon sisäasioiden pääosaston joulukuussa 2012 teettämän tutkimuksen ennakkoehdoista koheesiopolitiikassa,
 - ottaa huomioon 21. maaliskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Innovaatiounionin tila vuonna 2012 – muutoksen jouduttaminen” (COM(2013)0149),
 - ottaa huomioon 13. syyskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Innovaatiotuotoksen mittaaminen Euroopassa: kohti uutta indikaattoria” (COM(2013)0624),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A7-0462/2013),
- A. on sitä mieltä, että erityisesti näinä talous-, rahoitus- ja yhteiskuntakriisin aikoina Euroopan unionin on vahvistettava ponnistelujaan innovaatiounionin toteuttamiseksi sekä kestävän talouskasvun luomiseksi, ja ottaa huomioon, että tähän tarkoitukseen käytettävissä olevat varat ovat tiukan taloustilanteen vuoksi rajalliset useissa jäsenvaltioissa sekä useilla alueilla sekä EU:n tasolla, joten ne on käytettävä erityisen tehokkaasti;
- B. ottaa huomioon, että ”älykkäällä erikoistumisstrategialla” tarkoitetaan kansallisia tai alueellisia innovaatiostrategioita, joissa asetetaan prioriteetteja kilpailuedun luomiseksi kehittämällä tutkimus- ja innovaatiovahvuuksia ja sovitamalla niitä liiketoiminnan tarpeisiin, jotta voidaan reagoida yhtenäisesti esiin tuleviin mahdollisuuksiin ja markkinakehitykseen samalla, kun vältetään päällekkäisyydet ja toimien pirstoutuminen, ja jotka voivat olla kansallisen tai alueellisen tutkimus- ja innovaatiotoiminnan strategisen toimintapoliittisen kehyksen muodossa tai osa sitä ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ 2 artikla, menettely 2011/0276(COD), joka perustuu asetusehdotukseen COM(2011)0615, hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0482.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- C. katsoo, että tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin tukeminen on yksi koheesiopolitiikan tavoitteista, joihin sovelletaan temaattista keskittämistä Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) yhteydessä ajanjaksolla 2014–2020;
- D. ottaa huomioon, että ohjelmakaudella 2014–2020 alueet veloitetaan ensi kertaa laatimaan tutkimus- ja innovointi-strategia, millä on tarkoitus vahvistaa alueellista innovointikykyä sekä koordinoita paremmin menoja tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin alalla ⁽¹⁾;
- E. on sitä mieltä, että alueiden on tässä yhteydessä keskityttävä muutamiiin painopistealoihin, jotka on asetettu ottaen huomioon niiden vahvuudet ja heikkoudet, ja katsoo, että alueet ovat innovaatiovetureita, joiden on edistettävä ja uudistettava alueiden taloutta kestäväällä tavalla;
- F. katsoo, että alueiden olisi laadittava älykkään erikoistumisen strategia itseään kriittisesti arvioiden ja tiiviissä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan ja sidosryhmien, eli tutkimuskeskusten, yliopistojen ja korkeakoulujen, sekä yritysten kanssa ⁽²⁾;
- G. toteaa, että strategian tavoitteena on mahdollisimman suuri synergia kaikkien tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin alan välineiden ja investointien välillä ja erityisesti Horisontti 2020 -puiteohjelman ja rakennerahastojen välisten synergiavaikutusten vahvistaminen, jotta voidaan kuroa umpeen alueiden välinen innovaatiokuilu;
- H. katsoo, että alueiden olisi myös laadittava investointisuunnitelmia, joissa hyödynnetään kaikkea saatavilla olevaa alueellista, kansallista ja EU:n tason rahoitusta ja joissa kerrotaan, millä tavoin yksityisiä investointeja olisi edistettävä ja miten niitä olisi hyödynnettävä unionin ensisijaisten tutkimus-, kehitys- ja innovointitavoitteiden täytäntöönpanossa tulevina vuosina;
- I. katsoo, että yhteenvedot tällaisista strategioista tai ainakin niiden täytäntöönpanosuunnitelmat olisi sisällytettävä kumppanuussopimuksiin ja toimintaohjelmiin;
- J. toteaa, että komissio voi keskeyttää EAKR:n maksut tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin temaattisen tavoitteen rahoittamiseksi, jos nämä ennakkoehdot eivät täyty;
- K. katsoo, että aluepolitiikan monitasoisen luonteen vuoksi alueille olisi suotava joustavuutta, jonka puitteissa ne voisivat määrittellä tavat, joilla ne täyttävät ennakkoehdot;
- L. katsoo, että alueiden olisi paitsi lisättävä sisäistä yhteenkuuluvuuttaan myös vahvistettava keskinäistä yhteistyötään parantaakseen kilpailukykyään maailmanlaajuisesti;

Yleiset huomiot

1. toteaa, että älykkään erikoistumisen strategiassa on kyse dynaamisesta ja pitkäkestoisesta prosessista, johon osallistuvat toimijat oppivat jatkuvasti uutta, ja katsoo, että tämän prosessin olisi jatkuttava myös tulevan ohjelmakauden ajan ja sen jälkeen;
2. katsoo, että sen lisäksi, että tämä ennakkoehto on täytettävä, tällaisen strategian kehittäminen voi tarjota alueille merkittäviä keskipitkän ja pitkän aikavälin etuja niiden tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin tehostamisessa, sillä siihen liittyy koordinoitun lähestymistavan omaksuminen ja innovointipotentiaalin tiivis tarkastelu;
3. vetoaa kuhunkin alueeseen, jotta ne näkisivät lakisääteisten velvollisuuksien lisäksi myös ne mahdollisuudet, joita strategia niille tarjoaa; kehottaa tämän vuoksi kaikkia alueita ja jäsenvaltioita viemään voimakkaasti eteenpäin älykkään erikoistumisen strategiansa laatimista, mikäli näin ei ole jo tapahtunut, ja huolehtimaan, ettei asiaankuuluvien toimintaohjelmien saama EU:n rahoitus viivästy tällaisen strategian puuttumisen vuoksi;

⁽¹⁾ Liite V, taulukko 1, ennakkoehdot, menettely 2011/0276(COD), joka perustuu asetusehdotukseen COM(2011)0615, hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0482.

⁽²⁾ Ks. älykkään erikoistumisen strategian määrittelmä, menettely 2011/0276(COD), joka perustuu komission ehdotukseen COM(2011) 0615, 2 artiklan 2 kohdan 2 b (tuusi) alakohta, hyväksytyt tekstit P7_TA(2013)0482.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

4. toteaa, että alueilla tarvitaan tietoa, ja korostaa näin ollen aluepolitiikan pääosaston, tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen pääosaston, muiden asiasta vastaavien pääosastojen sekä Sevillan S3-foorumin⁽¹⁾ tarjoaman neuvonnan ja tuen merkitystä, ja kehottaa niitä lisäämään tukeaan entisestään; vetoaa kaikkiin alueisiin, jotta ne käyttäisivät foorumia nykyistä enemmän; kehottaa kehittämään laaja-alaisia paikallisia kampanjoita älykkään erikoistumisen strategioita koskevan tiedon levittämiseksi, jotta sidosryhmät ja kansalaisyhteiskunta voisivat osallistua;

5. kehottaa komissiota tukemaan alueita suunnitellun, tarkoituksenmukaisia indikaattoreita käyttävän seurantarjestelmän luomisessa tehokkaalla tavalla ja erityisesti antamaan tässä yhteydessä tietoja EU:n laajuisten ja kansainvälisten vertailujen perustaksi;

”Oikeat” painopisteet

6. tähdentää, että alueiden kehitystasossa on huomattavia eroja ja että niiden vahvuudet ja heikkoudet eroavat toisistaan suuresti; vetoaa tämän vuoksi alueisiin, jotta ne valitsisivat omat toimintatapansa keskittyen vahvistamaan omia alueellisia ominaispiirteitään, potentiaaliaan ja kilpailuetujaan, eivätkä vain kopioisi muiden alueiden menestyksekkäitä strategioita;

7. korostaa, vaikka että alueet voivat pyrkiä olemaan edelläkävijöitä uusien teknologioiden keksimisessä avatakseen uusia markkinoita, ne voivat toisaalta myös hyödyntää – ja siten monipuolistaa – jo olemassa olevaa tietämystä ja taitoja toisiinsa liittäviin toimiin (”related diversity”), jos tiedonsiirto toimii näin parhaiten;

8. korostaa, että alueiden talouden vahvistamiseksi alueet eivät saisi keskittyä ainoastaan yksittäisiin kilpailuetuihin, vaan että on myös tärkeää luoda arvoketju, joka kytkee toisiinsa kaikki kehitys- ja tuotantovaiheet perustutkimuksesta sovellussuuntautuneen tutkimuksen ja teknologian siirron kautta käyttökelpoisiin tuotteisiin ja uusien yritysten perustamiseen;

9. kannustaa alueita investoimaan toimi- ja teknologia-alojen rajat ylittäviin toimiin, jotka voivat vaikuttaa koko alueen talouteen, jotta mahdollisimman suuri joukko yrityksiä mahdollisimman laajalti voisi myötävaikuttaa lisääntyvään kasvuun ja työpaikkojen luomiseen ja hyötyä niistä; kehottaa tässä yhteydessä alueita hyödyntämään kaikenlaisien pk-yritysten – joilla tarkoitetaan mikroyrityksiä ja pk-yrityksiä⁽²⁾ – potentiaalia ja edistämään sitä, koska ne toimivat alueellisia innovaatiomooottoreina ja ovat siten olennaisen tärkeitä kunkin alueen talouden kannalta;

10. on sitä mieltä, että alueiden on omia painopisteitään valitessaan kiinnitettävä huomiota paitsi innovointijärjestelmiensä vahvistamiseen kilpailukyvyyn ja lisäarvon lisäämiseksi myös ryhdyttävä toimiin, joilla puututaan rakenteellisiin ja yhteiskunnallisiin haasteisiin, kuten työttömyyteen, köyhyyteen, energiavarmuuteen ja demografiseen muutokseen;

11. kehottaa alueita ottamaan strategioidensa perustaksi mahdollisimman laajan innovaatiokäsitteen sen sijaan, että keskityttäisiin ainoastaan teknologiasuuntautuneeseen innovointiin; toivoo, että huomioon otetaan huipputeknologian innovaatioiden lisäksi ”matalan teknologian” innovaatiot ja jopa muut kuin teknologiset innovaatiot, kuten prosessien optimointi ja organisaation muutokset; viittaa tässä yhteydessä erityisesti sosiaaliseen ja ympäristöön liittyvään innovointiin; korostaa, että innovaatiostrategioiden tavoitteena olisi oltava ”käytännönläheisen” innovoinnin edistäminen;

12. on tietoinen siitä, että painopisteiden asettaminen on alueille arkaluonteinen menettely; katsoo tästä syystä, että valvontajärjestelmän käyttöönotto tarjoaisi alueille tilaisuuden pohtia uudelleen strategioitaan; katsoo, että jo mielekkäiden tulosorientoituneiden indikaattorien alustava valitseminen ja mukana olevien toimijoiden korkealaatuinen osallistuminen ovat tärkeitä tekijöitä älykkään erikoistumisen strategian onnistumisen kannalta ja vähentävät virheriskiä painopisteitä valittaessa;

⁽¹⁾ <http://s3platform.jrc.ec.europa.eu/home>

⁽²⁾ Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keski suurten yritysten määritelmästä (2003/361/EY).

Tiistai 14. tammikuuta 2014**Toimijoiden tiiviimpi osallistuminen alueiden sisällä**

13. uskoo, että hallinnon ja alueen sidosryhmien yhteistyön laatu vaikuttaa ratkaisevasti älykästä erikoistumista koskevien tutkimus- ja innovaatiostrategioiden onnistumiseen ja vähentää huomattavasti vaaraa, että painopisteiden asettamisessa tehdään virheitä;

14. korostaa tässä yhteydessä yritysten ja erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten kuulemisen merkitystä, sillä innovaatiovisioiden onnistumiseksi yrityksillä on oltava edellytykset niiden toteuttamiseen;

15. korostaa tarvetta pohtia uudelleen ja tarvittaessa laajentaa kaikkia kuulemisia ja kohderyhmiä, jotta vältetään tulevien innovaatiomootoreiden huomaamatta jääminen; pitää tässä yhteydessä erityisen tärkeänä tulevien yrittäjien mukaan ottamista;

16. tähdentää, että yhteisen vision kehittämiseksi on omistajuuteen ja tietoisuuden lisäämiseen liittyvistä syistä erittäin tärkeää, että paikalliset ja alueelliset politiikan laatijat, yliopistot, tutkimus- ja innovointikeskukset ja yritykset sekä kansalaisyhteiskunta ja yhteiskunnalliset toimijat otetaan mahdollisimman tiiviisti mukaan;

17. korostaa, että ”tietokolmion” tiiviillä sisäisellä yhteistyöllä on tiedon siirrossa suuri merkitys esimerkiksi Eurooppalaisen tutkimus- ja innovaatiokeskuksen tai alueellisten innovaatioryhmittymien ja -keskusten yhteydessä; korostaa tässä yhteydessä ihmisiin investoimisen merkitystä;

18. kehottaa julkisia ja yksityisiä toimijoita hyödyntämään mahdollisuuksia rahoittaa näitä toimia Euroopan aluekehitysrahastosta kaudella 2014–2020 myös siten, että tuetaan alueellisten innovaatiohautomoiden perustamista ja kehitetään yliopistojen ja muiden tutkimuslaitosten sekä korkeakoulujen, innovatiivisten ja luovien yrittäjien ja yritysten sekä liike-elämän tukipalvelujen tarjoajien ja sijoittajien välisiä yhteyksiä ja synergioita, kuten esimerkiksi luovien ja kulttuurialojen tapauksessa tehdään;

19. katsoo, että tätä prosessia varten on otettava käyttöön asianmukaiset rakenteet ja tehokas hallinto ja että hallintoviranomaisten ja ministeriöiden on luotava yhteistyökulttuuri, joka kattaa vuorovaikutuksen niin viranomaisten ja ministeriöiden välillä kuin yritysten ja muiden toimijoiden suuntaan; kehottaa alueellisia ja kansallisia päätöksentekijöitä ja viranomaisia nykyaikaistamaan sisäiset menettelynsä uuden ”yrittäjien keksimisprosessin” tarpeiden mukaisiksi ja erityisesti käynnistämään intensiivisemmän pitkän aikavälin vuoropuhelun asiaankuuluvien toimijoiden kanssa; kannustaa pk-yrityksiä erityisesti niillä alueilla, joilla pk-yritysten osuus on suuri, tekemään yhteistyötä soveltuvilla foorumeilla, jotta vahvistetaan niiden asemaa älykkään erikoistumisen prosessissa; suosittelee, että tarpeen vaatiessa toimintaedellytysten parantamiseen käytettävissä olevia varoja olisi käytettävä hallinnon ja sidosryhmien voimaannuttamiseen;

20. katsoo, että kaikille alueellisille viranomaisille ja kyseisille toimijoille olisi tarvittaessa tarjottava korkeatasoista koulutusta ja seminaareja, joissa keskitytään älykkään erikoistumisen strategioiden valmisteluun ja täytäntöönpanoon liittyviin asioihin;

Tavoitteena tukiohjelmien synergiavaikutukset

21. panee tyytyväisenä merkille, että komissio ja unionin lainsäätäjät ovat saaneet aikaan hyviä tuloksia pyrkiessään parantamaan edellytyksiä Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastojen) ja muiden unionin ohjelmien, erityisesti COSME-ohjelman ja Horisontti 2020 -puiteohjelman, välisille synergiavaikutuksille esimerkiksi yhdenmukaisuus- ja kiinteämääräisillä summilla ja yhdistetyllä tuella ⁽¹⁾;

22. kehottaa alueita käyttämään täysimääräisesti hyväkseen kaikkia tuki-, yhteistyö- ja investointimahdollisuuksia sekä alku- ja loppuvaiheen toimia (upstream and downstream actions) ⁽²⁾ ESIF:n ja Horisontti 2020 -ohjelman synergioiden edistämiseksi ja siten kuroma an umpeen alueiden välisen innovaatiokuilun;

⁽¹⁾ 55 artiklan 8 kohta ja 57 artikla, menettely 2011/0276(COD), joka perustuu asetusehdotukseen COM(2011)0615, hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0482, 17 a artikla, menettely 2011/0401(COD), joka perustuu asetusehdotukseen COM(2011)0809, hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0499, 31 artikla, menettely 2011/0399(COD), joka perustuu asetusehdotukseen COM(2011)0810, hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0500.

⁽²⁾ Liite I, kohta 4.3.2., menettely 2011/0276(COD), joka perustuu asetusehdotukseen COM(2011)0615, hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0482.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

23. kehottaa niitä alueita, joilla on kiinnikurottavaa tutkimusinfrastruktuurin ja -kapasiteetin rakentamisessa, edistämään yhteistyötä huipputasoin tutkimuslaitosten kanssa ("teaming / twinning for excellence"), jotta ne voivat tulevaisuudessa itse rakentaa sellaisia huippuosaamisen keskuksia, jotka hyödyttävät koko alueen taloutta;
24. kehottaa alueita strategian mukaisesti harkitsemaan perusteellisesti kysymystä siitä, millä tavoin yksityiselle sektorille saadaan houkutelua investointeja, sillä siellä on vielä selvästi investointipotentiaalia tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin alalla;
25. kehottaa kaikkia alueellisia ja kansallisia toimijoita, jotka vastaavat älykästä erikoistumista koskevien tutkimus- ja innovaatiostrategioiden, Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorummin (ESFRI) tiekartan, ERI-rahastojen ja Horisontti 2020 -puiteohjelman suunnittelusta ja täytäntöönpanosta, tekemään tiiviimpää yhteistyötä suunnittelussa ja koordinoinnissa ja kehittämään tarvittaessa asianmukaiset rakenteet ⁽¹⁾, jotka sitovat yhteen valtion toteuttamien toimien eri tasot; kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan kyseisiä rakenteita koskevia parhaita käytäntöjä;
26. kehottaa aluepolitiikan pääosastoa ja tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen pääosastoa jatkamaan ponnistelujaan ohjelmien yhteensopivuuden varmistamiseksi, jotta voidaan saada aikaan synergioita; korostaa, että kansallisille ja alueellisille viranomaisille olisi annettava yhteistä tukea, jotta niitä voidaan auttaa suunnittelemaan omat strategiansa ja panemaan ne täytäntöön; odottaa, että aluepolitiikan pääosasto ja tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen pääosasto tehostavat tältä osin yhteistyötään erityisesti laatimalla ohjeita asianomaisille toimijoille;
27. pitää myönteisinä kaikkia pyrkimyksiä laajentaa neuvontaa; on sitä mieltä, että olisi hyödyllistä, jos myös Horisontti 2020 -puiteohjelman mahdolliset tuensaajat sekä vastaavat neuvontapisteet kytkettäisiin tarkoituksenmukaisella tavalla tähän vaihtoon;

Alueiden tiivis yhteistyö: ulkoinen ulottuvuus

28. kehottaa alueita paitsi parantamaan sisäisiä yhteyksiään koulutus- ja tutkimuslaitosten, yritysten ja hallinnon välillä, myös rakentamaan yhteistyötä muiden alueiden kanssa oman arvoketjuna täydentämiseksi;
29. korostaa, että nämä mahdollisuudet paranevat, jos alueilla sijaitsevat osaamis- ja innovaatioyhteisöjen kumppanit sekä komission ehdotuksen COM(2011)0615, 2011/0276(COD), C7-0335/2011 liitteessä IV kuvailtujen, älykkääseen erikoistumiseen tähtäävien strategioiden suunnitteluun ja toteuttamiseen osallistuvat viranomaiset ja organisaatiot tekevät tiivistä yhteistyötä, johon kuuluu kumppanuus sellaisten alueiden kanssa, joilla toimii ja voisi toimia yhteistoimintakeskuksia, kuten alueellisia innovaatio- ja toteutusyhteisöjä;
30. pitää erittäin tärkeänä, että alueellisilla erikoistumisstrategioilla autetaan luomaan uusia eurooppalaisia huippuosaamisen verkostoja ja samalla autetaan lisäämään Euroopan unionin kilpailukykyä ja parannetaan sen kansainvälistä profiilia;
31. katsoo, että alueiden yhteistyön yhteydessä tapahtuvasta osaamisen ja teknologian siirrosta voivat hyötyä suuresti sekä alueet, joiden taloudelliset voimavarat paranevat, että unioni; ottaa tässä yhteydessä esille erittäin onnistuneet yhteistyöhankkeet, joista voidaan mainita esimerkiksi "tietämyksen alueet" -hanke;
32. toteaa, että monet alueet kavahtavat vielä niitä monitahoisia kustannuksia, joita analyysistä ja muutoksista aiheutuu; kannustaa alueita hyödyntämään lainsäätäjän tarjoamaa vaihtoehtoa, jonka mukaan jopa 15 prosenttia ohjelman varoista voidaan investoida ohjelma-alueen ulkopuolella ⁽²⁾;
33. korostaa, että raja-alueet joutuvat usein kohtaamaan samankaltaisia haasteita niitä yhdistävien alueellisten erityispiirteiden vuoksi; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita sekä paikallisia ja alueellisia viranomaisia laatimaan rajat ylittäviä älykkään erikoistumisen strategioita ja luomaan rajat ylittäviä verkostoja hyödyntämällä EU:n alueiden välistä yhteistyörahoitusta;

⁽¹⁾ Liite I, kohta 4.1.2. b, menettely 2011/0276(COD), joka perustuu asetusehdotukseen COM(2011)0615, hyväksytyt tekstit, P7_TA (2013)0482.

⁽²⁾ 60 artiklan 2 kohta, menettely 2011/0276(COD), joka perustuu asetusehdotukseen COM(2011)0615, hyväksytyt tekstit, P7_TA (2013)0482.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

34. suhtautuu myönteisesti vaihtoehtoihin, joita yhteisessä strategisessa kehyksessä esitetään alueelliselle yhteistyölle ⁽¹⁾; panee tyytyväisenä merkille myös kaikenlaisen alueiden ja niiden toimijoiden pienimuotoisen kansainvälistymisen;

o

o o

35. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ Liite I, kohta 7.2., menettely 2011/0276(COD), joka perustuu asetusehdotukseen COM(2011)0615, hyväksytyt tekstit, P7_TA (2013)0482.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0009

Hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologia

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 täytäntöönpanokertomuksesta 2013: Hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologian kehittäminen ja käyttö Euroopassa (2013/2079(INI))

(2016/C 482/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006⁽¹⁾ muuttamisesta (CCS-direktiivi),
 - ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2013 annetun komission tiedonannon hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin tulevaisuudesta Euroopassa (COM(2013)0180),
 - ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2013 julkaistun komission vihreän kirjan ”Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuoteen 2030” (COM(2013)0169),
 - ottaa huomioon joulukuussa 2008 hyväksytyyn EU:n ilmasto- ja energiapaketin,
 - ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman etenemissuunnitelmasta siirtymiseksi kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon (A7-0430/2013),
- A. toteaa, että hiilidioksidin talteenotto ja varastointi (CCS) on lupaava teknologia, joka saattaa olla ainoa keino vähentää merkittävästi teollisuuden hiilidioksidipäästöjä ja jolla on mahdollista vähentää merkittävästi fossiilisia polttoaineita käyttävien voimalaitosten hiilidioksidipäästöjä, mutta joka edellyttää investointeja ja teollisen mittakaavan demonstrointia innovoinnin edistämiseksi, kustannussäästöjen varmistamiseksi ja kyseisen teknologian ympäristöturvallisuuden vahvistamiseksi;
- B. toteaa, että Kansainvälisen energiajärjestön ennusteiden mukaan fossiilisten polttoaineiden osuus maailman energialähteiden yhdistelmästä on 75 prosenttia vuoteen 2030 mennessä; katsoo, että hiilidioksidin talteenotto ja varastointi on välttämätöntä, jos halutaan saavuttaa vuoteen 2050 mennessä tarvittava lähes 20 prosentin vähennys hiilidioksidipäästöissä, ja painottaa, että ilman hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia sähköntuotannon alalla olisi toteutettava 40 prosentin lisäinvestoinnit, jotta voidaan estää yli 2 celsiusasteen lämpötilan nousu;
- C. toteaa hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin olevan ainoa teknologia, jolla voidaan vähentää merkittävästi hiilidioksidipäästöjä keskeisillä teollisuudenaloilla, joita ovat muun muassa teräs-, sementti- ja kemianteollisuus sekä öljynjalostamot, ja jolla voidaan edistää hiilidioksidipäästöjen nettovähentämistä, kun sitä hyödynnetään sähköntuotannossa yhdessä biomassan käytön kanssa;
- D. toteaa, että fossiilisten polttoaineiden nykyisen käyttöasteen ja niiden tulevaa käyttöä koskevien ennusteiden perusteella hiilidioksidin talteenotto ja varastointi näyttäisi olevan olennaisen tärkeää, jotta saavutetaan tavoitteena oleva maapallon lämpötilan nousun pitäminen alle 2 celsiusasteessa;
- E. katsoo, että CCS-teknologian kehittämistä olisi pidettävä uusiutuvien energialähteiden kehittämistä täydentävänä strategiana siirryttäessä vähähiiliseen talouteen;

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.

⁽²⁾ EUVL C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- F. panee merkille, että unionimaiden johtajat ilmaisivat vuonna 2007 tavoitteen perustaa jopa 12 CCS-demonstrointilaitosta ja saattaa ne toimintaan vuoteen 2015 mennessä; toteaa, että koska laitosten taloudellinen toteuttamiskelpoisuus oli riippuvainen hiilen korkeasta hinnasta, tavoitetta ei voida nyt toteuttaa;
- G. katsoo, että tämän teknologian kehittäminen ei saisi toimia kannustimena fossiilisia polttoaineita käyttävien voimaloiden osuuden lisäämiseen;
- H. toteaa, että EU on menettämässä teknologisen etumatkansa hiilidioksidin talteenotossa ja varastoinnissa, kun vain yksi hanke on enää ehdolla NER300-rahoitustuen saajaksi ja Euroopan energia-alan elvytysohjelmaan sisältyvät hankkeet on lopetettu tai keskeytetty; toteaa, että EU:lla ei nyt ole tehokasta toimintalinjaa hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin lippulaivahankkeiden edistämiseksi;
- I. toteaa, että kansalaisille olisi esitettävä aina kattava ja selvä kuva hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin eduista ja mahdollisista uhista ennen hankkeiden kehittämistä kaupallisessa mittakaavassa;

Kunnianhimoisemmat tavoitteet

1. toteaa, että CCS-teknologiaa hyödyntämällä EU voi saavuttaa vuoden 2050 vähähiilisyystavoitteensa mahdollisimman pienin kustannuksin ja että hiilidioksidin talteenotto ja varastointi on erityisesti tarpeen korkeita hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien teollisuudenalojen hiilestä irtautumiseksi; katsoo, että hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin avulla voidaan edistää energiatoimitusten monimuotoisuutta ja energian toimitusvarmuutta samalla kun säilytetään työpaikkoja ja luodaan työllistymismahdollisuuksia; katsoo, että on pikaisesti luotava täysimittaisia CCS-lippulaivahankkeita, jotta voidaan selvittää parhaat ja taloudellisesti edullisimmat ratkaisut, ja kehottaa komissiota asettamaan tavoitteita tämän päämäärän saavuttamiseksi; katsoo, että EU:n päästökauppajärjestelmän lisäksi tarvitaan välineitä tutkimuksen tehostamiseksi sekä CCS-teknologian turvallisen käytön edistämiseksi, koska CCS-teknologia edellyttää suuria investointeja;
2. katsoo, että vaikka hiilidioksidin talteenotto ja varastointi saattaisi osaltaan auttaa saavuttamaan kasvihuonekaasujen rajoittamista koskevat tavoitteet, olisi vielä parempi, jos jäsenvaltiot voisivat saavuttaa nämä tavoitteet ilman CCS-teknologian käyttöä;
3. kehottaa komissiota kannustamaan CCS-teknologian käyttöönottoa paitsi hiiltä ja kaasua käyttävässä sähkövoimantuotannossa myös eri teollisuudenaloilla, kuten kemian-, metalli-, rauta-, teräs- ja sementtiteollisuudessa sekä jalostamoissa; painottaa, että komission olisi sisällytettävä CCS-teknologian käyttöönotto vuoden 2030 ilmasto- ja energiakehykseen ja esitettävä ehdotuksia CCS-lippulaivahankkeiden rakentamisen edistämiseksi varhaisessa vaiheessa;
4. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään kauaskantoisia toimenpiteitä, joilla tuetaan kansainvälistä yhteistyötä ja edistetään teknologioiden käyttöä ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämiseen, jotta voidaan näyttää kasvaville talouksille suuntaa kohti hiili-intensiteetiltään alhaisempia kehitysvaihtoehtoja, hiilidioksidin talteenotto ja varastointi mukaan luettuna;
5. katsoo, että teräsalan toimintasuunnitelmassa olisi nimenomaisesti viitattava tarpeeseen kehittää CCS-lippulaivahankkeita tällä alalla;

Jäsenvaltiot johtoasemassa

6. toteaa, että CCS-teknologian käyttöönotto ei ole mahdollista ilman jäsenvaltioiden ja yksityisten sijoittajien tukea ja että jäsenvaltioilla on ehdoton ja suvereeni oikeus kannustaa sen käyttöön tai estää sen käyttö; panee merkille, että vaikka tietyt jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet katsovansa, ettei hiilidioksidin talteenotolla ja varastoinnilla ole merkitystä niiden päästöjen vähentämisestä koskevissa strategioissa, tämä ei saisi estää niiden jäsenvaltioiden aloitteita, jotka katsovat, että tämä teknologia voi olla merkittävässä asemassa niiden siirtyessä vähähiiliseen talouteen;
7. palauttaa komission mieleen esittämänsä vaatimuksen lainsäädännöstä, jolla jokainen jäsenvaltio veloitettaisiin laatimaan vuoteen 2050 ulottuva vähähiilisen talouden strategia; katsoo, että näitä kansallisia etenemissuunnitelmia olisi päivitettävä viiden vuoden välein; odottaa jäsenvaltioiden kertovan, aikovatko ne hyödyntää hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia ja miten;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

8. kehottaa komissiota ehdottamaan, että jäsenvaltioita olisi vaadittava laatimaan ja julkaisemaan kansalliset vähähiilisyttä koskevat etenemissuunnitelmansa ennen vuonna 2015 järjestettävää ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen osapuolten konferenssia;

9. korostaa, että hiilen hinnan ollessa alhainen CCS-tekniikan käyttöönoton edistämistä kannattavien jäsenvaltioiden tärkeänä tehtävänä on tarjota avoin tulolähde ja muunlaista taloudellista tukea, joka voi olla tarpeen lippulaivahankkeiden rakentamisen ja toiminnan tukemiseksi, varmistaen samalla, että toimijat, jotka kärsivät edelläkävijöille aiheutuvista korkeista kustannuksista, saavat tuottoa sijoituksilleen; toteaa, että asianmukaisia sääntelyjärjestelyjä saatetaan myös edellyttää, jos CCS-tekniikkaa hyödynnetään kaupallisilla perusteilla; toteaa, että ympäristönsuojeluvaatimuksia on noudatettava;

EU:n säännökset ja rahoitus

10. kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta perustaa EU:n teollisen innovoinnin investointirahasto, josta tuettaisiin innovatiivisten ilmastoystävällisten teknologioiden kehittämistä, mukaan lukien CCS-lippulaivahankkeet, muita innovatiivisia vähähiilisiä teknologioita ja toimia energiaintensiivisten teollisuudenalojen ja niiden prosessien hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi; ehdottaa, että tämä voitaisiin rahoittaa EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien myynnillä; korostaa, että tämä ei saisi johtaa EU:n talousarvioon kohdistuvaan uuteen vaatimukseen; katsoo, että tämäntyyppisen rahaston käytön parametreja määritettäessä olisi hyödynnettävä NER300-rahoitusmekanismin rajoituksista ja joustamattomuudesta saatuja kokemuksia;

11. katsoo, että hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevia toimintalinjoja ja strategioita olisi laadittava ainoastaan sellaisten vankkojen todisteiden perusteella, jotka osoittavat niiden myönteiset vaikutukset ympäristöön, EU:n teollisuuden vakauteen, työllisyyteen EU:ssa ja energian hintojen kohtuullisuuteen kansalaisten ja teollisuuden kannalta;

12. katsoo, että hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevan pitkän aikavälin tuen olisi tultava ensisijaisesti asianmukaisesta hiilidioksidin hintasignaalista; ehdottaa, että komission olisi edistettävä keskustelua mahdollisista vaihtoehdoista toteuttamalla analyysejä järjestelmistä, joissa vaaditaan ostamaan CCS-sertifikaatteja todisteeksi siitä, että varastoinnin tai käsittelyn vuoksi hiilidioksidipäästöjä on vältetty suhteessa markkinoille saatettuihin fossiilisiin polttoaineisiin liittyviin hiilidioksidimääriin;

13. pyytää komissiota laatimaan jäsenvaltioille suuntaviivoja erilaisista taloudellisista ja muista mekanismeista, joita ne voisivat käyttää tukeakseen ja kannustaakseen CCS-tekniikan kehittämistä, ja mahdollisuudesta saada rahoitustukea EU:n talousarviosta;

14. panee merkille Euroopan investointipankin päätöksen evätä luotot sellaisten hiilivoimaloiden rakentamiseen, joiden päästöt ovat suuremmat kuin 550 g CO₂/kWh; korostaa, että ellei CCS-tekniikan kehittämiseen anneta taloudellista tukea, on otettava käyttöön tiukat päästönormit;

15. katsoo, että komission olisi harkittava, miten EU:n hiili- ja terästutkimusrahastoa voitaisiin hyödyntää hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin esikaupallisen demonstroinnin tukemiseksi näillä teollisuudenaloilla;

16. arvostaa Norjan hallituksen antamaa kannustusta EU:ssa toteutetuille CCS-hankkeille ja toivoo, että seuraavasta ohjelmakaudesta neuvoteltaessa CCS-lippulaivahankkeille ehdotetaan rahoitustukea;

17. kehottaa komissiota arvioimaan etuja, joita EU:n varoista noin 100 miljoonalla eurolla tuetun Espanjan CCS-pilottihankkeen (CIUDEN) hyväksymisestä ja kehittämisestä on saatu talteenottoteknologioiden ja sisämaassa tapahtuvan hiilidioksidin varastoinnin eurooppalaisena testuslaitoksena;

Kuljetus ja varastointipaikat

18. toteaa, että perustamalla yhteisiä putkistoja tai muita hiilidioksidin kuljetusjärjestelmiä käyttävien teollisuuslaitosten CCS-klustereita voidaan saavuttaa merkittäviä kustannussäästöjä; katsoo, että laitosten toiminnanharjoittajien ei voida yleisesti olettaa ottavan huomioon muita laitoksia koskevia tulevia vaatimuksia, ja että suuret investoinnit, esimerkiksi putkistot, joissa saatetaan kuljettaa useista lähteistä peräisin olevaa hiilidioksidia, voitaisiin kehittää julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien avulla; korostaa, että jäsenvaltiot, jotka pyrkivät hyödyntämään CCS-tekniikkaa, voivat varmistaa suoraan hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin liittyvistä kuljetuksista huolehtimisen ja määrittellään varastointitilojen saatavuuden;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

19. toivoo tiiviimpää yhteistyötä Yhdysvaltain ja Kanadan kanssa asiantuntijavaihdon ja hyvien käytänteiden vaihdon muodossa, kun otetaan huomioon puhdasta energiaa koskevan kanadalais-amerikkalaisen kahdenvälisen vuoropuhelun puitteissa toteutetut hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevat toimet;

20. tähdentää, että uusia vähähiilisiä teknologioita olisi pidettävä toisiaan täydentävinä eikä toistensa kanssa kilpailevina; korostaa, että sekä uusiutuvilla energialähteillä että hiilidioksidin talteenotolla ja varastoinnilla on tärkeä rooli EU:n tulevassa energialähteiden yhdistelmässä ja että hiilidioksidin talteenotto ja varastointi ei saisi heikentää EU:n pakollista tavoitetta uusiutuvien energialähteiden kehittämisen alalla; vaatii, että vuoden 2030 ilmasto- ja energiakehyksessä ehdotetaan toimia molempien teknologioiden käytön edistämiseksi;

21. toteaa, että Euroopan maaperä voi tarjota runsaasti mahdollisia paikkoja suurten hiilidioksidimäärien pysyvään varastointiin, etenkin Pohjanmeren alla kaukana ihmisasutuksesta; kannattaa EU:n toimia ja rahoitusta, joilla laaditaan yhteinen määritelmä varastointipaikkojen ominaisuuksista, kartoitetaan tarkoituksenmukaisia varastointipaikkoja koko Euroopassa, kehitetään pilottihankkeita ja valmistellaan paikkoja kaupallisessa mittakaavassa tapahtuvaan varastointiin asiaa kannattavien jäsenvaltioiden alueella;

22. kehottaa komissiota edistämään kartaston laatimista Euroopan mahdollisista hiilidioksidin varastointipaikoista;

23. toteaa, että Lontoon pöytäkirjan 6 artiklaa on muutettu siten, ettei se enää muodosta estettä hiilidioksidin siirrolle rajojen yli varastointia varten; panee kuitenkin merkille, että tämän muutoksen ratifiointi voi kestää monta vuotta; kehottaa komissiota selvittämään, salliiko se joissakin olosuhteissa hiilidioksidin siirron rajojen yli ennen pöytäkirjan ratifiointia;

Varastointiin liittyvät vastuut

24. panee merkille joidenkin mahdollisten CCS-teknologian kehittäjien huolen siitä, että hiilidioksidin geologista varastointia jäsenvaltioiden hyväksymissä paikoissa koskevia vaatimukset ja vastuut ovat mahdottomia määritellä ja liian suuria; palauttaa kuitenkin mieleen hiilidioksidin geologisesta varastoinnista annetussa direktiivissä (CCS-direktiivi) vahvistetut vastuusäännöt ja varastointiluvan haltijoiden velvoitteet;

25. on täysin samaa mieltä siitä, että hiilidioksidin vuotaminen varastointipaikasta on estettävä ja hankkeen ympäristötavoitteiden tinkimättömyys on varmistettava CCS-direktiivin 1 artiklan mukaisesti; kehottaa komissiota antamaan ohjeita siitä, missä määrin säännösten noudattamista koskevien järjestelyjen yksityiskohdat olisi määriteltävä etukäteen mahdollisten toiminnanharjoittajien ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisissä neuvotteluissa;

26. toteaa, että CCS-direktiivi antaa jäsenvaltioille suuren liikkumavaran siinä, miten ne määrittelevät CCS-toiminnanharjoittajilta vaadittavat taloudelliset vakuudet ja ajankohdan, jota ennen vastuu suljetusta varastointipaikasta siirtyy toimivaltaiselle viranomaiselle; katsoo, että jäsenvaltioiden, jotka pyrkivät edistämään CCS-teknologian kehittämistä, olisi otettava yrittäjähenkisempi rooli ja nykyistä enemmän vastuuta;

27. kehottaa komissiota tarkistamaan CCS-direktiiviä koskevia ohjeitaan näiden seikkojen selvittämiseksi;

28. katsoo, että CCS-direktiivin vaatimuksessa, jonka mukaan toiminnanharjoittajien on hiilidioksidivuodon tapauksessa palautettava päästökauppa-oikeudet, ei oteta huomioon vaadittavia kalliita korjaavia toimia; pelkää tämän vaatimuksen olevan CCS-teknologian kehittämisen lisäeste; kehottaa komissiota ehdottamaan CCS-direktiivin arvioinnin yhteydessä sen muuttamista;

Talteenotto- ja varastointivalmius

29. katsoo, ettei enää saisi hyväksyä investointeja voimaloihin tai teollisuuslaitoksiin, jotka tuottavat suuria hiilidioksidipäästöjä, ilman että otetaan huomioon, miten päästöjä aiotaan vähentää tulevaisuudessa;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

30. korostaa, että Eurobarometri-tutkimuksen mukaan unionin väestö on laajalti tietämätön CCS-tekniologiasta mutta että ne, joilla on tietoa, todennäköisemmin kannattavat sitä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan tietojen antamista, jotta voidaan lisätä yleistä tietoisuutta CCS-tekniologiasta, ja uskoo, että CCS-tekniologian laajempi ymmärtäminen on CCS-tekniologian yleisen hyväksynnän ja siten sen toteuttamisen kannalta ratkaisevaa;

31. toteaa, että jäsenvaltiot voivat tulkita eri tavoin CCS-direktiivin säännöksiä, jotka koskevat talteenotto-, kuljetus- ja varastointivalmiuksien arviointia ennen voimaloiden käyttö lupien myöntämistä;

32. kehottaa komissiota ehdottamaan, että jäsenvaltioissa, jotka ovat päättäneet käyttää CCS-tekniologiaa, voidaan edellyttää, että on valmistauduttava asianmukaisesti CCS-tekniologian käyttöönottoon tai muihin hiilidioksidipäästöjä merkittävästi vähentäviin toimiin aina kun haetaan lupaa rakentaa tiettyä kokoa suurempia, fossiilisia polttoaineita käyttäviä uusia voimalaitteita ja suuripäästöisiä teollisuuslaitoksia, lukuun ottamatta sähkön kysyntäpiikkien tasausta tai tapauksia, joissa jäsenvaltio on noudattanut lakisääteistä vaatimusta ja julkaissut etenemissuunnitelman, josta käy ilmi, miten se aikoo täyttää vuoden 2050 päästövähennystavoitteen ilman CCS-tekniologian käyttöä;

33. kehottaa komissiota laatimaan analyysin ja esittämään kertomuksen siitä, millainen CCS-tekniologian taso olisi otettava käyttöön tiettyihin avainajankohtiin – esimerkiksi vuoteen 2030 – mennessä, jotta CCS-tekniologia voi merkittäväällä tavalla vaikuttaa vuonna 2050 koskevien päästövähennystavoitteiden saavuttamiseen;

Hiilidioksidin käyttö ja talteenotto

34. pitää myönteisinä kaikkia pyrkimyksiä käyttää hiilidioksidia niin, että sen kokonaispäästöt ilmakehään vähenevät, ja luoda vaihtoehtoisia tuotteita, kuten kestäviä liikennepolttoaineita; kehottaa erityisesti komissiota arvioimaan pikaisesti, voidaanko hiilidioksidin turvallisella käytöllä tehostaa öljyn ja kaasun talteenottoa EU:ssa;

o

o o

35. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0010

Sähköisen terveydenhuollon toimintasuunnitelma 2012–2020

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 sähköisen terveydenhuollon toimintasuunnitelmasta 2012–2020: innovatiivista terveydenhuoltoa 21. vuosisadalle (2013/2061(INI))

(2016/C 482/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Sähköisen terveydenhuollon toimintasuunnitelma 2012–2020 – innovatiivista terveydenhuoltoa 21. vuosisadalle” (COM(2012)0736),
 - ottaa huomioon 30. huhtikuuta 2004 annetun komission tiedonannon ”eHealth – parempaa terveydenhuoltoa Euroopan kansalaisille: Eurooppalaista sähköisen terveydenhuollon aluetta koskeva toimintasuunnitelma” (COM(2004)0356),
 - ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2008 annetun komission suosituksen sähköisten terveystietojärjestelmien rajatylittävistä yhteentoimivuudesta (2008/594/EY),
 - ottaa huomioon 4. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Potilaita, terveydenhuoltojärjestelmiä ja yhteiskuntaa hyödyttävä telelääketiede” (COM(2008)0689),
 - ottaa huomioon potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävissä terveydenhuollossa 9. maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/24/EU,
 - ottaa huomioon tammikuussa 2011 julkaistun komission eHealth Strategies -raportin ”European countries on their journey towards national eHealth infrastructures”⁽¹⁾, joka koskee unionin maiden valmistautumista kansallisiin sähköisen terveydenhuollon infrastruktuureihin,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0443/2013),
- A. ottaa huomioon, että laadukkaan yleismaailmallisen terveydenhuollon saatavuus kaikille yhtäläisin edellytyksin on kansainvälisesti ja erityisesti unionissa tunnustettu perusoikeus;
- B. ottaa huomioon, että mahdollisuus käyttää terveydenhuoltojärjestelmää on monissa tapauksissa rajallinen taloudellisten tai alueellisten rajoitteiden vuoksi (esimerkiksi harvaan asutuilla alueilla) ja että sähköiset terveydenhuoltojärjestelmät voivat olla merkittävässä asemassa tämän terveydenhuoltoon liittyvän epätasa-arvon vähentämisessä;
- C. ottaa huomioon, että potilaiden luottamus heille tarjottaviin terveydenhuoltopalveluihin on ratkaisevassa asemassa laadukkaan terveydenhuollon varmistamisessa;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklassa määrätään, että kansallista politiikkaa täydentävä unionin toiminta suuntautuu kansanterveyden parantamiseen, ihmisten sairauksien ja tautien ehkäisemiseen sekä fyysistä ja mielenterveyttä vaarantavien tekijöiden torjuntaan;
- E. katsoo siksi, että sähköistä terveydenhuoltoa koskevalla unionin toiminnalla on autettava kaikkia toimivaltaisia viranomaisia paikallisesti, alueellisesti, kansallisesti tai valtioissa toimenpiteiden koordinoinnissa kansallisella ja rajatylittävällä tasolla ja tuettava maiden toimia niillä aloilla, joilla unionin toiminnalla voidaan luoda lisäarvoa siten että tavoitteena on kansalaisten elämänlaadun parantaminen;
- F. ottaa huomioon, että taloudellinen taantuma edellyttää kansallisten terveydenhuoltovarojen leikkaamista, minkä vuoksi on kehitettävä ratkaisuja terveydenhuoltojärjestelmien tehostamiseksi ja siten niiden kestävyuden varmistamiseksi;

⁽¹⁾ http://www.ehealth-strategies.eu/report/eHealth_Strategies_Final_Report_Web.pdf.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- G. katsoo, että sähköisen terveydenhuollon olisi oltava kustannustehokas ja vaikuttava keino taata terveydenhuolto potilaille samalla, kun pyritään vähentämään heidän sairauskulujaan ja olemaan rasittamatta aiheettomasti nykyisiä kansallisia terveydenhuoltojärjestelmiä;
- H. katsoo, että digitaalisesta jaosta johtuva epätasa-arvo laajenee terveydenhuoltoon liittyväksi epätasa-arvoksi, jos nopeiden internetyhteyksien saatavuutta ei paranneta laajennettaessa sähköisen terveydenhuollon palveluja;
- I. ottaa huomioon, että terveydenhuollon organisointi ja kulttuuri eroavat toisistaan jäsenvaltioiden välillä, mikä on merkittävässä asemassa erityisesti innovoinnin kannustamisen kannalta;
- J. toteaa, että meihin kohdistuu lukuisia rajatylittäviä terveyteen liittyviä huolenaiheita;
- K. ottaa huomioon kansalaisten lisääntyneen liikkuvuuden oman maansa terveydenhuoltojärjestelmien sisällä ja katsoo, että tällä hetkellä on yhä yleisempää, että osa potilaista saa hoitoa muualla kuin omassa asuinmaassaan;
- L. ottaa huomioon, että potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävässä terveydenhuollossa 9. maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/24/EU 4 artiklan 5 kohdassa säädetään, että unionin toiminta ei vaikuta kielten käyttöä koskevaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöön;
- M. ottaa huomioon potilaille koituvat hyödyt siitä, että heidän potilasasiakirjoissaan jo olevia kliinisiä tutkimuksia ei tarvitse turhaan toistaa ja että ne ovat terveydenhuollon ammattilaisten saatavilla, joten potilaita voidaan hoitaa eri paikoissa;
- N. ottaa huomioon, että tieto- ja viestintätekniikka on kehittynyt riittävästi, jotta sitä voidaan soveltaa sähköisen terveydenhuollon järjestelmissä, ja että useissa jäsenvaltioissa ja kaikkialla maailmassa on saavutettu tyydyttäviä tuloksia, jotka tuovat mukanaan monia etuja kansallisella tasolla varsinkin potilasturvallisuuden vahvistamisessa, kokonaisvaltaisen lähestymistavan mahdollistamisessa potilaan hoidossa, yksilöllisen hoidon edistämässä sekä terveydenhuoltojärjestelmien tehokkuuden ja näin ollen kestävyden lisäämisessä;
- O. katsoo, että tutkimukseen, kehitykseen, arviointiin ja seurantaan on kuitenkin investoitava enemmän, jotta varmistetaan, että sähköisen terveydenhuollon järjestelmät (myös mobiilisovellukset) tuottavat myönteisiä tuloksia;
- P. katsoo, että tieto- ja viestintätekniikan ammattilaisten, kuluttajien, potilaiden, omaishoitajien, terveydenhuollon ammattilaisten yleensä ja lääkäreiden erityisesti sekä terveydenhuoltoviranomaisten on tehtävä yhteistyötä alalla;
- Q. katsoo, että menestystä saavuttaneet sähköisen terveydenhuollon aloitteet ja hankkeet, kuten epSOS tai Virtual Physiological Human initiative -aloite, ovat osoittaneet sähköisen terveydenhuollon ratkaisujen merkityksellisyyden;
- R. katsoo, että tietokantojen (kuten resurssipalvelujen) ja niiden tallentamispaikan ja -tapojen merkitys on otettava huomioon ja että tietokantojen turvallisuus on asetettava etusijalle;
- S. katsoo, että sähköiseen terveydenhuoltoon liittyvät oikeudelliset näkökohdat ja tietosuoja on asetettava etusijalle, sillä potilaiden erittäin arkaluonteisten terveystietojen vuoksi tietosuoja ja tiedon saatavuus on pidettävä keskenään sopusoinnussa ja vahvistettava selkeä vastuu;
- T. katsoo, että kaikissa jäsenvaltioissa tarvitaan sähköistä terveydenhuoltoa koskevaa sääntelykehystä;
- U. katsoo, että terveydenhuollon ammattilaisia varten on laadittava unionin suuntaviivat potilastietojen asianmukaisesta käytöstä;
- V. katsoo, että sähköisen terveydenhuollon järjestelmien suunnittelussa on edistettävä unionin laajuista standardien käyttöä ja saatettava nämä järjestelmät yhteentoimiviksi eri jäsenvaltioissa, jotta varmistetaan niiden tehokkuus unionissa rajatylittävällä tasolla ja samalla se, että standardointitoimilla pyritään ainoastaan yhteentoimivuuden takaamiseen eikä siihen, että yksi toimija saa monopoliaseman;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- W. ottaa huomioon, ettei kaikilla kansalaisilla eikä myöskään terveydenhuoltoalan ammattilaisilla ole mahdollisuutta käyttää tietoteknisiä välineitä eikä heillä ole riittäviä valmiuksia sähköisten terveystalvelujen hyödyntämiseen;
- X. katsoo, että sen vuoksi ja sähköisen terveydenhuollon käyttöön tarvittavien tietojen ja taitojen tarjoamiseksi kaikille toimijoille
- terveydenhuollon ammattilaisille olisi annettava ammatillista opetusta (myös osana heidän jatkuvaa ammatillista kehitystään) terveydenhuoltojärjestelmissä sovellettavasta tieto- ja viestintäteknikasta ja
 - potilaita ja omaishoitajia olisi autettava terveydenhuoltojärjestelmissä sovellettavan tieto- ja viestintäteknikan käytössä;
- Y. toteaa, että pidemmän eliniänodotteensa ja tietyille sairauksille altistumisensa vuoksi naiset kärsivät enemmän kroonisista ja vammauttavista sairauksista;
- Z. toteaa, että kroonisia sairauksia sairastaviin potilaisiin on sovellettava monitieteellistä lähestymistapaa;
- AA. ottaa huomioon, että sähköisen terveydenhuollon ratkaisujen avulla on mahdollista lisätä erityisesti kroonisia sairauksia sairastavien potilaiden hyvinvointia, koska heitä on helpompi hoitaa kotona;
1. panee tyytyväisenä merkille komission tiedonannon ”Sähköisen terveydenhuollon toimintasuunnitelma 2012–2020 – innovatiivista terveydenhuoltoa 21. vuosisadalle”, jolla saatetaan vuonna 2004 hyväksytty toimintasuunnitelma ajan tasalle siten, että toteutetaan erityisesti sellaisia lisätoimia, joilla edistetään terveystalvelujen saatavuutta, alennetaan terveydenhuoltokustannuksia ja lisätään unionin kansalaisten yhdenvertaista kohtelua; vaatii komissiota jatkamaan työtään sähköisen terveydenhuollon toteuttamiseksi laajamittaisesti kaikkialla unionissa;
 2. katsoo, että kaikista puutteistaan huolimatta sähköinen terveydenhuolto tarjoaa huomattavia mahdollisuuksia ja siitä voi olla hyötyä terveydenhuoltoalan ammattilaisille, potilaille ja omaishoitajille sekä toimivaltaisille viranomaisille;
 3. huomauttaa, että sähköisen terveydenhuollon sovellusten avulla on mahdollista hajauttaa terveydenhuoltoa koskevaa politiikkaa alueellisesti tai paikallisesti sekä mukauttaa sitä paikallisiin tarpeisiin ja eroihin;
 4. katsoo, että julkisten ja reaaliaikaisten tietojen hyödyntämistä varten tarvittavien välineiden tarjoaminen helpottaa hyöty-riskisuhteen parempaa ymmärtämistä, haittavaikutusten ennustamista ja terveydenhuollon menetelmien arvioinnin tehostamista;
 5. painottaa, että sähköisen terveydenhuollon sovellusten on oltava kaikkien saatavilla ja että tuotteita tai ohjelmistosovelluksia kehitettäessä pakollisena ehtona olisi oltava saatavuus, jotta estetään saatavuuteen liittyvä kaikenlainen epäarvoisuus;
 6. suosittaa toteuttamaan tarvittavat toimet jäsenvaltioiden eri alueiden välisen digitaalisen jaon poistamiseksi ja sen varmistamiseksi, että sähköisten terveydenhuoltopalvelujen saatavuus ja käyttö eivät aiheuta yhteiskunnallista tai alueellista epätasa-arvoisuutta, jotta palvelut hyödyttävät kaikkia unionin kansalaisia yhtäläisesti sekä saavuttavat tieto- ja viestintäteknikan käyttöön tottumattomat potilaat ja muutoin kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien ulkopuolelle jäävät tai riittämättömiä palveluita saavat henkilöt;
 7. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että naisilla on yhtäläinen pääsy sähköisen terveydenhuollon alalle paitsi potilaina myös hoitajan (ammattihoitaja tai muu kuin ammattihoitaja), tieto- ja viestintäteknikan asiantuntijan tai päättäjän tehtäviin; korostaa, että elämänsä aikana naiset osallistuvat terveydenhuollon kaikille tasoille;
 8. kehottaa komissiota edistämään sähköisten terveystalvelujen tarjoamista potilasta hoitaville perheenjäsenille, jotta heitä voidaan tukea monessa tapauksessa raskaassa hoitotyössään ja jotta he voivat tarjota parasta mahdollista hoitoa;
 9. pitää erittäin tärkeänä, että terveydenhuollon ammattilaiset omaksuvat sähköisen terveydenhuollon kulttuurin, sillä edellytysten luominen lisää potilaiden vaikutusmahdollisuuksia sähköisessä terveydenhuollossa ja luottamusta siihen;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

10. korostaa, että on tärkeää vahvistaa terveydenhuollon ammattilaisten, potilaiden ja potilasjärjestöjen roolia sähköisen terveydenhuollon toimintasuunnitelman kehittämisessä ja täytäntöönpanossa;
11. tähdentää erityisesti, että on varmistettava, että potilailla on mahdollisuus konsultoida ja käyttää terveyttään koskevaa tietoa, ja pyytää siksi komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan potilaiden terveyslukutaidon sähköisen terveydenhuollon välineiden tehokkaan täytäntöönpanon mahdollistamiseksi;
12. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota digitaaliseen lukutaitoon ja tekniseen koulutukseen, jotta voidaan varmistaa, että sähköisen terveydenhuollon välineet ja erityisesti telelääketiede ovat aidosti tehokkaita ja koko väestön käytettävissä;
13. pitää erityisesti unionin tämänhetkisessä kilpailukykykriisissä erittäin valitettavana ehdotettuja leikkauksia, jotka koskevat Verkkojen Eurooppa -välineen laajakaista- ja digitaalipalveluja; toivoo, että Horisontti 2020 -ohjelmaan sisältyvä tämän alan rahoitus pidetään ennallaan; kehottaa paikallis- ja alueviranomaisia käyttämään unionin varoja tehokkaasti sähköisen terveydenhuollon rahoittamiseen vähentämättä perinteisiin terveyspalveluihin käytettäviä varoja ja sulkematta esimerkiksi kunnallisia sairaaloita, ja jakamaan terveyslukutaitoa koskevaa tietoa;
14. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan käyttöön tarvittavat taloudelliset, aineelliset ja inhimilliset resurssit, jotta voidaan taata, ettei sähköisten terveyspalvelujen saatavuus ja käyttö merkitse jo olemassa olevan alueellisen eriarvoisuuden lisääntymistä nykyisten tieto- ja viestintätekniisten palvelujen saatavuudessa;
15. kehottaa erityisesti jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia hyödyntämään täysimääräisesti rakennerahastoja internetyhteyksien parantamiseksi ja digitaalisen jaon poistamiseksi;
16. kehottaa komissiota tukemaan näitä toimia Euroopan digitaalistrategian kautta, helpottamaan näiden varojen käyttöä tähän tarkoitukseen ja antamaan samalla selkeät rahoitusohjeet tieto- ja viestintäalan ja terveydenhuoltoalan suoraan tukea varten sekä toteuttamaan lisätoimia teleoperaattoreiden kanssa laajakaistaverkkojen kartoituksen edistämiseksi;
17. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään uusia sähköisen terveydenhuollon välineitä, jotka ovat ikääntyneiden ihmisten ja vammaisten henkilöiden saatavilla ja käyttäjäystävällisiä heille;
18. kehottaa komissiota edistämään sähköisten terveyspalvelujen tarjoamista eristyksissä asuville, syrjäisillä alueilla asuville, erityyksissä oleville sekä kotiin sidotuille naisille, jotka ovat liikuntakyvyttömiä ja/tai vailla tarvitsemaansa terveyttä ja hyvinvointia edistävää (sosiaalista) tukiverkkoa;
19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan keskeisen roolin saatettaessa eri sidosryhmiä yhteen kokemusten ja parhaiden käytäntöjen jakamiseksi;
20. kehottaa luomaan näiden seikkojen valossa tutkimusalan yhteistyöfoorumin potilaita, tutkijoita, teollisuudenalaa ja ammattilaisia varten, jotta varmistetaan tehokkaan ja kaikenkattavan sähköisen terveydenhuollon toimintapolitiikan käyttöönotto;
21. huomauttaa, että sähköisen terveydenhuollon sovellusten kehittäminen, myös terveystietojen käyttö ja uudelleen käyttö, edellyttävät luottamuksellisuuteen, tietosuojaan, vastuuvollisuuteen ja korvauksiin liittyviä toimenpiteitä, jotta varmistetaan arkaluontoisten tietojen suojele tietomurroilta, tietojen laittomalta myynniltä tai muunlaiselta väärinkäytöltä; panee tyytyväisenä merkille komission aikomuksen käynnistää tutkimus sähköisen terveydenhuollon oikeudellisista näkökohdista;
22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita esittämään suuntaviivoja ja lainsäädäntöehdotuksia, joilla poistetaan varsinkin velvollisuuksien ja vastuun alalla vallitseva oikeudellinen epävarmuus, ja varmistamaan sähköisen terveydenhuollon järjestelmän tehokkaan soveltamisen koko unionissa;
23. vaatii erityisesti komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan suuntaviivoja ja lainsäädäntöä sähköisen terveydenhuollon oikeudellisista ja tietosuojaan liittyvistä näkökohdista ja erityisesti lainsäädäntöä, jonka nojalla on mahdollista turvata tiedon jakaminen, käsittely ja analysointi, jotta tietosuoja pidetään sopusoinnussa tiedon saatavuuden kanssa;
24. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan hyvän hallintotavan noudattamisen toimissa, jotka liittyvät terveysvalistuksen antamiseen internetissä;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

25. painottaa, että lääkäreille, muille terveydenhuollon ammattilaisille, potilaille ja omaishoitajille on annettava jatkuvaa ja erikoistunutta tukea ja koulutusta sähköisen terveydenhuollon alalla, jotta heitä autetaan kehittämään digitaalista lukutaitoaan ja täten hyödyntämään mahdollisimman hyvin sähköisen terveydenhuollon palveluja yhteiskunnallista tai alueellista epätasa-arvoa pahentamatta;
26. katsoo, että tukitoimissa ja koulutuksessa olisi asetettava etusijalle
- 1) tieto- ja viestintätekniisten välineiden käytön koulutus ja digitaalinen terveystieteiden koulutus terveydenhuoltoammattilaisten tärkeiden taitojen päivittämiseksi; katsoo, että tässä tarkoituksessa opiskelijoita ja nuoria ammattilaisia varten on laadittava ajan tasalle saatettuja sähköistä terveydenhuoltoa koskevia opetussuunnitelmia
- 2) potilaiden digitaalinen lukutaito ja tietoisuus sähköisistä terveyspalveluista kansallisella ja rajatylittävällä tasolla;
27. suosittelee, että sekä lääkäreiden että muiden terveydenhuollon ammattilaisten samoin kuin potilasjärjestöjen mielipiteet otetaan huomioon paitsi sähköisten terveydenhuollon sovellusten kehitystyössä myös niiden arvioinnissa ja seurannassa;
28. pitää tärkeänä inhimillisen ulottuvuuden säilyttämistä terveydenhuollossa erityisesti, kun on kyse ikääntyvästä väestöstä ja sen myötä yhä useammin ilmenevästä vaikeudesta erottaa lääketieteelliset näkökohdat sosiaalisista näkökohdista; kehottaa siksi komissiota varmistamaan, että sähköisiin terveyspalveluihin liittyvällä tekniikalla ei korvata ikääntyneiden ihmisten ja terveydenhuollon ammattilaisten välistä luottamussuhdetta;
29. pyytää jäsenvaltioita ja komissiota käynnistämään tiedotus- ja koulutuskampanjoita sähköisestä terveydenhuollosta ja digitaalisesta lukutaidosta korjatakseen potilaiden, kansalaisten ja terveydenhuoltoalan ammattilaisten välistä tiedon ja luottamuksen puutetta; katsoo, että nämä kampanjat on räätälöitävä niiden kohteena olevien sosiaaliryhmien mukaan, sillä kansalaisten tiedonsaanti ja aktiivinen osallistuminen ovat avainasemassa uusien terveyspalvelumallien onnistuneessa kehittämisessä;
30. kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan ja tehostamaan yhteistyötä sähköisen terveydenhuollon alalla sekä kansallisella että alueellisella tasolla ja yli rajojen siten, että alalla muita edistyneemmät jäsenvaltiot voivat siirtää osaamistaan vähemmän edistyneille maille;
31. pyytää jäsenvaltioita vaihtamaan kokemuksia, tietoja ja hyviä käytäntöjä ja tekemään yhteistyötä keskenään ja komission ja sidosryhmien kanssa potilaskeskeisten sähköisen terveydenhuollon järjestelmien tehostamiseksi;
32. korostaa, että tätä varten jäsenvaltioiden olisi jatkettava yhteistyötään sähköisillä foorumeilla, joiden avulla niiden on mahdollista jakaa sähköiseen terveydenhuollon järjestelmiin ja ratkaisuihin liittyviä hyviä käytäntöjä, ja että komission ja jäsenvaltioiden olisi tuettava unionissa käynnissä olevien sähköisen terveydenhuollon hankkeiden välistä yhteyttä;
33. korostaa mahdollisuuksia, joita mobiililaitteiden sovellukset tarjoavat erityisesti kroonisia sairauksia sairastaville potilaille, ja kannustaa kehittämään erityisesti sellaisia hyödyllisiä terveyteen liittyviä sovelluksia, joiden sisältö on alan ammattilaisten tarkastama;
34. kehottaa komissiota laatimaan mobiililaitteille tarkoitettua liikkuvia terveyspalveluita ("mHealth") koskevan toimintasuunnitelman, johon olisi sisällyttävä terveyspalvelujen mobiilisovellusten markkinavalvontaa koskevia suuntaviivoja, jotta varmistetaan tietosuoja ja annetun terveystiedon luotettavuus sekä se, että mainittuja sovelluksia kehitetään alan asianmukaisessa valvonnassa;
35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan normeja, jotka koskevat mobiililaitteisiin tarkoitettuja terveyssovelluksia, jotta voidaan taata näiden sovellusten välittämien tietojen virheettömyys ja parantaa tällaisten sovellusten avulla kerättävien tietojen käyttöön liittyvää oikeudellista selkeyttä ja avoimuutta;
36. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan työtään eSOS-hankkeen ja/tai Virtual Physiological Human initiative -aloitteen kaltaisten pilottihankkeiden parissa, jotta voidaan saavuttaa Euroopan tason yhteentoimivuus, ja kehottaa lisäksi jatkamaan henkilökeskeisen hoidon innovatiivisten ratkaisujen tukemista, pitkälle kehitetty mallintaminen ja simulaatiot mukaan luettuina, mitä tarvitaan ennustavan ja yksilöllisen terveydenhuollon tavoitteiden saavuttamiseksi;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

37. painottaa, että terveydenhuoltojärjestelmien organisointi kuuluu jäsenvaltioiden viranomaisten toimivaltaan; vaatii silti komissiota jatkamaan työtä terveydenhuollon ammattilaisten, potilasjärjestöjen, muiden tärkeiden sidosryhmien ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa toimintapolitiikkaansa suunnitellessaan ja selvittäessään sähköisen terveydenhuollon prioriteettien kesken ilmeneviä ristiriitoja pitäen mielessä, että ensisijalla on ehdottomasti tehokkaan ja edullisen terveydenhuoltojärjestelmän saatavuus potilaille;
38. painottaa, että sähköisen terveydenhuollon myötä luodaan uusia työpaikkoja lääketieteen, tutkimuksen ja terveydenhuoltoon liittyvien palvelujen aloille, ja kehottaa komissiota kannustamaan kansallisia viranomaisia hyödyntämään unionin varoja sähköistä terveydenhuoltoa ja rajatylittäviä terveysuhkia koskevien ohjelmien rahoittamiseksi;
39. toteaa, että sähköisen terveydenhuollon toimintasuunnitelman avulla pyritään luomaan uusia työllistämismahdollisuuksia tutkimuksen, terveydenhoidon, lääketieteen sekä tieto- ja viestintätekniikan aloille, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota sukupuolten tasapuoliseen edustukseen koulutuksessa, ammatillisessa koulutuksessa ja työhönotossa kaikilla näillä aloilla;
40. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä sähköisen terveydenhuollon palveluja koskevien kestävien rahoitusmallien kehittämiseksi kansallisissa terveydenhoitomäärärahoissa ja kuulemaan tässä yhteydessä muita sidosryhmiä, kuten sairausvakuutusrahastoja, kansallisia terveysalan laitoksia, terveydenhuollon ammattilaisia ja potilasjärjestöjä;
41. korostaa, että sähköisen terveydenhuollon alan innovaatiot luovat liiketoimintamahdollisuuksia ja edistävät tulevaa kasvua;
42. korostaa, että sähköisen terveydenhuollon järjestelmien tutkimusta on lisättävä, mutta siten, että tutkimusmenot eivät vaikuta suoraan palveluiden hintoihin;
43. kehottaa komissiota kohdistamaan tulevien tutkimuksen ja kehityksen puitehjelmien varoja sähköisen terveydenhuollon alalle;
44. painottaa, että on huolehdittava siitä, että pk-yritykset saavat asianmukaista tukea, jotta voidaan varmistaa niiden tasavertaiset toimintaedellytykset sähköisen terveydenhuollon alalla, edistää pk-yritysten pääsyä tämän alan markkinoille ja varmistaa niiden myönteinen vaikutus sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen;
45. kehottaa siksi komissiota tukemaan ja helpottamaan pk-yrityksien hankkeita sähköisen terveydenhuollon alalla asettamalla sähköisen terveydenhuollon markkinoita koskevia suuntaviivoja ja parantamalla yhteistyötä toisaalta pk-yritysten välillä ja toisaalta sidosryhmien, tutkimuselinten ja sairausvakuutusjärjestelmien välillä innovaatioiden luomiseksi terveydenhuoltopalvelujen tarjoajille;
46. korostaa, että tieto- ja viestintätekniikan välineitä kehittävilta pk-yrityksiltä edellytetään avoimuutta ja kilpailua, jotta varmistetaan sähköisen terveydenhuollon välineiden edulliset hinnat;
47. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan tietoa koskevia normeja rajatylittävien terveyteen liittyvien seikkojen keräämiseksi ja jakamiseksi sekä niistä raportoimiseksi;
48. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä potilaiden ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa sellaisten sähköisen terveydenhuollon välineiden ja mallien yksilöimiseksi, joilla voidaan tukea direktiivin 2011/24/EU eurooppalaisten osaamisverkostojen kehittämistä terveydenhuoltopalvelujen tarjoajien ja osaamiskeskusten välillä koskevan 12 artiklan täytäntöönpanoa jai kehittämistä;
49. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan työtään potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävissä terveydenhuollossa annetun direktiivin 2011/24/EU sähköisten terveyspalvelujen verkoston perustamista koskevan 14 artiklan täytäntöönpanemiseksi;
50. kehottaa komissiota hyväksymään direktiivin 2011/24/EU mukaisesti perustetun sähköisten terveyspalvelujen verkoston jäseniksi kaikki alueelliset viranomaiset, joilla on toimivaltuudet sähköisen terveydenhuollon sovellusten alalla;
51. korostaa tarvetta laatia eettiset käytännesäännöt rajatylittävää toimintaa varten sanotun vaikuttamatta toissijaisuusperiaatteen noudattamiseen;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

52. korostaa, että on olennaisen tärkeää, että potilaat pääsevät tutustumaan omiin henkilökohtaisiin terveystietoihinsa; painottaa, että potilaille, joille on annettu lupa käyttää tietoaan, olisi aina kerrottava selvästi ja avoimesti, miten nämä tiedot on käsitelty;
53. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita soveltamaan terveystietojen käsittelyä koskevia säännöksiä, jotka on vahvistettu asetusehdotuksessa yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta, heti kun kyseinen asetus tulee voimaan;
54. painottaa, että kaikissa jäsenvaltioissa on noudatettava kansainvälisiä normeja tiedon mallintamisessa ja vaihdossa, kehitettävä kansainvälisiä koodeja sähköisen terveydenhuollon ammattilaisille ja yhdenmukaistettava relevantit määritelmät;
55. suhtautuu tältä osin myönteisesti WHO:n ja OECD:n kanssa parhaillaan tehtävään kansainväliseen yhteistyöhön;
56. suhtautuu myönteisesti unionin ja Yhdysvaltojen väliseen sähköisen terveydenhuollon alan yhteistyöhön, jolle on ominaista jatkuvien yhteistyötoimien toteuttaminen ja esimerkiksi toimenpiteet, joita on kehitetty terveyden alan tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvää yhteistyötä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan yhteydessä, ja mukaan luettuna erityisesti yhteisesti kehitetty unionin ja Yhdysvaltojen terveys- ja sosiaaliministeriön (Department of Health and Human Services, HHS) etenemissuunnitelma, jolla kehitetään kansainvälisesti tunnustettuja yhteentoimivuusnormeja ja yhteentoimivuuden täytäntöönpanovaatimuksia sähköisiä terveystietojärjestelmiä varten;
57. painottaa, että unionin terveydenhuoltojärjestelmien kaikilla tasoilla on varmistettava tieto- ja viestintätekniikka-pohjaisten ratkaisujen ja tiedonvaihdon tekninen standardointi ja yhteentoimivuus kehitettäessä suuntaviivoja näiden järjestelmien unionin laajuista yhteentoimivuutta varten;
58. painottaa, että on tärkeää taata potilaiden ja lääkäreiden käyttämien ohjelmistosovellusten yhteentoimivuus, jotta saavutetaan parempia tuloksia ja parannetaan viestintää;
59. suhtautuu myönteisesti komission aikeisiin ehdottaa sähköisen terveydenhuollon yhteentoimivuuksiperiaatteita vuoteen 2015 mennessä ja pitää niitä erittäin merkittävänä potilaan vaikutusmahdollisuuksia lisäävänä askeleena; pitää tärkeänä, että periaatteisiin sisällytetään vakiomuotoisen raportoinnin käyttöönotto potilastiedostoissa ja tuki sellaisten lääkinnällisten laitteiden kehittämiseksi, jotka tallentavat automaattisesti sähköisiä potilastiedostoja;
60. korostaa, että on varmistettava, että unionin kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta kunnioitetaan täysimääräisesti unionin terveydenhuoltojärjestelmien teknisen standardoinnin ja yhteentoimivuuden yhteydessä;
61. pyytää, että sähköisen terveydenhuollon välineiden kehittäminen ei perustuisi pelkästään teknisiin tai taloudellisiin etuihin, vaan myös niiden tehokkuuteen ja hyödyllisyyteen terveyden ja elämänlaadun edistämiseksi, ja korostaa, että ensisijaisena tavoitteena välineiden kehittämisessä olisi oltava potilaille, myös ikääntyneille ihmisille ja vammaisille potilaille, koituvat edut;
62. kehottaa jäsenvaltioita korostamaan sukupuolten tasa-arvoa suunnitelman edistämisen yhteydessä;
63. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään sukupuolten tasa-arvoista osallistumista koskevaa tarkastelutapaa terveydenhuoltoon ja lääketieteeseen sekä ottamaan huomioon sähköisen terveydenhuollon toimintasuunnitelman täytäntöönpanossa naisten ja tyttöjen erityistarpeet terveydenhuollon edunsaajina;
64. painottaa maailmanlaajuisen tutkimuksen merkitystä sähköisen terveydenhuollon näyttöä tuottavan toiminnan (evidence-building) kannalta;
65. suosittelee, että jäsenvaltiot ja komissio keräävät Euroopan tasa-arvoinstituutin tuella sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja alustavista tuloksista, jotka koskevat sähköisen terveydenhuollon järjestelmien ja välineiden saatavuutta ja vaikutusta, ja kehottaa ryhtymään toimiin parhaiden käytäntöjen jakamiseksi sähköisen terveydenhuollon täytäntöönpanossa;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

66. muistuttaa, että tulevassa sähköisen terveydenhuollon toimintasuunnitelmassa on taattava seuraavat peruseriaatteen:

- terveydenhuollon menojen optimointi talouskriisin aikana
- markkinoiden kehittämistä koskevien sovellusten ja ratkaisujen tukeminen ja edistäminen
- terveydenhuollon ja sairaaloiden tietojärjestelmien yhteentoimivuuden varmistaminen;

67. kehottaa komissiota julkaisemaan kahden vuoden välein arvion sähköisen terveydenhuollon toimintasuunnitelman täytäntöönpanon edistymisestä kussakin jäsenvaltiossa siten, että siinä osoitetaan, kuinka tätä välinettä on muokattu innovatiivisesti niin, että kansalaisilla on käytettävissään laadukkaat ja tehokkaat terveydenhuoltojärjestelmät, ja laatimaan tämän perusteella tehokkaita kansallisen ja unionin tason indikaattoreita, joilla mitataan suunniteltujen toimien edistymistä ja vaikutusta kiinnittäen erityistä huomiota mahdolliseen syrjintään tai käyttömahdollisuuksien epätasa-arvoisuuteen, jotka voisivat vaikuttaa kuluttajiin ja potilaisiin;

68. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, alueiden komitealle sekä jäsenvaltioille.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0011

Elintarvikekriisi, petokset elintarvikeketjussa ja niiden valvonta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 elintarvikekriisistä, petoksista elintarvikeketjussa ja niiden valvonnasta (2013/2091(INI))

(2016/C 482/04)

Euroopan parlamentti, joka

- panee merkille viisikohtaisen toimintasuunnitelman⁽¹⁾, jonka komissio esitteli maaliskuussa 2013 hevosenlihaa naudanlihaksi väittäneen laajan petosverkon paljastumisen jälkeen,
 - ottaa huomioon rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004,
 - ottaa huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28. tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002,
 - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta,
 - ottaa huomioon ehdotuksen asetukseksi virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä, kasvien lisäysoaineistoja ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi (COM(2013)0265),
 - ottaa huomioon 11. lokakuuta 2012 annetun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen ”Eturistiriitojen hallinta tarkastetuissa EU:n virastoissa”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A7-0434/2013),
- A. toteaa, että Euroopan unionin elintarvikelainsäädännön yleiset periaatteet kieltävät asetuksen (EY) N:o 178/2002 mukaisesti vaarallisten elintarvikkeiden markkinoille saattamisen sekä vilpilliset menettelyt, elintarvikkeiden vääräntämisen ja kaikki muut menettelytavat, jotka voivat johtaa kuluttajia harhaan;
- B. toteaa, että asetuksessa (EY) N:o 1924/2006 elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä ja asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 elintarviketietojen antamisesta kuluttajille edellytetään yksityiskohtaisia säännöksiä, joilla pyritään kieltämään harhaanjohtava mainonta ja harhaanjohtavat merkintätavat;
- C. ottaa huomioon, että elintarvikkeiden turvallisuutta ja elintarvikeketjua koskeva voimassaoleva EU:n lainsäädäntö-kehys on tähän saakka taannut EU:n kuluttajille elintarviketurvallisuuden korkean tason; katsoo, että nykyinen lainsäädäntö on kuitenkin vielä heikko, eikä siihen voi aina luottaa, minkä vuoksi sitä on kehitettävä;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/horsemeat/plan_en.htm.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- D. toteaa, että samaan aikaan viimeaikaiset elintarvikepetokset ovat heikentäneet kuluttajien luottamusta elintarvikeketjuun, mikä on vaikuttanut kielteisesti maatalous- ja elintarvikealaan, sillä nämä skandaalit vahingoittavat koko tämän EU:n taloudelle keskeisen alan mainetta; katsoo, että eurooppalaisten maatalouselintarvikkeiden kuluttajien luottamuksen palauttaminen on ratkaisevan tärkeää EU:ssa ja sen rajojen ulkopuolella; korostaa kuitenkin, että suurin osa eurooppalaisista maatalouselintarvikkeista on erittäin laadukkaita ja että niille on näin ollen syytä antaa tunnustusta kansainvälisesti;
- E. toteaa, että läpinäkyvyys on tärkeä osa komission ja jäsenvaltioiden elintarvikkeiden turvallisuustarkastuksia koskevaa lähestymistapaa;
- F. ottaa huomioon, että maatalous- ja elintarvikeala on yksi EU:n suurimmista talouden aloista, joka työllistää 48 miljoonaa ihmistä ja tuottaa vuosittain 715 miljardia euroa;
- G. toteaa, että yksittäisillä elintarvikepetoksilla on kielteisiä vaikutuksia koko maatalous- ja elintarvikealan julkisuuskuvalle;
- H. ottaa huomioon, että EU:n elintarvikelainsäädäntö on erittäin yksityiskohtainen elintarviketurvallisuuden kohdalla ja siinä säädetään jäämiä sekä elintarvikkeiden ja rehujen muuta saastumista koskevasta valvonnasta ja testeistä, mutta toteaa, että käytössä ei ole kehystä, jolla voitaisiin puuttua erityisesti elintarvikepetoksiin, ellei oteta lukuun yleistä säännöstä, joka kieltää kuluttajien harhaanjohtamisen;
- I. katsoo, että myös nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanossa on ongelmia ja että eläimistä peräisin olevien elintarvikkeiden virallisia tarkastuksia on tehostettava elintarvikeketjun kaikissa vaiheissa;
- J. panee merkille, että elintarvikepetosten määristä ei ole tilastoja EU:ssa, ja toteaa, että komissio yksilöi elintarvikepetokset uudeksi toimenpidealaksi vasta äskettäin;
- K. ottaa huomioon, että viimeaikaisissa petostapauksissa on esimerkiksi markkinoitu hevosenlihaa naudanlihana, fenyylibutatsonilla käsiteltyä hevosen lihaa syötäväksi kelpaavana hevosenlihana, tavallista jauhoa luomujauhona, häkkikanojen munia luomumunina, tiesuolaa ruokasuolana, metanolia on käytetty alkoholijuomissa, dioksiiniä sisältäviä rasvoja on käytetty rehun valmistuksessa ja kalalajeja ja kala- ja äyriäistuotteita on merkitty väärin;
- L. ottaa huomioon, että elintarvikepetoksia tapahtuu yleensä tilanteissa, joissa mahdollisuudet ja houkutukset elintarvikepetokselle ovat suuret ja kiinnijäämisen ja seuraamusten langettamisen riski on pieni;
- M. ottaa huomioon, että elintarvikkeiden tuotantoketju on usein pitkä ja monimutkainen, ja siinä on mukana useita elintarvikealan toimijoita ja muita osapuolia; ottaa huomioon, että kuluttajat tietävät yhä harvemmin, miten heidän elintarvikkeensa on tuotettu, ja että yksittäisillä elintarvikealan toimijoilla ei aina ole yleiskäsitystä koko tuotantoketjusta, eikä niiltä sitä edellytetäkään;
- N. katsoo, että eri puolilla Eurooppaa esille tullut laajamittainen petos hevosenlihan käytöstä aterioissa on seurausta hallitsemattomasta maailmanlaajuisesta tuotantojärjestelmästä, mahdollisimman halvasta maatalous- ja elintarvike-tuotannosta ja puutteellisesta merkintäjärjestelmästä;
- O. toteaa, että elintarvikeketjun kauppiat ja välittäjät eivät aina ole rekisteröityneet eikä heitä ole sertifioitu elintarvikealan toimijoiksi; toteaa, että komissio ja jäsenvaltiot ovat usein epävarmoja rekisteröimättä toimivien kauppiaiden määrästä;
- P. ottaa huomioon, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset sulkevat joskus petoksesta tuomittuja elintarvikealan yrityksiä vakavien elintarvikepetosten jälkeen; toteaa, että nämä yritykset rekisteröityvät pian uudelleen muualla ja jatkavat toimintaansa entiseen tapaan; katsoo, että jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihto petoksesta tuomituista yrityksistä parantaisi näiden yritysten valvontaa, jotta niitä voitaisiin estää syyllistymästä uudelleen petollisiin toimiin;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- Q. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot ovat vastuussa EU:n elintarvikelainsäädännön täytäntöönpanosta ja täytäntöönpanon valvonnasta, ja toteaa, että tämän vuoksi täytäntöönpanon valvonta ja seuranta rajoittuvat usein kansalliselle tasolle, minkä vuoksi unionin laajuisen yleiskuvan saaminen on hankalaa tai mahdotonta;
- R. ottaa huomioon, että kansalliset viranomaiset keskittyvät tavallisesti tarkastuksissaan elintarvikkeiden turvallisuuteen eivätkä aseta elintarvikkepetoksia etusijalle, mikä on usein seurausta valmiuksien ja varojen puutteesta;
- S. ottaa huomioon, että joidenkin jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on poliisin erikoisyksikköjä, jotka torjuvat elintarvikkepetoksia; panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa valvonta on osittain siirretty yksityisille valvontaelimille; ottaa huomioon, että toisissa jäsenvaltioissa toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat valvonnasta yksin;
- T. katsoo, että elintarvikkeita ja rehuja koskeva nopea hälytysjärjestelmä (RASFF) on hyödyllinen väline, jonka kautta jäsenvaltiot ja komissio voivat vaihtaa tietoja, kuten äskettäisessä hevosenlihabetoksessa;
- U. ottaa huomioon, että elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto (FVO) vastaa elintarvikkeiden turvallisuutta ja laatua koskevien unionin vaatimusten noudattamisesta ja että yleensä tarkastuksista ilmoitetaan etukäteen ja niihin valmistaudutaan yhdessä toimivaltaisten viranomaisten kanssa; toteaa, että vuodessa voidaan tehdä vain tietty määrä tarkastuksia, koska FVO:n kapasiteetti on rajallinen; toteaa FVO:n ilmoittaneen, että tällä hetkellä sillä ei ole laite- eikä koulutusresursseja, jotta se voisi keskittyä elintarvikkepetoksiin;
- V. toteaa, että toimivaltaiset viranomaiset, kuten erityisesti elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto, ovat tyystin sivuuttaneet varoitukset, joiden mukaan teurastettujen hevosten määrä kasvaa joissakin EU:n jäsenvaltioissa;
- W. toteaa, että Europolin mukaan elintarvikkepetosten määrä on lisääntynyt ja se odottaa tämän suuntauksen jatkuvan – samoin kuin sen, että elintarvikkeita koskevilla petostapauksissa on yhä useammin mukana rikollisjärjestöjä;
- X. panee merkille, että jäsenvaltiot voivat käyttää Europolin tietojärjestelmää jakaakseen tietoja rajatylittävissä tutkinnoissa; toteaa, että Europol voi ainoastaan avustaa jäsenvaltioita näiden pyynnöstä ja tarjota niiden käyttöön asiantuntemustaan, analyysivälineitä ja tietokantoja; panee merkille, että hevosenlihabetoksen yhteydessä jäsenvaltiot olivat aluksi vastahakoisia yhteistyöhön Europolin kanssa;
- Y. ottaa huomioon, että Europol on suorittanut onnistuneesti useita väärennettyjä tai laadultaan ala-arvoisia elintarvikkeita koskeneita OPSON-operaatioita; ottaa huomioon, että Europol toimii näissä operaatioissa yhteistyössä Interpolin, jäsenvaltioiden viranomaisten, EU:n ulkopuolisten valtioiden ja yksityisten kumppaneiden kanssa;
- Z. katsoo, että lihan ja lihatuotteiden alkuperämaan tai -sijainnin merkintä ei sinänsä estä petoksia; katsoo, että joissakin tapauksissa elintarvikkeen alkuperä määrittelee osittain sen hinnan;
- AA. katsoo, että EU:n suunnitteleminen vapaakauppasopimusten päätökseen saattaminen saattaisi heikentää unionin lainsäädäntöä elintarvikevalvonnan alalla;
- AB. katsoo, että petokset on pyrittävä sijoittamaan taloudelliseen asiayhteyteen, jolle on ominaista maailmanlaajuinen talouskriisi mutta myös EU:ssa ja sen ulkopuolella tapahtuva sosiaalinen polkumyynti;
- AC. katsoo, että keinotteluun liittyvät käytännöt heikentävät laatua, turvallisuutta ja avoimuutta sekä vaikuttavat katteisiin koko alalla;
- AD. ottaa huomioon, että jakeluun ja jakelun välikäsiin liittyvät käytännöt horjuttavat tuotantomarkkinoita vähentämällä tuottajien katteita;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

Elintarvikepetokset: kohde ja määritelmät

1. pitää valitettavana, että elintarvikepetosten torjunta on suhteellisen uusi aihe unionin asialistalla ja että aikaisemmin aihe ei ole koskaan ollut lainsäädännön tai täytäntöönpanon valvonnan keskeinen tavoite EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla;
2. on huolestunut elintarvikepetosten mahdollisista vaikutuksista kuluttajien luottamukseen, elintarvikkeiden turvallisuuteen, elintarvikeketjun toimintaan ja maataloushintojen vakauteen ja painottaa, että on tärkeää palauttaa nopeasti unionin kuluttajien luottamus;
3. kehottaa tämän vuoksi komissiota osoittamaan elintarvikepetoksille kaiken niiden edellyttämän huomion ja toteuttamaan tarvittavat järjestelyt, jotta elintarvikepetosten ennaltaehkäisy ja torjunta olisivat täysimääräinen osa EU:n politiikkaa;
4. korostaa, että unionissa tapahtuvien elintarvikepetosten laajuudesta, yleisyydestä ja perustekijöistä on saatava lisää tietoa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita keräämään järjestelmällisesti tietoa petostapauksista ja jakamaan parhaita käytäntöjä elintarvikepetosten osoittamiseksi ja torjumiseksi;
5. panee merkille, että EU:n lainsäädännössä ei nykyisellään ole määritelmää elintarvikepetoksille, ja toteaa, että jäsenvaltiot soveltavat erilaisia menetelmiä niiden määrittämisessä; pitää yhdenmukaista määritelmää olennaisen tärkeänä, jotta voidaan kehittää eurooppalainen lähestymistapa elintarvikepetosten torjuntaan; korostaa, että EU:n tasolla on hyväksyttävä nopeasti yhdenmukainen määritelmä, joka perustuu keskusteluihin jäsenvaltioiden, asianomaisten sidosryhmien ja asiantuntijoiden kanssa ja johon sisältyy sellaisia osatekijöitä kuin elintarvikelainsäädännön noudattamatta jättäminen ja/tai kuluttajien johtaminen harhaan (mukaan lukien tuotetta koskevien tietojen puuttuminen), tahallisuus ja mahdollinen taloudellinen hyöty ja/tai kilpailuetu;
6. korostaa, että EU:n sisämarkkinoiden luonteen takia elintarvikepetokset ylittävät usein jäsenvaltioiden rajat ja uhkaavat kaikkien unionin kansalaisten terveyttä;
7. panee merkille, että viimeaikaisissa tapauksissa on paljastunut monia erilaisia elintarvikepetosten tyyppejä, joista voidaan mainita esimerkiksi tärkeimpien ainesosien korvaaminen halvemmilla tai huonompilaatuisilla vaihtoehdoilla, lihatuotteissa tai kala- ja äyriäistuotteissa käytettyjen eläinlajien merkitseminen väärin, painon merkitseminen väärin, tavanomaisten elintarvikkeiden myyminen luomutuotteina, alkuperämerkintöjen tai eläinten hyvinvointiin liittyvien laatumerkkien perusteeton käyttö, vesiviljeltyjen kalojen merkitseminen luonnonvaraisiksi kaloiksi, alempaan luokkaan kuuluvan kalalajin markkinoiminen ylemmän luokan nimikkeeseen alla tai halvempien lajien myyminen samanlaisen mutta kalliimman toisen lajin nimellä sekä elintarvikkeiden vääräntäminen ja markkinointi niiden viimeisen käyttöpäivän jälkeen;
8. huomauttaa, että petoksia tapahtuu paljon seuraavien elintarvikkeiden kohdalla: oliiviöljy, kala, luomutuotteet, viljat, hunaja, kahvi, tee, mausteet, viini, tietyt hedelmämehut, maito ja liha;
9. on huolissaan siitä, että elintarvikepetosten määrä on kasvussa ja katsoo, että elintarvikepetosten lisääntyminen on suuntaus, joka kertoo elintarvikeketjussa olevista rakenteellisista heikkouksista;

Elintarvikepetoksille suotuisat tekijät

10. panee merkille, että elintarvikepetoksia tapahtuu yleensä siellä, missä mahdollinen taloudellinen hyöty on suuri ja kiinnijäämisen riski pieni; pitää kestävämmänä, että elintarvikepetosten tekeminen EU:ssa on kannattavaa ja että kiinnijäämisen mahdollisuus on suhteellisen pieni;
11. kiinnittää huomiota siihen, että elintarvikeketju on monisyinen ja rajatylittävä, ja yhdistettynä siihen, että tarkastukset, seuraamukset ja täytäntöönpanon valvonta tapahtuvat usein kansallisella tasolla, elintarvikepetosten riskin uskotaan kasvavan; uskoo, että ainesosien ja tuotteiden parempi jäljitettävyyys koko elintarvikeketjussa auttaisi torjumaan petoksia;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

12. korostaa, että kolmansista maista tuotavien tavaroiden tarkastuksiin ja yhdenmukaisuuteen EU:n elintarvikkeita ja rehuja koskevien vaatimusten kanssa on kiinnitettävä suurta huomiota;
13. kiinnittää huomiota muihin tekijöihin, joiden usein katsotaan myötävaikuttavan elintarvikepetoksiin; toteaa näitä olevan esimerkiksi nykyinen talouskriisi, tarkastusvirastoihin kohdistuvat säästötoimet ja vähittäiskaupan alalta ja muualta tuleva paine tuottaa elintarvikkeita halvemmalla;

Saadut kokemukset ja suositukset*Institutionaaliset järjestelyt*

14. panee tyytyväisenä merkille komission päätöksen perustaa elintarvikepetoksia käsittelevä työryhmä ja on tietoinen Europolin ponnisteluista elintarvikepetosten torjumiseksi; kannustaa komissiota harkitsemaan EU:n vertailulaboratorion (EURL) perustamista elintarvikkeiden aitouden varmistamiseksi;
15. suhtautuu myönteisesti komission suunnitelmaan järjestää elintarvikepetoksia käsittelevä konferenssi vuonna 2014 asianomaisten toimijoiden tietoisuuden lisäämiseksi;
16. on vakuuttunut siitä, että ennalta ilmoittamatta suoritettavat riippumattomat tarkastukset ovat välttämättömiä elintarviketurvallisuuden ja merkintävaatimusten tehokasta täytäntöönpanoa varten; katsoo siksi, että ennalta ilmoittamatta suoritettavien tarkastusten olisi oltava tavallinen tarkastusten muoto;
17. kehottaa komissiota laajentamaan elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston (FVO) tarkastuksia niin, että ne kattavat myös elintarvikepetokset; katsoo, että FVO:n ja jäsenvaltioiden olisi tehtävä säännöllisiä, riippumattomia ja pakollisia tarkastuksia myös ennalta ilmoittamatta tahallisten sääntörikkomusten havaitsemiseksi, jotta voidaan varmistaa, että elintarvikkeiden turvallisuutta koskevista korkeimman tason vaatimuksista pidetään kiinni; katsoo, että kuluttajien luottamuksen palauttamiseksi ja säilyttämiseksi on tärkeää noudattaa avointa lähestymistapaa siitä, kuinka virallisia tarkastuksia suoritetaan, ja julkaista elintarvikealan toimijoita koskevien tarkastusten kertomukset ja tulokset;
18. pitää valitettavana, että FVO:n raportit ja tarkastukset ovat rajoitetusti esillä ja käytössä komissiossa ja jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota seuraamaan aktiivisemmin FVO:n raportteja ja suosituksia;
19. kehottaa budjettivallan käyttäjää lisäämään FVO:n sekä elintarvikepetoksia käsittelevän komission työryhmän valmiuksia ja resursseja;
20. on huolestunut näiden keskeisten valvontatehtävien edellyttämän rahoituksen vähentämisestä EU:ssa;
21. kehottaa jäsenvaltioita ja Euroopan alueita asettamaan valvontaviranomaisten käyttöön riittävästi taloudellisia, teknisiä ja henkilöstöresursseja;
22. korostaa, että tehokkaita valvontatoimia ja tarkastuksia olisi suoritettava siten, että ei aiheuteta tarpeetonta hallinnollista rasitetta pk-yrityksille;
23. ehdottaa, että FVO:ta olisi kuultava vuosittain ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa, jotta voitaisiin keskustella tehdyistä ja tulevista tarkastuksista, ennen kuin FVO hyväksyy seuraavan vuoden työohjelmansa;
24. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että FVO:n esille nostamiin asioihin reagoidaan ja puututaan asianmukaisesti;
25. huomauttaa, että FVO:n työohjelman tarkastuksia ja painopistealueita koskeviin prosesseihin tehtävät muutokset eivät saa muuttaa oikeudellista prosessia FVO:n työohjelmien hyväksymiseksi;
26. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään FVO:n tarkastusten tulosten perusteella toimenpiteisiin EU:hun vientiä varten teurastettaviksi tarkoitettujen eläinten lääketieteellisen hoidon asiakirjojen väärentämisen osalta ja kieltämään sellaisten kolmansista maista peräisin olevien lihatuotteiden ja muiden eläinperäisten tuotteiden tuonnin EU:n markkinoille, joiden ei voida taata noudattavan EU:n elintarvikkeiden turvallisuusvaatimuksia;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

27. panee merkille, että lainkäyttövaltaan liittyvien kysymysten vuoksi jäsenvaltioilla on usein suuri työ ryhtyä syytetoimiin sellaisia petoksia tekeviä elintarvikealan toimijoita vastaan, joiden toiminta on rajatylittävää; pitää valitettavana, että jäsenvaltiot eivät tee järjestelmällisesti yhteistyötä Europolin kanssa rajatylittävissä elintarvikepetostapauksissa, vaan valitsevat kahdenvälisen yhteistyön;

28. on tietoinen siitä merkityksestä, joka ilmiantajilla on vilpillisten menettelyjen paljastamisessa elintarvikealalla; kehottaa jäsenvaltioita luomaan edellytykset sille, että ilmiantajat voivat ilmoittaa vilpillisistä käytännöistä turvallisesti ja nimettömästi;

29. katsoo, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava kansalaisille mahdollisuuksien mukaan ja riittävällä tavalla tuotteiden takaisinvedoista ja muista toimivaltaisten viranomaisten elintarvikepetosten yhteydessä suorittamista toimenpiteistä;

Lainsäädäntökehys

30. katsoo, että virallisissa tarkastuksissa olisi keskityttävä paitsi elintarvikkeiden turvallisuutta koskeviin kysymyksiin myös petosten sekä kuluttajien harhaanjohtamista koskevan riskin ennaltaehkäisyyn; panee tyytyväisenä merkille virallisten tarkastusten uudelleentarkastelua koskevan komission ehdotuksen, jossa esitetään ylimääräisiä tarkastuksia, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on syytä epäillä jotakin toimijaa elintarvikepetoksesta;

31. panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa valvonta on osittain siirretty yksityisille valvontaelimille; korostaa, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi aina ohjattava valvontajärjestelmiä ja tarkistettava ja käytävä tarkoin läpi kaikki yksityiset valvontajärjestelmät varmistaakseen, että ne täyttävät kansalliset ja kansainväliset vähimmäisvaatimukset, jotta tulokset ovat julkisten virastojen saatavilla;

32. suhtautuu kielteisesti kaikkiin suunnitelmiin tarkastustehtävien siirtämiseksi julkisviranomaisilta taloudellisille toimijoille;

33. katsoo, että kauppiaiden roolia olisi selvennettävä ja yritysten väliseen kauppaan sovellettavaa lainsäädäntökehystä tarkennettava;

34. uskoo, että kaikkien kaupallisten toimijoiden, jotka jalostavat, myyvät tai varastoivat elintarvikeketjuun sisältyviä raaka-aineita, elintarvikkeiden ainesosia tai elintarvikkeita, myös kauppiaiden ja kylmävarastojen omistajien, olisi rekisteröidyttävä elintarvikealan toimijoiksi ja heidän olisi kuuluttava valvonnan piiriin;

35. katsoo, että elintarvikealan toimijoiden olisi voitava kertoa, mistä elintarvikkeet tai niiden valmistamisessa käytetyt ainesosat ovat peräisin, mikä tarkoittaa, että kaikilla tuotantoketjuun osallistuvilla elintarvikealan toimijoilla on oma vastuunsa lopputuotteesta;

36. on tietoinen yritysten välillä ja yritysten ja kuluttajien kesken sovellettavien selkeiden ja avointen merkintöjen tärkeydestä ja kehottaa komissiota tarkistamaan EU:n elintarvikelainsäädäntöä tällä alalla, jotta voidaan pienentää elintarvikepetosten riskiä;

37. kehottaa lisäämään tietoisuutta yritysten välisistä ja yritysten ja kuluttajien kesken sovellettavista pakasteiden merkinnöistä ja tehostamaan niiden valvontaa; kehottaa komissiota esittelemään liha- ja kalatuotteiden pakollisia merkintöjä koskevan ehdotuksen, jossa ilmoitetaan, onko tuotteet pakastettu, kuinka monta kertaa pakastaminen on tapahtunut ja kuinka kauan aikaa;

38. katsoo, että vaikka alkuperämerkintä ei sinänsä ole väline elintarvikepetosten torjumiseksi, alkuperämaan merkitseminen auttaa varmistamaan paremman jäljitettävyyden koko elintarvikeketjussa, vakaammat lihantuottajien ja -jalostajien väliset suhteet, huolellisuuden lisäämisen elintarvikealan toimijoiden valitessa tavarantoimittajiaan ja tuotteitaan sekä luotettavimmat tiedot kuluttajille, mikä palauttaa kuluttajien luottamuksen;

39. palauttaa mieliin, että asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 säädetään, että komissio hyväksyy joulukuuhun 2013 mennessä täytäntöönpanosäädökset alkuperämaan pakollisesta merkitsemisestä, sian-, lampaan-, vuohen- ja siipikarjanlihan merkitsemisestä sekä vapaaehtoisesta merkitsemisestä vaikutustenarvioinnin jälkeen;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

40. kehottaa komissiota etenemään nopeasti näiden tuoreen sian-, lampaan-, vuohen- ja siipikarjanlihan merkitsemistä koskevien täytäntöönpanosäädösten kanssa ja ottamaan mallia niistä säännöistä, joita jo nyt sovelletaan jalostamattomaan naudan- ja vasikanlihaan, ja antamaan kuluttajille siten tietoa eläinten syntymä-, kasvatus- ja teurastuspaikoista ottaen huomioon nykyiset kansalliset ja alueelliset järjestelmät lihan alkuperän merkitsemiseksi;
41. palauttaa lisäksi mieliin kehottaneensa aikaisemmin merkitsemään jalostetuissa elintarvikkeissa käytetyn lihan alkuperän ja muistuttaa, että komissio laatii parhaillaan kertomusta, joka koskee ainesosana käytettävän lihan pakollisia alkuperämerkintöjä; kehottaa komissiota esittelemään nopeasti kertomuksensa ja sen jälkeen lainsäädäntöehdotuksensa, joiden nojalla jalostetuissa elintarvikkeissa käytetyn lihan alkuperämerkinnät ovat pakollisia, ja ottamaan huomioon vaikutustenarvioinnit ja välttämään liian suuria kustannuksia ja hallinnollisia rasitteita;
42. kehottaa parantamaan kalaa sisältävien jalostettujen tuotteiden merkintöjä erityisesti kalan alkuperän ja kalastusmenetelmien kohdalla;
43. kehottaa komissiota yhdessä sidosryhmien ja jäsenvaltioiden kanssa jouduttamaan toimiaan selvittääkseen elintarvikeketjun sähköisten varmennusjärjestelmien mahdollisuutta ja tarvetta, sillä nämä voisivat vähentää petosten todennäköisyyttä siitä, mihin paperimuotoisilla varmenteilla on päästy;
44. pyytää komissiota perustamaan keskitetyn EU:n rekisterin hevosten passeille, jotta voidaan estää passien väärennetyjen jäljennösten myöntäminen;
45. on huolestunut siitä, että EU:ssa ei ole olemassa kloonatuista eläimistä peräisin olevaa lihaa koskevaa sääntelykehystä;
46. kehottaa komissiota kehittämään kloonatuista eläimistä peräisin olevan lihan jäljitettävyyteen ja tunnistamiseen liittyvän menetelmän, esimerkiksi siten, että otetaan käyttöön kloonattujen eläimien kansainvälinen geneettinen tietokanta;

Yritysten vastuu

47. pitää tärkeänä, että elintarvikealan virallisen tarkastusjärjestelmän lisäksi – siis ei sen asemesta – kyseinen ala itse kehittää ennakoivasti ja käyttää yksityisiä petostentorjuntaohjelmia, esimerkiksi tuotteen koskemattomuutta koskevia tarkastuksia, omavalvontaa, analysointia, tuotteiden jäljittämistä koskevia suunnitelmia, tarkastuksia ja sertifiointia, ja panee tyytyväisenä merkille nykyiset aloitteet, esimerkiksi maailmanlaajuisen elintarvikkeiden turvallisuutta koskevan aloitteen (GFSI) ja Michiganin valtiollisen yliopiston elintarvikepetoksia koskevan aloitteen;
48. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan, voitaisiinko elintarvikealan toimijoille asettaa lakisäätäinen velvoite raportoida toimivaltaisille viranomaisille elintarvikepetoksista;
49. on sitä mieltä, että vähittäiskaupalla on erityinen vastuu varmistaa elintarvikkeiden koskemattomuus ja vaatia tavarantoimittajiltaan turvallista ja varmaa toimitusketjua; katsoo, että on vähittäiskauppiaiden vastuulla tarkistaa, että merkintäsääntöjä noudatetaan vähintään muodollisesti; pitää valitettavana, että vähittäiskauppiat ja muut elintarvikealan toimijat painostavat alkutuottajia tuottamaan aina vain halvemmalla, usein elintarvikkeiden tai ainesosien laadun kustannuksella;
50. panee merkille, että liiketoiminnan harjoittajat eivät nykyisin aina tiedä, mistä heidän käyttämänsä ainesosat ovat peräisin; katsoo tältä osin, että lyhyillä (paikallisilla ja alueellisilla) toimitusketjuilla voidaan lisätä avoimuutta ja korvata pitkät ja monimutkaiset toimitusketjut, joilla oli merkittävä osuus elintarvikepetoskriisissä;
51. kehottaa komissiota esittämään maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun asetuksen (EU) N:o 1151/2012 mukaisesti lainsäädäntöehdotuksia paikallistuotantoa ja suoramyntiä koskevan merkintäjärjestelmän perustamisesta, jotta autetaan kyseisten markkinoiden kehittymistä ja viljelijöitä saamaan lisäarvoa tuotteilleen;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

Täytäntöönpanon valvonta ja seuranta

52. kehottaa komissiota kieltämään elintarviketietojen antamisesta kuluttajille annetun asetuksen (EU) N:o 1169/2011 7 ja 17 artiklan nojalla sellaisten tuotteiden markkinoinnin, joita pidetään edelleen markkinoilla tahallisesti väärällä tai harhaanjohtavalla nimellä, sillä myös tämä on yksi elintarvikepetoksen muoto;

53. on vakuuttunut siitä, että toimivaltaisten viranomaisten on muutettava asennettaan ja siirryttävä hallinnollisesta ja eläinlääketieteellisestä lähestymistavasta poliisilähtöiseksi, ja katsoo, että lähestymistapa voisi perustua kokemuksiin, joita Tanskassa on saatu elintarvikehallinnon valmiusjoukoista ja Italiassa karabiniereista ja veropoliisista; korostaa, että edellytyksenä kyseiselle menettelytavalle on, että määriteltyjen tuomioistuimien palvelukseen otetaan tuomareita, joilla on elintarvikelainsäädännön asiantuntemusta;

54. korostaa, että valvonnan toteuttamisen olisi oltava riskiperusteista ja sen yhteydessä kaikista toimitusketjuista ja elintarvikkeista olisi laadittava riskiprofiili ja petosalttiutta koskeva arviointi meneillään olevien akateemisten tutkimusten perusteella, joissa yhdistyy tietämys elintarvikkeiden aitoudesta ja kriminologiasta, mukaan lukien Amsterdamin VU-yliopiston ja Wageningenin yliopiston tekemät tutkimukset;

55. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään edelleen EU:n ja kansallisen tason tutkimus- ja kehittämisohjelmia elintarvikepetosten havaitsemisessa käytettävien teknologioiden ja menetelmien kuten anturitekniikoiden, tietojen analysoinnin ja tuotteiden sormenjäljellä varustamisen kehittämistä ja täytäntöönpanoa varten sekä testien kaupallisen saatavuuden varmistamiseksi lyhyellä aikavälillä; panee merkille nykyiset elintarvikkeiden koskemattomuutta ja aitoutta koskevat EU:n tutkimushankkeet, kuten TRACE- ja AuthenticFood-hankkeet.

56. kehottaa FVO:ta ja kansallisia viranomaisia tekemään tarkastustensa osana niin sanottuja massasetarkastuksia, joilla seurataan panos-, tuotanto- ja jätevirtoja;

57. kehottaa parantamaan koordinoitua ja viestintää niiden kansallisten viranomaisten välillä, joiden tehtävänä on tutkia elintarvikepetoksia, jotta edistetään jäsenvaltioissa toteutettuja toimia ongelman torjumiseksi; kehottaa komissiota ottamaan kiireesti käyttöön sähköisen järjestelmän, joka perustuu komission ehdottamaan elintarvikkeita ja rehuja koskevaan nopeaan hälytysjärjestelmään (RASFF) ja joka mahdollistaa yksityisten valvontaelinten, jäsenvaltioiden ja komission välisen nopean tiedonvaihdon elintarvikkeita koskevissa petostapauksissa; kehottaa julkaisemaan vuosittain raportteja paljastuneista elintarvikepetoksista RASFF:n raporttien tavoin;

58. kehottaa perustamaan elintarvikealan petostentorjuntaverkon, jolla vahvistettaisiin koordinoitua EU:n eri elinten (Europol, Eurojust, FVO) välillä elintarvikepetosten ehkäisemisen ja havaitsemisen parantamiseksi;

59. ehdottaa, että otetaan käyttöön DNA-testit vakiomenettelynä lajien määrittelyä varten pistokokeena erityisesti liha- ja kalatuotteiden osalta, ja kehottaa perustamaan tätä tarkoitusta varten keskitetyn DNA-tietokannan;

60. kehottaa komissiota ratkaisemaan kolmansista maista tuotavien elintarvikkeiden turvallisuuteen ja jäljitettävyyttä koskeviin määräyksiin liittyvät nykyiset porsaanreiät, koska näihin elintarvikkeisiin liittyy suurempi elintarvikepetosten riski;

61. edellyttää, että EU:n neuvotellessa vapaakauppasopimuksista ei muuteta unionin lainsäädäntöä elintarvikkeiden saatavuuden ja turvallisuuden alalla eikä vähennetä mainitun lainsäädännön valvontakapasiteettia;

62. katsoo, että tarkastusten tulokset olisi julkaistava siten, että ne ovat kuluttajien helposti saatavilla ja ymmärrettävissä esimerkiksi luokitusten muodossa; on vakuuttunut siitä, että tämä auttaisi kuluttajia päätöksenteossa ja tarjoaisi myös elintarvikealan toimijoille kannustimia toimia hyvin;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

Seuraamukset

63. panee tyytyväisenä merkille komission ehdotuksen tiukentaa seuraamuksia, jotta voidaan ainakin kumota rikkomuksella tavoiteltu arvioitu taloudellinen hyöty, mutta katsoo, että tämä ei ole tarpeeksi varoittava seuraamus; on sitä mieltä, että jäsenvaltioiden olisi määrättävä elintarvikepetoksista seuraamuksia, jotka ovat arvioituina vähintään kaksinkertaisia petoksella tavoiteltuun taloudelliseen hyötyyn nähden; katsoo, että petoksista, joissa kansanterveys vaarannetaan tahallisesti tai joihin liittyy haavoittuvassa asemassa oleville kuluttajille suunnattuja tuotteita, jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa määrättävä vielä tätäkin vakavampia ja myös rikosoikeudellisia seuraamuksia; ehdottaa lisäksi, että toistuvasti rikkomuksiin syyllistyvät elintarvikealan toimijat olisi poistettava rekisteristä;

64. pitää valitettavana, että komissio ei ole laatinut katsausta erilaisista kansallisista järjestelmistä seuraamusten määrittämiseksi elintarvikepetoksiin liittyvistä rikkomuksista tai näiden EU:n lainsäädäntöön perustuvien seuraamusjärjestelmien toiminnasta; kehottaa komissiota laatimaan tällaisen katsauksen mahdollisimman nopeasti;

65. kehottaa parantamaan eläinten hyvinvointia koskevien edellytysten huomioon ottamista ja vahvistamaan sääntöjen noudattamatta jättämisestä määrättäviä seuraamuksia;

66. kehottaa komissiota keräämään tietoja jäsenvaltioista ja raportoimaan siitä, minkä tyyppisiä ja minkä tasoisia seuraamuksia jäsenvaltioissa määrätään elintarvikepetoksista, ja siitä, miten seuraamusjärjestelmät toimivat;

67. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan myös muita menetelmiä, joiden tavoitteena on ehkäistä ja torjua elintarvikepetoksia, kuten elintarvikepetokseen syyllistymisestä tuomittujen liiketoimijoiden nimien julkaiseminen EU:n rekisterissä;

68. kehottaa laajentamaan nykyisiä jäljitettävyyden järjestelmiä ja panemaan johdonmukaisesti täytäntöön asetuksessa (EY) N:o 178/2002 tarkoitetun portaattoman jäljitettävyyden siten, että se koskee elintarvikkeita ja rehuja, elintarvikkeiden tuottamiseen käytettäviä eläimiä sekä muita aineita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi elintarvikkeessa tai rehussa tai joiden voidaan olettaa tulevan lisätyiksi niihin; vaatii, että koko ketjun on oltava EU:n laajuisesti niin tuotanto-, jalostus- kuin myynti- ja jakeluvaiheessa tarkastajien jäljitettävissä ja avoin, jotta elintarvikkeet, joihin liittyy petos, voidaan tunnistaa nopeasti tuotannon kaikissa vaiheissa;

69. ehdottaa, että tutkimuslaboratoriot ja niiden henkilökunta veloitetaan ilmoittamaan kaikki petoksiin viittaavat tai petostentorjunnan kannalta merkitykselliset elintarvike- ja rehututkimusten tulokset välittömästi toimivaltaisille valvontaviranomaisille;

o

o o

70. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0012

Tehokkaiden työsuojelutarkastusten strategia työolojen parantamiseksi Euroopassa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 tehokkaiden työsuojelutarkastusten strategiasta työolojen parantamiseksi Euroopassa (2013/2112(INI))**

(2016/C 482/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen johdanto-osan sekä 3 ja 6 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 6, 9, 145, 151, 152, 153, 154, 156, 159 ja 168 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 1, 3, 27, 31, 32 ja 33 artiklan,
- ottaa huomioon 3. toukokuuta 1996 voimaan tulleen Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja erityisesti sen I osan sekä II osan 3 artiklan,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön ILO:n työelämää koskevat perusnormit sekä työsuojeluhallintoa ja työsuojeluvalvontaa koskevat ILO:n yleissopimukset ja suositukset (yleissopimukset nro 81 ja nro 129), jotka toimivat kansainvälisenä viitekehyksenä, kun on taattava työolosuhteita ja työntekijöiden suojelemista koskevien säännösten soveltaminen,
- ottaa huomioon siirtotyöläisiä koskevan ILO:n yleissopimuksen nro 143 (1975) ja maahanmuuttajatyöntekijöitä koskevat ILO:n täydentävät määräykset, joissa edellytetään tarvittaviin ja asianmukaisiin toimiin ryhtymistä laittoman siirtolaisuuden torjumiseksi, kun sen tarkoituksena on työnhaku, sekä siirtolaisten laittoman työnteon torjumiseksi; ottaa huomioon myös määräykset, joiden tavoitteena on hallinnollisten, siviilioikeudellisten ja rikosoikeudellisten seuraamusten soveltaminen maahanmuuttajatyöntekijöiden laittomaan työhön,
- ottaa huomioon ihmisarvoista työtä koskevan ILO:n ohjelman,
- ottaa huomioon ILO:n yleissopimukset ja suositukset työterveyden ja -turvallisuuden alalla,
- ottaa huomioon kansanterveyttä sekä työterveyttä ja työturvallisuutta koskevista yhteisön tilastoista 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1338/2008 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12. kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY (puitedirektiivi) ⁽²⁾ ja sen erityisdirektiivit,
- ottaa huomioon tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4. marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden edustajien 22. huhtikuuta 1999 hyväksymän päätöslauselman menettelyohjeista jäsenvaltioiden viranomaisten välistä tehostettua yhteistyötä varten, joka koskee sosiaaliturvaetuuksien väärinkäytön ja sosiaaliturvamaksupetosten ja pimeän työn torjumista sekä rajat ylittävää työntekijöiden vuokraamista ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta sisällyttämällä siihen mahdollisuus soveltaa kokeiluluontoisesti alennettua arvonlisäverokantaa erityisen työvaltaisiin palveluihin 22. lokakuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/85/EY ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 70.⁽²⁾ EUVL L 183, 29.6.1989, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 299, 18.11.2003, s. 9.⁽⁴⁾ EYVL C 125, 6.5.1999, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL L 277, 28.10.1999, s. 34.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavia seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevista vähimmäisvaatimuksista 18 päivänä kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/52/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2007 annetun komission tiedonannon ”Tehokkaammin pimeää työtä vastaan” (COM(2007)0628),
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2007 annetun komission tiedonannon komission vihreään kirjaan ”Työlainsäädäntö 2000-luvun haasteiden tasalle” liittyvän julkisen kuulemisen tuloksista (COM(2007)0627),
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävä ja osallistuvan kasvun strategia” (COM(2010)2020) ja sen päätavoitteen, jonka mukaan työllisyysaste nostetaan Euroopan unionissa 75 prosenttiin vuosikymmenen loppuun mennessä,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n työterveys- ja työturvallisuusstrategian 2007–2012 väliarvioinnista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman pimeän työn torjumisen tehostamisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman ihmisarvoisesta työstä kaikille ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman työlainsäädännön uudistamisesta 2000-luvun haasteita vastaavaksi ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY soveltamisesta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman tuotantoketjujen alihankintayritysten sosiaalisesta vastuusta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman Bangladeshin työoloista sekä terveys- ja turvallisuusnormeista äskettäisten tehdaspalojen ja rakennuksen romahtamisen jälkeen ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon kasvun ja työllisyyden yhdennetyt suuntaviivat (2008–2010) (COM(2007)0803),
- ottaa huomioon laittoman maahanmuuton ja työnteon torjuntakeinojen yhdenmukaistamisesta 22. joulukuuta 1995 annetun neuvoston suosituksen ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon kolmansien maiden kansalaisten laittoman työnteon torjumisesta 27. syyskuuta 1996 annetun neuvoston suosituksen ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (Eurofound) raportin pimeän työn torjunnasta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon pimeästä työstä tehdyn erityisen Eurobarometri-tutkimuksen,
- ottaa huomioon pimeän työn torjunnassa tehtävää yhteistyötä koskevan tutkimuksen ”ICENUW – Implementing Cooperation in a European Network against undeclared work” (2010),

⁽¹⁾ EUVL L 168, 30.6.2009, s. 24.

⁽²⁾ EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 102.

⁽³⁾ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽⁵⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 401.

⁽⁶⁾ EUVL C 313 E, 20.12.2006, s. 452.

⁽⁷⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 176.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0230.

⁽⁹⁾ EYVL C 5, 10.1.1996, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EYVL C 304, 14.10.1996, s. 1.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon työsuojelutarkastusten lähentämisestä tehdyn tutkimuksen "CIBELES: Convergence of Inspectorates building a European Level Enforcement System",
 - ottaa huomioon EU:ssa tehtävän pimeän työn epäsuoria mittausmenetelmiä koskevan tutkimuksen "Indirect measurement methods for undeclared work in the EU" (2010),
 - ottaa huomioon työsuojeluviranomaisten ja muiden valvonta- ja toimeenpanoelinten välisen eurooppalaisen foorumin perustamisesta tehdyn tutkimuksen "Feasibility of establishing a European platform for cooperation between labour inspectorates and other relevant monitoring and enforcement bodies with the aim of preventing and fighting undeclared work" (2010, Regioplan),
 - ottaa huomioon unionin tuomioistuimen 19. joulukuuta 2012 antaman tuomion asiassa C-577/10, Euroopan komissio vastaan Belgian kuningaskunta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0458/2013)
- A. katsoo, että työsuojelutarkastukset ovat merkittävässä asemassa, kun tavoitteena on suojella työntekijöiden oikeuksia, varmistaa työterveys- ja turvallisuus sekä torjua vaarallisia työympäristöjä, ehkäistä työsuojeluvälitteiden laiminlyöntejä ja tukea oikeudenmukaista ja sosiaalisesti kestäväää talouskasvua, sillä työsuojelutarkastukset edistävät omalta osaltaan sitä, että palkat ja sosiaaliturvamaksut tulevat todella maksetuiksi, mikä lisää verotuloja ja sosiaaliturvajärjestelmien tuloja taaten työntekijän kuulumisen sosiaalivakuutusten piiriin, joita ovat esimerkiksi sairaus-, työtapaturma- ja eläkevakuutukset;
- B. toteaa, että jäsenvaltiot käyttävät monenlaisia malleja erityisten työsuojelutarkastusten toteuttamiseksi;
- C. katsoo, että työsuojelutarkastusten tarve lisääntyy, kun työntekijöitä lähetetään työhön eri puolille Eurooppaa;
- D. katsoo, että työsuojelutarkastukset ovat merkittävässä asemassa, kun tavoitteena on taata oikeuksien toteutuminen käytännössä varmistamalla, että lainsäädäntöä noudatetaan, toimijat tuntevat oikeutensa ja velvollisuutensa ja tapaturmat sekä hyväksikäyttö voidaan estää;
- E. katsoo, että työsuojelutarkastuksia on tehostettava pk-yrityksissä ja pienillä työmailla;
- F. katsoo, että monikansallisten yritysten vastuu työoloista, tavarat valmistavien ja palvelut tuottavien työntekijöiden toimeentulosta ja terveydestä ei pääty myymälän ovelle tai tehtaanoportille eikä sitä voi taata yksin yritysten yhteiskuntavastuuta koskevilla sopimuksilla;
- G. toteaa, että työn ulkoistaminen alihankinnan ja vuokratyön muodossa merkitsee usein epäpätevää työvoimaa ja löyhempiä työsuhteita, mikä vaikeuttaa työterveyttä ja työturvallisuutta koskevan vastuun määrittelyä;
- H. katsoo, että pimeän työn tekeminen vaikuttaa kielteisesti jäsenvaltioiden kansantalouksiin ja Euroopan sosiaalimallin taloudelliseen kestävyteen ja vie pohjaa sosiaalietuuksien sekä julkisten palvelujen rahoitukselta ja jakamiselta ja aiheuttaa näille työntekijöille epävarmuutta, turvattomuutta ja köyhyyttä sekä työelämässä että ikääntymisen myötä;
- I. katsoo, että työsuojelutarkastajilla on keskeinen rooli suojelemaan työntekijöiden oikeuksia, estettävässä väärinkäytöksiä ja edistettävässä taloudellista ja sosiaalista kehitystä;
- J. katsoo, että yksi talouskriisin seurauksista on lisääntynyt työtaakka, josta aiheutuu lisää työntekijöihin kohdistuvaa painetta erityisesti työaika- ja muutosten vuoksi, ja katsoo, että siksi työoloja koskevaa valvontaa täytyy lisätä;
- K. toteaa, että jatkuvasti syntyy uusia työsuhteiden muotoja, joita on yhä hankalampi kattaa nykyisellä lainsäädännöllä;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- L. toteaa, että pimeästi palkatut työntekijät kärsivät toissijaisista kielteisistä seurauksista, kuten tiedonsaannin ja työterveyspalvelujen saatavuuden puutteesta sekä siitä, että heillä ei ole pääsyä koulutukseen, sekä psyykkisistä paineista, jotka aiheutuvat tapaturman tai kiinnijäämisen pelosta, mikä puolestaan heijastuu yritysten tuottavuuteen ja koko talouteen, sekä pitkän aikavälin seurauksista, kuten siitä, että heillä ei ole oikeutta vanhuuseläkkeeseen tai että heillä on erittäin alhaiset eläke-etuudet, jotka johtavat entistä suurempaan köyhyysriskiin;
- M. katsoo, että pimeän työn tekeminen vääristää kilpailua sisämarkkinoilla, sillä se asettaa muut yritykset epäoikeudenmukaiseen kilpailuasemaan;
- N. ottaa huomioon, että todellisten sisämarkkinoiden lujittaminen ja kaikenlaisen sosiaalisen polkumyynnin poistaminen liittyvät tiiviisti yhteen;
- O. toteaa, että pimeän työn osuus on 18,8 prosenttia EU-27:n bruttokansantuotteesta ja joissakin maissa jopa yli 30 prosenttia;
- P. toteaa, että pimeän työn tekeminen myös yhä yleistyy useissa jäsenvaltioissa muun muassa kriisin seurauksena;
- Q. toteaa, että ilmiantamista koskevat toimenpiteet ovat välttämättömiä, jotta voidaan helpottaa väärinkäytön havaitsemista ja varmistaa ilmiantajan suojelu, ja katsoo, että EU:lla ja jäsenvaltioilla on velvollisuus suojella täysimääräisesti ilmiantajia;
- R. ottaa huomioon, että 168 000 unionin kansalaista kuolee joka vuosi ammattitauteihin tai työtapaturmien uhrina ja seitsemän miljoonaa loukkaantuu tapaturmissa ⁽¹⁾;
- S. katsoo, että riskien ennaltaehkäisy on välttämätöntä, jotta voidaan vähentää työtapaturmien ja ammattitautien määrää; ottaa huomioon työterveyden ja työturvallisuuden hyvän hallinnoinnin myönteisen vaikutuksen sekä jäsenvaltioiden että EU:n tasolla ja myös yrityksissä;
- T. toteaa, että tarkastusjärjestelmiltä puuttuu enemmän tai vähemmän henkilöstöresursseja ja taloudellisia resursseja, joita tarvitaan, jotta työsuojelutarkastukset voidaan toteuttaa tehokkaasti; toteaa, että sen seurauksena EU:ssa strateginen suunnittelu on liian vähäistä työsuojeluvälvönnän henkilöstöresurssien osalta työntekijöiden määrän laskiessa jatkuvasti monissa maissa samalla, kun työsuojelutarkastajien työ muuttuu monimutkaisemmaksi;
- U. toteaa, että työmarkkinoiden pirstoutuminen sekä tiettyjen työn järjestämisen muotojen hallitsematon ja sääntelemätön yleistyminen joissakin jäsenvaltioissa on johtanut hyvin alhaiseen palkkatasoon, mikä on luonut tilanteen, joka todennäköisesti pahentaa entisestään pimeään työhön liittyvää ongelmaa;
- V. toteaa, että alat, joilla pimeää työtä esiintyy eniten, ovat erittäin työvoimavaltaisia, kuten rakennus-, turvallisuus-, puhtaanapito- ja kotitalousala sekä majoitus- ja ravintola-ala, joiden tyypillisiä piirteitä ovat epävarmat työehdot ja epävarma palkanmaksu;
- W. toteaa, että laittoman maahanmuuton ja pimeän työn välillä on läheinen yhteys, koska laittomasti Euroopassa asuvat henkilöt eivät saa olla normaalissa työsuhteessa eivätkä siten kuulu minkään suojelun piiriin;
- X. toteaa, että pimeää työtä tekevillä työntekijöillä ei ole sosiaali-, sairaus- tai tapaturmavakuutusta ja heillä henkilökohtaisten ja taloudellisten tappioiden riski on siten suurempi;
- Y. toteaa, että rajat ylittävien palveluiden ja työsuhteiden työsuojelutarkastukset ovat rajat ylittäviä huolenaiheita ja tiedonsaanti on näissä tapauksissa puutteellista;
- Z. toteaa, että työntekijät eivät usein tee vapaaehtoisesti pimeää työtä, vaan heidät pakotetaan siihen;

⁽¹⁾ EU-OSHA.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

I. Kansalliset valvontatoimet

Tehokkaiden työsuojelutarkastusten periaatteet

1. korostaa, että samalla kun työsuojelutarkastukset ovat julkisen palvelun tehtävä, joiden suorittamisesta voivat vastata ainoastaan julkiset ja riippumattomat laitokset, tällä ei saisi estää työsuojelutarkastajia käyttämästä työmarkkinaosapuolten edustajia apuna; katsoo, että työterveys- ja työturvallisuuspalvelujen riippumattomuus työnantajasta on varmistettava; katsoo, että työterveyden osalta vain riippumattomat työterveyden- ja turvallisuuden ammattilaiset voivat toteuttaa seurantaa, antaa varoituksia, toimia terveydenhuollon asiantuntijoina ja antaa perusteltua terveysvalistusta; pitää valitettavana, että työterveys- ja turvallisuuspalvelujen hallinnoinnista vastaavat tietyissä jäsenvaltioissa edelleen työnantajajärjestöt; korostaa, että terveyden ja turvallisuuden alan koulutuksen saaneiden riippumattomien tarkastajien on suoritettava työterveystarkastukset ja -valvonta;
2. pitää tärkeänä, että laaditaan kansallisia toimintasuunnitelmia työsuojeluvälvönnän menettelyiden vahvistamiseksi ja että niitä rahoitetaan EU:n rakennerahastoista, kun otetaan huomioon tehokkaiden työsuojelutarkastusten tarjoama lisäarvo sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vahvistamiselle ja työoikeuden yleiselle lujittamiselle;
3. korostaa, että työsuojeluviranomaisilla on tärkeä ennaltaehkäisyyn ja valvontaan sekä yrityksen asiantuntemuksen ja tiedotuksen parantamiseen liittyvä tehtävä; kannustaa jäsenvaltioita lisäämään työsuojeluhenkilökuntaa ja -resursseja ja saavuttamaan ILO:n suositusten mukaisen tavoitteen, joka on yksi tarkastaja 10 000 työntekijää kohden, sekä tiukentamaan sellaisille yrityksille määrättäviä seuraamuksia, jotka eivät noudata perusoikeuksien soveltamista koskevia velvoitteitaan (palkat, työaika sekä työterveys ja työturvallisuus); katsoo, että seuraamusten on oltava tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia;
4. korostaa, että kansallisten tarkastusviranomaisten valvonnan piiriin kuuluvat asemastaan riippumatta kaikki työntekijäryhmät, oli kyse sitten palkkatyöntekijöistä tai itsenäisistä ammatinharjoittajista, ja kaikille on taattava samantasoinen suojele; painottaa, että pyrkimyksillä rajoittaa työsuojelutarkastusten soveltamisalaa voi olla kielteinen vaikutus työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen sekä oikeuksiin;
5. korostaa tarvetta parantaa kansallisten työsuojeluviranomaisten asemaa, kouluttaa niiden johtohenkilöstöä ja koordinoita niiden vastuita, jotta voidaan vastata menestyksellisesti tarkastuksia koskeviin uusiin haasteisiin;
6. on sitä mieltä, että työsuojelutarkastuksia voidaan toteuttaa tehokkaasti vain, jos viranomaisilla on asianmukainen rahoitus ja tarpeeksi henkilökuntaa; on huolissaan siitä, että jäsenvaltioiden työsuojeluvirastoissa ei ole riittävästi henkilöstöä ja että täydennyskoulutusta ei ole tarpeeksi saatavilla etenkin Euroopan laajuisista asioista; kehottaa jäsenvaltioita lujittamaan valvontajärjestelmiään, koska niiden tulisi olla olennainen osa kansallisia suunnitelmia, joilla vastataan talouskriisiin; korostaa, että työsuojelutarkastuksilla on tärkeä tehtävä, koska niiden avulla osoitetaan, että voimassa oleva lainsäädäntö on pantu täysimääräisesti täytäntöön ja varmistetaan, että heikommassa asemassa olevia työntekijöitä suojellaan;
7. korostaa, että työsuojeluviranomaisille ja asianomaisille viranomaisille on annettava yhdenmukaista koulutusta, jotta EU:n työläinsäädännön täytäntöönpanoa voidaan tehostaa;
8. korostaa, että joissakin jäsenvaltioissa parhaillaan toteutettavat talousuudistukset eivät saa missään nimessä vähentää työsuojeluviranomaisten henkilöstöä, rahoitusta sekä materiaalisia ja teknisiä infrastruktuuriresursseja;
9. korostaa, että lakisääteiset velvoitteet ja työntekijöiden vaatimukset ovat kaksi erittäin tärkeää tekijää, jotka kannustavat työnantajia toteuttamaan ennaltaehkäiseviä toimia⁽¹⁾;
10. katsoo, että ilman riittävää riskien arviointia on mahdotonta suojella työntekijöitä asianmukaisesti; katsoo, että on tärkeää auttaa pk-yrityksiä kehittämään riskien ennaltaehkäisytoimia; korostaa Euroopan työterveys- ja työturvallisuusviraston (EU-OSHA) kehittämän sähköisen interaktiivisen riskinarviointivälineen (OiRA) kaltaisten yksinkertaisten, vapaiden ja kohdennettujen aloitteiden myönteistä roolia;

⁽¹⁾ Euroopan työterveys- ja työturvallisuusvirasto, Esener-tutkimus, 2009.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

11. palauttaa mieliin, että kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet ja ratifioineet ILO:n yleissopimuksen nro 81 ammattientarkastuksesta teollisuudessa ja kaupassa; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön yleissopimuksen periaatteet;
12. korostaa, että työsuojelutarkastukset ovat tehokkaita myös silloin, kun ne toteutetaan ennalta ilmoittamatta, toistuvasti ja satunnaisesti; korostaa, että jotta seuraamukset olisivat tehokkaita, niillä on varmistettava, että työnantajat eivät voi hyötyä voimassa olevien työehtosopimusten, lainsäädännön tai säännösten kiertämisestä;
13. korostaa, että työsuojelutarkastusten tuloksiin on liitettävä selvät toimenpiteitä koskevat määräajat, jotta väärinkäytökset voidaan estää nopeasti ja uhria suojella varhaisessa vaiheessa;
14. korostaa, että jäsenvaltioiden työsuojelutarkastajille on annettava lupa tehdä tarkastuksia paikan päällä, käyttäen älykkäitä valvontavälineitä ja työskennellä koordinoitusti kaikkien asianomaisten viranomaisten kanssa, ja tarkastajilla on oltava asianmukaiset valtuudet ja heidän on työskenneltävä riippumattomasti;
15. kehottaa jäsenvaltioita suojelemaan asianomaisia työntekijöitä ja ilmiantajia ja tarjoamaan heille mahdollisuuden maksuttomaan oikeusapuun, jos työsuojelutarkastajat paljastavat hyväksikäyttötapauksia tai jos ilmiantajat tuovat niitä työsuojelutarkastajien tietoon; huomauttaa, että tähän liittyvät toimenpiteet, esimerkiksi suora oikeus nostaa kanne tai ryhmäkanneoikeus, suojelevat työntekijöitä ja ilmiantajia tehokkaasti; kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään toimenpiteitä ilmiantajien ja heidän perheidensä suojelemiseksi, jotta hyväksikäytön havaitsemista voidaan helpottaa; korostaa, että laittomien maahanmuuttajatyöntekijöiden suojeleminen on tärkeää ja että sen pitäisi olla yksi suurimmista huolenaiheista; muistuttaa jäsenvaltioita tässä yhteydessä ILO:n siirtotyöläisiä koskevasta yleissopimuksesta (täydentävät määräykset) vuodelta 1975 (nro 143);
16. kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan säännöksiä, joiden seuraamukset vastaavat rikkomuksen vakavuutta, ja määräämään varoittavia seuraamuksia työehtojen noudattamatta jättämisestä; korostaa, että tutkimukset ovat osoittaneet selvästi, että työolojen parantamisessa suurin vaikutus saavutetaan vahvoilla ja hyvin koordinoituilla ennalta ehkäisevillä toimenpiteillä sekä varhaisessa vaiheessa tehdyillä tarkastuksilla, muun muassa antamalla työntekijöille tietoja ja neuvomalla heitä tai rekisteröimällä pimeät työntekijät takautuvasti;
17. huomauttaa, että kaikkien asianomaisten sosiaaliviranomaisten käytössä olevat sähköiset rekisterit, esimerkiksi Belgiassa "Crossroads Bank for Social Security"⁽¹⁾, ja näiden mukanaan tuoma tietojenvaihdon helpottuminen kaikkien asianomaisten viranomaisten välillä ovat hyödyllinen väline, jonka ansiosta kansalliset työsuojeluviranomaiset saavat nopeasti käyttöönsä tarkastuksia varten tarvitsemansa tiedot;
18. korostaa, että työsuojelutarkastuksiin kohdistuu tiettyjä haasteita, kun suoritetaan tarkastuksia, joissa on kyse siirtotyöläisistä sekä EU:sta ja kolmansista maista lähetetyistä työntekijöistä; korostaa, että työsuojelutarkastukset ovat tehokkaita, jos tunnetaan riittävän hyvin tilanteet, joihin liittyy sääntöjen noudattamatta jättämistä koskeva kohonnut riski; huomauttaa, että kansalliset sähköiset rekisterit, joihin työnantajien on kirjattava ennakolta tiedot ulkomaisista työntekijöistä, voivat helpottaa työsuojelutarkastuksia huomattavasti;
19. huomauttaa, että kansallisen lainsäädännön ja käytäntöjen mukaisesti työmarkkinaosapuolilla on tärkeä tehtävä pyrkiä varmistamaan voimassa olevien säännösten noudattaminen; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että työmarkkinaosapuolet otetaan virallisesti mukaan kansallisten työsuojelutarkastussuunnitelmien laadintaan ja itse tarkastuksiin;
20. kannustaa luomaan täydentäviä alakohtaisia valvontarakenteita, joissa ovat edustettuna kolme osapuolta – valtio, työnantajat ja työntekijät – sekä soveltamaan niitä pilottialoitteena jäsenvaltioissa, joissa on suurin osuus pimeän työn tekijöistä;
21. katsoo, että työsuojelutarkastuksia suoritetaan vähemmässä määrin maaseudulla; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että tarkastukset ulotetaan asianmukaisesti myös maaseutualueisiin;
22. toteaa, että on tavallista, että määräaikaisen työsuopimuksen mukaisesti työskentelevien työntekijöiden työehdot ovat heikompia kuin pysyvien työntekijöiden; huomauttaa, että vuokratyösuhteiden tehokkaan valvonnan varmistamiseksi tarkastajien oikeuksia on laajennettava niin, että ne ulottuvat vuokratyövoimaa tarjoaviin yrityksiin, ja palkkatason ja työehtojen noudattamisen on kuuluttava tarkastuksen piiriin sekä minimipalkan noudattamisen, jos jäsenvaltion

⁽¹⁾ <http://www.ksz.fgov.be/en/international/page/content/websites/international/aboutcbs.html>.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

lainsäädäntö tai kansalliset työehtosopimukset niin edellyttävät; vaatii, että työpaikkojen terveys- ja turvallisuusongelmien ehkäisyyn kiinnitetään yhtä lailla huomiota yksityisellä ja julkisella sektorilla; panee merkille, että syrjimättömyysperiaatteen noudattaminen on pakollista; katsoo, että tilapäisessä työsuhteessa olevilla työntekijöillä olisi oltava mahdollisuus saada verkkoportaalien tai -sivuston avulla tietoa oikeuksistaan, palkkaus mukaan luettuna;

23. on huolissaan useimmiten kolmansista maista tulevien kausityöntekijöiden tilanteesta maatalousalalla; on sitä mieltä, että työsuojelutarkastuksia on tehostettava tällä alalla; korostaa, että tämän alan työllisyydelle on pitkälti tunnusomaista laillisen ja pimeän työn yhdistelmä;

24. palauttaa mieliin, että vaikka kotitaloustyöntekijät tekevät työtä usein pimeästi tai heillä on vähemmän oikeuksia kuin muilla työntekijöillä, asia ei usein kuulu kansallisten tarkastusviranomaisten toimivaltaan; kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan ILO:n yleissopimuksen nro 189 ja kyseisen sopimuksen mukaisesti laatimaan ja toteuttamaan työsuojelutarkastuksia, toimeenpanoa ja seuraamuksia koskevia toimenpiteitä siten, että kotitaloustyön erityispiirteet otetaan kansallisten lakien ja asetusten mukaan asianmukaisesti huomioon; korostaa, että kyseisten toimenpiteiden tulee, jos ne ovat yhteensopivia kansallisten lakien ja asetusten kanssa, määritellä edellytykset, joilla voidaan myöntää pääsy kotitalouden tiloihin, samalla kun otetaan yksityisyys asianmukaisesti huomioon;

25. kiinnittää huomiota kotityötä ja etätyötä tekevien työntekijöiden erityistilanteeseen, sillä työskennellessään kotona tai tavanomaisen työpaikan ulkopuolella he saattavat joutua myös väärinkäytösten kohteeksi, kun työnantajat eivät sovelle näihin työntekijöihin työlainsäädännön mukaisia velvoitteitaan;

26. korostaa, että erityistä huomiota on kiinnitettävä liikennealalla, jonka liikkuvuuteen perustuva toiminta voi asettaa lisähaasteita työsuojeluviranomaisille; kehottaa antamaan työsuojeluviranomaisille riittävästi resursseja, jotta ne voivat toteuttaa tehokkaita tarkastuksia tällä alalla;

27. pitää valitettavana, että näennäinen itsenäinen ammatinharjoittaminen on huolestuttavan yleistä rakennus- ja lihanjalostusalalla myös työntekijöiden lähettämistä koskevien järjestelyjen puitteissa; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön asianmukaisia valvontatoimia näennäisen itsenäisen ammatinharjoittamisen torjumiseksi esimerkiksi niin, että vahvistetaan arviointiperusteita sille, kuka on palkkatyöntekijä, jotta työsuojelutarkastajat voivat erottaa näennäisen itsenäisen ammatinharjoittamisen laillisesta itsenäisestä ammatinharjoittamisesta; katsoo, että näennäisen itsenäisen ammatinharjoittamisen vuoksi olisi toteutettava toimenpiteitä, joiden avulla jäsenvaltioilla on mahdollisuus ottaa käyttöön täydentäviä ja tiukempia vaatimuksia tai valvontatoimia;

Pimeä työ

28. kehottaa kansallisia työsuojeluviranomaisia ja muita asianomaisia viranomaisia laatimaan pimeän työn torjumiseksi toimintasuunnitelman, joka kattaa palkkatyön ja itsenäisen ammatinharjoittamisen yhteydessä tapahtuvien väärinkäytösten kaikki muodot; korostaa, että pimeä työ uhkaa vaarantaa EU:n kykyä luoda uusia ja parempia työpaikkoja ja saavuttaa voimakkaampaa kasvua koskevia työllisyystavoitteitaan, jos pimeään työhön ei asianmukaisesti puututa;

29. on erittäin huolissaan sääntöjen vastaisesti maahan tulleiden ja laittomien siirtotyöntekijöiden erityisestä haavoittuvuudesta, koska he ovat vaarassa joutua hyväksi käytettäviksi huonolaatuisessa pimeässä työssä, jossa palkat ovat alhaisia ja työajat pitkiä sekä työympäristö turvaton; korostaa, että työsuojelutarkastajien ja maahanmuuttoviranomaisten välisen yhteistyön olisi rajoitettava hyväksikäyttöä harjoittavien työnantajien tunnistamiseen eikä se saisi johtaa seuraamusten määräämiseen siirtotyöntekijöille tai siirtotyöntekijöiden karkottamiseen, mikä itse asiassa heikentäisi pyrkimyksiä puuttua pimeään työhön;

30. katsoo, että jos kansalliset työsuojeluviranomaiset ovat vastuussa siirtotyöläisten ja lähetettyjen työntekijöiden kohtelusta, työsuojelutarkastajien koulutusohjelmiin olisi sisällytettävä tällaisia kysymyksiä sekä pimeää työtä ja ihmiskauppaa käsitteleviä osioita, koska nämä kysymykset liittyvät vahvasti toisiinsa, ja koulutukseen olisi tarvittaessa sisällytettävä kielikoulutusta;

31. on sitä mieltä, että seuraamukset ovat tehokkaita vain, jos työnantajat eivät saa pimeiden työntekijöiden työnteosta minkäänlaista voittoa, vaan sakot ylittävät selkeästi laillisen työntekijän palkkaamisen kustannukset;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

32. panee merkille suuntauksen näennäisen itsenäisen ammatinharjoittamisen, ulkoistamisen ja alihankinnan lisääntymiseen, mikä voi johtaa epävarmojen työpaikkojen yleistymiseen ja heikentää entisestään jo valmiiksi alhaista pimeän työn tekijöiden suojelun tasoa; katsoo, että alihankinnan yleisiä vastuukysymyksiä koskevat järjestelmät voisivat toimia hyödyllisinä välineinä, joilla tehostetaan työnormien noudattamista koko tuotantoprosessissa, ja että tällaisen järjestelmän käyttöönottoa olisi harkittava kaikissa jäsenvaltioissa siten, että samalla myönnetään, että tarkastajien suorittama valvonta on välttämätöntä;

Työsuojelu – työterveys ja -turvallisuus

33. kiinnittää huomiota työterveyshuollon ja työturvallisuuden toteuttamiseen liittyviin ongelmiin tilanteissa, joissa työntekijät tekevät työtä pimeästi; painottaa, että työterveys ja työturvallisuus ovat jokaisen työntekijän ja itsenäisen ammatinharjoittajan oikeuksia, jotka on taattava käytännössä parantamalla nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanoa; ehdottaa, että jäsenvaltiot tutkivat mahdollisuutta tarjota kaikille työntekijöille luottamuksellisia lääkärintarkastuksia vuosittain tai kerran työsopimuksen voimassaoloaikana vähimmäissuojan takaamiseksi;

34. suosittaa tiukempia seuraamuksia yrityksille, jotka eivät noudata työntekijöiden perusoikeuksia koskevia velvollisuuksiaan, ja katsoo, että kyseiset seuraamukset olisi suunniteltava niin varoittaviksi, että työnantajat eivät hyötyisi työterveyttä ja -turvallisuutta koskevien säännösten kiertämisestä mitenkään; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan seuraamusten määräämiseen liittyvissä järjestelmissään sakkorangaistuksen suhteuttamista vahinkoon ja varmistamaan, että seuraamus on lainsäädännön kiertämisestä saatua hyötyä suurempi;

35. tähdentää, että Eurooppa 2020 -strategiassa korostetaan, että työmarkkinoille tarvitaan lisää naisia, ja katsoo, että työsuojelutarkastajien olisi tunnettava sekä naisten että miesten työehdot;

36. vaatii, että näitä seuraamuksia sovelletaan myös yrityksiin, joiden on havaittu merkitsevän työntekijöitä ammattiyhdistystoiminnassa tai työsuojeluedustajana toimimisen vuoksi mustalle listalle;

37. vaatii kansallisten työsuojeluviranomaisten tukea tehokkaiden työsuojelujärjestelmien toteuttamiseksi yrityksissä ja erityisesti pk-yrityksissä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että tarkastukset kohdistetaan tehostetusti konkreettisten ja toteuttamiskelpoisten ratkaisujen etsimiseen havaittujen puutteiden poistamiseksi työturvallisuuden ja työterveyden alalla;

38. tukee johtavien työsuojelutarkastajien komitean myönteistä toimintaa kansallisten kulttuurien lähentämisessä; kehottaa lisäämään sen resursseja ja toimivaltaa; toivoo, että sen yhteistyötä Luxemburgin neuvoa-antavan komitean kanssa lujitetaan; katsoo, että komission työturvallisuuden ja työterveyden neuvoa antavan komitean on saatava jatkuvasti tietoa jäsenvaltioissa tapahtuvasta kehityksestä, joka liittyy työsuojelutarkastuksiin sekä työterveyteen ja -turvallisuuteen;

39. katsoo, että nämä työsuojelunäkökohdat olisi sisällytettävä myös tuleviin työsuojelustrategioihin EU:n tasolla; kehottaa tehostamaan työsuojelutarkastuksissa kohdennettuja ehkäisy- ja koulutusaloitteita, joiden avulla voidaan lisätä tietoisuutta terveys- ja turvallisuussäännöistä ja -menettelyistä kansalaisten keskuudessa; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan REACH-asetuksen täytäntöönpanoa ja erityisesti eniten huolta aiheuttavien kemiallisten aineiden korvaamista muilla aineilla; katsoo, että ammattitaudit olisi otettava huomioon priorisoitaessa kyseisiä aineita;

II. Toimintasuositukset unionin tasolla*Nopeampi ja tehokkaampi tietojenvaihto yli rajojen*

40. pitää kansallisten viranomaisten ja työmarkkinaosapuolten saumatonta yhteistyötä olennaisen tärkeänä sosiaalisen polkumyynnin lopettamiseksi ja reilun kilpailun varmistamiseksi sisämarkkinoilla; pitää myönteisenä komission aloitetta työsuojeluviranomaisten eurooppalaisen foorumin perustamiseksi; kehottaa tässä yhteydessä komissiota perustamaan Eurofoundin piirissä pimeää työtä koskevan työsuojeluviranomaisten eurooppalaisen foorumin, jonka tehtäväkenttään kuuluu – viraston ylimääräisenä tehtävänä – foorumin työn organisointi ja kokemusten sekä hyvien käytäntöjen vaihdon helpottaminen, ajantasaisten, puolueettomien, luotettavien ja vertailtavien tietojen antaminen sekä rajat ylittävän yhteistyön parantaminen ja postilokeroyritysten sekä vastaavien toimintojen tunnistaminen ja niitä koskevan rekisterin pitäminen;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

41. kehottaa komissiota yhteistyössä työmarkkinaosapuolten ja asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten kanssa ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti keskittämään riittävät henkilöstöresurssit työsuojeluvetoitteiden laiminlyöntiä ja pimeää työtä koskeviin rajat ylittäviin kysymyksiin, joihin voisivat kuulua esimerkiksi postilokeroyritysten havaitseminen ja monikansallisten palveluntarjoajien valvonta, sekä kehittämään viranomaisille tarkoitettuja EU:n laajuisia täydennyskoulutusohjelmia, joissa käsitellään sellaisia haasteita kuin näennäinen itsenäisen ammatinharjoittaminen, toiseen jäsenvaltioon työhön lähettäminen, uusien vetoitteiden kiertämistapojen havaitseminen ja rajat ylittävien tarkastusten järjestäminen; suosittelee lisäksi, että kansalliset tarkastusviranomaiset suorittavat ajoittain yhteisiä rajat ylittäviä tarkastuksia erityisesti rajavyöhykkeitä lähellä olevilla alueilla;

42. kehottaa komissiota selvittämään, mitä hyötyjä olisi sellaisen eurooppalaisen sosiaaliturvakortin käyttöönotosta, jota on mahdoton väärentää – ja tarvittaessa ottamaan sen käyttöön – tai muunlaisesta Euroopan laajuisesta sähköisestä asiakirjasta, johon voitaisiin tallentaa kaikki tiedot, joiden avulla voidaan tarkastaa haltijan työsuhdeasiat, kuten sosiaaliturvan taso ja työajat, ja johon sovellettaisiin tiukkoja tietosuojasääntöjä erityisesti silloin, kun yksityisluonteisia henkilötietoja käsitellään; korostaa sen vuoksi, että ennen tällaisen kortin kehittämistä ja kehittämisen aikana on tärkeää selvittää huolellisesti, mikä vaikutus sillä on yksityisyyteen;

43. kehottaa komissiota tekemään pilottiprojektin työsuojeluvetoitteiden laiminlyöntiä ja pimeää työtä koskevasta eurooppalaisesta varhaisvaroitusjärjestelmästä, joka nopeuttaisi tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja jonka yhteydessä laadittaisiin musta lista, jotta voidaan nykyistä paremmin estää ajoissa laiminlyöntejä työsuojelussa; huomauttaa, että tähän varhaisvaroitusjärjestelmään voitaisiin ottaa mallia kuluttajasuojan alalla käyttöön otetusta yhteisön nopeasta tietojenvaihtojärjestelmästä (RAPEX); painottaa tarvetta dokumentoida laiminlyönnit tarkasti merkitsemällä valvontatulokset järjestelmällisesti, jotta voidaan määrätietoisesti torjua hyväksikäyttöä;

44. katsoo, että jäsenvaltioiden välisen yhteistyön ja tietojen jakamisen lisääminen pimeää työtä torjuttaessa voi tarjota merkittävää eurooppalaista lisäarvoa; korostaa, että tällä tuettaisiin pimeää työtä koskevia EU:n lainsäädäntöaloitteita, edistettäisiin parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja parannettaisiin eri maiden työsuojelutarkastajien välistä koordinointia;

45. toteaa, että kansallisten tarkastusviranomaisten tarkastusoikeudet ulkomaisissa yrityksissä ovat tietyissä rajat ylittävissä tapauksissa olleet hyvin rajalliset ja että tämä on saattanut vaaraan sekä työntekijöiden suojelun että yhdenvertaiset toimintaedellytykset; vaatii, että työntekijöiden lähettämistä koskevat tiedot kuten A1-todistukset eivät saa olla takautuvia ja että ne kirjataan EU:n laajuiseen rekisteriin, joka täydentää nykyisiä kansallisia rekistereitä, ja että ne annetaan viranomaisten käyttöön kaikkialla EU:ssa, jotta kansallisella tasolla voidaan useilla eri kielillä valvoa lähetettyjen työntekijöiden työsuhteita; pitää tehokkaampaa, rajat ylittävää tiedonvaihtoa eri toimivaltaisten viranomaisten välillä erittäin tärkeänä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että työsuojelutarkastajat voivat käyttää täysimääräisesti oikeuttaan suorittaa syrjimättömästi riippumattomia tarkastuksia rajat ylittävissä tilanteissa yrityksen sijoittautumispaikasta riippumatta;

46. palauttaa mieliin, että työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin noudattamisen varmistamisesta annetun direktiivin mukaisesti asiakirjan pituus ei saa olla este sen kääntämiselle, jos sitä pyydetään tarkastuksen yhteydessä;

Uusia lainsäädäntöaloitteita unionin tasolla

47. korostaa, että sosiaali- ja työllisyysalan nykyisissä direktiiveissä ei korosteta riittävästi parempaa täytäntöönpanoa ja työsuojelutarkastusten roolia; katsoo, että nykyisiä direktiivejä on tarkasteltava tältä osin uudestaan ja tarvittaessa tarkistettava, ja katsoo lisäksi, että täytäntöönpanoon on puututtava paremmin eurooppalaisessa työläinsäädännössä; on tyytyväinen, että komissio ehdotti tarkastukselle vähimmäisvaatimuksia tiettyjä työntekijäryhmiä koskevissa direktiiveissä; korostaa, että sosiaali- ja työllisyysalan uusissa lainsäädäntöaloitteissa on varmistettava työsuojeluviranomaisille ja työmarkkinaosapuolille sellainen asema, että sillä voidaan taata tehokas suojele;

48. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota edistämään ilmaisten ja jäsenvaltioissa tai Euroopassa tunnustettujen sosiaalisen vastuun merkien avulla sitä, että yritykset ottavat vapaaehtoisesti käyttöön entistä tiukempia työelämän normeja;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

49. huomauttaa, että joissakin jäsenvaltioissa jo alle 14-vuotiaat lapset käyvät töissä; pitää tarpeellisena vahvistaa työsuojelutarkastajien asemaa lapsityön torjunnassa ja tehostaa lapsityön torjuntaan liittyviä kampanjoita; kehottaa komissiota toteuttamaan erityisiä EU:n tasoisia valvonta- ja seurantakampanjoita, joissa keskitytään nuorten ja erityisesti nuorten maahanmuuttajien työoloihin;

50. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että menettelylliset oikeudet ja täytäntöönpano-oikeudet, sellaisina kuin ne ovat työntekijöiden vapaan liikkuvuuden puitteissa työntekijöille myönnettyjen oikeuksien harjoittamista helpottavista toimenpiteistä esitettyssä direktiiviehdotuksessa, koskevat kaikkia työntekijöitä;

51. pitää liikkuvien työntekijöiden osalta tärkeänä, että kansalliset työsuojeluviranomaiset ja tarvittaessa työntekijäjärjestöt voivat suorittaa tarkastuksia aina kun ne pitävät sitä tärkeänä; toteaa, että jäsenvaltioiden on varmistettava nämä tehokkaammat tarkastukset ja valvontamekanismit alueellaan, jotta valvotaan ja varmistetaan, että asiaankuuluvien direktiivien sääntöjä ja määräyksiä noudatetaan;

52. kehottaa komissiota laatimaan ja toimittamaan jäsenvaltioille parhaita käytäntöjä koskevat suuntaviivat ja helpottamaan niiden välistä yhteistyötä ja tietojenvaihtoja, jotta ne voivat tarkistaa ja valvoa työvoiman vuokrausyritysten toimintaa entistä tehokkaammin; korostaa, että jäsenvaltioiden olisi lisättävä työvoiman vuokrausyritysten kattavia tarkastuksia ja harkittava sitä, että toteutetaan toimenpiteitä, joiden avulla tällaisille yrityksille voitaisiin määrätä sertifiointi- ja raportointivelvollisuus;

53. kehottaa komissiota esittämään toissijaisuusperiaatteen mukaisesti vihreää kirjaa, joka tukee työsuojeluviranomaisten roolia ja jossa säädetään työsuojelutarkastuksia koskevat EU:n standardit ja yhdenmukaiset koulutusvaatimukset tälle alalle ja otetaan samanaikaisesti huomioon kansallisten työmarkkinoiden erot;

54. kehottaa komissiota osoittamaan entistä parempia tapoja torjua sosiaalista polkumyyntiä EU:ssa ja ehdottamaan asianmukaisia välineitä tässä suhteessa;

o

o o

55. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0013

Työntekijöiden rahoitusosakkuus yritysten tuloksissa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 työntekijöiden rahoitusosakkuudesta yritysten tuloksissa (2013/2127(INI))**

(2016/C 482/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT), ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Toimintasuunnitelma: eurooppalainen yhtiooikeus sekä yritysten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmä – nykyaikainen oikeudellinen kehys aiempaa sitoutuneemmille osakkeenomistajille ja kestävää liiketoimintaa harjoittaville yrityksille” (COM(2012)0740),
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2002 annetun komission tiedonannon työntekijöiden taloudellisen osallistumisen edistämisestä (COM(2002)0364) ja 5. kesäkuuta 2003 kyseisestä aiheesta antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 21. lokakuuta 2010 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ”Työntekijöiden rahoitusosakkuus Euroopassa” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon parlamentin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan pyytämän tutkimuksen työntekijöiden rahoitusosakkuudesta yritysten tuloksissa ⁽³⁾, joka julkaistiin syyskuussa 2012,
- ottaa huomioon Berliinin vapaan yliopiston lokakuussa 2009 julkaiseman Pepper IV -kertomuksen ”Benchmarking of employee participation in profits and enterprise results in the member and candidate Countries of the European Union”,
- ottaa huomioon Berliinin vapaan yliopiston kesäkuussa 2006 julkaiseman Pepper III -kertomuksen ”Promotion of employee participation in profits and enterprise results in the New Member and Candidate Countries of the European Union”,
- ottaa huomioon 8. tammikuuta 1997 annetun komission kertomuksen ”Pepper II: voittopalkkiojärjestelmien edistäminen (mukaan lukien pääomaosakkuus) jäsenvaltioissa (COM(1996)0697),
- ottaa huomioon komission ja yliopistollisen Eurooppa-instituutin maaliskuussa 1991 julkaiseman Pepper I -kertomuksen ”Promotion of employee participation in profits and enterprise results”,
- ottaa huomioon työntekijäomistusta ja työntekijöiden osallistumista koskevan komission pilottihankkeen ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2003 annetun riippumattomien asiantuntijoiden korkean tason työryhmän antaman kertomuksen rajat ylittävistä työntekijöiden osakkuuden esteistä kansainvälisissä yrityksissä,

⁽¹⁾ EUVL C 68 E, 18.3.2004, s. 429.⁽²⁾ EUVL C 51, 17.2.2011, s. 1.⁽³⁾ IP/A/EMPL/ST/2011-02 – PE 475.098.⁽⁴⁾ MARKT/2013/019/F2013/S077-128533.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon 'Toinen sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Yhdessä uuteen kasvuun' (COM(2012)0573),
 - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2006 annetun komission tiedonannon 'Kasvua ja työllisyyttä edistävän Lissabonin ohjelman täytäntöönpano – Omistajanvaihdos – Jatkuvuutta uudella alulla' (COM(2006)0117),
 - ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan sekä rakennemuutoksen ennakoinnista ja hallitsemisesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon (A7-0465/2013),
- A. ottaa huomioon, että työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmät voivat tarjota peruspalkat ylittäviä ja niitä täydentäviä välittömiä taloudellisia seuraavilla tavoilla:
- yhteisomistus – tarjoaa työntekijöille mahdollisuuden hyötyä yrityksen menestymisestä ja samalla vastata osaltaan strategisista päätöksistä ja niihin liittyvistä riskeistä
 - voitonjako rahana, osakkeina tai etuisuuksina, joilla voidaan palkita työntekijöitä yrityksen menestymisestä tai erityisistä suorituksista sekä täydentää työntekijöiden tuloja ja lisätä heidän ostovoimaansa, millä on välittömiä heijastusvaikutuksia paikalliseen talouteen;
- B. toteaa, että työntekijät ovat alttiina kaksinkertaiselle riskille, kun kriisi vaikuttaa työnantajaan: toisaalta he ovat vaarassa menettää työpaikkansa ja tulonsa ja toisaalta he voivat menettää yrityksensä investoidun pääoman;
- C. toteaa, että yritykset voivat valita kolmesta työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmän mallista; voitonjako (käteinen, myöhemmin maksettava tai osuudet), yksittäisen työntekijän osakeomistus (työntekijän osakkeet tai osakeoptiot) ja työntekijöiden osakkeenomistusmallit; toteaa, että työntekijöiden taloudellinen osallistuminen voi tapahtua käteisenä tai osakkeina;
- D. toteaa, että sopivin työntekijöiden taloudellisen osallistumisen malli riippuu usein yrityksen koosta ja asemasta, erityisesti siitä, onko yritys pörssinoteerattu vai ei;
- E. toteaa, että työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmä voi erityisesti työntekijöiden osakkeenomistusmallin tai osuomistuksen muodossa toimia turvaverkkona, joka mahdollistaa bonusten tai muiden palkanlisien tai palkkioiden hallinnoimisen kolmannen osapuolen toimesta; toteaa, että näin hajautetaan investointirisikit yhtiön pääosakkaiden kesken ja varmistetaan, että työntekijöillä on säästöissä osakesalkku;
- F. toteaa, että työntekijöiden taloudellinen osallistuminen yrityksissä aiheuttaa työntekijöille potentiaalisia riskejä; toteaa, että taloudellista osallistumista ei saa käyttää keinona, jolla vähennetään työntekijöiden hankkimia sosiaalisia ja työhön liittyviä oikeuksia tai painostetaan lisäämään työmarkkinoiden joustavuutta;
- G. toteaa, että jos työntekijät saavat yrityksen omistajilta etuoikeuden lunastaa ja näin ottaa haltuunsa vaikeuksissa olevan yrityksen, he voivat yrittää siten turvata omat työpaikkansa ja menettely voi vähentää muiden yritysten mahdollisesti tekemien ostotarjousten aiheuttamaa epävarmuutta työntekijöiden töiden jatkumisesta; toteaa, että työntekijäomistus voi olla myös ratkaisu toiminnan jatkajaa koskeviin ongelmiin, sillä yritys usein lopetetaan tai myydään mahdollisesti saneerattavaksi tai lopetettavaksi, jos toiminnan jatkajaa ei löydy; toteaa, että tästä menettelystä voi olla apua erityisesti pk-yritysten ja mikroyritysten kannattavan liiketoiminnan jatkumisen turvaamisessa; toteaa, että nämä edut voidaan saavuttaa ainoastaan yhdessä työntekijöiden osallistumisen kanssa;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0005.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- H. toteaa, että työntekijöiden osakkeenomistusmalli on esimerkki muille kuin pörssinoteeratuille yrityksille sopivasta tehokkaasta mallista, jossa työntekijöillä on oikeus lunastaa yritys ja välittäjäyhteisö hankkii osakkeet työntekijöiden puolesta; toteaa, että työntekijät eivät altistu lisäriskeille, koska hankinta rahoitetaan voitto-osuudella tai lainalla, joka maksetaan takaisin työntekijöille palkan lisäksi maksettavilla voitto-osuuksilla;
- I. toteaa, että espanjalainen *Sociedades Laborales* -konsepti on esimerkki parhaista käytännöistä, jotka koskevat mikroyrityksille tarkoitettua työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmää; toteaa, että siinä annetaan myös työttömille mahdollisuus saada työttömyysetuutensa kertamaksuna uuden yhtiön perustamiseksi tai olemassa olevan yhtiön pääoman vahvistamiseksi;
- J. toteaa, että työntekijöiden taloudellinen osallistuminen vähentää johtajien lyhytnäköisten strategisten päätösten tekoa, edistää kestäviä pitkän aikavälin ja saattaa lisätä työntekijöiden kiinnostusta pitkäjänteiseen sitoutumiseen ja etsimään innovatiivisia ratkaisuja tuotantoprosessissa; toteaa, että työntekijöiden taloudellinen osallistuminen voi siten lisätä vakautta, kehitystä ja kasvua samalla kun se vähentää liiallisen laajentumisen riskiä, joka johtaa työpaikkojen menetykseen; katsoo, että näitä vaikutuksia voidaan tehostaa vakailla ja toimivilla työntekijöiden osallistumista koskevilla järjestelyillä;
- K. toteaa, että työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmät kannustavat investoimaan työntekijöiden jatkokoulutukseen, koska ne lisäävät todennäköisyyttä, että ammattitaitoiset työntekijät pysyvät yrityksessä;
- L. toteaa, että työntekijöiden rahoitusosakkuus yrityksen tuloista sekä tarvittaessa työntekijöiden osallistuminen päätöksentekoon voivat merkittävästi lisätä työntekijöiden työtyytyväisyyttä sekä motivaatiota ja suorituskykyä yleensä; toteaa sen voivan myös kannustaa työntekijöitä omistajuuteen ja parantaa yhtiötä koskevaa ymmärrystä sekä lisätä työnantajien ja työntekijöiden keskinäistä kunnioitusta;
- M. toteaa, että työntekijöiden kannustaminen omistajuuteen ja vastuuseen lisää heidän osallisuudentunnettaan sekä todennäköisyyttä, että työnantaja panostaa heihin ja ymmärtää heidän huoliaan, näkemyksiään ja ideoitaan;
- N. toteaa, että työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmät voivat edistää tuottavuutta, parantaa suorituskykyä ja tukea työntekijöiden ja osakkeenomistajien etujen yhteneväisyyttä sekä auttaa saamaan ja säilyttämään avainhenkilöstöä;
- O. toteaa, että työntekijöiden osallistuminen yrityksen johtamiseen siten, että heillä on ääni- tai läsnäolo-oikeus tai muita hallinnointikeinoja voi parantaa hallinnointia ja tiedonkulkua ja auttaa työntekijöitä ymmärtämään paremmin tilanteita, joissa yritys on vaikeuksissa, ja voi myös auttaa heitä arvioimaan tällaiset tilanteet paremmin ja mahdollistaa palkkioiden saamisen, kun yrityksellä menee hyvin;
- P. toteaa, että työntekijöiden taloudellisen osallistumisen malleissa, joissa käytetään välittäjäyhteisöä, kyseisellä yhteisöllä voi olla äänioikeus tai muita keinoja osallistua yrityksen hallinnointiin työntekijöiden puolesta, mikä mahdollistaa henkilöstön edustuksen;
- Q. toteaa, että työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmillä voi olla huomattava merkitys lisäksi työntekijöiden osallistamisessa tiedotus-, kuulemis- ja päätöksentekoprosesseihin uudelleenjärjestelyjen aikana;
- R. toteaa, että työntekijöiden taloudelliseen osallistumiseen sovelletaan kansallista verolainsäädäntöä ja että ei ole tarkoituksenmukaista kehittää työntekijöiden taloudelliselle osallistumiselle kattavaa yhtenäismallia EU:n tasolla; toteaa, että yksittäisen yrityksen ja sen työntekijöiden on huolellisesti harkittava työntekijöiden taloudellista osallistumista koskevaa päätöstä ja otettava tällöin huomioon laajemmat kansalliset ja alakohtaiset näkökohdat; toteaa, että tietyt perusohjeet voisivat auttaa voittamaan suuren yleisön luottamuksen ja saavuttamaan työntekijöiden taloudellisen osallistumisen tavoitteet;
- S. toteaa, että työntekijöiden taloudellisen osallistuminen ei ehkä sovi kaikille yrityksille tai työntekijöille ja että sen vuoksi asiaa on pohdittava hyvin huolellisesti ennen tämäläisyyppisen järjestelmän toteuttamista;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

Työntekijöiden taloudellisen osallistumisen esteet EU:ssa

1. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon rajat ylittävät esteet, jotka haittaavat sekä yrityksiä, jotka tarjoavat näitä järjestelmiä työntekijöille useissa jäsenvaltioissa, että työntekijöitä, joiden kaksinkertainen verotus voi loukata heidän oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen;
2. huomauttaa, että pakollisissa tuloista maksettavissa sosiaaliturvamaksuissa on eroja jäsenvaltioissa rahallisen osallistumisen kannalta;
3. korostaa, että joissakin tapauksissa voisi olla eduksi, mikäli saataisiin aikaan nykyisten taloudellisen osallistumisen järjestelmien ja niihin liittyvien kansallisten lainsäädäntöjen vähittäistä lähentymistä siten, että työnantajat voivat tulevaisuudessa tarjota niitä samanlaisina tai samankaltaisina kaikissa jäsenvaltioissa, joissa niillä on työntekijöitä;
4. toteaa, että nykyisiä taloudellisen osallistumisen järjestelmiä koskevan tiedotuksen puutetta voitaisiin osaltaan korjata lisäämällä vertailukelpoista tietoa niistä kansainvälisellä tasolla, mikä vähentäisi sekä suurten yritysten että pk-yritysten kustannuksia ja tarjoaisi niille mahdollisuuden tarjota osallistumisjärjestelmiä, jotka sopivat niiden erityistarpeisiin;
5. kiinnittää huomiota sellaisten kansallisten lainsäädäntötoimien puutteeseen, joilla edistettäisiin työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmien käyttöönottoa; panee tässä yhteydessä merkille EU-15⁽¹⁾- ja EU-13⁽²⁾-maiden väliset erot työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmien osallistumisasteessa; panee merkille työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmiä suosivien kansallisten lainsäädäntötoimien käyttöönoton ja niihin osallistuvien työntekijöiden määrän välisen yhteyden⁽³⁾;

Verotuskysymykset

6. korostaa, että on tarpeen lisätä avoimuutta kansallisissa työntekijäomistusohjelmissä ja erityisesti todellisen verotaakan laskemisessa EU-28:ssa, jotta ehkäistään kaksinkertainen verotus ja syrjintä;
7. toteaa, että eurooppalainen työntekijäomistusmalli ei saisi tehdä tyhjäksi kansallista verolainsäädäntöä;
8. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan verokannustimia parhaan käytännön periaatteiden mukaisesti pyrkiessään edistämään työntekijäomistusohjelmia;
9. korostaa, että tarkasti kohdennetut verokannustimet voisivat lisätä työntekijäomistusta eri jäsenvaltioissa ja jopa lisätä talouskasvua;
10. katsoo tästä syystä, että komission olisi esitettävä työntekijöiden rahoitusosakkuuden verottamista koskevat suuntaviivat;

Suosituks

11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan soveltuvia kansallisia toimia yritysten kannustamiseksi vapaaehtoisesti kehittämään ja tarjoamaan työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmiä, jotka ovat avoimia kaikille työntekijöille ilman syrjintää, ja ottamaan tällöin huomioon pk-yritysten ja mikroyritysten erityistilanteen; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään asiaa koskevien parhaiden käytäntöjen vaihtoa;
12. katsoo, että työntekijöiden taloudellinen osallistuminen voi olla myös jonkinlainen työntekijälle suoritettavan bonuksen muoto pääomaosakkuuden tai erityisten joukkovelkakirjojen välityksellä riippuen käytettävästä rahoitus-tuotteesta ja kyseisestä yritystyyppistä;
13. katsoo, että kaikki toimenpiteet, jotka liittyvät yrityksen työntekijöiden rahoitusosakkuuteen yritysten tuloksissa, olisi suunniteltava pitkällä aikavälillä ja niiden olisi perustuttava vapaaehtoisen osallistumisen, työntekijöiden tasa-arvon ja asianmukaisen huolellisuuden periaatteisiin, erityisesti pk-yrityksissä; toteaa, että EU ymmärtää työntekijöiden rahoitus-osakkuuden hyödyllisyyden, mutta korostaa, että tämä ala ei kuulu EU:n toimivaltaan;

⁽¹⁾ Euroopan unioniin vuoteen 1995 mennessä liittyneet jäsenvaltiot.

⁽²⁾ Euroopan unioniin vuoden 1995 jälkeen liittyneet jäsenvaltiot.

⁽³⁾ 'Employee financial participation in companies' proceeds" (PE 475.098), s. 36.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

14. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan kansallisten lakien ja käytänteiden mukaisesti työmarkkinaosapuolet, työntekijäomistusta edistävät organisaatiot ja sidosryhmät tiiviimmin mukaan poliittisten päättäjien sekä työnantajien ja työntekijöiden vuoropuheluun asiaankuuluvilla tasoilla ja ottamaan huomioon työmarkkinaosapuolten riippumattomuuden työehtosopimusneuvotteluissa, jotta varmistetaan, että nykyisin sovellettavat parhaat käytännöt otetaan huomioon, kun kehitetään kansallisia toimia työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmien täytäntöönpanon helpottamiseksi yrityksissä;

15. odottaa pilottihankkeen tuloksia, erityisesti työntekijöiden taloudellisen osallistumisen virtuaalisen keskuksen ja CETREPSin efektiivisen veroasteen laskurin kehittämistä; pyytää komissiota antamaan jäsenvaltioille ideoita osallistumista koskevien mekanismien suhteen tämän pilottihankkeen pohjalta;

16. pitää mielenkiintoisena mahdollista vapaaehtoista 29.:ttä järjestelmää, eli vapaaehtoista yhtenäistä sääntelyä, jota työnantajat voivat soveltaa koko EU:ssa ja jossa otetaan huomioon jäsenvaltion toimivallan piiriin kuuluvat vero- ja työolainsäädännön kysymykset sekä

- (a) parhaiden käytäntöjen perusteella kehitettävät yksinkertaiset, perustavaa laatua olevat tukimallit erityyppisiä ja -kokoisia yrityksiä varten
- (b) markkinaperusteinen lähestymistapa, jossa vain ne yritykset, jotka pitävät järjestelmää hyödyllisenä, käyttäisivät sitä
- (c) jäsenvaltioiden oikeuskulttuurin välisten erojen salliminen, koska kansalliset järjestelmät jäävät edelleen voimaan
- (d) avoimuuden ja tiedonsaannin parantaminen yhdenmukaisen täytäntöönpanon helpottamiseksi eri jäsenvaltioissa
- (e) sovellettavuus tarvittaessa jäsenvaltioiden ja/tai EU:n tasolla ja myös muihin kuin rajat ylittäviin yrityksiin⁽¹⁾ ottaen huomioon veroasiat sekä työntekijöille aiheutuvat taloudelliset riskit;

17. katsoo, että 29.:ttä järjestelmää koskeva vaikutustenarviointi saattaisi auttaa harkittaessa tapoja yhdenvertaisten lähtökohtien luomiseksi samalla kun pyritään välttämään yritysten kansainvälistymisen haittaamista;

18. huomauttaa, että työntekijäomistus edistää erittäin tarpeellista sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja on merkittävä lisä yritysten kestäväälle hallinnolle; korostaa kuitenkin, että omistajajärjestelmien edistämisessä on tarpeen varoa, etteivät voitonjakojärjestelmät korvaa palkkoja;

19. kehottaa siksi komissiota ja asianomaisia sidosryhmiä pyrkimään edelleen edistämään ”rakennuspalikkastrategiaa”;

20. kehottaa komissiota esittämään riippumattoman vaikutustenarvioinnin ja tutkimuksen tällaisesta 29. järjestelmästä ja odottaa, että asiaa koskevat tiedot sisällytetään komission välikertomukseen;

21. kehottaa komissiota harkitsemaan riippumattoman vaikutustenarvioinnin julkaisemisen jälkeen yhteistyössä työntekijäomistusta edistävien organisaatioiden, jäsenvaltioiden ja tarvittaessa työmarkkinaosapuolten kanssa perusohjeiden laatimista menestyksekkäistä työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmistä sisällyttäen niihin seuraavat näkökohdat:

- (a) tavoitteellisuus: yritysten olisi määriteltävä työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmän tavoitteet, jotta ne voivat valita, mikä malli on niille sopivin ja jotta niillä on parhaat mahdollisuudet päästä toivottuihin tuloksiin; työntekijöitä tai heidän edustajiaan olisi kuultava työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmistä ennen niiden käyttöönottoa; työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmiä koskevat sopimukset eivät saa heikentää työehtosopimuksia;
- (b) toiminnan joustavuus ja vapaaehtoisuus: työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmät toimivat eri tavalla eri aloilla, erisuuruisissa ja erityyppisissä yrityksissä ja eri jäsenvaltioissa; yritystasolla olisi tehtävä päätös työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmän perustamisesta ja käyttöön ottamisesta siten, että noudatetaan voimassa olevaa kansallista lainsäädäntöä ja otetaan huomioon yrityksen taloudellinen tilanne;

⁽¹⁾ ”Employee financial participation in companies’ proceeds” (PE 475.098), s. 16.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- (c) työsopimukseen perustuvan palkan lisät/täydennykset: kaikkien työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmien olisi lisättävä työntekijöiden peruspalkkaa ja työsopimukseen perustuvia oikeuksia, ei korvata niitä;
- (d) työntekijöiden vapaaehtoinen osallistuminen: työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmässä työntekijöille tarjotaan mahdollisuus hyötyä tiiviimmästä taloudellisesta sitoutumisesta työnantajaan; yksittäisen työntekijän on viime kädessä voitava vapaaehtoisesti osallistua tai olla osallistumatta järjestelmään, mutta kaikkien yrityksen työntekijöiden, osa-aikatyöntekijät mukaan luettuina, on samalla voitava yhtäläisesti ja syrjimättömästi osallistua siihen, jotta saavutetaan todellinen osallisuus;
- (e) työmarkkinaosapuolten neuvottelut: jos kansallisiin käytäntöihin ja perinteisiin sisältyy työmarkkinaosapuolten toimiminen yritystasolla, työmarkkinaosapuolten olisi neuvoteltava työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmistä paikallistasolla yrityskohtaisesti tai koko yhtiön laajuisesti, jotta järjestelmä voidaan räätälöidä yrityksen ja sen työntekijöiden erityisolosuhteisiin; järjestelmien ei tulisi syrjiä työntekijöitä ammattiliittoon kuulumisen tai muiden SEUT:n 10 artiklassa lueteltujen mahdollisten syrjimisperusteiden vuoksi;
- (f) perustiedot: tiedottaminen työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmään osallistumisen riskeistä ja siihen liittyvistä oikeuksista sekä mahdollisesta odotusajasta; työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmään liittymistä koskevan päätöksen olisi perustuttava tietoon perustuvaan työntekijän suostumukseen, joka on annettu täysin tietoisena järjestelmään liittymisen mukanaan tuomista oikeuksista ja velvoitteista sekä siihen liittyvistä riskeistä ja verovaikutuksista, joita sovelletaan työntekijän lähtiessä yrityksestä tai erotessa järjestelmästä, olosuhteista riippumatta;
- (g) osallistuminen yrityksen johtamiseen: työnantajan olisi järjestelmästä riippuen tarjottava työntekijälle tai työntekijöille suoraa osallistumista yrityksen johtamiseen; oikeudet ja velvollisuudet olisi tällaisissa tapauksissa määriteltävä selkeästi ja yhdessä;
- (h) jos malliksi sovitaan yhteisomistus, on suositeltavaa soveltaa osakkeiden kollektiivista omistusta, esimerkiksi kolmannen osapuolen toimesta; tässä mallissa osakkeet olisi jaettava siten, että olemassa olevat palkkaerot eivät kasva;
- (i) huomauttaa, että yrityksen maksukyvyttömyyden varalta on välttämätöntä turvata työntekijäomistus vakuutuksella;
- (j) työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmistä sovittaessa olisi aina otettava huomioon vaikutukset sukupuolten väliseen tasa-arvoon;
- (k) avoimuus: asianomaisten työntekijöiden saatavilla olisi aina oltava tietoa asiaankuuluvan yrityksen taloudellisesta tilanteesta sekä tilanteeseen liittyvistä riskeistä;
22. katsoo, että kuten ennen rahoituskriisiä todettiin, työntekijöiden liialliseen riskinottoon kannustava palkkapolitiikka voi tuhota luottolaitosten, sijoitusrahastojen ja muiden rahoitusalan yritysten toimivan ja tehokkaan hallinnon;
23. kehottaa työmarkkinaosapuolia edelleen tekemään yhteistyötä uusien työntekijöiden taloudellista osallistumista koskevien mahdollisuuksien ja innovaatioiden luomiseksi asianomaisilla tasoilla;
24. katsoo, että olisi tarjottava työnantajille mahdollisuus tarjota työntekijöille merkittäväksi osakepääomaa tai erityisiä joukkovelkakirjoja (obligaatit) rahoitusosakkuuden edistämiseksi, jotta voidaan luoda uudenlainen yritysrahoituksen muoto ja saada työntekijät paremmin sitoutumaan yritykseen; katsoo, että osakepääoman merkitsemisen olisi oltava työntekijöille, joko yksittäin tai ryhmänä, samoin kuin yritykselle vapaaehtoista;
25. on tietoinen siitä, että työntekijäomistusta koskevilla suunnitelmilla voidaan helpottaa yritysten sukupolvenvaihdosta, lisärahoitusta, henkilöstön pysyvyyttä ja muita pk-yrityksille ominaisia ongelmia; katsoo, että työntekijäomistusjärjestelmät voidaan pienissä yrityksissä ja mikroyrityksissä yhdistää työmarkkinatoimiin, kuten työttömyyskorvauksiin, ja siten voidaan tukea työttömien uudelleentyöllistämistä;
26. panee merkille, että erityisesti pk-yrityksissä on puutetta työntekijäomistusjärjestelmiä koskevasta tiedosta ja koulutuksesta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita järjestämään tässä yhteydessä paremmin tiedotuskampanjoita ja kannustamaan jäsenvaltioiden väliseen hyvien käytäntöjen rajat ylittävään siirrettävyyteen.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

27. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään yhteistyössä työmarkkinaosapuolten, työntekijäomistusta edistävien organisaatioiden ja komission kanssa yhteisiä nk. yhden luukun tietoportaleja, joihin sekä työnantajilla että työntekijöillä on pääsy, tai kehittämään uusia portaleja, jotta voidaan tiedottaa työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmien hyödyistä ja haitoista sekä riskeistä, käytettävissä olevista kansallisista kannustimista ja erilaisista nykyisistä osallistumismalleista, jotta työntekijät ja työnantajat voivat tehdä asiantuntevia arvioita työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmistä ja valita parhaan vaihtoehdon yritystasolla tehtäville sopimuksille sekä paremmin arvioida käytettävissään olevat mahdollisuudet ja työntekijöiden taloudellisen osallistumisen järjestelmän käyttöönottoon liittyvät haasteet; ehdottaa, että yhteiset tietoportaalit olisi liitettävä tai sisällytettävä olemassa oleviin toimivaltaisiin elimiin tai viranomaisiin kansallisella tasolla;

o

o o

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0014

Sosiaalista suojelua kaikille, myös itsenäisille ammatinharjoittajille

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 sosiaalisesta suojelusta kaikille, myös itsenäisille ammatinharjoittajille (2013/2111(INI))

(2016/C 482/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 9, 53 ja 151–157 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 5, 15, 16, 27, 31, 34 ja 35 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisen peruskirjan (tarkistettu) 1, 2, 3, 4, 11, 12, 13, 19 ja 23 artiklan,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksen nro 102 (1952) sosiaaliturvan vähimmäistasosta,
- ottaa huomioon ILO:n yleissopimuksen nro 117 (1962) sosiaalipolitiikan perustavoitteista ja -vaatimuksista,
- ottaa huomioon ILO:n yleissopimuksen nro 121 (1964) työvammatapauksissa myönnettävistä eduista, yleissopimuksen nro 128 (1967) työkyvyttömyys-, vanhuus- ja jälkeenjääneiden etuuksista, yleissopimuksen nro 130 (1969) lääkintähuollosta ja päivärahasta, yleissopimuksen nro 168 (1988) työllisyyden edistämisestä ja työttömyysturvasta ja yleissopimuksen nro 183 (2000) äitiyssuojelusopimuksen (muutettu) uudistamisesta,
- ottaa huomioon ILO:n vuonna 2012 antaman suosituksen sosiaalisen suojelun vähimmäistasoista,
- ottaa huomioon ILO:n raportin ”World Social Security Report 2010/11 – Providing coverage in times of crisis and beyond” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon ILO:n marraskuussa 2003 julkaiseman raportin ”Social protection: A life cycle continuum investment for social justice, poverty reduction and development” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/41/EU miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston suosituksen yhteisistä perusteista liittyen riittäviin resursseihin ja sosiaaliavustukseen sosiaalisen suojelun järjestelmissä (92/441/ETY) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ http://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_142209/lang-en/index.htm

⁽²⁾ <http://www.ilo.org/public/english/protection/download/lifecycl/lifecycle.pdf>

⁽³⁾ EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 180, 15.7.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁶⁾ EUVL L 245, 26.8.1992, s. 46.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon 27. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston suosituksen sosiaalisen suojelun tavoitteiden ja politiikkojen lähentämisestä (92/442/ETY) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 1999 annetut neuvoston päätelmät yhteistyön lujittamisesta sosiaalisen suojelun uudistamiseksi ja parantamiseksi ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 10. helmikuuta 2011 julkaistun sosiaalisen suojelun komitean raportin ”SPC Assessment of the social dimension of the Europe 2020 Strategy” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Valkoinen kirja – Toimintasuunnitelma riittäviä, turvattuja ja kestäviä eläkkeitä varten” (COM(2012)0055),
- ottaa huomioon 8. tammikuuta 2013 julkaistun komission raportin ”Employment and Social Developments in Europe 2012” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 20. elokuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Sosiaalinen suojele Euroopan unionin kehitysyhteistyössä” (COM(2012)0446),
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2006 julkaistun komission vihreän kirjan ”Työlainsäädäntö 2000-luvun haasteiden tasalle” (COM(2006)0708),
- ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2010 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ”Itsenäisen ammatinharjoittamisen uudet kehityssuunnat: taloudellisesti riippuvaisen itsenäisen ammatinharjoittamisen erityistapaus” ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 21. maaliskuuta 2013 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ”Itsenäisen ammatinharjoittajan aseman väärinkäyttö” ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2008 annetun komission tiedonannon komission suosituksesta työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämiseksi (COM(2008)0639) ja 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2009 annetun komission tiedonannon (COM(2009)0545) ja 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽⁸⁾ julkisen talouden pitkän aikavälin kestävydestä elpymässä taloudessa,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman epätyypillisistä työsuhteista, turvatusta tyourasta, joustoturvasta ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun uusista muodoista ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman sosiaalisesta suojelusta ja sosiaalisesta osallisuudesta ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman vähimmäistulon asemasta köyhyyden torjunnassa ja osallistavan yhteiskunnan edistämisessä Euroopassa ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 11. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Nuorisotyöttömyyden torjunta: selviytymiskeinot” ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 245, 26.8.1992, s. 49.

⁽²⁾ EYVL C 8, 12.1.2000, s. 7.

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/11/st06/st06624-ad01.en11.pdf>.

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7315>.

⁽⁵⁾ EUVL C 18, 19.1.2011, s. 44.

⁽⁶⁾ EUVL C 161, 6.6.2013, s. 14.

⁽⁷⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

⁽⁸⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 112.

⁽⁹⁾ EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 39.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 291 E, 30.11.2006, s. 304.

⁽¹¹⁾ EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 8.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0365.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Tehokkaammin pimeää työtä vastaan” ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman ihmisarvoisesta työstä kaikille ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman työlaainsäädännön uudistamisesta 2000-luvun haasteita vastaavaksi ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tulevaisuudesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaisesta foorumista ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 21. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman toimintasuunnitelmasta riittäviä, turvattuja ja kestäviä eläkkeitä varten ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon 12. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta ”Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit, mukaan luettuna Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpano vuosina 2014–2020” ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan tutkimuksen aiheesta ”Social protection rights of economically dependent self-employed workers” (toukokuu 2013) ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (Eurofound) vuonna 2013 teettämän raportin ”Self-employed or not self-employed? Working conditions of 'economically dependent workers’” ⁽⁹⁾,
 - ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2009 julkaistun Eurofoundin raportin ”Self-employed workers: industrial relations and working conditions” ⁽¹⁰⁾,
 - ottaa huomioon huhtikuussa 2013 julkaistun Eurofoundin vertailevan raportin ”Social partners' involvement in unemployment benefit regimes in Europe” ⁽¹¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A7-0459/2013),
- A. toteaa, että sosiaaliturva on perusoikeus, joka on unionin lainsäädännön sekä kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti eurooppalaisen sosiaalisen mallin keskeinen tekijä; ottaa huomioon, että Kansainvälinen työjärjestö (ILO) on hyväksynyt suositukset, jotka koskevat sosiaalisen suojelun vähimmäistasoja, joilla pyritään takaamaan jokaiselle oikeus sosiaaliturvaan ja ihmisarvon mukaiseen elintasoon;
- B. ottaa huomioon, että sosiaaliturva kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan ja sitä koordinoidaan EU:n tasolla;
- C. toteaa, että sosiaalisella suojelulla helpotetaan sopeutumista työmarkkinoiden kehitykseen, torjutaan köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä, varmistetaan työmarkkinoille osallistuminen ja investoidaan ihmiseen; katsoo, että sosiaaliturva vakauttaa taloutta ja on suhdanteita tasoittava tekijä, jonka ansiosta kotimainen kysyntä ja kulutus voisivat kasvaa;

⁽¹⁾ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽³⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 401.

⁽⁴⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 65.

⁽⁵⁾ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0204.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0266.

⁽⁸⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=92570>.

⁽⁹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1366.htm>.

⁽¹⁰⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/comparative/tn0801018s/tn0801018s.htm>.

⁽¹¹⁾ http://www.eurofound.europa.eu/eiro/studies/tn1206018s/tn1206018s_3.htm.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- D. ottaa huomioon, että kriisin voittamiseksi tietyt jäsenvaltiot ovat supistaneet rajusti julkista talouttaan juuri samaan aikaan, kun sosiaalisen suojelun tarve on lisääntynyt työttömyyden kasvun vuoksi; toteaa, että kansallisia sosiaaliturvamäärärahoja on vähennetty entisestään, sillä maksut ovat vähentyneet sen jälkeen kun monet ovat jääneet työttömiksi tai palkkoja on alennettu, joten eurooppalainen sosiaalinen malli on todella vaarassa;
- E. katsoo, että sosiaalinen suojele on tietyissä jäsenvaltioissa riittämätön ja sitä voitaisiin parantaa; toteaa, että EU:ssa heikossa asemassa oleviin työntekijöihin kohdistuu edelleen usein väärinkäytöksiä;
- F. toteaa, että suurin osa perinteisistä sosiaalisen suojelun malleista ja erityisesti sosiaaliturva sekä työolainsäädäntöjärjestelmät on suunniteltu takaamaan palkansaajien sosiaaliset ja työhön liittyvät oikeudet; katsoo, että uusien työllisyyden muotojen syntyessä ja itsenäisen ammatinharjoittamisen lisääntyessä on vaarana, että uusien työntekijäryhmien sosiaalinen suojele saattaa heiketa;
- G. ottaa huomioon, että yrittäjyyden valitsevat naiset ilmoittavat miehiä useammin päätöksensä tärkeimmäksi vaikuttimeksi työn ja perhe-elämän välisen tasapainon ja/tai taloudellisen välttämättömyyden;
- H. ottaa huomioon, että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivat naiset ovat itsenäisten työntekijöiden keskuudessa vähemmistönä mutta ajautuvat köyhyteen muita todennäköisemmin;
- I. ottaa huomioon, että se, että itsenäiset ammatinharjoittajat jäävät ilman asianmukaisia eläkeoikeuksia, sairauspäivärahaa, palkallista vapaata ja muita sosiaaliturvan muotoja, pahentaa sukupuolten välistä palkkakuilua itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten osalta etenkin heidän eläkkeelle siirtymisensä jälkeen;
- J. ottaa huomioon, että yhä suurempi määrä itsenäisiä ammatinharjoittajia tai henkilöitä, joilla on vähän tai huonosti palkattua työtä, erityisesti naisia, putoaa köyhyysrajan alapuolelle, mutta heitä ei virallisesti rekisteröidä työttömiksi;
- K. katsoo, että voisi olla hyödyllistä määrittellä selkeästi näennäisesti itsenäinen ammatinharjoittaminen ja torjuttava ennakolta mahdollisia väärinkäytöksiä, jotta vältetään työntekijöiden sosiaalisten oikeuksien loukkaaminen, kilpailun vääristyminen ja sosiaalisen polkumyynnin riski;
- L. katsoo, että näennäisesti itsenäinen ammatinharjoittaminen on pohjimmiltaan maksujen osittaista välttämistä, jota on vaikea havaita ja jolla heikennetään eläkejärjestelmien kestävyttä ja riittävyttä, koska niihin tarvittavat varat menetetään;
- M. katsoo, että erittäin korkea työttömyys monissa jäsenvaltioissa ja jatkuva paine vähentää työvoimakustannuksia (yksikkötyökustannuksia) johtavat sellaisiin kansallisten työmarkkinoiden suuntauksiin ja käytäntöihin, joilla kannustetaan kehittämään edelleen näennäistä itsenäistä ammatinharjoittamista ja vahvistamaan tätä ilmiötä;
- N. katsoo, että niiden itsenäisten ammatinharjoittajien, jotka ovat taloudellisesti riippuvaisia, työolot eivät eroa merkittävästi palkansaajien työoloista, joten heidän sosiaaliturvaan ja työhön liittyvien oikeuksiensa olisi tarvittaessa oltava lähempänä palkansaajien vastaavia oikeuksia;
- O. katsoo, että itsenäisten ammatinharjoittajien tilanteesta, työoloista, sosiaaliturvajärjestelyistä ja työ- ja hoitotehtävien yhteensovittamisesta ei ole riittävästi luotettavaa, tarkkaa ja vertailukelpoista tietoa;
- P. toteaa, että vuonna 2012 itsenäisen ammatinharjoittamisen osuus EU:n kokonaistyöllisyydestä oli yli 15 prosenttia, mutta joissakin tapauksissa se ei ole asianomaiselle henkilölle mieluisin vaihtoehto vaan pikemminkin välttämättömyys, koska hänellä ei ole muita työllistymisvaihtoehtoja tai mahdollisuutta riittävän joustaviin työjärjestelyihin työn ja huollettavien hoitamisen yhdistämiseksi; toteaa, että monessa jäsenvaltiossa itsenäisten ammatinharjoittajien on vaikea saavuttaa riittäviä eläkeoikeuksia, mikä lisää asianomaisten tulevaa köyhyysriskiä; toteaa, että taloudellisesti riippuvaiset itsenäiset ammatinharjoittajat ovat harvoin järjestäytyneitä tai ammattiliittojen jäseniä, vaikka heistä tulee todennäköisemmin työaikaan liittyvien tai muunlaisten väärinkäytösten uhreja;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

Sosiaaliturva kaikille

1. korostaa, että on välttämätöntä jatkuvasti optimoida ja uudenaikaistaa jäsenvaltioiden sosiaalisen suojelun järjestelmiä, jotta voidaan taata kaikille kunnollinen, kestävä ja riittävä sosiaalinen suojele, joka perustuu yleisen saatavuuden ja syrjimättömyyden periaatteille ja kykyyn vastata joustavasti väestökehitykseen ja työmarkkinoiden muutoksiin;
2. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan pitkällä aikavälillä sosiaaliturvajärjestelmien vastuullisen ja kestäväen rahoituksen erityisesti talouskriisien aikana sekä kehittämään sosiaaliturvajärjestelmien ennaltaehkäisevää osa-aluetta ja korostamaan aktiivisia toimenpiteitä unohtamatta sitä, että yksi tärkeimmistä sosiaalisten investointien vaikuttamista on se, että niiden avulla voidaan sovittaa yhteen sosiaaliset ja taloudelliset tavoitteet ja että ne voivat pitkällä aikavälillä myötävaikuttaa talouden ylläpitämiseen ja kehittämiseen; katsoo tässä yhteydessä, että sosiaaliset investoinnit olisi nähtävä juuri investointeina eikä menoina;
3. kiinnittää huomiota siihen, että eräissä jäsenvaltioissa ikääntyvä väestö, alhainen syntyvyys ja muuttuvat työmarkkinat saattavat lisätä tarvetta pikaisesti uudistaa sosiaaliturvajärjestelmiä, mukaan lukien eläkejärjestelmiä, jotta voidaan varmistaa niiden kestävyys; painottaa, että naiset keskeyttävät miehiä useammin työuransa tai tekevät osa-aikatoita voidakseen hoitaa lapsia ja muita hoitoa tarvitsevia, mikä voi vaikuttaa kielteisesti heidän eläkkeeseensä ja altistaa heidät miehiä enemmän köyhyyksille; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita huomioimaan nämä työskentelyn keskeytymisjaksot todellisina vakuutusjaksoina eläkeoikeuksien määrittelyssä ja laskemisessa; korostaa, että uudistukset olisi toteuttava kansallisen lainsäädännön ja käytäntöjen mukaisesti yhteistyössä työmarkkinaosapuolten ja asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa ja uudistuksista olisi tiedotettava asianmukaisesti kansalaisille;
4. kehottaa jäsenvaltioita takaamaan kansallisen sosiaalisen suojelun, jolla turvataan kaikissa maissa kohtuulliset tulot ja perussosiaalietuuksien saatavuus, erityisesti sairauden, työttömyyden, äitiyden, vammaisuuden ja eläkkeelle jäämisen yms. yhteydessä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi jäsenvaltioissa; kannustaa jäsenvaltioita laatimaan strategioita sosiaaliturvan kehittämiseksi ILO:n ehdotusten mukaisesti;
5. korostaa, että riittävän korkealaatuisen ja tehokkaan sosiaalisen suojelun olisi perustuttava toimiin, joilla edistetään työelämään osallistumista, mikä edistää työterveyttä ja -turvallisuutta ja lisää tuottavuutta ja on siten huomattava kilpailuetu; korostaa, että sosiaalisen suojelun tason alentamista ei pitäisi nähdä työllisyyttä lisäävänä ratkaisuna;
6. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita takaamaan kaikille työntekijöille ja itsenäisille ammatinharjoittajille mahdollisuuden elinikäiseen oppimiseen jakamalla olemassa oleva EU:n rahoitus ja kansallinen rahoitus uudelleen siten, ettei se koske vain vakinaisia työntekijöitä, vaan kaikkia työntekijöitä sopimustyyppistä riippumatta, itsenäiset ammatinharjoittajat mukaan luettuina;
7. kehottaa jäsenvaltioita ponnistelemaan enemmän rakenteellisten uudistusten ja toimenpiteiden toteuttamiseksi, jotta nuorille luodaan työpaikkoja ja varmistetaan, että nuoria työntekijöitä ei syrjitä rajoittamalla heidän oikeuksiaan sosiaaliturvaan; kehottaa jäsenvaltioita yhteistyössä komission kanssa myös varmistamaan nuorten riittävän sosiaalisen suojelun työkokemuksen tarjoamiseen suunnitelluissa harjoittelu- ja oppisopimuskoulutusohjelmissä;
8. korostaa, että ikääntyneet ihmiset eivät ole taloudellinen ja sosiaalinen taakka vaan heidän elämäkokemuksensa ja tietämyksensä ovat hyödyksi taloudelle ja yhteiskunnalle; ehdottaa, että yli 60-vuotiaita työntekijöitä kannustetaan sukupolvien välisen solidaarisuuden puitteissa pysymään työmarkkinoilla myös siksi, että heidän tietämyksensä ja kokemuksensa välittyvät seuraaville sukupolville;
9. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan kohtuuhintaisten lastenhoito- ja koulutuspalvelujen saannin sekä varmistamaan itsenäisten ammatinharjoittajien mahdollisuudet hyötyä julkisista palveluista ja asiaankuuluvista vero- ja sosiaalietuuksista, jotka liittyvät lastenhoitoon;
10. kehottaa jäsenvaltioita edistämään kaikkien työntekijöiden, myös itsenäisten ammatinharjoittajien ja heidän toimintaansa mahdollisesti osallistuvien puolisoitten tai kumppanien, mahdollisuutta yhdistää työhön ja perheeseen liittyvät velvollisuudet esimerkiksi siten, että nopeutetaan 7. heinäkuuta 2010 annetun direktiivin 2010/41/EU 7 ja 8 artiklan soveltamista ja tarjotaan työntekijöille heidän pyynnöstään joustava työaika, etätö tai osa-aikatyö, jotta työntekijät voivat hoitaa alaikäisiä ja huollettavia;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

11. korostaa, että palkatuilla työntekijöillä, itsenäisillä ammatinharjoittajilla ja niillä, jotka ovat siirtymässä työsuhteesta itsenäiseen ammatinharjoittamiseen, on oltava mahdollisuuksia täydennyskoulutukseen ja uudelleen koulutukseen; kehottaa jäsenvaltioita tässä yhteydessä poistamaan täydennyskoulutusta ja uudelleen koulutusta haittaavat esteet sekä edistämään kaikkien ihmisten elinikäistä oppimista;
12. kehottaa jäsenvaltioita edistämään ja helpottamaan itsenäisten ammatinharjoittajien ja erityisesti naisten järjestäytymistä, jotta voidaan lisätä heidän mahdollisuuksiaan puolustaa yhteisiä etujaan;
13. kehottaa jäsenvaltiota takaamaan riittävän sosiaaliturvan myös heikoimmassa asemassa oleville ryhmille, jollaisia ovat työttömät, vammaiset, yksinhuoltajaperheet, nuoret perheet, nuoret, ikääntyneet ja eläkeläiset; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita varmistamaan, että sosiaalipalvelujen saatavuutta parannetaan heikoimmassa asemassa oleville henkilöille ja pitkäaikaista hoitoa tarvitseville henkilöille erityisesti maaseutualueilla ja heikommassa asemassa olevilla alueilla;
14. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan toimivaltansa mukaisesti toimia, joilla torjutaan kaikkia syrjinnän muotoja työmarkkinoilla, myös naisiin kohdistuvaa syrjintää, sekä sosiaalista suojelua koskevia toimia, jotta naisten palkat samasta työstä ja heidän sosiaalietuutensa, eläkkeet mukaan luettuina, eivät olisi alempia kuin miesten palkat ja sosiaalietuudet ja jotta varmistettaisiin äitiyden suojelu, sekä toteuttamaan toimia työntekijöiden epäoikeudenmukaisen irtisanomisen estämiseksi raskauden aikana ja suojelemaan huollettavista vastuussa olevia naisia ja miehiä epäoikeudenmukaiselta irtisanomiselta; kehottaa neuvostoa myös nopeuttamaan raskaana olevien, äskettäin synnyttäneiden ja imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamista edistävien toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevan direktiivin hyväksymistä;
15. korostaa, että miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin annetussa direktiivissä 2010/41/EU edellytetään, että jäsenvaltiot poistavat kaikki esteet, jotka estävät naisia ja heidän puolisoitaan tai kansallisessa lainsäädännössä tunnustettuja kumppaneitaan saamasta sosiaalista suojelua, johon heillä kyseisen lainsäädännön mukaan on oikeus;
16. kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan tehokkaasti tapauksiin, jotka koskevat pienissä ja erittäin pienissä perheyriyksissä toimivien palkattujen perheenjäsenten ja myös heidän puolisoitensa (kumppaneidensa) sosiaalisen suojelun puuttumista heidän epäselvien ja epävirallisten työsuhteidensa vuoksi tai siksi, että he ovat itsenäisiä ammatinharjoittajia;
17. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan konkreettisia toimia köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi ja tarjoamaan riittävän vähimmäistulon ja sosiaaliturvajärjestelmän, jossa otetaan huomioon syrjäytyneet ja köyhyyden vaarassa olevat väestöryhmät ja joka perustuu valtioiden omiin kansallisiin käytäntöihin, työehtosopimuksissa tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut määräykset mukaan luettuina;
18. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan pimeän työn ja epävarmojen työsuhteiden torjuntaa, näennäisesti osa-aikaiset työpaikat mukaan luettuina, ja takaamaan riittävän sosiaalisen suojelun kaikille työntekijöille; katsoo lisäksi, että on tuomittava epätyypillisten työsuhteiden väärinkäyttö siinä tarkoituksessa, että voidaan välttää työsuhteeseen perustuvien ja sosiaaliturvaan liittyvien velvoitteiden noudattaminen;
19. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan hallinnollista yhteistyötä eri elinten (työsuojeluviranomaisten, verotoimistojen, kunnallisviranomaisten ja sosiaaliturvalaitosten) välillä sekä jäsenvaltioiden että unionin tasolla, jotta tällä tavoin voidaan helpottaa EU:n työvoimalainsäädännön täytäntöönpanoa, vähentää pimeää työtä ja ratkaista tehokkaammin niitä ongelmia, joita aiheutuu eri jäsenvaltioiden työmarkkinalainsäädäntöjen välisistä eroista;
20. kehottaa komissiota tarkistamaan lainsäädäntöä sekä valvomaan sosiaaliturvajärjestelmien täytäntöönpanon yhteensovittamista tarvittaessa toissijaisuusperiaatetta noudattaen ja kiinnittää jäsenvaltioiden huomion siihen, että toisessa jäsenvaltiossa työskentelevien EU:n siirtotyöläisten sosiaaliseen suojeluun ei saa soveltaa syrjiviä toimenpiteitä; katsoo, että kaikilla EU:n siirtotyöläisillä olisi oltava samat oikeudet sosiaaliturvaan ja mahdollisuus vakuutuksen saantiin toisessa jäsenvaltiossa työskennellessään; katsoo, että palveluiden vapaan liikkumisen yhteydessä siirrettyjen työntekijöiden työnantajan olisi ilmoitettava työntekijöille heidän palkkauksestaan ja muista työhön sovellettavista ehdoista direktiivin 96/71/EY säännösten mukaisesti ennen heidän siirtämistään;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

21. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pyrkimään riittävään tasapainoon työmarkkinaturvan ja työmarkkinoiden joustavuuden välillä esimerkiksi soveltamalla yleisesti joustoturvaa koskevia periaatteita sekä puuttumaan työmarkkinoiden lohkoutumiseen tarjoamalla riittävän sosiaaliturvan uuteen työpaikkaan siirtymässä oleville henkilöille tai määräaikaisessa tai osa-aikaisessa työsuhteessa oleville henkilöille sekä takaamaan samalla, että heillä on mahdollisuus saada koulutusta; korostaa, että joustoturvian varmistamisen laiminlyönti heikentäisi sosiaaliturvajärjestelmien kestävyttä ja etuuksien, työtulojen ja tuottavuuden laatua sekä reaalityöntöä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, millä heikennettäisiin Eurooppa 2020 -strategian työllisyyden ylläpitämistä ja lisäämistä koskevia toimia;
22. kehottaa komissiota tarkastelemaan koko unionin laajuisesti, onko työntekijöiden sosiaaliturva heikentynyt ja onko joustoturvaa koskevia periaatteita noudatettu sen jälkeen kun jäsenvaltioiden työlaainsäädäntöihin on tehty hiljattain muutoksia, joilla pyrittiin lisäämään työmarkkinoiden joustavuutta;
23. kannattaa vahvasti ehdotettua keskeisten työllisyys- ja sosiaali-indikaattoreiden tulostaulun perustamista, joka voisi olla ensimmäinen askel kohti konkreettisten vertailuarvojen määrittämistä;
24. vaatii komissiota sisällyttämään ehdotuksiinsa tarvittaessa ihmisarvoista työtä koskevassa ILO:n ohjelmassa asetetut neljä tavoitetta ja ottamaan huomioon sosiaalisen suojelun vähimmäistasoja koskevassa ILO:n suosituksessa asetetut tavoitteet vuotuisessa kasvuselityksessä, jotta sosiaalinen suojele taattaisiin kaikille työntekijöille EU:ssa;

Itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaaliturva

25. korostaa, että itsenäinen ammatinharjoittaminen on epäilemättä nähtävä työn muotona, jolla edistetään työpaikkojen luomista ja työttömyyden vähentämistä, ja että itsenäiseen ammatinharjoittamiseen yleistymiseen olisi liityttävä sitä harjoittavien asianmukainen sosiaalinen suojele sellaisena kuin se määritellään jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä;
26. kehottaa jäsenvaltioita edistämään työhön ja perheeseen liittyvien velvollisuuksien yhdistämistä siten, että työntekijöille mahdollistetaan joustava työaika ja työskentelypaikka, jotta vältetään tilanne, että ainoa mahdollisuus joustavuuteen on ryhtyä taloudellisesti riippuvaiseksi itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi;
27. korostaa, että on tarpeen saada käyttöön tilastotietoja, jotka ovat ajantasaisia ja yksityiskohtaisempia kuin tällä hetkellä käytettävissä olevat tilastotiedot ja joita voitaisiin hyödyntää analysoitaessa eri näkökohdista itsenäisten ammatinharjoittajien ja heihin kuuluvien erilaisten ryhmien taloudellista merkitystä; kehottaa myös sisällyttämään itsenäisiä ammatinharjoittajia koskevia kysymyksiä Euroopan unionin työvoimatutkimukseen;
28. kiinnittää huomiota siihen, että itsenäistä ammatinharjoittamista koskevan yksiselitteisen kansallisen määritelmän puuttuminen lisää näennäisesti itsenäisen ammatinharjoittamisen riskiä EU:n työntekijöiden keskuudessa ja voi heikentää heidän mahdollisuuksiaan saada riittävää sosiaaliturvaa; huomauttaa, että itsenäisille ammatinharjoittajille myönnetty erilaiset asemat jäsenvaltioissa edellyttävät ratkaisuja, jotka parantavat itsenäisten työntekijöiden sosiaaliturvan koordinoitua, jotta työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ei rajoiteta;
29. kehottaa komissiota edistämään jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa, jotta voidaan antaa ohjeita epätyypillisen työsuhteen erilaisista muodoista ja itsenäisestä ammatinharjoittamisesta ja avustaa jäsenvaltioita soveltamaan asianmukaisella tavalla asiaankuuluvaa työlaainsäädäntöä ja sosiaalista suojeleä koskevia toimia tällaisessa työsuhteessa oleviin työntekijöihin; pitää myös tarpeellisena, että jäsenvaltiot tunnistavat selvästi näennäisesti itsenäinen ammatinharjoittaminen ja asettavat seuraamuksia työnantajille, jos tällaisia tapauksia ilmenee ja ne näytetään toteen; korostaa kuitenkin, että työntekijän aseman määrittämisen olisi oltava sen vastaanottavan jäsenvaltion lakisääteinen velvollisuus, jossa työ tehdään;
30. kehottaa eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia, komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan taloudellisesti riippuvaisen itsenäisen ammatinharjoittamisen ongelmaa ja etsimään siihen käytännön ratkaisuja erityisesti niillä aloilla, joilla rajat ylittävillä toiminnolla on suuri merkitys, sekä heikossa asemassa olevia ryhmiä, kuten kotitaloustyöntekijöitä ja matalapalkkaisia työntekijöitä ajatellen;
31. vaatii jäsenvaltioita varmistamaan, että itsenäisestä ammatinharjoittamisesta ei tule keinoa, jolla estetään työntekijöitä saamasta sosiaaliturvaa ja työsuhdeturvaa tai jolla työnantajat kiertävät työ- ja sosiaaliturvalainsäädäntöä; vaatii myös, että itsenäisten ammatinharjoittajien ja palkansaajien ryhmittämistä vältetään, jotta voidaan säilyttää itsenäisen ammatinharjoittamisen ja senkaltaisen taloudellisen toiminnan edut ja myötävaikuttaa yrittäjähengen ja palvelujen laadun kehittämiseen;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

32. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään tarvittaessa eläkkeisiin, vammaisuuteen, äitiys- ja isyysvapaaseen ja työtömyyteen liittyvää sosiaalista suojelua, jotta itsenäisiä ammatinharjoittajia koskevat sosiaalisen suojelun määräykset voidaan paremmin mukauttaa näiden työntekijöiden tarpeisiin;

33. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kytkemään sosiaaliturvaan ja sosiaaliseen suojeluun liittyvät oikeudet työsopimuksen sijasta yksilöön, jolloin kaikki, myös itsenäiset ammatinharjoittajat ja palkatut työntekijät sopimustyyppistä tai asemasta riippumatta, voivat hyötyä riittävästä sosiaalisesta suojelusta;

34. kehottaa jäsenvaltioita tiedottamaan kaikille kansalaisille sosiaalista suojelua koskevista oikeuksista ja myös antamaan itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi haluaville tietoa heidän sosiaalista suojeluaan koskevista muutoksista ja aseman muuttumisen vuoksi heihin sovellettavasta työlainsäädännöstä sekä heidän taloudelliseen toimintaansa liittyvistä muista oikeuksien ja velvollisuuksien muutoksista; kehottaa myös komissiota tiedottamaan itsenäisille ammatinharjoittajille ja liikkuville työntekijöille heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan, kun kyseessä on siirtotyöläisyys, maahanmuutto ja rajat ylittävä työnteke;

35. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ottamaan mukaan työmarkkinaosapuolet sosiaalisen suojelun kehittämistä ja uudenaikaistamista koskevaan prosessiin kansallisten käytäntöjensä mukaisesti ja kehittämään työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua EU:n ja kansallisella tasolla; kehottaa lisäksi työmarkkinaosapuolia ottamaan asialistalle kysymykset, jotka liittyvät itsenäisiin ammatinharjoittajiin sovellettavaan työlainsäädäntöön ja sosiaaliseen suojeluun, jotta itsenäisiä ammatinharjoittajia varten voidaan ottaa käyttöön sellainen riittävä sosiaalisen suojelun kehys, joka perustuu vastavuoroisuuteen ja syrjimättömyysperiaatteeseen, ja tarkastelemaan, olisiko itsenäiset ammatinharjoittajat otettava mukaan työehtosopimusneuvotteluihin ja miten se toteutettaisiin, sekä kiinnittämään huomiota erityisiin strategioihin, joiden avulla itsenäisten ammatinharjoittajien huolenaiheet voidaan ottaa huomioon myös silloin, kun kansallinen lainsäädäntö ei mahdollista sitä, että ammattijärjestöt edustavat itsenäisiä ammatinharjoittajia; kehottaa työmarkkinaosapuolia vaihtamaan ammattijärjestöjen keskuudessa hyviä käytäntöjä itsenäisille ammatinharjoittajille tarjottavista palveluista, näennäisesti itsenäisen ammatinharjoittamisen torjumisesta ja omaan lukuunsa työskentelevien itsenäisten ammatinharjoittajien järjestäytymisestä;

o

o o

36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamentteille.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0015

Koheesiopoliitiikan uusi ohjelmakausi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 EU:n jäsenvaltioiden valmiudesta käynnistää koheesiopoliitiikan uusi ohjelmakausi tehokkaasti ja oikea-aikaisesti (2013/2095(INI))

(2016/C 482/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 174 artiklan ja sitä seuraavat artiklat,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maaseuturahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä (COM(2013)0246),
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman komission viidennestä koheesiokertomuksesta ja koheesiopoliittisesta strategiasta vuoden 2013 jälkeen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n koheesio- ja aluepolitiikasta vuoden 2013 jälkeen ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman EAKR:n ja muiden rakennerahastojen tilanteesta ja tulevasta synergiasta tehokkuuden lisäämiseksi ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan sosiaalirahaston tulevaisuudesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman hyvästä hallintotavasta EU:n aluepolitiikan kannalta Euroopan komission tuki- ja valvontamenettelyt ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman rakennerahastojen ja koheesiorahaston varojen hyödyntämisestä: mitä on opittu EU:n tulevaa koheesiopoliittikkaa silmällä pitäen ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 26. tammikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Aluepolitiikan panos Eurooppa 2020 -strategian mukaisessa kestävässä kasvussa” (COM(2011)0017) ja tiedonantoon liittyvän komission yksiköiden työasiakirjan (SEC(2011)0092),
- ottaa huomioon 26. kesäkuuta 2013 annetun komission taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevän kahdeksannen kertomuksen (COM(2013)0463),
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2013 annetun komission kertomuksen ”Koheesiopoliittikkaan liittyvä strategiakertomus 2013 vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamisesta” (COM(2013)0210) sekä kertomukseen liittyvän komission yksiköiden työasiakirjan (SWD(2013)0129),

⁽¹⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 21.

⁽³⁾ EUVL C 371 E, 20.12.2011, s. 39.

⁽⁴⁾ EUVL C 390 E, 18.12.2012, s. 27.

⁽⁵⁾ EUVL C 371 E, 20.12.2011, s. 41.

⁽⁶⁾ EUVL C 169 E, 15.6.2012, s. 23.

⁽⁷⁾ EUVL C 56 E, 26.2.2013, s. 22.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2012 päivätyt komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”The partnership principle in the implementation of the Common Strategic Framework Funds – elements for a European Code of Conduct on Partnership” (SWD(2012)0106),
 - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2012 päivätyt komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Elements for a Common Strategic Framework 2014 to 2020 the European Regional Development Fund the European Social Fund, the Cohesion Fund, the European Agricultural Fund for Rural Development and the European Maritime and Fisheries Fund” (SWD (2012)0061), osat I ja II),
 - ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2011 päivätyt talous- ja sosiaalikomitean lausunnon koheesiopolitiikan roolista ja ensisijaisista tavoitteista Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä (CESE 994/2011 – ECO/291),
 - ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean 12. joulukuuta 2012 antaman lausunnon kumppanuusperiaatteen noudattamisesta yhteisen strategiakehyksen rahastojen toiminnassa – ehdotuksia eurooppalaisten hyvän kumppanuuden sääntöjen laatimiseen (CESE 1396/2012 – ECO/330),
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 22. toukokuuta 2013 antaman lausunnon komission tiedonannosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle: Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit, mukaan luettuna Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpano vuosina 2014–2020 (CESE 1557/2013 – SOC/481),
 - ottaa huomioon alueiden komitean 31. tammikuuta – 1. helmikuuta 2013 antaman päätöslauselman aiheesta ”Vuoden 2013 jälkeistä koheesiopolitiikkaa koskeva lainsäädäntöpaketti” (2013/C 62/01),
 - ottaa huomioon alueiden komitean 7.–9. lokakuuta 2013 antaman lausunnon suosituksista varojen käytön tehostamiseksi (COTER-V-040),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A7-0007/2014),
- A. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot valmistelevat parhaillaan uutta ohjelmakautta 2014–2020 koskevia kumppanuussopimuksiaan ja toimintaohjelmiaan;
- B. ottaa huomioon, että unionin rakenne- ja investointirahastojen oikeuskehiksestä odotetaan lopullista sopimusta vuoden 2013 loppuun mennessä;
- C. ottaa huomioon, että yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa vahvistetaan yhteiset säännöt, jotka koskevat viittä Euroopan unionin rahastoa: Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maaseuturahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa;
- D. ottaa huomioon, että koheesiopolitiikan tarkoituksena on vähentää EU:n alueiden välisiä kehityseroja keskittämällä rahoitusta taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden vahvistamiseen;
- E. ottaa huomioon, että koheesiopolitiikalla edistetään Eurooppa 2020 -strategian älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevien tavoitteiden saavuttamista;
- F. ottaa huomioon, että koheesiopolitiikka, joka on EU:n tärkein kehittämisselitys, edistää talouskriisistä selviytymistä useimmissa jäsenvaltioissa;
- G. katsoo, että olisi voitava varmistaa mahdollisuuksien mukaan, että rahoituskautta 2014–2020 koskevien koheesiopolitiikan ohjelmien toimittamista ja täytäntöönpanoa yksinkertaistetaan mahdollisimman suurella määrällä kaikkien viranomaisten ja edunsaajien kannalta;

Koheesiopolitiikan uuden ohjelmakauden tehokkaan ja oikea-aikaisen käynnistämisen varmistaminen

1. toteaa, että viime vuosien aikana koheesiopolitiikan rahoituksella on investoitu miljardeja euroja uusien työpaikkojen luomiseen, innovoivien yritysten tukemiseen ja liikenneyhteyksien kehittämiseen kaikkialla EU:n alueella;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

2. korostaa kuitenkin, että EU:n alueiden väliset kehityserot ovat edelleen olemassa ja joissakin tapauksissa kärjistymässä ja että EU:n tukien jatkuva investoiminen paikallisella ja alueiden tasolla on ratkaisevan tärkeää, jotta edelleen voidaan varmistaa taloudellisen ja sosiaalisen elvyttämisen ja ympäristön kunnostamisen tarpeessa olevien alueiden tukeminen;
3. korostaa, että koheesiopolitiikalla on muun muassa torjuttava unionin enenevää nuorisotyöttömyyttä;
4. korostaa, että koheesiopolitiikkaa koskeva rahoitus on nykyisessä talous- ja finanssikriisissä ja sosiaalisessa kriisissä eräiden jäsenvaltioiden merkittävin julkisten investointien lähde ja että kyseinen tilanne saattaa edellyttää asianomaisilta jäsenvaltioilta joustavuutta, jotta ne kykenevät elvyttämään talouttaan; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää varmistaa, että jäsenvaltiot ja alueet pystyvät käynnistämään koheesiopolitiikan uuden kauden rahoituksen täytäntöönpanon mahdollisimman nopeasti vuoden 2014 alussa;
5. pitää myönteisenä, että on hyväksytty sekä monivuotinen rahoituskehys 2014–2020 että koheesiopolitiikan oikeudellinen kehys; tähdentää, että saavutettu tulos on tyydyttävä, koska sillä varmistetaan uuden koheesiopolitiikan nopea ja tehokas käynnistäminen;
6. muistuttaa, että vuosien 2007–2013 monivuotisen rahoituskehysten loppuvaiheeseen kasautuva maksattamatta oleva määrä vastaa kahta kolmannesta koheesiopolitiikan määrärahoista; vaatii etsimään kestävä ratkaisua, jonka avulla voidaan pienentää riskiä, että Euroopan unionin ohjelmien täytäntöönpano jumiutuu maksuvajeen vuoksi; korostaa, että N +3 -sääntö, joka on koheesiopolitiikalla tuettavien hankkeiden täytäntöönpanon varmistamisen kannalta olennainen, vaikuttaa maksattamatta olevan määrän kasautumiseen tulevina vuosina erityisesti siinä tapauksessa, että uusien ohjelmien käynnistäminen viivästyy;
7. toteaa myös, että koheesiopolitiikan uuden ohjelmakauden tehokkaan ja oikea-aikaisen käynnistämisen lisäksi kumppanuussopimusten ja toimintaohjelmien laadun varmistaminen on ehdottoman tärkeää, jotta voidaan varmistaa, että varat hyödynnetään kokonaisuudessaan pitkällä aikavälillä;
8. pitää seuraavan monivuotisen rahoituskehysten pakollista uudelleenarviointia ja tarkistamista vuoden 2016 loppuun mennessä tärkeänä, jotta seuraava komissio ja parlamentti voivat arvioida uudelleen unionin poliittisia painopisteitä, tarvittaessa sopeuttaa rahoituskehysten uusiin haasteisiin ja tarpeisiin sekä ottaa täysin huomioon makrotalouden viimeisimmät ennusteet;

Yhteisiä säännöksiä koskeva asetus

9. pitää myönteisinä asetukseen tehtyjä parannuksia, jotka sisältävät koheesiopolitiikan rahoitusta koskevan vahvemman ja yhdenmysisemmän lähestymistavan yhteisen strategiakehysten puitteissa; tunnustaa, että tämä on ratkaisevan tärkeää hankkeiden tehokkaamman vaikutuksen ja konkreettisten tulosten kannalta; kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään vielä enemmän toimenpiteitä byrokratian ja ohjelmien hallinnoinnin keventämiseksi; katsoo, että tämän olisi johdettava ohjelmien sujuvaan täytäntöönpanoon ja varojen tehokkaaseen hyödyntämiseen;
10. pitää myönteisinä ehdotuksia, joiden mukaisesti yhteisiä säännöksiä koskevaa asetusta yksinkertaistetaan hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi; katsoo, että prosessin yksinkertaistaminen hakijoiden, edunsaajien ja hallinto- viranomaisten kannalta tuo lisäarvoa EU:n myöntämälle rahoitukselle;
11. katsoo, että koheesiopolitiikka voi edistää ratkaisevalla tavalla Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden toteuttamista, ja pitää näin ollen tärkeänä, että koheesiopolitiikka mukautetaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin temaattisella keskittymisellä lukumäärältään rajoitettuihin tavoitteisiin; korostaa, että mainittu lähestymistapa varmistaa riittävän joustavasti paikallisten ja alueellisten tarpeiden täyttämisen;
12. korostaa älykästä erikoistumista koskevan strategian merkitystä, koska sen avulla Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita voidaan täydentää keskittymällä EU:n laajuisilla kumppanuuksilla kilpailukyvyyn, parhaiden käytänteiden vaihtamisen sekä tutkimuksen, innovoinnin ja koulutuksen määrittämiseen ja maksimointiin;
13. korostaa, että vaikka ennakoehdot sisältyvät jo nykyiseen koheesiopolitiikkaan, uudella ohjelmakaudella pyritään lisäämään rahoituksen tehokkuutta siten, että rahoituksen ehtona on tiettyjen vaatimusten täyttäminen; katsoo, että koheesiopolitiikan tavoitteena on tukea alueiden välistä koheesiota ja että näin ollen sitä ei voida käyttää EU:n toimien takuuvälineenä pyrittäessä toteuttamaan talousuudistuksia jäsenvaltioissa;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

14. korostaa, että mukautuminen yhteisiä säännöksiä koskevaa asetukseen tehtyihin muutoksiin saattaa jonkin verran viivästyttää kumppanuussopimusten ja toimintaohjelmien valmistelua;

Jäsenvaltioiden edistyminen

15. korostaa, että on selvää, että jäsenvaltioiden valmistelut ovat suuressa määrin eri vaiheissa; tunnustaa, että vaikka jotkut jäsenvaltiot edistyvät hyvin ja ovat jättäneet kumppanuussopimuksensa komission hyväksyttäväksi, muut ovat kauempana tavoitteesta;

16. korostaa, että kokonaisuutena ottaen ne uudet jäsenvaltiot (EU12), jotka osallistuivat joihinkin vuosien 2000–2006 ohjelmiin ja kaikkiin vuosien 2007–2013 ohjelmiin, ovat edistyneet pitemmälle valmisteluissa kuin jotkut vanhemmat jäsenvaltiot (EU15);

17. korostaa, että joidenkin jäsenvaltioiden talousarvioita leikataan seuraavalla ohjelmakaudella merkittävästi, kun taas joissakin muissa jäsenvaltioissa keskustellaan parhaillaan talousarvioiden jakautumisesta jäsenvaltioiden sisällä; tunnustaa, että kummatkin edellä mainituista saattavat viivyttää valmisteluja;

18. korostaa, että jäsenvaltiot, jotka ovat edistyneet hyvin koheesiopolitiikan seuraavan rahoituskauden valmisteluissa, ovat jättäneet komissiolle kumppanuussopimustensa ja toimintaohjelmiansa luonnokset komissiolle epävirallisia huomiota varten kesäkuussa tai heinäkuussa 2013;

19. ottaa huomioon, että monet pitkälle edistyneet jäsenvaltiot käynnistivät valmisteluprosessin niinkin aikaisessa vaiheessa kuin vuonna 2010 pyytämällä asiaankuuluvia sidosryhmiä osallistumaan tarpeiden ja ensisijaisten tavoitteiden muotoilua koskeviin keskusteluihin; pitää näin ollen myönteisenä pyrkimystä käynnistää valmisteluvaihe mahdollisimman aikaisessa vaiheessa ja katsoo, että edellä mainittu edistää selvästi kyseisen jäsenvaltion valmiuksia;

20. korostaa, että valmistelujen edistyminen varhaisessa vaiheessa riippuu toimivaltaisten viranomaisten ja järjestöjen kyvystä käyttää aikaa ja varoja sekä osoittaa riittävä määrä henkilöstöä valmisteluun jo varhaisessa vaiheessa;

21. toteaa, että mainitut varhaisen vaiheen valmistelut ovat joissakin tapauksissa johtaneet ennakoarvioinnin ja strategisen ympäristövaikutusten arvioinnin laatimiseen hyvissä ajoin, minkä perusteella luonnoksia voidaan täydentää syyskuussa ja lokakuussa 2013 mainittujen arviointien perusteella;

22. tiedostaa, että jotkin jäsenvaltiot ovat kokeneet hallituksen vaihtumisen, mikä saattaa viivästyttää seuraavan ohjelmakauden valmisteluja; korostaa, että mainituissa tapauksissa on etua siitä, että hallintokoneisto toimii normaalisti ja varmistaa ratkaisevan tärkeän valmistelutyön jatkumisen hallituksen vaihtumisesta huolimatta;

23. korostaa myös tarvetta vahvistaa koheesiopolitiikan rahoituksen valmistelua poliittisella tasolla, jotta voidaan varmistaa, että hallitukset asettavat kumppanuussopimuksen viimeistelyn ensisijaiseksi tavoitteekseen;

Kumppanuussopimusten ja toimintaohjelmien edistyminen

24. korostaa, että jotkut jäsenvaltiot suunnittelevat toimintaohjelmiansa sisällön muuttamista; pitää myönteisenä tiettyjen jäsenvaltioiden päätöstä siirtyä useasta eri lähteestä rahoitettuihin ohjelmiin tai supistaa toimintaohjelmien lukumäärää alueellisella tasolla;

25. korostaa, että keskushallinnon aluehallinnoille suomat valvonta- ja koordinoitavuudet vaihtelevat suuresti jäsenvaltioiden välillä aluehallinnon organisaatorakenteesta riippuen siten, että jotkut alueet ovat äärimmäisen aktiivisia ja että niillä on lähes kaikki valtuudet koheesiopolitiikan rahoituksen ja kumppanuussopimuksiin liittyvän edustuksen suhteen; muistuttaa tässä yhteydessä käytännösäännöistä, joissa tunnustetaan alueellisten ja paikallisten toimijoiden sekä kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ratkaiseva asema ja joissa turvataan kumppanuusperiaatteen soveltaminen koheesiopolitiikassa vuosina 2014–2020;

26. painottaa, että alueellinen ja paikallinen ulottuvuus olisi otettava täysipainoisesti huomioon; korostaa alueiden merkittävää roolia kilpailukykyisten alojen valinnassa;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

27. korostaa, että mahdollinen keino varmistaa kumppanuussopimusten toimivuus jäsenvaltioissa, joissa hallinto on hajautettu, on se, että alueellinen hallinto laatii kumppanuussopimuksiin sisältyvät erilliset luvut; korostaa, että mainittu lähestymistapa varmistaa, että EU:n rahoitusohjelmiin liittyvää hajautettua toimivaltaa käyttävät hallintoviranomaiset osallistuvat entistä suoremmin kumppanuussopimusten kehittämiseen ja että ne voivat kehittää omia ohjelma-aloitteitaan ja toteutusmekanismejaan;

28. toteaa kuitenkin, että edellä mainittu saattaa vaikuttaa jäsenvaltioiden valmiuteen kokonaisuudessaan;

29. tähdentää, että jäsenvaltioiden tasolla tarvitaan tehokasta koordinoitua, jotta kyetään noudattamaan alueellisia ja paikallisia kehittämistarpeita vastaavien toimintaohjelmien valmisteluun varattua määräaika, sillä alue- ja paikallishallinnon olisi oltava soveltuvin osin vastuussa kyseisten ohjelmien sisällöstä ja hallinnoinnista kunkin jäsenvaltion sisäisen organisoinnin mukaisesti, jotta kumppanuussopimukset voidaan tehdä oikea-aikaisesti;

30. katsoo kuitenkin, että alueellisen tason toimintaohjelmien lukumäärän vähentäminen aiheuttaisi merkittäviä hallinnollisia ja organisaatiomuutoksia, jotka saattavat aiheuttaa enenevässä määrin viivästyksiä alusta lähtien, koska toimintaohjelmien täytäntöönpano on monimutkaista, kun ohjelmia suunnitellaan erilaisilla kansallisilla ja alueellisilla tasoilla;

31. toteaa, että komissio on pannut merkille yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa säädettyihin monesta lähteestä rahoitettaviin ohjelmiin kohdistuvan merkittävän kiinnostuksen, koska monet jäsenvaltiot suunnittelevat yhden tai useamman monesta lähteestä rahoitettavan ohjelman käynnistämistä ohjelmakaudella 2014–2020; korostaa tässä yhteydessä, että kyseistä lähestymistapaa olisi sovellettava mahdollisimman tehokkaasti eikä se saa johtaa pullonkauloihin tai viivästyksiin; toteaa, että jäsenvaltioiden erilaiset institutionaaliset puitteet tunnustetaan yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ja erityisiä tapauksia varten on säädetty omista toimenpiteistä; korostaa, että kehittämistarpeet voidaan määrittää parhaiten ja että ohjelmat voidaan panna parhaiten täytäntöön alueellisella ja paikallisella tasolla lähellä asianomaisia kansalaisia, järjestöjä, yrityksiä ja viranomaisia;

32. toteaa, että jäsenvaltioiden valmius laatia kumppanuusohjelmia ja toimintaohjelmia riippuu siitä, missä määrin jäsenvaltiot laativat asianmukaisia alustavia arviointeja omasta tilanteestaan ja tulevista suuntauksista; korostaa, että edellä mainituilla varmistetaan, että EU:n varoilla edistetään tehokkaammin asianomaisten jäsenvaltion tavoitteiden saavuttamista;

33. kehottaa jäsenvaltioita valmistelemaan jäsenvaltioiden kumppanuussopimusten valmiuden julkistamista esimerkiksi jäsenvaltiokohtaisena yhteenvetona, jossa on tietoja valmisteluista, ehdotetusta sisällöstä sekä asianomaisten sidosryhmien kuulemisista, jotta muut jäsenvaltiot ja viranomaiset voivat hyötyä hyvistä käytänteistä ja lähestymistavoista;

Kokemukset rahoituskaudelta 2007–2013

34. korostaa, että monissa jäsenvaltioissa rahoituskaudella 2007–2013 käytettyjen keinojen ja mekanismien siirtäminen vuonna 2014 alkavalle uudelle rahoituskaudelle on merkittävä ongelma; korostaa, että myös käynnissä olevien hankkeiden tehokkuuden varmistaminen jatkossa kehitettävien uusien hankkeiden rinnalla on haastava tehtävä;

35. myöntää, että valmistelut kestivät monissa jäsenvaltioissa odotettua kauemmin ohjelmakauden 2007–2013 alussa; painottaa, että monet hallinnot ovat korjanneet tilanteen varmistamalla, että uudet kumppanuussopimukset ja toimintaohjelmat valmistuvat ripeämmin;

36. katsoo, että jäsenvaltioiden esimerkillinen toiminta osoittaa selkeästi, että eri toimien, toimintaohjelmien ja rahastojen välistä koordinoitua ja paikallisviranomaisten, alueellisten organisaatioiden ja sosiaalisten ja taloudellisten kumppaneiden osallistumista on tehostettava;

37. myöntää, että aikaisemmillä ohjelmakausilla määritetyt yhteiset ongelmat johtuivat ensisijaisten tavoitteiden liian laajasta määrittelystä; vaatii näin ollen, että tulevaisuudessa ensisijaisten tavoitteiden yhteydessä on sovellettava strategisempaa ja virtaviivaisempaa lähestymistapaa siten, että ensisijaisten tavoitteiden yhteydessä määritellään aikaisempaa vähemmän erityisiä tavoitteita;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

38. pitää myönteisenä, että edelliseltä rahoituskaudelta saatujen myönteisten kokemusten perusteella jäsenvaltiot pyrkivät hyödyntämään yksityisen sektorin rahoitusta, jotta perinteisiä rahoituskeinoja voidaan täydentää vaihtoehtoisilla rahoituslähteillä; korostaa, että julkisen talouden erittäin niukkojen määrärahojen ja yksityisen sektorin heikentyneen lainanantokapasiteetin aikoina voidaan lisätä rahoitusvälineiden käyttöä ja tällä tavoin tukea julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia, luoda EU:n talousarviolle kerrannaisvaikutusta, ottaa käyttöön vaihtoehtoisia rahoituslähteitä ja taata merkittävä rahoituslähde strategisille alueinvestoinneille; korostaa näin ollen, että on luotava selkeät säännöt luottojen, takuiden ja pääomasijoitusten kaltaisten uudenlaisten rahoitusvälineiden käyttämiselle tukien täydentäjinä, jotta voidaan edistää yritysten, julkisen sektorin toimijoiden ja koulutuslaitosten välistä yhteistyötä;

Rahoituksen tehokkuus

39. korostaa, että aikaisemmista rahoitusohjelmista saadut kokemukset osoittavat selkeästi, että on erittäin tärkeää varmistaa rahoituksen myönteiset pitkän aikavälin vaikutukset; korostaa myös ohjelmien laadun ja varainkäytön asianmukaisuuden merkitystä;

40. korostaa, että monet jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet seuraavan rahoituskauden tavoitteekseen keskittymisen tulosjohtoiseen lähestymistapaan; pitää myönteisinä joidenkin jäsenvaltioiden antamaa esimerkkiä määritellä odotetut tulokset etukäteen, jotta rahoitus voidaan suunnata suoraan mainittujen tavoitteiden saavuttamiseen;

41. korostaa, että kaikkien politiikan alojen koordinointi sekä kansallisten ja alueellisten taloudellisten, sosiaalisten ja ekologisten ensisijaisten tavoitteiden määrittäminen määrittälään ratkaisevan tärkeiksi monissa jäsenvaltioissa; katsoo, että kansallisissa toimintaohjelmissa olisi soveltuvin osin otettava huomioon alue- ja paikallistason kehitystavoitteet; pitää välttämättömänä luoda synergiaa unionin talousarvion ja jäsenvaltioiden talousarvioiden ja eri rahoituslähteiden ja paikallis- ja alueviranomaisten välille, jotta unionin julkisten investointien tehokkuutta voitaisiin parantaa;

Synergia muiden politiikkojen ja välineiden kanssa

42. pitää olennaisen tärkeänä, että jäsenvaltiot tunnustavat kaikkien yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahastojen yhtenäistämisen merkityksen;

43. pitää rohkaisevana, että jotkut jäsenvaltiot pyrkivät kehittämään uusia välineitä, kuten paikallisyhteisöjen omat kehittämishankkeet (CLLD), yhdenmetyt alueelliset investoinnit ja yhteiset toimintasuunnitelmat; ottaa kuitenkin huomioon, että uusiin välineisiin suhtaudutaan vaihtelevasti ja että jäsenvaltioiden nykyisten suunnitelmien arviointi osoittaa, että tulevaisuudessa paikallisyhteisöjen omia kehittämishankkeita toteutetaan etenkin EMRK:ssa – EAKR:oon verrattuna – laajemmin kuin yhdenmetyt alueellisia investointeja; toteaa tämän johtuvan siitä, että paikallisyhteisöjen omat hankkeet kestävät EMRK:ssa pidempään ja yhdenmetyt alueelliset investoinnit muodostavat uuden välineen, jonka asianmukaiseen soveltamiseen tarvitaan jonkin verran aikaa; tunnustaa, että nähtäväksi jää, kuinka alustavat valmistelut vaikuttavat mainittujen välineiden täysimittaisen täytäntöönpanon yhteydessä;

44. katsoo, että paikallisyhteisöjen omat kehittämishankkeet edistävät erinomaisella tavalla ja laaja-alaisesti yhteisön toimijoiden osallistumista alhaalta ylöspäin, mistä on saatu aikaisempaa myönteistä kokemusta maaseudun kehittämistä koskevan Leader-ohjelman yhteydessä; kehottaa jäsenvaltioita ja alueita käyttämään hyväkseen paikallisyhteisöjen omien kehittämishankkeiden tarjoamia mahdollisuuksia;

45. tunnustaa, että yhteiset toimintasuunnitelmat edistävät siirtymistä tulosjohtamiseen seuraavan rahoituskauden koheesiopolitiikan kokonaistavoitteiden mukaisesti;

Yksinkertaistaminen

46. korostaa hankkeiden yksinkertaisempien valmistelu- ja täytäntöönpanomenetelmien käyttöönoton merkitystä ja pitää rohkaisevina merkkejä siitä, että jäsenvaltiot ovat toteuttamassa mainittuja tavoitteita;

47. pitää myönteisenä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen yksinkertaistamisen korostamista; toteaa kuitenkin, että todellisuudessa yksinkertaistaminen voi olla vaikeaa rahastokohtaisilla asetuksilla perustettujen rahastojen keskinäisten eroavaisuuksien vuoksi;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

48. panee tyytyväisenä merkille myönteiset toimet Euroopan rakenne- ja investointirahastojen varainhoidon yksinkertaistamiseksi ja avoimuuden lisäämiseksi; korostaa, että monet jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet, että edunsaajien hakemusprosessin yksinkertaistaminen ja selkeiden menettelyä ja rahoitusmahdollisuuksia koskevien tietojen saataville asettaminen sisältyvät olennaisena osatekijänä seuraavan ohjelmakauden valmisteluun; pitää myönteisenä, että edellä mainittu varmistaa hankkeiden valmistelun ja täytäntöönpanon sujuvuuden ja vähentää hakijoihin kohdistuvaa byrokraattista raskautta; kehottaa jäsenvaltioita ja alue- ja paikallisviranomaisia vaihtamaan menettelyjen yksinkertaistamiseen tähtääviä parhaita käytänteitä; myöntää kuitenkin, että valvontaa ja tilintarkastusta koskevat tiukat säännöt ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa, että kyseiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia eivätkä aiheuta tarpeetonta raskautta;

49. katsoo, että ”sähköinen koheesio” voi ratkaisevalla tavalla vähentää pullonkauloja ja varmistaa yksinkertaistamisen, ja pitää myönteisenä monen jäsenvaltion aikomusta soveltaa edellä mainittua; katsoo, että edellä mainittu voisi edistää merkittävästi myös valmistautumista tuleviin rahoitusohjelmiin;

Kumppanuus

50. korostaa, että kumppanuusohjelmien päätöksentekoprosessiin ja muotoiluun tulisi sisältyä kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason osallistuminen EU:n koheesiopolitiikan rahoittamiseen liittyvien ohjelmien suunnitteluun, kehittämiseen ja täytäntöönpanoon; katsoo, että koheesiopolitiikan tehokas hallinnointi on varmistettava soveltamalla monitasohallinnon periaatetta; tähdentää tässä yhteydessä, että alue- ja paikallisviranomaiset ja sidosryhmät on otettava täysipainoisesti mukaan ohjelmien laatimiseen, täytäntöönpanoon ja arviointiin; korostaa, että on tärkeää tarjota näille yhteisöille asianmukaisesti tietoa, kapasiteettia kehittäviä toimenpiteitä ja teknistä tukea, jotta niiden osallistumista tämän prosessin kaikkiin vaiheisiin voidaan edistää parhaalla mahdollisella tavalla;

51. pitää myönteisenä kaikkien asianosaisten sidosryhmien, paikallisten ja alueellisten edustajien, kansalaisjärjestöjen, talous- ja työmarkkinaelämän toimijoiden, yksityisten yritysten ja yliopistojen enenevää osallistumista jäsenvaltioiden esimerkin mukaisesti; katsoo, että kehittäminen tapahtuu yhteistyössä erilaisia taloudellisia, yhteiskunnallisia ja ympäristönäkökulmia edustavien järjestöjen ja sidosryhmien kanssa;

52. korostaa, että menestyksekkään kumppanuuden varmistaminen voi sisältää sekä alhaalta ylöspäin että ylhäältä alaspäin suuntautuvan lähestymistavan; korostaa, että alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa, joka sisältää laajat keskustelut julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin edustajien kanssa, on yhden jäsenvaltion antama esimerkki lähestymistavasta, jonka yhteydessä valmistelut edistyvät erinomaisesti;

53. korostaa, että mainitut alhaalta ylöspäin ja ylhäältä alaspäin suuntautuvat lähestymistavat varmistavat, että taloudellista, sosiaalista ja ekologista tilannetta koskevat kansalliset strategiat täydentävät laajaa osallistumista alueellisella ja paikallisella tasolla; pitää edellä mainittua myönteisenä keinona varmistaa, että strategiset vaatimukset täytetään samalla kun asiaankuuluvat sidosryhmät osallistuvat mahdollisimman laajasti valmisteluihin;

Päätelmät

54. pitää myönteisenä, että yhteisiä säännöksiä koskevaa asetusta ja monivuotista rahoituskehystä koskevien neuvottelujen loppuunsaattamisen ohella on päästy sopimukseen koheesiopolitiikan oikeuskehystä;

55. arvostaa monitasoisen hallinnon merkitystä valmisteluvaiheissa ja korostaa, että pisimmälle edistyneet valmistelut ovat perustuneet alueellisen ja paikallisen tason sidosryhmien kanssa käytyyn tehokkaaseen vuoropuheluun;

56. korostaa, että komissio kehottaa jäsenvaltioita ja alueita varmistamaan kumppanuusohjelmien ja toimintaohjelmien korkealaatuisuuden; toteaa, että edellä mainittu edistää erityisiä tavoitteita koskevia mahdollisimman korkeatasoisia hanke-ehdotuksia, joilla voidaan varmistaa EU:n rahoituksen mahdollisimman suuri vaikutus;

57. toteaa, että aktiivinen ja asioista hyvin perillä olevat kansalliset ja alueelliset hallinnot, jotka toimivat yhteistyössä komission kanssa, voivat vaikuttaa myönteisesti valmistelujen edistymiseen; suosittelee siksi painokkaasti, että komissio sekä kansalliset viranomaiset ja alueviranomaiset vaihtavat jatkuvasti tietoja esimerkiksi tulevien täytäntöönpanosäädösten yksityiskohdista;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

58. suosittelee, että jäsenvaltioiden, joiden valmistelut ovat vakavasti myöhässä, olisi noudatettava tiukasti komission antamia suosituksia; korostaa, että komission olisi lisättävä tukeaan, jotta voidaan varmistaa, että asianomaisten jäsenvaltioiden kumppanuussopimukset ja toimintaohjelmat valmistuvat mahdollisimman nopeasti; toteaa näin ollen, että jäsenvaltion edistymisen uudelleen arviointi valmisteluvaiheessa vähentäisi viivästyksiä; toteaa myös, että täytäntöönpanovaiheessa komission olisi pyrittävä kehittämään uusia toimia, joilla voidaan auttaa prosessissa jälkeen jääneitä jäsenvaltioita;

o

o o

59. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0016

Ympäristössä oleva muovijäte

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 ympäristössä olevaa muovijätettä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta (2013/2113(INI))

(2016/C 482/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19. marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY (jätehuollon puitedirektiivi),
- ottaa huomioon 6. syyskuuta 2006 paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY,
- ottaa huomioon polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden (PCB/PCT) käsittelystä 16. syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY,
- ottaa huomioon romuajoneuvoista 18. syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY,
- ottaa huomioon ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä 12. kesäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/278/ETY,
- ottaa huomioon pakkauksista ja pakkausjätteistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY (pakkausdirektiivi),
- ottaa huomioon jätteiden siirrosta 14. kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006,
- ottaa huomioon tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 8. kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/65/EU,
- ottaa huomioon kaatopaikoista 26. huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY,
- ottaa huomioon jätteenpoltosta 4. joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/76/EY,
- ottaa huomioon sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 4. heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/19/EU,
- ottaa huomioon kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelystä ja rajoituksista 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH),
- ottaa huomioon yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista 17. kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY (meristrategiapuitedirektiivi),
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman tehokkaasta eurooppalaisesta raaka-ainestrategiasta ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 21.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon 13. helmikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Innovointistrategia kestävää kasvua varten: biotalousstrategia Euroopalle” (COM(2012)0060),
 - ottaa huomioon 26. tammikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Resurssitehokas Eurooppa – Eurooppa 2020 -strategian lippulaivanhanke” (COM(2011)0021) sekä Euroopan parlamentin 24. toukokuuta 2012 antaman päätöslauselman resurssitehokkaasta Euroopasta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020” (COM(2011)0244) ja Euroopan parlamentin 20. huhtikuuta 2012 antaman päätöslauselman ”Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020” ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon komission vihreän kirjan ympäristössä olevaa muovijätettä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta (COM(2013)0123),
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1386/2013/EU yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta vuoteen 2020,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0453/2013),
- A. toteaa, ettei muovijätettä käsitellä erikseen EU:n lainsäädännössä ja että muovijätteen katsotaan kuuluvan yleiseen jätevirtaan sen erityispiirteistä huolimatta; katsoo, että tämän tyyppistä jätettä ei enää tulisi pitää vain jätteenä, vaan raaka-aineena;
- B. ottaa huomioon, että muovien kirjo muuttuu yhä moninaisemmaksi ja että niiden käyttö yleistyy koko ajan, mikä johtaa jätemäärien kasvuun ja lisääntyvään yhdistymiseen muiden materiaalien ja yhdisteiden kanssa; ottaa huomioon, että muovijätettä kertyy suuria määriä (Atlantissa ja Tyynessä valtameressä kelluu noin 80 megatonnia muovijätettä) ja että muovijäte voi säilyä ympäristössä satojen vuosien ajan aiheuttaen myrkyllisiä reaktioita ja vapauttaen ekosysteemeihin ja sitä kautta ravintoketjuun umpieritysjärjestelmää häiritseviä aineita, karsinogeenia, mutageeneja tai perimän muutoksia aiheuttavia aineita, nanohiukkasia sekä pysyviä orgaanisia yhdisteitä; katsoo, että ainoastaan vuonna 2010 EU:n markkinoille päästettiin 95,5 miljoonaa muovipussia, joista suurin osa kertakäyttöisiä, vaikka niiden käyttöä on rajoitettu tai kielletty monissa maissa;
- C. toteaa, että EU:n jätelainsäädännön huono täytäntöönpano ja valvonta jäsenvaltioissa, asiaankuuluvien tavoitteiden ja hintamekanismien puute, kierrätysmateriaalin sisäisen kysynnän riittämättömyys, muovijätteiden laitton polkumyynti, laitton vienti ja puutteellinen varastointi, kuljetus ja käsittely ovat aiheuttaneet suurta vahinkoa ihmisten terveydelle ja ympäristölle maailmanlaajuisesti, meriluonto mukaan luettuna, ja lisänneet jätteiden vientiä, materiaalien hävikkiä ja työllisyyden heikentymistä EU:ssa;
- D. ottaa huomioon, että muovijätteen sijoittamista kaatopaikoille koskevalla kiellolla ei sinänsä varmisteta, että raaka-aineita hyödynnetään toivotulla tavalla, jos kyseiset jätemäärät siirretään sen sijaan jätteenpolttolaitoksiin;
- E. katsoo, että muovijätteen tapauksessa olisi pyrittävä ehkäisemään ja vähentämään niiden syntymistä ja edistettävä sitä, että tuottajat valitsevat vaihtoehtoisia ja kestävämpiä materiaaleja suunnitellessaan tuotteitaan;
- F. toteaa, että muovituotteiden ekologinen innovointi ja suunnittelu ovat keskeisellä sijalla unionin kilpailukyvyn kannalta ja ne auttavat teollisuutta mukautumaan raaka-aineiden korkeiden hintojen ja materiaalien vähyyden aiheuttamiin paineisiin; toteaa, että ne auttavat myös keskeisten kehitystä vauhdittavien teknologioiden kehittämisessä kestävää yhteiskuntaa varten;

⁽¹⁾ EUVL C 264 E, 13.9.2013, s. 59.

⁽²⁾ EUVL C 258 E, 7.9.2013, s. 99.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

G. toteaa, että EU voisi hyötyä työpaikkojen luomisen ja kasvun muodossa päättäväisistä toimista, joilla siirrytään tehostetun kierrättämisen kautta kohti tasapainoista ja resurssitehokasta, myrkytöntä "kehdosta kehtoon" kierrättävää taloutta, joka perustuu myrkyttömien jätteiden hyödyntämiseen raaka-ainelähteinä; toteaa, että muovijätteen kierrätyksen taloudellinen potentiaali on nykyisin paljon suurempi kuin muovisen pakkausjätteen osalta saavutettu 33 prosenttia ja kaiken muovijätteen osalta saavutettu 25 prosenttia; toteaa, että korkea kierrätysaste voi olla hyödyksi, kun raaka-aineista tulee pulaa;

H. ottaa huomioon, että muoviteollisuus työllistää EU:ssa noin 1,6 miljoonaa ihmistä;

I. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategiassa peräänkuulutetaan älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua;

1. pitää myönteisenä komission vihreää kirjaa ja toteaa, että EU:n lainsäädännössä on toteuttava muovijätettä koskevia erityistoimia; katsoo myös, että jätteitä koskevan tämänhetkisen lainsäädännön täytäntöönpanoa ja valvontaa on yhtenäistettävä, virtaviivaistettava ja tehostettava erityisesti jätehierarkian – jätteiden syntymisen ehkäisemisen, niiden uudelleenikäytön, kierrätyksen ja talteenoton – osalta etenkin niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät ole vielä saavuttaneet voimassa olevia päämääriä ja tavoitteita;

2. katsoo, että strateginen suunnittelu voi toimia tehokkaan jätehuollon lähtökohtana;

3. korostaa, että jotta EU:n suhtautuminen jätevirtoihin ja kierrätystalouteen saataisiin entistä paremmin vastaamaan käynnissä olevaa lainsäädännön "kuntokartoitusta", ja koska noin 40 prosenttia muovijätteistä on peräisin pakkauksista ja enimmäkseen kertakäyttöisistä tuotteista ja pakkausedirektiivi on ainoa direktiivi, jossa muovijätteiden keräämiselle asetetaan tietty tavoite, direktiiviä on tarkistettava nopeasti tekemällä muovijätteenormeista tiukempia kuin tuotteita koskevista säännöistä ja normeista; katsoo, että tästä syystä komission olisi tulevia ehdotuksia laatiessaan otettava huomioon, että muovijäte ei yleensä ole homogeeninen materiaali, vaan nämä jätevirrat koostuvat todellisuudessa useista eri materiaaleista ja lisäaineista sekä erilaisista muoviyhdisteistä, jotka edellyttävät erilaista käsittelyä; toteaa kuitenkin, että vaikka muovipakkaukset helpottavat tuotteiden laadun ylläpitämistä ja pidentävät niiden myyntiaikaa, ne eivät aina ole tarpeen tuotteen säilyvyyden kannalta;

4. korostaa, että muovijätettä koskevassa lainsäädännössä olisi ensiksi pyrittävä vähentämään jätteen määrää, joten sitä olisi tarkistettava seuraavasti;

— erityiset eri muovijätevirtoja (esimerkiksi elektroniikkalaiteromu, romuajoneuvot, pakkaukset, maatalousjäte, rakennusjäte ym.) koskevat sitovat keräämis- ja lajittelutavoitteet (jotka saattavat kohota jopa 80 prosentin kunnianhimoiselle tasolle) sekä pakolliset kierrätettävyyttä koskevat vaatimukset (joilla täsmennetään mekaanisen/ orgaanisen kierrätyksen ja talteenoton/polttamisen erot); päämääränä olisi oltava edistyksellinen ja kunnianhimoisen tavoite, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä kierrätysmuovissa ei olisi sellaisia vaarallisia lisäaineita, joita ei enää saa käyttää uusissa tuotteissa; eräät jäsenvaltiot tarvitsevat siirtymäaikoja Euroopan tasolla asetettujen päämäärien saavuttamiseksi;

— EU:n laajuinen keräyksen, lajittelun ja yleisen jätehuollon yhdenmukaistaminen, jotta luodaan jätehierarkian mukaiset tasapuoliset kilpailuedellytykset, mukaan luettuna kierrätyksen teknisten, lainsäädännöllisten, hallinnollisten ja taloudellisten esteiden poistaminen;

— materiaalien erityinen merkitseminen, jolla annetaan kuluttajille tietoa niiden mekaanisesta tai orgaanisesta kierrätettävyydestä, sekä tietoa lajittelun ja kierrätyksen lisäämisestä; ja

— vaatimukset, jotka koskevat kertakäyttöisten ja lyhytikäisten muovituotteiden korvaamista uudelleenikäytettävillä ja kestävämmillä materiaaleilla;

5. on samaa mieltä siitä, että muovijätettä olisi pidettävä arvokkaana raaka-aineena niin, että edistetään sen uudelleenikäyttöä, kierrätystä ja talteenottoa huolehtimalla asianmukaisen markkinaympäristön luomiseen tarvittavista olosuhteista; kehottaa komissiota tekemään vuoteen 2014 mennessä ehdotuksia, joilla lopetetaan kierrätettävän ja talteen otettavan jätteen vieminen kaatopaikalle vuoteen 2020 mennessä ilman, että energian talteenottoa koskevaa vaihtoehtoa suositaan kierrätyksen kustannuksella ja varmistetaan että energiatehokkuusvaatimuksia sovelletaan kaikkiin vaihtoehtoihin; katsoo, että edellä mainittujen kierrätystä koskevien tavoitteiden ohella on siksi oleellista ottaa käyttöön

Tiistai 14. tammikuuta 2014

asianmukaisia toimenpiteitä, joilla vähennetään kierrätettävien, kompostoitavien ja biologisesti hajoavien muovien polttamista, jotta voidaan optimoida kunkin muovityypin elinkaari jätehierarkiaa noudattaen; toteaa, että tämä kääntäisi myös kestävämmän kehityksen, jossa on tähän saakka asetettu etusijalle kokonaan uusien tuotteiden käyttö kalliimpiin kierrätettyihin tuotteisiin nähden; korostaa, että tuotteiden kierrätettävyyden ja korjattavuuden olisi otettava huomioon jo niiden suunnitteluvaiheessa; kehottaa komissiota siksi ehdottamaan suunnitteluun liittyviä toimia, joilla parannetaan tuotteiden ympäristövaikutuksia kokonaisuudessaan, estetään liiallisten jätteiden syntyminen ja edistetään kierrätysmarkkinoita; katsoo, että muovituotteet olisi joka tapauksessa suunniteltava mahdollisimman kestäviksi ottamalla huomioon tuotteen koko elinkaari; katsoo, että tässä mielessä komission olisi harkittava uuden muovijätteitä koskevan lainsäädännön puitteissa jätteiden kaatopaikoille sijoittamista koskevien tarkastusten tiukentamista vuoteen 2020 mennessä sekä polttolaitoksissa toteutettavien tarkastusten lisäämistä;

6. vaatii, että muovijätettä hyödynnetään energian talteenotossa vain, jos kaikki muut mahdollisuudet on käytetty ja jos käytetään asianmukaisilla puhdistuslaitteilla varustettua tekniikkaa ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvien vahinkojen ehkäisemiseksi;

7. katsoo, että kaikkein vaarallimmat muovit, jotka tieteellisen näytön perusteella ovat kaikkein haitallisimpia ihmisten terveydelle ja ympäristölle (kuten pienet muovihelmet ja oxo-biohajoavat muovit) ja joiden sisältämät raskasmetallit ja muut aineet voivat myös vaikeuttaa kierrätysprosesseja, olisi poistettava markkinoilta asteittain tai kiellettävä kokonaan mahdollisimman nopeasti ennen vuotta 2020 uudelleenkäytettävien ja kierrätettyjen materiaalien markkinoiden kehittämiseksi, ja katsoo, että näiden erillinen kerääminen olisi pantava toimeen välittömästi; katsoo tässä yhteydessä, että vaarallisten muovien ja lisäaineiden korvaamista olisi tuettava myös tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa annetussa direktiivissä olevan rajoitettavien aineiden luettelon laajentamisen kautta; katsoo myös, että kuten unionin kansalaisten (ja kuluttajien) valtaosa on pyytänyt⁽¹⁾, nyt on viimeinkin vähennettävä reilusti kertakäyttöisten muovipussien käyttöä ja mahdollisuuksien mukaan lopetettava se kokonaan ja että on tärkeää puuttua jätteen syntyymiseen liittyvään haasteeseen tehokkaammilla toimilla kertakäyttötuotteiden liiallisen kulutuksen ja niiden vastuuttoman hävittämisen vähentämiseksi;

8. palauttaa mieliin, että maailmassa, jossa luonnonvarat, viljelymaa mukaan lukien, ovat käymässä yhä niukemmiksi, kestävä kehitys saavutetaan vähentämällä absoluuttisesti luonnonvarojen kulutusta eikä vain korvaamalla yhden luonnonvaran toisilla; korostaa, että on toteutettava asianmukaisia toimia biologisesti hajoavien, biopohjaisten ja kompostoitavien muovien käytön edistämiseksi edellyttäen, ettei niiden tuotanto vaikuta kielteisesti ihmisten ja eläinten kulutukseen tarkoitettuun maataloustuotantoon tai ympäristöön; korostaa myös tarvetta hyödyntää jo vakiintuneita eurooppalaisia standardeja (esimerkiksi CEN 13432), joiden avulla voidaan lajitella paremmin hajoavat muovit, biologisesti hajoavat muovit ja kompostoitavat muovit ja tarjota selkeämpää tietoa niiden ominaisuuksista, kierrätettävyydestä ja uudelleenkäyttämismahdollisuuksista kuluttajille, kierrättäjille ja jätehuoltoalan palveluntarjoajille;

9. kehottaa lisäämään julkisia ja yksityisiä investointeja tutkimukseen ja tekniikkaan, jonka avulla pyritään saamaan aikaan kestävä kehitys kannalta entistä parempia muoveja (eli kuluttamaan vähemmän raaka-ainetta laadusta, uudelleenkäytettävyydestä ja kierrätettävyydestä tinkimättä) ja integroimaan eri tyyppit entistä paremmin tuotantoprosesseihin ja uudelleenkäyttelytoimiin ilman, että tämä vaikuttaa materiaalien laatuun; katsoo, että tarvitaan myös uutta tekniikkaa, jotta voidaan parantaa muovien biologisia hajoamisprosesseja, jätteiden lajittelumenetelmiä, prosessointia, mekaanista kierrätystä, muovin keräämistä valtameristä, ekosuunnittelua ja älykkäitä pakkauksia; katsoo, että Horisontti 2020 -ohjelma voisi tarjota mahdollisuuksia vastata tähän tärkeään yhteiskunnalliseen tarpeeseen ja että saavutettavat edut voisivat olla merkittäviä sekä ympäristön että kansalaisten kannalta, kun voitaisiin luoda uutta taloudellista toimintaa (esimerkiksi ihmistyövoimalla toteutettua laadukasta jätteiden lajittelua) sekä vähentää meriin päätyviä jätteitä ja terveysriskejä; korostaa, että tämä voi avata erityisesti nuorille mahdollisuuksia päästä uusille toimialoille ja sitä kautta työmarkkinoille; huomauttaa, että soveltamalla täysimääräisesti EU:n jätelainsäädäntöä voitaisiin säästää 72 miljardia euroa

⁽¹⁾ Kuulemistilaisuus muovipussien käytön vähentämistä koskevista vaihtoehdoista ja biohajoavuuden vaatimuksista pakkauksista ja pakkausjätteestä annetussa direktiivissä 94/62/EY sekä biohajoavien pakkaustuotteiden näkyvyydestä kuluttajille – tilastot: http://ec.europa.eu/environment/waste/packaging/pdf/statistics_consultation.xls.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

vuodessa, kasvattaa EU:n jätehuolto- ja kierrätysalan vuotuista liikevaihtoa 42 miljardilla eurolla ja luoda yli 400 000 työpaikkaa vuoteen 2020 mennessä; korostaa, että myös muut EU:n rahastot voivat edistää merkittävästi keräys- ja kierrätysinfrastruktuurin rakentamista, jos niissä noudatetaan johdonmukaisesti jätetalan puitedirektiivin jätehierarkiaa;

10. kannattaa toimenpiteitä, joilla kannustetaan muovin kierrättämiseen, koska se on paras vaihtoehto ympäristöta-voitteiden saavuttamiseksi; kehottaa sisällyttämään nykyistä useampiin julkisiin hankintoihin koskeviin tarjouskilpailuihin, EU:n toimielinten tarjouskilpailut mukaan luettuna, selviä vaatimuksia muovituotteiden kierrätyksestä sekä kierrätetyn muovin käytön suosimisesta aina kun mahdollista;

11. katsoo, että muovijätteen laittoman viennin ja polkumyynnin estämiseksi sekä komission että jäsenvaltioiden on toteutettava rohkeampia toimia, mukaan lukien EU:n kuljetussäännösten entistä tiukempi täytäntöönpano sekä valvonnan ja tarkastusten tiukentaminen satamissa ja kaikissa jätteidenkäsittelylaitoksissa, ja kohdennettava toimet laittomaksi epäiltyihin kuljetuksiin torjumalla jätteiden vientiä niiden uudelleenkäyttöä varten (pääosin romuajoneuvot ja elektroniikkalaiteromu) sekä varmistamalla, että vienti suuntautuu vain sellaisiin laitoksiin, jotka täyttävät jätteiden siirrosta annetun asetuksen 49 artiklassa säädetty ympäristön kannalta hyväksyttävää jätehuoltoa koskevat vaatimukset; toteaa, että laajennetun tuottajavastuun periaatteen soveltamisella sekä kuluttajien tietämyksellä on oma merkityksensä laittoman tuonnin estämisessä ja ympäristössä olevan muovijätteen huomattavassa vähentämisessä; katsoo myös, että EU:n pitäisi edistää johdonmukaista jätehuoltoa kaikilla mahdollisilla kansainvälisillä foorumeilla samoin kuin kansainvälisissä sopimuksissa ja laitoksissa; korostaa, että EU:n olisi johdettava maailmanlaajuisia aloitetta, jolla seurataan valtamerien roskaantumista ja vähennetään sitä merkittävästi; pitää myös tärkeänä, että saatavissa ovat jätevirtoja koskevat luotettavat ja vertailukelpoiset tiedot sekä jätteiden siirrosta unioniin ja unionista samoin kuin määristä ja hallintajärjestelmistä;

12. katsoo, että kierrätysinfrastruktuurien rahoitus olisi asetettava etusijalle kaatopaikkojen käytön ja jätteiden polttamisen sijasta ottaen luonnollisesti huomioon kunkin yhteisön tarpeet; kannustaa Euroopan kuntia ja paikallisviranomaisia, muoviteollisuutta sekä kierrätys- ja jätehuoltoalaa tekemään kaiken voitavansa motivoituneena ja kannustaakseen kansalaisia ja yrityksiä muovijätteen kierrätykseen perustuvan talousmallin omaksumiseksi aloittamalla se laajalla keskustelulla tuotteiden suunnitellusta vanhenemisesta edistämällä helppoja ja tehokkaita jaottelu-, keräys-, uudelleenkäyttö- ja kierrätysmalleja ja perustamalla riittävästi muovijätteen keräyspisteitä erityisesti rannikkoalueille ja ympäristön kannalta haavoittuville alueille aloittaen tärkeysjärjestyksessä niistä alueista, jotka jäsenvaltiot ovat julistaneet suojelualueiksi ja/tai kansallispuistoiksi; katsoo myös, että ne voisivat antaa tärkeän panoksen muovijätteen käsittelyn yhdenmukaistamiselle koko unionissa sopimalla yhteisistä normeista ja käytännöistä; kehottaa alueellisia viranomaisia yhteistyöhön yhdenmukaisen jätehuoltosuunnittelun suhteen siellä, missä se on ympäristön ja talouden kannalta toteuttamiskelpoista, sekä edistämään erityisesti "maatalouden jätehuoltopisteiden" perustamista maatalouden muovijätevirroille (esimerkiksi kasvihuonemuovit);

13. kannattaa tiedon levittämisen edistämiseksi konkreettisia toimia ja kampanjoita, kuten muovijätteen eurooppalaista teemapäivää, jolloin kansalaiset voisivat palauttaa kuinka suuren määrän muovijätteitä tahansa määrättyihin pisteisiin esimerkiksi sopivaa rahallista korvausta vastaan; katsoo, että näin voitaisiin varmistaa kierrätettävän muovin saanti ja parantaa suuren yleisön tietämystä kierrätyksestä ja luonnonvarojen tehokkaammasta käytöstä; katsoo, että tapahtumaan voisi liittyä myös siivoustalkoita (esimerkiksi rantojen puhdistusta), joka olisi symbolinen toimi muovijätteen aiheuttaman saastumisen hillitsemiseksi; kehottaa yhdistämään tämän tyyppiset tapahtumat jätteen syntymisen ehkäisemisen eurooppalaiseen teemaviikkoon ja tulevaan Clean Up -tapahtumaan; suhtautuu myönteisesti komission MARELITT-pilottihankkeeseen, jonka tarkoituksena on poistaa roskia Euroopan neljästä aluemerestä ja vähentää merissä olevien muoviroskien ympäristö-, terveys-, talous- sekä sosiaalisia vaikutuksia; kehottaa komissiota tehostamaan vuoropuhelua muun muassa niiden kolmansien maiden kanssa, joilla on aluevesiä Mustallamerellä, jotta merissä olevien muoviroskien ongelmaan voidaan puuttua tehokkaammin;

14. korostaa, että ennen ympäristöpolitiikkaa, ekoinnovointia, jätehuoltoa ja biotaloutta koskevia uusia EU:n tason aloitteita olisi laadittava perusteelliset vaikutusten arvioinnit – mukaan lukien niiden sosiaalisista seurauksista ja työmarkkinamahdollisuuksista – joissa keskitytään erityisesti työpaikkojen luomismahdollisuuksiin sekä perus- ja ammattikoulutuksen alalla tarvittaviin toimiin vihreiden työpaikkojen luomiseksi;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

15. muistuttaa, että jäsenvaltioiden olisi talous- ja ympäristönäkökohtia yhteen sovittaessaan tuettava aloitteita, joilla edistetään sellaisten alojen kehittämistä, joilla on parhaat mahdollisuudet luoda runsaasti ihmisarvoisia työpaikkoja ja jotka edesauttavat Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti siirtymistä kestäväan talouteen ja kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen luomista vähemmän raaka-aineita kuluttavassa taloudessa; kehottaa alue- ja paikallisviranomaisia koordinoimaan julkisten palvelujen tarjontaa ja ympäristötavoitteita, jotta voidaan saavuttaa useita tavoitteita ja edistää samalla vihreiden työpaikkojen luomista;

16. pitää työmarkkinoiden tulevien tarpeiden ja ammattitaitotarpeiden tunnistamista ensisijaisena kysymyksenä; korostaa tarvetta ottaa käyttöön strategioita, joilla työntekijöiden ammattitaito saadaan vastaamaan työmarkkinoiden tulevia tarpeita; korostaa tässä yhteydessä, että tarvitaan tasoltaan asianmukaista koulutusta ja ammattitaitoa, jotta voidaan edistää ekoinnovointia ja EU:n jätelainsäädännön asianmukaista täytäntöönpanoa ja kyetään näin vastaamaan vähemmän luonnonvaroja kuluttavaan talouteen siirtymiseen liittyviin haasteisiin; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään kierrätystalouksmallin ammatillisen koulutuksen järjestelmiinsä; toteaa, että koulutuksella voidaan parantaa kierrätysalan työpaikkojen arvostusta ja edistää työntekijöiden pysymistä työssään sekä terveys- ja turvallisuuskäytäntöjä; muistuttaa tässä yhteydessä, että Euroopan sosiaalirahaston avulla olisi edistettävä ammatillista koulutusta ja työhön perustuvaa oppimista ja autettava näin tyydyttämään kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen kysyntä vähemmän luonnonvaroja kuluttavilla aloilla komission helmikuussa vuonna 2013 esittelemän sosiaalisten investointien paketin mukaisesti;

17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0017

Alueelliset merkit

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. tammikuuta 2014 alueellisista merkeistä: kohti maaseututalouden parhaita käytänteitä (2013/2098(INI))

(2016/C 482/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 174 artiklan ja sitä seuraavat artikkelit, joissa vahvistetaan taloudellista, alueellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskeva tavoite ja määritellään rakenteelliset rahoitusvälineet sen saavuttamiseksi,
 - ottaa huomioon SEUT:n 39 artiklan, jossa asetetaan yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteet,
 - ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0456/2013),
- A. katsoo, että alueellisen kehittämisen merkitys on kasvanut viime vuosina, mikä johtuu erityisesti Lissabonin sopimukseen sisällytetystä aiempaa selkeämmästä maininnasta;
- B. ottaa huomioon, että maaseudun kehittämistä koskeva unionin politiikka, YMP:n toinen pilari, vakiinnutettiin Agenda 2000 -ohjelman uudistuksen yhteydessä; ottaa huomioon, että maaseudun kehittämissä politiikasta tehtiin tässä uudistuksessa sosiaalista rakennepolitiikkaa pidemmälle ulottuva maatalouden markkinapolitiikkaa täydentävä kokonaisuus;
- C. toteaa, että aluepolitiikkaa koskevassa tulevassa puiteasetuksessa jäsenvaltioita kehoitetaan ottamaan käyttöön yhtenäinen suunnittelu ja ohjelmointi, sillä näin Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan sosiaalirahaston, koheesiorahaston ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston) monivuotisten ohjelmien keskinäistä johdonmukaisuutta voidaan lisätä käyttämällä yhteistä strategiakehystä, jolla vältetään päällekkäistä rahoitusta ja päällekkäisiä aloitteita ja pyritään saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet ja joka on vahvistettu jäsenvaltioiden yhteistyössä taloudellisten ja sosiaalisten kumppaneiden sekä kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa laatimassa kumppanuussopimuksessa; katsoo, että erityisesti maaseutualueiden alueellista kehittämistä koskevien toimien ja aloitteiden olisi näin ollen oltava osa globaalia ja monialaista lähestymistapaa;
- D. toteaa, että kaupungin ja maaseudun raja hämärtyy entisestään ja kaupunkien reuna-alueiden maatalous valtaa yhä enemmän alaa; pitää tärkeänä, että myös aluepolitiikkaa maaseudun kehittämissä politiikkana täydentävänä politiikkana suunnataan kohti maaseutualueita, jotta voidaan tukea siellä toteutettavia innovointi- ja kehityshankkeita;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487.

⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- E. katsoo, että voimassa olevalla maaseudun kehittämistä koskevalla asetuksella jäsenvaltioiden käyttöön annetut maaseudun kehittämismahdollisuudet tarjoavat jäsenvaltioille ja niiden alueille monia kehittämismahdollisuuksia, ja katsoo, ettei nykyisissä maaseudun kehittämissuunnitelmissa hyödynnetä näitä voimavaroja riittävästi talousarvion määrärahojen puutteen vuoksi;
- F. toteaa, että asetuksella maaseudun kehittämistä koskevasta ohjelmakaudesta 2014–2020 laajennetaan jäsenvaltioiden käytössä olevien toimien tarjontaa ja etenkin laadukkaiden elintarvikkeiden tuotantoon tähtäviä tukitoimia, alueellisten toimijoiden yhteistyötoimia, jotta kaikkia voimavaroja voidaan hyödyntää laadukkaiden tuotteiden ja palvelujen muodossa, tuottajaorganisaatioiden vahvistamista sekä innovointiin ja talouden monipuolistamiseen maaseutualueilla tähtäviä toimia;
- G. toteaa, että alkutuottajien ottaminen paremmin mukaan elintarvikeketjuun laatu- ja ympäristöjärjestelmien, paikallismarkkinoiden menekinedistämistoimien ja lyhyiden toimitusketjujen avulla määriteltiin maaseudun kehittämisen ensisijaisiksi tavoitteiksi vuosiksi 2014–2020;
- H. katsoo, että kun on kyse maaseudun kehittämisestä, Leader-toimintalinja sisältää parhaiten yhteistyöajatuksen, joka kattaa monet eri toimijat viemättä kuitenkaan keskeistä huomiota maataloudelta; katsoo, että asianomaiset toimijat voisivat pyrkiä toteuttamaan yhteistyössä alakohtaisen alueellisen hankkeen siten, että tietyin homogeenisen alueen erityispiirteitä ja parhaita käytänteitä korostetaan;
- I. toteaa, että olisi jätettävä jäsenvaltioiden harkinnan varaan, millaisia järjestelyjä ja tukityyppisiä maaseudun kehittämissuunnitelmien yhteydessä sovelletaan, jos ne valitsevat alueellisen ohjelmasuunnittelun; katsoo, että jäsenvaltiot pystyvät parhaiten määrittelemään kyseisten ohjelmien kansalliset ja alueelliset painopisteet;
- J. katsoo, että voidaan käyttää menetelmiä, jotka mahdollistavat yhteisten linjausten avulla kaikkien julkisten ja yksityisten toimijoiden aktiivisuuden ja osallistumisen riippumatta siitä, millä tasolla ne osallistuvat toimintaan, jotta voidaan kehittää yhteistyötä monilla eri aloilla ja hyödyntää kunkin alueen potentiaalia yhteisen hankkeen puitteissa; katsoo, että tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota paikallista kehittämistä tukevien yhdistysten, tuottajajärjestöjen ja osuustoiminnan rooliin, sillä ne voivat toimia etuoikeutettuina kumppaneina paikallisille, alueellisille, kansallisille ja kansainvälisille markkinoille pääsystä;
- K. toteaa, että menestyksellä ja kattavilla maaseudun kehittämissuunnitelmissa voi olla konkreettinen myönteinen vaikutus työllisyysasteeseen ja maaseutualueiden yritysten kilpailukykyyn ja ne voivat siten osaltaan vähentää työttömyysriskiä tai pienistä tuloista johtuvaa äärimmäisen köyhyyden riskiä maaseudulla;
- L. katsoo, että alueellisen huippusaamisen merkeillä voidaan parantaa aluetalouksien kestokykyä ja edistää niiden kehittämistä erityisesti haavoittuvimmilla alueilla, vuoristoalueilla ja syrjäisimmillä alueilla koordinoimalla toisiinsa kiinteästi kytköksissä olevia laadukkaita palveluja ja tuotteita (elintarvikkeet ja muut tuotteet), ja toteaa, että nämä tuotteet ja palvelut edustavat keskeisesti kunkin alueen erityispiirteitä ja etenkin sen perintöä (historiallista ja maantieteellistä perintöä sekä kulttuuriperintöä); toteaa, että nämä tuote- ja palvelukokonaisuudet ovat ainutlaatuisia ja tuottavat tuloja aluetasolla ja avaavat uusia taloudellisia mahdollisuuksia paikallisilla ja kansainvälisillä markkinoilla; toteaa lisäksi, että ne voivat toimia kokoavana tekijänä alueiden edistämisessä matkailukohteina; toteaa, että alueellisten merkkien avulla pyritään tunnistamaan ne alueet, jotka ovat työskennelleet yhdessä yhteisten kumppanuuksien ja synergioiden luomiseksi hyödyntääkseen voimavarojaan pitkällä aikavälillä, kannustaakseen paikallisia ja alueellisia tuottajia ja vauhdittaakseen talouskasvuun, mikä on elintärkeää maaseudun elämänlaadun sekä maaseutu- ja kaupunkialueiden tasapainoisen kehityksen kannalta; toteaa, että näitä merkkejä ei pitäisi sekoittaa elintarvikkeiden laatumerkintöihin (suojattu alkuperänimitys (SAN), suojattu maantieteellinen merkintä (SMM) ja aito perinteinen tuote (APT)), jotka eivät suinkaan ole yhteensopimattomia alueellisten merkkien kanssa vaan päinvastoin täydentävät niitä; katsoo, että niiden on osaltaan edistettävä näiden järjestelmien käyttöä sekä EU:n sisällä että sen ulkopuolella ja autettava parantamaan maaseututalouksien kilpailukykyä ja samalla tarjoamaan työllistymismahdollisuuksia;
- M. katsoo, että suojattua alkuperänimitystä (SAN) ja suojattua maantieteellistä merkintää (SMM) koskeva järjestelmä on tehokas ja edistää osaltaan maaseudun ja alueiden kehitystä, kun sillä luodaan ja jaetaan lisäarvoa, saadaan aikaan tuottajien ja kaikkien asianomaisten tahojen yhteistoimintaa sekä edistetään kyseisten alueiden näkyvyyttä paikallisilla, alueellisilla ja kansainvälisillä markkinoilla; katsoo, että alueelliset merkit eivät saisi koskaan korvata eivätkä mitenkään vaarantaa SAN- ja SMM-järjestelmää;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- N. katsoo, että kannustamalla ja tukemalla alkutuotannon ja palvelualan välistä alueellista ja paikallista synergiaa voitaisiin taata EU:n maatalous- ja matkailualan kestävä kehitys;
- O. katsoo, että on luotava ja otettava käyttöön tehokkaita markkinointivälineitä, joiden avulla voidaan vahvistaa paikallisten tuotteiden kilpailukykyä, rohkaista paikallisia tuottajia sekä myötävaikuttaa myös muuhun kuin maatalouteen perustuvan alueellisen identiteetin kehittämiseen;
1. pitää myönteisenä unionin alueellisen kehittämisen yhtenäistä linjausta, josta on säädetty rahastojen yhteistä strategiakehystä koskevassa asetuksessa; panee merkille unionin eri rahastojen keskinäisen koordinoinnin ja yhtenäisyyden tarpeen, jotta alueellinen kehittäminen voidaan toteuttaa yhdenmukaisesti, kestävästi ja tasapainoisesti;
 2. huomauttaa, että alueellinen kehittäminen sisältyy yksiselitteisesti YMP:n tavoitteisiin ja täydentää kahta muuta tavoitetta, joita ovat elintarviketurva ja luonnonvarojen kestävä hallinta sekä ilmaston lämpenemisen torjuminen;
 3. painottaa, että maatalousalueilla on monimuotoinen rooli, joka ei rajoitu pelkästään maatalouden kehittämiseen vaan liittyy myös muuhun taloudelliseen ja sosiaaliseen toimintaan ja jonka perustana ovat paikallisten valmiuksien rakentaminen, taitojen ja osaamisen kehittäminen sekä panostaminen siihen, että kaikki paikalliset voimavarat sekä arvokkaat ja piilevät mahdollisuudet ja resurssit paljastetaan ja hyödynnetään;
 4. suhtautuu myönteisesti paikallisyhteisöjen omia kehittämishankkeita koskevaan ajatukseen ja vaatii, että jäsenvaltiot toteuttavat tämän ajatuksen ja että ministeriöt ja muut tämän uuden toimintatavan hallinnointiin osallistuvat hallintoyksiköt eivät mitenkään estä sen toteuttamista; korostaa, että hallintomenettelyt eivät saisi olla rasittavia eivätkä aiheuttaa lisäkustannuksia jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille;
 5. kehottaa jäsenvaltioita ja niiden aluehallintoja edistämään osallistavia ja entistä dynaamisempia hallintoja, joiden avulla voidaan toteuttaa yhteisiä aluekehityshankkeita, jotka kattavat kaikki talouden osa-alueet, matkailu mukaan luettuna, ja maatalousalalla elintarviketeollisuuden ja muun kuin elintarviketeollisuuden, kuten alueelliset toimitusketjuhankkeet (lyhyet toimitusketjut, elintarviketuet, paikalliset teurastamot, metaanin tuotanto maatalouden biomassahankkeiden avulla, vihreä kemia, biopohjaiset materiaalit jne.), ja joissa painotetaan mikroyrityksiä ja uusien yritysten perustamista siten, että tunnustetaan kunkin alueen yksilöllisyys, joka kytkeytyy kiinteästi niiden perintöön; panee merkille, että nämä hallinnot perustuvat toimijoiden ja rakenteiden välisiin monimutkaisiin kumppanuuksiin ja että niiden työtä voidaan koordinoida alueellista huippuosaamisen merkkiä koskevan ajattelutavan pohjalta; kehottaa siksi jäsenvaltioita luomaan foorumin parhaiden käytänteiden jakamiseksi käyttämällä erityisesti Leader-toimintalinjan maaseudun kehittämisohjelmiin tarjoamia välineitä;
 6. toteaa, että paikallisten toimijoiden tiiviimmällä koordinoinnilla voitaisiin auttaa vahvistamaan maaseudun taloutta erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevilla alueilla, vuoristoalueet sekä kauimpana sijaitsevat ja syrjäisimmät alueet mukaan luettuina; korostaa, että alueet voisivat hyötyä paremmasta organisoinnista niiden kaikkien (myös piilevien) voimavarojen tarjoamien mahdollisuuksien tunnistamiseksi, niin että niistä koituu etua kaikille keskenään riippuvuus- ja solidaarisuussuhteissa oleville toimijoille (so. niille, jotka toimivat maatalouden, käsityön, matkailun tai kulttuuriperinnön vaalimisen alalla, mukaan luettuina tuottajajärjestöt, yhdistykset, kauppakamarit jne.); huomauttaa, että toimijoiden strategisen lähentämisen tavoitteena on ottaa käyttöön voimavarat alakohtaisia tai yhden teollisuudenalan puitteita laajemman ajattelutavan mukaisesti, ja siirtyä näin toimimaan alueen tasolla, jolloin on mahdollista saada uusia aluekohtaisia tuloja markkinoimalla kunkin alueen erityispiirteitä kuvastavia täydentäviä tuote- ja palvelukokonaisuuksia; täsmentää, että tällä alueellisella hallinnolla on tuettava vahvasti olemassa olevien teollis- ja tekijänoikeuksiin perustuvien laatujärjestelmien kattamien maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden edistämistä koskevan työn kehittämistä ja parantamista; huomauttaa, että samalla kun edistetään laadukkaita palveluja (mikä ei ole saanut virallista eurooppalaista tunnustusta), myös maataloustuotteiden ja -palvelujen keskinäinen edistäminen tehostuu ja kaikki toimijat varmistavat solidaarisella toiminnallaan, että kaikkia niiden oman alueen tuotteita ja palveluja edistetään;
 7. katsoo, että vaikka alueellisten merkkien käytön tarkoituksena on käynnistää alueellista lisäarvoa tuottavia prosesseja, joissa tuotteita ja palveluja pyritään käsittelemään identiteetin ja yhteiskuntavastuun kaltaisista lähtökohdista, jotka ovat osallistavia ja täydentävät elintarvikkeiden alkuperää koskevia olemassa olevia laatumerkintöjä sekä tuottavat synergiavaikutuksia, tämänkaltaiset laatumerkit menevät pitemmälle siinä, että ne kattavat kaikki asianomaisen alueen tuotteet, tavarat ja palvelut sekä alueella toimivien yritysten, organisaatioiden ja paikallisten toimijoiden käyttämän johtamismallin;

Tiistai 14. tammikuuta 2014

8. painottaa, että on tarpeen edistää eri alueiden välistä yhdistymistä ja monialaisten kumppanuuksien muodostamista, jotta kyetään vastaamaan kilpailuun; tunnustaa alueellisten, kansallisten ja Euroopan laajuisten yhdistysten kaltaisten edustuselinten roolin alueellisten merkkin ja asianomaisten alueiden näkyvyyden edistämässä ja vahvistamisessa; kehottaa kiinnittämään enemmän huomiota alueellisia merkkejä koskeviin aloitteisiin unionin alueellisen yhteistyön ja rahoitusaloitteiden mahdollisena yhteisenä aihealueena ja keinona investoida alueen kestäväan dynaamiseen kilpailukykyyn;

9. katsoo, että alueellisen laatumerkin on autettava varjelemaan Euroopan imagoa laadukkaana matkailukohteenä hyödyntäen alueellisen matkailun eri muotoja, kuten maatilamatkailua, maaseutumatkailua, ekomatkailua ja ruokamatkailua, ja teollista, historiallista, luonnon- ja kulttuuriperintöä sekä julkisen liikenteen palveluihin yhdistettäviä pyöräreittejä; korostaa, ettei ole olemassa tiettyyn alueeseen liittyviä palveluja koskevaa eurooppalaista merkkiä, jonka avulla matkailija voisi erottaa laadukkaan matkailutuotteen muista tuotteista; suosittelee tässä yhteydessä, että tuetaan matkailualan laatuun liittyvän dynamiikan kehittämistä, etenkin maaseutumatkailun ja pienyritysten osalta; katsoo, että siten voidaan tarjota vaihtoehto perinteisille aloille, kuten maataloudelle ja karjanhoidolle; katsoo, että tiettyyn paikkaan liittyvän laatumerkin on vastattava tiettyjä laatuvaatimuksia ja siinä on otettava lähtökohtaisesti huomioon jo olemassa olevat merkit, kuten elintarvikkeiden alkuperänimitykset, jotta vältetään mahdolliset sekaannukset EU:n laatumerkittyjen maataloustuotteiden kanssa;

10. katsoo, että EDEN-verkoston (eurooppalaiset matkailun huippukohteet) kaltaisilla aloitteilla edistetään kilpailukykyä, tuetaan kestäväan ja laadukkaan matkailun kehittymistä tietyllä alueella pienten yritysten ja mikroyritysten tarjoamien mahdollisuuksien ansiosta ja tuetaan paikallisten elinten osallistumista, kumppanuuksien perustamista ja alueellisten laatumerkkien luomiseen osallistuvien toimijoiden eriytymistä; kehottaa komissiota sisällyttämään asiaan liittyviin toimenpiteisiin ja ohjelmiin, kuten EDEN-verkoston ja Calypso-ohjelmaan, maatalousmatkailun erilaiset muodot; korostaa, että maatalousmatkailua on tuettava kohdennetuilla toimenpiteillä ja ohjelmilla;

11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että seuraaviin maaseudun kehittämisen ohjelmiin sisältyy asianmukaisia toimia ja että niihin varataan riittävästi määrärahoja, jotta helpotetaan hyvää hallinnointia ja aluehallintojen kestävää toimintaa laatimalla ja tehostamalla yhteiseen toimintaan perustuvia toimia; tällaisia toimia ovat yhteistyötä koskevat toimet (kestävää tuotantoa koskevat järjestelmät mukaan luettuina), koordinointi, keskinäinen vaihto, verkostot, innovointi, koulutus, tuottajaryhmät, markkinointi, tiedotus ja investoinnit, joista säädetään uusissa maaseudun kehittämistä koskevista asetuksissa; kehottaa paikallisia toimintaryhmiä tarjoamaan Leader+-ohjelmassa tarvittavaa tukea perustettaessa yhteistyöverkostoja, jotka yhdistävät paikallisia ja alueellisia tuottajia, palvelujen tarjoajia ja kulttuuri-instituutioita, kuten yliopistoja, kirjastoja ja tutkimuskeskuksia, jotta alueiden kulttuuriset ja historialliset näkökohdat voidaan sisällyttää alueellisiin merkkeihin, joiden avulla voidaan luoda kestäviä siteitä koulutuksen, tutkimuksen ja tuotannon välille ja siten myös luoda kestäviä työpaikkoja;

12. katsoo, että kyseisten ohjelmien olisi katettava useita aloja, mutta kuitenkin niin, että maatalouden keskeinen asema säilytetään, ja että kehityssuunnitelmista vastaavien hallintovirkamiesten olisi arvioitava ohjelmat;

13. kehottaa komissiota tukemaan huippuosaamisen merkin käyttöön liittyviä jäsenvaltioiden toimia maaseutualueita koskevien uusien yhteistyömuotojen tunnustamiseksi ja edistämiseksi YMP-uudistukseen sisältyvillä välineillä, kuten Leader-yhteisöaloitteella, teknisen avun ja verkostoitumisen välineillä, eurooppalaisilla innovaatiokumppanuuksilla, eurooppalaisella maaseudun kehittämisen arviointiverkostolla sekä kaikilla muilla tarpeellisiksi katsottavilla välineillä ja keinoilla; katsoo, että näiden uusien eurooppalaisen alueellisen yhteistyön muotojen on perustuttava alueellisten synergiavaikutusten objektiiviseen arviointiin ja siinä on otettava huomioon sosiaalinen, taloudellinen ja ympäristöä koskeva ulottuvuus, alueellista identiteettiä edistävien taloudellisten ja sosiaalisten toimijoiden (matkailualan toimijat mukaan luettuina) monimuotoisuus sekä ne erityistuotteet ja -palvelut, joita kullakin alueella voidaan kehittää, jotta voidaan luoda lisäarvoa ja säilyttää se;

14. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi näissä uusissa alueellisen yhteistyön muodoissa voitava käyttää kaikkia elintarvikkeiden laatua koskevaan politiikkaan liittyviä maaseudun kehittämistoimia erityisesti myynnin lisäämiseksi paikallisilla markkinoilla, lyhyiden toimitusketjujen luomiseksi ja kestävyuden parantamiseksi sekä tuotantomenetelmiä koskevan tietämyksen lisäämiseksi; toteaa, että toimissa on samalla noudatettava täysimääräisesti EU:n säännöksiä eivätkä ne saa vaikuttaa, vaarantaa tai heikentää suojatun alkuperänimityksen (SAN), suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) ja

Tiistai 14. tammikuuta 2014

aidon perinteisen tuotteen (APT) kaltaisia olemassa olevia unionin laatujärjestelmiä; katsoo, että alueellisen huippuosaamisen merkkien käyttö olisi maatalouselintarvikealalla rajattava SAN-, SMM- ja APT-laatujärjestelmien edistämiseen siellä, missä ne ovat käytössä, tai tukemaan niiden käyttöönottoa siellä, missä niitä ei vielä käytetä; kehottaa komissiota, ottaen huomioon elintarvikkeita koskevien merkintöjen ja alueellisten merkkien lisääntymisen Euroopassa, laatimaan luettelon merkeistä, joihin liittyy erityisiä alueellisia piirteitä, jottei laatujärjestelmiin kohdistu kielteisiä vaikutuksia; katsoo, että käsite "alueellinen merkki" olisi määriteltävä selkeästi ottaen huomioon olemassa olevista laatumerkinnöistä (suojattu alkuperänimitys SAN, tarkistettu alkuperänimitys, suojattu maantieteellinen merkintä SMM) saadut myönteiset kokemukset; katsoo lisäksi, että päällekkäisyyksien välttämiseksi on laadittava yhteisiä strategioita, joiden lähtökohdaksi on otettava EU:n tasolla vahvistettavaan kehykseen perustuva yhteinen lähestymistapa;

15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

P7_TA(2014)0022

EU:n ja Kaakkois-Aasian maiden liiton (ASEAN) suhteiden tulevaisuus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2014 EU:n ja Kaakkois-Aasian maiden liiton (ASEAN) suhteiden tulevaisuudesta (2013/2148(INI))

(2016/C 482/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EU:n ja Kaakkois-Aasian maiden liiton (ASEAN) suhteita koskevan keskeisen sääntelykehityksen, erityisesti maaliskuussa 1980 allekirjoitetun Euroopan talousyhteisön ja Kaakkois-Aasian maiden liiton välisen yhteistyösopimuksen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon seitsemää kumppanuus- ja yhteistyösopimusta koskevat käynnissä olevat neuvottelut ja/tai sopimusten tekemisen Euroopan unionin ja ASEANin jäsenvaltioiden eli Brunei Darussalamin, Indonesian, Malesian, Filippiinien, Singaporen, Thaimaan ja Vietnamin välillä,
- ottaa huomioon vapaakauppasopimuksia koskevat neuvottelut Malesian, Thaimaan ja Vietnamin kanssa sekä EU:n ja Singaporen välisen vapaakauppasopimuksen tekemisen,
- ottaa huomioon heinäkuussa 2003 laaditun EU:n strategian ”Uusi kumppanuus Kaakkois-Aasian kanssa” (COM(2003) 0399), jossa keskeisiksi painopisteiksi määritetään alueellisten kauppaa- ja investointisuhteiden parantaminen ASEANin kanssa sekä vuoropuhelu tietyillä politiikan alueilla,
- ottaa huomioon seitsemännen Aasian ja Euroopan parlamentaarisen kumppanuuden kokouksen (ASEP) ja 22. ASEANin huippukokouksen,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2007 annetun Nürnbergin julistuksen EU:n ja ASEANin tehostetusta kumppanuudesta sekä sen marraskuussa 2007 hyväksytyn toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Brunei Darussalamissa 27. huhtikuuta 2012 hyväksytyn Bandar Seri Begawan -toimintasuunnitelman ASEANin ja EU:n tehostetun kumppanuuden lujittamiseksi (2013–2017),
- ottaa huomioon Euroopan unionin liittymisen Kaakkois-Aasian ystävyys- ja yhteistyösopimukseen Phnom Penhissä 12. heinäkuuta 2012 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Vientianessa, Laosissa, marraskuussa 2012 pidetyn yhdeksännen Aasia–Eurooppa-kokouksen (ASEM-huippukokous),
- ottaa huomioon helmikuussa 1997 perustetun Aasia–Eurooppa-säätiön (Asef), joka tarjoaa foorumin kansalaisjärjestöjen vuoropuhelulle,
- ottaa huomioon ASEANin ja EU:n alueellisen integraation tukiohjelman (APRIS), ASEANin alueellisen integraation tukiohjelman (ARISE) sekä EU:n ja ASEANin alueellisen vuoropuheluvälineen (READI), joilla tuetaan toimintalinjojen ja säännösten lähentämistä muilla kuin kauppaan liittyvillä aloilla,
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2012 annetun EU:n ja Yhdysvaltojen yhteisen julkilausuman Aasian ja Tyynenmeren alueesta,
- ottaa huomioon Kaakkois-Aasian maiden liiton perustamisen 8. elokuuta 1967,
- ottaa huomioon vuonna 2007 hyväksytyn ASEANin talousyhteisöä koskevan suunnitelman (ASEAN Economic Community Blueprint) sekä vuonna 2008 hyväksytyn ASEANin peruskirjan,
- ottaa huomioon 18. marraskuuta 2012 annetun ASEANin ensimmäisen ihmisoikeusjulistuksen, ASEANin hallitustenvälisen ihmisoikeustoimikunnan (AICHR) perustamisen sekä 8. toukokuuta 2013 järjestetyn ensimmäisen vuoropuhelun AICHR:n ja juuri nimetyn ihmisoikeuksista vastaavan Euroopan unionin erityisedustajan Stavros Lambrinidisin välillä,

⁽¹⁾ EYVL C 85, 8.4.1980, s. 83.

⁽²⁾ EUVL L 154, 15.6.2012, s. 1.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon vuonna 2009 pidetyn 14. ASEANin huippukokouksen sekä ASEANin talousyhteisön sisämarkkinoita, ASEANin poliittista ja turvallisuusyhteisöä sekä ASEANin sosiokulttuurista yhteisöä koskevan suunnitelman,
 - ottaa huomioon Bruneissa 24.–25. huhtikuuta 2013 pidetyn 22. ASEANin huippukokouksen,
 - ottaa huomioon Phnom Penhissä 20. marraskuuta 2012 pidetyn Itä-Aasian maiden 7. huippukokouksen (East Asia Summit, EAS), johon osallistui 17 valtionpäämiestä ASEAN-maista, Kiinasta, Japanista ja Etelä-Koreasta (ASEAN+3), Intiasta, Australiasta ja Uudesta-Seelannista (ASEAN+6) sekä Yhdysvalloista;
 - ottaa huomioon katastrofihallintaa ja toimintaa hätätilanteissa koskevan ASEANin sopimuksen (AADMER),
 - ottaa huomioon Phnom Penhissä 6. syyskuuta 2013 hyväksytyin ASEANin sosiaalista hyvinvointia ja kehitystä käsittelevän kahdeksannen ministerikokouksen yhteisen julkilausuman ASEANin lokakuuksi 2013 suunnitellun huippukokouksen valmistelemista varten, ja julkilausuman kohdan, jonka mukaan mahdollisuus sosiaaliseen suojeluun on perusihmisoikeus,
 - ottaa huomioon äskettäin antamansa ASEANin jäsenvaltioita koskevat päätöslauselmat, erityisesti 11. syyskuuta 2013 EU:n ja Malesian kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta käytävistä neuvotteluista ⁽¹⁾, 13. kesäkuuta 2013 rohingya-muslimien tilanteesta ⁽²⁾, 11. kesäkuuta 2013 järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi ⁽³⁾, 18. huhtikuuta 2013 Vietnamista ja erityisesti sananvapaudesta ⁽⁴⁾ ja 7. helmikuuta 2013 Laosista: Sombath Somphonon tapaus ⁽⁵⁾ antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon aiemmin antamansa ASEANin jäsenvaltioita koskevat päätöslauselmat, erityisesti 17. helmikuuta 2011 Thaimaan ja Kambodžan välisistä rajaselkkauksista ⁽⁶⁾, 7. heinäkuuta 2011 aiheesta ”Indonesia ja hyökkäykset vähemmistöjä vastaan” ⁽⁷⁾, 25. marraskuuta 2010 Burmasta, maassa pidetyistä vaaleista ja oppositiojohtaja Aung San Suu Kyin vapautuksesta ⁽⁸⁾, 20. toukokuuta 2010 Burman/Myanmarin tilanteesta ⁽⁹⁾, 20. toukokuuta 2010 Thaimaan tilanteesta ⁽¹⁰⁾, 26. marraskuuta 2009 Laosin ja Vietnamin tilanteesta ⁽¹¹⁾ ja 5. helmikuuta 2009 burmalaispakolaisten tilanteesta Thaimaassa ⁽¹²⁾ antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 16. kesäkuuta 2011 hyväksymät yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat suuntaviivat, joilla pannaan täytäntöön suojeluun, kunnioitukseen ja korjaamiseen perustuva YK:n toimintakehys,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön ja kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0441/2013),
- A. katsoo, että ASEAN on nykyisin sekä talouskehityksen että geopoliittisen dynamiikan suhteen yksi kaikkein tärkeimmistä kehittyvistä alueellisista järjestöistä maailmassa;
- B. ottaa huomioon, että marraskuussa 2007 allekirjoitetulla ASEANin peruskirjalla luodaan ASEANille oikeushenkilöys sekä oikeudellinen ja institutionaalinen kehys ja perustetaan lisäksi pysyvien edustajien komitea tukemaan ja koordinoimaan ASEANin työtä;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0367.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0286.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0245.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0189.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0058.

⁽⁶⁾ EUVL C 188 E, 28.6.2012, s. 57.

⁽⁷⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 201.

⁽⁸⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 120.

⁽⁹⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 154.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 152.

⁽¹¹⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 76.

⁽¹²⁾ EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 144.

Keski viikko 15. tammikuuta 2014

- C. ottaa huomioon, että ASEANin talousyhteisöllä pyritään luomaan 600 miljoonan ihmisen kattavat sisämarkkinat vuoteen 2015 mennessä, ja toteaa, että sisämarkkinat tekevät ASEANista, sen kilpailukykyisistä talouden toimijoista ja nopeasti kasvavasta sisäisestä kysynnästä vertailukelpoisen maailman muihin suuriin markkina-alueisiin, kuten EU:hun, Yhdysvaltoihin, Kiinaan, Japaniin ja Intiaan, nähdessä ja näin ollen vahvan talouskumppanin alueellisilla ja kansainvälisillä markkinoilla; katsoo, että tiettyihin ASEANin jäsenmaihin kohdistuu haasteita tässä prosessissa kilpailukykyyn, yhteiskunnallisen vakauden ja yhdentymisprosessin sosiaalisten osa-alueiden lujittamisen ja kehittämisen yhteydessä;
- D. toteaa, että ASEANin jäsenvaltioiden taloudelliset rakenneuudistustoimet vuoden 1997 Aasian talouskriisin jälkeen ovat auttaneet niitä torjumaan yleisesti ottaen hyvin nykyisen maailmanlaajuisen talouskriisin vaikutuksia;
- E. ottaa huomioon, että ASEANin alueellinen foorumi (ARF) perustettiin vuonna 1993 edistämään poliittisia ja turvallisuusasioita koskevaa vuoropuhelua ja neuvottelua sekä vahvistamaan luottamusta rakentavaa ja ehkäisevää diplomatiata Aasian ja Tyynenmeren alueella;
- F. toteaa, että viimeisimmässä ASEANin huippukokouksessa vaadittiin ydinaseiden poistamista Korean niemimaalta ja rohkaistiin ydinasevaltioita liittymään Kaakkois-Aasian ydinaseettomasta vyöhykkeestä tehdyn sopimuksen pöytäkirjaan; ottaa huomioon, että huippukokouksessa keskusteltiin myös Itä-Timorin mahdollisesta osallistumisesta ASEANiin tulevaisuudessa;
- G. toteaa, että Kiina on lujittanut taloudellisia suhteitaan Kaakkois-Aasian maihin; toteaa, että jotkut ASEANin jäsenvaltiot ovat tiivistäneet meriturvallisuutta koskevaa yhteistyötään Yhdysvaltojen kanssa; toteaa, että Venäjä pitää Aasiaa tärkeänä osana kansainvälistä strategiaansa; katsoo, että ASEAN-mailla on edelleen tärkeä merkitys rauhan ja vakauden säilyttämisessä alueella; toteaa, että EU:n ja ASEANin yhteisenä huolenaiheena ovat ratkaisemattomat aluekiistat Etelä-Kiinan merellä ja niiden keskeisenä intressinä on rauhan ja vakauden säilyttäminen sekä kansainvälisen oikeuden ja erityisesti YK:n peruskirjan ja vuonna 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen noudattaminen; tukee heinäkuussa 2012 vahvistettua Etelä-Kiinan merta koskevaa kuutta periaatetta (Six-Point Principles on the South China Sea) ja vuonna 2011 annettuja suuntaviivoja osapuolten toiminnasta Etelä-Kiinan merellä annetun julistuksen (Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea) täytäntöönpanosta, ja kannustaa sovintoratkaisuun rauhanomaisin keinoin;
- H. ottaa huomioon, että ASEANin ihmisoikeusjulistuksessa myönnetään edelleen yksittäisille maille oikeus antaa omia ihmisoikeuksien suojelua koskevia säädöksiään samalla kun siinä luodaan yleiset puitteet ihmisoikeuksien suojelulle koko alueella;
- I. ottaa huomioon, että 8. marraskuuta 2013 taifuuni Haiyan aiheutti tuhoa Filippiineillä hävittäen kokonaisia kaupunkeja, surmaten edelleen vahvistamattoman määrän ihmisiä – mahdollisesti tuhansia – ja jättäen miljoonia kodittomiksi; katsoo, että tämä hirmumyrsky, joka on kaikkien aikojen voimakkain rekisteröity ja rantaautunut myrsky, osoitti todeksi vakavan vaaran, jota yhä useammin esiintyvät äärimmäiset sääolosuhteet aiheuttavat;
- J. katsoo, että alueen laajojen metsäpalojen aiheuttamasta savusta johtuvilla korkeilla saastearvoilla on erittäin vakavia ympäristövaikutuksia ja niistä voi muodostua uudenlainen turvallisuusuhka;
- K. ottaa huomioon, että EU:n ja ASEANin yhteisenä poliittisena tavoitteena on edistää hyvinvointia, yhteistyötä ja rauhaa omilla alueillaan ja koko maailmassa;
- L. ottaa huomioon, että vuonna 2012 laaditulla EU:n ja ASEANin välisellä Bandar Seri Begawan -toimintasuunnitelmalla pyritään keskittämään yhteistyötä strategisemmin ASEANin kolmeen pilariin sekä kulttuuri- ja kehitysyhteistyöhön, ja toteaa, että sen puitteissa järjestetään säännöllisesti ministerien ja johtavien virkamiesten kokouksia;
- M. toteaa, että meneillään olevat EU:n ja Malesian, Thaimaan ja Vietnamin väliset vapaakauppasopimusneuvottelut sekä EU:n ja Singaporen välisen vapaakauppasopimuksen tekeminen ja alueiden välistä vapaakauppasopimusta koskeva pitkän aikavälin tavoite huomioon ottaen on entistäkin tärkeämpää kehittää kattavampi toimintapolitiikan kehys ASEAN-kumppaneiden kanssa;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

1. katsoo, että ASEAN on tärkeä alueellinen ja maailmanlaajuinen talouden toimija, joka voi merkittävästi edistää rauhanomaista ja monenvälistä maailmanjärjestystä; toivoo, että ASEANin institutionaalisia, taloudellisia ja poliittisia valmiuksia kehitetään edelleen;
2. kannustaa voimakkaasti ASEANia jatkamaan poliittista ja taloudellista yhdentymistä, etenkin vuoteen 2015 mennessä perustettavaa talousyhteisöä koskevaa ASEANin kunnianhimoista suunnitelmaa sekä sisäisten työmarkkinoiden vapauttamista, mistä olisi merkittävästi hyötyä kaikille osallistujamaille;
3. onnittelee ASEANin johtajia merkittävästä edistymisestä alueellisessa yhdentymisprosessissa ja erityisesti ASEANin talousyhteisön lähestyvässä perustamisessa; katsoo, että tämän myönteisen kehityksen vastineena olisi lujitettava ASEANin parlamentaarista ulottuvuutta, ja kehottaa ASEANin johtajia harkitsemaan ASEANin parlamenttien välisen yleiskokouksen (AIPA) roolin tunnustamista virallisesti peruskirjassa ASEANin itsensä olennaiseksi osaksi;
4. korostaa ASEANin alueen merkittävää taloudellista potentiaalia ja kannustaa ASEANin jäsenvaltioita ja ASEAN-maissa toimivia kansallisia ja ulkomaisia yrityksiä toimimaan yrityksen yhteiskuntavastuun periaatteiden mukaisesti, noudattamaan aktiivisesti ILO:n työelämän perusnormeja sekä yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevia YK:n suuntaviivoja, edistämään asianmukaista työsuojelua ja oikeudenmukaisia työoloja ja vakiinnuttamaan ympäristön, joka on myönteisempi ammattiliittojen ja niiden toiminnan kehittämiseksi; kehottaa tässä yhteydessä komissiota tukemaan sellaisten toimien kehittämistä, joilla lisätään kansainvälisiä ja paikallisia lainvalvontavalmiuksia;
5. katsoo, että ASEAN-maiden olisi siirryttävä kohti uutta osallistavaa taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen vaihetta ja kiinnitettävä erityistä huomiota kansojensa ihmisoikeuksien, sosiaalisten oikeuksien, työntekijöiden oikeuksien ja taloudellisten oikeuksien edistämiseen tasa-arvoisempien ja oikeudenmukaisempien yhteiskuntien turvaamiseksi; katsoo, että tämän saavuttamiseksi niiden olisi käytettävä kasvanut taloudellinen vaurautensa sosiaaliturvaverkon ja sosiaalisen suojelun verkon vahvistamiseen; kehottaa myös EU:ta parantamaan ihmisoikeuksia koskevaa yhteistyötään tehostaakseen ASEANin hallitustenvälisen ihmisoikeustoimikunnan toimintaa ihmisoikeuksien edistämiseksi ja suojelemiseksi;
6. korostaa, että EU:lla ja ASEANilla on yhteisiä arvoja sekä yhteisiä poliittisia ja taloudellisia intressejä, joita olisi kehitettävä edelleen painopistealoina ja nostettava strategiseksi kumppanuuksiksi; pitää myönteisenä, että tunnustuksena tämän suhteen merkityksestä Euroopan ulkosuhdehallinto harkitsee aktiivisesti EU:n ASEANin edustuston päällikön nimittämistä; odottaa, että tämä johtaa ASEANin jäsenvaltioissa sijaitsevien EU:n edustustojen päälliköiden ja EU:n jäsenvaltioiden suurlähetystöjen väliseen tehostettuun koordinointiin ja lisää EU:n poliittista uskottavuutta ja näkyvyyttä; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota esittämään uudistettua, kattavampaa Kaakkois-Aasian strategiaa;
7. katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi kehitettävä ASEANin aluetta koskeva yhteinen ja yhdenmukainen lähestymistapa toisiaan tukien ja täydentäen ja mahdollistaen siten EU:n vahvemman taloudellisen ja poliittisen läsnäolon alueella; katsoo, että on tärkeää lisätä EU:n ja sen jäsenvaltioiden edustajien läsnäoloa kaikilla tasoilla ASEANin alueellisilla ja kansallisilla foorumeilla;
8. suosittaa, että unioni pyrkii lisäämään näissä maissa yleistä tietoisuutta siitä, että unioni toimii ulkopoliitikassaan sääntelevänä voimana, jonka tavoitteena on edistää alueellista yhdentymistä poliittisen vuoropuhelun, etuuskohteluun perustuvien kauppasopimusten ja assosiaatiosopimusten avulla;
9. panee tyytyväisenä merkille EU:n ja seitsemän yksittäisen ASEANin jäsenvaltion välillä käytävät neuvottelut seitsemästä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta, jotka muodostavat perustan keskinäisten suhteiden syventämiselle, ja korostaa, että on tarpeen jouduttaa neuvotteluja muiden ASEANin jäsenvaltioiden kanssa; kehottaa ratifioimaan pikaisesti olemassa olevat kumppanuus- ja yhteistyösopimukset; katsoo kuitenkin, että nämä yksittäisten valtioiden kanssa tehdyt kumppanuus- ja yhteistyösopimukset eivät saisi olla esteenä EU:n ja ASEANin suhteille yleisellä tasolla;
10. kannattaa suhteen parlamentaarisen ulottuvuuden lujittamista; katsoo, että virallisen EU:n ja ASEANin parlamenttien välisen yleiskokouksen perustaminen tehostaisi entisestään EU:n ja ASEANin jäsenvaltioiden välisiä suhteita, kunhan olosuhteet olisivat otolliset, ja tarjoaisi myös monenkeskisen vuorovaikutusfoorumin, jolla voitaisiin käsitellä maailmanlaajuisia kysymyksiä kokonaisvaltaisemmalla tavalla; ehdottaa lisäksi, että kehitetään yhteyksiä Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan ja ASEANin hallitustenvälisen ihmisoikeustoimikunnan välille; katsoo, että parlamentaarista demokratiaa edistävä toimisto voisi tarjota tukea ASEANin parlamenttien väliselle yleiskokoukselle valmiuksien kehittämiseen tehostamalla kansallisten parlamenttien sekä ASEANin parlamenttien välisen yleiskokouksen asemaa ASEANin sisällä;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

11. korostaa etuja, joita syntyisi siitä, että järjestettäisiin enemmän yhteisiä korkean tason kokouksia ja parannettaisiin keskinäistä yhteistyötä ja ymmärrystä monenvälisillä foorumeilla, kuten YK:ssa ja sen järjestöissä, Kansainvälisessä valuuttarahastossa (IMF) ja Maailman kauppajärjestössä (WTO);
12. korostaa, että Aasia–Eurooppa-kokoukselle (ASEM) sekä Aasian ja Euroopan parlamentaarille kokoukselle (ASEP) olisi annettava enemmän arvoa EU:n ja ASEANin välisinä pysyvinä hallitusten ja parlamenttien keskustelufoorumeina ja niitä olisi laajennettava edelleen;
13. kannustaa ASEANia kehittämään omaa asemaansa Kiinan, Japanin ja Yhdysvaltojen vastakkaisten taloudellisten ja turvallisuusintressien välissä; toivoo, että EU voisi olla ASEANin aktiivinen poliittinen kumppani sen pyrkiessä löytämään ei-sotilaallisia ratkaisuja keskeisiin geostrategisiin ja turvallisuushaasteisiin; katsoo, että EU voisi jakaa kokemustaan konfliktien ennaltaehkäisyyn, ratkaisemisen ja riitojenratkaisun alalla raja- ja aluekiistojen hallinnassa, jotta voitaisiin edistää rauhaa ja vakautta alueella;
14. on huolestunut viimeaikaisista tapahtumista Etelä-Kiinan merellä ja pitää myönteisenä osapuolten toiminnasta Etelä-Kiinan merellä annetun julistuksen täytäntöönpanoa käsittelevän työryhmän työtä, jolla pyritään löytämään rauhanomainen ja kaikkia osapuolia hyödyttävä ratkaisu alueen merirajakiistaan;
15. kannustaa unionia edistämään alueen geopoliittisten jännitteiden lieventämistä luomalla tiiviit suhteet ASEANiin, mikä edellyttää konfliktinratkaisumekanismien tehostamista;
16. panee merkille ASEANin jäsenvaltioiden ponnistelut merirosvouksen torjuntaa koskevien toimenpiteiden alalla ja on tyytyväinen tähänastisiin myönteisiin raportteihin; korostaa alueen merenkulkuväylien maailmantalouden kannalta tärkeää ja monitahoista luonnetta sekä niiden haavoittuvuutta ja katsoo, että EU:n olisi otettava tämä jatkuvasti huomioon toimissaan tällä alueella;
17. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa tarjoamaan edelleen tukea ASEANin sihteeristön ja instituutioiden valmiuksien kehittämistöimiin EU:n kokemusten pohjalta; ehdottaa, että EU tarjoaisi tätä tukea jatkossakin ASEANin alueellisen integraation tukiohjelman (ARISE-ohjelma) kautta;
18. kannustaa tukemaan alueiden välisiä taiteilijavierailuja ja kehottaa jäsenvaltioita edistämään ASEANin alueen laajempaa näkyvyyttä valtion omistamissa tiedotusvälineissä ja koulutuksessa sekä lisäämään näkyvyyttään alueella kulttuuri-instituuttien avulla tai muilla keinoin, mikä laajentaisi ja syventäisi kulttuurisiteitä ASEAN-maiden kanssa sekä parantaisi ja edistäisi keskinäistä kulttuuritietämystä ja -vuoropuhelua;
19. katsoo, että on syytä harkita kulttuurivuoden järjestämistä vuosittain vaihtuvin aihein, ja toteaa, että tällä tavoin jokin EU:n jäsenvaltioista voisi olla esillä ASEANin jäsenvaltioissa ja vastaavasti ASEAN-maa voisi olla esillä Euroopassa;
20. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU on tällä hetkellä useimpien ASEANin jäsenvaltioiden tärkein kumppani tieteellisen yhteistyön alalla, ja ehdottaa, että komission tutkimuksen ja innovoinnin Horisontti 2020 -puiteohjelmaa edistettäisiin aktiivisemmin alueen tiedeinstituutioiden kanssa;
21. korostaa nuorten liikkuvuutta edistävien Erasmus-ohjelman kaltaisten vaihto-ohjelmien merkitystä EU:n ja ASEANin korkeakoululaitosten kulttuurienväliselle opiskelija- ja tutkimusyhteistyölle; kehottaa perustamaan ASEANin tutkimuskeskuksia eurooppalaisiin korkeakouluihin ja EU:n tutkimuskeskuksia ASEAN-maiden korkeakouluihin ja laajentamaan mahdollisuuksia suorittaa yhteistutkintoja; katsoo, että EU:n on laajennettava englanninkielisiä korkeakouluohjelmia, jotta helpotetaan aasialaisten opiskelijoiden pääsyä eurooppalaisiin korkeakouluihin, ja samalla olisi helpotettava EU:n tutkijoiden pääsyä yhteisiin tutkimusohjelmiin Aasiassa, myös yhteistyössä ASEANin korkeakouluverkoston (AUN) kanssa;
22. kehottaa erityisesti uuden kumppanuusvälineen avulla toteuttamaan toimia, joilla syvennetään säännöllistä kanssakäymistä ja vastavuoroista oppimista esimerkiksi monikulttuurisista yhteisöistä ja demokraattisista valtiorakenteista 2000-lukua varten; korostaa tarvetta ottaa huomioon vähemmistöjen oikeudet ja edistää sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä, parantaa tyttöjen ja naisten elämänlaatua, sosiaalisia normeja ja työelämän normeja, myös poistamalla pakkotyö ja lapsityövoiman käyttö, edistämällä asianmukaista työsuojelua ja oikeudenmukaisia työoloja ja kehittämällä kestäviä ja kattavia valtion sosiaaliturvajärjestelmiä, oikeus- ja turvallisuusjärjestelmiä ja taloudellista yhteistyötä sekä muita asianmukaisia toimia;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

23. painottaa, että on tärkeää kehittää ihmisten välisiä yhteyksiä ja antaa arvoa Aasia-Eurooppa-säätiön (Asef) työlle, jossa säätiön ydintehtävänä on kehittää siviiliyhteiskuntien yhteyksiä molemmilla alueilla; kehottaa EU:ta omaksumaan pelkkää jäsenroolia aktiivisemmän ja näkyvämmän institutionaalisen roolin;
24. kehottaa käynnistämään ystävyysskaupunkeja koskevan aloitteen, jotta Euroopan alueiden sekä Aasian alueiden välille voidaan luoda yhteyksiä, joita toistaiseksi on ollut vain vähän;
25. kehottaa EU:ta lisäämään alueellista yhteistyötä ASEANin kanssa katastrofien ja kriisien ehkäisyssä ja hallinnassa sekä suurissa haasteissa, kuten kestävä kehitys elintarviketurvan, luonnonvarojen hallinnan (myös vesivarojen ja meren luonnonvarojen käyttö, Mekongin alue mukaan lukien), maatalouden investointien, pienviljelijöiden tukemisen, kaupungistumisen, yhteyksien kehittämisen ja liikenteen alalla sekä ilmastonmuutoksen, uusiutuvan energian, energiatehokkuuden ja uusiin energiamuotoihin siirtymisen, matkailun, tutkimuksen ja innovoinnin alalla;
26. panee merkille, että köyhyys on edelleen ASEAN-maissa ongelma, joka vaikuttaa pääasiassa naisiin, heikosti koulutettuihin, maaseutualueisiin sekä etnisiin tai uskonnollisiin vähemmistöihin; pitää siksi tarpeellisena, että vauraus jaetaan paremmin ja edistetään sosiaalista oikeudenmukaisuutta kaikilla tasoilla, ja katsoo, että tarvitaan edelleen uusi EU:n strategia, jolla tuetaan kehitystä ja torjutaan epätasa-arvoa näissä maissa, myös tarjoamalla mahdollisuuksia saada rahoitusta mikroluottojen avulla; uskoo, että tällaisen strategian olisi perustuttava erityisesti seuraaviin periaatteisiin: kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus, tuen pitkän aikavälin vaikuttavuus, sosiaalisten perustarpeiden asettaminen etusijalle ja kansallisten toimijoiden osallistuminen, mukaan luettuina kansalliset parlamentit, paikallisviranomaiset, kehitysyhteistyötä tekevät kansalaisjärjestöt ja kansalaisyhteiskunta;
27. korostaa, että EU:n olisi tarjottava tukea ASEANin hallitustenvälisen ihmisoikeustoimikunnan valmiuksien kehittämiseen sekä teknistä apua ASEANin nais- ja lapsiasiaintoimikunnalle;
28. suhtautuu toiveikkaasti tehostettuun yhteistyöhön ja keskinäiseen lähentymiseen ihmisoikeusasioissa, kuten sananvapaudessa ja tiedotusvälineiden vapaudessa, kokoontumis- ja yhdistymisvapaudessa, mukaan lukien ammattijärjestöt, ja katsoo, että EU:lla ja ASEANilla on omat alueensa, joilla on parantamisen varaa, esimerkiksi maahanmuuttajien ja vähemmistöjen kohtelu;
29. uskoo, että ASEANin hallitustenvälisen ihmisoikeustoimikunnan toimivallan tarkistus tarjoaa tilaisuuden vahvistaa sen roolia; kehottaa ASEANia kehittämään normeja ja sääntöjä, joilla edistetään ihmisoikeusjulistuksen täytäntöönpanoa; korostaa, että ASEANin jäsenvaltioiden kansainvälisen oikeuden mukaiset velvoitteet syrjäyttävät tämän julistuksen mahdolliset ristiriitaiset määräykset; ehdottaa lisäksi, että ihmisoikeusloukkauksia koskevien riitojen ratkaisemiseksi ja seuraamusten asettamiseksi olisi tulevaisuudessa kehitettävä alueellisia mekanismeja, jollaisia jo on muilla alueilla, esimerkkinä Euroopan ihmisoikeustuomioistuin; kannattaa tehostettua yhteistyötä ihmisoikeuksia koskevissa yhteisissä huolenaiheissa;
30. kehottaa EU:ta lisäämään tukeaan ja yhteistyötä korruption torjumiseksi muun muassa edistämällä korruption vastaisen YK:n yleissopimuksen ratifioimista ja täytäntöönpanoa;
31. kehottaa komissiota jatkamaan ASEAN-maiden auttamista, jotta ne voivat vähentää edelleen maiden välisiä eroja, ja tukemaan niitä poliittisessa, taloudellisessa ja institutionaalisessa yhdentymisessä alueellisella tasolla kiinnittämällä erityistä huomiota vähiten kehittyneisiin maihin (Kambodža, Laos ja Myanmar);
32. kehottaa ottamaan käyttöön vuonna 2004 annetut EU:n maapolitiikan suuntaviivat maananastuksen torjumiseksi; korostaa erityisesti, että avunantajien olisi toteutettava maapolitiikkaa, joka suunnataan pienviljelyn puolustamiseen ja vahvistamiseen;
33. arvostaa ASEANin jäsenvaltioiden päätöstä julistaa ASEANin alue ydinaseettomaksi vyöhykkeeksi ja katsoo, että muiden olisi seurattava niiden esimerkkiä;
34. ilmaisee huolensa ympäristöpolitiikasta, erityisesti laittomista hakkuista, metsäpaloista ja niiden aiheuttamasta savusumusta, jolla on erittäin kielteisiä vaikutuksia myös ASEANin raja-alueilla; pitää valitettavana, että EU:n biopolttoainepolitiikka edistää öljypalmuntuotannon nopeaa leviämistä, joka johtaa köyhän maaseutuväestön riistämiseen

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

ja/tai sen syrjäyttämiseen öljypalmuviljelmiltä; pitää siksi olennaisen tärkeänä, että tuetaan kehitysavun puitteissa köyhien oikeuksia maavaroihin kehitysmaissa; kannustaa voimakkaampiin toimiin ympäristön ja luonnon monimuotoisuuden suojelemiseksi, pitää kiitettävänä ASEANin biologisen monimuotoisuuden suojelukeskuksen tekemää työtä ja suhtautuu toiveikkaasti EU:n ja ASEANin tiiviimpään yhteistyöhön ilmastomuutoksen hillitsemisessä ja siihen sopeutumisessa;

35. kehottaa ASEANin jäsenvaltioita pääsemään sopimukseen koordinoituista toimista, joilla ehkäistään ja torjutaan ympäristön kannalta tuhoisia metsäpaloja; kehottaa Indonesiata ratifioimaan vuonna 2002 tehdyn alueen metsäpaloista johtuvan savusumun aiheuttamaa saastumista koskevan sopimuksen;

36. painottaa, että EU:n olisi tehostettava toimintapolitiittista vuoropuhelua ja yhteistyötä ihmisoikeuskysymyksissä, mukaan lukien etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen ihmisoikeudet, ja vastaavasti, samalla kun turvataan ilmaisunvapaus ja tiedon vapaa kulku, yhteistä huolta aiheuttavissa aiheissa, jotka liittyvät oikeusvaltioon ja turvallisuuskysymyksiin, kuten kansainvälisen rikollisuuden, korruption, veronkierron, rahanpesun sekä ihmis- ja huumekaupan ja terrorismin torjunta, aseulku, aseistariisunta, meriturvallisuus ja kyberturvallisuus;

37. on huolestunut kaupunkikehitykseen liittyvistä haasteista, joita ASEAN-maat joutuvat kohtaamaan talouskehityksensä johdosta ja jotka liittyvät muun muassa maalta kaupunkeihin suuntautuvan muuttoliikkeen hallintaan, kaupunkisuunnitteluun, infrastruktuurin ja peruspalvelujen tarjontaan, slummiutumisen estämistä koskeviin toimiin sekä puhtaan ja uusiutuvan energian käyttöön keinona torjua saastumista; kehottaa komissiota tekemään ASEAN-maiden kanssa yhteistyötä näihin ongelmiin keskittyvien strategioiden parissa;

38. ehdottaa, että tuetaan alueellista taloudellista yhdentymistä, erityisesti tavaroiden, palvelujen ja investointien vapaan liikkuvuuden sekä ammattitaitoisten työntekijöiden liikkuvuuden alalla, ja tehostetaan edelleen yhteistyötä katastrofi- ja kriisinhallinnassa, turvallisuusasioissa, köyhyden torjunnassa ja muuttoliikkeeseen liittyvissä asioissa;

39. muistuttaa, että on myös tärkeää tukea kasvavaa yksityistä sektoria vahvistamalla vuoropuhelua eurooppalaisten ja aasialaisten yritysten välillä sekä yhteistyötä julkisen ja yksityisen sektorin välillä rahoitusta, investointia, taloutta ja kauppaa koskeissa asioissa, mukaan lukien eurooppalaisten pk-yritysten kansainvälistyminen ja niiden markkinoille pääsy, sekä meneillään olevan taluskriisin puitteissa; kannustaa vaihtamaan tässä asiassa parhaita käytäntöjä EU:n ja ASEANin kesken;

40. panee merkille, että useille ASEAN-maille tekstiilien vienti EU:hun on tärkeä ala, ja muistuttaa, että GSP- ja GSP + -järjestelyjen myöntäminen edellyttää, että pannaan täytäntöön työelämän perusnormit sekä kestävä kehityksen kannalta olennaisen tärkeät ILO:n ja muut keskeiset kansainväliset yleissopimukset;

41. kehottaa ASEANin jäsenvaltioiden johtajia tukemaan EU:n tavoitetta osallistua tuleviin Itä-Aasian maiden huippukokouksiin EU:n liittyttyä Kaakkois-Aasian ystävyys- ja yhteistyösopimukseen;

42. suhtautuu myönteisesti Burman/Myanmarin rauhanprosessiin ja demokraattisiin uudistuksiin, jotka avaavat historialliset mahdollisuudet lujittaa merkittävästi EU:n ja ASEANin suhteita; on kuitenkin edelleen erityisen huolestunut etnisten vähemmistöjen tilanteesta; kehottaa Burman hallitusta ja sen ASEANiin kuuluvia naapureita pyrkimään kaikkiin keinoin parantamaan erityisesti rohingya-kansan elinoloja ja kansalaisoikeuksia;

43. on tyytyväinen siihen, että Kambodža ja Filippiinit ovat ratifioineet kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICC) perussäännön, ja vetoaa kaikkiin ASEANin jäsenvaltioihin, jotta ne toimisivat samoin; vetoaa lisäksi kaikkiin ASEANin jäsenvaltioihin, jotta ne noudattaisivat maailmanlaajuisista suuntausta kuolemanrangaistuksen poistamiseksi; kehottaa ASEANin jäsenvaltioita ratifioimaan ja panemaan täytäntöön korruption vastaisen YK:n yleissopimuksen;

44. kiittää Indonesiata ja Filippiinejä niiden aktiivisesta osallistumisesta avoimen hallinnon kumppanuuteen (OGP) ja niiden sitoutumisesta edistämään hallinnon avoimuuden lisäämistä ja viranomaisten lahjomattomuutta; ehdottaa, että muut ASEAN-maat hakevat OGP:n jäsenyyttä ja kehittävät omat toimintasuunnitelmansa tiiviissä ja merkityksellisessä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan ja ruohonjuuritason järjestöjen kanssa;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

45. ilmaisee kuitenkin huolensa siitä, että monissa ASEAN-maissa maananastustapaukset ja hallitsevaan eliittiin liittyvät rankaisemattomuus- ja korruptiotapaukset vaarantavat alueen valtavan taloudellisen ja sosiaalisen edistyksen;
46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Euroopan ulkosuhdehallinnolle, neuvostolle ja komissiolle, ASEANin parlamenttien väliselle yleiskokoukselle (AIPA), ASEANin sihteeristölle sekä ASEANin jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0031

Luonnonvaraisiin eläimiin kohdistuvan rikollisuuden torjunta**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2014 luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevasta rikollisuudesta (2013/2747(RSP))**

(2016/C 482/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon YK:n rikoksantorjunnan ja rikosoikeuden toimikunnan huhtikuussa 2013 antaman päätöslauselman, jota YK:n talous- ja sosiaalineuvosto kannatti heinäkuussa 2013 ja jossa rohkaistaan jäsenvaltioita luokittelemaan luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laiton kauppa vakavaksi rikokseksi silloin, kun siihen osallistuu järjestäytyneitä rikollisryhmiä siten, että se rinnastetaan ihmiskauppaan ja huumekauppaan,
- ottaa huomioon unionin alueella verkossa harjoitettavaa norsunluutuotteiden kauppaa koskevan Interpolin ja Ifawin (kansainvälinen eläinten hyvinvointia edistävä rahasto) tutkimuksen, jossa todetaan, että verkossa harjoitettavan luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevan rikollisuuden valvonnan täytäntöönpano on alkuvaiheessa, ja jossa vaaditaan luonnonvaraisten eläinten verkkokauppaa sääntelevää erityistä unionin lainsäädäntöä,
- ottaa huomioon 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n strategisista tavoitteista Bangkokissa Thaimaassa 3.–14. maaliskuuta 2013 pidettävässä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) sopimuspuolten konferenssin 16. kokouksessa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon tuloksen edellä mainitusta sopimuspuolten 16. konferenssista (CoP 16), jossa sopimuspuolet sopivat useista salametsästyksen ja luonnonvaraisten eläinten kaupan torjuntaa koskevista konkreettisista toimista, ja ottaa huomioon myös päätökset 16.39–16.40 ja päätökset 16.78–16.83,
- ottaa huomioon CITESin yleissopimuksen, joka on pantu EU:ssa täytäntöön luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelua niiden kauppaa sääntelemällä koskevalla neuvoston asetuksella (EY) N:o 338/97 ⁽²⁾ sekä komission asetuksella (EY) N:o 865/2006 ⁽³⁾, jossa säädetään yksityiskohtaisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon Bernin yleissopimuksen pysyvän komitean luonnonvaraisten lintujen tappamisesta, ansapyynnistä ja kaupasta 2. joulukuuta 2011 antaman suosituksen nro 155 (2011) sekä komission sen jälkeen antaman etenemissuunnitelman lintujen laittoman tappamisen, ansapyynnin ja kaupan torjumiseksi (12/2012),
- ottaa huomioon Yhdysvaltojen, Filippiinien ja Gabonin hiljattain esittämät laittoman norsunluun varastojensa tuhoamista koskevat aloitteet, joiden avulla pyritään parantamaan yleistä tietoisuutta norsunluun kasvaneesta kysynnästä sekä laittoman kaupan ja metsästyksen lisääntymisestä ja pyritään pysäyttämään luonnonvaraisten eläinten kauppa,
- ottaa huomioon Afrikan norsujen levinneisyysalueen 11 valtion johtajan 26. syyskuuta 2013 antaman yhteisen lausunnon, joka on osa Clinton Global Initiativen sitoumuksia Afrikan norsujen pelastamiskumppanuuden toimintaan ja jossa kehoitettiin muita valtioita julistamaan tai palauttamaan kaikkea syöksyhampaiden ja norsunluutuotteiden tuontia, vientiä ja kotimaan myyntiä koskeva kansallinen moratorio siihen saakka, kunnes salametsästyks ei enää uhkaa luonnonvaraisia norsukantoja,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (lopullinen mietintö) ⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 127. kohdan, sekä 11. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (väliaikainen mietintö) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0047.⁽²⁾ EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 166, 19.6.2006, s. 1.⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0444.⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0245.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan Brysselissä 27. helmikuuta 2013 järjestämän seminaarin, jossa käsiteltiin luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevaa rikollisuutta,
 - ottaa huomioon komissiolle 29. lokakuuta 2013 esitetyn kysymyksen luonnonvaraisia eläimiä koskevasta rikollisuudesta (O-000123/2013 – B7-0529/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskeva rikollisuus, johon kuuluu salametsästys, laiton puunkorjuu, laittomien villieläintuotteiden ja niiden jatkojalostustuotteiden kauttakuljetukset, tällaisten tuotteiden laiton myynti ja käyttö kuluttajamaissa, on tällä hetkellä vakava kansainvälisesti järjestäytyneitä rikollista liiketoimintaa, jonka vuotuinen liikevaihto on vähintään 19 miljardia Yhdysvaltain dollaria vuodessa ja joka on tällä hetkellä maailman neljänneksi laajinta laitonta toimintaa huumekaupan, vääräntämisen ja ihmiskaupan jälkeen;
- B. ottaa huomioon, että luonnonvaraisista eläimistä ja kasveista saatavien tuotteiden laittomaan kauppaan liittyy usein yli rajojen toimivia järjestäytyneen rikollisuuden verkostoja ja että se on tulonlähteenä tällaisille verkostoille sekä militantteille kapinallisryhmille;
- C. ottaa huomioon, että luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskeva rikollisuus vaarantaa eläinten hyvinvoinnin ja kyseisten eläin- ja kasvilajien suojelun sekä paikalliset ekosysteemit kokonaisuudessaan;
- D. toteaa, että luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyvästä rikollisuudesta on tullut vakava uhka turvallisuudelle, poliittiselle vakaudelle, taloudelle, paikallisille elinkeinoille, luonnonvaroille sekä kulttuuriperinnölle monissa maissa; toteaa, että uhan tehokkaan käsittelyn edellyttämät vastatoimet jäävät usein ympäristöä, eläimiä ja kasveja koskevan lainsäädännön valvonnasta vastaavien virastojen toimivallan ulkopuolelle, eivätkä ne liity vain yhteen maahan tai alueeseen;
- E. ottaa huomioon, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laiton kauppa uhkaa vakavasti turvallisuutta, oikeusvaltioperiaatetta ja sellaisten paikallisyhteisöjen kehitystä, joiden luonnonvarainen kasvisto ja eläimistö kulutetaan loppuun, ja se uhkaa myös sellaisten kansakuntien ja alueiden rauhaa ja turvallisuutta, joissa nämä yhteisöt sijaitsevat, samoin kuin maailmanlaajuisia kestävä kehitystä;
- F. ottaa huomioon, että luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevan rikollisuuden torjunta edellyttää maailmanlaajuisia koordinoituja toimia korkeimmalla poliittisella tasolla sekä lainvalvontavirastojen välillä kansainvälisellä ja kansallisella tasolla samoin kuin tehokkaita välineitä lainvalvonnan sekä rikosoikeudellisten järjestelmien vahvistamiseksi;
- G. ottaa huomioon, että laillinen kauppa toimii suojamuurina laittomalle kaupalle ja lisää salametsästystä niin kauan kuin luonnonvaraisista eläimistä ja kasveista saatavilla tuotteilla on suuri kysyntä ja valvontatoimet ovat vähäisiä;
1. korostaa, että EU on sekä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan merkittävä markkina-alue että läpikulkureitti; korostaa, että Europolin arvioiden mukaan uhanalaisten lajien kaupan tulot ovat noin 18–26 miljardia euroa vuosittain ja unioni on kaupan ensisijainen kohdemarkkina-alue maailmassa;
 2. korostaa, että CITES-yleissopimuksen tavoitteena on varmistaa, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kansainvälinen kauppa ei uhkaa luonnonvaraisten eläinten ja kasvien olemassaoloa;
 3. on huolestunut siitä, että Global Financial Integrity -järjestön helmikuussa 2011 laatiman ”Transnational Crime in the Developing World” -raportin mukaan internetin välityksellä käytävän luonnonvaraisten eläinten kaupan arvo on vuositasolla 10 miljardia Yhdysvaltain dollaria;
 4. on huolissaan luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kaupan harjoittajien ja rahavirtojen ja muun järjestäytyneen rikollisuuden, kuten huume- ja asekaupan, korruption ja petosten, muotojen välisistä kasvavista yhteyksistä sekä yhteyksistä sotaa käyviin ryhmiin ja terroristeihin;
 5. on huolestunut siitä, että järjestäytyneen rikollisuuden ja erityisesti salakuljetusrikollisuuden toimijoille luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kauppa on houkuttelevaa lainvalvontaviranomaisten valvontakyvyn puutteen, suuren voittomarginaalin ja vähäisten seuraamusten vuoksi;
 6. korostaa, että jos EU ja jäsenvaltiot haluavat olla todellisessa johtoasemassa uhanalaisten lajien suojelussa, on tuettava kansainvälisiä neuvotteluja nopeasti, aktiivisesti ja kunnianhimoisesti ja luotava myös asianmukaisin oikeudellinen kehys ja toteutuksen edellytykset sen varmistamiseksi, ettei mitään tällaisen laittoman kaupan mahdollistavia porsaanreikiä ole unionin rajojen sisällä;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

7. kiinnittää huomiota siihen, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kauppa voi uhata vakavasti sekä oikeusvaltion periaatteiden täytäntöönpanoa että kestävästä kehityksestä;

8. on tietoinen siitä, että erilaisten luonnonvaraisten eläinlajien salametsästystä esiintyy myös EU:n alueella ja että harvinaisia, erityisen suojelun kohteena olevia ja jopa direktiivin 92/43/ETY (luontotyyppidirektiivi) liitteessä IV ja direktiivin 2009/147/EY (lintudirektiivi) liitteessä I lueteltuja uhanalaisia luonnonvaraisia lajeja tapetaan, kerätään, pyydystetään ja kaupataan edelleen;

Toimet EU:ssa

9. kehottaa komissiota laatimaan viipymättä selkeitä tavoitteita ja aikatauluja sisältävän EU:n toimintasuunnitelman luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevan rikollisuuden ja kaupan torjumiseksi;

10. korostaa, että EU on laittomien luonnonvaraisista eläimistä ja kasveista saatavien tuotteiden, kuten norsunluun ja elävien eläinten, merkittävä läpikulkuala, kuten todetaan TRAFFIC-järjestön hiljattain antamassa raportissa ⁽¹⁾, ja että se on sen vuoksi erityisasemassa tällaisten kaupan valvonnassa;

11. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kaikkea syöksyhampaiden sekä käsittelemättömän norsunluun ja siitä valmistettujen tuotteiden kaupallista tuontia, vientiä sekä kotimaan myyntiä ja ostamista koskevan moratorion siihen saakka, kunnes salametsästys ei enää uhkaa luonnonvaraisia norsukantoja;

12. kehottaa jäsenvaltioita yhdessä muiden CITES-sopimuspuolten kanssa antamaan luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kaupan ja luonnonvaraisista eläimistä ja kasveista saatavien tuotteiden kysynnän vastaisen selkeän viestin ja tuhoamaan laittomat norsunluuvarastonsa;

13. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysin täytäntöön komission suosituksen 2007/425/EY, jossa määritellään toimenpiteet, jotka koskevat luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 täytäntöönpanon valvontaa; suosittelee, että jäsenvaltiot varmistavat kaikkien haltuunotettujen tuotteiden välittömän takavarikoinnin, jotta voidaan tehostaa CITES-yleissopimuksen täytäntöönpanoa ja suojella elävien eläinten hyvinvointia;

14. kehottaa komissiota ottamaan CITESin pysyvän komitean mukaan liittyen sopimuspuolten 16. konferenssin päätökseen 16.47, joka koskee laittomasti kaupattujen ja takavarikoitujen näytteiden hävittämisen tehostamista, koordinoitujen lähestymistapojen varmistamiseksi tietojen vaihdossa ja takavarikoitujen elävien eläinten nopean uudelleenkotouttamisen varmistamiseksi;

15. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan EU:n oikeusalaan lisäämällä tietoisuutta, valmiuksia ja resursseja sen varmistamiseksi, että syytteen asettaminen luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittomasta kaupasta toteutetaan tehokkaasti ja lainsäädännön koko soveltamisalan puitteissa ja että luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskeviin rikoksiin syyllistyneille määrätään rikoksen vakavuutta vastaavat seuraamukset; kehottaa komissiota siksi tehostamaan yhdenmu-kaistamista jäsenvaltioissa komission suosituksen N:o 2007/425/EY mukaisesti, jotta voidaan välttää lievempiä seuraamuksia määräävien jäsenvaltioiden käyttäminen tuloreittinä;

16. kehottaa komissiota seuraamaan ja valvomaan tarkasti ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin annetun direktiivin 2008/99/EY soveltamista, sillä joissakin jäsenvaltioissa ei ole vielä säädetty tehokkaita rikosoikeudellisia rangaistuksia, joita direktiivi velvoittaa säätämään myös suojeltujen luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien yksilöitä tappaville, tuhoaville, hallussaan pitäville tai niistä näytteitä ottaville;

17. kehottaa toukokuussa 2013 muun muassa metsiin kohdistuvista rikoksista annetussa YK:n päätöslauselmassa esitetyn huolen mukaisesti tarkastelemaan uudelleen voimassa olevia EU:n säädöksiä, jotka koskevat laiton puukauppaa ja muita metsiin liittyviä toimia, sen selvittämiseksi, pystytäänkö niiden avulla puuttumaan riittäväällä tavalla ja tehokkaasti unionin alueella nykyisin harjoitettavaan mittavaan laittomaan kauppaan;

18. kiinnittää huomiota siihen, että EU:n jäsenvaltioiden välillä on edelleen valtavia eroja suojeltujen luonnonvaraisten eläin- tai kasvilajien yksilöitä kauppaaviin, kerääviin, pyydystäviin tai hallussaan pitäviin sovellettavan seuraamusjärjestelmän osalta; panee merkille, että jäsenvaltioittain vaihtelevat seuraamukset vaikuttavat usein kielteisesti valvontajärjestelmien tehokkuuteen ja kunkin jäsenvaltion sisäisestä valvonnasta vastaavien tahojen tehokkuuteen;

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/Overview%20significant%20seizures.pdf>

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

19. vaati asianmukaisia seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 338/97 rikkomisesta luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevan rikollisuuden ehkäisemiseksi ja kehottaa ottamaan huomioon myös rikokseen liittyvien lajien markkina-arvon ja niiden suojeluarvon sekä aiheutuneet kustannukset; kehottaa luomaan järjestelmän, jossa seuraamusten laajuutta ajantasaistetaan ja mukautetaan säännöllisesti;
20. painottaa, että ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin annetulla direktiivillä 2008/99/EY yhdenmukaistetaan luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevaan rikollisuuteen liittyvien rikosten määritelmät kaikkialla unionissa; muistuttaa lisäksi, että direktiivissä veloitetaan jäsenvaltioita toteuttamaan tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat rikosoikeudelliset rangaistukset, ja kehottaa jäsenvaltioita määrittämään viipymättä seuraamusten asianmukaisten tason luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevan rikollisuuden osalta;
21. kehottaa komissiota ja neuvostoa tukemaan koko täytäntöönpanoa valvovan ketjun asianmukaista koulutusta tähän soveltuvien nykyisten rahoitusvälineiden avulla;
22. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään kaikkia järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun torjuntaan ja varojen takavarikointiin soveltuvia unionin ja kansallisia välineitä pyrkiessään torjumaan luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevaa rikollisuutta;
23. kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita noudattamaan YK:n rikosentorjunnan ja rikosoikeuden toimikunnan huhtikuussa 2013 antamaa päätöslauselmaa ja päivittämään lainsäädäntöään sen varmistamiseksi, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laiton kauppa, johon osallistuu järjestäytyneitä rikollisryhmiä, katsotaan rikokseksi, josta voidaan määrätä jopa neljä vuotta tai enemmän vankeutta, jotta YK:n kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaista yleissopimusta voidaan käyttää kansainvälisen yhteistyön ja vastavuoroisen oikeusavun perustana;
24. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita panemaan täydellisesti täytäntöön Project WEB -hankkeen suositukset, jotka sisältyvät EU:n alueella harjoitettavaa norsunluukauppaa koskevaan Interpolin ja IFAW-rahaston tutkimukseen;
25. on tietoinen siitä, että kestämatön ja epäeettinen metsästysmuistoksi metsästäminen on johtanut CITES-yleissopimuksen liitteissä I ja II lueteltujen uhanalaisten lajien merkittävään vähenemiseen, ja kehottaa jäsenvaltioita tukemaan metsästysmuistojen EU:n jäsenvaltioihin tuontia koskevien EU-säännösten mahdollista tarkistamista sekä vaatimaan tuontilupaa kaikkien asiaa koskevan säädöksen B liitteessä lueteltujen lajien metsästysmuistoksi tuonnille;
26. panee merkille esiin tuodut ongelmat, joita liittyy pyydystettyjen luonnonvaraisten eläinten "pesemiseen" hyödyntämällä vähemmän rajoittavia vankeudessa kasvattamista koskevia säännöksiä; kehottaa Euroopan komissiota tukemaan sopimuspuolten CoP 16 -konferenssissa tehtyjä päätöksiä 16.63–16.66 vankeudessa kasvatetuista ja tarhatuista yksilöistä ja tarjoamaan rahoitustukea tutkimukselle, jossa arvioidaan vankeudessa kasvatetuiksi väitettyihin yksilöihin liittyviä ongelmia, sekä tukemaan samoin suuntaviivojen laatimista tutkimuslaitoksille;
27. kehottaa perustamaan Europolin yhteyteen erityisen luonnonvaraisiin eläimiin kohdistuvien rikosten torjuntayksikön, jolla olisi täysi rajat ylittävä toimivalta ja tehtävät sekä riittävä ammattitaitoista henkilöstöä ja riittävä rahoitus, jotta voitaisiin keskittää tiedot ja analyysi ja tutkimusten koordinointi, minkä ansiosta voitaisiin toteuttaa enemmän yhteisiä tutkimuksia ja saada aikaan entistä koordinoitumpi strateginen menettely; kehottaa parantamaan ja vahvistamaan jäsenvaltioiden paikallisista tarkastuksista vastaavien elinten ja kansainvälisten vastaavien elinten välisiä yhteyksiä tietojen vaihdon edistämiseksi ja näin paikallisten tarkastajien työn vaikutuksen ja tehokkuuden parantamiseksi;
28. kehottaa jäsenvaltioita siksi perustamaan ympäristörikollisuuden kansallisen torjuntaryhmän (NEST) Interpolin suosituksen mukaisesti sekä osallistumaan koordinoituihin operaatioihin Europolin yhteyteen perustettavaksi ehdotetun luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin kohdistuvien rikosten torjuntayksikön kautta;
29. kehottaa komissiota varmistamaan, että sen yksiköt osoittavat CITESille riittävät resurssit, jotta EU voi omaksua johtoaseman CITES-yleissopimukseen tehdyn Gaboronen muutoksen tullessa voimaan;
30. kehottaa komissiota ja neuvostoa käyttämään kauppa- ja kehitysvälineitään sellaisten erityisohjelmien luomiseksi, joilla vahvistetaan CITES-sopimuksen täytäntöönpanoa ja annetaan resursseja parantaa valmiuksia salametsästyksen ja eläinten laittoman kaupan torjuntaan erityisesti tukemalla, vahvistamalla ja laajentamalla sellaisia täytäntöönpanoaloitteita

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

kuin ASEAN-WEN (ASEAN Wildlife Enforcement Network), HA-WEN (Horn of Africa Wildlife Enforcement Network), LATF (Lusaka Agreement Task Force), PAPECALF (Plan d'Action sous-régional des pays de l'espace COMIFAC pour le renforcement de l'application des législations nationales sur la faune sauvage 2012–2017), joiden tarkoituksena on perustaa alueellisia asiantuntijakeskuksia ja tarjota malleja luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevan rikollisuuden torjuntayhteistyölle;

31. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita ennakoivaan työskentelyyn, jotta Euroopan kansalaiset saadaan tietoisiksi siitä, että luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskeva rikollisuus ei ole vain muita maanosia koskeva ongelma, vaan pikemminkin planeettaamme ja ekosysteemiämme koskeva kiireellinen kysymys, jolla on poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia yhteisöihin kaikkialla maailmassa;

Kansainväliset toimet

32. kehottaa komissiota ja neuvostoa sisällyttämään luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevan rikollisuuden torjunnan ensisijaisena tavoitteena kehitysavun rahoitusvälineiden suunnitteluun sekä temaattisessa että alueellisessa ohjelmasuunnittelussa;

33. pitää myönteisenä, että luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskeva rikollisuus on "korotettu" ihmiskaupan ja huumausaineiden kaupan rinnalle vakavaksi kansainväliseksi järjestäytyneeksi rikollisuudeksi YK:n rikosentorjunnan ja rikosoikeuden toimikunnan 26. huhtikuuta 2013 antamalla päätöslauselmalla, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita soveltamaan unionin kauppaa- ja kehityspolitiikkaa sen varmistamiseksi, että kansainvälinen sopimus pannaan täytäntöön täysimääräisesti; panee merkille, että neuvoston kesäkuussa 2013 hyväksymissä EU:n ensisijaisissa tavoitteissa Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 68. istuntoon on säilytetty ajatus lisätä toimia luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevan rikollisuuden ja laittomien hakkuiden torjumiseksi sekä edistää parempaa hallintoa;

34. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään kaikkensa CITES-yhteistyössä ja kahdenvälisissä vuoropuheluissa kuluttajamaiden kanssa varmistaakseen laillisten rinnakkaismarkkinoiden sulkemisen niin kansainvälisellä kuin kotimaan tasolla, koska ne ruokkivat norsujen, sarvikuonojen ja tiikerien kaltaisten merkittävässä vaarassa olevien lajien kysyntää;

35. korostaa, että CITES-yleissopimuksessa on käytettävissä mekanismeja sovellettavaksi osapuoleen, joka ei ole täyttänyt velvollisuuksiaan; kehottaa tämän vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään niitä tarvittaessa täysimääräisesti;

36. kehottaa Euroopan komissiota ja jäsenvaltioita perustamaan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavan tarkistetun varainhoitoasetuksen 187 artiklan mukaisesti erityisen rahaston tai vastaavan mekanismin tavoitteena turvata suojelualueet ja torjua luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kauppaa ja salametsästystä osana luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kaupan torjuntaa koskevaa toimintasuunnitelmaa;

37. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevan rikollisuuden kansainvälistä torjuntayhteistyötä (ICCWC), johon osallistuvat CITES, Interpol, UNODOC (Yhdistyneiden kansakuntien huume- ja rikollisuusvirasto), Maailmanpankki ja Maailman tullijärjestö, tarjoamalla rahoitusta ja erityisasiantuntemusta, joilla mahdollistetaan hallitusten valmiuksien kehittäminen, tietojen ja tiedustelutietojen vaihto sekä tietojen kerääminen ja tuetaan täytäntöönpanon valvontaa ja noudattamista;

38. on tyytyväinen siihen, että viimeisimmässä G-8-huippukokouksessa (Lough Erneissä Irlannissa kesäkuussa 2013) päätettiin toteuttaa toimia suojeltujen tai uhanalaisten lajien laittoman kaupan torjumiseksi sekä tarjota poliittista ja käytännön tukea alueellisille ja kansainvälisille järjestöille, jotka johtavat pyrkimyksiä vahvistaa valtioiden valmiuksia seurata ja valvoa rajojaan sekä puuttua korruption, kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden ja laittoman kaupan kaltaisiin tekijöihin, jotka vaarantavat hallinnon ja oikeusvaltioperiaatteen ja toisinaan tarjoavat terroristeille merkittävän rahoituslähteen;

39. kehottaa Euroopan komissiota yhteistyössään Afrikan ja Aasian levinneisyysalueiden valtioiden kanssa auttamaan näitä valtioita toimiensa tehostamisessa ja oikeudellisen kehyksen vahvistamisessa, lainsäädännön täytäntöönpanon valvontakyvyn lisäämisessä sekä tehokkaiden oikeusjärjestelmien kehittämisessä ja mekanismien vahvistamisessa korruption torjumiseksi, jotta luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyviä rikoksia voidaan torjua tehokkaammin paikallisella, kansallisella ja alueellisella tasolla myös tukemalla ja rahoittamalla ICCWC:n työvälineiden kaltaisten aloitteiden soveltamista;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

40. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia ja vahvistamaan oikeudellista kehystä, lisäämään lainsäädännön täytäntöönpanon valvontakykyä, täyttämään tiedustelutekniikan tarpeen sekä kehittämään tehokkaita oikeusjärjestelmiä, jotta luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyviä rikoksia voidaan torjua tehokkaammin paikallisella, kansallisella ja alueellisella tasolla muun muassa tukemalla ICCWC:n työvälineitä ja luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyviä rikoksia käsittelevien erityisten syyttäjien koulutusta koskevien aloitteiden täytäntöönpanoa;

41. kehottaa komissiota kehittämään ja toteuttamaan luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja koskevia alueellisia valvontastrategioita, jotka ovat yhteydessä toisiinsa maailmanlaajuisen koordinoitimekanismin kautta, muun muassa tukemalla Interpolin ympäristörikosohjelmaa, perustamalla kansallisia ympäristörikollisuuden torjuntaryhmiä ja yhdistämällä ne Lusakan sopimuksen työryhmän, HA-WENin, SAWENin (South Africa Wildlife Enforcement Network) ja ASEAN-WENin kaltaisiin alueellisiin valvontaelimiin;

42. panee merkille luonnonvaraisista eläimistä ja kasveista saatavien laittomien tuotteiden suuren ja enenevän kysynnän Kiinassa ja Kaakkois-Aasiassa ja korostaa tarvetta sisällyttää asia EU:n ja Aasian vuoropuhelun esityslistalle korkeimmalla poliittisella tasolla; tukee tässä yhteydessä komissaari Potocnikin ja Kiinan valtion metsätaloushallinnon varaministerin Zhang Jianlongin heinäkuussa 2013 allekirjoittamaa sopimusta luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan yhteisistä torjuntatoimista ja toivoo sen täysimääräistä täytäntöönpanoa;

43. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan aihetta Afrikan unionin, NEPAD-kumppanuuden (Afrikan uusi kehityskumppanuus), ACMENin (Afrikan ympäristöministerien konferenssi) ja Afrikan unionin komission kanssa Afrikan ja EU:n tulevassa huippukokouksessa vuonna 2014, jotta tulevassa yhteisessä Afrikka–EU-strategiassa vuosiksi 2014–2020 voidaan määrittää yhteisten toimien aloja tämän globaalin haasteen käsittelemiseksi;

44. kehottaa komissiota sisällyttämään luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan transatlanttiseen yhteistyöhön sellaisen yhteisen lähestymistavan kehittämiseksi, jolla taataan tehokkaat oikeudelliset järjestelyt sen estämiseksi, että laittoman kaupan kohteena olevat tuotteet saapuvat Euroopan ja Yhdysvaltojen markkinoille, ja parannetaan viestintäkanavia tietojen jakamiseksi luonnonvaraisten eläinten ja kasvien käsittelyä ja kauppaa koskevasta sääntelystä;

45. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan keskeisissä valtioissa pyrkimyksiä ministeriöiden väliseen yhteistyöhön, jotta voidaan suunnitella ja panna täytäntöön perusteelliseen tutkimukseen perustuvia kysynnänvähentämiskampanjoita ja varmistaa asianmukaiset pitkän aikavälin investoinnit näiden strategioiden toteuttamiseen;

46. kehottaa komissiota tukemaan asianomaisia luonnonvaraisia eläimiä ja kasveja lähinnä olevien paikallisyhteisöjen sellaisten vaihtoehtoisten tulonlähteiden kehittämistä, jotka todistettavasti edistävät luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kantojen elpymistä ja säilymistä, ja ottamaan yhteisöt mukaan salametsästyksen vastaiseen toimintaan;

47. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään ja panemaan täytäntöön selkeitä ja tehokkaita lakeja ja käytäntöjä, joilla saadaan kuluttajat luopumaan uhanalaisista eläin- ja kasvilajeista saatujen tuotteiden käytöstä ja valistetaan kuluttajia luonnonvaraisten lajien hyödyntämisen vaikutuksista; kehottaa antamaan riittävästi tietoa seurauksista ja vaaroista, joita liittyy tiettyjen vieraslajien hallitsemattomaan leviämiseen kotoperäisissä ekosysteemeissä;

o

o o

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauseلمان neuvostolle, komissiolle CITESin sihteeristölle, Interpolille, Europolille, UNODOCille, Maailmanpankille ja Maailman tullijärjestölle.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0032

Euroopan uudelleenteollistaminen kilpailukyvn ja kestävyden edistämiseksi**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2014 Euroopan uudelleenteollistamisesta kilpailukyvn ja kestävyden edistämiseksi (2013/2006(INI))**

(2016/C 482/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen XVII osaston 173 artiklan (entinen EY:n perustamissopimuksen 157 artikla), joka käsittelee unionin teollisuuspolitiikkaa ja jossa nimenomaisesti mainitaan unionin teollisuuden kilpailukyky,
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten – Teollisuuspolitiikkaa käsittelevän tiedonannon päivitys” (COM(2012)0582),
- ottaa huomioon energiatehokkuudesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2012 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta vuoteen 2020 ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa” (COM(2012)0710),
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2011 annetun komission ehdotuksen asetukseksi yritysten ja pienten ja keski suurten yritysten kilpailukykyä edistävästä ohjelmasta (2014–2020) (COM(2011)0834),
- ottaa huomioon 31. heinäkuuta 2012 annetun komission tiedonannon rakennusalaan koskevasta eurooppalaisesta strategiasta (COM(2012)0433),
- ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Pienet ensin”, eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”) (COM(2008)0394),
- ottaa huomioon 4. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Raaka-aineita koskeva aloite: työllisyyden ja kasvun kannalta kriittisten tarpeiden täyttäminen” (COM(2008)0699),
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020. Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia”, (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke: Innovaatiounioni” (COM(2010)0546),
- ottaa huomioon 20. syyskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa” (COM(2011)0571),
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Teollisuuspolitiikka: kilpailukyvn parantaminen” (COM(2011)0642),
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Energia-alan etenemissuunnitelma 2050” (COM(2011)0885),
- ottaa huomioon 13. helmikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Innovointistrategia kestävää kasvua varten: biotalousstrategia Euroopalle” (COM(2012)0060),
- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Vakauden, kasvun ja työllisyyden edistäminen” (COM(2012)0299),
- ottaa huomioon 26. kesäkuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Kehitystä vauhdittava keskeistä teknologiaa koskeva eurooppalainen strategia – silta kasvun ja työllisyyden edistämiseen”(COM(2012)0341),

⁽¹⁾ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon 20. maaliskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Vihreä kirja – Euroopan talouden pitkäaikainen rahoitus” (COM(2013)0150),
- ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Vihreä kirja – Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuoteen 2030” (COM(2013)0169),
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, joka on liitetty 4. marraskuuta 2008 annettuun komission tiedonantoon ”Raaka-aineita koskeva aloite – työllisyyden ja kasvun kannalta kriittisten tarpeiden täyttäminen” (COM(2008)0699) – (SEC(2008)2741),
- ottaa huomioon 26. syyskuuta 2012 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Competitiveness of the European High End Industries” (SWD(2012)0286),
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2012 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, joka on liitetty tiedonantoon ”Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten – Teollisuuspolitiikkaa käsittelevän tiedonannon päivitys” (SWD(2012)0297),
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2012 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”European Competitiveness report 2012. Reaping the benefits of Globalisation” (SWD(2012)0299),
- ottaa huomioon 11. huhtikuuta 2013 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Industrial relations in Europe 2012” (SWD(2013)0126),
- ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Komission jatkotoimet pk-yrityksille suunnatun, EU:n sääntelyä koskevan Top 10 -kuulemisen johdosta” (COM(2013)0446 lopullinen),
- ottaa huomioon 17. huhtikuuta 2013 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Rakennusalan ja rakennusalan yritysten kestävä kilpailukykyä koskeva strategia” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. maaliskuuta 2013 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Työntekijöiden osallistuminen ja vaikutusmahdollisuudet hyvän yrityshallinnon perustekijänä ja vakaana väylänä ulos kriisistä” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman investoimisesta vähähiilisten teknologioiden kehittämiseen (SET-suunnitelma) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman uuden kestävä talouden työllisyyspotentiaalnin kehittämistä ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksista sekä sosiaali- ja ympäristönormeista kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikasta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman tehokkaasta eurooppalaisesta raaka-ainestrategiasta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman resurssitehokkaasta Euroopasta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden toimenpidepaketista ja kasvun edistämistoimista ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 198, 10.7.2013, s. 45.

⁽²⁾ EUVL C 161, 6.6.2013, s. 35.

⁽³⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 84.

⁽⁴⁾ EUVL C 308 E, 20.10.2011, s. 6.

⁽⁵⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 31.

⁽⁶⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 131.

⁽⁷⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 21.

⁽⁸⁾ EUVL C 264 E, 13.9.2012, s. 59.

⁽⁹⁾ EUVL C 332 E, 15.11.2013, s. 72.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2012 antamansa päätöslauselman ”Pk-yritykset: kilpailukyky ja liiketoimintamahdollisuudet” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman liuskekaasun ja liuskeöljyn erottelun ympäristövaikutuksista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman liuskekaasun ja -öljyn teollisista, energia- ja muista näkökohdista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Energia-alan etenemissuunnitelma 2050 – energian tulevaisuus” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman etenemissuunnitelmasta siirtymiseksi kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 21. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman uusiutuvan energian nykyisistä haasteista ja mahdollisuuksista EU:n energian sisämarkkinoilla ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 21. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Euroopan unionin teollisuusalueita koskevat alueelliset strategiat” ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 11. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman sosiaalisesta asuntotuotannosta Euroopan unionissa ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Osuuskuntien panos kriisin voittamisessa” ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2013 käymänsä keskustelun sen jälkeen kun komissio oli antanut julkilausumansa Euroopan teollisuuden elpymisestä tämänhetkisten vaikeuksien valossa (2013/2538(RSP)),
- ottaa huomioon 10. ja 11. joulukuuta 2012 pidetyssä kilpailukykyneuvoston 3208. istunnossa annetut päätelmät ”Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten”,
- ottaa huomioon komission puolesta vuonna 2011 laaditun kertomuksen ”EU industrial structure 2011 – Trends and Performance”,
- ottaa huomioon alueiden komitean puolesta huhtikuussa 2013 toteutetusta Eurooppa 2020 -strategian aloitteita koskevasta selvityksestä laaditun kertomuksen globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikasta,
- ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ”Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten. Teollisuuspolitiikkaa käsittelevän tiedonannon päivitys” ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 11. huhtikuuta 2013 annetun alueiden komitean lausunnon ”Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten” ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0464/2013),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0387.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0443.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0444.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0088.

⁽⁵⁾ EUVL C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0201.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0199.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0246.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0301.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 82.

⁽¹¹⁾ EUVL C 139, 17.5.2013, s. 11.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

- A. ottaa huomioon, että unionin teollisuus on ajautunut ennenkuulumattomaan kriisiin ja että siinä yhdistyy useita tekijöitä, jotka vaikuttavat haitallisesti sen kilpailukykyyn;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan komission esittämät luvut ovat kunnianhimoisia mutta ehdollisia, koska ne riippuvat lukuisista tekijöistä, joita ei ole vielä määritetty asianmukaisesti,
- C. ottaa huomioon, että Euroopan teollisuudella on merkittävä asema ja se on merkittävä osa kriisin ratkaisua;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan teolliset kilpailijat ovat jo vuosia kehittäneet voimakkaita teollisuusstrategioita;
- E. ottaa huomioon, että EU tarvitsee strategian talous- ja rahoituskriisistä selviytymiseen ja uuden talouden dynamiikan käynnistämiseen;
- F. ottaa huomioon, että komissio pyrkii teollisuuspolitiikkaa koskevalla tiedonannollaan teollisuuspolitiikkaan, jolla valmistellaan teollisuuden käännettä;
- G. ottaa huomioon, että Euroopan yhteinen tulevaisuus teollisuuden sijaintipaikkana perustuu nykyaikaistamissuunnitelmaan, jolla vahvistetaan innovointikeskuksia ja poistetaan kehitysvajeet teollisesti ja rakenteellisesti heikoilta alueilta;
- H. ottaa huomioon, että luotonsaantirajoitukset vähentävät investointeja sekä haittaavat innovointia ja uusien tehokkaiden teknologioiden käyttöönottoa; katsoo siksi, että eurooppalainen teollisuuspolitiikka tarvitsee vankan rahoitusrakenteen, jolla edistetään investointeja;
- I. ottaa huomioon, että eteläisen Euroopan rahoitusolosuhteet ovat tiukemmat ja edellyttävät räätälöityjä rahoitusratkaisuja;
- J. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden olisi otettava oppia teollisuuden rakenneuudistusta koskevista menetelmistä, jotka ovat tuottaneet menestystä Euroopassa ja muissa maailman valtioissa;
- K. toteaa komission huomauttaneen, että EU:n teollisuudenalat voivat saada takaisin houkuttelevuutensa maailmanlaajusten palkkaerojen odotetun kaventumisen johdosta;
- L. ottaa huomioon, että eurooppalaisen teollisuuspolitiikan yleisten edellytysten parantaminen edellyttää EU:n sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimivuutta sosiaalisessa markkinataloudessa;
- M. ottaa huomioon, että unionin tärkeimpänä tavoitteena on oltava teollisuusalojen ja tietotaidon turvaaminen mahdollistaen samalla teollisuutensa maailmanlaajuisen kilpailukykyyn palauttamisen;
- N. katsoo, että teollisuuden energiakustannukset ja energiahintojen kasvava ero unionin ja muiden teollistuneiden valtioiden (erityisesti Yhdysvaltojen) välillä ovat entistä tärkeämmässä asemassa, mikäli nykyisten suuntauksien johdosta ei toteuteta asianmukaisia toimia;
- O. ottaa huomioon, että globaalit haasteet edellyttävät ehdottomasti sitä, että energian ja resurssien tehokas käyttö muodostaa unionin teollisuuden uudistamisen perustan, jos tarkoituksena on säilyttää unionin teollisuuden kilpailukyky jatkossakin;
- P. ottaa huomioon, että EU:ssa tarvitaan sellaista teollisuuspoliittista lähestymistapaa, jossa yhdistetään toisiinsa kilpailukyky, kestävyys ja ihmisarvoinen työ, jotta suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin voidaan vastata;
- Q. ottaa huomioon, että on tarpeen taata EU:n energia-, ilmasto-, ympäristö-, teollisuus-, ja kauppapolitiikan johdonmukaisuus, jotta voidaan saavuttaa tasapaino ilmasto- ja ympäristöpolitiikan tavoitteiden ja RISE-strategian tavoitteiden välillä;
- R. ottaa huomioon, että työn tuottavuus on kasvanut viime vuosikymmeninä paljon nopeammin kuin resurssien tuottavuus ja että arvioiden mukaan työn osuus on alle 20 prosenttia tuotantokustannuksista, kun resurssikustannusten osuus on 40 prosenttia;
- S. ottaa huomioon, että EU:ssa on myös valtavat innovointivalmiudet, kun kuusi jäsenvaltiota kuuluu maailman 50 innovatiivisimman valtion joukossa kymmenen parhaan joukkoon;

- T. ottaa huomioon, että teollisuuspolitiikkaan liittyy voimakkaita yhteiskunnallisia näkökohtia, jotka vaikuttavat koko yhteiskuntaan;
- U. ottaa huomioon, että Euroopan teollisuuspolitiikka edellyttää vahvaa työvoimaa, mutta keskimäärin vain noin seitsemän prosenttia matalan osaamistason työntekijöistä on saanut lainkaan koulutusta;

”Teollisuuden renessanssi kestävä Eurooppaa varten” (RISE-strategia): periaatteet, tavoitteet ja hallinto

1. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio keskittyy teollisuuspolitiikkaan, sillä se on keskeisen tärkeää talouskehityksen ja kilpailukyvyyn kannalta, pitkän aikavälin hyvinvoinnin varmistamiseksi ja työttömyyden ongelman ratkaisemiseksi, kun otetaan huomioon, että joka neljäs uusi työpaikka syntyy teollisuudessa ja että ala työllistää noin 34 miljoonaa henkilöä; korostaa, että teollisuuspolitiikalla on puututtava EU:n talouden suhteellisiin heikkouksiin, oli kyse sitten T&K-investointien vähydestä, energian hintakehityksestä, byrokraatiasta tai rahoituksen saatavuuden ongelmista; toteaa, että teollisuuden osuus T&K-menoista on 80 prosenttia ja että Euroopan viennistä liki 75 prosenttia koostuu teollisuustuotteista; tähdentää, että merkittävä osa Euroopan talouden arvosta saadaan teollisuudesta, sillä jokainen teollisuustyöpaikka luo suurin piirtein kaksi uutta työpaikkaa alihankinta- ja palvelualoilla;

2. painottaa, että Euroopan teollinen rooli ja merkitys perustuu tulevaisuudessa RISE-strategiaan (teollisuuden renessanssi kestävä Eurooppaa varten), jolla tähdätään teknologisten, liiketoiminnallisten, rahoituskellisten, ympäristöllisten ja yhteiskunnallisten innovaatioiden avulla kolmanteen teolliseen vallankumoukseen ja johon sisältyy tehokkuusstrategia, jolla teollistetaan Eurooppa uudelleen, vahvistetaan Euroopan teollisuutta kokonaisuudessaan ja vastataan kasvaviin yhteiskunnallisiin haasteisiin; uskoo, että RISE-strategialla voidaan luoda uusia markkinoita muun muassa uusille ja innovoiville tuotteille ja palveluille, uusia liiketoimintamalleja, uusia luovia yrittäjiä ja yrityksiä, uusia työpaikkoja ja uutta ihmisarvoista työtä, mistä seuraa teollisuuden uudistuminen, johon sisältyy taloudellista dynaamisuutta, luottamusta ja kilpailukykyä; katsoo, että yksi tärkeimmistä prioriteeteista on vahvojen teollisuudenalojen ja tietotaidon säilyttäminen ja että avoimet markkinat, energian ja raaka-aineiden saatavuus sekä innovointi ja energia- ja resurssitehokkuus muodostavat tällaisen kilpailustrategian keskeiset pilarit; toteaa, että luotettava tulevaisuuteen suuntautunut liikenneinfrastruktuuri, energian tuotanto- ja jakeluinfrastruktuuri sekä televiestintäinfrastruktuuri ovat myös hyvin tärkeässä asemassa;

3. katsoo, että RISE-strategia on sisällytettävä ekologiseen ja sosiaaliseen markkinatalouteen yrittäjyyden ja reilun kilpailun periaatteiden, ulkoisten kustannusten sisällyttämistä koskevan pitkän aikavälin tavoitteen, asianmukaisten rahoituspolitiikkojen sekä ympäristötietoisien talouden ohjausjärjestelmän mukaisesti; toteaa, että unionin teollisuuspolitiikan on oltava yhteensopiva sellaisten näkemysten kanssa, joita ohjaavat innovointi, kestävyys ja kilpailukyky ja jotka vahvistavat eri teollisuuden aloja ja tietotaitoa sekä kierrätystaloutta; panee merkille teollisuuden ja yritysten keskeisen aseman niin kestävyuden kuin toimitusketjujen avoimuuden merkityksen edistäjinä;

4. painottaa, että RISE-strategia edellyttää lyhyen aikavälin toimintasuunnitelmaa, jotta turvataan tuotantovälineet ja tietotaito kiireellisiin haasteisiin (kuten tuotannon ylikapasiteetti, rakenneuudistukset ja vilpillinen kilpailu) vastaamiseksi joillakin aloilla, sekä etenemissuunnitelmaa aikatauluineen, joka pannaan täytäntöön pitkällä aikavälillä sovellettavalla lähestymistavalla, joka perustuu selkeisiin ja vakaisiin tavoitteisiin, tieteeseen perustuviin indikaattoreihin sekä elinkaareen ja kierrätystalouteen perustuviin toimintatapoihin ja jolla mahdollistetaan kannustimet ja tarjotaan kannustimia investointien ohjaamiseksi luovuuteen, taitoihin, innovointiin ja uusiin teknologioihin sekä edistetään Euroopan teollisen pohjan nykyaikaistamista, kestävyyttä ja kilpailukykyä noudattamalla arvoketjusta tietoista politiikkaa, joka kattaa kaikki yritykset koosta riippumatta, ottaa myös perusteellisuuden asianmukaisesti huomioon ja edistää tuotantoketjun säilymistä Euroopassa; katsoo, että tämän nykyaikaistamisen olisi perustuttava sekä keskeisille että uusille teollisuudenaloille ja että sillä on tavoiteltava kestävä kehityksen periaatteiden mukaista kasvua;

5. korostaa, että teollisuuspolitiikka käsittää kaikki politiikanalat, joilla on vaikutusta teollisuuteen; toteaa, että teollisuuspolitiikassa on tarkasteltava Eurooppa 2020 -strategiassa ja tavoitteissa esitettyjä merkittäviä yhteiskunnallisia haasteita, energiaa, resursseja, työllisyyttä, teollisuutta ja ilmastoa koskevat tulevat tavoitteet mukaan luettuina, ja että se on integroitava tehokkaasti EU-ohjausjakson prosessiin ja kansallisiin uudistusohjelmiin, jotta luodaan välttämättömät edellytykset investoinneille ja kunnollisten työpaikkojen luomiselle erityisesti nuorille; kehottaa komissiota parantamaan tiedotustoimiaan, jotka liittyvät sen teollisuuspolitiikan tukemista koskeviin sitoumuksiin, jotta palautetaan sijoittajien, työntekijöiden ja kansalaisten luottamus unionin toimiin;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

6. panee merkille, että unionin teollisuuden osuus unionin yhteisestä bruttokansantuotteesta (BKT) on laskenut 15 vuodessa 20 prosentista 15 prosenttiin;
7. katsoo, että RISE-strategialla on pyrittävä kunnianhimoisiin ja realistisiin teollisiin tavoitteisiin; panee merkille, että 20 prosentin työllisyyden yleistavoitteen saavuttaminen edellyttäisi vähintään 400 000 uuden teollisuuden työpaikan luomista vuosittain; tukee voimakkaasti 20 prosentin tavoitetta ja ehdottaa, että sitä pidetään EU:n 20-20-20-tavoitteiden mukaisena suuntaa-antavana tavoitteena;
8. katsoo, että näiden tavoitteiden olisi ilmentettävä teollisuuden alalla vallitsevaa uutta asiointilaa, kuten valmistusteollisuuden ja palvelualan integroiminen (manu-services), sekä siirtymistä kohti dataohjattua taloutta ja lisäarvon tuotantoa; kehottaa komissiota arvioimaan ja perusteamaan tältä osin näiden tavoitteiden edistämiseksi toteuttamia toimia ja tarkastelemaan uudelleen teollisuudenalojen luokittelua;
9. korostaa, että teollisuudenalojen toimien avulla voidaan selvittää kriiseistä, ei vähiten siksi, että niillä synnytetään ympäröivää palvelutaloutta;
10. pyytää komissiota pitämään kiinni sitouksestaan laatia indikaattoreita, joilla voidaan valvoa ja arvioida uudelleenteollistamisprosessia; korostaa, että näiden indikaattoreiden on oltava sekä määrällisiä että laadullisia, jotta voidaan varmistaa, että prosessi on kestävä ja ympäristönsuojelun kanssa yhteensopiva;
11. odottaa, että asianmukaisesti täytäntöön pantuna RISE-strategialla voidaan elvyttää teollisuutta ja palauttaa tuotantoa EU:hun, kun kiinnitetään huomiota toimitusketjun hallintoon ja otetaan huomioon myös erityiset alueelliset valmistuskulttuurit ja alueellinen kysyntä huolehtien samalla tärkeistä kehittyvistä aloista, jotka ovat välttämättömiä kestävälle taloudelle ja yhteiskunnalle;
12. korostaa, että RISE-strategian onnistuminen edellyttää, että se perustuu asianmukaiseen, selkeään ja ennustettavissa olevaan, politiikkojen väliset päällekkäisyydet välttävään makrotaloudelliseen kehukseen, ja että sille osoitetaan julkisten ja yksityisten investointien vivuttamiseen ja EU:n yleisen kilpailukyvyyn edistämiseen tarvittavat budjettivarat; pitää valitettavana, että EU:n nykyinen hallitseva makrotalouspolitiikka ei mahdollista investointeihin ja innovointiin tarvittavan pääoman saantia etenkin pk-yrityksille ja on siten teollisuuspolitiikan vastaista; peräänkuuluttaa tässä yhteydessä älykästä, kestävä ja osallistavaa Euroopan laajuista kasvustrategiaa ja pitää valitettavana neuvoston monivuotisen rahoituskehysten otsakkeeseen 1A tekemiä leikkauksia, jotka kohdistuivat erityisesti Horisontti 2020 -aloitteeseen, Cosme-ohjelmaan ja Verkkojen Eurooppa -välineeseen; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan merkittävästi näiden ohjelmien taloudellista kapasiteettia;
13. korostaa, että Euroopan uudelleenteollistamiseen voitaisiin vaikuttaa myönteisesti luomalla EU:n talousarvioon omia varoja;
14. korostaa, että EU:n teollisuuspolitiikka on määriteltävä yksiselitteisesti, sillä tällä hetkellä EU:ssa ja jäsenvaltioissa vallitsee teollisuuspolitiikan alalla monia erilaisia käytäntöjä ja suuntauksia;
15. on tyytyväinen komission monialaiseen lähestymistapaan teollisuuspolitiikassa ja korostaa, että on tärkeää soveltaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa johdonmukaisesti ja koordinoitusti siten, että kaikilla muilla politiikan aloilla (kuten kilpailu, kauppa, energia, ympäristö, rakennerahatot ja sisämarkkinat) otetaan huomioon RISE-strategian tavoitteet; viittaa tässä yhteydessä Euroopan hiili- ja teräsyhteisöön, joka todistaa, että menestyksenkäs yhtenäinen ja innovatiivinen toiminta teollisuuspolitiikan alalla on mahdollista, tuottaa kasvua, varmistaa työpaikkoja ja on luonteeltaan yhdyntymistä edistävää ja työmarkkinaosapuolet huomioon ottavaa; katsoo, että RISE-strategian olisi perustuttava pikemminkin horisontaaliseen kuin vertikaaliseen teollisuuspolitiikan käsitteeseen; katsoo, että alakohtaisilla toimenpiteillä olisi tuettava arvoketjuja ja sellaisia toimintaklustereita, joihin liittyy merkittävää kasvupotentiaalia, ja että ne on liitettävä alakohtaiseen erikoistumiseen, jotta edistetään huipputeknologiaa ja korkean lisäarvon strategioita sekä innovointia, taitoja, yrittäjyyttä, työllisyyttä ja luovuutta perusteellisesti huomioon ottaen; panee tässä yhteydessä merkille autoteollisuuden (Cars 2020) ja terästeollisuuden (teräsalan toimintasuunnitelma) alakohtaiset strategiat ja kehottaa komissiota ryhtymään asianmukaisiin toimiin näiden strategioiden panemiseksi täytäntöön; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kiinnittämään riittävästi huomiota aloihin, joilla osaaminen on vankkaa, tutkimukseen ja kehitykseen investoidaan voimakkaasti ja lisäarvoa tuotetaan, prosesseihin liittyvät innovaatiot mukaan luettuna;
16. ehdottaa, että komissio toteuttaisi kattavan alakohtaisen selvityksen eurooppalaisen teollisuustuotannon lisäarvosta maailmanlaajuisissa tuotantoketjuissa, jotta voitaisiin määrittää eri teollisuudenalojen juurtuminen eri jäsenvaltioihin, ja kehottaa komissiota laatimaan tehokkaamman yhteisen strategian EU:n teollisten etujen puolustamiseksi;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

17. katsoo, että EU tarvitsee yksityisen teollisuuden ja julkisten laitosten älykästä yhdistelmää tehostaakseen arvoketjujen muodostumista EU:ssa;

18. korostaa, että tulevaisuudessa koheesipolitiikka on tärkeimpiä teollista innovointia älykkään erikoistumisen avulla edistäviä unionin politiikan aloja, jolla voidaan vastata kestävään energiaan, ilmastonmuutokseen ja sekä materiaalien että henkilöresurssien tehokkaaseen käyttöön liittyviin haasteisiin; katsoo näin ollen, että tulevan koheesipolitiikan ja Euroopan rakenne- ja investointirahastojen tuki on ratkaisevan tärkeää unionin ja sen alueiden uudelleenteollistamiselle aidosti nykyaikaisella teollisuuspolitiikalla, jonka on oltava osallistava, kestävä, energiatehokas ja erittäin kilpailukykyinen; kehottaa tehostamaan koheesipolitiikan ja Horisontti 2020 -ohjelmien välistä koordinaatiota ja synergiaetuja, jotta voidaan perustaa alueellisia innovointihautomoja ja maksimoida innovointia aluetasolla;

19. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että teollisuuspolitiikkaan tarvitaan tehokas ja yhdennetty hallintorakenne, joka käsittää myös toiminnan seurannan; palauttaa mieleen Langen teollisuutta koskeneessa mietinnössä esitetyn Euroopan parlamentin suosituksen, että komission asiasta vastaaviin pääosastoihin perustettaisiin pysyvä teollisuuspolitiikan työryhmä, joka ottaa huomioon sidosryhmien palautteen ja koordinoi ja valvoo täytäntöönpanoa; korostaa, että parlamentille olisi tiedotettava säännöllisesti teollisuuspolitiikan kehityksestä, ja pyytää komissiota raportoimaan Euroopan parlamentille vuosittain RISE-strategian edistymisestä sekä siitä, missä määrin sen tavoitteet on saavutettu saatavissa olevien välineiden avulla; ehdottaa, että myös prioriteettitoimintalinjoista vastaavat työryhmät julkaisevat vuosikertomuksen; pyytää komissiota myös toteuttamaan tutkimuksen, jossa määritetään Euroopan teollisuuden ja tiettyihin aloihin kohdistuvat ylikapasiteettiin ja rakenneuudistuksiin liittyvät haasteet, jotta voidaan esittää ratkaisuja lyhyellä aikavälillä, ja kehottaa komissiota seuraamaan eurooppalaisen valmistusteollisuuden mahdollista siirtämistä muualle; korostaa, että RISE-strategian toteuttaminen edellyttää sidosryhmien allianssia ja kumppanuutta, jotka kattavat eri alojen (pk-yritykset mukaan luettuina) teollisuuden, ammattiliitot, korkeakoulut sekä kansalaisyhteiskunnan, kuten kuluttajien eturyhmät ja kansalaisjärjestöt; kehottaa komissiota hyödyntämään perussopimuksen 173 artiklan 2 kohtaa täysimääräisesti RISE-strategian edistämiseen ja sen resurssien tehokkaampaan hyödyntämiseen; korostaa, että on tärkeää parantaa unionin teollisuuspolitiikan alan viestintää kansalaisiin ja erityisesti nuoriin nähden, jotta korostetaan unionin teollisuuden, sen ammattien ja siihen liittyvien taitojen merkitystä;

20. katsoo, että RISE-strategialla on pyrittävä luomaan Eurooppaan houkutteleva ja kilpailukykyinen ympäristö, joka vauhdittaa investointeja kaikkialla unionissa ja sen alueilla ja erityisesti Etelä-Euroopassa, jotta voidaan lisätä kasvua erityisesti edistämällä älykästä erikoistumista ja klustereiden muodostamista, myös rajat ylittäviä klustereita ja liiketoimintaverkostoja;

21. kiittää varapuheenjohtaja Antonio Tajania tämän työstä teollisuuspolitiikan koordinoimiseksi tiiviimmin kilpailukykyneuvoston kanssa; toteaa, että RISE-strategiaa koskevan teollisuuspolitiikan olisi muodostettava yhteinen perusta EU:lle, mutta painottaa, että tällöin on otettava huomioon toisistaan eroavat kansalliset ja alueelliset olot ja että sitä on koordinoitava jäsenvaltioiden teollisuuspolitiikan kanssa; kannattaa ajatusta vahvistaa kilpailukykyneuvoston asemaa siten, että se voisi tukea yhdessä komission kanssa politiikkojen vertikaalista yhteensovittamisesta Euroopan, jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla; toteaa, että muun muassa älykäs sääntely ja hallintotaakan pienentäminen ovat teollisen kasvun keskeisiä edellytyksiä;

22. katsoo, että eri alueelliset tasot on otettava täysimääräisesti mukaan uudelleenteollistamisen prosessiin, minkä johdosta niillä olisi toteutettava koordinoituja toimia alueidensa painopistealueiden, mahdollisuuksien ja vahvuuksien määrittämiseksi sekä pk-yritysten kehityksen vauhdittamiseksi; toteaa, että kriisi kohdistuu ensimmäiseksi pk-yrityksiin, vaikka niillä onkin se etu, että ne pystyvät kokonsa ja riittävän reagointikykyensä ansiosta vastaamaan muutoksiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön pk-yrityksille tarkoitettuja erityisiä tuki- ja avustusohjelmia sekä tukemaan pk-yrityksiä kehittymään alansa johtaviksi teollisiksi toimijoiksi; on tyytyväinen alueiden komitean sekä komission työhön älykkäiden erikoistumisstrategioiden laatimiseksi, jotta EU:n rahoitus voidaan kohdentaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin;

23. kehottaa jäsenvaltioita perussopimusten mahdollisten muutosten yhteydessä luomaan sellaisen yhteisen teollisuuspolitiikan, jonka yhteydessä sovitaan kunnianhimoisista tavoitteista ja välineistä samaan tapaan kuin yhteisessä maatalouspolitiikassa, eli yhteistä strategiaa tukevasta todellisesta monikansallisesta yhteistoiminnasta, huomattavista rahoitusvaroista ja markkinoiden sääntelyvälineistä, joita käytetään maailman muilla merkittävillä kauppa-alueilla ja joita ovat esimerkiksi valuuttaväline tai valtiontukisäännöt, jotka mukautetaan EU:n teollisuuden tarpeisiin pitäen kuitenkin kiinni siitä, että toimitaan kansainvälisen oikeuden mukaisesti;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

24. pitää myönteisenä, että komissio kiinnittää huomiota tuottajiin, erityisesti teollisuuden alalla, eikä ainoastaan kuluttajiin;

25. pitää hyvin valitettavana, että komission ehdotuksessa ei ole palkkojen polkemisen ja sosiaalisen polkumyynnin torjumista, työntekijöiden osallistumista ja rakenneuudistusta koskevia toimenpiteitä;

Innovointi, tehokkuus ja kestävä teknologia

26. korostaa, että innovointia, tehokkuutta ja uusia teknologioita, kestävyttä lisäävät teknologiat mukaan luettuina, edistävällä strategialla sekä uusilla liiketoimintamalleilla, luovuudella ja edistyneellä valmistusteknologialla voidaan uudistaa ja nykyaikaistaa EU:n teollista pohjaa ja lisätä EU:n keskeistä kilpailukykyä alueellisella ja yleisellä tasolla; katsoo, että innovointia on edistettävä kautta linjan ottaen huomioon kaikki sidosryhmät alkaen työntekijäportaasta ja muusta kuin teknisestä innovoinnista ja ulottuen tutkimuslaboratorioissa toteutettavaan huipputeknologian tutkimukseen ja kehitykseen; toteaa tältä osin, että on tärkeää ottaa työntekijät ennakoivasti mukaan innovointiprosessiin, jolla edistetään talous-, sosiaali- ja ympäristöalalla johtoasemassa olevia innovatiivisia yrityksiä; korostaa tarvetta luoda suotuisa toimintaympäristö ja pitää keskeisenä tärkeänä varmistaa olosuhteet, joissa yritykset voivat toimia ja olla kilpailukykyisiä; katsoo, että on tarpeen vahvistaa EU:n tietopohjaa, vähentää hajanaisuutta edistämällä huippuosaamista tieteen ja koulutuksen aloilla, luoda olosuhteet, joissa hyvät ideat voidaan muuttaa markkinakelpoisiksi tuotteiksi, parantaa innovatiivisten yritysten rahoituksen saatavuutta, luoda innovointia tukeva toimintaympäristö ja poistaa sosiaalinen ja maantieteellinen epätasa-arvo tekemällä innovoinnin etuja tunnetuiksi koko Euroopassa; painottaa, että tässä yhteydessä olisi otettava huomioon erityisesti komission vuotuinen innovaatiokertomus (Innovaatiounionin tulostaulu 2013), jossa osoitetaan, miten innovaatiot vaikuttavat kestäväen kilpailukykyyn vahvistamiseen, esitetään vertaileva arviointi EU:n jäsenvaltioiden tutkimus- ja innovaatiotoiminnasta ja esitellään niiden tutkimus- ja innovaatiojärjestelmien suhteelliset vahvuudet ja heikkoudet;

27. katsoo, että EU:n tutkimus- ja innovointivarojen olisi toimittava katalysaattorina ja niitä olisi käytettävä yhteisvaikutuksessa eri eurooppalaisten, kansallisten ja alueellisten välineiden ja varojen kanssa; palauttaa mieleen kolmen prosentin T&K-tavoitteen, jossa kaksi kolmasosaa tulee yksityiseltä sektorilta; kannattaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien luomista Horisontti 2020 -puiteohjelman mukaisesti ja kehottaa komissiota varmistamaan riittävät houkuttimet yksityisen sektorin investointien takaamiseksi;

28. suhtautuu myönteisesti neljän prosentin osuuteen, joka kohdistetaan pk-yrityksille kohdennetun välineen kautta Horisontti 2020 -ohjelman kehityksessä;

29. on tyytyväinen komission ekologisen suunnittelun, kehdestä kehtoon -lähestymistapaa soveltavan kierrätettävyyden, tuotteiden uusien kestävyyskriteerien ja rakennusprosessien sekä resurssitehokkuuden painotukseen; kehottaa esittämään resurssien tehokasta käyttöä koskevia lainsäädäntöehdotuksia ja tutkimuksia, jotta voidaan ottaa huomioon investointien toteuttamiskelpoisuus tehokkuutta, kannattavuutta ja pitkään aikavälin vaikutuksia koskevien kriteerien perusteella; kehottaa komissiota edistämään edelleen elinkaariajattelua yhdennetyllä tuotepolitiikalla, jossa otetaan huomioon tuotteen koko elinkaari (kehdestä kehtoon -lähestymistapa);

30. on tyytyväinen komission toimintalinjoihin sekä mahdollisiin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin; on kuitenkin huolestunut siitä, että suurten datamassojen ja tieto- ja viestintätekniikan kehitystä ei ole otettu asianmukaisesti huomioon; kehottaa komissiota sisällyttämään nämä kehityskulut asianmukaisesti strategiaan; katsoo, että laajakais- palvelut ovat EU:n teollisuuden kehityksen avaintekijä ja voivat parantaa EU:n talouskasvua ja työllisyyttä ja siksi laajakaistayhteyksiin tehtävien investointien edistämisen olisi oltava edelleen yksi EU:n prioriteeteista nopeiden laajakaista- ja valokuituverkkojen saamiseksi käyttöön; kehottaa komissiota tukemaan klusterien muodostumista toimintalinjoissa sekä edistämään niiden välisiä synergioita ja heijastusvaikutuksia;

31. korostaa, että siirryttäessä kestäväen talouteen tieto- ja viestintätekniikan merkitys on keskeinen muun muassa dematerialisaation, ympäristöystävällisyyden valvomisen, liikenteen ja logistiikan tehokkuuden, sähköisten palvelujen ja terveyden aloilla; suhtautuu myönteisesti EU:n uuteen elektroniikka-alan teollisuusstrategiaan (New European Industrial Strategy for Electronics), jonka tavoitteena on kaksinkertaistaa sirujen tuotanto EU:ssa ja korottaa sen osuus 20 prosenttiin maailmanlaajuisesta tuotannosta; painottaa, että on jatkettava tieto- ja viestintätekniikan hyödyntämisen edistämistä perinteisillä teollisuudenaloilla; lisäksi on kehitettävä uusia digitaalisia tuotteita ja palveluja, joilla autetaan saavuttamaan kestäväen kehityksen tavoitteet;

32. on tyytyväinen edistynyttä valmistusteknologiaa koskevaan toimintalinjaan; katsoo, että SPIRE:n kaltaiset yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuudet voivat hyötyä siitä; katsoo, että tieto- ja innovointiyhteisön perustaminen vuoteen 2016 mennessä lisäarvoa luovan valmistusteollisuuden alalle on ensisijainen tavoite; kehottaa komissiota integroimaan EIP:n alaisen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia käsittelevän eurooppalaisen asiantuntijakeskuksen (EPEC) kokemukset tuleviin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin; kannustaa komissiota luomaan edistynyttä valmistusteknologiaa koskevaa synergiaa myös jäsenvaltioiden, teollisuuden ja tutkimuslaitosten välille; kehottaa komissiota tarkastelemaan, missä määrin Yhdysvaltojen kansallinen valmistusteollisuuden innovaatioiden verkosto (National Network for Manufacturing Innovation) voisi toimia mallina;

33. suhtautuu myönteisesti älykkäitä verkkoja koskevaan toimintalinjaan ja katsoo, että sen soveltamisalan laajentaminen ja uusien ehdotusten lisääminen tekisi siitä entistä tarkoituksenmukaisemman; suosittaa, että sen työhön sisältyisi myös komission mainitsema riittävän energiainfrastruktuurin, energian varastoinnin ja varatehon näkökulma, kuten tehokas sähköverkko, jonka liitosyhteisöt auttavat toteuttamaan sähköisen sisämarkkinat ja käsittelemään uusiutuvia energiavaroja, kuten merituulivoimaa, ja korkean teknologian digitaalista infrastruktuuria;

34. kehottaa komissiota ehdottamaan sellaisia klusteripolitiikkaa ja klustereiden verkkoja koskevia ehdotuksia, joiden muotona on toisiinsa yhteydessä olevien yritysten, tavarantoimittajien, palvelujentarjoajien ja tutkimuslaitosten välinen yhteistyö erityisesti arvoketjuissa ja joilla myös edistetään klustereiden luonnollista alhaalta ylöspäin suuntautuvaa muodostumista vastauksena yrityksiin ja/tai tutkimusalan tarpeisiin; painottaa, että erityisesti rakenteellisesti heikompien alueiden integroimiseksi Euroopan teollisuuden arvoketjuun on tärkeää muodostaa rajat ylittäviä klustereita unionin laajuisen kilpailun pohjalta, koska ne kannustavat aliedustettuja maita/alueita osallistumaan ja varmistavat taitotiedon siirtymisen kaikkien jäsenvaltioiden tutkimusyhteisöjen välillä; katsoo, että tämä on ratkaiseva näkökohta, joka on integroitava alueellisiin teollisuuspolitiikkoihin; toteaa, että komission olisi kiinnitettävä riittävästi huomiota olemassa olevien klustereiden tukemiseen; kannustaa komissiota perustamaan resurssitehokkuuden alan klustereita tulevan pk-yritysten ympäristöstävällisen toimintasuunnitelman avulla;

35. on tyytyväinen strategiaan, joka perustuu keskeisiin mahdollistaviin teknologioihin aloilla, joilla EU:lla on vahva kilpailuetu ja mahdollisuus kasvattaa sitä, koska sillä on vahva tutkimuspohja, mutta katsoo, että tulosten hyödyntämiseksi tarvitaan lisätoimia, jotta tämä kilpailuetu myös saavutetaan; kannattaa ehdotettuja toimia koordinoinnin ja synergioiden parantamiseksi politiikanalojen ja välineiden, myös Horisontti 2020 -ohjelman, EIP:n, EU:n rakennerahastojen ja muiden julkisten ja yksityisten rahastojen välillä; on tyytyväinen aloitteisiin, jotka koskevat kehitystä vauhdittavaan keskeiseen teknologiaan liittyvien klusterikohtaisten toimien vahvistamista ja alueiden välisen yhteistyön lisäämistä; kehottaa komissiota välttämään sitä, että yksittäisiin yhteenliittymiin tai yksittäisiin yrityksiin perustetaan suljettuja piirejä; toteaa, että tutkimusinfrastruktuurin rahoituksen on oltava useille toimijoille hyödyllistä ja käyttökelpoista;

36. kehottaa komissiota parantamaan älykkäät kaupungit -hankkeiden (Smart Cities) esimerkin perusteella viestintäverkkoja alueiden ja kaupunkien yhteistyön avulla, jotta yhteisiä palveluita hallinnoidaan ja energiaa tuotetaan ja kulutetaan tehokkaalla tavalla, ja kannustamaan energiatehokkuuden parantamista koskevia toimenpiteitä, joilla edistetään esimerkiksi huipputekniikkaa hyväksi käytävien ja vähän energiaa kuluttavien rakennuksien rakentamista;

37. panee merkille, että komission tutkimus- ja innovaatio-ohjelmissä vallitsevana suuntauksena on "teknologian työntövoima"; katsoo, että on yleisesti vahvistettava markkinavetoisia toimenpiteitä ja toimia, joilla ratkaisut voidaan tehokkaasti saattaa markkinoille;

38. kehottaa komissiota yhdistämään tarjontapuolen politiikan välineet kysyntäpuolen välineisiin perustamalla innovaatiokumppanuuksia (kuten älykkäitä kaupunkeja, aktiivista ikääntymistä ja raaka-aineita koskevat kumppanuudet) ja kehittämällä "edelläkävijämarkkinoita", joiden tavoitteena on edistää yhteiskunnan tarvitsemien uusien tuotteiden ja palveluiden saattamista markkinoille;

39. kehottaa komissiota kehittämään strategian, jolla varmistetaan, että Eurooppa houkuttelee ulkomaisia lahjakkuuksia samalla, kun säilytetään suhteet ulkomailla oleskeleviin eurooppalaisiin lahjakkuuksiin; painottaa, että on tärkeää ottaa toimintaan mukaan EU:n ulkomaalaisyhteisöt ja rohkaista näitä hyödyntämään osaamistaan ja suhteitaan liiketoimintamahdollisuuksiin EU:ssa;

40. katsoo, että kannustamalla kestäviä matkailun muotoja, joihin liittyy paikallisten tuotteiden kulutus, voidaan vauhdittaa maatalous- ja käsityötoiminnan elpymistä sekä mikroyritysten levittäytymistä paikallisesti ja voidaan antaa vauhtia talouden elpymiselle ja samalla varmistaa, että ympäristöstä huolehditaan asianmukaisesti siten, että kulttuureja ja asuinalueita suojellaan ja eroosiota ja maanvyörymiä estetään;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

41. pitää biotieteitä strategisena alana Euroopan unionille, koska se tarjoaa innovointimahdollisuuksia, sillä on merkittävä asema Euroopan teollisuustuotannossa, se luo suoraan ja välillisesti paljon työpaikkoja ja se tarjoaa mahdollisuuksia viedä tuotteita unionin ulkopuolelle;

42. katsoo, että EU:n on teollisuuspolitiikkansa kehittämiseksi tehtävä poliittisia valintoja ja keskitettävä toimensa strategisiin aloihin, jotta vastataan yhteiskunnallisiin haasteisiin eurooppalaista tietotaitoa hyödyntäen; kannustaa näin ollen Euroopan komissiota laatimaan strategisen toimintasuunnitelman unionin biotieteiden alaa varten, kuten tiedonannossa ”Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten: teollisuuspolitiikkaa käsittelevän tiedonannon päivitys” on ehdotettu;

Sisämarkkinoiden loppuunsaattaminen ja ulkoisten markkinoiden avaaminen RISE-strategialle

43. painottaa, että Euroopan sisämarkkinat ovat keskeisessä asemassa Euroopan teollisuuden kotimarkkinoina ja että on kehitettävä sisämarkkinastrategia, joka edistää kysyntälähtöisiä innovaatiotarpeita, jotta voidaan edistää uusien teknologioiden käyttöönottoa ja auttaa siten luomaan uusia markkinoita, liiketoimintamalleja ja teollisuudenaloja; korostaa, että tämä on erityisen olennaista, kun on kyse T&K-toiminnan tulosten levittämisestä markkinoille; tähdentää, että sisämarkkinoiden ennustettavien sääntöjen ja standardien – joita sovelletaan tehokkaasti jäsenvaltioissa – avulla yrityksille voidaan tarjota vakaat tulevaisuudennäkymät; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita saattamaan kiireesti loppuun tavaroiden, energian, televiestinnän, liikenteen, (komission aloitteessaan kaavailemien) ympäristöystävällisten tuotteiden ja pääomasijoitusten sisämarkkinat sekä varmistamaan tutkijoiden, tieteellisen tietämyksen ja tekniikan vapaan liikkuvuuden; huomauttaa, että toteuttamatta jääneet sisämarkkinat muodostavat esteen kasvulle, ja kehottaa komissiota tutkimaan, missä määrin kriisi on vaikuttanut sisämarkkinoihin, ja puuttumaan EU:ssa vallitseviin kustannuseroihin, jotka voivat haitata EU:n yrityksiä kolmansien maiden kilpailijoihin verrattuna; varoittaa, että sisämarkkinoiden pirstoutuminen voi johtaa kilpailun vääristymiseen EU:n jäsenvaltioiden välillä; kehottaa EU:ta pyrkimään yhteistyötä työoikeuden ja veroetujen alalla; kehottaa komissiota edistämään ”Made in Europe” -merkinnän käyttöä sisämarkkinoiden ja eurooppalaista alkuperää olevien tuotteiden vahvistamiseksi;

44. on tyytyväinen komission aikomukseen laatia horisontaalinen toimintasuunnitelma innovatiivisten tavaroiden ja palvelujen kysynnän lisäämiseksi; kehottaa komissiota jatkamaan tutkimusta tuotteiden elinkaaresta alkaen raaka-aineista kierrätysvaiheeseen, jotta edistytään tuotteiden tehokkuuden viitearvojen määrittämisessä ottaen kustannus-hyötyosuhteen ja innovointimahdollisuudet huomioon;

45. painottaa, että julkisten hankintojen on oltava innovointia lisäävä tekijä; muistuttaa, että julkiset hankinnat ovat erottamaton osa kauppakumppaniemme teollisuuspolitiikkaa; uskoo, että valtiontukisuuntaviivojen avulla olisi pyrittävä lisäämään EU:n teollisuuden kilpailukykyä myös ottamalla käyttöön EU:n kauppakumppaneiden parhaita käytäntöjä ja hyviä esimerkkejä, edistettävä eurooppalaista yhteistyötä ja mahdollistettava innovointia tukevat toimenpiteet; uskoo, että standardoinnilla sekä yritysten yhteiskuntavastuulla ja myös maahantuotuja tavaroita koskevilla ympäristömerkinnöillä on tärkeä merkitys uuden teknologian käyttöönoton vauhdittamisessa; kehottaa komissiota asettamaan etusijalle toiminnot, jotka tukevat uusien tuotteiden, palveluiden ja teknologioiden standardointia ja yhteentoimivuutta Euroopan sisäisen kilpailun ja kansainvälisten kaupankäyntimahdollisuuksien tukipilarina;

46. panee merkille, että markkinavalvonta on olennainen tukipilari tuotteiden turvallisuuden ja laadun varmistamisessa sisämarkkinoilla; pitää myönteisenä komission esittämää tuoteturvallisuus- ja markkinavalvontapakettia ja korostaa samalla sitä merkitystä, joka alkuperämerkinnällä voi olla kuluttajien lisäksi myös entistä avoimemman kotimaisen ja kansainvälisen kauppapolitiikan yhteydessä; kehottaa komissiota valjastamaan internetin tehon ja vaikuttavuuden markkinavalvontaa koskevaan työhönsä tarjoamalla yleisölle mahdollisuuden osallistua antamalla pätevää palautetta tuotteista; korostaa tässä yhteydessä toimivan kuluttajansuojan merkitystä unionissa;

47. painottaa, että digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttaminen on tärkeä osa EU:n teollisuusstrategiaa; muistuttaa, että sisämarkkinoiden digitalisointi ja sähköisen kaupankäynnin kehittäminen sisämarkkinoilla on pk-yrityksille tärkeää; katsoo, että digitaaliset markkinat ja uudet tietotekniikat tarjoavat mahdollisuuden teolliselle kehittämiselle, jota voidaan hyödyntää vieläkin täysimääräisemmin ja jonka alalla Euroopan taitotieto on vankka; korostaa, että on ehdottoman tärkeää mukauttaa EU:n tieto- ja viestintäteknologian standardointipolitiikka markkinoiden ja toimintapolitiikkojen kehitykseen, joka johtaa muun muassa sellaisten yhteentoimivuuteen perustuvien unionin toimintapolitiittisten tavoitteiden saavuttamiseen kuin sähköinen liiketoiminta ja kauppa, sähköiset rahtikirjat ja älykkäät liikennejärjestelmät;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

48. painottaa, että digitaalisten sisämarkkinoiden toteutumisen olisi oltava tärkeä osa EU:n teollisuusstrategiaa; korostaa, että verkon ja sen ulkopuolella toimiviin markkinoihin olisi sovellettava samaa sääntelykehystä reilun kilpailun varmistamiseksi ja kuluttajien suojelemiseksi;

49. on tyytyväinen, että komissio hyväksyy ylimmän laatutason kulttuuri- ja luovalle teollisuudelle alakohtaisen taloudellisen määritelmän, joka kattaa horisontaalisesti eri tuote- ja palvelumarkkinoiden ylimmät segmentit ja perustuu erityispiirteisiin, kuten kulttuurin ja luovuuden panokseen, tuotteen arvostukseen, teollis- ja tekijänoikeuksiin, valmistuksen laatuun, muotoiluun ja innovointiin, markkinointiin ja kuluttajille osoitettuun viestintään; kehottaa komissiota tunnustamaan huippuosaamista vaativien ammattien erityisaseman niillä Euroopan teollisuudenaloilla, jotka ovat uusien työpaikkojen lähteitä Euroopassa ja jotka täyttävät neljä kriteeriä, jotka ovat luovuus, huippuosaaminen, osaaminen ja oppiminen koko uran ajan;

50. suhtautuu myönteisesti komission aikeisiin tukea ylimmän laatutason tuotteiden alan kilpailukykyä ja panee merkille, että sen osuus on kolme prosenttia Euroopan bruttokansantuotteesta ja se tarjoaa suoraan ja epäsuorasti yli 1,5 miljoonaa työpaikkaa; kehottaa komissiota toteuttamaan toimia, joilla vastataan tämän alan osaamisvajeen riskiin, jotta nimenomaisesti eurooppalainen tuotanto ja osaaminen säilytetään;

51. toteaa, että unionin terästeollisuuden kapasiteetista on käytössä vain 50 prosenttia ja että unionin terästuotanto on vähentynyt 25 prosenttia vuodesta 2008 alkaen;

52. toteaa, että unionin autoteollisuus, joka valmisti 16 miljoonaa autoa vuonna 2007, tuottaa vuonna 2013 alle 12 miljoonaa autoa;

53. katsoo, että nykyisen rahoitus-, talous- ja sosiaalikiriin olosuhteissa julkiset ja yksityiset investoinnit liittyvät olennaisesti kestävää kasvua koskevaan kokonaisstrategiaan; kannattaa tässä yhteydessä valtiontukijärjestelmän kokonaisuudistusta siten, että ryhdytään soveltamaan entistä vahvemmin sosiaalisiin ja taloudellisiin näkökohtiin perustuvaa lähestymistapaa noudattamalla kilpailusääntöjen yhteydessä SEUT:n 101 ja 102 artiklassa vahvistettua suurempaa joustavuutta; toistaa, että on tärkeää ottaa paremmin huomioon julkisten menojen laatu ja tehokkuus;

54. korostaa, että teollisuuspolitiikassa olisi hyödynnettävä kaikilta osin kilpailupolitiikan välineitä tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi ja kilpailukykyisten markkinoiden edistämiseksi;

55. kehottaa komissiota arvioimaan, onko sellainen tilanne yhteensopiva EU:n kilpailuoikeuden kanssa, jossa maailmanlaajuisista suuryhtiöistä kielletään luovuttamasta toimipaikkaa, jonka se on päättänyt sulkea, toiselle mahdolliselle liiketoiminnan jatkajalle tai julkiselle yhteisölle, joka jatkaisi liiketoimintaa väliaikaisesti;

56. panee merkille teollisuustuotteiden sisämarkkinoiden uudistusta koskevan komission tutkimuksen; kehottaa komissiota varmistamaan, että nämä standardit ovat yhteensopivat markkinoiden kanssa;

57. panee merkille komission ponnistelut sääntelyn järjeistämiseksi, joilla se pyrkii keventämään teollisuuden taakkaa lainsäädännön vaikuttavuutta heikentämättä ja joihin sisältyy vaikutustenarviointeja, kilpailukyyn tarkasteluja, kuntotarkastuksia ja pk-yritystestejä, erityisesti mikroyritysten ja pk-yritysten osalta; tunnustaa tarpeen vakauttaa sääntelyä investointien edistämiseksi; katsoo, että hallinnollinen rasitus ja politiikkojen ristiriitaisuus muodostavat usein esteen teollisuusyritysten kilpailukyyn parantamiselle ja että ponnisteluiden kyseisen rasituksen keventämiseksi olisi oltava poliittisen toimintaohjelman kärkipäässä, ja odottaa komission antavan tästä aiheesta ehdotuksia, joihin sisältyy konkreettisia tavoitteita; kannattaa sääntelyn johdonmukaisuutta, monialaista lähestymistapaa sääntelyyn, prioriteettien asettamista ja kilpailukyyn entistä tarkempaa tarkastelua, joiden tulisi kuulua kiinteänä ja pakollisena osana vaikutustenarvioinnin suuntaviivoihin; pyytää jäsenvaltioita käyttämään pk-yritystestien ja kilpailukyyn tarkasteluun tarkoitettua testiä myös kansallisella tasolla; pitää myönteisinä komission pyrkimyksiä arvioida lainsäädännön kumulatiivisia vaikutuksia terästeollisuudessa ja kehottaa sitä kehittämään menetelmää edelleen sekä yksilöimään muita aloja, jotka voisivat hyötyä kyseisestä lähestymistavasta;

58. rohkaisee hyödyntämään paremmin direktiivissä 98/34/EY säädetyin ilmoitusmenettelyn mahdollisuuksia ja ehdottaa jäsenvaltioille, että ne ottavat käyttöön kilpailukyyn tarkastelun kansallisen lainsäädännön laadintavaiheissa tehtävissä vaikutusarvioinneissa osana sisämarkkinatestiä, jonka Euroopan parlamentti kehotti ottamaan käyttöön 7. helmikuuta 2013 antamassaan päätöslauselmassa suosituksista komissiolle sisämarkkinoiden hallinnoinnista;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

59. kehottaa panemaan nopeasti täytäntöön eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen; panee merkille Yritys-Eurooppa-verkoston merkityksen pk-yritysten tukena EU:n rajatylittävässä kaupassa; korostaa, että on tärkeää tukea pienyrityksiä ja auttaa niitä kasvamaan keskiuuriksi yrityksiksi sekä pk-yrityksiä suuriksi toimijoiksi, jotta myös niiden yleistä kilpailukykyä voidaan edistää; kiinnittää huomiota siihen, että on taloudellisesti kannattavaa myös edistää tietyillä aloilla, kuten puolustusalailla, toimivien yritysten välisiä siteitä, jotta saavutetaan mittakaavaetuja ja jotta yhteiset teollisuushankkeet voidaan jakaa;

60. katsoo, että pk-yritysten on ehdottomasti pystyttävä hyödyntämään polkumyynnin vastaisia menettelyjä helpommin, edullisemmin ja nopeammin, jotta pk-yrityksiä voidaan suojella tehokkaammin kauppakumppaneiden vilpillisiltä kaupankäyntitavoilta; kehottaa unionia ottamaan huomioon tämän seikan kaupan suojatoimien tarkistamisen yhteydessä;

61. kehottaa EU:ta nostamaan teollisuustuotantonsa arvoa toimittamalla täsmällisempiä tietoja kuluttajille, tekemällä pakolliseksi alkuperämerkinnän unionin tuotteissa ja kolmansista maista tuoduissa tuotteissa ja vaatimalla, että kolmansissa maissa kunnioitetaan eurooppalaisten elintarvikkeiden maantieteellisiä merkintöjä;

62. muistuttaa, että tekninen kehitys on herkkä ala; pitää teollis- ja tekijänoikeuksia tietotalouden olennaisena osana ja terveenä teollisuuspolitiikkana, jolla voidaan tukea innovointia ja tutkimusta ja vahvistaa Euroopan teollisuutta; on tämän vuoksi tyytyväinen EU:n yhteispatentin käyttöönottoon ja kehottaa jäsenvaltioita panemaan sen viipymättä täytäntöön; katsoo, että sen luomiseen johtava prosessi olisi sisällytettävä teollisuudenalojen yhdentämisen ja sisämarkkinoiden vahvistamisen alan parhaisiin käytäntöihin; on huolestunut siitä, että nykyinen teollis- ja tekijänoikeusjärjestelmä ei useinkaan täytä tehtävänsä, joka on toimia innovoinnin katalysaattorina; katsoo, että ratkaisujen saatavuutta markkinoilla voidaan nopeuttaa lisäämällä avoimuutta sekä innovatiivisia hallinto- ja lisensointikäytäntöjä; suhtautuu myönteisesti komission tässä asiassa aloittamaan työhön; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan teollis- ja tekijänoikeuksien suojelua erityisesti torjumalla väärentämistä ja teollisuusvakoilua; korostaa, että tarvitaan uusia hallintorakenteita ja foorumeja teollis- ja tekijänoikeuksien suojelemiseen kansainvälisellä tasolla; kehottaa komissiota laatimaan liikesalaisuuksien suojelua koskevan unionin strategian;

63. korostaa teollis- ja tekijänoikeuksien harjoittamisen merkitystä fyysisessä ja digitaalisessa ympäristössä kasvun ja työpaikkojen luomiseksi Euroopan teollisuudessa; on tässä suhteessa tyytyväinen EU:n tavaramerkkijärjestelmän käynnissä olevaan uudistukseen, jolla on mahdollista tehostaa tavaramerkkien suojaamista verkossa, verkon ulkopuolella ja kaikkialla sisämarkkinoilla;

64. tukee käynnissä olevaa tavaramerkkilainsäädännön uudistusta, jolla vahvistetaan tavaramerkkien suojelua verkossa ja sen ulkopuolella sekä kaikkialla sisämarkkinoilla ja kansainvälisessä kaupassa;

65. on tyytyväinen, että patenttitiheikköjen ja patenttiväijytysten ongelma on tunnustettu; kannattaa sääntelyjärjestelmän muuttamista siten, että voitaisiin tukea kilpailua edistäviä ristiinlisensoinnin muotoja tai patenttien yhdistämiseen liittyviä järjestelyjä;

66. kehottaa komissiota ehdottamaan lainsäädäntöä, joka mahdollistaa sen, että eurooppalaiset yritykset voivat valmistaa geneerisiä ja biosimilaareja lääkkeitä EU:ssa lisäsuojatodistuksen voimassaolon ajan patenttisuojan päättymisen jälkeen valmistautuakseen markkinoille tuomiseen heti lisäsuojatodistuksen voimassaolon päätyttyä tai vientiin maihin, joissa ei ole patenttia tai lisäsuojatodistusta; uskoo, että tällainen säännös voisi auttaa välttämään tuotannon ulkoistamisen ja edistämään työpaikkojen syntymistä EU:ssa sekä luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset eurooppalaisille yrityksille ja niiden kilpailijoille kolmansissa maissa;

67. korostaa, että ulkosuhteet ulottuvat Maailman kauppajärjestön (WTO) tasolla allekirjoitettavien sopimusten ulkopuolelle ja että teollisuuspolitiikan ulkoista ulottuvuutta kehitettäessä EU:n ja jäsenvaltioiden olisi määriteltävä yhteisiä näkökantoja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi globaalilla tasolla;

68. kiinnittää huomiota siihen, että 7. helmikuuta 2013 julkistamassaan yhteisessä tiedonannossa "Euroopan unionin kyberturvallisuusstrategia: avoin, turvallinen ja vakaa verkkoympäristö" ⁽¹⁾ komission varapuheenjohtaja / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja sitoutui laatimaan ja edistämään tietoverkkoturvallisuusalan teollisia ja teknologisia resursseja;

⁽¹⁾ JOIN(2013)0001, 7.2.2013.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

69. korostaa tarvetta parantaa eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä maailmanmarkkinoilla; panee merkille Euroopan unionin kauppastrategian merkityksen; kehottaa komissiota uudistamaan kauppapolitiikkaansa EU:n kauppakumppaneiden kiristyvän kilpailun huomioon ottamiseksi ja varmistamaan, että unionin kauppaja- ja kilpailupolitiikka tukee Euroopan teollisuuspolitiikan tavoitteita ja että se ei vaaranna eurooppalaisten yritysten innovointi- ja kilpailumahdollisuuksia; pyytää komissiota yhdessä varapuheenjohtajan / korkean edustajan kanssa kehittämään strategian pk-yritysten tukipalveluiden sisällyttämiseksi EU:n edustustoihin; toteaa, että näiden pk-yritysten tukipalvelujen olisi otettava huomioon kauppakamarien työ ja hyödynnettävä eurooppalaisten yrityskeskusten aiempia kokemuksia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan yhteistyötään eurooppalaisten yritysten tukemiseksi ulkomaisilla markkinoilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan etusijan erityisesti pk-yrityksiä tukeville välineille ja keskittämään pk-yrityksille suunnatun tiedotuksen perustamalla keskitettyjä palvelupisteitä kaikkialle EU:hun; pyytää komissiota sisällyttämään kilpailukyvyyn tarkasteluun tarkoitettun testin parannetun version kauppasopimusten vaikutustenarviointeihin sekä niiden kumulatiivisten vaikutusten arviointiin;

70. toteaa, että unionin teollisuutta rasittavat ympäristömaksut johtavat entistä useammin siihen, että unionin teolliset toimijat investoivat Euroopan unionin ulkopuolelle;

71. korostaa ympäristö- ja sosiaalishandardien merkitystä kahdenvälisissä kauppasopimuksissa ja monenvälisissä kauppasuhteissa, jotta kaupankäynti on reilua ja kohtuullista ja toimintaedellytykset ovat kaikille tasapuoliset; pyytää komissiota varmistamaan uusia kauppasopimuksia allekirjoittaessaan tai nykyisiä kauppasopimuksia tarkistaessaan, että toimintaedellytykset ovat tasapuoliset EU:hun ja EU:n ulkopuolelle sijoittautuneiden toimijoiden välillä; korostaa, että EU:n olisi vakavissaan tarkasteltava erityisiä vääristymiä, jotka ovat haitallisia Euroopan teollisuuden eduille, ja että sen olisi otettava vaihteittain käyttöön vastavuoroisten kauppasuhteiden periaatteen, erityisesti julkisten hankintojen markkinoille pääsyn osalta, ja parannettava valmiuksiaan ryhtyä vastatoimiin, mikä voi auttaa avaamaan markkinoita;

72. muistuttaa komissiota siitä, että matala palkkataso ja ympäristönsuojelun heikko taso ovat edelleen erittäin tärkeitä tekijöitä kansainvälisessä kilpailussa ja että on kiireesti jatkettava palkkoja ja ympäristönsuojelua koskevien normien yhdenmukaistamista korkealle tasolle, jotta unionin uudelleenteollistaminen voisi todella toteutua; kehottaa tässä yhteydessä komissiota neuvottelemaan työntekijöiden oikeuksia ja ympäristönsuojelua koskevista velvoittavista sitoumuksista kolmansien maiden kanssa tehtävien vapaakauppasopimusten yhteydessä;

73. panee merkille komission ehdotuksen teollisuuspolitiikan kannalta keskeisten EU:n kaupan suojoitoiden uudistamisesta; toivoo, että uudistaminen lisää toimien tehokkuutta; pyytää näin ollen komissiota olemaan heikentämättä suojoitoiden oikeudellisesti tai tosiasiallisesti, vaan päinvastoin tehostamaan niitä, jotta varmistetaan tehokkaammin ja lyhyemmässä ajassa kaikenkokoisten eurooppalaisten yritysten suojele lainvastaisilta tai vilpillisiltä kaupankäyntitavoilta;

74. muistuttaa, että kauppapoliittisia suojoitoiden on käytettävä aina perustelluissa olosuhteissa sellaisia maita vastaan, jotka eivät noudata kansainvälisen kaupan sääntöjä tai unionin kanssa tehtyjä vapaakauppasopimuksia; pyytää, että pk-yritykset voisivat hyödyntää polkumyynnin vastaisia menettelyjä helpommin, nopeammin ja edullisemmin, jotta niitä voidaan suojella tehokkaammin vilpillisiltä kaupankäyntitavoilta;

75. kiinnittää huomiota tutkimuksen ja innovoinnin merkitykseen eurooppalaisten yritysten kilpailukyvyille maailmanmarkkinoilla ja korostaa, että niiden on ennakoitava paremmin kolmansien maiden markkinoiden tarpeet, jotta kansainväliseen kysyntään voidaan vastata paremmin;

76. pitää teollisuuden elvyttämisen kannalta olennaisen tärkeänä, että unioni ottaa käyttöön välineitä, jotka antavat sille mahdollisuuden

— harjoittaa nykyistä aktiivisempaa polkumyynnin vastaista politiikkaa ja toimia muun muassa joidenkin kolmansien maiden maksamia vientitukia vastaan

— toteuttaa aitoa valuuttakurssipolitiikkaa, joka suojelee unionin taloudellisia etuja

— asettaa etusijalle reilun kaupan käsite, joka perustuu siihen, että molemmat osapuolet noudattavat sosiaalisia sekä ympäristöä ja kulttuuria koskevia normeja tai normeja, jotka liittyvät ihmisoikeuksien kunnioittamiseen kansainvälisessä kaupassa;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

77. kehottaa komissiota parantamaan huomattavasti kauppasopimuksien alalla arviointiaan erityisesti vaikutustenarvioinneissa sisällyttämällä siihen teollisuussektorin kilpailukykyä koskevan käsitteen sekä tekemällä jälkiarvioinnin ja kumulatiivisen arvion kaikkien tehtyjen ja neuvotteluvaiheessa olevien sopimusten vaikutuksista yritysten kilpailukykyyn; korostaa transatlanttisen kauppaa- ja investointikumppanuuden merkitystä eurooppalaisten jälleenteollistamis-, kasvu- ja työllisyystavoitteiden saavuttamiselle ja toteaa, että kumppanuuden myötä on mahdollista selkeyttää ja lisätä eurooppalaisten teollisuustuotteiden vientiä, lisätä teollisuuden kilpailukykyä asettamalla korkeampia kansainvälisiä tuotantonormeja ja alentaa tuotantotoiminnan raaka-aineiden ja jalostettujen aineiden tuotantokustannuksia; kannattaa sitä, että transatlanttiseen kauppaa- ja investointikumppanuuteen sisällytetään muiden kauppasopimusten tavoin luku, jossa keskitytään sisämarkkinoihin mahdollisesti vaikuttaviin energiakysymyksiin; kehottaa komissiota tullien poistamisen avulla mahdollistamaan palvelujen ja investointien markkinoille pääsyn lisäämisen, vahvistamaan lainsäädäntöyhteistyötä, varmistamaan paremmat julkiset hankintoja koskevat säännöt ja suojelemaan teollis- ja tekijänoikeuksia sekä edistämään aktiivisesti näitä tavoitteita kilpailupolitiikassa sekä energian ja raaka-aineiden yhteydessä; korostaa tarvetta yhdenmukaistaa säädöksiä sekä vähentää lainsäädännöllistä ja hallinnollista rasitetta, mikä on transatlanttisen kauppaa- ja investointikumppanuuden tarkoitus, ja toteuttaa se ottaen tinkimättömästi huomioon korkeat sosiaali- ja ympäristöstandardit ja työntekijöiden oikeudet ja suojellen niitä; korostaa, että kun aikanaan päästään sopimukseen transatlanttisesta kauppaa- ja investointikumppanuudesta, luodaan edellytykset laajalle talousalueelle, joka puolestaan lujittaisi EU:n suhteita ja moninkertaistaisi suorat ulkomaiset investoinnit EU:hun;

78. kehottaa komissiota tarkastelemaan Yhdysvaltojen mallia, jossa ammattiliitot voivat tehdä kauppaa koskevia valituksia, kun otetaan huomioon, että kaupan vääristymät voivat vaikuttaa kielteisesti teollisuuteen ja siten myös työntekijöihin, ja ehdottamaan vastaavanlaisia toimia EU:hun;

79. korostaa, että uusien kauppasopimusten, investointisopimusten sekä teollis- ja tekijänoikeussopimusten avulla on lujitettava Euroopan teollisuuden lisäarvoketjua ja että tämän vuoksi vastaava strategia on sisällytettävä jo annettavaan valtuutukseen;

80. kehottaa komissiota kehittämään eurooppalaisen resurssi- ja energiatehokkaan teknologian vientistrategian ja vastaavat palvelut, joihin kuuluu standardisointidiplomatia sen varmistamiseksi, että eurooppalaisia standardeja edistetään maailmanlaajuisesti;

81. palauttaa mieleen, että tekniset standardit ja määräykset ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan taata unionin johtoasema innovatiivisilla aloilla vihreät teknologiat mukaan luettuina; kehottaa näin ollen komissiota lujittamaan EU:n kykyä laatia kansainvälisiä teknisiä standardeja ja normeja innovatiivisilla aloilla; kehottaa lisäksi komissiota parantamaan yhteistyötä kolmansien maiden – myös nousevan talouden maiden – kanssa yhteisten teknisten standardien ja normien luomiseksi;

Teollisuuden renessanssin rahoitus

82. on tietoinen pankkilainojen rajoituksista ja niiden kielteisistä vaikutuksista erityisesti pk-yrityksiin; pitää valitettavana, että nämä rajoitukset vaikuttavat myös Euroopan unionin tarjoamiin välineisiin, ja katsoo, että komission olisi pyydettävä vastuussa olevilta rahoituslaitoksilta vuosikertomuksia; on tyytyväinen komission vihreään kirjaan Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta; korostaa tarvetta vahvistaa EU:n pankkialan elinvoimaisuutta ja uskottavuutta Basel II -sääntelyn, pankkiunionin ja Euroopan vakausmekanismin avulla; painottaa, että on tärkeää, että myös kansainväliset kumppanimme panevat Basel III -säännöt täytäntöön; muistuttaa, että teollisuuden investoinnit ovat pitkän aikavälin sijoituksia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan lainsäädäntö- ja rahoituskehystä, jotta siitä saadaan selkeämpi ja ennakoitavampi, millä kannustetaan teollisuuden investointeja;

83. katsoo, että on tutkittava uusia vaihtoehtoja ja luovia rahoituskeinoja, erityisesti yksityistä ja pääomarahoitusta; toteaa, että talouslukutaidon edistäminen on myös tässä mielessä tärkeää ja se olisi sisällytettävä koulujen opetussuunnitelmiin;

84. korostaa uusille yrityksille ja pk-yrityksille tarkoitettujen rahoitusvälineiden merkitystä, sillä niiden ansiosta yrittäjillä on keinot hyödyntää markkinoilla innovatiivisia ideoita;

Keski viikko 15. tammikuuta 2014

85. pitää myönteisenä komission aloitetta, jolla luodaan rahoitusvälineitä yhdessä EIP:n kanssa, ja panee merkille, että Eurooppa-neuvosto hyväksyi aloitteen kokouksessaan kesäkuussa 2013; on tyytyväinen myös siitä, että komissio ja EIP aikovat ennen Eurooppa-neuvoston vuoden 2013 lokakuussa pidettävää kokousta esittää sille määrälliset tavoitteet, rahoitusvälineet ja aikataulun sisältävän kattavan kertomuksen aloitteen täytäntöönpanosta;

86. kehottaa neuvostoa määrittämään viipymättä komissiota ja EIP:tä kuullen tällaisia rahoitusvälineitä koskevan suunnitelman muuttujat, jotta voidaan saavuttaa tärkeä vipuvaikutus; korostaa, että kyseiset välineet olisi otettava käyttöön vuoden 2013 loppuun mennessä;

87. suhtautuu myönteisesti EIP:n pääoman lisäämiseen ja sen äskettäin julkistamiin uusiin luottojen myöntämistä koskeviin suuntaviivoihin, joissa päätökset on kytketty uuteen päästönormiin 550 grammaa hiilidioksidia kilowattituntia kohti (g/kWh); katsoo, että EIP voi auttaa lieventämään EU:n rahoitusmarkkinoiden hajanaisuuteen liittyviä ongelmia; pyytää EIP:tä tutkimaan lisää teollisuuden tarpeisiin räätälöityjen uusien rahoitusmallien kehittämistä; kehottaa EIP:tä toteuttamaan suunnitelmansa luotonannon lisäämisestä EU:ssa yli 50 prosentilla vuosina 2013–2015;

88. huomauttaa, että toissijaisuus voi tarkoittaa useita erilaisia veropolitiikkoja sekä laina- ja etuusjärjestelmiä kaikkialla Euroopassa;

89. kehottaa komissiota selvittämään, kuinka omaisuusvakuudellisten arvopapereiden markkinoita ja riittävän vakavaraisuusvalvonnan sisältäviä vaihtoehtoisia rahoitusmuotoja voitaisiin edistää pk-yritysten rahoituksen helpottamiseksi; panee merkille aseman, joka yritystoiminnan kehittämisellä ja infrastruktuuripankeilla voi olla pankkien liikkeeseen laskemiin strukturoituihin katettuihin joukkolainoihin investoimisessa, kun investoinnit yhdistetään korotettuun lainanantotavoitteeseen pk-yrityksille; on tyytyväinen ehdotukseen yksityissektorin sisäisistä lainakumppanuuksista, joissa vakuutusyhtiö ja pankki yhdistyvät tarjotakseen lyhyitä ja pitkiä lainoja;

90. katsoo, että on tärkeää edistää hyvät kasvumahdollisuudet omaaville pk-yrityksille tarkoitettuja uusia innovatiivisia rahoitusmalleja; korostaa joukkorahoitusaloitteiden ja lainojen sähköisten alustojen menestystä Euroopassa sekä tämän rahoituksen myötä pk-yrityksille ja yrittäjille syntyviä taloudellisia ja muita hyötyjä, kuten rahoituksen tarjoamista aloitusvaiheessa, tuotteiden validointia, asiakaspalautetta ja vakaata ja sitoutunutta osakkeenomistusrakennetta; kehottaa komissiota antamaan tiedonannon joukkorahoituksesta; kehottaa komissiota kehittämään joukkorahoitukselle vankan sääntelykehiksen, joka perustuu enintään yhden miljoonan euron hankekohtaiselle rahoitukselle ja jossa otetaan huomioon myös sijoittajansuojaan liittyvät kysymykset; kehottaa komissiota harkitsemaan, että se antaisi jonkin rajallisen määrän varoja joukkorahoituspalveluiden käyttöön, kuten jotkin jäsenvaltiot ovat jo tehneet;

91. kehottaa komissiota tukemaan paikallisten joukkolainamarkkinoiden luomista pk-yrityksiä varten voidakseen tarjota asianmukaista pitkäaikaista rahoitusta erityisesti alueilla, joilla on vaikea saada luottoa; katsoo, että mallina voitaisiin käyttää paikallisia joukkolainamarkkinoita, kuten Stuttgartin pörssiä;

92. kehottaa komissiota tukemaan kansallisten pk-yrityksille suunnattujen investointipankkien kehittämistä sekä sallimaan nykyisten investointipankkien toiminnan laajentamisen muihin jäsenvaltioihin ja osallistumisen niiden kansallisten rajojen ulkopuolella toteutettavien hankkeiden rahoitukseen laatimalla suuntaviivat, joiden avulla kyetään selviytymään laajalle levinneestä luottolamasta;

93. katsoo, että maksuviivästykset aiheuttavat yrityksille ja erityisesti pk-yrityksille epävakautta ja heikentävät niiden kilpailukykyä; kiittää niitä jäsenvaltioita, jotka ovat panneet maksuviivästysten torjumisesta annetun direktiivin täysimääräisesti täytäntöön, ja vaatii panemaan sen täysimääräisesti täytäntöön koko EU:ssa; katsoo, että talouden toimijat, erityisesti pk-yritykset, eivät ole tarpeeksi tietoisia eurooppalaisista tuista ja rahoitusvälineistä; vaatii, että kaikkialla unionissa perustetaan keskitettyjä palvelupisteitä, joihin keskitetään pk-yrityksille tarkoitettu tieto EU:n rahoitusmahdollisuuksista; korostaa, että on tärkeää perustaa välittäjinä toimivia ja voittoa tavoittelemattomia yrittäjäyhdistysten verkkoja pk-yritysten luomiseksi, niiden tukemiseksi ja ohjaamiseksi ja lainojen tarjoamiseksi, jotta kehitetään yrittäjähänenä;

94. katsoo, että jäsenvaltioiden välinen epäoikeudenmukainen verokilpailu ei ole vahvan eurooppalaisen teollisuuspolitiikan kehityksen kannalta tarkoituksenmukaista;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

95. kannattaa yritysverotuksen tiiviimpää koordinoitua EU:ssa siten, että otetaan käyttöön yhtenäiset veroperustat;

96. pyytää komissiolta kattavaa tutkimusta Euroopan unionin alueella suoritettuun teolliseen toimintaan liittyvistä hintakilpailukyyn parametreista (toimitusaika, patentti, tuotteiden laatu, myynnin jälkeinen palvelu, kuljetus-, energia- ja digitaalisten verkkojen laatu jne.) vertailemalla niitä säännöllisesti maailman muiden alueiden parametreihin; pyytää, että komissio arvioi jatkuvasti Euroopan unionin alueen makrotalouden kilpailukykyä erityisesti, kun kyseessä ovat kuljetus-, energia- ja digitaaliset verkot, sellaisten uusien tai uudistettavien infrastruktuurien pitkäaikaista rahoittamista koskevilla tutkimuksilla, joita tarvitaan pitämään Euroopan unionia pysyvästi kilpailukykyisenä;

97. korostaa riskipääoman ja bisnesenkeliä verkostojen merkitystä erityisesti naisille; kehottaa toteuttamaan nopeasti naisyrityksille tarkoitettuja verkkoportaaleja; on tyytyväinen EU:n tukeen bisnesenkeliä ja yrityshautomoiden verkostojen perustamiseen; suhtautuu myönteisesti erityisesti Horisontti 2020- ja COSME-ohjelmissa perustettuun pääomajärjestelyyn, jolla tuetaan riskipääoman tarjonnan määrän ja laadun lisäämistä; uskoo, että Euroopan investointirahastolla on keskeinen asema riskipääomamarkkinoiden kehityksessä, erityisesti uusien teknologioiden käyttöönotossa; katsoo, että oman pääoman ja lainan erottelusta verotustarkoituksessa on luovuttava;

98. kehottaa komissiota tekemään tutkimuksen johtoyritysten (leading competence units) kerrannaisvaikutuksista suhteessa niiden kokonaistaloudellisiin tuotanto-, lisäarvo- ja työllisyysverkostoihin; katsoo, että johtoyritykset eivät välttämättä määrity kokonsa perusteella, vaan täyttävät useita kriteerejä, joita ovat esimerkiksi kansainvälinen suuntautuminen, tietty vähimmäisosuus kotimaan ja maailmanmarkkinoista, intensiivinen T&K-toiminta sekä yhteistyö suuren yritysverkoston kanssa; katsoo, että tällaisella tutkimuksella voitaisiin tuoda esiin varsinkin teollisuusyritysten ja pk-yritysten kytköksiä ja kumota siten joitakin jalostusteollisuuden perustaa koskevia stereotyyppioita;

Teollisuuden renessanssiin tarvittavien taitojen ja työvoiman hankkiminen

99. toteaa, että kriisin puhkeamisen jälkeen noin 5 500 eurooppalaisessa teollisuuden alan yrityksessä on tehty uudelleenjärjestelyjä, joiden seurauksena lähes 2,7 miljoonaa työpaikkaa on kadonnut;

100. korostaa, että RISE-strategia tarjoaa mahdollisuuden vakaaseen työllisyyteen hyvine työpaikkoineen ja ihmisarvoisine palkkoineen; painottaa, että kumppanuus sidosryhmien kanssa, erityisesti työmarkkinaosapuolien, kauppakamarien ja nuorisojärjestöjen kanssa, on välttämätöntä integroitaessa nuoria työvoimaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua myös eri toimialoilla ja yrityksissä; katsoo, että olisi erittäin hyödyllistä ottaa työmarkkinaosapuolet mahdollisimman varhaisessa vaiheessa mukaan kaikkiin lainsäädäntömenettelyihin; kehottaa komissiota myös edistämään osaltaan työmarkkinaosapuolten asemaa ja ottamaan huomioon kansallisten järjestelmien monimuotoisuuden; kehottaa työmarkkinaosapuolia käymään EU-tason vuoropuhelua aina kun se on mahdollista;

101. panee merkille, että RISE-strategia edellyttää enemmän ja parempaa koulutusta, elinikäistä oppimista, tulevaisuuden vaatimuksiin sopeutettua ammattikoulutusta ja korkeakoulutusta, luonnontieteiden, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan voimakasta painottamista erityisesti, kun kyseessä ovat naiset, sekä yrittäjyyden tukemista; kannattaa näiden aineiden sisällyttämistä koulujen opetussuunnitelmiin; tukee vuorotteluun perustuvien koulutus- ja oppisopimusjärjestelmien sekä asianmukaista sosiaalisen turvaverkon kehittämistä toisen mahdollisuuden politiikkaan yhdistettynä; katsoo tältä osin, että EU:n ohjelmilla ja välineillä, kuten Horisontti 2020 -puiteohjelmalla ja Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutilla (EIT) pitäisi olla asiassa tärkeä tehtävä;

102. katsoo, että pätevän työvoiman tukeminen on suuri etu EU:lle ja keskeinen tekijä T&K-sijoitusten kehityksessä; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota koulutuksen tukemiseen, jotta voidaan luoda maailman johtavia akateemisia tutkimuslaitoksia;

103. katsoo, että työpaikalla tapahtuva innovointi, taitojen kehittäminen, luovat ja itsenäiset työntekijät ja ryhmätyöskentely ovat tärkeitä voimavaroja yritysten sosiaalisten ja taloudellisen suorituskyvyn kannalta; painottaa, että työpaikan demokratisoimista, henkilöstön edustajien ja ammattiyhdistysten aktiivinen osallistuminen mukaan luettuna, on laajennettava; kehottaa jäsenvaltioita ja asianomaisia alueellisia elimiä luomaan jatkuvalle kouluttautumiselle, oli kyse sitten

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

yksilöllisestä oikeudesta koulutukseen tai muista järjestelmistä, puitteet, joilla ne varmistavat, että niillä on ammattitaitoista työvoimaa eri alojen tulevan kysynnän ennakoimiseksi, uusille markkinoille sopeutumista varten tai siirrettäväksi toiselle alalle työttömyystilanteessa; toteaa, että työnantajat ja työntekijät ovat yhteisesti vastuussa elinikäisestä oppimisesta; toteaa myös, että tiedottaminen ja kuuleminen työpaikalla on perusoikeus, josta määrätään perussopimuksessa;

104. kehottaa komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja alakohtaisten työmarkkinaosapuolten kanssa keskipitkän ja pitkän aikavälin ennusteiden laatimiseksi työmarkkinoiden tulevista taitotarpeista erityisesti perustamalla eurooppalaisia teollisuuden alan osaamisneuvostoja;

105. kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan tietoteknisten taitojen puutteeseen kaikilla koulutustasoilla elinikäisen oppimisen avulla, koska tieto- ja viestintätekniikan kehityksellä voi olla pitkällä aikavälillä merkittävä vaikutus kasvaviin teollisuudenaloihin aloilla, joihin sisältyvät energiatehokkuus, ympäristösuunnitelmat, turvallisuustavoitteet ja muut viestintävalmiudet (kuten tehokkaat ja älykkäät liikennejärjestelmät, ihmisten väliset, ihmisten ja laitteiden väliset sekä laitteiden väliset viestintäjärjestelmät);

106. korostaa, että vahva osaaminen insinööritieteiden ja tietotekniikan aloilla parantaa työvoiman joustavuutta ja vastustuskykyä, kun työllisyys heikkenee; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan yhdessä komission kanssa kansallisten tavoitteiden käyttöönottamista luonnontieteitä, teknologiaa, insinööritieteitä ja matematiikkaa opiskelevien määrän lisäämiseksi; katsoo, että luonnontieteiden, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan kansallisten, alueellisten ja eurooppalaisten foorumien perustaminen parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi alueiden, yliopistojen ja teollisuuden välillä olisi hyödyllistä näitä aloja koskevien tavoitteiden asettamiseksi; katsoo, että myös eurooppalaiset foorumit, mikäli sellaisia perustetaan, voivat olla tärkeitä, jotta kansallisille foorumeille voidaan tarjota koordinaantia ja yhteistyötä Euroopan tasolla; korostaa, että tietotekniikan perustaitoja olisi siten edistettävä kouluissa ja ammatillisen koulutuksen ohjelmissa;

107. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan Yhdysvaltojen C2C-mallisten (College-to-Career) rahastojen perustamista kumppanuuden muovaamiseksi teollisuuden ja korkeakoulujen välille, jotta nuoria koulutettaisiin tuleville teollisuuden aloille; panee merkille Yhdistyneessä kuningaskunnassa tarkasteltavat suunnitelmat "University Technical Colleges" -korkeakoulujen perustamisesta teollisuuden kumppanien kanssa;

108. painottaa, että on tärkeää tukea nuorten vapaaehtoista liikkuvuutta edistämällä Yhteinen Erasmus -ohjelmaa ja poistamalla nykyiset esteet rajat ylittäviltä oppisopimuksilta, harjoitteluilta ja työharjoitteluilta sekä vahvistamalla eläkeoikeuksien ja sosiaaliturvaoikeuksien siirrettävyyttä kaikkialla EU:ssa; korostaa, että etenkin nuorten yrittäjien Erasmus-ohjelmaa olisi laajennettava merkittävästi;

109. suosittaa, että otetaan käyttöön kaikki saatavilla olevat rahoitus- ja sääntelyvälineet taloudellisten toimintojen siirtämisen edistämiseksi, ja kehottaa perustamaan tiedotuskeskuksia, jotta yrittäjät saisivat tietoa siitä, mitä etua on yritystoiminnan säilyttämisestä Euroopassa tai siirtämisestä Eurooppaan, kun lyhyemmät toimitusketjut johtavat tuotteiden paikalliseen hankintaan ja parantavat valmistusteollisuuden tehokkuutta ja lisäävät samalla paikallisia työllistymismahdollisuuksia; kehottaa hyödyntämään EURESia mahdollisimman tehokkaasti nuorten eurooppalaisten työnhakijoiden kykyjen käyttöön saamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan palveludirektiivin täytäntöönpanoa ja lopettamaan sosiaalisen polkumyynnin;

110. korostaa, että koulutus on perusedellytys, jonka on alhaisimman pätevyysasteen tuottavasta koulutuksesta aina korkea-asteen koulutukseen asti oltava kaikkien ulottuvilla;

111. korostaa tarvetta vähentää koulunsa keskeyttäneiden määrää ja painottaa, että koulun keskeyttäneet tarvitsevat Itävallan koulutustakuumallin kaltaisia harjoittelupaikkoja;

112. suhtautuu myönteisesti päätöksiin nuorisotakuun täytäntöönpanosta ja niiden taustalla oleviin tavoitteisiin sekä jäsenvaltioiden tahtoon osoittaa varoja nuorisotyöttömyyden torjumiseen; on tyytyväinen oppisopimusyhteenliittymän edistämiseen; toteaa, että tietyissä jäsenvaltioissa oppisopimuskoulutus ei ole riittävässä määrin olennainen osa työllisyyspolitiikkaa; kehottaa komissiota kehittämään yhteisiä sosiaalisia investointeja koskevia indikaattoreita etenkin nuorisotyöttömyydestä; kehottaa teollisuuden alaa pyrkimään aktiivisesti panemaan täytäntöön nuorisotakuun eri kansallisilla tasoilla ja tarjoamaan nuorille mahdollisuuksien mukaan laadukkaita työpaikkoja tai työharjoittelupaikkoja sekä luomaan laadukkaita ja hyvin palkattuja harjoittelupaikkoja; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään eri toimenpitein oppisopimusjärjestelmien houkuttavuutta yritysten kannalta;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

113. painottaa, että jäsenvaltioissa, joissa on vahvat ammatillisen koulutuksen järjestelmät, työmarkkinat ovat kriisin aikana pysyneet suhteellisen vakaina; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita tarkastelemaan ja ottamaan käyttöön tällaisia järjestelmiä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten ja muiden sidosryhmien, kuten virastojen kanssa; panee merkille ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET-järjestelmän) ja eurooppalaisen opintosuoritusten ja arvosanojen siirto- ja kertymisjärjestelmän (ECTS-järjestelmän) keskinäisen yhdenmukaisuuden lisäämistä koskevan haasteen; korostaa lisäksi olevan tärkeää, että erilaisia kansallisia ammatillisen koulutuksen järjestelmiä voidaan vertailla ja että niistä voidaan tehdä paremmin keskenään yhteensopivia, jotta helpotetaan liikkuvuutta näiden ammattiryhmien työmarkkinoilla;

114. toteaa, että teknistä toisen asteen koulutusta tarjoavilla laitoksilla ja ammatillisen koulutuksen järjestelmillä on tärkeä tehtävä, ja tukee komission aloitteita, joilla pyritään edistämään rajat ylittävää tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden välillä;

115. katsoo, että ammatillisen koulutuksen imagoa olisi vahvistettava painottamalla sen itseisarvoa ja yhdistämällä se mahdolliseen siirtymiseen yliopisto- tai muuhun korkeakoulutukseen; toteaa, että tämä edellyttää myös, että laadukkaalle ammattikoulutukselle ja koulutusnäyttöyksille myönnetään korkeamman tason luokitus jäsenvaltioiden kansallisissa laatuopitteissa; pitää tärkeänä parantaa koulutuksellisia taitoja, jotta uuden teollisen kehityksen laatua tehostetaan peruskoulutuksesta lähtien myös henkilöstöressurssipolitiikan yhdenmukaistamiseen liittyvän EU:n toiminnan avulla;

116. kehottaa jäsenvaltioita yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa suunnittelemaan ja toteuttamaan nuorille suunnattuja, tieteen ja teknologian aloihin keskittyviä uraohjausohjelmia edistääkseen elinkelpoisen ja kestäväen talouden kehittämistä sekä ekologisiin kysymyksiin ja ympäristökysymyksiin liittyviä tiedotus- ja valistustoimenpiteitä osana virallista opetusjärjestelmää ja paikallis- ja alueviranomaisten toimenpiteiden yhteydessä;

117. katsoo, että työntekijöiden vapaan liikkuvuuden kehittäminen edelleen siten, että käytetään ammattipätevyysvästävyyden tunnustamisen ja elinikäisen oppimisen kaltaisia keinoja, erityisesti kun on kyse suojelua tarvitsevista työntekijöistä, tarjoaa huomattavia mahdollisuuksia vähentää ammattitaitoisen työvoiman puutetta ja aikaansaada osallistavaa kasvua;

118. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön nuorille suunnattuja mikroluottojärjestelyjä yrittäjyyden edistämiseksi;

119. edellyttää, että toimia, joilla edistetään yrittäjyyttä unionissa tai kansallisesti, sovelletaan kaikenlaisiin yrityksiin, osuuskuntiin, käsiteollisuusyrityksiin, vapaisiin ammatteihin ja sosiaalitalouden yrityksiin;

120. painottaa, että RISE-strategian perustana olisi oltava samapalkkaisuusperiaate, jotta varmistetaan sukupuolten tasa-arvoisuus työpaikalla ja yhdenvertaiset edellytykset kaikille työntekijöille sopimustyyppistä riippumatta;

121. toteaa, että naiset suorittavat vuosittain yli puolet korkea-asteen tutkinnoista Euroopassa; painottaa myönteistä vaikutusta, joka ammattitaitoisten naisten osaamisella voisi olla yrityksiin varsinkin eurooppalaisen teollisuuden kasvun, tuottavuuden ja kilpailukykyyn kannalta; kehottaa tässä yhteydessä talous-, koulutus- ja sosiaalialan sidosryhmiä ja komissiota edistämään ja parantamaan naisten asemaa Euroopan teollisuuden eri aloilla;

122. korostaa, että on tärkeää välttää teollisuuden perinteistä vinoutunutta sukupuolijakaumaa; katsoo, että erityisesti unionin väestörakenteen muutoksista johtuvia haasteita ajatellen on tärkeää murtaa tämä epätasapaino, jotta sekä naiset että miehet voivat osallistua täysipainoisesti työmarkkinoihin;

123. toteaa, että naistyöntekijöillä on merkittävä rooli RISE-strategiassa; korostaa, että sukupuolinäkökulman puuttuminen teollisuuspolitiikasta lisää sukupuolten epätasa-arvoa; pitää tärkeänä murtaa nykyinen sukupuolien epätasapaino, jotta niin naiset kuin miehetkin voivat osallistua täysimääräisesti työmarkkinoihin samapalkkaisuusperiaatteen mukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että naistyöntekijät eivät jää aliedustetuiksi ekologista rakennemuutosta koskevista hankkeista, ohjelmissa ja koulutuksessa tai jää kokonaan niiden ulkopuolelle, ja korostaa tarvetta sisällyttää sukupuolten tasa-arvon näkökulma kaikkiin politiikkoihin; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, joilla mahdollistetaan työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen, jotta naisille taataan mahdollisimman hyvät mahdollisuudet uran jatkuvaan ja säännölliseen kehitykseen;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

124. panee merkille, että siirtymällä vähähiiliseen talouteen luodaan uusia työpaikkoja uusille talouden aloille, mutta että tämä voi myös johtaa työpaikkojen menettämiseen vähemmän kestävässä toiminnassa; suosittaa tästä syystä, että on otettava käyttöön välineitä, joilla muutokset ennakoitua ajoissa, ja niitä on vahvistettava, jotta varmistetaan joustava siirtyminen työpaikasta toiseen;

125. kehottaa komissiota kehittämään ja edistämään toimintavälineitä yrityksen kestäviä toimintatapoja varten (yritysten yhteiskuntavastuu, kestävä kehitysraportointi, vähähiilisiä tai vähän jätteitä tuottavia tuotantomalleja edistävä toiminta);

126. korostaa yritysten yhteiskuntavastuun merkitystä keskeisenä välineenä sellaisessa yritysten toimintatavassa, jossa painotetaan luonnonvarojen tehokasta käyttöä, yhteisön, työntekijöiden ja heidän edustajiensa kanssa luodun suhteen sosiaalisia näkökohtia sekä yrityksen asianmukaisen johtamisen taloudellisia näkökohtia;

127. kehottaa jäsenvaltioita käymään vuoropuhelua työmarkkinaosapuolten ja asianmukaisten sidosryhmien kanssa ja harkitsemaan toimia työaikojen joustavoittamiseksi taloudellisen taantuman aikoina;

128. ehdottaa, että SEUT:n 152 artiklassa tarkoitettua kasvua ja työllisyyttä käsittelevän sosiaalialan kolmikantahuippukokouksen käsiteltäväksi otetaan sosiaalisten vähimmäisvaatimusten lähentämisen aiheuttamien kustannusten huomioon ottaminen;

Teollisuuden renessanssin edellyttämä resurssi- ja energiapolitiikka

129. korostaa, että resurssit ja energia ovat RISE-strategian keskiössä, ottaen huomioon, että ne ovat olennaisen tärkeitä kansainvälisen kilpailukykyyn kannalta; katsoo, että raaka-aineiden käytettävyyden on Euroopan teollisuuden kannalta keskeisen tärkeää, ja että ilman eräitä keskeisiä raaka-aineita useimmat Euroopan strategiset ja kehityksen kärjessä olevat teollisuudenalat eivät pysty kehittymään; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita aktiivisiin toimenpiteisiin resurssi- ja energia-alan tarpeettomien kustannusten välttämiseksi; kannattaa molempien osalta kohtuulliseen hintaan, kestävyteen ja saatavuuteen perustuvaa yhdenmukaista lähestymistapaa, jossa edellytetään kaikkien kolmen ulottuvuuden huomioon ottamista samalla kun tavoitteena on erottaa kasvu lisääntyneestä resurssien käytöstä; korostaa, että on tärkeää turvata kilpailukykyiset ja avoimet energiamarkkinat, joilla vältetään epätasapainoja jäsenvaltioiden välillä ja helpotetaan varman, kohtuuhintaisen ja luotettavan energian saantia; toteaa, että on laadittava strategia eurooppalaisten energiamarkkinoiden yhdentymisen helpottamiseksi ja energiainfrastruktuurien kehittämiseksi;

130. suhtautuu myönteisesti eurooppalaiseen raaka-aineita koskevaan aloitteeseen, raaka-aineita koskevaan innovaatiokumppanuuteen, sen strategiseen täytäntöönpanosuunnitelmaan sekä resurssitehokkuutta koskevaan etenemissuunnitelmaan; korostaa tarvetta puuttua elintärkeiden resurssien, kuten veden, puutteeseen ja kehottaa komissiota jatkamaan työtään kolmeen pilariin – kansainväliset kumppanuudet ja kansainvälinen kauppa, raaka-aineiden tarjonta EU:ssa ja resurssitehokkuus, kierrätys ja uudelleenkäyttö – perustuvan raaka-ainestrategian laatimiseksi; kehottaa komissiota sisällyttämään jätepolitiikkaa koskevat tavoitteet EU:n ohjauksijaksioon ja maakohtaisiin suosituksiin sekä kansallisiin uudistusohjelmiin; kehottaa komissiota kehittämään edelleen alakohtaisia resurssitehokkuuden viitearvoja, erityisesti julkisia hankintoja varten; kehottaa komissiota valtavirtaistamaan jätteiden vähentämiseen, uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen perustuvaa strategiaa sekä tarkastelemaan huolellisesti ehdotuksia, joissa ehdotetaan tärkeiden raaka-aineiden rajoittamista; korostaa globaalin sertifiointijärjestelmän merkitystä vaarallisten jätteiden ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromun (SER) ensimmäisessä kierrätyskäsitelyssä; toteaa, että joissakin jäsenvaltioissa on jo tätä koskevia keruu- ja kierrätysjärjestelmiä; toteaa, että Euroopan kaivannaisteollisuudessa noudatetaan maailman tiukimpia ympäristönormeja ja pyytää komissiota arvioimaan kahden vuoden kuluessa ehdotusta perustaa Euroopan geologinen instituutti; pyytää komissiota ehdottamaan toimia, joilla pyritään yhdenmukaistamaan raaka-aineiden hankintaa koskevat säännöt ja lupamenettelyt EU:ssa; kehottaa jäsenvaltioita, teollisuutta, geologian laitoksia ja komissiota tekemään yhteistyötä raaka-aineiden sijainnin kartoittamisessa;

131. korostaa mahdollisuuksia, joita biopohjaisempaan talouteen siirtyminen tarjoaa, sillä esimerkiksi metsästä saatavat raaka-aineet voivat olla siinä tärkeässä asemassa pyrittäessä saamaan aikaan uusiutuvaa energiaa ja kestävä teollisuus-tuotantoa;

132. vaatii energiatehokkuusdirektiivin ja kansallisten toimintasuunnitelmien, joita tuetaan asianmukaisilla taloudellisilla kannustimilla, pikaista täytäntöönpanoa; kehottaa luomaan ryhmäpoikkeuksen kaikille energiatehokkuusjärjestelmille, joista on ilmoitettu Euroopan komissiolle osana jäsenvaltioiden energiatehokkuuden toimintasuunnitelmia; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi laadittava kunnianhimoisia strategioita, jotta erityisesti olemassa oleva rakennuskanta kunnostetaan vakiintuneiden yhteisten normien mukaiseksi; korostaa, että rahoitusvälineillä voitaisiin edelleen edistää tehokkuus-tavoitteita; kehottaa komissiota aikaansaamaan uusiutuvalle energialle kustannustehokkaat tukikelpoisuus-kriteerit; korostaa,

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

että luotettava, varma ja kohtuuhintainen energiansaanti on Euroopan teollisuuden kilpailukyyn kannalta välttämätöntä; korostaa selkeiden pitkän aikavälin ilmastotavoitteiden merkitystä, jotta yritykset voivat investoida, erityisesti vihreillä teollisuudenaloilla, ja pyytää komissiota ehdottamaan vakaata oikeudellista kehystä vuoteen 2030 ulottuvan Euroopan energia- ja ilmastopoliitiikan keskipitkän ja pitkän aikavälin toimia varten, jotta kannustetaan investointeja hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen ja energiatehokkuuteen ja uusiutuvaan energiaan;

133. toteaa, että ainoastaan EU soveltaa päästökauppajärjestelmää ja että EU:n jäsenvaltioiden lisäksi ainoastaan puolisen tusinaa valtiota, joiden osuus ei ole edes 15:tä prosenttia koko maailman hiilidioksidipäästöistä, EU mukaan luettuna, noudattaa edelleen Kioton pöytäkirjaa;

134. kehottaa komissiota laatimaan uusiutuvaa energiaa koskevan teollisuusstrategian, joka kattaa kaikki toimet tutkimuksesta rahoitukseen, jotta turvataan EU:n teknologinen johtoasema uusiutuvan energian alalla;

135. katsoo, että sekä Euroopan teollisuus että yksittäiset kuluttajat hyötyisivät energiainfrastruktuurin uudenaikaistamisesta, kuten älykkäistä verkoista, jotka auttaisivat maksimoimaan kotimaisen energiapotentiaalin ja integroimaan uusiutuvat energiavarat täydellisesti energiantoituksiin;

136. kehottaa komissiota varmistamaan, että seuraavien vuosikymmenten energiansaannille on vankka kehys, jotta taataan investointivarmuus ja turvataan toimenpiteet, joilla kestävyysajattelun mukaista kilpailukykyä voidaan lisätä;

137. viittaa maailman energiahintojen nykykehitykseen, joka on yhteydessä epätavanomaisiin öljy- ja kaasuvaroihin Yhdysvalloissa sekä Lähi-idän tapahtumiin, ja toteaa, että energian korkea hinta on merkittävä Euroopan teollisuuden kilpailukyyn vaikuttava tekijä; korostaa tarvetta analysoida energian hintaan vaikuttavat tekijät; kehottaa komissiota ottamaan tämän huomioon tulevia ehdotuksia antaessaan, kuten se jo tekee vaikutustenarviointiansa yhteydessä; painottaa, että RISE-strategiassa edellytetään johdonmukaisuutta teollisuus-, energia- ja ilmastopoliittikkojen välillä; toteaa, että laskeneet energiahinnat ovat Yhdysvalloissa mahdollistaneet lisäinvestointeja teollisuuteen; viittaa parlamentin päätöslauselmiin kyseisistä investoinneista; korostaa keskeisiä raaka-aineita tuottavien energiavalttaisten teollisuudenalojen valtavaa merkitystä; painottaa, että nämä alat ovat alttiita hiilivuodon riskille ja että siksi on ryhdyttävä erityisiin varotoimiin niiden kilpailukyyn säilyttämiseksi; pyytää komissiota antamaan suosituksia hiilivuodon riskin ehkäisemiseksi;

138. pitää valitettavana, että komissio ei ole vahvistanut noudattavansa ennalta varautumisen periaatetta aloilla, joilla käytetään tekniikkaa, jonka ei ole osoitettu olevan riskitöntä;

139. korostaa, että Etelä-Euroopan valtiot maksavat korkeimman kaasun hinnan Euroopassa, minkä vuoksi teollisuus, erityisesti energiavaltainen teollisuus, joutuu epäedulliseen kilpailuun, ja samalla lisätään hiilivuodon riskiä;

140. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan uudelleen pitkäaikaisten energiasopimusten ehtoja ja tarkastelemaan uudelleen öljyindeksointiin perustuvien hinnoittelumekanismien mukaisia kaasusopimuksia sekä siirtymään siirtokeskuksiin pohjautuvaan hinnoitteluun, mikä lisäisi kilpailua sisämarkkinoilla; pyytää komissiota avustamaan näiden sopimusten uudelleen neuvottelemista koskevien mahdollisuuksien selvittämisessä ja auttamaan siirtymisessä joustavampiin vaihtoehtoihin; katsoo, että näin edistettäisiin tavoitetta parantaa kaasun saatavuutta kaikissa jäsenvaltioissa;

Alueellinen RISE-strategia erityisesti Etelä-Eurooppaa varten

141. annattaa useiden alueiden välistä teollisuuspoliittista lähestymistapaa, jolla käynnistetään kestävä kasvu supistuvissa talouksissa ja talouksissa, joiden teolliseen pohjaan kohdistuu huomattavia riskejä; korostaa, että on tärkeää ottaa pikaisesti käyttöön tukitoimenpiteitä niillä teollisuudenaloilla, joihin kriisi ja kansainvälinen kilpailu ovat vaikuttaneet pahiten; kannattaa korkean lisäarvon strategiaa alueellisten ja etenkin eteläisten talouksien yhdistämisessä globaaleihin arvoketjuihin; katsoo, että älykäs erikoistuminen koskevat strategiat ovat erityisen tärkeitä tässä yhteydessä ja että nykyisiä teollisuuden vahvuuksia on edistettävä innovoinnin lisäämisen ja erikoistumisen avulla; katsoo, että rahoituksen saatavuutta koskevien älykkäiden erikoistumisstrategioiden lisäksi tarvitaan eteläistä investointistrategiaa;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

142. korostaa, että luotonantoa on parannettava kriisijäsenvaltioissa ja katsoo, että voitaisiin ottaa käyttöön Euroopan investointipankin tai kansallisten kehityspankkien rahoittama mikroluotto-ohjelma, jonka avulla pk-yritykset voisivat käsitellä tilauksia;

143. toteaa, että syrjäinen sijainti vaikuttaa useisiin alueisiin ja että asianmukaisen ja hyvin yhdistetyn infrastruktuurin puute vaikuttaa niiden mahdollisuuksiin kilpailla sisämarkkinoilla ja unionin ulkopuolella; huomauttaa, että tämä on erityisen tärkeää Euroopan tiettyjen eteläisten alueiden kannalta, mutta että myös muut alueet, kuten Euroopan itäiset ja pohjoiset osat – joissa on suuri osa unionin luonnonvaroista – on yhdistettävä paremmin muuhun unioniin; kehottaa komissiota edistämään eteläisten talouksien infrastruktuurin täysimääräistä yhdistämistä erityisesti rautatieliikenteen, energian ja tietotekniikan osalta, ja painottaa, että Verkojen Eurooppa -välinettä on ohjattava tähän suuntaan; kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita varmistamaan riittävästi rahoitusta ja yksinkertaistetut hallinnolliset menettelyt julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien, hankerahoituksen ja hankejoukkolainojen edistämiseksi; pitää valitettavana, että Iberian niemimaata ei ole täysin yhdistetty Euroopan rautatiemarkkinoille ja että tiettyjen Etelä- ja Itä-Euroopan osien tavoin sitä ei ole yhdistetty Euroopan energiemarkkinoihin;

144. huomauttaa, että eteläisillä alueilla on erinomaiset mahdollisuudet kehittää uusiutuvien energialähteiden strategista alaa; pyytää toimenpiteitä näiden alueiden markkinoiden edistämiseksi, kuten toimia, joilla kannustetaan sellaisten yritysten mikrotuotantoa, jotka haluavat tuottaa omaa sähköä ja myydä jäännösvirtaa verkkoon;

145. korostaa, että energiatoimitusten monimuotoisuuden lisääntyminen ja kotimaisten resurssien käyttö, mukaan lukien uusiutuva energia, voi olla merkittävässä asemassa eteläisten talouksien elpymisessä; panee merkille, että eteläiset valtiot ovat erittäin riippuvaisia energian tuonnista, joissain tapauksissa yhdestä toimittajasta;

146. korostaa tieto- ja viestintätekniikan infrastruktuurin ja erityisesti joustavien ja mobiilien ratkaisujen merkitystä sille, että teollisuus voi kehittyä myös syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla;

147. painottaa parhaiden käytäntöjen jakamisen ja markkinoillesaattamismekanismien merkitystä; on tyytyväinen ehdotuksiin lisätä yhteistyötä ja teollista symbioosia sekä kehittää resurssitehokkuuden neuvontapalveluverkostoja; katsoo, että teollisilla symbiooseilla voidaan auttaa tarjoamaan lisäarvoa ja mittakaavaetuja; panee merkille, että Yhdistyneen kuningaskunnan teollisen symbioosin esimerkkiä voitaisiin käyttää mallina muille jäsenvaltioille;

148. painottaa, että pääomayritysten muuttaminen osuuskunniksi on onnistunut joillain alueilla ja että niillä on varmistettu pitkän aikavälin lähestymistapa, ne on kytketty paikalliseen talouteen ja ne ovat osallistuneet paikalliseen kestäväan kehitykseen; panee merkille, että osuuskunnat ovat tärkeä taloudellinen realiteetti EU:ssa, jossa 123 miljoonaa jäsentä omistaa yli 160 000 osuuskuntaa, mukaan lukien yli 50 000 teollisuuden ja palveluiden alan osuuskuntaa, jotka tarjoavat työpaikan 1,4 miljoonalle henkilölle ja joiden osuus on keskimäärin viisi prosenttia kunkin jäsenvaltion bruttokansantuotteesta; katsoo tältä osin, että osuuskuntien liiketoimintamallit olisi myös otettava huomioon ja että niiden erityispiirteet olisi pidettävä mielessä asianmukaisissa EU:n toimintalinjoissa;

149. katsoo, että Etelä-Euroopan maiden taloudet voivat hyötyä uusista vientimarkkinoista ja että ne sijoittuvat strategisesti erityisesti eteläisen Välimeren markkinoita ajatellen, kun taas Itä-Euroopan maat voivat saada vastaavaa hyötyä uusista vientimarkkinoista Itsenäisten valtioiden yhteisön (IVY) maissa; kehottaa vaalimaan yrittäjähänkeä ja Etelä- ja Itä-Euroopasta tulleita maahanmuuttajia perustamaan yrityksiä, joilla on pääsy näille vientimarkkinoille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään liikesuhteita Välimeren etelä- ja pohjoispuolen välillä; on tyytyväinen myös varapuheenjohtaja Antonio Tajanin vierailuihin kasvun elvyttämiseksi;

150. katsoo, että entistä voimakkaampi keskittyminen alueellisiin teollisiin vahvuuksiin ja klustereihin voisi rakenteellista kehittämistä ajatellen merkitä Euroopan kilpailukyvyyn lisääntymistä; vaatii, että tämä otetaan Euroopan tulevassa institutionaalisessa ja rakenteellisessa kehittämisessä oleellisena seikkana huomioon;

o

o o

151. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0036

Muuntogeenisen maissin markkinoille saattaminen viljelyä varten

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi muuntogeenisen maissin (*Zea mays* L., linja 1507), joka on vastustuskykyinen tiettyjä perhostuholaisia kohtaan, markkinoille saattamisesta viljelyä varten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti (2013/2974(RSP))

(2016/C 482/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi muuntogeenisen maissin (*Zea mays* L., linja 1507), joka on vastustuskykyinen tiettyjä perhostuholaisia kohtaan, markkinoille saattamisesta viljelyä varten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti (COM(2013)0758),
- ottaa huomioon luonnoksen komission päätökseksi muuntogeenisen maissin (*Zea mays* L., linja 1507), joka on vastustuskykyinen tiettyjä perhostuholaisia kohtaan, markkinoille saattamisesta viljelyä varten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti (D003697/01), josta direktiivin 2001/18/EY 30 artiklassa tarkoitettu komitea äänesti 25. helmikuuta 2009,
- ottaa huomioon geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY⁽¹⁾ kumoamisesta 12. maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY ja erityisesti sen 18 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,
- ottaa huomioon direktiivin 2001/18/EY 30 artiklassa tarkoitettussa komiteassa 1507-maissista 25. helmikuuta 2009 toimitetun äänestyksen, jonka johdosta komitea ei antanut asiasta lausuntoa,
- ottaa huomioon kuusi tieteellistä lausuntoa 1507-maissista, jotka Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) muuntogeenisiä organismeja käsittelevä tiedelautakunta on antanut vuoden 2005 ja marraskuun 2012 välillä,
- ottaa huomioon täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta tehoaineen glufosinaatti hyväksymisedellytysten osalta 22. huhtikuuta 2013 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 365/2013⁽²⁾,
- ottaa huomioon ympäristöasioiden neuvoston 4. joulukuuta 2008 antamat päätelmät muuntogeenisistä organismeista,
- ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä 5. heinäkuuta 2011 vahvistaman kantansa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse jäsenvaltioiden mahdollisuudesta rajoittaa muuntogeenisten kasvien viljelyä tai kieltää se alueellaan⁽³⁾,
- ottaa huomioon elintarvikkeisiin liittyviä riskejä käsittelevän Eurobarometri-erityistutkimuksen 354⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemännen jaoston) 26. syyskuuta 2013 antaman tuomion hakemuksesta, joka koskee 1507-maissin tarkoituksellista levittämistä ympäristöön (Asia T-164/10)⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 111, 23.4.2013, s. 27.

⁽³⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 350.

⁽⁴⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/factsheet/docs/reporten.pdf>

⁽⁵⁾ <http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62010TJ0164&lang1=en&lang2=FI&type=NOT&ancre=>

Torstai 16. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28. kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 5 artiklan 5 kohdan ja 8 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 88 artiklan 2 ja 3 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että direktiivin 2001/18/EY 18 artiklan 1 kohdan mukaan muuntogeenisen organismin tarkoituksellista levittämistä koskevassa päätöksessä on oltava kyseisen direktiivin 19 artiklan 3 kohdassa mainitut tiedot;
- B. ottaa huomioon, että direktiivin 2001/18/EY 19 artiklan 3 kohdan mukaan 18 artiklassa tarkoitettussa kirjallisessa luvassa on kaikissa tapauksissa mainittava nimenomaisesti muun muassa tiettyjen ekosysteemien/ympäristöjen ja/tai maantieteellisten alueiden suojelemista koskevat ehdot;
- C. toteaa, että komission ehdotuksessa ei ole näitä tietoja;
- D. panee merkille, että luvan antamista koskevasta komission ehdotuksesta 25. helmikuuta 2009 äänestänyt pysyvä komitea ei antanut lausuntoa; huomauttaa, että jäsenvaltioista vain kuusi äänesti ehdotuksen puolesta, 12 jäsenvaltiota äänesti vastaan ja seitsemän pidättyi äänestämästä;
- E. toteaa, että komissio muutti ehdotustaan huomattavasti EFSA:n suositusten perusteella ja luvan myöntämisedellytysten täyttämiseksi ja että nuo muutokset koskivat esimerkiksi merkintäsääntöjä, seurantaa ja hyönteisresistenssin hallintasuunnitelman menetelmiä;
- F. ottaa huomioon, että ehdotusta on muutettu pysyvässä komiteassa 25. helmikuuta 2009 äänestetyistä toisinnosta muun muassa siten, että siitä on poistettu viittaukset 1507-maissin kykyyn sietää glufosinaattia ja siihen on lisätty vaatimus kehottaa toimijoita käyttämään tuotetta glufosinaattia sisältävien rikkakasvien torjunta-aineiden kanssa täsmälleen samoin kuin käsiteltäessä maissia, joka ei siedä glufosinaattia;
- G. huomauttaa, että muutetusta ehdotuksesta ei keskusteltu jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa eikä siitä äänestetty pysyvässä komiteassa, vaan se annettiin suoraan ministerineuvoston käsiteltäväksi;
- H. huomauttaa, että unionin yleisen tuomioistuimen 26. syyskuuta 2013 antama tuomio Pioneer Hi-Bred Internationalin hakemuksesta, joka koskee 1507-maissin tarkoituksellista levittämistä ympäristöön, ei estä komissiota tarkastelemasta kantaansa uudelleen ja tekemästä pysyväälle komitealle uutta ehdotusta neuvoston päätöksen 1999/468/EY 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti Euroopan parlamenttiin annettua päätöslauselman, jossa suositetaan, että 1507-maissille ei anneta lupaa;

EFSA:n suorittama riskinarviointi

- I. ottaa huomioon, että pysyvän komitean äänestyksen jälkeen EFSA antoi komission pyynnöstä kolme tieteellistä lausuntoa, joissa saatettiin ajan tasalle sen aiemmat riskinarvioinnit ja riskinhallintasuositukset;
- J. toteaa, että helmikuussa 2012 antamassaan lausunnossa EFSA nimenomaan ei yhtynyt hakijan päätelmään, että hakijan mainitsema tutkimus tarjoaa riittävästi näyttöä siitä, että 1507-maissin aiheuttama riski muille kuin kohdeperhosille EU:ssa on vähäinen, vaan sen sijaan EFSA huomautti, että erittäin herkäät muut kuin kohdeperhoslajit saattavat olla vaarassa altistuessaan 1507-maissin siitepölylle⁽²⁾;
- K. huomauttaa, että 1507-maissin tuottama Bt-toksiini, Cry1F, eroaa tavanomaisista Bt-toksiinityypeistä ja sillä on todistettavasti erilaisia vaikutuksia muihin kuin kohdeperhoslajeihin; ottaa huomioon, että Cry1F-proteiinia on tutkittu vain vähän eikä sen vaikutuksia vesieläölajeihin ja maaperän eliöihin ole tutkittu lainkaan; ottaa huomioon EFSA:n lausunnon, että Cry1F-proteiinia on 1507-maissin siitepölyssä noin 350 kertaa enemmän kuin MON 810 -maissin siitepöly ilmentää Cry1Ab-proteiinia⁽³⁾;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/2429.htm>

⁽³⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/2429.pdf>

Torstai 16. tammikuuta 2014

L. ottaa huomioon, että Pioneer ei suostunut tarkistamaan lupahakemustaan, vaikka komissio sitä pyysi, eikä esittämään täydentäviä asiakirjoja seurannasta ja muille kuin kohdeorganismille aiheutuvien riskien hallintatoimenpiteistä;

M. huomauttaa EFSA:n myöntäneen, ettei se riskinarvioinnissaan huomionnut riskejä, joita voi aiheuttaa 1507-maissin toinen ominaisuus eli sen kyky sietää glufosinaattiammoniumia sisältäviä rikkakasvien torjunta-aineita⁽¹⁾, vaikka tämä piirre saattaa johtaa glufosinaatin käytön lisäämiseen;

Glufosinaatti

N. toteaa, että EFSA:n kuuluu ympäristöriskien arvioinnissaan arvioida myös epäsuoria vaikutuksia, kuten torjunta-aineiden käyttöä, sekä niitä mahdollisia vaikutuksia luonnon monimuotoisuuteen ja muihin kuin kohdeorganismeihin, joita millä tahansa yksittäisellä muuntogeenisellä, rikkakasvien torjunta-aineita sietävällä viljelykasvilla voi olla viljelykäytäntöjen muuttumisen vuoksi (mukaan lukien rikkakasvien torjunta-aineiden erilaisista käyttötavoista johtuvat vaikutukset)⁽²⁾;

O. ottaa huomioon, että glufosinaatti on luokiteltu lisääntymiselle vaaralliseksi aineeksi ja sen tähden se kuuluu asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 säädettyjen poissulkemisperusteiden soveltamisalaan; ottaa huomioon, että jos aine on jo hyväksytty, poissulkemisperusteita sovelletaan, kun hyväksyntä on uusittava; ottaa huomioon, että glufosinaatin hyväksynnän voimassaolo päättyy vuonna 2017⁽³⁾; toteaa, että glufosinaatin käytön tulisi siis periaatteessa loppua vuonna 2017;

P. panee merkille, että unionin ulkopuolisissa maissa, esimerkiksi Yhdysvalloissa ja Kanadassa, 1507-maissin tuottaja markkinoi sitä glufosinaattia sietävänä viljelykasvina, kun taas EU:n markkinoita koskevassa hakemuksessa hakija väittää, että glufosinaattikestävyyden aikaansaavaa geeninä oli määrä käyttää ainoastaan merkkigeeninä;

Q. toteaa, ettei ole selvää, miten komissio aikoo panna täytäntöön glufosinaatin pian voimaantulevan kiellon niin kauan kuin ainetta vielä on saatavilla markkinoilla;

Muuntogeenisten organismien yleinen tilanne EU:ssa

R. ottaa huomioon, että EU:ssa ei ole hyväksytty viljeltäväksi yhtään muuntogeenistä kasvia sitten vuoden 2010, jolloin Amflora-peruna sai myynti- ja viljelyluvan; ottaa huomioon, että Euroopan unionin yleinen tuomioistuin peruutti tämän luvan 13. joulukuuta 2013 ja että ainoa toinen viljelyluvan saanut kasvi on Monsanto:n maissi MON 810, jonka luvan uusiminen on ollut vireillä vuosia;

S. ottaa huomioon laajalti tunnustetun tosiseikan, joka vahvistetaan edellä mainituissa ympäristöasioiden neuvoston 4. joulukuuta 2008 antamissa päätelmissä, että muuntogeenisten kasvien viljelyn pitkän aikavälin vaikutuksia ja vaikutuksia muihin kuin kohdeorganismeihin ei tähän mennessä ole otettu riittävästi huomioon riskinarvioinnin puitteissa;

T. ottaa huomioon, että sekä neuvosto⁽⁴⁾ että parlamentti⁽⁵⁾ toteavat, että tarvitaan muuntogeenisten organismien pitkän aikavälin vaikutusten tiukempaa arviointia ja riippumattomia tutkimuksia muuntogeenisten organismien tarkoituksellisesta levittämisestä tai markkinoille saattamisesta aiheutuvista mahdollisista riskeistä ja että riippumattomille tutkijoille on annettava käyttöön kaikki relevantti aineisto;

U. panee merkille, että muuntogeeniset elintarvikkeet huolettavat valtaosaa kuluttajista, mikä käy ilmi muun muassa Eurobarometri-erityistutkimuksesta 354 vuodelta 2010; huomauttaa, että muuntogeenisestä 1507-maissista ei ole mitään hyötyä kuluttajille;

1. vastustaa ehdotuksen neuvoston päätökseksi muuntogeenisen maissin (*Zea mays* L., linja 1507), joka on vastustuskykyinen tiettyjä perhostuholaisia kohtaan, markkinoille saattamisesta viljelyä varten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti hyväksymistä;

⁽¹⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/2429.htm>

⁽²⁾ Komission 8. syyskuuta 2008 päivätty kirje EFSA:lle rikkakasvien torjunta-aineita sietävien kasvien ympäristöriskien arvioinnista.

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:111:0027:0029:FI:PDF>

⁽⁴⁾ Ympäristöneuvoston 4. joulukuuta 2008 esittämät päätelmät.

⁽⁵⁾ Katso edellä mainittu 5. heinäkuuta 2011 vahvistettu kanta.

Torstai 16. tammikuuta 2014

2. katsoo, että ehdotus neuvoston päätökseksi ylittää direktiivissä 2001/18/EY säädetyin täytäntöönpanovallan;
 3. kehottaa neuvostoa hylkäämään komission ehdotuksen;
 4. pyytää, ettei komissio ehdottaisi luvan antamista uusille muuntogeenisille kasvilajikkeille eikä uusiksi jo annettuja lupia ennen kuin riskinarviointimenetelmiä on huomattavasti parannettu;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0037

Vapaan liikkuvuuden perusoikeuden kunnioittaminen EU:ssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 vapaata liikkuvuutta koskevan perusoikeuden kunnioittamisesta EU:ssa (2013/2960(RSP))

(2016/C 482/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 21, 45, 47 ja 151 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15, 21, 29, 34 ja 45 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,
 - ottaa huomioon työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5. huhtikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011⁽²⁾,
 - ottaa huomioon sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004⁽³⁾ sekä sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16. syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon komission 13. heinäkuuta 2010 antaman tiedonannon ”Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden vahvistaminen: oikeudet ja tärkeimmät kehitysaskleet” (COM(2010)0373),
 - ottaa huomioon 14. lokakuuta 2013 julkaistun tutkimuksen EU:n alueella maasta toiseen muuttaneiden epäaktiivisten siirtolaisten vaikutuksesta jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmiin vastikkeettomien käteisetuuksien sekä asuinpaikan perusteella suodun terveydenhuollon seurauksena,
 - ottaa huomioon komission 25. marraskuuta 2013 antaman tiedonannon ”EU:n kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä vapaa liikkuvuus: viisi merkityksellistä toimenpidettä” (COM(2013)0837),
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan Viviane Redingin oikeus- ja sisäasioiden neuvostolle 5. joulukuuta 2013 antaman lausunnon vapaasta liikkuvuudesta,
 - ottaa huomioon komission jäsenen László Andorin 1. tammikuuta 2014 antaman lausunnon rajoitusten poistamisesta Bulgariasta ja Romaniasta tulevien työntekijöiden vapaalta liikkuvuudelta,
 - ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella annetun direktiivin 2004/38/EY soveltamisesta⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman katsauksesta Euroopan unionin kansalaisuuteen vuonna 2010 – Unionin kansalaisoikeuksien esteiden poistaminen⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että oikeus liikkua vapaasti on yksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa vahvistetuista EU:n neljästä perusvapaudesta ja Euroopan yhdentymisen kulmakivi, jolla on suora yhteys EU:n kansalaisuuteen;
- B. ottaa huomioon, että vapaa liikkuvuus on EU:n arvojen ytimessä, antaa kansalaisille mahdollisuuden valita asuin- ja työpaikkansa sekä edistää liikkuvuutta ja kehitystä muun muassa työmarkkinoilla ja koulutusjärjestelmässä;

⁽¹⁾ EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ EUVL L 141, 27.5.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL C 137 E, 27.5.2010, s. 6.

⁽⁶⁾ EUVL C 257 E, 6.9.2013, s. 74.

Torstai 16. tammikuuta 2014

- C. ottaa huomioon, että vapaa liikkuvuus on jokaisen EU:n kansalaisen perusoikeus riippumatta siitä, että jotkin jäsenvaltiot valvovat rajojaan ja EU:n kansalaisten saapumista omalle alueelleen; ottaa huomioon, että se tosiasia, että kaikki jäsenvaltiot eivät kuulu Schengenin alueeseen, ei rajoita EU:n kansalaisten oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen unionin alueella;
- D. ottaa huomioon, että EU:n kansalaiset liittävät vapaan liikkuvuuden läheisimmin EU:n kansalaisuuteen, pitävät sitä EU:n kaikkein myönteisimpänä saavutuksena ja katsovat, että se hyödyttää heidän omien maidensa taloutta;
- E. ottaa huomioon, että EU:n työntekijöiden panos isäntämaan sosiaaliturvajärjestelmään vastaa kansallisten työntekijöiden panosta;
- F. ottaa huomioon, että EU:n liikkuvien työntekijöiden vapaan liikkuvuuden tuoma hyöty isäntämaan kehitykselle on näkyvissä kaikkialla Euroopassa, erityisesti terveydenhuollon, maatalouden ja rakennustoiminnan aloilla;
- G. ottaa huomioon, että EU:n kansalaisten oikeus asua missä tahansa unionin alueella koskee rajoituksetta kaikkia EU:n kansalaisia, mutta on direktiivin 2004/38/EY perusteella ehdollinen, koska kolmen kuukauden kuluessa EU:n kansalaisen on täytettävä oikeudelliset edellytykset, jotta eivät rasittaisi isäntämaan taloutta; katsoo, että työntekijöiden vapaa liikkuvuus on eräs EU:n sisämarkkinoiden menestyksen tukipylväistä; ottaa huomioon, että vaikka vain 2,8 prosenttia EU:n kansalaisista asuu muussa kuin omassa jäsenvaltiossaan, he kuitenkin vaikuttavat keskeisellä tavalla sisämarkkinoiden menestymiseen ja kasvattavat unionin taloutta;
- H. ottaa huomioon, että syrjintäkiellon ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti kaikilla EU:n kansalaisilla on samat oikeudet ja velvoitteet kuin isäntävaltion kansalaisilla (asetukset (EY) N:o 883/2004 ja (EY) N:o 987/2009 perustuvat mainittuun periaatteeseen); ottaa huomioon, että kaikki jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää näiden periaatteiden osalta, mitä sosiaalietuuksia myöntävät ja millä ehdoilla; ottaa huomioon, että sosiaaliturvajärjestelmien koordinoitua koskevat EU:n säännöt eivät salli syrjintää sosiaalietuuksissa kun on kyse EU:n kansalaisista, jotka ovat työntekijöitä tai heidän suoria perheenjäseniään tai joiden vakituinen asuinpaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa;
- I. katsoo, että nykyaikainen eurooppalainen yhteiskunta edellyttää työntekijöiden liikkuvuuden lisääntymistä, kun otetaan huomioon elinkeinoelämän muutokset, globalisaatio, uudet työnteon mallit, väestörakenteen muuttuminen ja liikennemuotojen kehittyminen;
- J. ottaa huomioon, että työntekijöiden vapaa liikkuvuus on sekä EU:n että jäsenvaltioiden kannalta myönteinen sosiaalitaloudellinen esimerkki, sillä se tukee EU:n yhdentymistä, taloudellista kehitystä, sosiaalista yhteenkuuluvuutta, henkilöiden etenemistä ammatissa, ehkäisee talouskriisin kielteisiä vaikutuksia ja tekee EU:sta vahvemman taloudellisen voimakteijän, minkä myötä se on valmis globaalien muutoksen haasteisiin;
- K. ottaa huomioon, että 1. tammikuuta 2014 lakkautettiin siirtymäjärjestelyt, jotka ovat rajoittaneet bulgariaalaisten ja romanialaisten työntekijöiden oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen;
- L. ottaa huomioon, että neuvosto on toistanut tukevensa vapaata liikkuvuutta ja tunnustanut sen molemminpuoliset hyötyvaikutukset esimerkiksi viime aikoina oikeus- ja sisäasiain neuvoston kokouksissa (8. lokakuuta 2013, 5.–6. joulukuuta 2013) käydyissä keskusteluissa;
- M. ottaa huomioon että Euroopan parlamentin vaalien lähestyessä jotkut puolueet ovat ottaneet vaaliteemakseen EU:n kansalaisten vapaan liikkuvuuden; katsoo, että jos mainittua keskustelua ei käydä järkevästi, se voi johtaa joidenkin EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten ja vapaata liikkuvuutta hyödyntävien EU:n kansalaisten leimaamiseen syntipukeiksi, mikä saattaa lisätä rasismia ja muukalaisvihaa; ottaa huomioon, että korkeat eurooppalaiset poliitikot ovat esittäneet äskettäin useita lausumia, jotka heikentävät oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen;
- N. ottaa huomioon, että äskettäiset komission selvitykset ovat osoittaneet, että liikkuvat työntekijät tuovat nettotuloja isäntämaiden talouksiin ja talousarvioihin; ottaa huomioon, että liikkuvat työntekijät ryhmänä maksavat veroina ja sosiaaliturvamaksuina enemmän isäntämaiden talousarvioihin kuin mitä he saavat etuuksina ja että epäaktiivisten unionin liikkuvien kansalaisten terveydenhuoltoon käytettyjen varojen osuus terveydenhuollon kokonaisvarainkäytöstä (0,2 prosenttia) tai isäntämaiden talouksista (0,01 prosenttia BKT:stä) on hyvin vähäinen ja että EU:n kansalaisten osuus maksuihin perustumattomista erityisetuksista on erittäin pieni;

Torstai 16. tammikuuta 2014

1. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan vapaata liikkuvuutta koskevia EU:n perussopimusmääräyksiä ja varmistamaan, että kaikki jäsenvaltiot kunnioittavat tasa-arvon periaatetta ja vapaan liikkuvuuden perusoikeutta;
2. vastustaa jyrkästi eräiden EU:n päämiesten kantaa, jonka mukaan kansalaisten vapaata liikkuvuutta on muutettava ja rajoitettava; kehottaa jäsenvaltioita pidättymään kaikista toimista, jotka saattavat heikentää oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen, joka perustuu unionin keskeiseen lainsäädäntöön;
3. torjuu yksiselitteisesti kaikki ehdotukset, jotka koskevat EU:n sisäisten maahanmuuttajien lukumäärän rajoittamista, koska se olisi ristiriidassa EU:n perussopimukseen sisältyvän henkilöiden vapaan liikkuvuuden periaatteen kanssa; korostaa, että työntekijöiden liikkuvuus edistää EU:n taloudellista kilpailukykyä;
4. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan EU:n oikeuden täytäntöönpanon tiukan valvonnan, jotta voidaan varmistaa, että kaikkia EU:n työntekijöitä kohdellaan yhtäläisesti ja että heihin ei kohdisteta palvelukseen ottamiseen, työehtoihin ja työoloihin, palkkaukseen, irtisanomiseen sekä sosiaali- ja veroetuihin liittyvää syrjintää, mikä varmistaa yritysten välisen tasapuolisen kilpailun; kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia torjumaan kaikkia työntekijöiden vapaan liikkuvuuden perusteettomia esteitä ja rajoituksia sekä työntekijöiden hyväksikäyttöä;
5. muistuttaa, että työntekijöiden vapaa liikkuvuus antaa jokaiselle EU:n kansalaiselle asuinpaikasta riippumattoman oikeuden liikkua vapaasti toiseen jäsenvaltioon työskentelyn ja/tai siihen liittyvän asumisen tarkoituksissa;
6. pitää myönteisenä komission tiedonantoa COM(2013)0837, jossa vahvistetaan viisi toimenpidettä, joiden tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita ja niiden paikallisviranomaisia soveltamaan EU:n lainsäädäntöä ja välineitä täysimääräisesti, ja antaa tässä yhteydessä täyden tukensa seuraaville toimille, joita toteutetaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa: autetaan jäsenvaltioita torjumaan lumeavioliittoja (ohjekirja); autetaan viranomaisia soveltamaan sosiaaliturvan yhteensovittamista koskevia EU:n sääntöjä (käytännön opas); autetaan viranomaisia ratkaisemaan sosiaaliseen osallisuuteen liittyvät haasteet (rahoitus); vaihdetaan parhaita toimintatapoja paikallisviranomaisten välillä; koulutetaan ja tuetaan paikallisviranomaisia vapaata liikkuvuutta koskevien EU:n sääntöjen soveltamiseksi käytännössä;
7. kehottaa jäsenvaltioita olemaan syrjimättä unionin liikkuvia työntekijöitä ja väärin perustein liittämättä oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen työntekoa varten väitettyihin sosiaaliturvajärjestelmien väärinkäyttöksiin; korostaa, että yksikään kyseisestä rasisuksesta ilmoittanut jäsenvaltio ei ole esittänyt komissiolle pyydettyjä todisteita kyseisestä ilmiöstä;
8. kehottaa komissiota järjestelmällisesti ja perusteellisesti seuraamaan, miten EU:n työntekijöiden perusoikeutta vapaaseen liikkuvuuteen kunnioitetaan; kannustaa komissiota jatkamaan toimiaan, joilla pyritään varmistamaan, että jäsenvaltiot saattavat osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panevat asianmukaisesti ja moitteettomasti täytäntöön direktiivin 2004/38/EY käyttämällä täysimääräisesti hyödyksi sen mahdollisuuksia rikkomusmenettelyjen käynnistämiseen;
9. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään täysimääräisesti ja avoimesti unionin rahastoista, kuten Euroopan sosiaalirahastosta ja Euroopan aluekehitysrahastosta, saatavana olevia varoja integraation, sosiaalisen osallisuuden ja köyhyyden torjunnan edistämiseen ja tukemaan paikallisyhteisöjen toimia, joilla torjutaan syrjäytyneiden kansalaisten lukumäärän mahdollista kasvua;
10. muistuttaa jäsenvaltioita niiden sosiaalisesta vastuusta sosiaaliturvajärjestelmiensä väärinkäytön estämiseksi riippumatta siitä, syyllistyvätkö siihen jäsenvaltioiden omat kansalaiset vai muiden jäsenvaltioiden kansalaiset; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan direktiivin 2004/38/EY säännöksiä ja puuttumaan mahdollisiin väärinkäyttöksiin;
11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0038

EU:n kansalaisuus myytävänä**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 unionin kansalaisuuden myymisestä (2013/2995(RSP))**

(2016/C 482/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4, 5, 9 ja 10 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 20 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että kaikkien jäsenvaltioiden odotetaan toimivan vastuullisesti unionin yhteisten arvojen ja saavutusten säilyttämiseksi, ja katsoo, että nämä arvot ja saavutukset ovat korvaamattomia eikä niille voi määrätä hintaa;
- B. panee merkille, että jotkut jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön järjestelmiä, joiden suorana tai välillisenä lopputuloksena on unionin kansalaisuuden myyminen kolmansien maiden kansalaisille;
- C. panee merkille, että yhä useammat jäsenvaltiot myöntävät väliaikaisia tai pysyviä oleskelulupia sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, jotka tekevät investointeja kyseiseen jäsenvaltioon;
- D. toteaa, että joissakin jäsenvaltioissa on mahdollista saada pysyvä oleskelulupa, joka takaa pääsyn koko Schengen-alueelle; ottaa huomioon, että tietyissä jäsenvaltioissa on ryhdytty toimiin, jotka saattavat johtaa siihen, että kyseisen jäsenvaltion kansalaisuutta tosiasiallisesti myydään;
- E. ottaa huomioon, että eräissä tapauksissa näillä investointiohjelmilla on mahdollisesti kielteisiä sivuvaikutuksia, kuten paikallisten asuntomarkkinoiden vääristyminen;
- F. panee merkille erityisesti Maltan hallitukset äskettäiset toimet, joilla otetaan käyttöön Maltan kansalaisuuden suora myyntijärjestelmä, ja huomauttaa tämän merkitsevän automaattisesti sitä, että koko unionin kansalaisuutta myydään suoraan ilman minkäänlaista asuinpaikkavaatimusta;
- G. toteaa, että tällainen unionin kansalaisuuden suora myyminen heikentää keskinäistä luottamusta, johon unioni perustuu;
- H. huomauttaa, että unionin kansalaisilla on oikeus liikkua ja valita vapaasti asuinpaikkansa unionin alueella, äänestää ja asettua ehdolle kunnallisvaaleissa ja Euroopan parlamentin vaaleissa riippumatta siitä, missä he unionin alueella asuvat, samoin ehdoin kuin kyseisen maan omilla kansalaisilla ja että heillä on unionin ulkopuolella oikeus saada toisen unionin jäsenvaltion suurlähetystön tai konsulaatin apua samoin ehdoin kuin kyseisen jäsenvaltion kansalaiset, jos heidän omalla maallaan ei ole edustustoa kyseisessä maassa;
- I. toteaa, että Euroopan unioni perustuu jäsenvaltioiden keskinäiseen luottamukseen, jota on rakennettu vaihe vaiheelta useiden vuosien saatossa sekä jäsenvaltioiden että koko unionin hyvällä tahdolla;
- J. ottaa huomioon, että näiden investointiohjelmien rikollisesta väärinkäytöstä esimerkiksi rahanpesuun on oltu huolestuneita;
- K. toteaa, että huolta on kannettu syrjinnän mahdollisuudesta, koska nämä jäsenvaltioiden käytännöt sallivat unionin kansalaisuuden myöntämisen vain kaikkein rikkaimmille kolmansien maiden kansalaisille ilman muiden vaatimusten asettamista;
- L. toteaa olevan epäselvää, onko tästä uudesta politiikasta todella hyötyä Maltan kansalaisille esimerkiksi verotulojen muodossa, sillä kyseisten ulkomaisten investojien ei tarvitse maksaa veroja; muistuttaa, että kansalaisuuteen liittyy oikeuksien lisäksi myös velvollisuuksia;
- M. katsoo, että unionin kansalaisuus on yksi unionin merkittävimpiä saavutuksia ja että unionin perussopimusten mukaan asuinpaikkaa ja kansalaisuutta koskevat asiat kuuluvat yksinomaan jäsenvaltioiden toimivaltaan;

Torstai 16. tammikuuta 2014

1. on huolissaan siitä, että tämä tapa hankkia Maltan kansalaisuus ja myös muut kansalliset järjestelmät, joihin mahdollisesti liittyy unionin kansalaisuuden suora tai epäsuora myyminen, vie pohjaa koko unionin kansalaisuuden käsitteeltä;
2. kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan velvoitteensa, jotka liittyvät unionin arvojen ja tavoitteiden turvaamiseen, ja toimimaan niiden mukaisesti;
3. kehottaa komissiota perussopimusten vartijana ilmoittamaan selkeästi, ovatko nämä järjestelmät perussopimusten ja Schengenin rajasäännösten kirjaimen ja hengen mukaisia ja noudatetaanko niissä syrjäntäkieltoa koskevia unionin sääntöjä;
4. palauttaa mieliin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan, jossa määrätään periaatteesta, jonka mukaan ”Vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti unioni ja jäsenvaltiot kunnioittavat ja avustavat toisiaan perussopimuksista johtuvia tehtäviä täyttäessään”;
5. ilmaisee huolensa eräiden monissa unionin jäsenvaltioissa äskettäin käyttöön otettujen investointi- ja kansalaisuusjärjestelyjen seurauksista;
6. toteaa, että asuinpaikkaa ja kansalaisuutta koskevat asiat kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan; kehottaa jäsenvaltioita kuitenkin toimimaan varovasti käyttäessään toimivaltuuksiaan tällä alalla ja ottamaan mahdolliset sivuvaikutukset huomioon;
7. huomauttaa unionin kansalaisuuden edellyttävän osallisuutta unioniin, ja katsoo unionin kansalaisuuden riippuvan asianomaisen henkilön kytköksistä Eurooppaan ja sen jäsenvaltioihin tai henkilökohtaisista kytköksistä unionin kansalaisiin; korostaa, että unionin kansalaisuudesta ei saisi milloinkaan tulla kauppatavaraa;
8. korostaa, että unionin kansalaisuuden suomat oikeudet perustuvat ihmisarvoon, eikä niitä saisi ostaa eikä myydä millään hinnalla;
9. korostaa, että varallisuus ei saisi olla pääkriteeri unionin kansalaisuuden myöntämisessä kolmansien maiden kansalaisille; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon petoksiin liittyvää rikollisuutta, esimerkiksi rahanpesua, koskevat seikat;
10. toteaa, että meneillään oleva kilpailu houkuttelevimmista investointiehdosta tai taloudellisista resursseista saattaa johtaa Schengen-alueen oleskelulupien ja unionin kansalaisuuden myöntämistä koskevien normien ja vaatimusten vesittymiseen;
11. kehottaa komissiota arvioimaan näitä erilaisia kansalaisuuden myöntämistä koskevia järjestelmiä verraten niitä eurooppalaisiin arvoihin sekä unionin lainsäädännön ja käytäntöjen kirjaimen ja henkeen ja antamaan suosituksia, jotta voidaan estää se, että kyseiset järjestelmät vievät pohjan arvoilta, joiden varaan Euroopan unioni on rakennettu, sekä antamaan kansallisilla järjestelyillä myönnettävää unionin kansalaisuutta koskevia ohjeita;
12. kehottaa Maltaa saattamaan nykyisen kansalaisuuden myöntämistä koskevan järjestelmänsä unionin arvojen mukaiseksi;
13. kehottaa jäsenvaltioita, jotka ovat ottaneet käyttöön kansallisia järjestelyjä unionin kansalaisuuden suoran tai epäsuoran myymisen sallimiseksi kolmansien maiden kansalaisille, saattamaan järjestelyt unionin arvojen mukaisiksi;
14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0039

Serbiaa koskeva vuoden 2013 edistymiskertomus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 Serbiaa koskevasta vuoden 2013 edistymiskertomuksesta (2013/2880(RSP))**

(2016/C 482/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Thessalonikissa 19. ja 20. kesäkuuta 2003 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen puheenjohtajan päätelmät, jotka koskevat Länsi-Balkanin maiden mahdollista liittymistä Euroopan unioniin,
- ottaa huomioon Serbian, mukaan luettuna Kosovo siten kuin 10 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1244 on määritelty, Eurooppa-kumppanuuden periaatteista, ensisijaisista tavoitteista ja ehdoista sekä päätöksen 2006/56/EY kumoamisesta 18. helmikuuta 2008 annetun neuvoston päätöksen 2008/213/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission 12. lokakuuta 2011 antaman lausunnon Serbian hakemuksesta liittyä Euroopan unionin jäseneksi (SEC(2011)1208) ja 12. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Laajentumisstrategia sekä vuosien 2011 ja 2012 tärkeimmät haasteet” (COM(2011)0666),
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 annetut yleisten asioiden neuvoston päätelmät laajentumisesta sekä vakautus- ja assosiaatioprosessista,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden ja Serbian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen (SAA-sopimus), joka tuli voimaan 1. syyskuuta 2013; ottaa huomioon ensimmäisen, marraskuussa 2013 järjestetyn parlamentaarisen vakautus- ja assosiaatiovaliokunnan kokouksen, joka on vastuussa Euroopan parlamentin ja Serbian kansalliskokouksen pysyvän vuoropuhelun järjestämisestä,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 (1999), Kansainvälisen tuomioistuimen 22. heinäkuuta 2010 antaman neuvoo-antavan lausunnon Kosovon yksipuolisen itsenäisyysjulistuksen kansainvälisen oikeuden mukaisuudesta ja YK:n yleiskokouksen 9. syyskuuta 2010 antaman päätöslauselman ⁽²⁾, jossa hyväksyttiin lausunnon sisältö ja pidettiin myönteisenä EU:n valmiutta helpottaa Serbian ja Kosovon välistä vuoropuhelua,
- ottaa huomioon 18.–19. maaliskuuta 2013 pidetyn EU:n ja Serbian parlamenttien välisen 7. edustajakokouksen antaman yhteisen lausuman,
- ottaa huomioon 1. heinäkuuta 2006 voimaan tulleen energiayhteisösopimuksen, jonka Serbia on allekirjoittanut, ja energiayhteisön 18. lokakuuta 2012 antaman päätöksen D/2012/04/MC/EnC uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun direktiivin 2009/28/EY täytäntöönpanosta ja energiayhteisösopimuksen sitovien tavoitteiden asettamista koskevan 20 artiklan muuttamisesta,
- ottaa huomioon 8. marraskuuta 2007 tehdyn Euroopan yhteisön ja Serbian tasavallan välisen sopimuksen luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamisesta ⁽³⁾ ja luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta 30. marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1244/2009 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin liittymistä valmistelevan rahoituksen hallinnasta oikeusjärjestelmien alalla sekä korruption torjunnasta ehdokasvaltioissa ja mahdollisissa ehdokasvaltioissa ⁽⁵⁾ sekä tähän päätöslauselmaan sisältyvät Serbiaa koskevat huomautuksensa,

⁽¹⁾ EUVL L 80, 19.3.2008, s. 46.⁽²⁾ A/RES/64/298.⁽³⁾ EUVL L 334, 19.12.2007, s. 46.⁽⁴⁾ EUVL L 336, 18.12.2009, s. 1.⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0434.

Torstai 16. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2013 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon Serbian jäsenyysneuvotteluvaltuuskunnan perustamisen,
 - ottaa huomioon komission 16. lokakuuta 2013 antaman Serbiaa koskevan vuoden 2013 edistymiskertomuksen (SWD (2013)0412),
 - ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että 28. kesäkuuta 2013 kokoontunut Eurooppa-neuvosto päätti aloittaa liittymisneuvottelut Serbian kanssa ja järjestää ensimmäisen hallitustenvälisen konferenssin viimeistään tammikuussa 2014, mikä vahvistaa Serbian lähentymisen Euroopan unioniin EU:n koko Länsi-Balkanin aluetta koskevien sitoumusten mukaisesti;
- B. ottaa huomioon, että Serbia on toteuttanut merkittäviä toimia suhteiden normalisoimiseksi Kosovon kanssa 19. huhtikuuta 2013 tehdyn ensimmäisen normalisointiperiaatteita koskevan sopimuksen ansiosta ja ponnistellut täyttääkseen riittävästi vakautus- ja assosiaatioprosessin kriteerit ja edellytykset; toteaa, että liittymisneuvottelut ovat tehokas väline uudistusten toteuttamisen seuraamiseksi;
- C. ottaa huomioon, että komissio ja Serbia käynnistivät 25. syyskuuta 2013 unionin säännösten tarkasteluprosessin, joka aloitettiin oikeuslaitosta ja perusoikeuksia koskevasta 23 luvusta;
- D. katsoo, että Serbiaa, kuten jokaista EU:n jäsenyyttä haluavaa maata, on tarkasteltava sen mukaan, miten ansiokkaasti se pystyy täyttämään ja panemaan täytäntöön yhteiset kriteerit sekä noudattamaan niitä;
- E. toteaa, että EU on asettanut oikeusvaltion periaatteet laajentumispolitiikkansa ytimeen;
- F. katsoo, että vähemmistöjen tarpeiden suojelun oikeudellisen kehyksen täytäntöönpano on varmistettava kaikilta osin erityisesti koulutuksessa, kielen käytössä sekä tiedotusvälineiden saatavuudessa ja uskontoon liittyvien palvelujen saamisessa vähemmistökielillä;
- G. ottaa huomioon, että komissio on korostanut tarvetta vahvistaa talouden hallintaa kaikissa Länsi-Balkanin maissa;
1. odottaa innolla Serbian kanssa käytävien liittymisneuvottelujen virallista aloittamista, joka tapahtuu 21. tammikuuta 2014 järjestettävässä ensimmäisessä EU:n ja Serbian hallitustenvälisessä konferenssissa; katsoo, että hallitustenvälinen konferenssi on historiallinen askel Serbian yhdyntymisprosessissa EU:hun ja osoitus EU:n sitoutumisesta laajentumisprosessiin; kehottaa Serbian viranomaisia tehostamaan EU:hun liittyviä uudistuksia maassa konferenssin jatkona, jotta täytetään Serbian kansalaisten odotukset sujuvasta liittymisestä EU:hun ja vahvistetaan talouden elpymistä saattamalla näkyvät EU-jäsenyydestä konkreettisiksi;
 2. on ilahtunut Serbian hallituksen osoittamasta sitoumuksesta EU:hun liittymistä koskevaan prosessiin ja kannustaa Serbiaa jatkamaan systeemisiä ja sosioekonomisia uudistuksia, jotka mahdollistavat, että se ottaa vastaan tulevan jäsenyyden veloitteet ja panee ne tehokkaasti täytäntöön; korostaa, että uudistusten täytäntöönpano on yhä onnistuneen liittymisprosessin avaintekijä, ja vaatii siksi viranomaisia vauhdittamaan uudistustoimia oikeuslaitoksen, korruption torjunnan, julkisen sektorin sekä puolustus- ja turvallisuusalojen siviilivalvonnan aloilla, energiapolitiikassa varsinkin energiansäästön ja uusiutuvien energioiden aloilla, tiedotusvälineiden vapauden alalla, kaikkien vähemmistöjen ja heikossa asemassa olevien väestöryhmien suojelun ja perusoikeuksien alalla sekä talouden rakennemuutosten, sosiaalisen vuoropuhelun, liiketoimintaympäristön parantamisen ja luonnonvarojen kestävä hoidon aloilla;
 3. pitää ilahduttavana, että vakautus- ja assosiaatiosopimus tuli voimaan 1. syyskuuta 2013, ja on tyytyväinen 21. lokakuuta 2013 pidetyn ensimmäisen vakaus- ja assosiaationeuvoston kokouksen koollekutsumiseen; painottaa, että vakautus- ja assosiaatiosopimuksen voimaantulo on tärkeä vaihe Serbian yhdyntymisessä EU:hun ja muodostaa yleiset kehykset Serbian ja EU:n välisen yhteistyön tiivistämiselle ajatellen poliittisia kriteerejä, lähentymistä unionin sääntöön ja valmistautumista Serbian tulevaan osallistumiseen sisämarkkinoihin; kannustaa kaikkia osapuolia tekemään vastuullisesti yhteistyötä;

Torstai 16. tammikuuta 2014

4. panee tyytyväisenä merkille Serbian ja Kosovon pääministerien korkean tason neuvotteluissa 19. huhtikuuta 2013 saavutetun ensimmäisen normalisointiperiaatteita koskevan sopimuksen, joka käynnisti uuden vaiheen Serbian ja Kosovon yhdyntymisessä EU:hun; panee tyytyväisenä merkille molempien osapuolten tähän mennessä toteuttamat toimet sopimuksen täytäntöönpanossa ja kannustaa viranomaisia jatkamaan kaikkien tähän mennessä tehtyjen sopimusten täytäntöönpanoa vilpittömin mielin ja oikea-aikaisesti; on tyytyväinen 8. syyskuuta 2013 saavutettuun sopuun televiestinnästä ja energiasta; kehottaa Serbiaa ja Kosovoa erityisesti tekemään EULEXin kanssa aktiivisesti ja rakentavasti yhteistyötä keskinäisestä oikeusavusta tehdyn sopimuksen täytäntöönpanemiseksi, jotta voidaan käsitellä kasvava määrä Kosovossa sijaitsevia kiinteistöjä koskevia pyyntöjä; kehottaa kumpaakin osapuolta säilyttämään tämän rakentavan lähestymistavan ja sopimaan samalla kiistanalaisista ja arkaluonteisista yksityiskohdista, joita on edelleen käsiteltävä ja joista on sovittava; kehottaa kumpaakin osapuolta jatkamaan kadonneisiin henkilöihin liittyvän ongelman käsittelyä ja on tässä mielessä tyytyväinen ensimmäisiin tuloksiin, joita Punaisen Ristin johdolla toimiva kadonneita henkilöitä käsittelevä työryhmä on saavuttanut työssään; antaa tunnustusta toimille, joita on toteutettu Serbian ja Kosovon välisen laittoman kaupan vähentämiseksi; toteaa, että Serbian ja Kosovon johtajilta tarvitaan edelleen jatkuvia ponnisteluja serbivähemmistön integroimiseksi Kosovon yhteiskuntaan sekä albaani- ja serbivähemmistöjen yhteisöjen lähentämiseksi;

5. pitää ilahduttavana Kosovossa 3. marraskuuta 2013 pidettyjä ensimmäisiä koko valtion kattavia paikallisvaaleja ja erityisesti näkyvää äänestysprosentin nousua serbivoittoisissa kunnissa Ibar-joen eteläpuolella sekä Kosovon paikallisvaalien sujumista yleisesti asianmukaisesti, kuten arvioitiin EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan alustavassa lausunnossa, jossa sitä pidettiin merkittävänä askeleena kohti serbikuntien liiton muodostumista osana normalisointiprosessia; pitää myönteisenä Serbian ja Kosovon ponnisteluja, joilla pyritään varmistamaan, että vaalit ovat rauhanomaiset ja että niissä noudatetaan demokratian normeja; tuomitsee voimakkaasti väkivallan ja jatkuvan uhkailun, joita on esiintynyt pohjoisessa sijaitsevilla Mitrovican ja Zvečanin kunnissa, ja kehottaa Serbian viranomaisia tekemään kaikkensa väkivallantekijöiden saamiseksi oikeuteen; huomauttaa tässä yhteydessä, että Serbian johtajat ovat luvanneet, että väkivallan puhkeamisesta vastuussa olevat henkilöt asetetaan vastuuseen teoistaan; katsoo, että tarvitaan lisää valppaita toimenpiteitä järjestäytyneen rikollisuuden verkoston hajottamiseksi, sen paikalliseen poliittiseen eliittiin luomien yhteyksien purkamiseksi ja oikeusvaltion periaatteiden palauttamiseksi Kosovon pohjoisosissa; pitää myönteisenä Serbian poliittisten johtajien kantaa, jonka mukaisesti he ovat kannustaneet aktiivisesti Kosovon serbivähemmistöä osallistumaan vaaleihin, mutta toteaa samalla, että Serbia ei saisi tukahduttaa poliittista moniarvoisuutta Kosovon serbiyhteisössä kampanjoimalla minkään tietyn puolueen tai ehdokaslistan puolesta;

6. korostaa, että Serbian ja Kosovon välisen vuoropuhelun tuloksista on tiedotettava entistä avoimemmin ja että on varmistettava parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan osallistuminen täytäntöönpanoprosessiin; korostaa tässä yhteydessä, että Kosovon ja Serbian neuvottelijoiden on rakennettava yleistä luottamusta ja kuultava kansalaisia, sekä miehiä että naisia; kehottaa Serbian viranomaisia Belgradissa, Mitrovicassa ja Ibar-joen eteläpuolella lisäämään Kosovon serbi- ja albaaniyhteisöjen välistä vuorovaikutusta erityisesti kannustamalla kouluja ja kuntia opettamaan albanian kieltä; korostaa, että Kosovon albaaneja on myös kannustettava voimakkaasti olemaan enemmän vuorovaikutuksessa lähellään olevien serbiyhteisöjen kanssa ja opettelemaan serbian kieltä, koska se on olennainen osa serbiyhteisön sopeutumista Kosovon yhteiskuntaan, tulevaisuuden vuoropuhelua ja kahden yhteisön hallintoa;

7. pitää valitettavana, että EU:n kansalaisilla on jatkuvasti vaikeuksia päästä Kosovosta Serbiaan ja sen jälkeen Serbiasta kolmanteen maahan, mikä johtuu siitä, että Serbia ei tunnusta Kosovon ulkorajoja vaan väittää, että Kosovon rajan ylittäminen tarkoittaa laitonta maahantuloa Serbiaan; pitää lisäksi valitettavana, että Serbian rajapoliisi lyö ulkomaisiin passeihin mitätöintileiman Kosovon leiman päälle; kannustaa Serbiaa harkitsemaan uudelleen tällaisia toimintaperiaatteita vahvana luottamusta luovana toimenpiteenä, välttämättömänä vaiheena kohti Kosovon-suhteiden normalisoitumista ja konkreettisenä keinona edistää edelleen yhdyntymistä EU:hun vapaan liikkuvuuden hengen mukaisesti;

8. kehottaa Serbian ja sen naapurimaiden viranomaisia jatkamaan hyvän tahdon osoittamista ja tekemään kaikilta osin yhteistyötä ja tukemaan Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen joulukuussa 2010 antaman raportin jälkeen perustettua erityistä toimintaryhmää ja rohkaisee nopeuttamaan sen työtä edelleen;

9. arvostaa Serbian hallituksen rakentavaa lähestymistapaa suhteissa naapurimaihin kanssa, sillä se on mahdollistanut huomattavat edistysaskeleet sekä alueellisessa yhteistyössä että EU:hun lähentymisessä; toteaa jälleen, että alueellinen yhteistyö energiakysymyksissä, järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa ja liikenneverkkojen kehittämisessä sekä sovinnonteossa ja naapurimaiden välisten kahdenvälisen ongelmien asteittaisessa ratkaisemisessa on elintärkeää ennen kaikkea, jotta edistyttyisiin hiljattaisen konfliktin jälkipuinnin selvittämissä ja Serbian EU:hun yhdyntyminen onnistuisi; kannustaa viranomaisia tekemään tiivistä yhteistyötä entisen Jugoslavian maiden kanssa kaikkien oikeusseuraantoa koskevien keskeneräisten kysymysten ratkaisemiseksi sekä panemaan aikanaan kaikilta osin täytäntöön kaikki kahdenväliset sopimukset naapurimaiden kanssa; kehottaa Serbiaa vahvistamaan toimia kaikkien Kroatian kanssa ratkaisemattomien ja varsinkin kadonneita ihmisiä, rajojen määrittämistä ja sotarikosten oikeudenkäyntejä koskevien kysymysten selvittämiseksi;

Torstai 16. tammikuuta 2014

millä mahdollistettaisiin esteiden poistaminen molemminpuolisten kansanmurhaa koskevien kanteiden kumoamiselta Kansainvälisessä tuomioistuimessa; kehottaa Serbian viranomaisia tukemaan aktiivisesti ja edistämään Bosnia ja Hertsegovinan perustuslakimuutoksia, joiden tarkoituksena on saattaa vaalilainsäädäntö yhdenmukaiseksi Sejdić-Finci-tapausta koskevan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomion kanssa ja vahvistaa ja selkeyttää Bosnia ja Hertsegovinan valtiotason instituutioita, jotta maa voi edetä kohti liittymistä EU:hun;

10. panee merkille hiljattain saavutetun edistymisen joukkohautojen löytämisessä sekä Kroatian ja Bosnia ja Hertsegovinan sodissa kadonneiden tunnistamisessa ja kehottaa Serbian viranomaisia toteuttamaan perusteellisemmän arkistoihin ja entisen Jugoslavian armeijan virkamiehiin kohdistuvan tutkinnan;

11. kehottaa Serbiaa varmistamaan liittymisneuvotteluprosessin vahvan parlamentaarisen valvonnan; toteaa jälleen, että on tärkeää ottaa parlamentti varhaisessa vaiheessa mukaan tehtyjen sitoumusten sisällyttämiseen lainsäädäntöön ja mahdollistaa kansalaisyhteiskunnan osallistuminen rakentavan kuulemismekanismin kautta koko liittymisprosessin ajan, koska sillä on merkittävä rooli EU:hun liittyvien uudistusten jatkuvan täytäntöönpanon kriittisenä tarkkailijana, samalla kun varmistetaan, että vuoropuhelu ja hyvät naapurisuhteet Serbian naapureiden kanssa saavat vahvan jalansijan yhteiskunnassa; on tyytyväinen Kroatian ja Montenegron kanssa tehtyyn yhteistyöhön tuoreisiin kokemuksiin perustuvien hyvien käytäntöjen jakamisessa, jotta Serbia voi edetä nopeammin ja sujuvammin liittymisprosessissa;

12. on ilahtunut oikeuslaitosta koskevan strategia- ja toimintasuunnitelman hyväksymisestä vuosille 2013–2018, sillä se rakentuu oikeuslaitoksen riippumattomuutta, puolueettomuutta, toimivaltaa, laadukkuutta ja poliittisesta vaikutusvallasta riippumattomuutta koskeviin keskeisiin periaatteisiin; vaatii viranomaisia vahvistamaan tätä uudistusta Venetsian komission suositusten mukaisesti, erityisesti mitä tulee parlamentin asemaan oikeuslaitoksen virkanimityksissä sekä syyttäjän riippumattomuuteen, ja pitäen silmällä 25. syyskuuta 2013 käynnistynyttä luvun 23 tarkastelumenettelyä; korostaa, että on tärkeää vahvistaa ylimpien tuomari- ja syyttäjäneuvostojen riippumattomuutta ja vähentää tapausten ruuhkaa tarpeellisenä edellytyksenä koko uudistusprosessin onnistuneelle jaksottamiselle; kehottaa viranomaisia antamaan kaikki tarvittavat resurssit oikeusalan oppilaitokselle, jonka olisi oltava keskeisessä asemassa ansioon perustuvien rekrytointien varmistamisessa; korostaa, että tuomareita ja syyttäjiä on koulutettava jatkuvasti käsittelemään mutkikkaita rahoitustapauksia ja talousrikoksia; kehottaa asiasta vastaavia viranomaisia varmistamaan tuomarien ja syyttäjien ansioihin perustuvan ja avoimen nimittämisenettelyn sekä selkeän näytön oikeusviranomaisiin kohdistuvista kurinpidollisista menettelyistä; painottaa edelleen tarvetta varmistaa oikea-aikainen oikeudenkäyttö sekä yhdenmukaistaa oikeuskäytäntöä ja varmistaa kaikkien oikeuden päätösten julkistaminen ja yleinen saatavuus välittömästi niiden tekemisen jälkeen ja kaikkien oikeustapausten sattumanvarainen jakaminen tuomioistuimissa; on huolissaan oikeudellisesta epävarmuudesta, joka johtuu virkaansa väliaikaisena hoitavien tuomarien määrästä; muistuttaa, että vahva ja riippumaton oikeuslaitos on ratkaisevan tärkeä, jotta Serbia voi täyttää EU:n jäsenyyssuhteet;

13. suosittelee palauttamista koskevan lain muuttamista, jotta kaikki omaisuuden palauttamista koskevat menettelylliset ja oikeudelliset esteet saadaan poistettua; kehottaa Serbian hallitusta panemaan rehabilitointia koskevan lain täytäntöön kokonaisuudessaan ja syrjimättömästi; toteaa, että sen täytäntöönpanossa olisi noudatettava rikoslainsäädännön keskeisiä periaatteita, kuten syyttömyysolettamaa;

14. pitää tervetulleena vuosien 2013–2018 kansallisen korruptionvastaisen strategia- ja toimintasuunnitelman hyväksymistä ja korostaa, että sen mielekästä täytäntöönpanoa varten tarvitaan jatkuvaa työtä, sillä se on osa EU:n ehtoja, joita ilman liittyminen ei ole mahdollista; painottaa riittävän rahoituksen merkitystä strategian asianmukaisessa täytäntöönpanossa; korostaa, että poliittinen tahto on tärkeää, jotta saadaan selkeää näyttöä korkean tason korruptiotapausten tutkinnasta ja niitä koskevista tuomioista, muun muassa korruptionvastaisen neuvoston esihin tuomista 24 yksityistämistapauksesta; on tässä yhteydessä tyytyväinen ensimmäisiin tuloksiin ja lopullisiin tuomioihin korruption torjunnassa; painottaa samalla tarvetta luoda institutionaaliset valmiudet sekä vahvistaa oikeusvaltion periaatteita ja virastojen, etenkin tuomari- ja syyttäjälaitosten, välistä yhteistyötä järjestelmällistä korruptiota ja rahoitustutkintaa koskevien mutkikkaiden tapausten käsittelemiseksi; katsoo, että korruptionvastaisen viraston oikeudellista toimivaltaa ja resursseja on vahvistettava; painottaa, että kaikkien poliittisten puolueiden rahoituksen on oltava avointa ja EU:n normien mukaista; kehottaa viranomaisia hyväksymään ilmiantajia koskevan lain ja varmistamaan sen välittömän ja sujuvan täytäntöönpanon korruptionvastaisen strategian välttämättömänä osana;

Torstai 16. tammikuuta 2014

15. panee merkille, että korruptio ja järjestäytynyt rikollisuus ovat levinneet alueella laajalti ja että ne ovat Serbian demokraattisen, yhteiskunnallisen ja taloudellisen kehityksen esteitä; katsoo, että tarvitaan alueellinen strategia ja kaikkien alueen valtioiden tehostettua yhteistyötä näihin asioihin puuttumiseksi tehokkaasti;

16. on tietoinen naisten asemasta tärkeänä muutosvoimana Serbian yhteiskunnassa; toteaa, että vuoden 2012 vaalien jälkeen naisilla on vahvempi edustus parlamentissa; kannustaa Serbian viranomaisia toteuttamaan lisätoimenpiteitä yhdenvertaisen edustuksen varmistamiseksi; korostaa, että naisia syrjitään edelleen työmarkkinoilla ja muilla yhteiskunnan osa-alueilla ja että naiset ovat edelleen aliedustettuina maan poliittisessa elämässä, muun muassa hallituksessa; painottaa, että nykyisen syrjinnänvastaisen ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan lainsäädännön tehokas täytäntöönpano sekä hallinnollisten valmiuksien vahvistaminen ovat edelleen suuria haasteita, ja kehottaa Serbian viranomaisia lisäämään ponnistelujaan näissä kysymyksissä;

17. kehottaa viranomaisia varmistamaan, että todistajien suojeleluohjelma toteutetaan uskottavasti ja asiantuntevasti ja että sitä varten annetaan riittävät resurssit, jotta oikeuslaitos voi jatkaa sotarikosten ja järjestäytyneen rikollisuuden käsittelyä tehokkaasti; toteaa, että eräät entiset poliisit ovat päättäneet itse jäädä pois todistajien suojeleluohjelmasta sen vakavien puutteiden vuoksi;

18. painottaa jälleen olevansa huolissaan perustuslakituomioistuimen päätöksestä, jolla kumottiin Vojvodinan autonomisen alueen toimivalta 22 alalla ja jätettiin ratkaisematta huolestuttava määrä asioita, joita on tarkasteltava; kehottaa kunnioittamaan oikeusvaltion ja toissijaisuuden periaatteita; muistuttaa jälleen osapuolia siitä, että perustuslain mukaan autonomisen maakunnan rahoittamista koskeva laki olisi pitänyt hyväksyä vuoden 2008 loppuun mennessä; kannustaa siksi hallitusta antamaan asiaa koskevan lakiehdotuksen parlamentille lisäviivytyksittä, koska se on välttämätöntä Serbian demokratian toimivuuden ja oikeusvaltion periaatteiden kannalta;

19. painottaa työmarkkinaosapuolten rakentavan vuoropuhelun merkitystä Serbian taloudelliselle kehitykselle; kehottaa hallitusta edistämään aidosti riippumattomien ammattiliittojen ja työnantajajärjestöjen valmiuksien kehittämistä sekä luomaan puitteet ja poliittisen ympäristön työmarkkinaosapuolten väliselle vuoropuhelulle ja työehtosopimuksille;

20. painottaa, että on tärkeää edistää ja suojella ihmisoikeuksia, perusvapauksia ja kaikin perustein tapahtuvan syrjinnän vastustamisen periaatetta kaikilla tasoilla; on ilahtunut syrjinnänvastaisen strategian hyväksymisestä ja tähdentää, että sen täytäntöönpano on keskeistä; on tyytyväinen tähän mennessä saavutettuun edistykseen, mutta on edelleen huolissaan syrjinnän yleisyydestä maassa ja kehottaa kunnioittamaan kaikkia vähemmistöjä kansallisuuden, etnisyyden, sukupuolen ja seksuaalisen suuntautumisen suhteen sekä varmistamaan niiden sosioekonomiset ja kulttuuriset oikeudet; painottaa, että erityistä huomiota on kiinnitettävä syrjinnälle ja syrjiville käytännöille alttiimpiin ryhmiin, kuten romaneihin, naisiin, vammaisiin ja lapsiin; vaatii panemaan asianmukaisesti täytäntöön Serbian romanistrategian; kehottaa suojelemaan paremmin naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvopoliittikkaa ja korostaa tarvetta panna täysin täytäntöön YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1325 ja sisällyttää sukupuolinäkökulma hallituksen kaikkiin asiaankuuluviin toimintalinjoihin; pitää erittäin tuomittavana viranomaisten päätöstä kieltää syyskuulle 2013 suunniteltu Belgrade Pride -kulkue, kuten tapahtui myös kahtena edellisenä vuonna, ja vaatii poliittista tukea LHBTI-henkilöiden ihmisoikeuksien tukemiselle korkeimmalla poliittisella tasolla; vaatii, että kaikille kansalaisille ja vähemmistöille, myös LHBTI-vähemmistöille, on taattava oikeus kokoontua julkisesti; kehottaa Serbian viranomaisia kehittämään proaktiivisen lähestymistavan LHBTI-väestön tehokkaamman osallisuuden takaamiseksi; kehottaa hallitusta vahvistamaan koko vuoden ajan johdonmukaisella tavalla pyrkimyksiä puuttua niiden väkivaltaisten ryhmien toimintaan, jotka pyrkivät häiritsemään LHBTI-yhteisön rauhanomaista mielenosoitusta ja hyökkäämään näitä vastaan, jotta estetään näitä ryhmiä vaarantamasta oikeusvaltion periaatteita ja ihmisoikeuksien harjoittamista Serbiassa; kehottaa Serbian viranomaisia myös tarkastelemaan 1990-luvun väkivaltaisuuksien aiheuttamia traumaattisia seurauksia, jotta estetään huliganismin ja laittomuuksien toistuminen;

21. korostaa aktiivisten ja riippumattomien kansalaisjärjestöjen keskeistä roolia Serbian demokraattisen poliittisen prosessin vahvistamisessa ja vakiinnuttamisessa; antaa tunnustusta kansalais- ja naisjärjestöjen toteuttamille tärkeille toimille, sillä ne ovat työllään edistäneet LHBTI-henkilöiden oikeuksia ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista, lisänneet naisten osallistumista politiikkaan ja rauhanrakentamiseen tähtäviä toimia sekä edistäneet kansalaisyhteiskunnan roolia valvojana; painottaa kansalaisjärjestöjen kanssa käytävän vuoropuhelun merkitystä ja korostaa kansalaisyhteiskunnan toimijoiden olennaisen tärkeää roolia sosiaalisia ja poliittisia kysymyksiä koskevan alueellisen yhteistyön lisäämisessä; pitää myönteisenä, että hallitus on lisännyt yhteistyötään valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa, mutta kehottaa kuulemaan niitä laajemmin poliittisessa päätöksenteossa sekä politiikkaa ja lainsäädäntöä laadittaessa ja viranomais-toimintaa valvottaessa;

Torstai 16. tammikuuta 2014

22. vaatii voimakkaampaa poliittista sitoutumista julkishallinnon uudistukseen sekä toimia ansioihin perustuvan järjestelmän perustamiseksi ja varmistamaan erityisesti lainsäädäntökehyksen loppuunsaattamisen ja sen täysimääräisen yhdenmukaistamisen kansainvälisten normien kanssa; pitää valitettavana, että viranomaisia koskevaa lakia ei sovelleta paikallisviranomaisiin;

23. painottaa, että Serbia on ratifioinut ILO:n tärkeimmät työoikeuksia koskevat yleissopimukset sekä uudistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan; kiinnittää huomiota siihen, että työntekijöiden ja ammattiliittojen oikeudet ovat edelleen rajalliset huolimatta perustuslaillisista takeista, ja kehottaa Serbiaa tehostamaan näitä oikeuksia edelleen; on huolestunut siitä, että työmarkkinaosapuolten välinen vuoropuhelu on edelleen vähäistä ja että työmarkkinaosapuolia ei kuulla säännöllisesti; pyytää toteuttamaan lisätoimia taloudellisen ja sosiaalisen neuvoston vahvistamiseksi sen varmistamiseksi, että se voi ottaa aktiivisen roolin työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun lisäämisessä ja että se voi aktiivisemmin olla neuvonantajana lainsäädännössä;

24. korostaa, että tiedotusvälineiden vapaus on varmistettava, ja pitää tässä yhteydessä ilahduttavana kunnianloukkausten dekriminalisointia; painottaa, että vahva ja riippumaton julkinen yleisradiotoiminta on säilytettävä ja varmistettava sen vakaa ja kestävä rahoitus sekä median omistajayhteyksien täysi avoimuus; kannustaa mediastrategian ja siihen liittyvien lakiesitysten nopeaa täytäntöönpanoa, myös internetin käyttömahdollisuuden tarjoamista nopeasti laajalti; on syvästi huolestunut toimittajiin jatkuvista kohdistetuista uhkauksista ja toistaa viranomaisille esittämänsä kehotuksen saattaa päätökseen murhattuja toimittajia koskevat tutkinnat; katsoo, että on toteutettava lisää toimia turvallisen toimintaympäristön tarjoamiseksi toimittajille, jotta nämä voivat tehdä työtään tehokkaasti ja ilman itsensensuuria; kiinnittää erityistä huomiota julkisten varojen väärinkäytön vaaraan mainonnassa poliittisen vaikutusvallan hankkimiseksi tiedotusvälineissä;

25. kehottaa Serbian viranomaisia tekemään yhä enemmän yhteistyötä EU:n toimielinten kanssa, jotta varmistetaan unionin rahoituksen parempi saatavuus kansalaisjärjestöille niiden työn tukemiseksi, sillä ne ovat merkittäviä toimijoita Serbian yhdentyessä EU:hun;

26. painottaa, että ihmiskauppaa torjuvia toimia on tehostettava, ja kannustaa virallistamaan virkamiesten ja palveluntarjoajien roolit ja vastuualueet uhrien tunnistamisessa sekä näiden ohjaamisessa asiaankuuluviin palveluihin;

27. kehottaa viranomaisia jatkamaan ponnistelujaan entisen kommunistisen tiedustelupalvelun perinnön kitkemiseksi askeleena kohti Serbian demokratisoitumista; kehottaa Serbiaa tehostamaan omaisuuden jakoon liittyvien velvoitteiden seuraanto- ja täytäntöönpanoprosessia ja sopimusta entisen Jugoslavian yhteisen arkiston jaosta; katsoo, että tässä yhteydessä mahdollisuus tutustua täysin kaikkiin arkistoaineistoihin, erityisesti entisen Jugoslavian tiedustelupalvelun UDDBA:n asiakirjojen, on hyvin tärkeää; kehottaa edelleen viranomaisia helpottamaan tutustumista entisiä Jugoslavian tasavaltoja koskeviin arkistoihin ja palauttamaan ne kyseisten maiden hallituksille, jos nämä sitä pyytävät;

28. kehottaa Serbian hallitusta mahdollistamaan entistä diktatuuria koskevan tutkinnan ja tarjoamaan diktatuurin aikana kärsineille uhreille ja heidän perheilleen sekä poliittista että oikeudellista hyvitystä ja korvauksia sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi sekä kestävän rauhan ja oikeuden takaamiseksi Serbian EU:hun yhdentymistä koskevan prosessin yhteydessä;

29. kehottaa panemaan tehokkaasti täytäntöön kansallisia ja etnisiä vähemmistöjä⁽¹⁾ koskevan lainsäädännön sekä kahden- ja monenväliset sopimukset yhtäläisellä, syrjimättömällä ja oikein suhteutetulla tavalla kaikkialla maassa; kehottaa viranomaisia edistämään suvaitsevaisuuden ilmapiiriä ja yhtäläistä kohtelua kansallisia ja etnisiä vähemmistöjä syrjimättä, myös koulutuksen saamista äidinkielellä ja kielten käyttöä paikallisissa ja alueellisissa julkishallinnon palveluissa; vaatii myös parannuksia syrjinnän poistamiseksi nykyisistä laeista ja käytännöistä, jotka koskevat omaisuuden palauttamista kansallisten ja etnisten vähemmistöjen jäsenille; korostaa kansallisten vähemmistöneuvostojen merkitystä, niiden roolia kansallisten vähemmistöjen integraatiossa, kuten kansallisten vähemmistöjen yksilöllisten ja kollektiivisten oikeuksien täytäntöönpanossa, ja kehottaa viranomaisia tarjoamaan keskeyttämättömät ja riittävät taloudelliset resurssit niiden työtä varten; kehottaa viranomaisia varmistamaan vuoden 2014 kansallisten vähemmistöneuvostojen vaalien sujuvan edistymisen riippumattomien elinten suositusten mukaisesti; on huolissaan vähemmistökielillä lähetettävien ohjelmien mahdollisesta keskeyttämisestä tiedotusvälineiden ilmoitetun yksityistämisen vuoksi;

⁽¹⁾ Serbia tunnustaa seuraavat kansalliset ja etniset vähemmistöt: albaanit, bosnialaiset, bunjevci, kroaatit, tšekit, saksalaiset, goranit, unkarilaiset, makedonialaiset, romanit, romanialaiset, rusiinit, slovakit, ukrainalaiset, valakit ja muut.

Torstai 16. tammikuuta 2014

30. korostaa, että romaninaisten ja -miesten tilanteeseen on puututtava tarmokkaammin, sillä heidän elinolonsa ovat yhä vaikeita, he joutuvat pakkohäädön kohteiksi ja heitä syrjitään työmarkkinoilla; kehottaa Serbian viranomaisia takaamaan asuntojen ja terveydenhoitopalvelujen saannin; korostaa, että on tarpeen yhdenmukaistaa syrjinnän vastainen lainsäädäntö kokonaisuudessaan EU:n politiikan kanssa ja noudattaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa romanien osallisuuden edistämiseksi; kiinnittää edelleen huomiota siihen, että osallisuutta edistäviä toimenpiteitä on seurattava tehokkaasti, jotta kavennetaan kuilua lainsäädännön ja sen täytäntöönpanon välillä;

31. panee merkille työn rikoslain muuttamiseksi; panee kuitenkin merkille, että oikeudellinen epävarmuus säilyi edelleen yksityissektorilla hyväksytyjen muutosten jälkeen; on edelleen huolestunut vastuullisten asemien väärinkäyttöä koskevan uuden 234 artiklan säännöksistä, jotka yhä jättävät tilaa mielivaltaiselle tulkinnalle, ja kehottaa hylkäämään välittömästi 359 artiklan nojalla esitetyt epäoikeudenmukaiset syytteet oikeusvaltion periaatteiden palauttamiseksi maahan ja oikeusvarmuuden tuomiseksi Serbian liiketoiminta-alalle;

32. vaatii valtion instituutioita toimimaan avoimella ja vastuullisella tavalla; on ilahtunut riippumattomien sääntelyelinten, muun muassa oikeusasiamiehen, yleisen edun kannalta tärkeistä tiedoista vastaavan valtuutetun ja muiden elinten, työstä ja tunnustaa niiden panoksen oikeuskehyksen ja valtion instituutioiden vastuuvuorollisuuden parantamiseen; kehottaa viranomaisia noudattamaan järjestelmällisesti niiden esittämiä suosituksia ja tuloksia;

33. korostaa hajauttamisprosessin etuja ja kannustaa paikallisten viranomaisten toimivallan vahvistamiseen; pitää valittavana, että hallinnon hajauttamisen kansallinen neuvosto ei ole edelleenkään aktivoitunut; on erityisen huolissaan Vojvodinan aseman oikeudellisesta epävarmuudesta ja Vojvodinan omia resursseja koskevan lain hyväksynnän viivästyisestä;

34. pitää myönteisinä toimenpiteitä, joihin viranomaiset ovat ryhtyneet Preševon laakson ja Sandžakin sosioekonomisen tilanteen parantamiseksi, mutta korostaa, että ponnisteluja on jatkettava, sillä kyseiset alueet ovat yhä varsin alikehittyneitä ja niissä on korkea työttömyysaste; kiinnittää huomiota siihen, että albanialaiset ja bosnialaiset vähemmistöryhmät ovat yhä aliedustettuina paikallishallinnossa; kehottaa neuvostoa ja komissiota tukemaan voimakkaasti tällaisia kehitys suunnitelmia;

35. ilmaisee jälleen tukensa RECOM-aloitteelle ja kannustaa voimakkaasti entisen Jugoslavian maita perustamaan hallitustenvälisen toimikunnan selvittämään tosiseikkoja vuosina 1991–2001 käytyjen sotien uhreista ja niiden aikana kadonneista henkilöistä;

36. pitää tervetulleena Serbian entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICTY) kanssa tekemää yhteistyötä, jonka tuloksena kaikki sotarikoksista epäillyt on luovutettu Haagin tuomioistuimeen oikeudenkäyntiä varten, mikä on merkittävä askel kohti Euroopan yhdentymistä; kannustaa lisäämään yhteistyötä tuomioistuimen ja entisen Jugoslavian muiden tasavaltojen kanssa oikeuden saamiseksi uhreille ja heidän perheilleen;

37. kehottaa viranomaisia toteuttamaan pikaisesti vaalilainsäädännön muutokset Etyjin / demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston toukokuussa 2012 antaman, parlamentti- ja paikallisvaaleja sekä aikaistettuja presidentinvaaleja koskevan lopullisen raportin suositusten mukaisesti, erityisesti mitä tulee vaalituloksista johtuvien erimielisyyksien ratkaisemiseen, vaaliluetteloon merkitsemisen avoimuuteen ja poliittiseen rahoitukseen, sekä vahvistamaan ja yhdenmukaistamaan Serbian vaalilainsäädäntöä, koska kansainvälisten normien mukaan vaalilainsäädännön muutokset olisi tehtävä hyvissä ajoin ennen vaaleja;

38. ilmaisee vankkumattoman tukensa Länsi-Balkanin maiden viisumivapaudelle tärkeänä tekijänä koko alueen yhdyntymisprosessissa mutta on samalla hyvin huolissaan perusteettomien turvapaikanhakijoiden kasvavasta määrästä; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita olemaan käyttämättä syyskuussa 2013 hyväksyttyä viisumivapauden keskeyttämismekanismeja väärin, vaan pikemminkin puuttumaan tähän ongelmaan mukauttamalla niitä koskevia lainsäädäntökehyksiä ja nimeämään Serbian turvalliseksi alkuperämaaksi keskeisenä keinona pyrittäessä hillitsemään perusteettomien turvapaikanhakijoiden määrää; kehottaa samanaikaisesti toteuttamaan toimenpiteitä kansallisella tasolla ja varsinkin sosioekonomisia toimenpiteitä heikossa asemassa olevia väestönryhmiä varten sekä aktiivisia toimenpiteitä laitonta kauppaa harjoittavien järjestäytyneen rikollisuuden verkostojen saamiseksi kuriin;

39. kehottaa Serbian viranomaisia vahvistamaan veronkantoa ja harjoittamaan vastuullista veropolitiikkaa; korostaa, että laajoilla rakenneuudistuksilla olisi tuettava julkisen talouden vakauttamista, ja kannustaa siksi hallitusta toteuttamaan myöhässä olevat taloudelliset rakennemuutokset, kuten maankäytön suunnittelua ja rakentamista koskeva laki, jotta parannettaisiin investointi- ja liiketoimintaympäristöä, tuettaisiin enemmän pk-yritysten lisääntymistä sekä torjuttaisiin korkeaa työllisyyttä ja köyhyysastetta etenkin pääosin kansallisten vähemmistöjen asuttamilla alueilla, ja rohkaisee hallitusta toteuttamaan eläkeuudistuksen kestävästä eläkejärjestelmästä käyttöönottamiseksi; vaatii, että liiketoiminnan hallinnolliset esteet on poistettava pikaisesti, ja korostaa, että on tärkeää järjestää julkiset yhtiöt pikaisesti uudelleen tappioiden

Torstai 16. tammikuuta 2014

pienentämiseksi ja valtion roolin vähentämiseksi talouselämässä; kehottaa tätä varten Serbian viranomaisia edistämään täysin toimivaa markkinataloutta, luomaan vankan veropohjan ja laatimaan köyhyysstrategian, sillä ne ovat keskeisiä osatekijöitä Serbian EU-jäsenyyden toteutumisessa; kehottaa Serbian viranomaisia kuulemaan kansalaisyhteiskunnan ja liike-elämän edustajia ja ottamaan heidät mukaan uuden lainsäädännön laatimista käsitteleviin työryhmiin; kehottaa Serbian viranomaisia palauttamaan yritysten luottamuksen sääntely- ja lainsäädäntöuudistuksilla; panee merkille, että taloudellisten rakenneuudistusten onnistunut käyttöönotto ja täytäntöönpano auttavat hillitsemään voimakasta maastamuuttoa;

40. pitää omaisuuden palauttamista käsittelevän viraston tähänastista työtä myönteisenä; kannustaa omaisuuden palauttamiseen aina kun se katsotaan mahdolliseksi; on tyytyväinen talousministeriön päätökseen laatia kattava luettelo julkisyhteisön ja valtion omaisuudesta ja lopettaa siten omaisuuden laiton hankkiminen yksityisten etujen vuoksi; korostaa, että julkisyhteisön ja valtion omaisuuden kattavalla luettelolla on oleellinen merkitys järjestelmällisen korruption menestyksekkäässä torjunnassa, koska julkisyhteisön ja valtion tosiasiallisen ja virallisesti rekisteröidyn omaisuuden välillä on suuri ero;

41. kehottaa viranomaisia tekemään kaiken voitavansa minimoidakseen talouspolitiikan haitallisia vaikutuksia, kuten köyhyyttä, työttömyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä, mutta myös käsittelemään ja torjumaan niiden taustalla olevia syitä sekä edistämään kehitystä;

42. pitää valitettavana uusiutuvaa energiaa koskevan kehyksen käytännön täytäntöönpanon puutteellista edistymistä ja jatkuvia viivästyksiä; panee merkille, että Serbia on jäänyt jälkeen muista jäsenyyttä hakeneista maista uusiutuvien energialähteiden käytössä, ja toteaa olevansa huolissaan siitä, että Serbia ei onnistu saavuttamaan vuoden 2020 uusiutuvaa energiaa koskevia tavoitteitaan; korostaa tarvetta avoimuuteen hallituksen kuulemismenettelyissä ja pitää valitettavana, että Serbian viranomaiset eivät ole ottaneet huomioon kansainvälisten rahoituslaitosten näkemyksiä sähkönhankintasopimusta hyväksyessään;

43. pitää valitettavana, että ympäristön ja ilmastomuutoksen aloilla on edistetty liian vähän, ja kehottaa Serbian viranomaisia hyväksymään kattavan ilmastostrategian EU:n tavoitteiden mukaisesti mahdollisimman pian;

44. painottaa, että Serbian ja alueen muiden maiden on tulevana vuosina pantava täytäntöön EU:n ympäristönormit ja hyväksyttävä tavoitteita kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, niin kuin ne ovat jo hyväksyneet tavoitteita, jotka koskevat uusiutuvia energialähteitä vuoteen 2020 mennessä; panee merkille, että energiayhteisön vuonna 2012 hyväksymässä energiastrategiassa Serbia esittää suunnitelmia lisätä sähkön tuotantoa hiilestä suurissa polttolaitoksissa, ja korostaa, että tämä on ristiriidassa suunnitellun kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen kanssa; kehottaa tässä yhteydessä Serbian viranomaisia noudattamaan EU:n tavoitteiden mukaista energiapolitiikkaa ja erityisesti hyödyntämään Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) hiljattain tekemää päätöstä rahoittaa 75 miljoonan euron hanke, jonka tarkoituksena on tarjota luottojärjestelyjä paikallisille pankeille Länsi-Balkanin maissa luoton myöntämiseksi yksityisille ja kunnallisille luotonottajille energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa koskevia investointeja varten;

45. kehottaa Serbian viranomaisia parantamaan kuluttajansuojapolitiikkaa erityisesti yleistä elintarviketurvallisuutta koskevien periaatteiden ja kansallisen viitelaboratorion perustamisen osalta; pitää valitettavana, että muuntogeenisiä organismeja koskevaa lakia ei ole vielä saatettu yhdenmukaiseksi EU:n lainsäädännön kanssa;

46. tukee Belgradin kaupunginhallinnon kampanjaa, jonka tavoitteena on Belgradin hyväksyminen vuoden 2020 Euroopan kulttuuripääkaupungiksi, ja kannustaa siihen liittyviä hankkeita, joiden tavoitteena on tuoda Belgrad ja Serbia kulttuurisesti lähemmäksi EU:ta erityisesti etnisten ryhmien rinnakkaiselon, monikulttuurisen ymmärryksen ja uskontojen välisen vuoropuhelun osalta;

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä Serbian hallitukselle ja parlamentille.

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0040

Kosovon yhdyntyminen Euroopan unioniin**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 Kosovon yhdyntymisestä Euroopan unioniin (2013/2881(RSP))**

(2016/C 482/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 19. ja 20. kesäkuuta 2003 pidetyn Thessalonikin Eurooppa-neuvoston kokouksen puheenjohtajan päätelmät, jotka koskevat Länsi-Balkanin maiden mahdollista liittymistä Euroopan unioniin,
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2013 tehdyn pääministereiden Ivica Dačićin ja Hashim Thaçin välisen ensimmäisen sopimuksen suhteiden normalisoinnin periaatteista sekä 22. toukokuuta 2013 laaditun täytäntöönpanosuunnitelman tuloksena kymmenestä Serbian ja Kosovon välillä käydystä vuoropuhelusta,
- ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2013 laaditun korkean edustajan / varapuheenjohtajan ja komission yhteisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle Kosovon edistymisestä joulukuussa 2012 kokoontuneen neuvoston päätelmissä mainituissa asioissa pitäen silmällä mahdollista päätöstä vakautus- ja assosiaatiosopimusta koskevien neuvottelujen aloittamisesta,
- ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2013 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät, joissa hyväksyttiin päätös valtuuttaa neuvottelujen käynnistäminen unionin ja Kosovon välisestä vakautus- ja assosiaatiosopimuksesta,
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon Euroopan unionin ja Kosovon välistä vakautus- ja assosiaatiosopimusta koskevasta toteutettavuustutkimuksesta (COM(2012)0602),
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2012 annetun neuvoston päätöksen komission valtuuttamisesta aloittamaan neuvottelut Kosovon kanssa sen osallistumista unionin ohjelmiin koskevan puitesopimuksen tekemiseksi,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin kertomukset väliaikaisen Kosovon-siviilioperaation käynnissä olevista toimista ja niihin liittyvästä kehityksestä, mukaan lukien 29. elokuuta 2013 päivätty kertomus, joka koskee 23. huhtikuuta 2013 alkanutta ja 15. heinäkuuta 2013 päättynyttä ajanjaksoa, sekä viimeisin 28. lokakuuta 2013 päivätty kertomus,
- ottaa huomioon Kosovossa toteutettavasta Euroopan unionin oikeusvaltio-operaatiosta, EULEX Kosovo, 4. helmikuuta 2008 hyväksytyyn neuvoston yhteisen toiminnan 2008/124/YUTP sellaisena kuin se on muutettuna 9. kesäkuuta 2009 hyväksytyllä neuvoston yhteisellä toiminnalla 2009/445/YUTP, 8. kesäkuuta 2010 annetulla neuvoston päätöksellä 2010/322/YUTP ja 5. kesäkuuta 2012 annetulla neuvoston päätöksellä 2012/291/YUTP,
- ottaa huomioon yleisten asioiden neuvoston 7. joulukuuta 2009, 14. joulukuuta 2010 ja 5. joulukuuta 2011 pitämien kokousten päätelmät, joissa korostettiin ja vahvistettiin, että Kosovon tulisi myös hyötyä mahdollisuudesta luopua viisumiveloitteesta heti, kun kaikki ehdot on täytetty riippumatta jäsenvaltioiden kannasta Kosovon asemaan, ottaa huomioon viisumimenettelyä koskevan vuoropuhelun käynnistämisen tammikuussa 2012, viisumivapauteen tähtäävän toimintasuunnitelman esittelyn kesäkuussa 2012 ja 8. helmikuuta 2013 laaditun komission ensimmäisen kertomuksen Kosovon edistymisestä viisumipakon poistamista koskevan etenemissuunnitelman vaatimusten täyttämiseksi (COM(2013)0066),
- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2012 aloitetun jäsenneilyn vuoropuhelun oikeusvaltioperiaatteesta,

Torstai 16. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon Kosovon presidentin kanslian yhteydessä toimivan ja maaliskuussa 2012 toimintansa aloittaneen Euroopan yhdentymisen kansallisen neuvoston, joka toimii korkean tason koordinointielimenä ja jonka tehtävänä on saavuttaa yksimielisyys yhdentymisestä Eurooppaan osallistavan ja puoluerajat ylittävän lähestymistavan avulla,
 - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 (1999), kansainvälisen tuomioistuimen 22. heinäkuuta 2010 antaman neuvoa-antavan lausunnon Kosovon yksipuolisen itsenäisyysjulistuksen kansainvälisen oikeuden mukaisuudesta ja YK:n yleiskokouksen 9. syyskuuta 2010 antaman päätöslauselman ⁽¹⁾, jossa hyväksyttiin lausunnon sisältö ja pidettiin myönteisenä EU:n valmiutta helpottaa Serbian ja Kosovon välistä vuoropuhelua,
 - ottaa huomioon 28. ja 29. toukokuuta 2008, 6. ja 7. huhtikuuta 2009, 22. ja 23. kesäkuuta 2010, 20. toukokuuta 2011, 14. ja 15. maaliskuuta 2012 sekä 30. ja 31. lokakuuta 2013 pidettyjen Euroopan parlamentin ja Kosovon parlamentin välisten kokousten antamat yhteiset lausumat,
 - ottaa huomioon komission 16. lokakuuta 2013 antaman tiedonannon laajentumisstrategiasta sekä vuosien 2013 ja 2014 tärkeimmistä haasteista (COM(2013)0700),
 - ottaa huomioon 22. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin liittymistä valmistelevan rahoituksen hallinnasta oikeusjärjestelmien alalla sekä korruption torjunnasta ehdokasvaltioissa ja mahdollisissa ehdokasvaltioissa ⁽²⁾ sekä Kosovoa koskevat huomautuksensa,
 - ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että pääministerien Hashim Thaçin ja Ivice Dačićin huhtikuussa 2013 tekemä sopimus on merkittävä askel ja vahvistaa molemminpuolista vastuuta tämän sopimuksen vilpittömästä täytäntöönpanosta, suhteiden normalisoinnin jatkamisesta ja tarvittavien ehdotusten tekemisestä tiellä kohti yhdentymistä Euroopan unioniin;
- B. ottaa huomioon, että 104 YK:n 193 jäsenvaltiosta ja 23 EU:n 28 jäsenvaltiosta on tunnustanut Kosovon itsenäisyyden;
- C. ottaa huomioon, että kaikki EU:n jäsenvaltiot tukevat Kosovon EU-jäsenyyssäkymää Länsi-Balkania koskevien EU:n sitoumusten mukaisesti sanotun rajoittamatta jäsenvaltioiden kantaa Kosovon asemaan;
- D. katsoo, että Kosovon tasavallan viranomaiset ja kansalaiset ovat saaneet aikaan merkittäviä poliittisia, hallinnollisia ja taloudellisia uudistuksia; toteaa, että oikeusvaltion vahvistamiseksi, joka on pitkän ajanjakson kehityksen, demokratian ja sosiaalisen markkinatalouden kulmakivi, on vielä paljon tehtävää;
- E. toteaa, että Kosovo on parantanut valmiuksiaan keskittyä Euroopan yhdentymisprosessin painopisteisiin noudattamalla toteutettavuustutkimuksen lyhyen aikavälin ensisijaisia tavoitteita ja valmistautumalla vakautus- ja assosiaatiosopimusta koskeviin neuvotteluihin;
- F. toteaa, että viisumivapauteen tähtäävän vuoropuhelun yhteydessä Kosovo on muuttanut ja antanut merkittävää lainsäädäntöä, myös turvapaikkaa, puoluerahoitusta ja ihmiskauppaa koskevaa lainsäädäntöä;
- G. katsoo, että lisätoimia tarvitaan EU-uudistussuunnitelman haasteisiin vastaamiseksi vakautus- ja assosiaatiosopimuksen osalta, erityisesti oikeusvaltion, oikeuslaitoksen, julkishallinnon, vaaliuudistuksen, ihmis- ja perusoikeuksien kaltaisilla painopistealoilla;

⁽¹⁾ A/RES/64/298.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0434.

Torstai 16. tammikuuta 2014

1. suhtautuu myönteisesti 19. huhtikuuta 2013 tehtyyn kahden pääministerin väliseen ensimmäiseen sopimukseen suhteiden normalisoinnin periaatteista sekä sopimukseen täytäntöönpanosuunnitelmasta ja korostaa sen täysimääräisen, vilpittömän ja oikea-aikaisen täytäntöönpanon merkitystä; on tyytyväinen myös EU:n lisärahoituksen myöntämiseen liittymistä valmistelevalta tukivälineestä sopimuksen täytäntöönpanon tukemiseksi;
2. onnittelee korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa hänen tekemästään työstä Serbian ja Kosovon välisen vuoropuhelun edistämiseksi;
3. panee tyytyväisenä merkille EU:n ja Kosovon välisten vakautus- ja assosiaatiosopimusta koskevien neuvotteluiden käynnistämisen 28. lokakuuta 2013; pitää kuitenkin valitettavana, että neuvoston sisäisen jakautumisen vuoksi neuvotteluvaltuudet poikkeavat aiemmista vakautus- ja assosiaatiosopimuksista koskeneista valtuuksista; korostaa, että vakautus- ja assosiaatiosopimuksella luodaan vahva kannustin uudistuksille ja uusille mahdollisuuksille, joilla vahvistetaan Kosovon hyviä naapurussuhteita ja varmistetaan alueen laajempi vakauttaminen;
4. korostaa, että 3. marraskuuta 2013 pidetyt paikallisvaalit olivat Serbian ja Kosovon välisten suhteiden normalisointiprosessin kannalta ratkaiseva testi;
5. on tyytyväinen Kosovossa 3. marraskuuta, 17. marraskuuta ja 1. joulukuuta 2013 pidettyihin ensimmäisiin koko valtion kattaviin Kosovon lain mukaan järjestettyihin paikallisvaaleihin, koska ne olivat valtava askel kohti demokratiaa Kosovossa ja paransivat kansalaisten luottamusta demokraattisiin prosesseihin, jotka tukevat normalisoitumista, ja panee tyytyväisenä merkille, että Euroopan unionin vaalitarkkailuvalluuskuntien (EOM) alustavien lausuntojen mukaan vaalit sujuivat yleisesti hyvässä järjestyksessä; on tyytyväinen Kosovon ensimmäisen naispormestarin valintaan; korostaa edelleen, että on rohkaistava naisia asettumaan ehdokkaiksi tulevilla vaaleilla; on tyytyväinen Kosovon viranomaisten toteuttamiin toimenpiteisiin maan instituutioihin kohdistuvan luottamuksen lisäämiseksi, kuten esimerkiksi vankkaan tukimekanismin, johon kansalaiset voivat ilmoittaa uhkailuista ja säännönvastaisuuksista vaalipäivän aikana; on tyytyväinen näkyvään äänestysprosentin nousuun serbivoittoisissa kunnissa Ibar-joen eteläpuolella, koska tämä on merkittävä askel kohti serbikuntien liiton muodostumista; korostaa tässä yhteydessä, että epäonnistuminen uuden kaupunginjohtajan virkaanimityksessä Pohjois-Mitrovicassa ja sitä seurannut vaatimus uusien kunnallisvaalien järjestämisestä ei saa haitata prosessin jatkumista ja huhtikuun 19. päivän 2013 sopimuksen täysimittaista täytäntöönpanoa; tuomitsee jyrkästi Pohjois-Mitrovican kunnanvaltuutetun Dimitrije Janicijevicin murhan ja kehottaa asianomaisia viranomaisia käynnistämään viipymättä tutkinnan ja saattamaan tekijät oikeuden eteen;
6. tuomitsee voimakkaasti väkivaltaisuuksia ja jatkuvat uhkailut pohjoisissa Mitrovican ja Zvečan kunnissa; painottaa, että tällaiset tapahtumat vaarantavat vakauden ja turvallisuuden koko alueella, ja kehottaa asiasta vastaavia viranomaisia tekemään kaikkensa väkivaltaisuuksiin syyllistyneiden tuomiseksi oikeuden eteen; katsoo, että tarvitaan lisää valppaita toimenpiteitä järjestäytyneen rikollisuuden luomien verkostojen ja paikalliseen poliittiseen eliittiin pitämien yhteyksien purkamiseksi ja oikeusvaltion palauttamiseksi Kosovon pohjoisosissa; on tyytyväinen Serbian poliittisten johtajien asenteeseen, kun nämä kannustivat aktiivisesti Kosovon serbejä osallistumaan vaaleihin; pitää kuitenkin valitettavana, että ennen 3. marraskuuta 2013 Serbian johto ei vierailut aktiivisesti Pohjois-Kosovossa;
7. kehottaa Kosovon viranomaisia hyväksymään Venetsian komissiota kuullen mahdollisimman nopeasti uuden vaalilain, jotta vaalimenettelyistä tulee entistä avoimempia ja äänestämisestä yksinkertaisempaa, sekä palauttamaan Kosovon kansalaisten luottamuksen demokraattiseen prosessiin ja varmistamaan kansalaisyhteiskunnan osallistumisen vaaliuudistusprosessiin;
8. panee samanaikaisesti merkille, että tarvitaan lisätoimia albanialaisten ja serbialaisten etnisten yhteisöjen lähentämiseksi toisiinsa;
9. suhtautuu myönteisesti televiestintää ja energiaa koskeviin sopimuksiin ja pitää tärkeänä, että Kosovolle myönnetään mahdollisimman pian oma kansainvälinen suuntanumero, mikä auttaisi muovaamaan kosovolaista identiteettiä ja Kosovon kansainvälistä näkyvyyttä;
10. korostaa, että Serbian ja Kosovon välisen vuoropuhelun tuloksista on tiedotettava täysin avoimesti ja että on varmistettava Serbian ja Kosovon parlamentin ja kansalaisyhteiskunnan osallistuminen täytäntöönpanoprosessiin; suhtautuu myönteisesti siihen, että molemmat osapuolet ovat nimittäneet yhteyshenkilöt, ja kehottaa tukemaan kumpaakin niistä jatkuvasti;

Torstai 16. tammikuuta 2014

11. korostaa viisumivapauden merkitystä Kosovon kansalaisille ja kehottaa Kosovon viranomaisia lisäämään ponnisteluja viisumivapauteen tähtäävässä toimintasuunnitelmassa vahvistettujen painopisteiden toteuttamiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suhtautumaan aiempaa suotuisemmin Kosovon hallituksen ponnisteluihin; kehottaa komissiota tässä yhteydessä vauhdittamaan teknistä työtä viisumivapauteen tähtäävässä prosessissa;
12. kehottaa neuvostoa tekemään mahdollisimman pian tarvittavat päätökset, jotta Kosovo voi osallistua EU:n ohjelmiin;
13. kehottaa viittä jäljellä olevaa jäsenvaltiota tunnustamaan Kosovon; kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita tekemään kaikkensa helpottaakseen taloudellisia, ihmisten välisiä, sosiaalisia ja poliittisia suhteita omien kansalaistensa ja kosovolaisten välillä; korostaa tarvetta toteuttaa aktiivisia toimia liittymistä valmistelevan tukiväliseen täysimääräisen täytäntöönpanon mahdollistamiseksi ja myös parantamaan yhteistyötä EULEXin, Europolin ja Interpolin välillä sekä täydellisen tunnustamisen puuttuessa myös toteuttamaan käytännön toimia Kosovon ottamiseksi mukaan molempien virastojen toimintaan ja kehottaa komissiota laatimaan sopimuksia, jotka mahdollistaisivat Kosovon yhteistyön EU:n virastojen kanssa;
14. suhtautuu myönteisesti Kosovon poliisin alueellisen valmiusyksikön perustamiseen pohjoisessa osana Kosovon yhdistyneiden poliisivoimien rakentamisprosessia;
15. korostaa EULEXin puitteissa tehtyä tärkeää työtä oikeusvaltion vakiinnuttamiseksi Kosovon instituutioissa, mutta panee merkille laajan tyytymättömyyden EULEXin työn tuloksiin niin Kosovon serbien kuin albaanienkin joukossa; kehottaa EULEXia tämän vuoksi parantamaan toimintansa tehokkuutta, avoimuutta ja vastuullisuutta, tiedottamaan Euroopan parlamentille ja Kosovon parlamentille säännöllisesti toiminnastaan ja päätöksistään ja erityisesti osoittamaan konkreettisempia ja korkeatasoisempia tuloksia Kosovon ja Serbian viranomaisille sekä laajemmin väestön keskuudessa; painottaa, että on aloja, joilla odotetaan parannuksia, kuten valmiuksien kehittämistä koskevien tavoitteiden täsmällisempi määrittäminen ja niiden yhdistäminen erityisiin arviointiperusteisiin; painottaa, että parempaa koordinoitua tarvitaan ulkoisten ja sisäisten tavoitteiden osalta, EU:n toimielinten välillä sekä niiden ja Kosovon viranomaisten sekä kansainvälisen yhteisön välillä; kehottaa tässä yhteydessä EULEXia mahdollisuuksien mukaan priorisoimaan tavoitteitaan, optimoimaan resurssiansa ja henkilöstönsä käytön ja vauhdittamaan neuvoston YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täytäntöönpanosta osana Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (marraskuussa 2005) antaman toimenpideasiakirjan täytäntöönpanoa;
16. kehottaa Kosovon viranomaisia kunnioittamaan edelleen EULEXin toimeksiantoa ja tukemaan sen toimeenpanovallan käyttöä; panee merkille Kosovon hallituksen kiinnostuksen ottaa vastuulleen EULEXin toiminnot; korostaa, että EULEXin läsnäolo on tärkeää, jotta voidaan tukea 19. huhtikuuta 2013 tehdyn sopimuksen täytäntöönpanoa oikeusvaltion alalla; korostaa, että yleinen turvallisuus on välttämätöntä sopimusten menestyksekkään täytäntöönpanon kannalta; painottaa, että tarvitaan kiireesti toimenpiteitä tässä asiassa; korostaa, että yli 250 tapausta on tällä hetkellä EULEXin tutkittavana, mukaan luettuina järjestäytyneitä rikollisuutta, korruptiota, sotarikoksia ja muita vakavia syytöksiä koskevia tapauksia, joihin on sekaantunut muiden muassa kymmeniä poliittisten puolueiden virkailijoita; korostaa, että vastuun siirtämisen on aina tapahduttava asteittain, sen on perustuttava todelliseen edistykseen ja Kosovon kansalaisyhteiskunnan ja Kosovon tasavallan demokraattisten instituutioiden olisi osallistuttava siihen; kehottaa tämän vuoksi Kosovon hallitusta hyväksymään EULEXin toimivaltuuksien jatkamisen Kosovossa kesäkuun 2014 jälkeen;
17. kehottaa erityisesti sekä Kosovoa että Serbiaa tekemään aktiivisesti rakentavaa yhteistyötä EULEXin kanssa vastavuoroista oikeusapua koskevan sopimuksen täytäntöönpanossa, jotta voidaan vastata jatkuvasti lisääntyviin hakemuksiin, jotka koskevat omaisuutta Kosovossa;
18. tuomitsee voimakkaasti hyökkäyksen, jonka yhteydessä EULEXin virkailija sai surmansa 19. syyskuuta 2013 lähellä Zvečanin/Zvečanin kuntaa, ja vaatii ripeää tutkimusta asiasta; kehottaa kaikkia osapuolia välttämään kaikkia toimia, jotka voivat synnyttää jännitteitä;
19. korostaa jälleen, että tarvitaan paikallistason vastuunottoa ja osallistumista sovintoprosessiin, ja tuomitsee samalla molempien osapuolten nationalistisen retoriikan; katsoo, että Kosovon viranomaisten olisi ryhdyttävä uusiin päättäväisiin toimiin Kosovon serbien ja albaanien välisen luottamuksen rakentamiseksi erityisesti maan pohjoisosissa ja lähestyttävä serbejä ja muita vähemmistöjä varmistaakseen heidän yhteiskuntaan sopeutumisensa; kehottaa myös noudattamaan täysimääräisesti perustuslaillista periaatetta, jonka mukaan serbeille tarjotaan kaikki viralliset palvelut heidän omalla kielellään; korostaa samalla täysin kaksikielisen koulutuksen merkitystä; kannustaa kaikkia Kosovon serbejä ja heidän

Torstai 16. tammikuuta 2014

poliittisia edustajiaan hyödyntämään kaikkia Kosovon perustuslain heille tarjoamia mahdollisuuksia rakentavaan toimintaan politiikassa ja yhteiskunnassa ja osallistumaan aktiivisesti Kosovon instituutioihin Kosovon albaanien kanssa jakaakseen vastuun yhteiskunnallisesta kehityksestä ja instituutioiden kehittämisestä sekä kiinnittämään erityistä huomiota naisten osallistumiseen tähän prosessiin; panee tyytyväisenä merkille kunnallishallinnon organisoinnissa saavutetun edistyksen;

20. on tyytyväinen EU:n toimiin yhteisöjen väliseen vuoropuheluun ja sovintoon rohkaisemiseksi; kehottaa kaikkia toimijoita edelleen kiinnittämään tiiviisti huomiota EU:hun yhdentymisen teknisiin yksityiskohtiin sekä kansallisen sovinnon eleisiin;

21. painottaa, että vähemmistöjen suojelua ja kulttuurioikeuksia koskevan lainsäädännön täytäntöönpano on edelleen merkittävä haaste Kosovossa; painottaa tarvetta panna täytäntöön kulttuuriperintöä sekä Serbian ortodoksikirkkoa koskevaa lainsäädäntöä sekä romani-, askaali- ja egyptiläisyhteisöjä koskeva strategia ja toimintasuunnitelma, koska näiden tilanne aiheuttaa edelleen suurta huolta; on tyytyväinen jonkinasteiseen edistymiseen romanien, askaalien ja egyptiläisten elinolojen parantamisessa, mutta on edelleen huolestunut näiden tilanteesta, koska erityisesti lapsia on haavoittuvassa asemassa ja syrjäytyneinä; korostaa, että romanien tilannetta on käsiteltävä keskeisenä ihmisoikeuskysymyksenä; kehottaa viranomaisia ja komissiota kiinnittämään asianmukaista huomiota näiden yhteisöjen elinolosuhteiden parantamiseen, mukaan luettuna pääsy koulutuksen piiriin; painottaa kroatialaisten, bosnialaisten, askaalien, turkkilaisten, goranien ja Balkanin egyptiläisten vähemmistöjen asemaa ja kaksikielisen koulutuksen merkitystä, jotta varmistetaan, että nämä etniset vähemmistöt eivät koe jäävänsä poliittisesti eristyksiin;

22. on tyytyväinen komission myöntämään lisärahoitukseen liittymistä valmistelevasta tukivälineestä serbienemmistöisten kuntien tukemiseksi kaikkialla Kosovossa;

23. kehottaa Kosovon viranomaisia parantamaan oikeusjärjestelmän tehokkuutta, avoimuutta, vastuullisuutta ja puolueettomuutta ja kunnioittamaan sen riippumattomuutta, jotta varmistetaan, että kansalaiset ja yritykset luottavat oikeuslaitokseen, ja torjumaan tehokkaasti kaikenlaista naisiin kohdistuvaa väkivaltaa; kehottaa viranomaisia vahvistamaan ennakoivasti oikeusvaltiota erityisesti vähentämällä poliittista vaikutusvaltaa oikeuslaitoksessa, varmistamalla, että tuomareihin ja syyttäjiin kohdistetut kurinpidolliset seuraamukset toteutetaan, pyrkimällä edistämään syyttäjäneuvoston ja valtiosyyttäjän riippumattomuutta ja tehokkuutta sekä panemalla täytäntöön uuden rikoslain ja rikosprosessilain;

24. kehottaa viranomaisia sitoutumaan voimakkaammin aitoon oikeuslaitoksen uudistukseen ja valmiuksien kehittämiseen siten, että painotetaan oikeuslaitoksen henkilöstön ansioihin perustuvaa palvelukseenottoa, jotta selviydytään valtavasta asiamäärästä, sekä varmistamaan tuomareiden ja syyttäjien turvallisen työympäristön ilman poliittista puuttumista;

25. on erityisen huolestunut siitä, että korruption torjunnassa ei ole saavutettu merkittävää edistystä Kosovossa; katsoo, että korruptio on edelleen merkittävä haaste ja vakava este julkisten instituutioiden toiminnalle; pitää tämän osalta valitettavana, että vuonna 2006 perustetulla korruptiontorjuntavirastolla ei ole tutkintavaltuuksia; panee merkille, että Kosovon parlamentti hyväksyi uuden korruption vastaisen strategian sekä toimintasuunnitelman; kehottaa viranomaisia varmistamaan niiden täytäntöönpanon määrittämällä korruption vastaisten laitosten selkeät tehtävät ja vastuualat, jotta nämä saavat aikaan konkreettisia ja kestäviä tuloksia;

26. on edelleen huolestunut Kosovon heikosta todistajansuojelujärjestelmästä, joka on erittäin tärkeä korkean profiilin tapauksissa, ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita tekemään entistä enemmän yhteistyötä todistajien mahdolliseen uudelleensijoittamiseen liittyvissä asioissa;

27. on huolestunut merkittävän edistymisen puuttumisesta korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa ja erityisesti korkeasta järjestäytyneen rikollisuuden asteesta Pohjois-Kosovossa; panee merkille, että korruptio ja järjestäytynyt rikollisuus ovat levinneet Kosovossa laajalle ja että ne ovat Kosovon demokraattisen, yhteiskunnallisen ja taloudellisen kehityksen esteitä; painottaa, että Kosovon on ehdottomasti esitettävä konkreettista näyttöä tuloksista järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjunnassa; katsoo, että alueellinen strategia ja tehostettu yhteistyö alueen kaikkien maiden välillä ovat olennaisia, jotta näitä ongelmia voidaan ratkaista entistä tehokkaammin, erityisesti tehostamalla rajavalvontaa sekä toimia naisten ja lasten ihmiskaupan ja hyväksikäytön torjumiseksi, erityisesti seksuaalisen hyväksikäytön ja kerjäämiseen pakottamisen uhrien osalta; kehottaa keskustason ja paikallistason instituutioita tuottamaan konkreettisia

Torstai 16. tammikuuta 2014

tuloksia järjestäytyneen rikollisuuden, ihmiskaupan, huumekaupan ja asekaupan torjunnassa; painottaa kattavan, monialaisen ja uhreihin keskittyvän lähestymistavan sekä uhrien esteettömän avun, tuen ja suojelun saatavuuden merkitystä; pitää valitettavana, että EULEX ei ole juurikaan puuttunut korruptioon eikä järjestäytyneeseen rikollisuuteen;

28. korostaa välttämättömän julkishallinnon uudistuksen täytäntöönpanon sekä naisten ja vähemmistöjen edustajien lukumäärän lisäämisen merkitystä hallinnon kaikilla tasoilla; on yhä huolissaan, että monilla virkamiehillä on muitakin työpaikkoja, mikä periaatteessa voi johtaa eturistiriitoihin tai houkutella korruptioon;

29. kannattaa sotarikoksia koskevien syytetoimien jatkamista kansallisella tasolla ja pitää tärkeänä syytteeseen asettamista sodan aikaisista raiskauksista; pitää valitettavana, että vuonna 1999 käydyin Kosovon sodan seurauksena 1 869 henkilöä on edelleen kateissa; katsoo, että Kosovon ja Serbian viranomaisien on puututtava tähän asiaan pikaisesti elintärkeänä yhteisöjen välisen sovinnon ja alueen rauhallisen tulevaisuuden edellytyksenä ja korostaa, että Kosovon ja Serbian välisen vuoropuhelun jatkumisen kannalta yhteistyö kadonneiden henkilöiden löytämiseksi ja muut siirtymäkauden oikeusjärjestelyt on asetettava etusijalle;

30. kehottaa tässä yhteydessä Serbian viranomaisia avustamaan kaikin tavoin Serbiasta äskettäin löydettyjen kosovolaisten kadonneiden henkilöiden ruumiiden palauttamisessa ja jatkamaan etsimistä nimetyllä alueella, jonne kadonneita henkilöitä oletetaan haudatun;

31. kehottaa Kosovon ja Serbian viranomaisia tekemään yhteistyötä ja kantamaan täyden vastuun kestävän ratkaisun löytämiseksi maan sisäisten pakolaisten tilanteeseen; painottaa, että Kosovon viranomaisien on vahvistettava pyrkimyksiään löytää ratkaisu maan sisäisten pakolaisten ongelmaan EU:n assosiaatioprosessin yhteydessä, erityisesti mitä tulee omistusoikeutta koskevien kiistojen tehokkaaseen ratkaisemiseen;

32. kehottaa Kosovon viranomaisia ja naapurivaltioiden viranomaisia edelleen osoittamaan hyvää tahtoa sekä tekemään täysimääräistä yhteistyötä Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen joulukuussa 2010 antaman raportin jälkeen perustetun erityisen toimintaryhmän kanssa ja tukemaan sitä sekä erityisen toimintaryhmän toiminnasta mahdollisesti seuraavia syytetoimia ja rohkaisee vauhdittamaan sen työskentelyä;

33. kehottaa sekä keskushallinnon että paikallisen tason instituutioita panemaan ihmisoikeuslainsäädännön tehokkaasti täytäntöön ja edistämään monietnisen yhteiskunnan edelleen kehittämistä korostaen erityisesti kaikkien vähemmistöryhmiin kuuluvien koulutusta ja työllistämistä;

34. kannattaa virkamiesten ammatillisten valmiuksien parantamista ja kehottaa tämän osalta asianmukaisen lainsäädännön täytäntöönpanoon; on huolestunut tapauksista, joissa virkamiesten palvelukseenottamisessa ja nimityksissä on käytetty poliittista vaikutusvaltaa;

35. on huolestunut, että syrjintä on edelleen vakava ongelma, ja kehottaa viranomaisia toteuttamaan syrjimättömyyttä koskevan perustuslaillisen periaatteen; korostaa, että tarvitaan kattava syrjinnän vastainen strategia ja että syrjinnän kieltävä laki on pantava täysimääräisesti täytäntöön, jotta taataan EU:n perusoikeuskirjan mukaisesti kaikkien ihmisten yhdenvertaisuus etnisestä alkuperästä, uskonnosta, sukupuolesta, seksuaalisesta suuntautumisesta, iästä tai vammasta riippumatta;

36. panee merkille kolmen Kosovon kansalaisen syytteenpanon näiden osallisuudesta Kosovo 2.0 -hyökkäykseen 14. joulukuuta 2012 nuoris- ja urheilukeskuksen punaiseen halliin ja odottaa syytetyjen tulevan asianmukaisesti syytetyiksi;

37. painottaa, että vaikka ammattiyhdistyksiin liittymisen vapaus on lakisäateinen, työvoimaa ja ammattiyhdistyksiä koskevia perusoikeuksia on vielä parannettava; kannustaa Kosovoa vahvistamaan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua päätöksentekoprosessissa politiikan määrittelyn ja työmarkkinaosapuolten valmiuksien lisäämisen yhteydessä;

38. kehottaa Kosovon viranomaisia panemaan täysimääräisesti täytäntöön lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen ja suosittaa tarkistamaan toimintalinjoja lasten köyhyyden osalta, myös muuttamaan sosiaaliturvajärjestelmää sekä ottamaan käyttöön yleisen tarveharkintaisen lapsilisäjärjestelmän;

Torstai 16. tammikuuta 2014

39. on huolissaan korkeasta lapsikuolleisuudesta ja lasten köyhyydestä, Kosovon sosiaalisen suojelun järjestelmän tarjoamasta heikosta suojasta ja terveyspalvelujen käyttäjiltä perittävistä kalliista maksuista, jotka altistavat haavoittuvassa asemassa olevat perheet krooniselle köyhyydelle;

40. kehottaa vahvistamaan Kosovon suhteita kansainvälisiin kulttuuri- ja kulttuuriperintöinstituutioihin ja maan edustusta niissä, jotta voidaan edistää uskonnollisten ja kulttuuri-kohteiden ja muistomerkkien suojelua, ja että Kosovon edustusta eurooppalaisissa ja kansainvälisissä media- ja urheilujärjestöissä vahvistetaan, jotta kosovolaiset taiteilijat ja urheilijat voivat osallistua kaikkiin kansainvälisiin kulttuuritapahtumiin ja urheilukisoihin, Eurovision laulukilpailu, EM-kisat, MM-kisat ja olympialaiset mukaan lukien;

41. korostaa vapaiden ja riippumattomien tiedotusvälineiden merkitystä ja kehottaa komissiota edistämään ohjelmia, joilla kehitetään toimittajien laadukkuutta ja ammattitaitoa; painottaa kestävien julkisen palvelun tiedotusvälineiden merkittävää asemaa tässä; on huolissaan riippumattomien toimittajien suojelun puutteesta ja näihin kohdistuvasta painostuksesta; kehottaa Kosovon viranomaisia tarjoamaan kestävän rahoitusmekanismin julkisen palvelun tiedotusvälineille sekä saattamaan päätökseen näiden hallintoelimen jäsenten nimityksen; painottaa tarvetta varmistaa tiedotusvälineiden selkeät omistussuhteet sekä vapaa ja laadukas yleisradiotoiminta; tukee toimielinten pyrkimystä myöntää Kosovolle oma maantieteellinen aluetunnus internetissä;

42. korostaa aktiivisten ja riippumattomien kansalaisjärjestöjen keskeistä roolia maan demokraattisen poliittisen prosessin lujittamisessa ja vahvistamisessa ja integroituneen yhteiskunnan rakentamisessa; painottaa kansalaisjärjestöjen kanssa käytävän vuoropuhelun merkitystä ja korostaa kansalaisyhteiskunnan toimijoiden olennaisen tärkeää roolia sosiaalisia ja poliittisia asioita koskevan alueellisen yhteistyön lisäämisessä; panee tyytyväisenä merkille hallituksen parantaneen yhteistyötään kansalaisjärjestöjen kanssa ja kehottaa Kosovon viranomaisia käynnistämään jäsenellisen vuoropuhelun ja kuulemismekanismien kansalaisjärjestöjen kanssa poliittisen päätöksenteon osalta, mukaan lukien toimintapolitiikkaa ja lainsäädäntöä koskevat kuulemiset, sekä seuraamaan yhdyntymistä Euroopan unioniin;

43. panee merkille meneillään olevan valtion omaisuuden yksityistämisen prosessin, joka koskee erityisesti Kosovon posti- ja televiestintäyhtiötä; kehottaa Kosovon viranomaisia toteuttamaan käytännön toimia koko prosessin avoimuuden, vastuullisuuden ja legitimiuden lisäämiseksi esimerkiksi tiedottamalla ajoissa kaikille sidosryhmille;

44. kehottaa Kosovoa parantamaan pienten ja keskiuurten yritysten toimintaympäristöä siten, että vähennetään hallinnollista rasitetta ja siihen liittyviä kustannuksia, parannetaan rahoituksen saantia ja annetaan erityistä tukea uusille yrityksille; on hyvin tyytyväinen Kosovon ja Serbian kauppakamarien välisen yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittamiseen;

45. on tyytyväinen siihen, että Kosovosta tuli 17. joulukuuta 2012 Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin 66. jäsen; on tyytyväinen myös 8. toukokuuta 2013 hyväksytyyn valtiota koskevaan ensimmäiseen Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin kattavaan strategiaan, jolla edistetään osaltaan uudistusprosessin vauhdittamista ja tuetaan Kosovon taloutta, parannetaan ihmisten elämänlaatua, helpotetaan siirtymävaihetta ja edistetään alueen vakautta;

46. suhtautuu myönteisesti EU:n väliaikaiseen sitoumukseen antaa lisärahoitusta, jolla katetaan täysimääräisesti vanhan Kosovo A -voimalaitoksen purkamiskustannukset vuoteen 2017 saakka; kehottaa Kosovoa tehostamaan toimintaansa ja käynnistämään välittömästi tarvittavat konkreettiset toimet Kosovo A -voimalaitoksen purkamiseksi ja kehottaa tekemään Kosovon uudesta voimalaitoksesta täyden ympäristövaikutusten arvioinnin EU:n normien mukaisesti; kehottaa Kosovoa lisäksi työskentelemään uusiutuvan energian kehittämiseksi ja energialähteiden monipuolistamiseksi ja noudattamaan sitoumuksiaan, joiden mukaisesti energian kokonaistarpeesta 25 prosenttia saadaan uusiutuvasta energiasta vuoteen 2020 mennessä, ja korostaa tässä yhteydessä tarvetta kohdentaa entistä enemmän EU:n ja EBRD:n myöntämiä varoja energian säästämiseen, energiatehokkuuteen, alueellisiin energiamarkkinoihin integroitumiseen ja uusiutuvan energian hankkeisiin;

47. pitää valitettavana Kosovon viranomaisten viivytystä uskottavan ja tehokkaan ympäristöstrategian valmistelussa ja hyväksymisessä, erityisesti mitä tulee ympäristövaikutusten arviointia koskeviin sääntöihin ja EU:n ilmastotavoitteisiin;

48. panee huolestuneena merkille erityisesti nuorten korkean työttömyysasteen ja kehottaa hallitusta puuttumaan asiaan tarjoamalla nuorille asianmukaisia mahdollisuuksia ja suuntaamalla koulutusta työmarkkinoiden tarpeiden mukaiseksi;

Torstai 16. tammikuuta 2014

49. painottaa, että kaikkien alueen valtioiden olisi edistettävä ja kannustettava Kosovon jäsenyyttä alueellisissa yhteistyöjärjestöissä; tukee tässä yhteydessä Kosovon toimintaa alueellisissa järjestöissä ja kehottaa poistamaan kaikki esteet, jotta Kosovo voi liittyä näihin järjestöihin, myös Euroopan neuvostoon;
50. korostaa julkisen liikenteen kehittämisen merkitystä ja etenkin rautatieyhteyksien parantamisen ja uusien rautatieyhteyksien rakentamisen merkitystä kestävästä liikennejärjestelmästä osana; ehdottaa, että kaikkien Länsi-Balkanin maiden välille rakennetaan rajat ylittävä suurnopeusjunayhteys, joka liitetään EU:n Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon;
51. panee huolestuneena merkille Kosovon nykyisen taloustilanteen; painottaa, että taloustilastoja on parannettava, jotta taloudellista tilannetta voidaan arvioida ennen kuin määritellään keinot siihen puuttumiseksi;
52. kehottaa Kosovon viranomaisia pyrkimään parantamaan tilastotietojen luotettavuutta eurooppalaisten standardien ja kansainvälisten menetelmien mukaisesti;
53. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle sekä Kosovon hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0041

Islantia koskeva vuoden 2012 edistymiskertomus ja vaalien jälkeiset näkymät**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 Islantia koskevasta vuoden 2012 edistymiskertomuksesta ja vaalien jälkeisistä näkymistä (2013/2932(RSP))**

(2016/C 482/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen,
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 17. kesäkuuta 2010 tekemän päätöksen aloittaa liittymisneuvottelut Islannin kanssa,
 - ottaa huomioon Islannin liittymistä Euroopan unioniin koskeneen konferenssin tulokset,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Laajentumisstrategia sekä vuosien 2012 ja 2013 tärkeimmät haasteet” (COM(2012)0600) ja siihen liittyvän 10. lokakuuta 2012 hyväksytyyn Islantia koskevan vuoden 2012 edistymiskertomuksen,
 - ottaa huomioon aikaisemmat Islantia koskevat päätöslauselmansa ja erityisesti 7. heinäkuuta 2010 Islannin hakemuksesta Euroopan unionin jäseneksi ⁽¹⁾, 7. huhtikuuta 2011 Islantia koskevasta vuoden 2010 edistymiskertomuksesta ⁽²⁾ ja 14. maaliskuuta 2012 Islantia koskevasta vuoden 2011 edistymiskertomuksesta ⁽³⁾ antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon 14. tammikuuta 2013 hyväksytyyn sopimuksen liittymisneuvottelujen käymisestä parlamenttivaaleja edeltävänä aikana ja 22. toukokuuta 2013 hyväksytyyn Edistyspuolueen ja Itsenäisyyspuolueen hallitusohjelman,
 - ottaa huomioon Islannin ulkoministerin Gunnar Bragi Sveinssonin ja laajentumisesta ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaavan komission jäsenen Štefan Fülen 13. kesäkuuta 2013 antaman julkilausuman,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että Islanti täyttää Kööpenhaminan kriteerit ja että liittymisneuvottelut Islannin kanssa käynnistettiin 27. heinäkuuta 2010 neuvoston hyväksynnän jälkeen;
- B. ottaa huomioon, että neuvotteluille on avattu 27 lukua, joista 11 lukua on suljettu toistaiseksi;
- C. ottaa huomioon, että äskettäin valittu Islannin hallitus on keskeyttänyt liittymisprosessin ja valmistelee parhaillaan arviointia liittymisneuvotteluista ja Euroopan unionin kehityksestä Islannin parlamentissa (Althingi) asiasta käytävää keskustelua varten;
- D. ottaa huomioon, että Islannin hallitus on ilmoittanut, että liittymisneuvottelujen jatkaminen riippuu niitä edeltävästä kansanäänestyksestä;
1. toteaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaisesti ja Althingin puoltavan äänestystuloksen johdosta Islannin hallitus haki Euroopan unionin jäsenyyttä 17. heinäkuuta 2009;
 2. pitää myönteisenä mahdollisuutta, että Euroopan unioniin liittyy uusi jäsenvaltio, jossa on hyvin toimiva demokratia, vahvat instituutiot ja kansalaisyhteiskunta;
 3. toteaa, että Islannilla on hyvät yleiset valmiudet täyttää jäsenyysohjeet, sillä maa osallistuu jo Euroopan talousalueen toimintaan;
 4. korostaa liittymisneuvottelujen avoimuutta ja osallistavaa neuvotteluprosessia ja pitää myönteisenä, että neuvotteluille on avattu 27 lukua ja että 11 lukua on suljettu toistaiseksi, mikä on osoitus liittymisprosessissa saavutetusta hyvästä edistymisestä;

⁽¹⁾ EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 73.⁽²⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 89.⁽³⁾ EUVL C 251 E, 31.8.2013, s. 61.

Torstai 16. tammikuuta 2014

5. korostaa, että Euroopan unioni on edelleen täysin sitoutunut jatkamaan liittymisneuvotteluja ja saattamaan ne päätökseen;
 6. panee merkille, että viimeaikaisten mielipidetutkimusten mukaan valtaosa islantilaisista haluaa saattaa liittymisneuvottelut päätökseen;
 7. panee merkille, että Islanti on edelleen virallinen hakijamaa;
 8. panee merkille Islannin hallituksen päätöksen olla odottamatta liittymisneuvottelujen päättymistä ennen kansanäänestyksen järjestämistä; odottaa mielenkiinnolla Althingissa käytävää keskustelua ja uudelleentarkastelua liittymisneuvottelujen arvioinnista ja kehityksestä Euroopan unionissa; tarjoutuu osallistumaan mainitun arvioinnin valmisteluun; toivoo, että arviointi saadaan valmiiksi ajoissa ja odottaa tulevaa kehitystä koskevia päätöksiä, päätös liittymisneuvottelujen jatkamista koskevasta mahdollisesta kansanäänestyksestä mukaan luettuna;
 9. toivoo, että kansanäänestys järjestetään kohtuullisen ajan kuluessa;
 10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Islannin parlamentin puhemiehelle ja Islannin hallitukselle.
-

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0042

Etelä-Sudanin tilanne**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 Etelä-Sudanin tilanteesta (2014/2512(RSP))**

(2016/C 482/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Sudanista ja Etelä-Sudanista ja erityisesti 10. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman kansainvälisen yhteisön ponnisteluista Etelä-Sudanin kehityksen ja valtiorakenteiden kehittämisen alalla ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin 24. joulukuuta 2013 sekä 2. tammikuuta 2014 antamat julkilausumat Etelä-Sudanin tilanteesta,
- ottaa huomioon korkean edustajan tiedottajan 16. joulukuuta ja 28. joulukuuta 2013 antamat julkilausumat Etelä-Sudanin tilanteesta,
- ottaa huomioon neuvoston 22. heinäkuuta 2013 antamat päätelmät Sudanista ja Etelä-Sudanista,
- ottaa huomioon Euroopan unionin valtuuskunnan 20. joulukuuta 2013 antaman paikallisen julkilausuman,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 24. joulukuuta 2013 antaman päätöslauselman 2132 (2013) sekä 25. marraskuuta 2013 antaman päätöslauselman 2126 (2013),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetun 24. joulukuuta 2013 antaman julkilausuman, jossa hän kehotti Etelä-Sudanin johtoa hillitsemään siviiliväestöön kohdistuvaa hälyttävää väkivaltaa,
- ottaa huomioon 7. tammikuuta 2014 annetun humanitaarisen avun koordinoitotoimiston (OCHA) raportin nro 8 Etelä-Sudanin kriisistä,
- ottaa huomioon Etelä-Sudanin tilannetta koskevat neuvottelut, joita Afrikan unionin rauhan ja turvallisuuden neuvosto (PSC) vaati erityisesti Banjulissa 30. joulukuuta 2013 pitämässään kokouksessa ja joita vaadittiin myös hallitusten välisen kehitysviranomaisen (IGAD) Nairobissa 27. joulukuuta 2013 pidetyssä huippukokouksessa,
- ottaa huomioon IGADin erityisedustajien Jubaan tekemänsä matkan jälkeen 8. tammikuuta 2014 esittämän lausunnon, jolla pyrittiin saamaan hallituksen ja kapinallisten neuvottelut jälleen käyntiin,
- ottaa huomioon vuonna 2005 tehdyn Sudania koskevan kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen,
- ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2012 annettuun Afrikan unionin rauhan- ja turvallisuusneuvoston tiedonantoon sisältyvän Sudania ja Etelä-Sudania koskevan etenemissuunnitelman, jolle EU on antanut täyden tukensa,
- ottaa huomioon Afrikan unionin edustajakokouksen puheenjohtajan tohtori Nkosazana Dlamini-Zuman Afrikan unionin puolesta 4. tammikuuta 2014 antaman lehdistötiedotteen,
- ottaa huomioon IGADin toimeenpanevan sihteeristön 19. joulukuuta 2013 antaman lausunnon,
- ottaa huomioon tarkistetun Cotonoun sopimuksen,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon kansalaisyhteisönsä ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0546.

Torstai 16. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevan Afrikan peruskirjan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. toteaa, että selkkaus alkoi sen jälkeen, kun etniseen dinka-ryhmään kuuluva maan presidentti Salva Kiir syytti erotettua varapresidenttiään Riek Macharia, joka kuuluu etniseen nueri-ryhmään, presidenttiin kohdistuvan vallankaappauksen suunnittelusta; toteaa, että Riek Machar on kiistänyt yrittäneensä vallankaappausta;
- B. toteaa, että Etelä-Sudanin hallitus on pidättänyt 11 korkea-arvoista poliitikkoa, kuten entisen valtiovarainministerin ja Sudanin kansan vapautusliikkeen (SPLM) entisen pääsihteerin, syytettyinä presidentti Kiirin vastaisesta vallankaappausyrityksestä, jonka suunnitteluun heidän väitetään osallistuneen; toteaa, että presidentti Kiir hajotti koko hallituksen ja erotti varapresidentti Riek Macharin 23. heinäkuuta 2013;
- C. korostaa, että nykyiseen konfliktiin olisi löydettävä demokraattinen poliittinen ratkaisu, jolla viitotettaisiin tietä demokraattisesti hyväksytyille instituutioille, joiden varaan voitaisiin rakentaa uusi valtio, joka syntyi itsenäisyydestä järjestetyn kansanäänestyksen tuloksena; toteaa, että kansalaisyhteiskunta on vaatinut ongelman rauhanomaista poliittista ratkaisua;
- D. toteaa, että Etelä-Sudanin selkkauksen osapuolet aloittivat IGADin johdolla neuvottelut Addis Abebassa 7. tammikuuta 2014; toteaa, että neuvottelujen keskeisiä kysymyksiä ovat vihollisuuksien lopettaminen, humanitaaristen käytävien avaaminen, poliittiset vangit sekä siviilien suojeleminen;
- E. panee merkille, että epävakaus, taistelut ja sotilaallisten joukkojen liikekannallepano on jatkunut käynnissä olevista rauhanneuvotteluista huolimatta; panee merkille, että hallituksen joukot pyrkivät parhaillaan valloittamaan uudelleen Borin, joka on viimeinen vielä kapinallisten hallussa oleva osavaltion pääkaupunki;
- F. panee merkille, että Yhdysvaltain lähettiläs Donald Booth ja Etelä-Sudanin naapurimaiden lähettiläät tapasivat Riek Macharin 11. tammikuuta 2014 ja yrittivät sisällyttää molempien osapuolien ehdotukset tulitaukoa koskevaan asiakirjaluonnokseen;
- G. panee merkille, että 8. tammikuuta 2014 kymmenet ihmiset järjestivät Jubassa rauhanmarssin, jossa he tuomitsivat presidentin ja syrjäytetyn varapresidentin leirien väliset taistelut;
- H. huomauttaa, että meneillään oleva konflikti, johon on sittemmin liittynyt myös etnisiä näkökohtia, juontaa juurensa Sudanin kansan vapautusliikkeen/-armeijan jakautumisen vuonna 1991 Salva Kiirin tukemaan, liikkeen edesmenneen johtajan Garangin ryhmittymään sekä Riek Macharin ryhmittymään, joka asetti kyseenalaiseksi Garangin johtajuuden;
- I. panee merkille, että YK:n turvallisuusneuvosto on hyväksynyt päätöslauseelman, jonka mukaan Etelä-Sudaniin lähetetään vahvistuksena 5 500 sotilasta ja 440 poliisia YK:n Etelä-Sudanin operaation kokonaisvahvuuden kasvattamiseksi;
- J. ottaa huomioon, että 15. joulukuuta 2013 presidentin turvamiesten välillä syttyi sotilaallisia yhteenottoja Etelä-Sudanin pääkaupungissa Jubassa sijaitsevilla sotilaskasarmeilla; toteaa, että taistelut alkoivat levitä Juban ulkopuolelle Jonglein ympäristössä sijaitsevalle alueelle;
- K. toteaa, että on esitetty todisteita laittomista joukkoteloituksista, ihmisiin kohdistuneista hyökkäyksistä heidän etnisen alkuperänsä vuoksi sekä mielivaltaisista pidätyksistä ja että 6. tammikuuta 2014 löydettiin ainakin kolme joukkohautautuspaikkaa;
- L. toteaa, että YK:n mukaan tuhansia on surmattu ja yli sadattuhannet siviilit ovat joutuneet siirtymään asuinseuduiltaan Etelä-Sudanin kriisin johdosta, minkä lisäksi kymmenet tuhannet ihmiset YK:n tukikohdissa eri puolilla maata tarvitsevat kiireesti terveydenhuoltopalveluita, puhdasta vettä ja parempaa saniteettihuoltoa; toteaa, että Ugandasta ja Etiopiasta suojaa etsivien eteläsudanilaisten määrä on kasvanut jyrkästi; ottaa huomioon, että 14. tammikuuta 2014 Valkoisella Niilillä sattuneessa lauttaonnettomuudessa hukkui ainakin 200 siviiliä heidän yrittäessään paeta Malakalin kaupungin yhteenottoja;
- M. toteaa, että jatkuvat vihollisuudet ovat suurin humanitaarisen avun perillesaannin este; toteaa, että elintarvikkeiden saanti on edelleen rajoitettua eri puolilla maata ja peruselintarvikkeita ja ravintoa tarvitaan erityisesti Borissa ja Bentiussa; panee merkille, että väkivalta ja väestön siirtyminen ovat johtaneet elannon menetykseen ja vaikuttaneet erityisesti ravinnonlähteisiin, mikä voi viime kädessä johtaa ravintokriisiin;

Torstai 16. tammikuuta 2014

- N. ottaa huomioon, että viime aikoina nuba-heimoon kuuluvat ihmiset ovat joutuneet hyökkäysten, laittomien surmien ja joukkoraiskausten uhreiksi ja Nuba-vuorilla asuvia siviilejä on pidätetty mielivaltaisesti; ottaa huomioon, että joulukuun 2013 kahden viimeisen viikon aikana Sudanin hallitukset miliisit ja sotilaalliset joukot hyökkäsivät turvallisuusjoukkoihin kuuluvien ryhmien tukemina monille Kaduglin ja Dillanjin kaupunkien ympäristössä sijaitseville alueille, tuhannet siviilit pakenivat kodeistaan ja tietoja on saatu laittomista surmista ja naisten joukkoraiskauksista; huomauttaa, että kriisi uhkaa levitä nykyistä huomattavasti laajemmalle alueelle, joka on jo altis epävakaisuudelle, ja paikalla toteutettavissa kansainvälisissä toimitissa tämä tosiseikka on pidettävä jatkuvasti mielessä;
- O. panee merkille, että itäafrikkalaiset naapurimaat, kuten Kenia ja Etiopia, ovat painostaneet molempia osapuolia rauhaan; panee merkille, että Uganda on presidentti Kiirin pyynnöstä lähettänyt 1 200 sotilasta ja sotilaallista kalustoa lentokentän ja valtion rakennusten kaltaisten kohteiden turvaksi;
- P. toteaa, että YK:n avunantopyynnön seurauksena käynnistettiin 4. tammikuuta 2014 unionin pelastuspalvelumekanismi tukemaan Etelä-Sudania luontoissuorituksina annettavalla avulla tarjoamalla majoitusta, lääkinnällisiä tarvikkeita, lääkkeitä, hyvinvoinnin edellyttämiä tarvikkeita ja ruokaa;
- Q. ottaa huomioon, että Etelä-Sudanin tasavalta on maailman köyhimpiä ja vähiten kehittyneitä maita ja 50 prosenttia sen väestöstä elää köyhyysrajan alapuolella, äitiyskuolleisuus on maailman suurinta, imeväiskuolleisuus on korkeimpien joukossa maailmassa, lukutaidottomuus noin 75 prosenttia ja vain kolmanneksella väestöstä on saatavillaan puhdasta vettä; toteaa, että ruokaan liittyvä epävarmuus on uhkana yli miljoonalle ihmiselle vuosittain; panee merkille, että kansalaisjärjestöt tarjoavat noin 80 prosenttia kaikista terveydenhuolto- ja peruspalveluista Etelä-Sudanissa ja avustustyöntekijöihin ja apuresursseihin kohdistuva jatkuva vihamielisyys ja hyökkäykset vähentävät ihmisten mahdollisuuksia saada humanitaarista apua;
- R. toteaa, että EU ilmoitti antavansa 50 miljoonaa euroa Etelä-Sudanissa toteutettavaan humanitaariseen toimintaan; toteaa, että EU:n humanitaarisen avun määrä on tähän mennessä 170 miljoonaa euroa varainhoitovuosille 2013–2014;
- S. toteaa, että avustusvirastot julkistivat 31. joulukuuta 2013 Etelä-Sudanin kriisiä koskevan suunnitelman; toteaa, että OCHA on esittänyt vetoamuksen 166 miljoonan Yhdysvaltain dollarin saamiseksi kriisiapuun ja arviolta 628 000 ihmisen auttamiseksi tammikuusta maaliskuuhun 2014;
- T. ottaa huomioon, että valtiorakenteiden kehittäminen ja niiden vahvistaminen edellyttää pitkän aikavälin perspektiivisiä sekä kansainvälisen yhteisön vankkaa, ennustettavissa olevaa ja jatkuvaa osallistumista;
1. tuomitsee jyrkästi taistelujen uusimman leimahtamisen Etelä-Sudanissa ja kehottaa kaikkia osapuolia laskemaan aseensa ja lopettamaan välittömästi väkivallan, joka on aiheuttanut kuolonuhreja, vammoja ja vahinkoa siviiliväestölle ja johtanut 200 000 ihmisen siirtymiseen asuinseuduiltaan siitä lähtien, kun kriisi alkoi joulukuussa 2013;
 2. on hyvin huolissaan väkivallan äskettäisestä kiihtymisestä Etelä-Sudanissa, koska sillä on ollut vakavia humanitaarisia, turvallisuuteen liittyviä, poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia jo hauraassa ja tulenarassa maassa ja se voi johtaa koko Itä-Afrikan alueen epätasapainoon; on erityisen huolissaan selkkauksen etnisestä ulottuvuudesta; korostaa, että vallan tavoittelu väkivallan tai etnisen jaon avulla on vastoin demokraattista oikeusvaltion periaatetta ja kansainvälistä oikeutta;
 3. tuomitsee kaikki tietoon tulleet ihmisoikeusloukkaukset ja väärinkäytökset ja kehottaa kaikkia osapuolia lopettamaan välittömästi myös pakolaisiin, siirtymään joutuneisiin henkilöihin, naisiin sekä haavoittuviin väestöryhmiin samoin kuin toimittajiin kohdistuvat ihmisoikeusloukkaukset; vaatii saattamaan ihmisoikeusloukkauksiin ja seksuaaliseen väkivaltaan syyllistyneet vastuuseen; katsoo, että presidentti Kiirin ja Riek Macharin olisi tehtävä kaikkensa pysäyttääkseen heidän komennossaan olevien sotilaiden väestöön kohdistamat väärinkäytökset;
 4. kehottaa kaikkia osapuolia noudattamaan kansainvälistä humanitaarista sekä ihmisoikeuksia koskevaa oikeutta ja kehottaa päästämään humanitaariset järjestöt maahan ja suojelemaan niitä, koska ne tulevat auttamaan kärsivää siviiliväestöä; kehottaa myös avaamaan humanitaarisia käytäviä avun sekä tarvikkeiden toimittamiseksi perille; toteaa, että muutama ulkomaisen avun järjestö on jo vetäytynyt Etelä-Sudanista ja että jäljellä olevien on vaikea täyttää maan sisällä asuinseuduiltaan siirtymään joutuneiden siviilien tarpeet; toteaa myös, että nämä avustajajärjestöt eivät edelleenkään pääse monille alueille, joilla uskotaan kymmenien tuhansien ihmisten yhä odottavan tai etsivän apua;

Torstai 16. tammikuuta 2014

5. kehottaa kumpaakin osapuolta pyrkimään sopimukseen ja kannattaa kaikilta osin Addis Abebassa parhaillaan käynnissä olevia neuvotteluita; vaatii välitöntä tulitaukoa ja kehottaa toteuttamaan toimia, joiden avulla löydetään keino saada aikaan pysyvä rauha ja vakaus; kehottaa hallitusta ja kapinallisia aloittamaan ehtoitta osallistavan ja kokonaisvaltaisen poliittisen keskustelun vilpittömässä hengessä neuvottelujen saattamiseksi onnistuneesti päätökseen; pitää myönteisinä Afrikan unionin ja IGADin toimia osallistavan vuoropuhelun ja sovittelun edistämiseksi;
 6. kehottaa vapauttamaan kaikki poliittiset vangit ja erityisesti 11 korkea-arvoista poliitikkoa, joiden pidättäminen hiertää rauhanneuvotteluissa;
 7. kehottaa kaikki Etelä-Sudanin naapurimaita ja alueellisia vallankäyttäjiä toimimaan tiiviissä yhteistyössä, jonka tavoitteena on parantaa maan ja alueen turvallisuustilannetta ja löytää keino, jolla nykyiseen kriisiin löydetään rauhanomainen ja pysyvä poliittinen ratkaisu; korostaa, että erityisesti yhteistyö Sudanin kanssa merkitsisi yhteyksien parantumista sen jälkeen, kun sisällissodan viholliset olivat jälleen lähellä selkkausta öljynhintaa ja rajoja koskevien kiistojen vuoksi vuoden 2012 alussa;
 8. pitää myönteisenä Afrikan unionin rauhan ja turvallisuuden neuvoston päätöstä perustaa komitea tutkimaan ihmisoikeusrikkomuksia ja muita väärinkäytöksiä ja ehdottamaan tapoja ja keinoja, joiden avulla voidaan varmistaa vastuullisuus, sovinto ja tilanteen normalisoituminen kaikkien yhteisöjen välillä; suhtautuu myönteisesti YK:n Etelä-Sudanissa toteutettavan operaation (UNMISS) ihmisoikeuksien loukkaamista koskevien tutkintavalmiuksien vahvistamiseen YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston tuella;
 9. ottaa huomioon Sudanin vakavat poliittiset levottomuudet ja aseelliset selkkaukset ja pitää siksi valitettavana EU:n korkean edustajan päätöstä lopettaa EU:n Sudanin ja Etelä-Sudanin erityisedustajan mandaatti; on sitä mieltä, että ilman nimitettyä Sudanista ja Etelä-Sudanista vastaavaa Euroopan unionin erityisedustajaa unioni jää kansainvälisten neuvottelujen ja toimien sivustakatsojaksi; kehottaa siksi korkeaa edustajaa kumoamaan tämän päätöksen ja jatkamaan Sudania ja Etelä-Sudania käsittelevän erityisedustajan mandaattia;
 10. kehottaa kansainvälistä yhteisöä täyttämään Etelä-Sudanille ja koko alueelle antamansa rahoitussitoumukset ja ottamaan käyttöön resursseja, joiden avulla voidaan vastata välittömästi Etelä-Sudanin yhä pahenevaan humanitaariseen tilanteeseen;
 11. on huolissaan laajalle levinneestä korruptiosta; on huolestunut myös siitä, että tällainen korruptio sumentaa vapaan ja oikeudenmukaisen demokratian, vakauden ja talouskasvun näkymiä;
 12. pitää myönteisenä päätöstä UNMISSin vahvistamisesta lisäämällä sotilas- ja poliisivoimia, parantamalla logistiikkaa sekä lisäämällä siviilihenkilöstöä; korostaa kuitenkin, että siviilien suojelu on ensisijaisesti valtion tehtävä; pitää myönteisinä YK:n erityisedustajan ja UNMISSin päällikön Hilde Johnsonin toimia;
 13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Etelä-Sudanin ja Sudanin hallitukselle, Etelä-Sudanin ihmisoikeuskomissaarille, Etelä-Sudanin lakiasäättävälle kansalliskokoukselle, Afrikan unionin toimielimille, hallitusten väliselle kehitysviranomaiselle, AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajille sekä YK:n pääsihteerille.
-

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0043

Asunnottomia koskeva EU:n strategia**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 asunnottomuutta koskevasta EU:n strategiasta (2013/2994(RSP))**

(2016/C 482/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 2 ja 3 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 9, 14, 151 ja 153 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston uudistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja erityisesti sen 31 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 34 ja 36 artiklan,
 - ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi: Eurooppalaiset puitteet sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle” (COM(2010)0758),
 - ottaa huomioon rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
 - ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2008 antamansa kannanoton kodittomuuden poistamiseen⁽²⁾,
 - ottaa huomioon joulukuussa 2010 pidetyn EU:n konsensuskonferenssin,
 - ottaa huomioon 14. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman asunnottomuutta koskevasta EU:n strategiasta⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit, mukaan luettuna Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpano vuosina 2014–2020” (COM(2013)0083),
 - ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Confronting Homelessness in the European Union” (SWD(2013)0042),
 - ottaa huomioon 11. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman sosiaalisesta asuntotuotannosta Euroopan unionissa⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon kuusi periaatetta, jotka asunnottomuutta käsitellyt ministerien pyöreän pöydän kokous hyväksyi Leuvenissa 1. maaliskuuta 2013 pidetyssä kokouksessa puheenjohtajavaltio Irlannin aloitteesta;
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että kaikki ihmiset syntyvät vapaina ja heillä on yhtäläinen ihmisarvo ja yhtäläiset oikeudet ja että jäsenvaltiot ovat vastuussa näiden oikeuksien edistämisestä ja varmistamisesta;

⁽¹⁾ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.⁽²⁾ EUVL C 259 E, 29.10.2009, s. 19.⁽³⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 101.⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0246.

Torstai 16. tammikuuta 2014

- B. ottaa huomioon, että asunnottomuus loukkaa ihmisarvoa ja ihmisoikeuksia; toteaa, että asunto on yksi ihmisen perustarpeista ja ihmisarvoisen elämän ja sosiaaliseen osallisuuden edellytys;
- C. toteaa, että asunnottomuudesta on tullut EU:n köyhyyden vastaisen toimintalinjan prioriteetti Eurooppa 2020 -strategiassa ja sen lippulaivahankkeessa ”köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi” sekä EU:n sosiaalisia investointeja koskevassa paketissa; katsoo kuitenkin, että köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen nykyinen taso vaarantaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteen köyhyysuhan alla elävien ja sosiaalisesti syrjäytyneiden määrän vähentämisestä vähintään 20 miljoonalla;
- D. toteaa, että asunnottomuus on köyhyyden ja huono-osaisuuden räikein muoto ja on viime vuosina lisääntynyt lähes kaikissa jäsenvaltioissa;
- E. ottaa huomioon, että talous- ja rahoituskriiseistä eniten kärsineissä jäsenvaltioissa asunnottomien määrä on lisääntynyt ennennäkemättömällä tavalla;
- F. panee merkille, että sosiaaliseen asuntotuotantoon turvautuvien henkilöiden sosiaalisessa ja perhesuhdeprofiilissa on tapahtunut muutoksia ja että tällaisen asumismuodon kysyntä on lisääntynyt;
- G. ottaa huomioon, että eräissä jäsenvaltioissa on puutetta sosiaalisesti tuotetuista asunnoista ja että kohtuuhintaisten asuntojen tarve kasvaa;
- H. ottaa huomioon, että useat EU:n elimet, kuten työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvosto (EPSCO), alueiden komitea, Euroopan talous- ja sosiaalikomitea ja Euroopan parlamentti ovat kehottaneet komissiota laatimaan asunnottomuutta koskevan EU:n strategian tai vastaavan ohjelman;
- I. ottaa huomioon, että asunnottomuus on luonteeltaan monitahoinen ongelma ja edellyttää monitahoista poliittista ratkaisua;
- J. ottaa huomioon, että on lisääntyvää näyttöä siitä, että asuntojen saatavuutta korostavat toimintamallit ovat tehokkaimpia asunnottomuuden torjunnassa;
- K. ottaa huomioon, että asunnottomuus saa yhä enemmän huomiota talouspolitiikan eurooppalaisessa ohjausjaksossa ja että eräät jäsenvaltiot ovat ottaneet asunnottomuuden yhdeksi köyhyyden vastaisista prioriteeteistaan vuosien 2012 ja 2013 kansallisissa uudistusohjelmissa;
- L. ottaa huomioon, että EU:n nykyinen poliittinen toimintakehys ja sosiaalinen todellisuus kentällä antavat suunnan asunnottomuutta koskeville tehostetuille ja kunniahimoisemmille toimille EU:n tasolla;
- M. ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltioilla on maailman edistynein sosiaaliturvajärjestelmä, jossa kansalaisille suunnatut sosiaalietuudet ovat kaikkein korkeimmat;
- N. ottaa huomioon, että välitön vastuu asunnottomuuden torjunnasta kuuluu jäsenvaltiolle ja erityisesti alue- ja paikallisviranomaisille ja että EU:n strategialla on täydentävä tehtävä;
- O. ottaa huomioon, että komission vahvempi rooli on mahdollinen sen toimivallan nykyisillä aloilla noudattaen toissijaisuusperiaatetta;
- P. ottaa huomioon, että yhä useammilla jäsenvaltioilla on kokonaisvaltainen asunnottomuutta koskeva strategia ja että ne voisivat hyötyä eurooppalaisesta yhteistyöstä toimintalinjojensa edelleen kehittämisessä;
- Q. toteaa, että köyhyys ei ole rikos ja että asunnottomuus ei ole rikos eikä valittu elämäntapa;
1. korostaa, että kodittomat ponnistelevat selvittääkseen elämässä ja että heidän on pakko elää epäinhimillisissä olosuhteissa;

Torstai 16. tammikuuta 2014

2. kehottaa komissiota viipymättä laatimaan unionin asunnottomuutta koskevan strategian Euroopan parlamentin asunnottomuutta koskevasta strategiasta 14. syyskuuta 2011 antaman päätöslauselman sekä unionin muiden toimielinten ja elinten esittämien ehdotusten mukaisesti;
3. katsoo, että asunnottomuutta koskevassa EU:n strategiassa olisi noudatettava täysimääräisesti perussopimusta, jonka mukaan kansallisilla, alueellisilla ja paikallisilla viranomaisilla on ”keskeinen asema ja laaja harkintavalta tarjota, tilata ja järjestää yleistä taloudellista etua koskevia palveluja siten, että ne vastaavat mahdollisimman hyvin käyttäjien tarpeita”; katsoo, että vastuu asunnottomuuden torjunnasta kuuluu jäsenvaltioille ja että EU:n asunnottomuutta koskevan strategian olisi siten tuettava jäsenvaltioita tämän vastuun kantamisessa niin tehokkaasti kuin mahdollista niin, että samalla noudatetaan täysimääräisesti toissijaisuusperiaatetta;
4. kehottaa komissiota perustamaan korkean tason asiantuntijaryhmän tukemaan komissiota EU:n asunnottomuutta koskevan strategian valmistelussa ja edelleen kehittämisessä;
5. kehottaa komissiota kiinnittämään asianmukaista huomiota asunnottomuuteen maakohtaisissa erityissuosituksissa niille jäsenvaltioille, joissa tarvitaan kiireellisesti asunnottomuutta koskevaa edistymistä; kehottaa jäsenvaltioita edelleen tehostamaan asunnottomuuden sisällyttämistä kansallisiin uudistusohjelmiinsa;
6. painottaa, että olisi kerättävä kattavia ja vertailukelpoisia tietoja asunnottomuudesta asunnottomia leimaamatta; painottaa, että tiedonkeruu on edellytys tehokkaiden toimintalinjojen kehittämiselle, jotta asunnottomuus voidaan lopulta poistaa;
7. suhtautuu myönteisesti Euroopan sosiaalirahastosta annetun uuden asetuksen säännöksiin, jotka koskevat sellaisten osoittimien käyttöönottamista, joilla seurataan asunnottomia tai asuntomarkkinoilta syrjäytyneitä koskevien investointien vaikuttavuutta; kehottaa komissiota hyödyntämään näiden uusien välineiden täyden potentiaalin;
8. kehottaa komissiota käyttämään työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevaa ohjelmaa EU:n strategian pääasiallisena rahoituslähteenä, jolla rahoitetaan tutkimusta ja kansainvälistä vaihtoa, ja kehittämään edelleen yhteistyötä keskeisten eurooppalaisten sidosryhmien kanssa;
9. kehottaa komissiota valtavirtaistamaan asunnottomuuden kaikilla asiaankuuluvilla EU:n politiikan aloilla;
10. kehottaa komissiota keskittymään asunnottomuutta koskevassa EU:n strategiassa seuraaviin ensisijaisiin aiheisiin;
 - asuntojen saatavuutta koskevat lähestymistavat asunnottomuuteen,
 - rajatylittävä asunnottomuus,
 - asunnottomille tarjottavien palvelujen laatu,
 - asunnottomuuden ehkäiseminen,
 - nuorten asunnottomuus;
11. muistuttaa 14. syyskuuta 2011 asunnottomuudesta hyväksymästään päätöslauselmasta EU:n asunnottomuutta koskevan strategian keskeisten osatekijöiden kannalta ja korostaa erityisesti seuraavia osatekijöitä;
 - asunnottomuuden säännöllinen eurooppalainen seuranta,
 - asunnottomuutta koskevien toimintatapojen ja palvelujen tutkimus ja tiedonkeruu,
 - asunnottomuutta koskevien toimintatapojen ja palvelujen sosiaalinen innovointi;
12. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään sosiaalista ja kohtuuhintaista asuntotuotantoa, joka on mukautettu kaikkein heikoimmassa asemassa olevien yksilöiden tarpeisiin, jotta voidaan estää sosiaalinen syrjäytyminen ja asunnottomuus;
13. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan kansainvälisiä ihmisoikeussopimuksia ja täysin kunnioittamaan allekirjoittamia sopimuksia, mukaan luettuina Euroopan unionin perusoikeuskirja, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva YK:n kansainvälinen yleissopimus ja Euroopan neuvoston tarkistettu sosiaalinen peruskirja;

Torstai 16. tammikuuta 2014

14. kehottaa jäsenvaltioita välittömästi lopettamaan asunnottomien pitäminen rikollisina ja muuttamaan syrjivät käytännöt, joilla estetään asunnottomia saamasta sosiaalipalveluja ja pääsemästä suojaan;
 15. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston (FEAD) resursseja sekä muiden ohjelmien, kuten Euroopan sosiaalirahaston (ESR), resursseja asunnottomien tilanteen parantamiseksi ja sosiaalisen osallisuuden ja työmarkkinoille integroitumisen edistämiseksi;
 16. kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n puheenjohtajavaltiota järjestämään asunnottomien asioista vastaavien EU:n ministerien säännöllisiä eurooppalaisia pyöreän pöydän kokouksia, jotka puheenjohtajavaltio Irlanti aloitti maaliskuussa 2013; kehottaa komissiota antamaan käytännöllistä ja taloudellista tukea näille kokouksille;
 17. kehottaa jäsenvaltioita syventämään yhteistyötään keskinäisen oppimisen ja parhaiden käytäntöjen vaihdon tehostamiseksi ja kehittämään yhteisiä poliittisia toimintalinjoja;
 18. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa laatiessaan kattavia asunnottomuutta koskevia strategioita, jotka perustuvat asuntojen saatavuuden parantamiseen ja joissa keskitytään vahvasti ennaltaehkäisyyn;
 19. katsoo, että jäsenvaltioiden ja niiden paikallisviranomaisten olisi yhteistyössä vuokralaisjärjestöjen kanssa toteutettava tehokkaita ennaltaehkäiseviä toimia häättöjen lukumäärän vähentämiseksi;
 20. kehottaa neuvostoa harkitsemaan suosituksen antamista takuusta, jolla turvattaisiin, että kenenkään EU:ssa ei ole pakko nukkua ulkona siksi, että saatavana ei ole (hätämajoitus)palveluja;
 21. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään kansallisia käytäntöjä yhdessä asianmukaisten apujärjestöjen kanssa neuvonnan ja majoituksen järjestämiseksi asunnottomille;
 22. korostaa, että olisi pikaisesti torjuttava kaikenlaista asunnottomien syrjintää ja kokonaisten yhteisöjen syrjäytymistä;
 23. painottaa, että oikeus asuntoon on ratkaisevan tärkeää kaikkien muiden oikeuksien käytön kannalta, mukaan luettuina monet poliittiset ja sosiaaliset oikeudet;
 24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, alueiden komitealle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, sosiaalisen suojelun komitealle ja Euroopan neuvostolle.
-

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0044

Oikeuksien puolustajien ja oppositioaktivistien tilanne Kambodžassa ja Laosissa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 oikeuksien puolustajien ja oppositioaktivistien tilanteesta Kambodžassa ja Laosissa (2014/2515(RSP))**

(2016/C 482/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Kambodžasta ja Laosista,
- ottaa huomioon EU:n julkilausumat 4. tammikuuta 2014 Kambodžassa esiintyneistä työkiistoihin liittyvistä väkivaltaisuuksista ja 23. syyskuuta 2013 Kambodžan uudesta parlamentista,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan Catherine Ashtonin tiedottajan antaman lausunnon 29. heinäkuuta 2013 järjestetyistä Kambodžan vaaleista,
- ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan 5. elokuuta 2013 antaman raportin Kambodžan ihmisoikeustilanteesta,
- ottaa huomioon Equitable Cambodia and Inclusive Development International -järjestön vuonna 2013 julkaiseman raportin "Bittersweet harvest – A Human Rights Impact Assessment of the European Union's Everything But Arms Initiative in Cambodia" (Euroopan unionin "Kaikki paitsi aseet" -aloitteen vaikutukset ihmisoikeuksiin Kambodžassa),
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Kambodžan kuningaskunnan välillä vuonna 1997 tehdyn yhteistyösopimuksen,
- ottaa huomioon korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan Catherine Ashtonin tiedottajan 21. joulukuuta 2012 antaman lausunnon Sombath Somphonon katoamisesta Laosissa,
- ottaa huomioon Euroopan kehitys yhteistyökumppanien 19. marraskuuta 2013 antaman lausunnon Laosin demokraattisen kansantasavallan pyöreän pöydän keskustelujen yhteydessä,
- ottaa huomioon 1. joulukuuta 1997 tehdyn EU:n ja Laosin demokraattisen kansantasavallan välisen yhteistyösopimuksen,
- ottaa huomioon vuonna 2008 annetut ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat,
- ottaa huomioon tahdonvastaisia katoamisia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja 18. joulukuuta 1992 annetun YK:n julkilausuman kaikkien ihmisten suojelemisesta tahdonvastaiselta katoamiselta,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon kansalaisyhteiskuntaa ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen vuodelta 1966,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,

Kambodža

- A. toteaa, että tekstiilityöntekijöiden osoitettua 3. tammikuuta 2014 rauhanomaisesti mieltään palkankorotusten puolesta turvallisuusjoukot avasivat mielenosoituksen muututtua väkivaltaiseksi tulen kovin ammuksin mielenosoittajia vastaan, jolloin viisi henkilöä kuoli ja yli 30 haavoittui; toteaa, että turvallisuusjoukot tyhjänsivät 4. tammikuuta 2014 voimakeinoin Vapauden puiston, jonne oppositiota edustavat aktivistit olivat kokoontuneet;
- B. ottaa huomioon, että viimeaikaisten tapahtumien yhteydessä on pidätetty 23 henkilöä, myös oikeuksien puolustajia, ja että eri tietojen mukaan heitä on hakattu ja kidutettu;
- C. ottaa huomioon, että poliisin läsnäolon kiristämien jännitteiden vuoksi mielenosoitukset on kielletty;

Torstai 16. tammikuuta 2014

- D. ottaa huomioon, että vapaus kokoontua rauhanomaisesti on kirjattu Kambodžan perustuslakiin, ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 20 artiklaan ja kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 21 artiklaan;
- E. ottaa huomioon, että Kambodžan kansallisen pelastuksen puolueen (CNRP) johtajat Sam Rainsy ja Kem Sokha on määrätty ilmoittautumaan Phnom Penhin kunnalliseen tuomioistuimeen 14. tammikuuta 2014 kuulustelua varten; ottaa huomioon, että Sam Rainsy ja Kem Sokha voivat saada tuomion yhteiskunnallisiin levottomuuksiin yllyttämisestä;
- F. ottaa huomioon, että viranomaiset eivät ryhtyneet kaikkiin tarvittaviin toimiin korjatakseen vaaliprosessin keskeisiä puutteita, esimerkiksi lisäämällä äänestäjälueteloiden luotettavuutta, varmistamalla tasapuolisen pääsyn tiedotusvälineisiin ja estämällä valtion resurssien käytön, myös virkamiesten ja puolustusvoimien edustajien kampanjoinnin;
- G. ottaa huomioon, että kuningas armahti Sam Rainsyn 14. heinäkuuta 2013 ja että Rainsy saattoi tämän jälkeen palata Kambodžaan; toteaa kuitenkin, että Sam Rainsy ei saanut takaisin oikeuttaan äänestää ja asettua ehdolle vaaleissa;
- H. toteaa, että vaalien tulosten julkistamisen jälkeen CNRP käynnisti syyskuussa 2013 kolme päivää kestäneet rauhanomaiset joukkomielenosoitukset parlamentin virallisia tuloksia vastaan; toteaa, että hallitus vastasi kyseisiin väkivallattomiin mielenosoituksiin lähettämällä paikalle suuren joukon aseistettuja poliiseja;
- I. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien puolustajiin kohdistuu jatkuvaa häirintää, mikä ilmenee mielivaltaisina pidätyksinä ja heille langettuina tuomiona, jotka perustuvat väärin tai liioiteltuihin syytteisiin ihmisoikeuksien rauhanomaisesta käytöstä, ja että kyseistä häirintää harjoitetaan rankaisemattomuuden ilmapiirissä;
- J. toteaa, että ihmisoikeustilanne Kambodžassa on erittäin haasteellinen, mikä johtuu erityisesti hallituksen, valtuutetun ja virallista tukea ja suojelua nauttivien yksityisten toimijoiden toimeenpanemista järjestelmällisistä maananastuksista ja mainittujen tahojen korruptoituneisuudesta;
- K. ottaa huomioon, että Kambodžan ihmisoikeustilannetta käsittelevä YK:n erityisraportoija vierailee maassa virallisesti 12.–17. tammikuuta 2014;
- L. ottaa huomioon, että EU on Kambodžan suurin yksittäinen tuen antaja;
- M. toteaa, että monien kansainvälisten yhtiöiden, myös eurooppalaisten yhtiöiden, väitetään olleen mukana maa- ja metsätalouden loukkaamisessa erityisesti sokerialalla; toteaa, että Coca-Cola-yhtiö lupasi marraskuussa 2013 soveltaa nollatoleranssia maan pakkolunastuksiin, joista ei makseta korvauksia;

Laos

- N. ottaa huomioon, että ihmisoikeus- ja ympäristöaktivistin, kansalaisyhteiskunnan johtohenkilön ja ennen yhdeksättä ASEM-huippukokousta Vientianessa lokakuussa 2012 järjestetyn yhdeksännen Asia-Europe People's Forumin yhteispuheenjohtajan Sombath Somphonon väitetään joutuneen tahdonvastaisen katoamisen uhriksi 15. joulukuuta 2012 Vientianessa; toteaa, että Sombath Somphonon perhe ei ole pystynyt tavoittamaan häntä kyseisen päivän jälkeen toistuvista paikallisviranomaisille esittämistään vetoamuksista sekä lähialueilla suorittamistaan etsinnöistä huolimatta;
- O. ottaa huomioon, että suhteista Kaakkois-Aasian maihin ja Kaakkois-Aasian alueellisen yhteistyön liittoon (ASEAN) vastaavan valtuuskunnan 28. lokakuuta 2013 Laosiin tekemän vierailun yhteydessä Sombath Somphonon katoaminen otettiin esille Laosin viranomaisten kanssa;
- P. ottaa huomioon, että olennaiset tapaukseen liittyvät kysymykset, kuten se, onko katoamista tutkittu vai ei, ovat edelleen ratkaisematta yli vuosi Sombath Somphonon katoamisen jälkeen ja että Laosin viranomaiset ovat torjuneet ulkomaiden tarjoaman avun katoamisen tutkimiseksi;
- Q. toteaa, että Laosin eurooppalaiset kumppanit pitävät Sombath Somphonon selittämätöntä katoamista hyvin vakavana kysymyksenä ja hallituksen tapauksen yhteydessä antamia lausuntoja riittämättöminä ja epäuskottavina;
- R. toteaa, että kansalaisjärjestöt vaativat 15. joulukuuta 2013 uutta tutkimusta Sombath Somphonon katoamisesta; toteaa, että tahdonvastaisia katoamisia käsittelevä YK:n työryhmä kehotti 16. joulukuuta 2013 Laosin hallitusta tekemään kaikkensa Sombath Somphonon löytämiseksi, hänen kohtalonsa ja sijaintinsa selvittämiseksi sekä syyllisten saattamiseksi oikeuden eteen;

Torstai 16. tammikuuta 2014

- S. ottaa huomioon, että tahdonvastaisia katoamistapauksia on ollut useita muitakin; ottaa huomioon, että tähän päivään mennessä yhdeksän muun Laosin turvallisuusjoukkojen marraskuussa 2009 eri puolilla maata mielivaltaisesti pidättämän henkilön – kahden naisen, Kingkeon ja Somchitin, ja seitsemän miehen, Soubinhin, Souanen, Sinpasongin, Khamsonen, Noun, Somkhitin ja Sourignan – olinpaikka on edelleen tuntematon;
- T. toteaa, että Laosin talouskasvu on ollut Kaakkois-Aasian nopeinta viime vuosina ja että kansalaisyhteiskunnan toiminta on elintärkeää sen varmistamiseksi, että ihmisoikeuksia ei lyödä laimin Laosin nopeassa kehityksessä;

Kambodža

1. ilmaisee osanottonsa uhrien omaisille; tuomitsee Kambodžan turvallisuusjoukkojen suhteettoman ja liiallisen voimankäytön, joka on johtanut kuolonuhreihin ja loukkaantumisiin;
2. kehottaa Kambodžan viranomaisia hillitsemään mielenosoittajiin kohdistettavia toimenpiteitä ja muistuttaa, että viranomaisten voimankäyttöön on aina sovellettava laillisuuden, tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden periaatteita;
3. kehottaa Kambodžan viranomaisia vapauttamaan välittömästi ne 23 henkilöä, jotka on pidätetty perusteettomasti;
4. kehottaa Kambodžan viranomaisia tutkimaan rauhanomaisten mielenosoittajien kuolemantapaukset ja loukkaantumiset perusteellisesti ja saattamaan niistä vastuussa olevat henkilöt edesvastuuseen;
5. on huolissaan Kambodžan oikeuksien puolustajista ja oppositioaktivistien tilanteesta; tuomitsee kaikki Kambodžassa poliittisin perustein nostetut syytteen poliitikan arvostelijoita, oppositio poliitikkoja, ihmisoikeusaktivisteja ja maanomistusoikeuksia ajavia aktivisteja vastaan sekä näille annetut tuomiot; tähdentää, että viranomaisten on varmistettava ihmisoikeuksia puolustavien henkilöiden ja organisaatioiden oikeuksien suojeleminen, mukaan luettuna oikeus arvostella ja vastustaa hallituksen politiikkaa rauhanomaisesti järjestämällä julkisia protesteja ja lakkoja;
6. kehottaa Kambodžan hallitusta lujittamaan demokratiaa ja oikeusvaltion periaatteita, kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia sekä kumoamaan viipymättä julkisille kokoontumisille asetetun kiellon;
7. kehottaa Kambodžan hallitusta tunnustamaan poliittisen opposition oikeutetun roolin maan talouden ja politiikan kehittämisessä; kehottaa Kambodžan viranomaisia luopumaan viipymättä haasteista, joita on esitetty CNRP:n johtajia Sam Rainsya ja Kem Sokhaa, maan opettajajärjestön CITA:n sekä maan ammattiliiton CCFU:n johtajaa Rong Chhunia vastaan;
8. panee huolestuneena merkille, että vaalivilppisyyksiä esitetään edelleen; kehottaa poliittisia puolueita tekemään yhteistyötä ilmenneiden virheiden kartoittamiseksi ja sopimaan vaaliprosessin parantamisesta, erityisesti äänestäjälueellon uudistamisesta, tiedotusvälineisiin pääsemisestä ja tasapainoisesta raportoinnista ja keskusvaalilautakunnasta sekä rakenteellisista uudistuksista Kambodžan pitkän aikavälin kehitystä tukevalla aloilla, mukaan lukien maan oikeuslaitoksen ja kansalliskokouksen uudistaminen sekä muut hyvää hallintotapaa ja demokratiaa edistävät toimenpiteet;
9. kehottaa Kambodžan hallitusta suostumaan siihen, että riippumaton ja kansainvälistä apua saava tahoo tutkii väitteet heinäkuun 2013 vaaleihin liittyvästä vaalivilpistä ja muista säännönvastaisuuksista;
10. kehottaa Kambodžan hallitusta ja parlamenttia antamaan ja panemaan täytäntöön lakeja, joilla varmistetaan oikeusjärjestelmän riippumattomuus poliittisesta valvonnasta ja korruptoitumattomuus;
11. kehottaa Kambodžan hallitusta perustamaan kansallisen ihmisoikeusasioita käsittelevän instituution, tekemään täyttä yhteistyötä YK:n menettelyjen puitteissa ja erityisesti päästämään tuomareiden ja lakimiesten riippumattomuutta käsittelevän YK:n erityisraportoijan ja rauhanomaisen kokoontumisen vapautta käsittelevän YK:n erityisraportoijan maahan;
12. kehottaa Kambodžan hallitusta lopettamaan kaikki hädöt ja lopettamaan maassa tehtyjen häätöpäätösten toimeenpanon, kunnes maahan on saatu avoin ja vastuuvollisuuteen perustuva oikeudellinen järjestelmä ja politiikka, jolla varmistetaan, että hädöt toteutetaan ainoastaan kansainvälisten normien mukaisesti; kehottaa huolehtimaan siitä, että kansainväliset yhtiöt eivät saa hyötyä suoraan hädöistä suorittamatta oikeudenmukaista korvausta;

Torstai 16. tammikuuta 2014

13. pitää myönteisenä, että Kambodžan ihmisoikeustilannetta käsittelevä YK:n erityisraportoija kävi maassa 12.–17. tammikuuta 2014, ja pyytää maan hallitusta noudattamaan hänen raportissaan annettuja suosituksia;
14. pitää myönteisenä esimerkiksi äskettäin käynnistettyä vaatealan teollisuuden avoimuutta koskevaa aloitetta, jonka sekä tuottaja- että kuluttajamaiden hallitukset, vaatealalla ja kansalaisyhteiskunta suunnittelivat yhdessä ja jolla pyritään pääsemään sopimukseen kattavista ja yhteisesti valvotuista työelämän normeista;
15. vaatii unionin toimielimiä, jäsenvaltioita sekä eurooppalaisia ja monikansallisia yhtiöitä tukemaan aktiivisesti kyseistä aloitetta ja vastaavia aloitteita sekä soveltamaan eettisiä ja sosiaalisesti vastuullisia yrityskäytänteitä, mihin sisältyy oikeudenmukaisten työelämän normien ja elannon takaaminen, ammattiyhdistysten perustamista ja työehtosopimusten neuvottelemista koskevien oikeuksien tunnustaminen sekä turvallisten ja inhimillisten työolojen varmistaminen kaikille työntekijöille;
16. kehottaa komissiota ryhtymään kiireellisesti toimenpiteisiin niiden havaintojen perusteella, joita tehtiin arvioitaessa äskettäin, miten EU:n ”Kaikki paitsi aseet” -aloite on vaikuttanut Kambodžassa ihmisoikeuksien kannalta; kehottaa komissiota harkitsemaan sellaisen kriteerin sisällyttämistä aloitteeseen, jonka mukaan tästä aloitteesta hyötymään pyrkivissä vähiten kehittyneissä maissa veloitettaisiin vientiyritykset osoittamaan, että ne eivät ole häätäneet ihmisiä näiden mailta ja kodeista maksamatta asianmukaista korvausta;
17. kehottaa komission varapuheenjohtajaa/ korkeaa edustajaa seuraamaan tiiviisti Kambodžan tilannetta;

Laos

18. kehottaa Laosin hallitusta selvittämään, miten Sombath Somphonon olinpaikkaa koskevat tutkimukset ovat edenneet, vastaamaan hänen katoamiseensa liittyviin moniin epäselviin kysymyksiin sekä pyytämään ja ottamaan vastaan apua ulkomaisilta rikostutkinnan ja lainvalvonnan asiantuntijoilta;
19. katsoo Laosin hallituksen reagoimattomuuden herättävän epäilyjä siitä, että viranomaisilla on saattanut olla jotain tekemistä Somphonon sieppaamisen kanssa;
20. kehottaa komission varapuheenjohtajaa/ korkeaa edustajaa seuraamaan tiiviisti, miten Laosin hallituksen tutkimukset Sombath Somphonon katoamisesta edistyvät;
21. kehottaa EU:n jäsenvaltioita pitämään Sombath Somphonon tapausta edelleen esillä Laosin hallituksen kanssa; tähdentää, että tahdonvastaiset katoamiset ovat edelleen merkittävä este Laosin jäsenyydelle YK:n ihmisoikeusneuvostossa;
22. kehottaa Laosin hallitusta teettämään perusteellisen, puolueettoman ja tehokkaan tutkimuksen kaikista tahdonvastaisista katoamisista koskevista väitteistä; kehottaa hallitusta puuttumaan kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien, myös ilmaisunvapauden, yhdistymisvapauden ja rauhanomaista kokoontumista koskevan vapauden, tukahduttamiseen Laosissa ja varmistamaan, että kaikkien ihmisoikeuksien puolustajien, aktivistien, vähemmistöjen ja kansalaisyhteiskunnan jäsenten oikeuksia kunnioitetaan ja suojellaan, sekä suojelemaan uskonnon- tai vakaumuksenvapautta koskevaa oikeutta;
23. kehottaa Laosin hallitusta ratifioimaan viivytyksettä kaikkien henkilöiden suojelemista tahdonvastaiselta katoamiselta koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka maa allekirjoitti vuonna 2008;
24. kehottaa Laosin viranomaisia varmistamaan sellaisten uudistusten edistämisen, joilla taataan keskeisten ihmisoikeuksien kunnioittaminen, ja muistuttaa Laosia sen kansainvälisistä velvoitteista, joita sen ratifioimista ihmisoikeussopimuksista aiheutuu;
25. on huolissaan Laosissa ilman korvausta toteutetuista pakkolunastuksista ja hädöistä sekä korruptiosta;

o

o o

26. pyytää puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, ihmisoikeuksista vastaavalle Euroopan unionin erityisedustajalle, EU:n jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, ASEAN:n sihteeristölle, YK:n pääsihteerille, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle, Kambodžan kuningaskunnan hallitukselle ja kansalliskokoukselle sekä Laosin hallitukselle ja parlamentille.

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0045

Bangladeshin äskettäiset vaalit**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 Bangladeshin äskettäisistä vaaleista (2014/2516(RSP))**

(2016/C 482/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon antamansa päätöslauselmat Bangladeshista, erityisesti 21. marraskuuta 2013 Bangladeshin ihmisoikeuksista ja tulevista vaaleista ⁽¹⁾, 23. toukokuuta 2013 Bangladeshin työoloista sekä terveys- ja turvallisuusnormeista äskettäisten tehdaspalojen ja rakennuksen romahtamisen jälkeen ⁽²⁾, 14. maaliskuuta 2013 Bangladeshin tilanteesta ⁽³⁾ ja 17. tammikuuta 2013 viimeaikaisista kuolonuhreista tekstiilitehtaiden tulipaloissa erityisesti Bangladeshissa ⁽⁴⁾ antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin 9. tammikuuta 2014 Euroopan unionin puolesta antaman julkilausuman Bangladeshin parlamenttivaaleista ja korkean edustajan Catherine Ashtonin 30. marraskuuta 2013 antaman lausuman Bangladeshin parlamenttivaalien valmistelusta,
 - ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin tiedottajan 20. joulukuuta 2013 antaman lausuman Bangladeshiin lähetettävästä EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnasta,
 - ottaa huomioon 1. joulukuuta 2013 julkaistun YK:n ihmisoikeusvaltuutetun Navi Pillayn lehdistötiedotteen ”Political brinkmanship driving Bangladesh to the edge”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Bangladeshissa pidettiin 5. tammikuuta 2014 parlamenttivaalit edellisen ja nykyisen pääministerin sheikki Hasinan johtaman väliaikaisen hallituksen alaisuudessa ja että sheikki Hasina oli poistanut Bangladeshin perinteisen puolueettomaan väliaikaiseen hallitukseen perustuvan järjestelmän perustuslakiin tehdyllä 15. muutoksella;
- B. toteaa, että vuosi 2013 on tiettävästi ollut Bangladeshin itsenäistymisen jälkeisen historian väkivaltaisimman vuosi ja että erityisesti vaaleja edeltävälle vaiheelle ja vaalien ajankohdalle on ollut tyypillistä laajamittainen väkivalta, tilanteen lukkiutuminen, lakot ja äänestäjien pelottelu, johon oppositio on pääasiallisesti syyllistynyt, ja että yli 300 ihmistä on saanut surmansa vuoden 2013 alusta lähtien, ainakin 18 on kuollut vaalipäivänä ja Bangladeshin heikko talous on lamaantunut tämän seurauksena;
- C. toteaa, että Bangladeshin kansallispuolueen (BNP) johtama oppositio liittoutuma, joka on vaatinut ”puolueetonta” väliaikaista hallitusta, boikotoi vaaleja ja että sen seurauksena hallitseva Awami League voitti vaalit suurimmaksi osaksi ilman vastustusta ja vaalipiireistä yli puolet jäi ilman vastaehdokkaita ja äänestäjien osallistuminen oli vähäistä; toteaa, että vaalilautakunnan täytyi tietojen mukaan keskeyttää äänestäminen yli 300 äänestyspaikalla väkivallan takia;
- D. toteaa, että Bangladeshin kahdella suurimmalla puolueella on pitkät jyrkän vastakkainasettelun ja epäluulon perinteet, mikä saattaa vaaraan Bangladeshissa viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana tapahtuneen vaikuttavan yhteiskunnallisen ja taloudellisen edistyksen;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0516.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0230.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0100.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0027.

Torstai 16. tammikuuta 2014

- E. ottaa huomioon, että Óscar Fernández-Tarancon johtama YK:n työryhmä, joka pyrki välittämään kompromississa, päätti viisipäiväisen vierailunsa 5. lokakuuta 2013 läpimurtoa saavuttamatta;
- F. ottaa huomioon, että YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon ilmoitti pitävänsä valitettavana, että osapuolet eivät päässeet sopimukseen ennen vaaleja, ja kehotti kaikkia osapuolia varmistamaan rauhanomaisen toimintaympäristön, jossa ihmiset voivat säilyttää oikeutensa kokoontua ja ilmaista mielipiteensä;
- G. ottaa huomioon, että EU:n ja Bangladeshin suhteet ovat olleet pitkään hyvät muun muassa kumppanuutta ja kehitystä koskevan yhteistyösopimuksen seurauksena; toteaa, että EU ei kuitenkaan lähettänyt vaalitarkkailuvaltuuskuntaa maahan, koska opposition ehdokkaiden puuttuessa edustuksellisten vaalien vaatimukset eivät täytyneet;
- H. ottaa huomioon, että Bangladeshin vaalilautakunta on julistanut vaalit vapaiksi, oikeudenmukaisiksi ja uskottaviksi ja että uusi hallitus on vannonut virkavalan uudelleen valitun pääministerin sheikki Hasinan johdolla; toteaa, että äänestysprosentti näissä vaaleissa oli erittäin alhainen, 40 prosenttia hallituksen lukujen mukaan, 20 prosenttia Dhkassa toimivien diplomaattien mukaan ja vieläkin alhaisempi opposition edustajien mukaan;
- I. toteaa, että oppositiojohtaja Khaleda Zian liikkumisvapautta on rajoitettu, muita merkittäviä BNP:n jäseniä on äskettäin pidätetty ja lukuisia BNP:n kannattajia on tietojen mukaan piiloutunut kostotoimien pelossa;
- J. toteaa, että BNP-oppositio jatkaa yhteistyötään Jamaat-e-Islamin ja siitä irtautuneen Hafezat-e-Islam -ryhmän kanssa ja että niitä pidetään väkivaltaisuuksien pääasiallisina alullepanijoina;
- K. toteaa, että 12. joulukuuta 2013 Jamaat-e-Islamin huomattavimmasta johtohahmosta Abdul Quader Mollasta tuli ensimmäinen henkilö, joka teloitettiin Bangladeshin itsenäisyys sodan aikana tehdyistä rikoksista ja että kansainvälisiä rikoksia käsittelevän tuomioistuimen toimet ovat olleet suurta vastustusta herättäneitä kysymyksiä vaaleissa, koska kuusi seitsemästä sotarikoksiin syylliseksi todetuista henkilöistä tuomittiin kuolemaan;
- L. toteaa, että vaalien aikana ja niiden jälkeen tuhansia heikommassa asemassa oleviin vähemmistöryhmiin kuuluvia kansalaisia, erityisesti hinduja, on joutunut tietävästi Jammata-e-Islamin jäsenten tekemien hyökkäysten kohteeksi ja heitä on ajettu pois kodeistaan osittain rikostuomioistuimen oikeudenkäynteihin liittyvistä syistä, koska monet syyttäjän todistajista ovat hinduja;
- M. toteaa, että ainakin yksi kansainvälisiä rikoksia käsittelevän tuomioistuimen todistajista, Mustafa Howlader, surmattiin hänen kotonaan 10. joulukuuta 2013;
1. tuomitsee jyrkästi surmat ja väkivaltaisuuudet, joita puhkesi ennen tammikuussa 2014 pidettyjä vaaleja ja niiden aikana kaikkialla maassa, sekä erityisesti hyökkäykset uskonnollisia ja kulttuurisia vähemmistöjä sekä muita heikommassa asemassa olevia ryhmiä vastaan; ilmaisee vakavan huolensa siitä, että Bangladeshin jokapäiväinen elämä on lamaantunut lakkojen ja lukkiutuneen tilanteen sekä kahden poliittisen leirin vastakkainasettelun takia;
 2. kehottaa Bangladeshin hallitusta lopettamaan välittömästi kaikki turvallisuusjoukkojen käyttämät painostusmenetelmät, mukaan luettuina summittainen tulittaminen kovilla panoksilla ja pidätettyjen kiduttaminen, sekä vapauttamaan oppositiopoliitikot, joita on pidätetty mielivaltaisesti; kehottaa tutkimaan nopeasti, riippumattomasti ja avoimesti viimeaikaiset väkivaltaiset kuolemantapaukset ennen vaaleja ja niiden jälkeen sekä saattamaan oikeuteen niihin syyllistyneet, mukaan luettuina ne, jotka työskentelevät turvallisuuspalvelussa;
 3. korostaa Bangladeshin mainetta maalliseen valtioon kuuluvana suvaitsevana yhteiskuntana ja kehottaa Bangladeshin viranomaisia suojelemaan vaarassa olevia etnisiä ja uskonnollisia vähemmistöjä entistä enemmän ja varmistamaan, että kaikki yhteisöjen välisestä väkivallasta vastuussa olevat asetetaan syytteeseen tehokkaasti;

Torstai 16. tammikuuta 2014

4. on vilpittömän pahoillaan, että Bangladeshin parlamentti ja poliittiset puolueet eivät ole onnistuneet sopimaan vaaleja koskevasta osallistavasta mekanismista, ja kehottaa hallitusta ja oppositiota pikaisesti asettamaan Bangladeshin edut etusijalle ja etsimään kompromissia, jolla Bangladeshin kansalle annettaisiin mahdollisuus ilmaista demokraattista valintaa koskeva mielipiteensä edustavalla tavalla; katsoo, että kaikki vaihtoehdot olisi otettava huomioon, ennenaikaiset vaalit mukaan luettuina, jos kaikki lailliset poliittiset puolueet haluavat asettaa ehdokkaita ja tarjota äänestäjille valinnanmahdollisuuden;
 5. kehottaa EU:ta pyydettyäessä käyttämään kaikki sen ulottuvilla olevat keinot tällaisen prosessin edistämiseksi ja hyödyntämään täysimääräisesti kaikkia resursseja, erityisesti kansanvaltaa ja ihmisoikeuksia koskevaa eurooppalaista välinettä ja vakautusvälinettä; kehottaa myös demokration osastoa tekemään Bangladeshista painopistealueen parlamentaarista demokratiaa edistävän toimiston toimissa;
 6. katsoo, että Bangladeshin tulevaisuuden vuoksi puolueiden, jotka ovat maineeltaan demokraattisia, on kehitettävä keskinäisen kunnioituksen kulttuuria; kehottaa BNP-puoluetta yksiselitteisesti etäännyttämään Jaamat-e-Islami- ja Hafezat-e-Islam -ryhmiä;
 7. korostaa, että terroritekoihin syyllistyvät puolueet olisi kieltävä;
 8. toteaa, että merkittävistä puutteistaan huolimatta kansainvälisiä rikoksia käsittelevällä tuomioistuimella on ollut merkittävä rooli oikeussuojan ja päätösten antamisessa uhreille sekä Bangladeshin itsenäisyysodasta kärsineille henkilöille;
 9. ilmaisee kuitenkin huolensa siitä, että Bangladeshissa kuolemaantuomittujen määrä on nousussa rikostuomioistuimen tuomitsemien kuuden henkilön lisäksi ja että erityisesti 152 sotilasta tuomittiin kuolemaan verisestä kapinasta vuonna 2009, ja pitää valitettavana, että Abdul Quader Molla teloitettiin äskettäin; kehottaa hallitusta ja parlamenttia kumoamaan kuolemanrangaistuksen ja muuntamaan kaikki kuolemanrangaistukset; kehottaa myös viranomaisia laatimaan nopeasti tehokkaan mekanismin, jolla suojellaan todistajia kansainvälisiä rikoksia käsittelevään tuomioistuimeen vietyjen tapausten yhteydessä;
 10. kehottaa hallitusta myös tarkistamaan tieto- ja viestintätekniikkaa koskevaa asetusta sekä terrorismin torjuntaa koskevaa asetusta, joita edellisen hallituksen aikana tiukennettiin, mikä voi johtaa kansalaisten mielivaltaiseen kriminalisointiin;
 11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, ihmisoikeuksia käsittelevälle EU:n erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n pääsihteerille, YK:n ihmisoikeusneuvostolle sekä Bangladeshin hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0046

Äskettäiset toimet homo- ja biseksuaalien, transihmisten sekä intersukupuolisten henkilöiden kriminalisoimiseksi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 äskettäisistä toimista homo- ja biseksuaalien, transihmisten sekä intersukupuolisten henkilöiden kriminalisoimiseksi (2014/2517(RSP))

(2016/C 482/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen, Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan sekä Intian perustuslain,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 17. kesäkuuta 2011 antaman päätöslauselman A/HRC/17/19 ihmisoikeuksista, seksuaalisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä,
- ottaa huomioon sopimuksen Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimuksen) muuttamisesta toisen kerran ja erityisesti sen 8 artiklan 4 kohtaan ja 9 artiklaan sisältyvät ihmisoikeuslausekkeet,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, 3 artiklan 5 kohdan ja 21 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 10 artiklan, jotka velvoittavat unionin ja jäsenvaltiot vaalimaan ja puolustamaan yleismaailmallisia ihmisoikeuksia ja suojelemaan yksilöitä kansainvälisissä suhteissaan,
- ottaa huomioon neuvoston 24. kesäkuuta 2013 hyväksymät suuntaviivat homo- ja biseksuaalien, transihmisten sekä intersukupuolisten henkilöiden (HLBTI) kaikkien ihmisoikeuksien edistämiseksi ja suojelemiseksi,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan 20. joulukuuta 2013 antaman julkilausuman homoseksuaalisuuden vastaisen lakiesityksen hyväksymisestä Ugandassa,
- ottaa huomioon Catherine Ashtonin 15. tammikuuta 2014 antaman julkilausuman, jossa hän ilmaisee huolensa siitä, että samaa sukupuolta olevien avioliitot kieltävä lakiesitys on hyväksytty ja vahvistettu laiksi Nigeriassa,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman lesboihin kohdistuvasta väkivallasta ja homo- ja biseksuaalien, transihmisten sekä intersukupuolisten henkilöiden (HLBTI) oikeuksista Afrikassa ⁽¹⁾, 13. kesäkuuta 2013 vahvistamansa kannan esityksestä neuvoston päätökseksi Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä Cotonoussa 23 päivänä kesäkuuta 2000 allekirjoitetun ja ensimmäisen kerran Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2005 muutetun kumppanuussopimuksen muuttamista toisen kerran koskevan sopimuksen tekemisestä ⁽²⁾ ja 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2012 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2009 antamansa päätöslauselman Ugandassa tehdystä homoseksuaalisuuden vastaisesta lakiesityksestä ⁽⁴⁾, 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman Ugandasta ja Bahatin lakiesityksestä sekä homo- ja biseksuaalien sekä transihmisten syrjinnästä ⁽⁵⁾ ja 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Ugandasta: David Katon surmaaminen ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 349 E, 29.11.2013, s. 88.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0273.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0575.

⁽⁴⁾ EUVL C 286 E, 22.10.2010, s. 25.

⁽⁵⁾ EUVL C 169 E, 15.6.2012, s. 134.

⁽⁶⁾ EUVL C 188 E, 28.6.2012, s. 62.

Torstai 16. tammikuuta 2014

- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2012 ⁽¹⁾ ja 4. heinäkuuta 2013 ⁽²⁾ antamansa päätöslauselmat Nigerian tilanteesta,
 - ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n ja Intian vapaakauppasopimusneuvottelujen tilanteesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että kaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisina arvoltaan ja oikeuksiltaan; toteaa, että kaikilla valtioilla on velvollisuus estää yksilön ominaisuuksiin, kuten seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin ja sukupuolen ilmaisuun, perustuva väkivalta, vihan lietsominen ja leimaaminen;
- B. huomauttaa, että samaa sukupuolta olevien aikuisten vapaaehtoista seksuaalista kanssakäymistä pidetään vielä rikoksena peräti 78 maassa ja että tällaisista ”rikoksista” voidaan langettaa kuolemanrangaistus seitsemässä maassa (Iran, Jemen, Mauritania, Nigerian tietyt osat, Saudi-Arabia, Somalian tietyt osat ja Sudan); toteaa, että tällaiset oikeudelliset rajoitukset ovat vanhentuneita homo- ja biseksuaalien, transihmisten sekä intersukupuolisten henkilöiden (HLBTI) oikeuksien yleisesti valtavirtaistuttua viime vuosikymmeninä, ja huomauttaa, että monista maista saatujen myönteisten kokemusten olisi oltava esimerkkinä HLBTI-henkilöiden tilanteen parantamiseksi maailmanlaajuisesti;
- C. toteaa, että samaa sukupuolta olevien vapaaehtoisesta seksuaalisesta kanssakäymisestä oli jo aiemmin rangaistu Ugandassa 14 vuoden vankeustuomiolla ja Nigeriassa seitsemän vuoden vankeustuomiolla (tai sen 12:ssa šaria-lakia soveltavassa osavaltiossa kuolemantuomiolla) ja että sen rikosoikeudellinen rangaistavuus oli poistettu Intiassa Delhin ylioikeuden vuonna 2009 antamalla tuomiolla;
- D. ottaa huomioon, että Ugandan parlamentti hyväksyi 20. joulukuuta 2013 homoseksuaalisuuden vastaisen lakiesityksen, jonka mukaan HLBTI-henkilöiden oikeuksien tukemisesta voidaan langettaa jopa seitsemän vuoden vankeusrangaistus ja HLBTI-henkilöiden ilmiantamatta jättämisestä jopa kolmen vuoden vankeusrangaistus ja jonka mukaan ”rikoksensuusiijoille” tai HI-virustartunnan saaneille rikoksentekeijöille voidaan langettaa elinkautinen vankeusrangaistus, ja toteaa, että samaa sukupuolta olevien vapaaehtoinen seksuaalinen kanssakäyminen on jo rikosoikeudellisesti rangaistavaa Ugandan rikoslain 145 pykälän nojalla;
- E. ottaa huomioon, että Nigerian senaatti hyväksyi 17. joulukuuta 2013 samaa sukupuolta olevien avioliitot kieltävän lakiesityksen, jonka mukaan parisuhteessa oleville samaa sukupuolta oleville henkilöille voidaan langettaa jopa 14 vuoden vankeusrangaistus ja samaa sukupuolta olevien henkilöiden avioliittojen todistajina toimiville tai HLBTI-henkilöiden baareja tai järjestöjä hoitaville tai heidän kokoontumisiaan järjestäville henkilöille jopa kymmenen vuoden vankeusrangaistus; toteaa, että presidentti Goodluck Jonathan vahvisti lain allekirjoituksellaan tammikuussa 2014;
- F. huomauttaa, että Intian korkein oikeus kumosi 11. joulukuuta 2013 Delhin ylioikeuden vuonna 2009 antaman tuomion, jonka mukaan maan rikoslain siirtomaa-aikainen homoseksuaalisuuden kieltävä 377 pykälä on ristiriidassa Intian perustuslaissa vahvistetun tasa-arvoperiaatteen kanssa, ja toteaa, että Intian korkein oikeus palautti näin homoseksuaalisuuden rikosoikeudellisen rangaistavuuden, jonka perusteella siitä voidaan langettaa jopa elinkautinen vankeusrangaistus;
- G. ottaa huomioon, että Venäjän duuma hyväksyi kesäkuussa 2013 lain, jolla kielletään niin sanottu ”homoseksuaalinen propaganda” ja rajoitetaan jyrkästi HLBTI-järjestöjen sanan- ja kokoontumisvapautta, ja että presidentti Vladimir Putin vahvisti lain allekirjoituksellaan;
- H. toteaa, että edellä mainittujen maiden tiedotusvälineet, kansalaiset sekä poliittiset ja uskonnolliset johtajat pyrkivät yhä enemmän pelottelemaan HLBTI-henkilöitä, rajoittamaan heidän oikeuksiaan ja oikeuttamaan heihin kohdistuvan väkivallan;
- I. huomauttaa, että lukuisat valtion- ja hallitusten päämiehet, YK:n johtajat, hallitusten ja parlamenttien edustajat, unioni (neuvosto, parlamentti, komissio ja korkea edustaja mukaan luettuina) sekä lukuisat kansainväliset merkkihenkilöt ovat jyrkästi tuominneet lait, joilla kriminalisoidaan HLBTI-henkilöt;
1. tuomitsee jyrkästi tällaiset vakavat uhat, joiden kohteena ovat sellaiset yleismaailmalliset oikeudet kuin oikeus elämään, oikeus olla joutumatta kidutuksen tai muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun uhriksi, oikeus yksityisyyteen sekä oikeus sanan- ja kokoontumisvapauteen, samoin kuin HLBTI-henkilöiden ja kaikkien heidän ihmisoikeuksiaan puolustavien syrjinnän sekä heihin kohdistuvat oikeudelliset rajoitukset; korostaa, että HLBTI-henkilöiden tasa-arvo on kiistaton osa ihmisten perusoikeuksia;

⁽¹⁾ EUVL C 251 E, 31.8.2013, s. 97.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0335.

⁽³⁾ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 13.

Torstai 16. tammikuuta 2014

2. tuomitsee jyrkästi HLBTI-henkilöitä vastaan hyväksytyt entistäkin rajoittavammat lait; toteaa jälleen, että seksuaalinen suuntautuminen ja sukupuoli-identiteetti ovat osa kansainvälisessä oikeudessa ja kansallisissa valtiosäännöissä taattua yksilöiden oikeutta yksityisyyteen; kehottaa edellä mainittuja 78:aa maata poistamaan samaa sukupuolta olevien aikuisten vapaaehtoisen seksuaalisen kanssakäymisen rikosoikeudellisen rangaistavuuden;
 3. pyytää Ugandan presidenttiä olemaan vahvistamatta allekirjoituksellaan laiksi homoseksuaalisuuden vastaista lakiesitystä ja kumoamaan Ugandan rikoslain 145 pykälän; muistuttaa Ugandan hallitusta sen kansainvälisen oikeuden ja Cotonoun sopimuksen mukaisista velvoitteista, joiden mukaan yleismaailmallisia ihmisoikeuksia on kunnioitettava;
 4. tuomitsee jyrkästi samaa sukupuolta olevien avioliitot kieltävän lakiesityksen hyväksymisen ja vahvistamisen laiksi Nigeriassa; pyytää Nigerian presidenttiä kumoamaan kyseisen lain sekä Nigerian rikoslain 214 ja 217 pykälän;
 5. korostaa, että samaa sukupuolta olevien aikuisten vapaaehtoinen seksuaalinen kanssakäyminen on laillista Beninissä, Burkina Fasossa, Etelä-Afrikassa, Gabonissa, Guinea-Bissaussa, Keski-Afrikan tasavallassa, Kongossa, Kongon demokraattisessa tasavallassa, Madagaskarissa, Malissa, Nigerissä, Norsunluurannikolla, Päiväntasaajan Guineassa, Ruandassa ja Tšadissa ja että seksuaaliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä kielletään Etelä-Afrikan perustuslaissa, mikä osoittaa, että Afrikassa tähän asiaan suhtaudutaan monin eri tavoin;
 6. pyytää komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita vastustamaan mahdollisimman jyrkästi kolmea edellä mainittua lakia ja toteamaan selvästi, että niistä on merkittäviä seurauksia kyseisten maiden kahdenvälisille suhteille unionin ja sen jäsenvaltioiden kanssa;
 7. suhtautuu myönteisesti Intian hallituksen aloitteeseen pyytää korkeinta oikeutta tarkastelemaan uudelleen tuomiotaan, koska se on ristiriidassa Intian perustuslain tasa-arvoperiaatteen kanssa; pyytää Intian parlamenttia kumoamaan Intian rikoslain 377 pykälän, jos korkein oikeus ei muuta tuomiotaan;
 8. on erittäin huolestunut ”epäperinteisiä sukupuolisuhteita” koskevan propagandan kieltävän lain kielteisistä vaikutuksista Venäjällä, sillä se lisää HLBTI-henkilöihin kohdistuvaa syrjintää ja väkivaltaa; pyytää Venäjän viranomaisia kumoamaan kyseisen lain ja kehottaa jatkuvaan kansainväliseen valppauteen tässä asiassa;
 9. muistuttaa, että lait, joilla kriminalisoidaan samaa sukupuolta olevien aikuisten vapaaehtoinen seksuaalinen kanssakäyminen ja HLBTI-henkilöiden ihmisoikeuksien puolustaminen, ovat merkittävä este HI-virustartuntojen ja aidsin torjunnassa, että niillä edistetään järjestelmällisesti HI-virustartuntojen ja sukupuolitautien leviämistä, sillä riskiryhmät eivät uskalla olla tekemisissä terveydenhoitoalan ammattilaisten kanssa, ja että niillä osaltaan luodaan äärimmäisen homofobian ja syrjinnän ilmapiiriä; huomauttaa, että kaiken muun lisäksi nämä lait vaikeuttavat entisestään HI-virustartuntojen ja aidsin ennaltaehkäisyä maissa, joissa ne ovat jo ennestään yleisiä;
 10. korostaa, että kriminalisoimalla uudelleen samaa sukupuolta olevien aikuisten vapaaehtoinen seksuaalinen kanssakäyminen vaikeutetaan entisestään vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista, erityisesti sukupuolten tasa-arvon ja tautien torjunnan osalta, ja vuoden 2015 jälkeisten kehitystoimien onnistumismahdollisuuksia;
 11. pyytää komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita käyttämään kaikkia olemassa olevia kanavia, myös kahden- ja monenvälisiä foorumeja, sekä Intian kanssa vapaakauppasopimuksesta parhaillaan käytäviä neuvotteluja ilmaistaakseen mahdollisimman painokkaasti, että ne vastustavat HLBTI-henkilöiden kriminalisointia;
 12. pyytää komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita tarjoamaan kansalaisjärjestöille ja ihmisoikeuksien puolustajille kaiken mahdollisen avun ja hyödyntämään tässä HLBTI-henkilöitä koskevia neuvoston suuntaviivoja, demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevaa eurooppalaista rahoitusvälinettä sekä muita ohjelmia;
 13. pyytää komissiota ja neuvostoa sisällyttämään Cotonoun sopimukseen nimenomaisen määräyksen seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän kieltämisestä sopimusta seuraavan kerran muutettaessa, kuten parlamentti on useaan otteeseen vaatinut;
 14. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauseلمان komissiolle, neuvostolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, jäsenvaltioille, Ugandan, Nigerian, Intian ja Venäjän hallituksille ja parlamenteille sekä Ugandan, Nigerian ja Venäjän presidentteille.
-

Tiistai 14. tammikuuta 2014

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2014)0001

Lara Comin parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö**Euroopan parlamentin päätös 14. tammikuuta 2014 Lara Comin parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2013/2190(IMM))**

(2016/C 482/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Lara Comin esittämän, 30. heinäkuuta 2013 päivätyn pyynnön, joka koskee hänen parlamentaarisen koskemattomuutensa puolustamista Ferraran tuomioistuimessa vireillä olevan rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 9. syyskuuta 2013,
 - on kuullut Lara Comia 5. marraskuuta 2013 työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010 ja 6. syyskuuta 2011 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 3 kohdan ja 7 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0469/2013),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin jäsen Lara Comi on pyytänyt parlamentaarisen koskemattomuutensa puolustamista Ferraran syyttäjänviraston vireille paneman oikeudenkäynnin yhteydessä; ottaa huomioon, että Lara Comi sai syytteen vakavasta kunnianloukkauksesta, josta säädetään Italian rikoslain 595 pykälän 2 ja 3 momentissa ja 6. elokuuta 1990 annetun lain nro 223 30 pykälässä ja joka koski sanoja, jotka hän on väitetyesti esittänyt poliittisessa keskustelussa televisio-ohjelmassa;
- B. toteaa, että Lara Comi mainitsee puolustamista koskevassa pyynnössään Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 8 artiklan, jonka mukaan Euroopan parlamentin jäseniä ei voida alistaa tutkittavaksi, pidättää tai haastaa oikeuteen heidän tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiensa mielipiteiden tai äänestystensä perusteella;

⁽¹⁾ Asia 101/63, Wagner v. Fohrmann ja Krier, tuomio 12.5.1964 (Kok. 1964, s. 387, Kok. Ep. I, s. 203), asia 149/85, Wybot v. Faure ym., tuomio 10.7.1986 (Kok. 1986, s. 2391, Kok. Ep. VIII, s. 729), asia T-345/05, Mote v. parlamentti, tuomio 15.10.2008 (Kok. 2008, s. II-2849), yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07, Marra v. De Gregorio ja Clemente, tuomio 21.10.2008 (Kok. 2008, s. I-7929), asia T-42/06, Gollnisch v. parlamentti, tuomio 19.3.2010 (Kok. 2010, s. II-1135) ja asia C-163/10, Patriciello, tuomio 6.9.2011 (Kok. 2011, s. I-7565).

Tiistai 14. tammikuuta 2014

- C. ottaa huomioon, että työjärjestyksen 6 artiklassa määrätään, että erioikeuksia ja vapauksia koskevaa toimivaltaa käyttäessään parlamentti pyrkii ensisijaisesti säilyttämään täysivaltaisuutensa demokraattisena lainsäädäntöelimenä ja varmistamaan jäsentensä riippumattomuuden heidän hoitaessaan tehtäviänsä;
- D. ottaa huomioon, että parlamentilla on laaja harkintavalta, mitä tulee päätökseen, jonka se tekee jonkun jäsenenä parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskevasta pyynnöstä ⁽¹⁾;
- E. ottaa huomioon, että unionin tuomioistuin on myöntänyt, että parlamentin jäsenen parlamentin ulkopuolella esittämä lausuma voi muodostaa pöytäkirjan 8 artiklassa tarkoitetun mielipiteen, jonka jäsen on esittänyt tehtäviään hoitaessaan, koska tällaisen mielipiteen olemassaolo ei riipu siitä paikasta, jossa lausuma on esitetty, vaan lausuman luonteesta ja sisällöstä ⁽²⁾;
- F. toteaa, että Lara Comi oli kutsuttu kyseiseen televisio-ohjelmaan Euroopan parlamentin jäsenenä eikä puolueen kansallisena jäsenenä ja että kansallista puoluetta edusti toinen vieras niiden kansallisten säännösten mukaan, joilla pyritään takaamaan poliitikkojen tasapuolinen edustus televisioväittelyissä, joita järjestetään vaalikampanjoiden aikana, kuten juuri tässä tapauksessa;
- G. toteaa, että nykyaikaisissa demokratioissa poliittista keskustelua ei käydä pelkästään parlamentissa, vaan myös tiedotusvälineissä lehdistölle annetuista lausunnoista internetiin;
- H. ottaa huomioon, että kyseisessä televisio-ohjelmassa Lara Comi oli Euroopan parlamentin jäsenenä keskustelemassa poliittisista ongelmista, joihin sisältyi myös kysymyksiä julkisista hankinnoista ja järjestäytyneestä rikollisuudesta, ja näistä aiheista Lara Comi on aina ollut kiinnostunut koko unionin tasolla;
- I. toteaa, että seuraavana päivänä Lara Comi toimitti kantajalle anteeksipyyntönsä, joka toistettiin vielä toisessa kansallisessa televisiolähetysessä;
1. päättää puolustaa Lara Comin erioikeuksia ja koskemattomuutta;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Italian tasavallan toimivaltaisille viranomaisille ja Lara Comille.

⁽¹⁾ Asia T-42/06, *Gollnisch v. Euroopan parlamentti*, 101 kohta.

⁽²⁾ *Patriciello*, mainittu tuomio, 30 kohta.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0003

Äänestys säännöt ja mietintöjen sisältö hyväksyntämenettelyssä**Euroopan parlamentin päätös 14. tammikuuta 2014 hyväksyntämenettelyä koskevan Euroopan parlamentin työjärjestyksen 81 artiklan muuttamisesta (2012/2124(REG))**

(2016/C 482/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon valiokuntien puheenjohtajakokouksen puheenjohtajan 9. joulukuuta 2011 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 211 ja 212 artiklan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0412/2013),
1. päättää muuttaa työjärjestystä jäljempänä esitetyllä tavalla;
 2. palauttaa mieliin, että kyseiset muutokset tulevat voimaan seuraavan istuntojakson ensimmäisenä päivänä ja niitä sovelletaan niihin hyväksyntämenettelyihin, joissa asiasta vastaava valiokunta ei ole vielä antanut suositusta;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

Tarkistus 1**Euroopan parlamentin työjärjestys****50 artikla – tulkinta – 2 kohta**

Nykyinen teksti

Kun tarkastellaan kansainvälisiä sopimuksia 90 artiklan mukaisesti, tässä artiklassa tarkoitettua valiokuntien yhteistyömenettelyä ei voida soveltaa 81 artiklan **mukaisen hyväksyntämenettelyn** yhteydessä.

Tarkistus

Tässä artiklassa tarkoitettua valiokuntien yhteistyömenettelyä ei voida soveltaa **asiasta vastaavan valiokunnan** 81 artiklan **mukaisesti hyväksymän suosituksen** yhteydessä.

Tarkistus 2**Euroopan parlamentin työjärjestys****81 artikla – 1 kohta – 1 alakohta**

Nykyinen teksti

Jos parlamenttia pyydetään antamaan hyväksyntä ehdotetulle säädökselle, se **tekee päätöksen** asiasta vastaavan valiokunnan suosituksen **pohjalta**, jossa ehdotetaan joko säädöksen hyväksymistä tai hylkäämistä.

Tarkistus

Jos parlamenttia pyydetään antamaan hyväksyntä ehdotetulle säädökselle, se **ottaa päätöstä tehdessään huomioon** asiasta vastaavan valiokunnan suosituksen, jossa ehdotetaan joko säädöksen hyväksymistä tai hylkäämistä. **Suositus sisältää johdanto-osan viitteitä mutta ei johdanto-osan kappaleita. Se voi sisältää lyhyet perustelut, joiden laatimisesta vastaa esittelijä ja joista ei äänestetä. Edellä olevaa 52 artiklan 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin. Valiokunnassa esitetyt tarkistukset voidaan ottaa käsiteltäväksi vain, jos niissä esitetään päinvastaista kantaa kuin esittelijän ehdottamassa suosituksessa.**

Tiistai 14. tammikuuta 2014

Tarkistus 3

Euroopan parlamentin työjärjestys

81 artikla – 1 kohta – 1 a alakohta (uusi)

Nykyinen teksti

Tarkistus

Asiasta vastaava valiokunta voi jättää käsiteltäväksi päätöslauselmaesityksen, joka ei liity lainsäädäntöön. Päätöslauselman laatimiseen voi osallistua muita valiokuntia; tällöin sovelletaan 188 artiklan 3 kohtaa yhdessä 49, 50 tai 51 artiklan kanssa.

Tarkistus 4

Euroopan parlamentin työjärjestys

81 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

Parlamentti *ilmaisee kantansa* kyseisestä säädöksestä, joka Euroopan unionista tehdyn sopimuksen tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaan edellyttää parlamentin hyväksyntää, yhdessä äänestyksessä; tarkistuksia ei voida jättää käsiteltäväksi. Hyväksynnän antamiseen vaaditaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen siinä artiklassa määrätty enemmistö, joka on ehdotetun säädöksen oikeusperusta.

Parlamentti *tekee päätöksen* kyseisestä säädöksestä, joka Euroopan unionista tehdyn sopimuksen tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaan edellyttää parlamentin hyväksyntää, yhdessä *hyväksyntää koskevassa* äänestyksessä *riippumatta siitä, suositteleeko asiasta vastaava valiokunta säädöksen hyväksymistä vai hylkäämistä*; tarkistuksia ei voida jättää käsiteltäväksi. Hyväksynnän antamiseen vaaditaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen siinä artiklassa määrätty enemmistö, joka on ehdotetun säädöksen oikeusperusta, *tai annettujen äänen enemmistö, jos kyseisessä artiklassa ei määrätä enemmistöä. Jos vaadittua enemmistöä ei saavuteta, ehdotettu säädös katsotaan hylätyksi.*

Tarkistus 5

Euroopan parlamentin työjärjestys

81 artikla – 2 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

2. Liittymissopimuksiin sovelletaan 74 c artiklaa, *kansainvälisiin sopimuksiin 90 artiklaa ja* sen toteamiseen, että jäsenvaltio on vakavasti ja jatkuvasti rikkonut yhteisiä periaatteita, sovelletaan 74 e artiklaa. Tiiviimmän yhteistyön *menettelyn alalla, jota tavallinen lainsäätämisyjärjestys koskee*, sovelletaan *työjärjestyksen* 74 g artiklaa.

2. *Lisäksi kansainvälisiin sopimuksiin sovelletaan 90 artiklaa*, liittymissopimuksiin sovelletaan 74 c artiklaa, sen toteamiseen, että jäsenvaltio on vakavasti ja jatkuvasti rikkonut perustavanlaatuisia periaatteita, sovelletaan 74 e artiklaa, *parlamentin kokoonpanoon sovelletaan 74 f artiklaa, jäsenvaltioiden tiiviimmän yhteistyön aloittamiseen* sovelletaan 74 g artiklaa *ja monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamiseen sovelletaan 75 artiklaa.*

Tiistai 14. tammikuuta 2014

Tarkistus 6

Euroopan parlamentin työjärjestys

81 artikla – 3 kohta

Nykyinen teksti

3. Kun lainsäätämisyjärjestyksessä **hyväksyttävä säädösehdotus** tai suunniteltu kansainvälinen sopimus edellyttää parlamentin hyväksyntää, asiasta vastaava valiokunta voi **menettelyn saattamiseksi myönteiseen tulokseen** esittää parlamentille väliaikaisen mietinnön **ehdotuksesta** ja siihen sisältyvän päätöslauselmaesityksen, jossa tehdään suosituksia ehdotetun säädöksen muuttamisesta tai täytäntöönpanosta.

Tarkistus

3. Kun **ehdotus** lainsäätämisyjärjestyksessä **hyväksyttäväksi säädökseksi** tai suunniteltu kansainvälinen sopimus edellyttää parlamentin hyväksyntää, asiasta vastaava valiokunta voi esittää parlamentille väliaikaisen mietinnön ja siihen sisältyvän päätöslauselmaesityksen, jossa tehdään suosituksia ehdotetun **lainsäätämisyjärjestyksessä annettavan** säädöksen **tai suunnitellun kansainvälisen sopimuksen** muuttamisesta tai täytäntöönpanosta.

Tarkistus 7

Euroopan parlamentin työjärjestys

81 artikla – 3 a kohta – 1 alakohta (uusi)

Nykyinen teksti

3 a. **Asiasta vastaava valiokunta käsittelee hyväksyntää koskevan pyynnön ilman aiheetonta viivytystä. Jos asiasta vastaava valiokunta päättää, ettei se anna suositusta, tai jos se ei ole antanut suositusta kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hyväksyntää koskeva pyyntö on lähetetty sille, puheenjohtajakokous voi joko ottaa asian seuraavan istuntojakson esityslistalle käsiteltäväksi tai asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa päättää jatkaa kuuden kuukauden määräaika.**

Tarkistus

Tarkistus 8

Euroopan parlamentin työjärjestys

81 artikla – 3 a kohta – 2 alakohta (uusi)

Nykyinen teksti

Kun suunniteltu kansainvälinen sopimus edellyttää parlamentin hyväksyntää parlamenttia pyydetään antamaan, se voi päättää asiasta vastaavan valiokunnan suosituksen perusteella keskeyttää hyväksyntämenettelyn enintään vuoden ajaksi.

Tarkistus

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0018

Pysyvien valiokuntien toimivalta**Euroopan parlamentin päätös 15. tammikuuta 2014 pysyvien valiokuntien toimivallasta (2013/2996(RSO))**

(2016/C 482/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen ehdotuksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 183 artiklan,
- 1. päättää korvata työjärjestyksen liitteen VII seuraavalla tekstillä:

”Liite VII – Pysyvien valiokuntien toimivalta

I. Ulkoasiainvaliokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat unionin ulkopolitiikan edistämistä, täytäntöönpanoa ja seurantaa koskevat asiat:

1. yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka (YUTP) sekä yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka (YTPP); valiokuntaa avustaa turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunta;
2. suhteet unionin muihin toimielimiin ja elimiin, Yhdistyneisiin kansakuntiin ja muihin kansainvälisiin järjestöihin sekä parlamenttien välisiin edustajakokouksiin valiokunnan toimivaltaan kuuluvissa asioissa;
3. Euroopan ulkosuhdehallinnon valvonta;
4. poliittisten suhteiden lujittaminen kolmansiin maihin ja erityisesti niihin, jotka sijaitsevat unionin välittömässä läheisyydessä, kattavien yhteistyö- ja avustusohjelmien tai kansainvälisten sopimusten kuten assosiaatio- ja kumppanuussopimusten avulla;
5. Euroopan valtioiden unioniin liittymistä koskevien neuvottelujen käynnistäminen, seuranta ja päättäminen;
6. demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen välineen, Euroopan naapuruuspolitiikan välineen, liittymistä valmistelevan tukivälineen, vakautta ja rauhaa edistävän välineen ja kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevan kumppanuusvälineen mukaisesti toteutettuja toimenpiteitä koskeva lainsäädäntö, ohjelmointi ja valvonta sekä niiden tukemiseen tähtäävä politiikka;
7. muun muassa Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) ja erityisesti ENP:n vuotuisten seurantakertomusten seuranta ja valvonta;
8. demokratiaa, oikeusvaltion periaatetta, ihmisoikeuksia, myös vähemmistöjen oikeuksia, ja kansainvälisen oikeuden periaatteiden edistämistä kolmansissa maissa koskevat kysymykset; valiokuntaa avustaa ihmisoikeuksien alivaliokunta, jonka olisi varmistettava kokonaisuudessaan unionin ulkopolitiikan ja ihmisoikeuspolitiikan johdonmukaisuus; muiden tällä alalla toimivaltaisten valiokuntien tai elinten jäsenet kutsutaan alivaliokunnan kokouksiin, tämän kuitenkin rajoittamatta asiaa koskevien määräysten soveltamista;
9. Euroopan parlamentin osallistuminen vaalitarkkailutehtäviin tarvittaessa yhteistyössä muiden asiasta vastaavien valiokuntien ja valtuuskuntien kanssa;

Valiokunta huolehtii poliittisesta valvonnasta ja toimivaltaansa kuuluvien parlamentaaristen sekavalioikuntien ja yhteistyövaliokuntien sekä parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien ja tilapäisten valtuuskuntien työskentelyyn yhteensovittamisesta.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

II. Kehitysvaliokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan edistäminen, toteuttaminen ja valvonta, erityisesti
 - a) poliittinen vuoropuhelu kehitysmaiden kanssa sekä kahdenvälisesti että kansainvälisissä järjestöissä ja parlamenttien välisillä foorumeilla,
 - b) kehitysapu ja yhteistyösopimukset kehitysmaiden kanssa ja erityisesti tehokkaan tuen valvonta ja tulosten arviointi, myös köyhyyden poistamisen osalta,
 - c) jäsenvaltioiden politiikan ja unionin tasolla toteutettavan politiikan keskinäisen suhteen seuranta,
 - d) demokraattisten arvojen, hyvän hallinnon ja ihmisoikeuksien edistäminen kehitysmaissa,
 - e) kehitysyhteistyöpolitiikkaa koskevan toimintalinjan yhtenäisyyden toteuttaminen, seuranta ja edistäminen;
2. kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI), Euroopan kehitysrahaston (EKR) ja humanitaarisen avun välineen mukaisesti tiiviissä yhteistyössä kansallisten parlamenttien kanssa toteutettuja toimenpiteitä koskeva lainsäädäntö, ohjelmointi ja tarkistaminen ja kaikki kehitysmaihin suuntautuvaa humanitaarista apua koskevat asiat ja niiden tukemiseen tähtäävä politiikka;
3. AKT-EU-kumppanuussopimukseen liittyvät kysymykset ja suhteet asianomaisiin elimiin;
4. merentakaisiin maihin ja alueisiin (MMA) liittyvät asiat;
5. Euroopan parlamentin osallistuminen vaalitarkkailutehtäviin, tarvittaessa yhteistyössä muiden asiasta vastaavien valiokuntien ja valtuuskuntien kanssa.

Valiokunta huolehtii toimivaltaansa kuuluvien parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien ja tilapäisten valtuuskuntien työskentelyn yhteensovittamisesta.

III. Kansainvälisen kaupan valiokunta

Euroopan unionin yhteisen kauppapolitiikan laatiminen, toteuttaminen ja seuranta sekä unionin ulkoiset taloussuhteet, erityisesti

1. rahoitus-, talous- ja kauppasuhteet kolmansiin maihin ja alueellisiin järjestöihin;
2. yhteisen tullitariffin ja kaupan helpottaminen sekä tullisääntöjen ja -hallinnon ulkoiset näkökohdat;
3. talous-, kauppaa- ja investointisuhteita kolmansien maiden ja paikallisten organisaatioiden kanssa sääteleviä kahden- ja monenvälisiä kauppasopimuksia koskevien neuvottelujen aloittaminen ja seuranta sekä sopimusten tekeminen ja valvonta;
4. tekninen yhdenmukaistaminen tai standardointi kansainvälisen oikeuden välineiden kattamilla aloilla;
5. suhteet kansainvälisiin järjestöihin ja kauppaa koskevia asioita käsitteleviin kansainvälisiin foorumeihin sekä järjestöihin, jotka edistävät taloudellista ja kaupallista yhdentymistä unionin ulkopuolella;
6. suhteet Maailman kauppajärjestöön, mukaan lukien sen parlamentaarinen ulottuvuus.

Valiokunta on yhteydessä parlamenttien välisistä suhteista vastaaviin valtuuskuntiin ja tilapäisiin valtuuskuntiin kysymyksissä, jotka koskevat kolmansiin maihin ylläpidettävien suhteiden taloudellisia ja kaupallisia näkökohtia.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

IV. Budjettivaliokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. Euroopan unionin tulojen ja menojen monivuotinen rahoituskehys sekä unionin omien varojen järjestelmä;
2. parlamentin budjettivalta, eritoten unionin talousarvioon liittyvät valtaoikeudet, sekä toimielinten välisten sopimusten neuvottelemine ja soveltamine tällä alalla;
3. parlamentin ennakoarvion vahvistamine työjärjestyksessä määrätyn menettelyn mukaisesti;
4. hajautettujen erillisvirastojen talousarvio;
5. Euroopan investointipankin rahoitustoiminta, joka ei sisälly Euroopan talouden ohjausjärjestelmään;
6. Euroopan kehitysrahaston budjetointi, tämän kuitenkaan rajoittamatta AKT–EU-kumppanuussopimuksesta vastaavan valiokunnan toimivaltaa;
7. kaikkien unionin säädösten rahoitusvaikutukset ja yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehysten kanssa, tämän kuitenkaan rajoittamatta asiasta vastaavien valiokuntien toimivaltaa;
8. kuluvan varainhoitovuoden talousarvion toteuttamisen seuranta ja arviointi, sen estämättä, mitä työjärjestyksen 78 artiklan 1 kohdassa määrätään, määrärahasiirrot, henkilöstötaulukoihin liittyvät menettelyt, hallintomäärärahat ja lausunnot kiinteistöihin liittyvistä hankkeista, joilla on huomattavaa taloudellista vaikutusta;
9. varainhoitoasetus, lukuun ottamatta talousarvion toteuttamista, hallinnointia ja tarkastusta koskevia kysymyksiä.

V. Talousarvion valvontavalioakunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. Euroopan unionin ja Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamisen valvonta sekä parlamentin tekemät vastuuvapauspäätökset, sisäinen vastuuvapausmenettely mukaan lukien, ja kyseisiin päätöksiin tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät muut toimet;
2. Euroopan unionin, sen toimielinten ja sen rahoittamien elinten tilien ja taseiden päättäminen, esittäminen ja tarkastus, mukaan lukien siirrettävien määrärahojen ja saldojen vahvistamine;
3. Euroopan investointipankin rahoitustoiminnan valvonta;
4. unionin eri rahoitusmuotojen kustannustehokkuuden seuranta unionin politiikan toteutuksessa siten, että talousarvion valvontavalioakunnan pyynnöstä mukaan otetaan erityisvaliokunnat ja sen pyynnöstä tehdään niiden kanssa yhteistyötä tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomusten tarkastelemiseksi;
5. suhteet Euroopan petostentorjuntavirastoon (OLAF), unionin talousarvion toteuttamiseen liittyvien petosten ja sääntöjenvastaisuuksien käsittely ja tällaisten tapausten torjumiseen ja niitä koskevaan syytteenespanoon liittyvät toimet sekä unionin taloudellisten etujen suojele ja Euroopan syyttäjänviraston asiaankuuluvat toimet tällä alalla;
6. suhteet tilintarkastustuomioistuimeen, sen jäsenten nimittäminen ja sen kertomusten käsittely;
7. varainhoitoasetus talousarvion toteuttamista, hallinnointia ja tarkastusta koskevissa asioissa.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

VI. Talous- ja raha-asioiden valiokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. unionin talous- ja rahapolitiikka, talous- ja rahaliiton sekä Euroopan valuutta- ja rahoitusjärjestelmän toiminta (mukaan lukien suhteet asiaankuuluviin instituutioihin tai järjestöihin);
2. pääoman ja maksujen vapaa liikkuvuus (rajat ylittävät maksut, yhtenäinen maksualue, maksutase, pääoman liikkeet sekä otto- ja antolainauspolitiikka, kolmansista maista peräisin olevan pääoman liikkeiden valvonta, Euroopan unionin pääoman vientiin kannustavat toimet);
3. kansainvälinen valuutta- ja rahoitusjärjestelmä (mukaan lukien suhteet rahoitus- ja rahalaitoksiin ja -järjestöihin);
4. kilpailua ja valtiontukia sekä julkisia tukia koskevat säännöt;
5. verosäännökset;
6. rahoituspalvelujen, -laitosten ja -markkinoiden sääntely ja valvonta, mukaan lukien tilinpäätöstiedot, tilintarkastukset, tilinpitosäännöt, omistajaohjaus ja -valvonta ja muut yritys­oikeuden piiriin kuuluvat asiat, jotka koskevat erityisesti rahoituspalveluja;
7. Euroopan investointipankin asiaankuuluva rahoitustoiminta osana Euroopan talouden ohjausjärjestelmää euroalueella.

VII. Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. työllisyyspolitiikka ja kaikki sosiaalipolitiikan osa-alueet, mukaan lukien työolot, sosiaaliturva, sosiaalinen osallisuus ja sosiaalinen suoje­lu;
2. työntekijöiden oikeudet;
3. työterveys- ja työturvallisuustoimet;
4. Euroopan sosiaalirahasto;
5. ammatillista koulutusta koskeva politiikka, mukaan lukien ammattipätevyys;
6. työntekijöiden ja eläkeläisten vapaa liikkuvuus;
7. työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu;
8. kaikenlainen syrjintä työssä ja työmarkkinoilla, lukuun ottamatta sukupuoleen perustuvaa syrjintää;
9. suhteet
 - Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskukseen (Cedefop)
 - Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiöön
 - Euroopan koulutussäätiöön ja
 - Euroopan työturvallisuus- ja työterveysvirastoonsekä suhteet muihin asiaankuuluviin Euroopan unionin elimiin ja kansainvälisiin järjestöihin.

VIII. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. ympäristöpolitiikka ja ympäristönsuojelutoimet, erityisesti
 - a) ilmastonmuutos,
 - b) ilman, maaperän ja vesien pilaantuminen, jätehuolto ja kierrätys, vaaralliset aineet ja valmisteet, melurajat ja biologisen monimuotoisuuden suoje­lu,

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

- c) kestävä kehitys,
 - d) ympäristönsuojelua koskevat kansainväliset ja alueelliset toimet ja sopimukset,
 - e) ympäristövahinkojen korjaaminen,
 - f) pelastuspalvelu,
 - g) Euroopan ympäristökeskus,
 - h) Euroopan kemikaalivirasto;
2. kansanterveys, erityisesti
- a) kansanterveyden alan ohjelmat ja erityistoimet,
 - b) lääketuotteet ja kosmetiikka,
 - c) bioterrorismin terveystieteiden näkökohdat,
 - d) Euroopan lääkevirasto sekä tautien ehkäisy ja valvonnan eurooppalainen keskus;
3. elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat kysymykset, erityisesti
- a) elintarvikkeiden merkinnät ja elintarvikkeiden turvallisuus,
 - b) ihmisten terveyden suojelua koskeva eläinlääkintälainsäädäntö; elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden tuotannon kansanterveydellinen valvonta,
 - c) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen sekä elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston.

IX. Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. unionin teollisuuspolitiikka ja siihen liittyvät toimet sekä uuden tekniikan soveltaminen, mukaan lukien pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevat toimet;
2. unionin tutkimus- ja innovaatiopolitiikka, mukaan lukien tiede ja tekniikka sekä tutkimustulosten levittäminen ja hyödyntäminen;
3. Euroopan avaruuspolitiikka;
4. yhteisen tutkimuskeskuksen, Euroopan tutkimusneuvoston, Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin ja Vertailumateriaalien ja -mittausten tutkimuslaitoksen toiminta sekä JET, ITER ja muut saman alan hankkeet;
5. unionin toimet, jotka liittyvät energiapolitiikkaan yleensä, ja energian sisämarkkinoiden perustamisen ja toiminnan yhteydessä myös toimet, jotka liittyvät
 - a) energian toimitusvarmuuteen unionissa,
 - b) energiatehokkuuden ja energiansäästön edistämiseen sekä uusiin ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvien energiamuotojen kehittämiseen,
 - c) energiaverkkojen yhteen liittämisen ja energiatehokkuuden edistämiseen sekä Euroopan laajuisten verkkojen perustamiseen ja kehittämiseen energian infrastruktuurien alalla;
6. Euratomin perustamissopimus ja Euratomin hankintakeskus; ydinturvallisuus, ydinvoimaloiden käytöstäpoisto ja ydinjätehuolto;
7. tietoyhteiskunta, tietotekniikka sekä viestintäverkot ja -palvelut, mukaan lukien teknologia- ja turvallisuusnäkökohdat ja Euroopan laajuisten verkkojen perustaminen ja kehittäminen teletoiminnan infrastruktuurien alalla sekä Euroopan unionin verkko- ja tietoturaviraston (ENISA) toiminta.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

X. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. sisämarkkinoita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteensovittaminen unionin tasolla ja tulliliitto, erityisesti
 - a) tavaroiden vapaa liikkuvuus, mukaan lukien teknisten standardien yhdenmukaistaminen,
 - b) sijoittautumisoikeus,
 - c) palvelujen tarjoamisen vapaus, lukuun ottamatta rahoitus- ja postialaa;
2. sisämarkkinoiden toiminta, mukaan lukien toimet sisämarkkinoiden toimintaa haittaavien mahdollisten esteiden määrittämiseksi ja poistamiseksi sisämarkkinoiden, myös digitaalisten sisämarkkinoiden, toteuttamiseksi;
3. kuluttajien taloudellisten etujen edistäminen ja suoje­lu sisämarkkinoiden toteuttamisessa, lukuun ottamatta kansanterveyttä ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevia kysymyksiä;
4. sisämarkkinoiden sääntöjen ja kuluttajaoikeuksien täytäntöönpanoa koskeva politiikka ja lainsäädäntö.

XI. Liikenne- ja matkailuvai­liokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. yhteisen rautatie-, maantie-, sisävesi-, meri- ja lentoliikenne­politiikan kehittäminen, erityisesti
 - a) liikenteeseen Euroopan unionissa sovellettavat yhteiset säännöt,
 - b) Euroopan laajuisten verkkojen perustaminen ja kehittäminen liikenteen infrastruktuurien alalla,
 - c) liikennepalvelujen tarjoaminen ja suhteet kolmansiin maihin liikenneasioissa,
 - d) liikenneturvallisuus,
 - e) suhteet kansainvälisiin liikennejärjestöihin;
 - f) Euroopan meriturvallisuusvirasto, Euroopan rautatievirasto, Euroopan lentoturvallisuusvirasto ja SESAR-yhteisyritys;
2. postipalveluja;
3. matkailu.

XII. Aluekehitysvaliokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. unionin aluekehitys- ja koheesipolitiikan toiminta ja kehittäminen sellaisena kuin se on vahvistettu perussopimuksissa;
2. Euroopan aluekehitysrahasto, koheesiorahasto ja muut unionin aluepolitiikan välineet;
3. niiden vaikutusten arviointi, joita aiheutuu unionin muista politiikan aloista taloudelliseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen;
4. unionin rakennepoliittisten välineiden koordinointi;
5. koheesipolitiikan kaupunkiulottuvuus;
6. syrjäisimmät alueet ja saaristoalueet sekä rajat ylittävä ja alueiden välinen yhteistyö;
7. suhteet alueiden komiteaan, alueiden välisen yhteistyön järjestöihin sekä paikallisiin ja alueellisiin viranomaisiin.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014**XIII. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta**

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. yhteisen maatalouspolitiikan harjoittaminen ja kehittäminen;
2. maaseudun kehittäminen, mukaan lukien asiaankuuluvien rahoitusvälineiden toiminta;
3. seuraavia asioita koskeva lainsäädäntö:
 - a) eläinlääkintä ja kasvien terveys sekä eläinrehu, lukuun ottamatta toimia ihmisten terveyden suojelemiseksi,
 - b) karjanhoito ja eläinten hyvinvointi;
4. maataloustuotteiden laadun parantaminen;
5. maatalouden raaka-aineiden saanti;
6. yhteisön kasvilajikevirasto;
7. metsätalous ja peltometsätalous.

XIV. Kalatalousvaliokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. yhteisen kalatalouspolitiikan harjoittaminen, kehittäminen ja hallinnointi;
2. kalavarojen säilyttäminen, tällaisia resursseja hyödyntävien kalastusmuotojen ja -laivastojen hallinnointi sekä merentutkimus ja soveltava kalastustutkimus;
3. kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden yhteinen markkinajärjestely sekä niiden jalostaminen ja markkinointi;
4. kalataloutta ja vesiviljelyä koskeva rakennepolitiikka, mukaan lukien kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineet ja varat näiden alojen tukemiseksi;
5. kalastustoimintaa koskeva yhdenmety meripolitiikka;
6. kestävästä kalastuksesta koskevat kumppanuussopimukset, paikalliset kalastusjärjestöt sekä kalastusalaan koskevien kansainvälisten velvoitteiden täyttäminen.

XV. Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. Euroopan unionin kulttuurinäkökohdat ja erityisesti
 - a) kulttuurin tuntemuksen ja kulttuuria koskevan tiedon levityksen parantaminen,
 - b) kulttuurien ja kielellisen moninaisuuden suojaaminen ja edistäminen,
 - c) kulttuuriperinnön säilyttäminen ja suojaaminen, kulttuurivaihto ja taiteellinen luova toiminta;
2. Euroopan unionin koulutuspolitiikka, mukaan lukien eurooppalaisen korkeakoulutusalueen kehittäminen sekä Eurooppa-koulujen järjestelmän ja elinikäisen oppimisen edistäminen;
3. audiovisuaalialan toimintalinjat sekä tietoyhteiskunnan kulttuuri- ja koulutusnäkökohdat;
4. nuorisopolitiikka;
5. urheilua ja vapaa-aikaa koskevan politiikan kehittäminen;
6. tiedotusta ja tiedotusvälineitä koskeva politiikka;
7. kulttuuri- ja koulutusalan yhteistyö kolmansien maiden kanssa sekä suhteet asiaankuuluviin kansainvälisiin järjestöihin ja instituutioihin.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

XVI. Oikeudellisten asioiden valiokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. unionin oikeuden tulkinta, soveltaminen ja seuranta unionin säädösten yhdenmukaisuus primaarioikeuden kanssa, erityisesti säädösten oikeusperustan valinta sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattaminen;
2. kansainvälisen oikeuden tulkinta ja soveltaminen, siltä osin kuin se koskee Euroopan unionia;
3. lainsäädännön parantaminen ja unionin oikeuden yksinkertaistaminen;
4. parlamentin oikeuksien ja erivapauksien oikeudellinen suojaaminen, mukaan lukien parlamentin osallistuminen Euroopan unionin tuomioistuimessa käsiteltäviin kanteisiin;
5. unionin säädökset, joilla on vaikutusta jäsenvaltion oikeusjärjestykseen, seuraavilla aloilla:
 - a) siviili- ja kauppaoikeus,
 - b) yritysoikeus,
 - c) teollis- ja tekijänoikeudet,
 - d) prosessioikeus;
6. oikeudellista ja hallinnollista yhteistyötä yksityisoikeuden alalla koskevat toimet;
7. ympäristövastuu ja ympäristörikoksista langetettavat seuraamukset;
8. uuteen tekniikkaan liittyvät eettiset kysymykset soveltaen valiokuntien yhteistyömenettelyä asianomaisten valiokuntien kanssa;
9. jäsenten asemaa koskevat säännöt ja Euroopan unionin henkilöstösäännöt;
10. erioikeudet ja vapaudet sekä jäsenten valtakirjojen tarkastus;
11. Euroopan unionin tuomioistuimen organisaatio ja perussääntö;
12. sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto.

XVII. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. perussopimuksissa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen kansalaisten oikeuksien, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojeleminen, vähemmistöjen suojeleminen mukaan lukien unionin alueella;
2. tarvittavat toimet kaikenlaisen syrjinnän torjumiseksi, lukuun ottamatta sukupuoleen perustuvaa tai työssä ja työmarkkinoilla tapahtuvaa syrjintää;
3. avoimuutta ja yksilöiden suojeleminen henkilötietojen käsittelyssä koskeva lainsäädäntö;
4. vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvan alueen perustaminen ja kehittäminen siten, että samalla noudatetaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta, erityisesti
 - a) henkilöiden maahanmuuttoon ja liikkumiseen sekä turvapaikka- ja maahanmuuttoasioihin liittyvät toimenpiteet,
 - b) ulkorajojen yhdenmukaistamiseen liittyvät toimenpiteet,
 - c) toimenpiteet, jotka liittyvät poliisiyhteistyöhön ja oikeudelliseen yhteistyöhön rikosasioissa, terrorismi mukaan lukien, sekä konkreettiset ja menettelyjä koskevat toimet, jotka liittyvät nykyistä johdonmukaisemman rikosoikeutta koskevan unionin linjauksen kehittämiseen;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

5. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus, Euroopan unionin perusoikeusvirasto, Europol, Eurojust, Euroopan poliisiakatemia, Euroopan syyttäjänvirasto ja muut alalla toimivat elimet ja laitokset;
6. sen toteaminen, että on olemassa selvä vaara, että jokin jäsenvaltio rikkoo vakavasti jäsenvaltioille yhteisiä periaatteita.

XVIII. Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. Euroopan yhdentymisen toimielimiä koskevat näkökohdat, erityisesti perussopimusten tavanomaisen tai yksinkertaistetun tarkistamismenettelyn valmistelussa, käynnistämässä ja toteuttamisessa;
2. perussopimusten täytäntöönpano ja niiden toiminnan arviointi;
3. Euroopan unionin laajentumisneuvottelujen tai unionista eroamisen seuraukset toimielinten kannalta;
4. toimielinten väliset suhteet, mukaan lukien työjärjestyksen 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimielinten välisten sopimusten käsittely;
5. yhdenmukainen vaalimenettely;
6. Euroopan tason poliittiset puolueet ja poliittiset säätiöt, tämän kuitenkaan rajoittamatta puhemiehistöön toimivaltaa;
7. sen toteaminen, että jokin jäsenvaltio on rikkonut vakavasti ja jatkuvasti jäsenvaltioille yhteisiä periaatteita;
8. työjärjestyksen tulkinta ja soveltaminen sekä siihen esitettävät tarkistukset.

XIX. Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. naisten oikeuksien määrittely, edistäminen ja suojeleminen unionissa sekä näihin liittyvät yhteisön toimet;
2. naisten oikeuksien edistäminen kolmansissa maissa;
3. yhtäläisiä mahdollisuuksia edistävä politiikka, mukaan lukien miesten ja naisten tasa-arvon edistäminen asioissa, jotka koskevat heidän mahdollisuuksiaan työmarkkinoilla ja kohteluaan työssä;
4. kaikenlaisen sukupuoleen perustuvan väkivallan ja syrjinnän poistaminen;
5. tasa-arvoperiaatteen sisällyttäminen unionin kaikkien politiikkaan ja sen kehittäminen;
6. naisten oikeuksia koskevien kansainvälisten sopimusten ja yleissopimusten seuranta ja täytäntöönpano;
7. naisten oikeuksia koskevan tiedon lisääminen.

XX. Vetoamusvaliokunta

Valiokunnan toimivaltaan kuuluvat seuraavat asiat:

1. vetoamukset;
2. kansalaisaloitteita koskevien julkisten kuulemisten järjestäminen 197 a artiklan mukaisesti;
3. suhteet Euroopan oikeusasiamieheen.”
2. on päättänyt, että tämä päätös tulee voimaan parlamentin kahdeksannen vaalikauden ensimmäisen istuntojakson ensimmäisenä päivänä;
3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0035

Koskemattomuuden pidättämistä ja puolustamista koskevien Euroopan parlamentin työjärjestyksen määräysten muuttaminen**Euroopan parlamentin päätös 16. tammikuuta 2014 koskemattomuuden pidättämistä ja puolustamista koskevien Euroopan parlamentin työjärjestyksen määräysten muuttamisesta (2013/2031(REG))**

(2016/C 482/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtajan 9. marraskuuta 2012 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 211 ja 212 artiklan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A7-0012/2014),
1. päättää muuttaa työjärjestystä jäljempänä esitetyllä tavalla;
 2. palauttaa mieliin, että kyseiset muutokset tulevat voimaan seuraavan istuntojakson ensimmäisenä päivänä;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

Tarkistus 1**Euroopan parlamentin työjärjestys****5 artikla – 1 a kohta (uusi)**

Nykyinen teksti

Tarkistus

1 a. Parlamentaarinen koskemattomuus ei ole jäsenen henkilökohtainen erioikeus, vaan tae koko parlamentin ja sen jäsenten riippumattomuudesta.

Tarkistus 2**Euroopan parlamentin työjärjestys****6 artikla – 1 kohta**

Nykyinen teksti

Tarkistus

1. Eri oikeuksia ja vapauksia koskevaa toimivaltaa käyttäessään parlamentti pyrkii **ensisijaisesti** säilyttämään täysivaltaisuutensa demokraattisena lainsäädäntöelimenä ja varmistamaan jäsentensä riippumattomuuden heidän hoitaessaan **tehtäviänsä**.

1. Eri oikeuksia ja vapauksia koskevaa toimivaltaa käyttäessään parlamentti pyrkii säilyttämään täysivaltaisuutensa demokraattisena lainsäädäntöelimenä ja varmistamaan jäsentensä riippumattomuuden heidän hoitaessaan **tehtäviään**. **Kaikki koskemattomuuden pidättämistä koskevat pyynnöt arvioidaan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 7, 8 ja 9 artiklan ja tässä artiklassa tarkoitettujen periaatteiden mukaisesti.**

Torstai 16. tammikuuta 2014

Tarkistus 3

Euroopan parlamentin työjärjestys

6 artikla – 2 kohta

Nykyinen teksti

2. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen puhemiehelle osoittamasta, jäsenen parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä ilmoitetaan täysistunnossa, ja pyyntö lähetetään käsiteltäväksi asiasta vastaavaan valiokuntaan.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 4

Euroopan parlamentin työjärjestys

6 artikla – 3 kohta

Nykyinen teksti

3. Jäsenen tai entisen jäsenen puhemiehelle osoittamasta, koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä ilmoitetaan täysistunnossa, ja pyyntö lähetetään käsiteltäväksi asiasta vastaavaan valiokuntaan.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 5

Euroopan parlamentin työjärjestys

6 artikla – 4 kohta

Nykyinen teksti

4. Jos jäsen on pidätetty tai jos hänen liikkumisvapauttaan on rajoitettu siten, että hänen erioikeuksiaan ja vapauksiaan on ilmeisesti loukattu, puhemies voi asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtajaa ja esittelijää kuultuaan käynnistää kiireellisenä asiana aloitteen kyseisen jäsenen erioikeuksien ja vapauksien vahvistamiseksi. Puhemies ilmoittaa aloitteesta valiokunnalle ja täysistunnolle.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 6

Euroopan parlamentin työjärjestys

6 artikla – 4 a kohta (uusi)

Nykyinen teksti

Tarkistus

4 a. Kun jäsentä pyydetään toimimaan todistajana tai asiantuntijana, ei ole tarpeen pyytää koskemattomuuden pidättämistä, jos

— jäsen ei ole velvoitettu saapumaan päivämääränä tai aikana, joka estää hänen parlamentin jäsenen tehtäviensä hoitamisen tai vaikeuttaa sitä, tai jos hän voi antaa lausuman kirjallisesti tai muussa muodossa tavalla, joka ei vaikeuta hänen parlamentin jäsenen tehtäviensä hoitamista, ja

Torstai 16. tammikuuta 2014

Nykyinen teksti

Tarkistus

- jäsen ei ole velvollinen ilmaisemaan edustajantoimissaan saamiaan luottamuksellisia tietoja, joiden ilmaiseminen ei hänen mukaansa ole tarkoituksenmukaista.

Tarkistus 7

Euroopan parlamentin työjärjestys

6 a artikla (uusi)

Nykyinen teksti

Tarkistus

6 a artikla

Erioikeuksien ja koskemattomuuden puolustaminen

1. Jos jonkin jäsenvaltion viranomaisten väitetään loukanneen jäsenen tai entisen jäsenen erioikeuksia ja koskemattomuutta, parlamenttia voidaan pyytää 7 artiklan - 1 kohdan mukaisesti määrittämään päätöksellä, onko niitä tosiasiallisesti loukattu.
2. Erioikeuksien ja koskemattomuuden puolustamista voidaan pyytää etenkin, jos olosuhteiden katsotaan hallinnollisesti tai muulla tavoin rajoittavan parlamentin kokouspaikkaan matkustavan tai sieltä palaavan jäsenen vapaata liikkumista, mielipiteen ilmaisemista tai äänestyskäyttäytymistä hänen hoitaessaan tehtäviään tai jos kyseiset olosuhteet kuuluvat Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan soveltamisalaan.
3. Jäsenen erioikeuksien ja koskemattomuuden puolustamista koskevaa pyyntöä ei voida ottaa käsiteltäväksi, jos on jo vastaanotettu samaan oikeusmenettelyyn liittyvä kyseisen jäsenen koskemattomuuden pidättämistä tai puolustamista koskeva pyyntö riippumatta siitä, onko tästä pyynnöstä jo tehty päätös.
4. Jäsenen erioikeuksien ja koskemattomuuden puolustamista koskevan pyynnön käsittelyä ei jatketa, jos vastaanotetaan samaan oikeusmenettelyyn liittyvä pyyntö kyseisen jäsenen koskemattomuuden pidättämisestä.
5. Jos on tehty päätös olla puolustamatta jäsenen erioikeuksia ja koskemattomuutta, jäsen voi esittää uusia todisteita ja pyytää, että päätöstä tarkastellaan uudelleen. Uudelleentarkastelupyynnöä ei oteta käsiteltäväksi, jos päätöksen johdosta on aloitettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukainen menettely tai jos puhemies katsoo, että esitetyt uudet todisteet eivät ole riittävän painavia oikeuttamaan asian uudelleentarkastelua.

Torstai 16. tammikuuta 2014

Tarkistus 8
Euroopan parlamentin työjärjestys
6 b artikla (uusi)

Nykyinen teksti

Tarkistus

6 b artikla

Puhemiehen kiireelliset toimet koskemattomuuden vahvistamiseksi

1. Jos jäsen on pidätetty tai jos hänen liikkumisvapauttaan on rajoitettu siten, että hänen erioikeuksiaan ja vapauksiaan on ilmeisesti loukattu, puhemies voi asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtajaa ja esittelijää kuultuaan tehdä kiireellisesti aloitteen kyseisen jäsenen erioikeuksien ja vapauksien vahvistamiseksi. Puhemies ilmoittaa aloitteesta valiokunnalle ja täysistunnolle.

2. Puhemiehen käyttäessä 1 kohdan mukaisia valtuuksiaan valiokunta merkitsee puhemiehen aloitteen tiedoksi seuraavassa kokouksessaan. Jos valiokunta pitää sitä tarpeellisenä, se voi laatia mietinnön täysistunnon käsiteltäväksi.

Tarkistus 9
Euroopan parlamentin työjärjestys
7 artikla – - 1 kohta (uusi)

Nykyinen teksti

Tarkistus

-1. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen puhemiehelle osoittamasta, jäsenen parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä taikka jäsenen tai entisen jäsenen puhemiehelle osoittamasta, erioikeuksien ja vapauksien puolustamista koskevasta pyynnöstä ilmoitetaan täysistunnossa, ja pyyntö lähetetään käsiteltäväksi asiasta vastaavaan valiokuntaan.

Tarkistus 10
Euroopan parlamentin työjärjestys
7 artikla – 1 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

1. **Asiasta vastaava** valiokunta käsittelee koskemattomuuden pidättämistä sekä **koskemattomuuden ja** erioikeuksien puolustamista koskevat pyynnöt viipymättä **niiden jättämistä järjestyksessä.**

1. Valiokunta käsittelee koskemattomuuden pidättämistä sekä erioikeuksien **ja vapauksien** puolustamista koskevat pyynnöt viipymättä **ottaen kuitenkin huomioon tapausten monimutkaisuuden.**

Torstai 16. tammikuuta 2014

Tarkistus 11

Euroopan parlamentin työjärjestys

7 artikla – 3 kohta

Nykyinen teksti

3. Valiokunta voi pyytää asianomaiselta viranomaiselta ne lisätiedot tai selvitykset, jotka valiokunta katsoo tarpeellisiksi voidakseen muodostaa mielipiteensä koskemattomuuden pidättämisestä tai puolustamisesta. **Jäsenelle annetaan tilaisuus tulla kuulluksi. Hänellä on oikeus esittää kaikki tässä yhteydessä aiheellisiksi katsomansa asiakirjat tai muut kirjalliset todisteet. Toinen jäsen voi toimia hänen edustajanaan.**

Tarkistus

3. Valiokunta voi pyytää asianomaiselta viranomaiselta ne lisätiedot tai selvitykset, jotka valiokunta katsoo tarpeellisiksi voidakseen muodostaa mielipiteensä koskemattomuuden pidättämisestä tai puolustamisesta.

Tarkistus 12

Euroopan parlamentin työjärjestys

7 artikla – 3 a kohta (uusi)

Nykyinen teksti

3 a. Jäsenelle annetaan tilaisuus tulla kuulluksi, hänellä on oikeus esittää kaikki tässä yhteydessä aiheellisiksi katsomansa asiakirjat tai muut kirjalliset todisteet, ja toinen jäsen voi toimia hänen edustajanaan.

Tarkistus

Jäsen ei saa olla paikalla koskemattomuutensa pidättämistä tai puolustamista koskevista pyynnöistä käytävien keskustelujen aikana, itse kuulemista lukuun ottamatta.

Valiokunnan puheenjohtaja kutsuu jäsenen kuultavaksi ja ilmoittaa kuulemisen ajankohdan. Jäsen voi luopua oikeudestaan tulla kuulluksi.

Jos jäsen ei saavu kuultavaksi kutsuttaessa, hänen katsotaan luopuneen oikeudestaan tulla kuulluksi, paitsi jos hän on esittänyt pyynnön olla saapumatta kuultavaksi ehdotettuna ajankohtana, ja on myös ilmoittanut syyn siihen. Valiokunnan puheenjohtaja päättää, hyväksytäänkö tällainen pyyntö olla saapumatta kuultavaksi ilmoitetun syyn perusteella, eikä päätökseen voi hakea muutosta.

Jos valiokunnan puheenjohtaja hyväksyy jäsenen pyynnön, hän kutsuu jäsenen kuultavaksi uutena ajankohtana. Jos jäsen ei saavu kuulemiseen tänä toisena ajankohtana, menettelyä jatketaan jäsentä kuulematta. Muita pyyntöjä olla saapumatta kuultavaksi tai tulla kuulluksi ei sen jälkeen hyväksytä.

Torstai 16. tammikuuta 2014

Tarkistus 13

Euroopan parlamentin työjärjestys

7 artikla – 5 kohta

Nykyinen teksti

5. Jos jäsentä pyydetään toimimaan todistajana tai asiantuntijana, ei ole tarvetta pyytää koskemattomuuden pidättämistä edellyttäen, että

— jäsen ei ole velvoitettu saapumaan päivämääränä tai aikana, joka estää tai vaikeuttaa hänen parlamentin jäsenen tehtäviensä hoitamista, tai että hän voi antaa lausuman kirjallisesti tai muussa muodossa tavalla, joka ei vaikeuta hänen parlamentin jäsenen tehtäviensä hoitamista,

— jäsen ei ole velvollinen ilmoittamaan edustajantoimessaan saamiaan luottamuksellisia tietoja, joiden ilmoittaminen ei hänen mukaansa ole tarkoituksenmukaista.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 14

Euroopan parlamentin työjärjestys

7 artikla – 6 kohta

Nykyinen teksti

6. Eri oikeuden tai vapauden puolustamista koskevissa tapauksissa valiokunta toteaa, muodostavatko olosuhteet hallinnollisen tai muun esteen parlamentin kokouspaikkaan matkustavien tai sieltä palaavien jäsenten vapaalle liikkumiselle, mielipiteen ilmaisemiselle tai äänestyskäyttämiseksi heidän hoitaessaan edustajantoimeensa kuuluvia tehtäviä tai kuuluvatko kyseiset olosuhteet erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklassa tarkoitettuihin asioihin, jotka eivät kuulu kansallisen oikeuden alaan, ja tekee ehdotuksen, jossa kehoitetaan asianomaista viranomaista tekemään tarvittavat johtopäätökset.

Tarkistus

Poistetaan.

Torstai 16. tammikuuta 2014

Tarkistus 15

Euroopan parlamentin työjärjestys

7 artikla – 10 kohta

Nykyinen teksti

10. Puhemiehen käyttäessä 6 artiklan 4 kohdan mukaisia valtuuksiaan asiasta vastaava valiokunta merkitsee puhemiehen aloitteen tiedoksi seuraavassa kokouksessaan. Jos valiokunta pitää sitä tarpeellisena, se voi laatia mietinnön parlamentin käsiteltäväksi.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 16

Euroopan parlamentin työjärjestys

7 artikla – 12 a kohta (uusi)

Nykyinen teksti

12 a. Valiokunta vahvistaa periaatteet tämän artiklan soveltamiselle.

Tarkistus

Tiistai 14. tammikuuta 2014

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2014)0004

Uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidipäästöt ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 510/2011 muuttamisesta uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevien keinojen määrittelemiseksi (COM(2012)0394 – C7-0185/2012 – 2012/0191(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 482/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0394),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 192 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0185/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 12. joulukuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 4. lokakuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnot (A7-0168/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 109.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TC1-COD(2012)0191

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi asetuksen (EU) N:o 510/2011 muuttamisesta uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevien keinojen määrittelemiseksi

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 253/2014.)

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0005

Kuluttajaohjelma 2014–2020 *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kuluttajaohjelmasta vuosiksi 2014–2020 (COM(2011)0707 – C7-0397/2011 – 2011/0340(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 482/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0707),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 169 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0397/2011),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 28. maaliskuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 4. toukokuuta 2012 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 23. lokakuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0214/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0340

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi monivuotisesta kuluttajaohjelmasta vuosiksi 2014–2020 ja päätöksen N:o 1926/2006/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 254/2014.)

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 89.

⁽²⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 217.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0006

Korkealaatuista naudanlihaa, sianlihaa, siipikarjanlihaa, vehnää sekä vehnän ja rukiin sekaviljaa ja leseitä, lesejauhoja ja muita jätetuotteita koskevat yhteisön tariffikiintiöt *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi korkealaatuista naudanlihaa, sianlihaa, siipikarjanlihaa, vehnää sekä vehnän ja rukiin sekaviljaa ja leseitä, lesejauhoja ja muita jätetuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 774/94 muuttamisesta (COM(2011)0906 – C7-0524/2011 – 2011/0445(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 482/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0906),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 207 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0524/2011),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 28. lokakuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A7-0212/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽¹⁾;
 2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevat komission lausumat;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0445

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 774/94 muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpano- ja säädösvallan osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 252/2014.)

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE**Komission lausuma kodifoinnista**

Tämän asetuksen hyväksyminen aiheuttaa huomattavan määrän muutoksia kyseisiin säädöksiin. Komissio ehdottaa näiden säädösten luettavuuden parantamiseksi säädösten kodifointia mahdollisimman pian, heti kun asetusta on hyväksytty ja viimeistään 30. syyskuuta 2014 mennessä.

⁽¹⁾ Tämä kanta korvaa 12. syyskuuta 2012 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0328).

Tiistai 14. tammikuuta 2014

Komission lausuma delegoiduista säädöksistä

Komissio muistuttaa tämän asetuksen yhteydessä Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen 15 kohdassa antamastaan sitoumuksesta toimittaa delegoituja säädöksiä valmistellessaan parlamentille kaikki kansallisten asiantuntijoiden tapaamisia koskevat tiedot ja asiakirjat.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0007

Turkista peräisin olevan oliiviöljyn ja tiettyjen muiden maataloustuotteiden tuonti *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetusten (EY) N:o 2008/97, (EY) N:o 779/98 ja (EY) N:o 1506/98 muuttamisesta komissiolle Turkista peräisin olevan oliiviöljyn ja tiettyjen muiden maataloustuotteiden tuonnin alalla siirretyn säädösvallan ja täytäntöönpanovallan osalta (COM(2011)0918 – C7-0005/2012 – 2011/0453(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 482/32)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0918),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 207 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0005/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 28. lokakuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A7-0209/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽¹⁾;
 2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevat komission lausumat;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0453

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi neuvoston asetusten (EY) N:o 2008/97, (EY) N:o 779/98 ja (EY) N:o 1506/98 muuttamisesta Turkista peräisin olevan oliiviöljyn ja tiettyjen muiden maataloustuotteiden tuonnin alalla siltä osin kuin on kyse komissiolle siirretystä säädösvallasta ja täytäntöönpanovallasta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 255/2014.)

LAINSAÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE**Komission lausuma kodifioinnista**

Tämän asetuksen hyväksyminen aiheuttaa huomattavan määrän muutoksia kyseisiin säädöksiin. Komissio ehdottaa näiden säädösten luettavuuden parantamiseksi säädösten kodifiointia mahdollisimman pian, heti kun asetukset on hyväksytyt ja viimeistään 30. syyskuuta 2014 mennessä.

⁽¹⁾ Tämä kanta korvaa 12. syyskuuta 2012 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0329).

Tiistai 14. tammikuuta 2014

Komission lausuma delegoiduista säädöksistä

Komissio muistuttaa tämän asetuksen yhteydessä Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen 15 kohdassa antamastaan sitoumuksesta toimittaa delegoituja säädöksiä valmistellessaan parlamentille kaikki kansallisten asiantuntijoiden tapaamisia koskevat tiedot ja asiakirjat.

Tiistai 14. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0008

Maustettujen viinituotteiden maantieteelliset merkinnät *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maustettujen viinituotteiden määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojasta (COM(2011)0530 – C7-0234/2011 – 2011/0231(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 482/33)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0530),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan, 43 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0234/2011),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Luxemburgin edustajainhuoneen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan (N:o 2) mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan esitys lainsäätämisympäristössä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 7. joulukuuta 2011 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 14. lokakuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon (A7-0158/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0231

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi maustettujen viinituotteiden määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojasta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/91 kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 251/2014.)

⁽¹⁾ EUVL C 43, 15.2.2012, s. 67.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0019

Neuvoston päätöksen 2007/124/EY, Euratom kumoaminen ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi terrorismin ja muiden turvallisuuteen liittyvien riskien ennalta ehkäisyä, torjuntavalmiutta ja niiden seurausten hallintaa koskevan erityisohjelman perustamisesta kaudelle 2007–2013 osana turvallisuutta ja vapauksien suojelua koskevaa yleisohjelmaa tehdyn päätöksen 2007/124/EY, Euratom kumoamisesta (15187/2013 – C7-0418/2013 – 2013/0281(APP))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – hyväksyntä)

(2016/C 482/34)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (15187/2013),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 352 artiklan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 203 artiklan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0418/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan 1 kohdan ja 46 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A7-0432/2013),
 1. antaa hyväksyntänsä esitykselle neuvoston päätökseksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.
-

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0020

EU:n ja Venäjän välisen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen uusiminen *****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Venäjän federaation hallituksen välisen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen uusimisesta (13152/2013 – C7-0370/2013 – 2013/0282(NLE))**

(Hyväksyntä)

(2016/C 482/35)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Venäjän federaation hallituksen välisen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen uusimisesta (13152/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Venäjän federaation hallituksen välisen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen tekemisestä 16. marraskuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/742/EY,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 186 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0370/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan, 90 artiklan 7 kohdan ja 46 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan ja budjettivaliokunnan lausunnot (A7-0473/2013),
1. hyväksyy sopimuksen uusimisen;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja Venäjän federaation hallitukselle.
-

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0021

Liikkeeseen tarkoitettujen eurometallirahojen yksikköarvot ja tekniset eritelmat *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi liikkeeseen tarkoitettujen eurometallirahojen yksikköarvoista ja teknisistä eritelmistä (uudelleenlaadittu teksti) (COM(2013)0184 – C7-0132/2013 – 2013/0096(NLE))

(Kuuleminen – uudelleenlaatiminen)

(2016/C 482/36)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2013)0184),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 128 artikla 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0132/2013),
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan talous- ja raha-asiain valiokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 17. kesäkuuta 2013 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 87 artiklan ja 55 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0479/2013),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Tarkistus 1**Ehdotus asetukseksi****Johdanto-osan 4 kappale**

Komission teksti

Tarkistus

(4) Unionin yhteisen metallirahajärjestelmän olisi saavutettava yleisön luottamus ja sisällettävä teknologisia innovaatioita, jotka varmistavat, että se on varma, luotettava ja tehokas järjestelmä.

(4) Unionin yhteisen metallirahajärjestelmän olisi saavutettava yleisön luottamus ja sisällettävä teknologisia innovaatioita, jotka varmistavat, että se on varma, luotettava ja tehokas järjestelmä. **Sillä olisi myös osaltaan autettava estämään väärentäminen.**

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 2
Ehdotus asetukseksi
10 artikla – 8 kohta

Komission teksti

8. Komissio julkaisee kaikki merkitykselliset tiedot liikkeeseen tarkoitettujen metallirahojen uusista kansallisista kuva-aiheista Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tarkistus

8. Komissio julkaisee kaikki merkitykselliset tiedot liikkeeseen tarkoitettujen metallirahojen uusista kansallisista kuva-aiheista Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille mahdollisista 5 kohdan nojalla esittämistään kielteisistä arvioista.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0023

Ajopiirturit ja tieliikenteen sosiaalilainsäädäntö ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi tieliikenteessä käytettävistä ajopiirtureista, tieliikenteen valvontalaitteista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 kumoamisesta sekä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamisesta (11532/4/2013 – C7-0410/2013 – 2011/0196(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

(2016/C 482/37)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (11532/4/2013 – C7-0410/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 7. joulukuuta 2011 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0451),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 72 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0471/2013),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan komission lausuman;
 3. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 4. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 5. kehottaa pääsihteerä allekirjoittamaan säädöksen tarkistettuaan, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Komission lausuma asetuksesta (EY) N:o 561/2006

Jotta varmistettaisiin ajoaikaa ja lepoaikoja koskevan lainsäädännön soveltaminen yhdenmukaisesti ja tehokkaasti, komissio seuraa edelleen tarkasti tämän lainsäädännön täytäntöönpanoa ja toteuttaa tarvittaessa tarkoituksenmukaisia aloitteita.

⁽¹⁾ EUVL C 43, 15.2.2012, s. 79.

⁽²⁾ EUVL C 349 E, 29.11.2013, s. 105.

Keskiyö 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0024

Käyttöoikeussopimusten tekeminen *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi käyttöoikeussopimusten tekemisestä (COM(2011)0897 – C7-0004/2012 – 2011/0437(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyksikkö: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 482/38)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0897),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 53 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0004/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Saksan liittoneuvoston, Espanjan edustajainhuoneen ja Itävallan liittoneuvoston toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 26. huhtikuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 19. heinäkuuta 2012 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 17. heinäkuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, liikenne- ja matkailuvaiokunnan, aluekehitysvaiokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0030/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0437

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi käyttöoikeussopimusten tekemisestä

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2014/23/EU.)

⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 84.

⁽²⁾ EUVL C 277, 13.9.2012, s. 74.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0025

Julkiset hankinnat *I****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisista hankinnoista (COM(2011)0896 – C7-0006/2012 – 2011/0438(COD))****(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)**

(2016/C 482/39)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0896),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 53 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0006/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Ruotsin valtiopäivien ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin alahuoneen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 26. huhtikuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 9. lokakuuta 2012 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 17. heinäkuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, liikenne- ja matkailuvaiokunnan, aluekehitysvaliokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0007/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0438**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta***(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2014/24/EU.)*⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 84.⁽²⁾ EUVL C 391, 18.12.2012, s. 49.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0026

Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnat *I****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista (COM(2011)0895 – C7-0007/2012 – 2011/0439(COD))****(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)**

(2016/C 482/40)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0895),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 53 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0007/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Ruotsin valtiopäivien ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin alahuoneen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 26. huhtikuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 9. lokakuuta 2012 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 17. heinäkuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0034/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0439**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../2014 antamiseksi vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta***(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2014/25/EU.)*⁽¹⁾ EUVL C 191, 29.6.2012, s. 84⁽²⁾ EUVL C 391, 18.12.2012, s. 49.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0027

Tavaroiden ja palvelujen pääsy julkisten hankintojen markkinoille *I**

Euroopan parlamentin tarkistukset 15. tammikuuta 2014 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kolmansien maiden tavaroiden ja palvelujen pääsystä unionin sisämarkkinoille julkisten hankintojen alalla sekä unionin tavaroiden ja palvelujen kolmansien maiden julkisten hankintojen markkinoille pääsyä koskevia neuvotteluja tukevista menettelyistä (COM(2012)0124 – C7-0084/2012 – 2012/0060(COD))⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 482/41)

Tarkistus 1**Ehdotus asetukseksi****1 otsikko***Komission teksti**Tarkistus*

Ehdotus

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

kolmansien maiden tavaroiden ja palvelujen pääsystä unionin sisämarkkinoille julkisten hankintojen alalla sekä unionin tavaroiden ja palvelujen kolmansien maiden julkisten hankintojen markkinoille pääsyä koskevia neuvotteluja tukevista menettelyistä

kolmansien maiden tavaroiden ja palvelujen pääsystä unionin sisämarkkinoille julkisten hankintojen **ja käyttöoikeussopimusten** alalla sekä unionin tavaroiden ja palvelujen kolmansien maiden julkisten hankintojen **ja käyttöoikeussopimusten** markkinoille pääsyä koskevia neuvotteluja tukevista menettelyistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Tarkistus 2**Ehdotus asetukseksi****Johdanto-osan 3 a viite (uusi)***Komission teksti**Tarkistus*

— **ottaa huomioon julkisia hankintoja koskevat tarkistetut direktiivit 2011/0438(COD), 2011/0439(COD) ja 2011/0437(COD),**

Tarkistus 3**Ehdotus asetukseksi****Johdanto-osan 3 b viite (uusi)***Komission teksti**Tarkistus*

— **ottaa huomioon julkisia hankintoja koskevan tarkistetun sopimuksen (GPA-sopimuksen),**

⁽¹⁾ Asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0454/2013).

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 1 kappale

Komission teksti

- (1) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa määrätään, että unioni määrittelee ja toteuttaa yhteistä politiikkaa ja toimintaa sekä pyrkii saamaan aikaan pitkälle menevää yhteistyötä kaikilla kansainvälisten suhteiden aloilla tavoitteenaan muun muassa kannustaa kaikkien maiden yhdentymistä maailmantalouteen muun muassa poistamalla asteittain kansainvälisen kaupan esteitä.

Tarkistus

- (1) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa määrätään, että unioni määrittelee ja toteuttaa yhteistä politiikkaa ja toimintaa sekä pyrkii saamaan aikaan pitkälle menevää yhteistyötä kaikilla kansainvälisten suhteiden aloilla tavoitteenaan muun muassa **turvata arvonsa ja perusluonteiset etunsa, turvallisuutensa, riippumattomuutensa ja loukkaamattomuutensa sekä** kannustaa kaikkien maiden yhdentymistä maailmantalouteen muun muassa poistamalla asteittain kansainvälisen kaupan esteitä.

Tarkistus 86

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 4 a kappale (uusi)

Komission teksti

- (1) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa määrätään, että unioni määrittelee ja toteuttaa yhteistä politiikkaa ja toimintaa sekä pyrkii saamaan aikaan pitkälle menevää yhteistyötä kaikilla kansainvälisten suhteiden aloilla tavoitteenaan muun muassa kannustaa kaikkien maiden yhdentymistä maailmantalouteen muun muassa poistamalla asteittain kansainvälisen kaupan esteitä.

Tarkistus

- (4 a) **Maailman kauppajärjestön (WTO) tarkistetun julkisia hankintoja koskevan monenvälisen sopimuksen (GPA-sopimus) mukaisesti unionin yrityksillä on ainoastaan rajoitettu pääsy kolmansien maiden julkisten hankintojen markkinoille, ja sopimusta sovelletaan ainoastaan harvoihin WTO:n jäseniin, jotka ovat GPA:n sopimuspuolia. Unioni ratifioi tarkistetun GPA-sopimuksen joulukuussa 2013.**

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 5 kappale

Komission teksti

- (5) Maailman kauppajärjestössä ja kahdenvälisen suhteidensa välityksellä unioni kannattaa unionin ja sen kauppakumppaneiden julkisten hankintojen kansainvälisten markkinoiden kunnianhimoista avaamista vastavuoroisuuden hengessä ja kaikkia osapuolia hyödyttäen.

Tarkistus

- (5) Maailman kauppajärjestössä ja kahdenvälisen suhteidensa välityksellä unioni kannattaa unionin ja sen kauppakumppaneiden julkisten hankintojen **ja käyttöi-keussopimusten** kansainvälisten markkinoiden kunnianhimoista avaamista vastavuoroisuuden hengessä ja kaikkia osapuolia hyödyttäen.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 6
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 5 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (5 a) *Julkiset hankinnat muodostavat merkittävän osan unionin bruttokansantuotteesta, minkä vuoksi niitä olisi käytettävä unionin potentiaalin vahvistamiseen innovoinnin ja teollisuustuotannon alalla. Sen vuoksi olisi suljettava pois epäoikeudenmukaiset tarjoukset, jotka koostuvat Euroopan unionin ulkopuolelta peräisin olevista tavaroista ja/tai palveluista, jotta unionissa voitaisiin toteuttaa kestävää teollisuuspoliittista strategiaa. Samalla olisi varmistettava, että unionin teollisuuden markkinoillepääsy tapahtuu vastavuoroisesti ja oikeudenmukaisin edellytyksin.*

Tarkistus 7
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 5 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (5 b) *Unionin kauppapolitiikalla olisi edistettävä maailmanlaajuisesti köyhyyden vähentämistä kohentamalla työoloja, työsuojelua ja terveyssuojelua sekä perusoikeuksien toteutumista.*

Tarkistus 8
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (6) Monet kolmannet maat ovat haluttomia avaamaan julkisten hankintojen markkinoitaan kansainväliselle kilpailulle tai avaamaan niitä enemmän kuin ne ovat tähän saakka tehneet. Sen vuoksi unionin talouden toimijat kohtaavat rajoittavia hankintakäytäntöjä monissa unionin kauppakumppanimaissa. Rajoittavien hankintakäytäntöjen vuoksi menetetään merkittäviä kaupankäyntimahdollisuuksia.

- (6) Monet kolmannet maat ovat haluttomia avaamaan julkisten hankintojen **ja käyttöoikeussopimusten** markkinoitaan kansainväliselle kilpailulle tai avaamaan niitä enemmän kuin ne ovat tähän saakka tehneet. Sen vuoksi unionin talouden toimijat kohtaavat rajoittavia hankintakäytäntöjä monissa unionin kauppakumppanimaissa. Rajoittavien hankintakäytäntöjen vuoksi menetetään merkittäviä kaupankäyntimahdollisuuksia.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 87

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 7 kappale

Komission teksti

- (7) Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/17/EY⁽¹⁰⁾ ja julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY⁽¹¹⁾ sisältävät ainoastaan joitakin säännöksiä julkisia hankintoja koskevan unionin politiikan ulkoisesta ulottuvuudesta, erityisesti direktiivin 2004/17/EY 58 ja 59 artiklassa. Näiden säännösten soveltamisala on kuitenkin suppea, eivätkä hankintayksiköt **sovella** niitä kovinkaan paljon ohjeistuksen puutteen vuoksi.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

Tarkistus

- (7) Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/17/EY⁽¹⁰⁾ ja julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY⁽¹¹⁾ sisältävät ainoastaan joitakin säännöksiä julkisia hankintoja koskevan unionin politiikan ulkoisesta ulottuvuudesta, erityisesti direktiivin 2004/17/EY 58 ja 59 artiklassa. Näiden säännösten soveltamisala on kuitenkin suppea, eivätkä hankintayksiköt **ole soveltaneet** niitä kovinkaan paljon ohjeistuksen puutteen vuoksi, **ja sen vuoksi ne olisi korvattava lyhyemmillä ja helpommin sovellettavilla säännöksillä.**

⁽¹⁰⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

Tarkistus 88

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 7 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (7 a) **Kolmansien maiden tarjoajille olisi myönnettävä pääsy unionin julkisten hankintojen markkinoille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2014/.../EU⁽¹²⁾, 2014/.../EU⁽¹³⁾ ja 2014/.../EU⁽¹⁴⁾ mukaisesti.**

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/.../EU, annettu ... päivänä ...kuuta ..., julkisista hankinnoista (EUVL ...).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/.../EU, annettu ... päivänä ...kuuta ..., vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista (EUVL ...).

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/.../EU, annettu ... päivänä ...kuuta ..., käyttöoikeussopimusten tekemisestä (EUVL ...).

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 8 kappale

Komission teksti

- (8) Yhteinen kauppapolitiikka perustuu SEUT-sopimuksen 207 artiklan mukaan yhtenäisiin periaatteisiin julkisten hankintojen alalla.

Tarkistus

- (8) Yhteinen kauppapolitiikka perustuu SEUT-sopimuksen 207 artiklan mukaan yhtenäisiin periaatteisiin julkisten hankintojen **ja käyttöoikeussopimusten** alalla.

Tarkistus 10

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 9 kappale

Komission teksti

- (9) Unionin ja kolmansien maiden talouden toimijoiden, hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden oikeusvarmuuden turvaamiseksi kansainväliset markkinoillepääsyä koskevat sitoumukset, jotka unioni on tehnyt julkisten hankintojen alalla kolmansien maiden suhteen, olisi otettava huomioon EU:n oikeusjärjestyksessä, jolloin varmistetaan niiden tosiasiallinen soveltaminen. Komission olisi annettava ohjeet siitä, miten Euroopan unionin voimassa olevia kansainvälisiä markkinoillepääsyä koskevia sitoumuksia olisi sovellettava. Ohjeet olisi saatettava säännöllisesti ajan tasalle, ja niiden olisi sisällettävä helpokäyttöistä tietoa.

Tarkistus

- (9) Unionin ja kolmansien maiden talouden toimijoiden, hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden oikeusvarmuuden turvaamiseksi kansainväliset markkinoillepääsyä koskevat sitoumukset, jotka unioni on tehnyt julkisten hankintojen **ja käyttöoikeussopimusten** alalla kolmansien maiden suhteen, olisi otettava huomioon EU:n oikeusjärjestyksessä, jolloin varmistetaan niiden tosiasiallinen soveltaminen. Komission olisi annettava ohjeet siitä, miten Euroopan unionin voimassa olevia kansainvälisiä markkinoillepääsyä koskevia sitoumuksia olisi sovellettava. Ohjeet olisi saatettava säännöllisesti ajan tasalle, ja niiden olisi sisällettävä helpokäyttöistä tietoa.

Tarkistus 11

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 9 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (9 a) **Euroopan komission olisi varmistettava, että se ei rahoita ohjelmia, joiden kohdalla kansainvälisten julkisten hankintasopimuksien tekeminen ja täytäntöönpano olisi julkisista hankintasopimuksista annettujen direktiivien 2011/0438(COD), 2011/0439(COD) ja 2011/0437(COD) periaatteiden vastaista.**

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 12
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti

- (10) Tavoite parantaa EU:n talouden toimijoiden pääsyä tiettyjen kolmansien maiden julkisten hankintojen markkinoille, joita suojataan rajoittavilla hankintatoimenpiteillä, ja tavoite säilyttää tasapuoliset kilpailuedellytykset Euroopan sisämarkkinoilla edellyttävät, että kolmansien maiden sellaisten tavaroiden ja palvelujen kohtelu, jotka eivät kuulu unionin kansainvälisten sitoumusten piiriin, yhdenmukaistetaan koko Euroopan unionissa.

Tarkistus

- (10) Tavoite parantaa EU:n talouden toimijoiden pääsyä tiettyjen kolmansien maiden julkisten hankintojen **ja käyttöoikeussopimusten** markkinoille, joita suojataan rajoittavilla hankintatoimenpiteillä, ja tavoite säilyttää tasapuoliset kilpailuedellytykset Euroopan sisämarkkinoilla edellyttävät, että kolmansien maiden sellaisten tavaroiden ja palvelujen kohtelu, jotka eivät kuulu unionin kansainvälisten sitoumusten piiriin, yhdenmukaistetaan koko Euroopan unionissa.

Tarkistus 13
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 11 kappale

Komission teksti

- (11) Tätä varten olisi vahvistettava alkuperäsäännöt, jotta hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt voisivat tietää, kuuluvatko tavarat ja palvelut Euroopan unionin kansainvälisten sitoumusten piiriin. Tavarain alkuperä olisi määritettävä **yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2913/1992⁽¹²⁾ 22-26 artiklan mukaisesti. Asetuksen mukaan tavaroita olisi pidettävä unionitavaroina, jos ne on tuotettu kokonaan unionissa. Tavaroiden, joiden tuotantoon on osallistunut yksi tai useampia kolmansia maita, olisi katsottava olevan peräisin siitä maasta, jossa niille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta. Palvelun alkuperä olisi määritettävä sitä tarjoavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön alkuperän perusteella. Johdanto-osan 9 kappaleessa tarkoitetuissa ohjeissa olisi käsiteltävä myös alkuperäsääntöjen soveltamista käytäntöön.

Tarkistus

- (11) Tätä varten olisi vahvistettava alkuperäsäännöt, jotta hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt voisivat tietää, kuuluvatko tavarat ja palvelut Euroopan unionin kansainvälisten sitoumusten piiriin. Tavarain alkuperä olisi määritettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/20132 59–63 artiklan mukaisesti, **mukaan lukien 65 artiklan mukaisesti hyväksyttävät lisäsäännökset**. Asetuksen mukaan tavaroita olisi pidettävä unionitavaroina, jos ne on tuotettu kokonaan unionissa. Tavaroiden, joiden tuotantoon on osallistunut yksi tai useampia kolmansia maita, olisi katsottava olevan peräisin siitä maasta, jossa niille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta. Palvelun alkuperä olisi määritettävä sitä tarjoavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön alkuperän perusteella. **Palvelun alkuperä olisi määriteltävä palvelukauppaa koskevan WTO:n yleissopimuksen (GATS) periaatteiden mukaisesti. Palvelun alkuperäsäännöt määrittelevillä säännöksillä olisi estettävä ”postilaatikkoyhtiöiden” käyttäminen unionin julkisten hankintojen markkinoille pääsemistä koskevien rajoitusten kiertämiseen**. Johdanto-osan 9 kappaleessa tarkoitetuissa ohjeissa olisi käsiteltävä myös alkuperäsääntöjen soveltamista käytäntöön.

⁽¹²⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistukset 14 ja 89
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 kappale

Komission teksti

- (12) Komission olisi harkittava, hyväksyykö se sen, että direktiiveissä [2004/17/EY ja 2004/18/EY sekä käyttöoikeussopimusten tekemisestä [...] annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä [...] ⁽¹³⁾] tarkoitetut hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt sulkevat pois vähintään 5 000 000 euron arvoisten hankintasopimusten tekomenettelyistä tavarat ja palvelut, jotka eivät kuulu Euroopan unionin tekemien kansainvälisten sitoumusten piiriin.

⁽¹³⁾ EUVL L

Tarkistus

- (12) **Jos komissio käynnistää ulkoisen hankintatutkimuksen todetakseen, voidaanko kolmansien maiden julkisten hankintojen markkinoille pääsyä koskevaa olennaista vastavuoroisuuden puutetta havaita, sen** olisi harkittava, hyväksyykö se sen, että direktiiveissä [2004/17/EY ja 2004/18/EY sekä käyttöoikeussopimusten tekemisestä [...] annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä [...] ⁽¹³⁾] tarkoitetut hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt sulkevat pois vähintään 5 000 000 euron arvoisten hankintasopimusten **ja käyttöoikeussopimusten** tekomenettelyistä tavarat ja palvelut, jotka eivät kuulu Euroopan unionin tekemien kansainvälisten sitoumusten piiriin. **Tämä ei koske hankintamenettelyjä, jotka koskevat Euroopan talousalueeseen kuuluvista maista peräisin olevia, asiaan liittyvien alkuperäsääntöjen mukaisia sopimustavaroita ja -palveluja, tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 978/2012 liitteessä IV luetellusta ”Kaikki paitsi aseet” -järjestelystä hyötävistä maista peräisin olevia sopimustavaroita ja -palveluja, tai asetuksen (EU) N:o 978/2012 ^(13 a) liitteessä VII tarkoitetuista taloutensa yksipuolisuuden ja riittämättömän kansainväliseen kauppajärjestelmään yhdentymisen vuoksi muita heikommissa asemassa olevista kehitysmaista peräisin olevia sopimustavaroita ja -palveluja.**

⁽¹³⁾ EUVL L

^(13 a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 978/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008 kumoamisesta (EUVL L 303, 31.10.2012, s. 1).

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistukset 15 ja 90
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 13 kappale

Komission teksti

- (13) Hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden, jotka aikovat käyttää tämän asetuksen mukaisia valtuuksiaan sulkeakseen pois hankintasopimusten tekomenettelyistä tarjoukset, jotka sisältävät Euroopan unionin ulkopuolelta peräisin olevia tavaroita ja/tai palveluja ja joissa sitoumusten piiriin kuulumattomien tavaroiden tai palvelujen arvo on yli 50 prosenttia kyseisten tavaroiden kokonaisarvosta, olisi avoimuuden vuoksi ilmoitettava asiasta talouden toimijoille Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistavassa hankintailmoituksessa.

Tarkistus

- (13) Hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden, jotka aikovat käyttää tämän asetuksen mukaisia valtuuksiaan sulkeakseen pois hankintasopimusten ***tai käyttöoikeussopimusten*** tekomenettelyistä tarjoukset, jotka sisältävät Euroopan unionin ulkopuolelta peräisin olevia tavaroita ja/tai palveluja ja joissa sitoumusten piiriin kuulumattomien tavaroiden tai palvelujen arvo on yli 50 prosenttia kyseisten tavaroiden kokonaisarvosta, olisi avoimuuden vuoksi ilmoitettava asiasta talouden toimijoille ***teknisten eritelmien tai kuvaavan asiakirjan johdanto-osassa julkisista hankinnoista annetun direktiivin***[2014/.../EU] 2 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan ja vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annetun direktiivin [2014/.../EU] 2 artiklan 15 kohdan mukaisesti tai teknisten tai toiminnallisten vaatimusten johdanto-osassa käyttöoikeussopimusten tekemisestä annetun direktiivin [2014/.../EU] 2 artiklan 13 kohdan mukaisesti.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 16
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti

- (15) Kun on kyse hankintasopimuksista, joiden ennakoitu arvo on yli 5 000 000 euroa, komission olisi hyväksyttävä suunniteltu poissulkeminen, jos kansainvälinen sopimus, joka koskee unionin ja sen maan pääsyä toistensa markkinoille julkisten hankintojen alalla, josta tavarat ja/tai palvelut ovat peräisin, sisältää unionin nimenomaisesti tekemiä markkinoillepääsyä koskevia varauksia, jotka koskevat niitä tavaroita ja palveluja, joiden poissulkemista ehdotetaan. Tällaisen sopimuksen puuttuessa komission olisi hyväksyttävä poissulkeminen, jos kolmas maa käyttää rajoittavia hankintatoimenpiteitä, joiden vuoksi unionin ja kolmannen maan välisessä markkinoiden avaamisessa ei ole olennaista vastavuoroisuutta. Olennaisen vastavuoroisuuden olisi katsottava puuttuvan, jos rajoittavat hankintakäytännöt johtavat EU:n talouden toimijoiden, tavaroiden ja palvelujen merkittävään ja toistuvaan syrjimiseen.

Tarkistus

- (15) Kun on kyse hankintasopimuksista ***tai käyttöoikeussopimuksista***, joiden ennakoitu arvo on yli 5 000 000 euroa, komission olisi hyväksyttävä suunniteltu poissulkeminen, jos kansainvälinen sopimus, joka koskee unionin ja sen maan pääsyä toistensa markkinoille julkisten hankintojen ***tai käyttöoikeussopimusten*** alalla, josta tavarat ja/tai palvelut ovat peräisin, sisältää unionin nimenomaisesti tekemiä markkinoillepääsyä koskevia varauksia, jotka koskevat niitä tavaroita ja palveluja, joiden poissulkemista ehdotetaan. Tällaisen sopimuksen puuttuessa komission olisi hyväksyttävä poissulkeminen, jos kolmas maa käyttää ***hankintoja tai käyttöoikeussopimuksia koskevia*** rajoittavia hankintatoimenpiteitä, joiden vuoksi unionin ja kolmannen maan välisessä markkinoiden avaamisessa ei ole olennaista vastavuoroisuutta. Olennaisen vastavuoroisuuden olisi katsottava puuttuvan, jos ***hankintoja tai käyttöoikeussopimuksia koskevat*** rajoittavat hankintakäytännöt johtavat EU:n talouden toimijoiden, tavaroiden ja palvelujen merkittävään ja toistuvaan syrjimiseen ***tai jos siitä, että viranomaiset ovat jättäneet noudattamatta julkisista hankinnoista annetun direktiivin [2014/.../EU] liitteessä XI ja vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annetun direktiivin [2014/.../EU] liitteessä XIV lueteltuja kansainvälisen työoikeuden määräyksiä, on aiheutunut eurooppalaisiin yrityksiin kohdistuneita ja komissiolle ilmoitettuja vakavia vaikeuksia, kun kyseiset eurooppalaiset yritykset ovat pyrkineet varmistamaan hankintasopimusten tai käyttöoikeussopimusten tekemisen kolmansissa maissa.***

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 17
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 16 kappale

Komission teksti

- (16) Arvioidessaan olennaisen vastavuoroisuuden puutetta komission olisi tutkittava, missä määrin kyseisen maan julkisia hankintoja koskevalla lainsäädännöllä varmistetaan julkisia hankintoja koskevien kansainvälisten standardien mukainen avoimuus ja estetään unionin tavaroiden, palvelujen ja talouden toimijoiden syrjintä. Lisäksi sen olisi tutkittava, missä määrin viranomaiset ja/tai yksittäiset hankintayksiköt ylläpitävät tai omaksuvat unionin tavaroita, palveluja ja talouden **toimijoita** syrjiviä käytäntöjä.

Tarkistus

- (16) Arvioidessaan olennaisen vastavuoroisuuden puutetta komission olisi tutkittava, missä määrin kyseisen maan julkisia hankintoja **ja käyttöoikeussopimuksia** koskevalla lainsäädännöllä varmistetaan julkisia hankintoja **ja käyttöoikeussopimuksia** koskevien kansainvälisten standardien mukainen avoimuus ja estetään unionin tavaroiden, palvelujen ja talouden toimijoiden syrjintä. Lisäksi sen olisi tutkittava, missä määrin viranomaiset ja/tai yksittäiset hankintayksiköt ylläpitävät tai omaksuvat unionin tavaroita, palveluja ja talouden **toimijaa** syrjiviä käytäntöjä **tai missä määrin siitä, että viranomaiset ovat jättäneet noudattamatta julkisista hankinnoista annetun direktiivin [2014/.../EU] liitteessä XI ja vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annetun direktiivin [2014/.../EU] liitteessä XIV lueteltuja kansainvälisen työoikeuden määräyksiä, on aiheutunut eurooppalaisiin yrityksiin kohdistuneita ja komissiolle ilmoitettuja vakavia vaikeuksia, kun kyseiset eurooppalaiset yritykset ovat pyrkineet varmistamaan hankintasopimusten tai käyttöoikeussopimusten tekemisen kolmansissa maissa.**

Tarkistus 18

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 16 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (16 a) Arvioidessaan tarjouksia, jotka sisältävät unionin ulkopuolelta peräisin olevia tavaroita tai palveluja, hankintaviranomaisten ja komission olisi varmistettava, että tarjous täyttää reilua kauppaa koskevat kriteerit sekä työntekijöiden oikeuksia ja ympäristöä koskevat vaatimukset julkisista hankinnoista annetun direktiivin [2014/.../EU] 15 artiklan 2 kohdan ja liitteen 11 mukaisesti.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 19
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 17 kappale

Komission teksti

- (17) Komission olisi voitava estää suunnitellun poissulkemisen mahdolliset kielteiset vaikutukset kyseisen maan kanssa käynnissä oleviin kauppaneuvotteluihin. Sen vuoksi, jos maa käy unionin kanssa aineellisia neuvotteluja markkinoillepääsystä julkisten hankintojen alalla ja komissio katsoo, että rajoittavien hankintakäytäntöjen poistamiseen lähitulevaisuudessa on olemassa kohtuulliset mahdollisuudet, komission olisi voitava antaa täytäntöönpanosäädös, jonka mukaan kyseisestä maasta peräisin olevia tavaroita ja palveluja ei saa sulkea pois hankintasopimusten tekomenettelyistä yhden vuoden aikana.

Tarkistus

- (17) Komission olisi voitava estää suunnitellun poissulkemisen mahdolliset kielteiset vaikutukset kyseisen maan kanssa käynnissä oleviin kauppaneuvotteluihin. Sen vuoksi, jos maa käy unionin kanssa aineellisia neuvotteluja markkinoillepääsystä julkisten hankintojen **ja/tai käyttöoikeussopimusten** alalla ja komissio katsoo, että **hankintoja ja/tai käyttöoikeussopimuksia koskevien** rajoittavien hankintakäytäntöjen poistamiseen lähitulevaisuudessa on olemassa kohtuulliset mahdollisuudet, komission olisi voitava antaa täytäntöönpanosäädös, jonka mukaan kyseisestä maasta peräisin olevia tavaroita ja palveluja ei saa sulkea pois hankintasopimusten tekomenettelyistä yhden vuoden aikana.

Tarkistus 20
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 18 kappale

Komission teksti

- (18) Koska kolmansien maiden tavaroiden ja palvelujen pääsy unionin julkisten hankintojen markkinoille kuuluu yhteisen kauppapolitiikan soveltamisalaan, jäsenvaltiot tai niiden hankintaviranomaiset tai hankintayksiköt eivät saisi rajoittaa kolmansien maiden tavaroiden tai palvelujen osallistumista hankintamenettelyihinsä muilla toimenpiteillä kuin niillä, joista säädetään tässä asetuksessa.

Tarkistus

- (18) Koska kolmansien maiden tavaroiden ja palvelujen pääsy unionin julkisten hankintojen **ja käyttöoikeussopimusten** markkinoille kuuluu yhteisen kauppapolitiikan soveltamisalaan, jäsenvaltiot tai niiden hankintaviranomaiset tai hankintayksiköt eivät saisi rajoittaa kolmansien maiden tavaroiden tai palvelujen osallistumista hankintamenettelyihinsä muilla toimenpiteillä kuin niillä, joista säädetään tässä asetuksessa **asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä**.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 21
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 19 kappale

Komission teksti

- (19) Koska hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden on vaikeampi arvioida tarjoajien selityksiä, kun on kyse tarjouksista, joihin sisältyy Euroopan unionin ulkopuolelta peräisin olevia tavaroita ja/tai palveluja ja joissa sitoumuksien piiriin kuulumattomien tavaroiden tai palvelujen arvo on yli 50 prosenttia tällaisten tavaroiden tai palvelujen kokonaisarvosta, on asianmukaista lisätä avoimuutta poikkeuksellisten alhaisten tarjousten käsittelyssä. **Julkisia hankintoja koskevan direktiivin** 69 artiklassa ja **vesi- ja energianhuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintoja koskevan direktiivin** 79 artiklassa annettujen sääntöjen lisäksi olisi säädettävä, että **hankintaviranomaiset** ja **hankintayksiköt**, jotka aikovat hyväksyä poikkeuksellisen alhaisen tarjouksen, olisi ilmoitettava tästä kirjallisesti muille tarjoajille perustellen, minkä vuoksi perittävät hinnat tai kustannukset ovat **poikkeukselliset** alhaisia. Tällä tavoin nämä tarjoajat voivat auttaa arvioimaan tarkemmin, kykeneekö valittu tarjoaja toteuttamaan hankintasopimuksen kokonaan tarjousasiakirjoissa määrättyin ehdoin. Siten näillä lisätiedoilla tasapuolistettaisiin toimintaedellytyksiä EU:n julkisten hankintojen markkinoilla.

Tarkistus

- (19) Koska hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden on vaikeampi arvioida tarjoajien selityksiä, kun on kyse tarjouksista, joihin sisältyy Euroopan unionin ulkopuolelta peräisin olevia tavaroita ja/tai palveluja ja joissa sitoumuksien piiriin kuulumattomien tavaroiden tai palvelujen arvo on yli 50 prosenttia tällaisten tavaroiden tai palvelujen kokonaisarvosta, on asianmukaista lisätä avoimuutta poikkeuksellisten alhaisten tarjousten käsittelyssä. **Tarjoukset, jotka vaikuttavat poikkeuksellisen alhaisilta suhteessa kyseisiin rakennusurakoihin, tavaroihin tai palveluihin, saattavat perustua teknisesti, taloudellisesti tai oikeudellisesti epäterveisiin oletuksiin tai käytäntöihin. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2014/.../EU^(13a) 69 artiklassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2014/.../EU^(13b) 79 artiklassa annettujen sääntöjen lisäksi olisi säädettävä, että hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden, jotka aikovat hyväksyä poikkeuksellisen alhaisen tarjouksen, olisi ilmoitettava tästä kirjallisesti muille tarjoajille perustellen, minkä vuoksi perittävät hinnat tai kustannukset ovat poikkeuksellisen alhaisia. Jos tarjoaja ei kykene antamaan riittävää selitystä, hankintaviranomaisella olisi oltava oikeus hylätä tarjous.** Tällä tavoin nämä tarjoajat voivat auttaa arvioimaan tarkemmin, kykeneekö valittu tarjoaja toteuttamaan hankintasopimuksen kokonaan tarjousasiakirjoissa määrättyin ehdoin. Siten näillä lisätiedoilla tasapuolistettaisiin toimintaedellytyksiä EU:n julkisten hankintojen markkinoilla.

^(13a) **Julkisista hankinnoista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/XXX/EU (EUVL XXX) (2011/0438 (COD)).**

^(13b) **Vesi- ja energianhuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/XXX/EU (EUVL XXX) (2011/0439(COD)).**

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistukset 22 ja 91
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 20 kappale

Komission teksti

- (20) Komissiolla olisi oltava mahdollisuus käynnistää milloin tahansa omasta aloitteestaan tai kiinnostuneiden osapuolten tai jäsenvaltion pyynnöstä sellaisia rajoittavia **hankintakäytäntöjä** koskeva ulkoinen hankintatutkimus, joita kolmannen maan väitetään pitävän yllä. **Tutkimuksessa olisi erityisesti otettava huomioon, että komission on hyväksynyt tämän asetuksen 6 artiklan 2 kohdan nojalla useita suunniteltuja kolmatta maata koskevia poissulkemisia.** Tällaiset tutkintamenettelyt eivät saisi rajoittaa yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94⁽¹⁴⁾ soveltamista.

⁽¹⁴⁾ EYVL L 349, 31.12.1994.

Tarkistus

- (20) Komissiolla olisi oltava mahdollisuus käynnistää milloin tahansa omasta aloitteestaan tai kiinnostuneiden osapuolten tai jäsenvaltion pyynnöstä sellaisia **hankintoja tai käyttöoikeussopimuksia koskevia** rajoittavia **käytäntöjä** koskeva ulkoinen hankintatutkimus, joita kolmannen maan väitetään pitävän yllä. **Ulkoisen tutkimusmenettelyn käynnistämistä koskevassa päätöksessään komission olisi otettava huomioon hankintaviranomaisten tai hankintayksiköiden tai jäsenvaltioiden pyyntöjen lukumäärä.** Tällaiset tutkintamenettelyt eivät saisi rajoittaa yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94⁽¹⁴⁾ soveltamista.

⁽¹⁴⁾ EYVL L 349, 31.12.1994.

Tarkistus 23
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 21 kappale

Komission teksti

- (21) Jos komissiolla on käytettävissään olevien tietojen perusteella syytä uskoa, että kolmas maa on omaksunut rajoittavan **hankintakäytännön** tai pitää sellaista yllä, sillä olisi oltava mahdollisuus käynnistää tutkimus. Jos on vahvistettu, että kolmannessa maassa pidetään yllä rajoittavaa hankintakäytäntöä, komission olisi pyydettävä kyseistä maata ryhtymään neuvotteluihin, joiden tavoitteena on parantaa talouden toimijoiden, tavaroiden ja palvelujen mahdollisuuksia osallistua julkisia hankintoja koskeviin menettelyihin kyseisessä maassa.

Tarkistus

- (21) Jos komissiolla on käytettävissään olevien tietojen perusteella syytä uskoa, että kolmas maa on omaksunut **hankintoja ja käyttöoikeussopimuksia koskevan** rajoittavan **käytännön** tai pitää sellaista yllä, sillä olisi oltava mahdollisuus käynnistää tutkimus. Jos on vahvistettu, että kolmannessa maassa pidetään yllä rajoittavaa hankintakäytäntöä, komission olisi pyydettävä kyseistä maata ryhtymään neuvotteluihin, joiden tavoitteena on parantaa talouden toimijoiden, tavaroiden ja palvelujen mahdollisuuksia osallistua julkisia hankintoja koskeviin menettelyihin kyseisessä maassa.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 24
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 22 kappale

Komission teksti

- (22) Jos neuvottelut asianomaisen maan kanssa eivät paranna riittävästi EU:n talouden toimijoiden, tavaroiden ja palvelujen mahdollisuuksia osallistua hankintamenettelyihin, komission olisi toteutettava asianmukaisia rajoittavia toimenpiteitä.

Tarkistus

- (22) Jos neuvottelut asianomaisen maan kanssa eivät paranna **kohtuullisen ajan kuluessa** riittävästi EU:n talouden toimijoiden, tavaroiden ja palvelujen mahdollisuuksia osallistua hankintamenettelyihin, **tai jos asianomaisen kolmannen maan toteuttamia korjaavia toimenpiteitä ei pidetä riittävinä**, komission olisi toteutettava asianmukaisia rajoittavia toimenpiteitä.

Tarkistus 25
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 23 kappale

Komission teksti

- (23) Tällaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä kolmannen maan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen pakollinen poissulkeminen julkisia hankintoja koskevista menettelyistä Euroopan unionissa, tai niissä voidaan määrätä sellaisia tarjouksia koskeva pakollinen hintarangaistus, jotka sisältävät kyseisestä maasta peräisin olevia tavaroita tai palveluja. Jotta voitaisiin estää tällaisten toimenpiteiden kiertäminen, voi olla tarpeen sulkea pois myös tietyt Euroopan unioniin sijoittautuneet oikeushenkilöt, jotka ovat ulkomaisessa määräysvallassa tai omistuksessa ja jotka eivät harjoita liiketoimintaa siinä määrin, että niillä olisi suora ja tosiasiallinen yhteys kyseisen jäsenvaltion talouteen. Asianmukaiset toimenpiteet eivät saisi olla suhteettomia niihin rajoittaviin hankintakäytäntöihin nähden, joihin ne kohdistuvat.

Tarkistus

- (23) Tällaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä kolmannen maan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen pakollinen poissulkeminen julkisia hankintoja **tai käyttöoikeussopimuksia** koskevista menettelyistä Euroopan unionissa, tai niissä voidaan määrätä sellaisia tarjouksia koskeva pakollinen hintarangaistus, jotka sisältävät kyseisestä maasta peräisin olevia tavaroita tai palveluja. Jotta voitaisiin estää tällaisten toimenpiteiden kiertäminen, voi olla tarpeen sulkea pois myös tietyt Euroopan unioniin sijoittautuneet oikeushenkilöt, jotka ovat ulkomaisessa määräysvallassa tai omistuksessa ja jotka eivät harjoita liiketoimintaa siinä määrin, että niillä olisi suora ja tosiasiallinen yhteys kyseisen jäsenvaltion talouteen. Asianmukaiset toimenpiteet eivät saisi olla suhteettomia niihin rajoittaviin hankintakäytäntöihin nähden, joihin ne kohdistuvat. **Toimenpiteiden soveltamisajan on oltava viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa enintään viidellä vuodella.**

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 26

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 24 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (24 a) *Ympäristö-, sosiaali- ja työalaa koskevien vaatimusten sisällyttämiseksi säännöksiin asianmukaisella tavalla on erittäin tärkeää, että hankintaviranomaiset toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen, että noudatetaan niitä ympäristö-, sosiaali- ja työalaa koskevan lainsäädännön mukaisia velvoitteita, joita sovelletaan siellä missä rakennustöitä toteutetaan ja jotka perustuvat kansainvälisiin velvoitteisiin, lakeihin, määräyksiin, asetuksiin ja päätöksiin, sekä kansallisella että unionin tasolla, sekä työehtosopimuksiin.*

Tarkistus 27

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 26 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (26) *Vähiten kehittyneitä maita koskevan unionin yleisen politiikan perusteella, josta säädetään muun muassa yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 22 päivänä heinäkuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 732/2008, on asianmukaista rinnastaa kyseisistä maista olevat tavarat ja palvelut unionista peräisin oleviin tavaroihin ja palveluihin.*
- (26) *Ottaen huomioon unionin yleisen politiikan tavoitteen tukea kehitysmaiden talouskehitystä ja niiden liittymistä globaaliin arvoketjuun, mihin unioni pyrki perustaessaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 978/2012 tarkoitetun yleisen tullietuusjärjestelmän, olisi tarkoituksenmukaista rinnastaa asetuksen (EU) N:o 978/2012 liitteessä IV tarkoitettuja "Kaikki paitsi aseet" -järjestelystä hyötyvistä vähiten kehittyneistä maista peräisin olevat tavarat ja palvelut sekä liitteessä VII tarkoitettuja taloutensa yksipuolisuuden ja riittämättömän kansainväliseen kauppajärjestelmään yhdentymisen vuoksi muita heikommassa asemassa olevista kehitysmaista peräisin olevat tavarat ja palvelut unionista peräisin oleviin tavaroihin ja palveluihin.*

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 28
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 27 kappale

Komission teksti

- (27) Jotta kansainväliset markkinoillepääsyä koskevat sitoumukset, jotka tehdään julkisten hankintojen alalla tämän asetuksen antamisen jälkeen, voitaisiin ottaa huomioon Euroopan unionin oikeusjärjestyksessä, komissiolle olisi annettava valtuudet antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisia säädöksiä, joilla muutetaan tämän asetuksen liitteenä olevaa kansainvälisiä sopimuksia koskevaa luetteloa. Erityisen tärkeää on, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

Tarkistus

- (27) Jotta kansainväliset markkinoillepääsyä koskevat sitoumukset, jotka tehdään julkisten hankintojen **ja käyttöoikeussopimusten** alalla tämän asetuksen antamisen jälkeen, voitaisiin ottaa huomioon Euroopan unionin oikeusjärjestyksessä, komissiolle olisi annettava valtuudet antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisia säädöksiä, joilla muutetaan tämän asetuksen liitteenä olevaa kansainvälisiä sopimuksia koskevaa luetteloa. Erityisen tärkeää on, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

Tarkistus 29
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 30 kappale

Komission teksti

- (30) Komissio antaa vähintään kolmen vuoden välein kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta.

Tarkistus

- (30) Komissio antaa vähintään kolmen vuoden välein kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. **Komission olisi kertomuksessaan arvioitava tämän asetuksen toimitusta sekä sitä, miten julkisten hankintojen markkinoiden vastavuoroisessa avaamisessa on edistytty. Komission olisi samanaikaisesti tämän asetuksen soveltamista koskevan, viimeistään kuuden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta annettavan toisen kertomuksen kanssa joko annettava asetuksen parantamiseen tähtäävä ehdotus tai perusteltava, miksi se katsoo, että asetusta ei ole tarpeen muuttaa. Mikäli komissio ei anna ehdotusta eikä perustele, miksi asetusta ei ole tarpeen muuttaa, olisi tämän asetuksen soveltaminen lopetettava.**

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 30
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 31 kappale

Komission teksti

(31) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeen ja asianmukaista vahvistaa säännöt Euroopan unionin kansainvälisten sitoumusten piiriin kuulumattomien tavaroiden ja palvelujen kohtelusta, jotta voidaan saavuttaa perustavoite eli yhteisen ulkopoliittikan vahvistaminen julkisten hankintojen alalla. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti tässä kolmansien maiden talouden toimijoiden, tavaroiden ja palvelujen hankintamenettelyihin pääsyä koskevassa asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi,

Tarkistus

(31) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeen ja asianmukaista vahvistaa säännöt Euroopan unionin kansainvälisten sitoumusten piiriin kuulumattomien tavaroiden ja palvelujen kohtelusta, jotta voidaan saavuttaa perustavoite eli yhteisen ulkopoliittikan vahvistaminen julkisten hankintojen **ja käyttöoikeussopimusten** alalla. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti tässä kolmansien maiden talouden toimijoiden, tavaroiden ja palvelujen hankintamenettelyihin pääsyä koskevassa asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi,

Tarkistus 31
Ehdotus asetukseksi
1 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt kolmansien maiden tavaroiden ja palvelujen pääsystä unionin hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden hankintasopimusten tekomenettelyihin, jotka koskevat rakennustöiden ja/tai rakennusurakoiden toteuttamista, tavaroiden toimittamista ja palvelujen suorittamista, sekä vahvistetaan menettelyt, joilla tuetaan neuvotteluja Euroopan unionista olevien tavaroiden ja palvelujen pääsystä kolmansien maiden julkisten hankintojen markkinoille.

Tarkistus

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt kolmansien maiden tavaroiden ja palvelujen pääsystä unionin hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden hankintasopimusten tekomenettelyihin, jotka koskevat rakennustöiden ja/tai rakennusurakoiden toteuttamista, tavaroiden toimittamista ja palvelujen suorittamista, sekä vahvistetaan menettelyt, joilla tuetaan neuvotteluja Euroopan unionista olevien tavaroiden ja palvelujen pääsystä kolmansien maiden julkisten hankintojen markkinoille. **Jäsenvaltiot tai niiden hankintaviranomaiset tai hankintayksiköt voivat rajoittaa kolmansien maiden tavaroiden ja palvelujen pääsyä hankintamenettelyihinsä ainoastaan soveltamalla tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä tai asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä.**

Tarkistus 93
Ehdotus asetukseksi
1 artikla – 2 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Tätä asetusta sovelletaan hankintasopimusten tekoon, kun tavarat tai palvelut hankitaan julkishallinnon tarkoituksiin eikä niitä ole tarkoitettu kaupalliseen jälleenmyyntiin tai käytettäväksi tavaroiden tuotannossa tai palvelujen tarjonnassa kaupallista myyntiä varten.

Tarkistus

Tätä asetusta sovelletaan hankintasopimusten tekoon, kun tavarat tai palvelut hankitaan julkishallinnon tarkoituksiin, **tai käyttöoikeusurakoiden ja palveluja koskevien käyttöoikeussopimusten tekoon, kun palvelut hankitaan julkishallinnon tarkoituksiin**, eikä niitä ole tarkoitettu kaupalliseen jälleenmyyntiin tai käytettäväksi tavaroiden tuotannossa tai palvelujen tarjonnassa kaupallista myyntiä varten.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 33

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – a alakohta

Komission teksti

- a) ”**tavarantoimittajalla**” tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa **tavaroita** markkinoilla;

Tarkistus

- a) ”**talouden toimijalla**” tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä **tai julkisyhteisöä tai sellaisten henkilöiden ja/tai yhteisöjen ryhmää**, joka tarjoaa **rakennustöiden ja/tai rakennusurakoiden toteuttamista, tavaroiden toimittamista tai palvelujen suorittamista** markkinoilla;

Tarkistus 34

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – b alakohta

Komission teksti

- b) ”**palveluntarjoajalla**” tarkoitetaan **luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa markkinoilla rakennustöiden tai rakennusurakoiden toteuttamista tai palvelujen suorittamista**;

Tarkistus

- b) ”**tarjoajalla**” tarkoitetaan **talouden toimijaa, joka on jättänyt tarjouksen**;

Tarkistus 35

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – d alakohta

Komission teksti

- d) ”sitoumusten piiriin kuuluvalla tavaramalla tai palvelulla” tarkoitetaan tavaraa tai palvelua, joka on peräisin maasta, jonka kanssa unioni on tehnyt markkinoillepääsyä koskevia sitoumuksia sisältävän kansainvälisen sopimuksen julkisten hankintojen alalla ja johon kyseistä sopimusta sovelletaan. Tämän asetuksen liite I sisältää luettelon kyseisistä sopimuksista;

Tarkistus

- d) ”sitoumusten piiriin kuuluvalla tavaramalla tai palvelulla” tarkoitetaan tavaraa tai palvelua, joka on peräisin maasta, jonka kanssa unioni on tehnyt markkinoillepääsyä koskevia sitoumuksia sisältävän kansainvälisen sopimuksen julkisten hankintojen **ja käyttöoikeussopimusten** alalla ja johon kyseistä sopimusta sovelletaan. Tämän asetuksen liite I sisältää luettelon kyseisistä sopimuksista;

(Vastaava muutos (lisätään julkisten hankintojen yhteyteen viittaus käyttöoikeussopimuksiin) tehdään kaikkialle tekstiin.)

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 39

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – g a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

g a) ”olennaisen vastavuoroisuuden puuttumisella” tarkoitetaan kaikenlaisten sellaisten julkisia hankintoja tai käyttöoikeussopimuksia koskevien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten, menettelyjen tai käytäntöjen olemassaoloa, joita kolmannen maan viranomaiset tai yksittäiset hankintayksiköt hyväksyvät tai toteuttavat ja jotka rajoittavat pääsyä julkisten hankintojen tai käyttöoikeussopimusten markkinoille erityisesti avoimuuden puutteen vuoksi kansainvälisiin normeihin ja syrjiviin säännöksiin ja hallinnollisiin käytäntöihin verrattuina ja johtavat EU:n talouden toimijoiden, tavaroiden ja palvelujen merkittävään ja toistuvaan syrjimiseen.

Olennaisen vastavuoroisuuden katsotaan myös puuttuvan, jos viranomaiset eivät ole noudattaneet julkisista hankinnoista annetun direktiivin [...] (2014) XXX liitteessä XI ja vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annetun direktiivin [...] (2014) XXX liitteessä XIV lueteltuja kansainvälisen työoikeuden säännöksiä, on johtanut niihin ongelmiin, joita eurooppalaiset yritykset ovat kohdanneet ja joista ne ovat raportoineet komissiolle pyrkiessään varmistamaan hankintasopimusten ja käyttöoikeussopimusten tekemisen kolmansissa maissa.

Tarkistus 36

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 2 kohta – b alakohta

Komission teksti

Tarkistus

b) ilmaisuun ”talouden toimija” sisältyvät myös tavarantomittajan ja palveluntarjoajan käsitteet;

Poistetaan.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 37

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 2 kohta – c alakohta

Komission teksti

c) talouden toimijaa, joka on jättänyt tarjouksen, kutsutaan ”tarjoajaksi”;

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 38

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 2 kohta – e alakohta

Komission teksti

e) ”pakollisella hintarangaistuksella” tarkoitetaan hankintayksiköiden velvollisuutta nostaa tietyin poikkeuksin sellaisten tietyistä kolmansista maista peräisin olevien palvelujen ja/tai tavaroiden hintaa, joita on tarjottu hankintasopimusten tekomenettelyissä.

Tarkistus

e) ”pakollisella hintarangaistuksella” tarkoitetaan hankintayksiköiden velvollisuutta nostaa tietyin poikkeuksin sellaisten tietyistä kolmansista maista peräisin olevien palvelujen ja/tai tavaroiden hintaa, joita on tarjottu hankintasopimusten **tai käyttöoikeussopimusten** tekomenettelyissä.

(Vastaava muutos (lisätään julkisten hankintojen tekomenettelyjen yhteyteen viittaus käyttöoikeussopimusten tekomenettelyihin sekä yksikössä että monikossa) tehdään kaikkialle tekstiin.)

Tarkistus 40

Ehdotus asetukseksi

3 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Tavarankuperä on määritettävä yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2913/1992⁽¹⁸⁾ 22–26 artiklan mukaisesti.

Tarkistus

1. Tavarankuperä on määritettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013:in 59–55 artiklan mukaisesti, mukaan lukien 65 artiklan mukaisesti hyväksyttävät lisäsäännökset.

⁽¹⁸⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 41

Ehdotus asetukseksi

3 artikla – 2 kohta – 1 alakohta – johdantokappale

Komission teksti

Palvelun alkuperä on määritettävä sitä tarjoavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön alkuperän perusteella. **Palveluntarjoajan** alkuperänä pidetään

Tarkistus

Palvelun alkuperä on määritettävä sitä tarjoavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön alkuperän perusteella. **Palvelua tarjoavan talouden toimijan** alkuperänä pidetään

Tarkistus 42

Ehdotus asetukseksi

4 artikla

Komission teksti

Sitoumusten piiriin kuuluvien tavaroiden ja palvelujen kohtelu

Tehdessään rakennustöiden ja/tai rakennusurakoiden toteuttamista, tavaroiden toimittamista tai palvelujen suorittamista koskevia hankintasopimuksia hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden on kohdeltava sitoumusten piiriin kuuluvia tavaroita tai palveluja samalla tavoin kuin **Euroopan** unionista peräisin olevia tavaroita ja palveluja.

Asetuksen (EY) N:o 732/2008 I liitteessä luetelluista vähiten kehittyneistä maista peräisin olevia tavaroita tai palveluja on kohdeltava kuin sitoumusten piiriin kuuluvia tavaroita ja palveluja.

Tarkistus

Sitoumusten piiriin kuuluvien tavaroiden ja palvelujen kohtelu

Tehdessään rakennustöiden ja/tai rakennusurakoiden toteuttamista, tavaroiden toimittamista tai palvelujen suorittamista koskevia hankintasopimuksia **tai työn ja palvelujen suorittamista koskevia käyttöoikeussopimuksia** hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden on kohdeltava sitoumusten piiriin kuuluvia tavaroita tai palveluja samalla tavoin kuin unionista peräisin olevia tavaroita ja palveluja.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 978/2012 liitteessä IV luetelluista vähiten kehittyneistä maista peräisin olevia tavaroita tai palveluja **tai asetuksen (EU) N:o 978/2012 liitteessä VII tarkoitetuista taloutensa yksipuolisuuden ja riittämättömän kansainväliseen kauppajärjestelmään yhdentymisen vuoksi muita heikommassa asemassa olevista kehitysmaista peräisin olevia tavaroita tai palveluja** on kohdeltava kuin sitoumusten piiriin kuuluvia tavaroita ja palveluja.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 43
Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. **Komissio** harkitsee hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden pyynnöstä jäljempänä olevilla perusteilla, **hyväksyykö se** sen, että tarjoukset, jotka sisältävät unionin ulkopuolelta peräisin olevia tavaroita tai palveluja, suljetaan pois sellaisten hankintasopimusten tekomenettelyistä, joiden ennakoitu arvo ilman arvonlisäveroa on vähintään 5 000 000 euroa, jos sitoumusten piiriin kuulumattomien tavaroiden tai palvelujen arvo on yli 50 prosenttia tarjouksen muodostavien tavaroiden tai palvelujen kokonaisarvosta.

Tarkistus

1. **Mikäli komissio käynnistää 8 artiklassa tarkoitetun ulkoisen hankintatutkimuksen, se** harkitsee hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden pyynnöstä **sekä sen jälkeen, kun tutkimuksen käynnistämistä koskeva ilmoitus on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, hyväksyykö se** jäljempänä olevilla perusteilla sen, että tarjoukset, jotka sisältävät unionin ulkopuolelta peräisin olevia tavaroita tai palveluja, suljetaan pois sellaisten hankintasopimusten tekomenettelyistä, joiden ennakoitu arvo ilman arvonlisäveroa on vähintään 5 000 000 euroa, jos sitoumusten piiriin kuulumattomien tavaroiden tai palvelujen arvo on yli 50 prosenttia tarjouksen muodostavien tavaroiden tai palvelujen kokonaisarvosta.

Tarkistus 44
Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 2 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Kun hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt aikovat 1 kohdan nojalla pyytää tarjousten sulkemista pois hankintasopimusten tekomenettelyistä, niiden on ilmoitettava tästä **hankintailmoituksessa, jonka ne julkaisevat direktiivin 2004/18/EY 35 artiklan, direktiivin 2004/17/EY 42 artiklan tai käyttöoikeussopimusten tekemisestä annetun direktiivin 26 artiklan mukaisesti.**

Tarkistus

Kun hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt aikovat 1 kohdan nojalla pyytää tarjousten sulkemista pois hankintasopimusten tekomenettelyistä, niiden on ilmoitettava tästä **selvästi teknisten eritelmien tai kuvaavan asiakirjan johdanto-osassa julkisista hankinnoista annetun direktiivin [2014/.../EU] ja vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annetun direktiivin [2014/.../EU] mukaisesti tai teknisten tai toiminnallisten vaatimusten johdanto-osassa käyttöoikeussopimusten tekemisestä annetun direktiivin [2014/.../EU] 2 artiklan 13 kohdan mukaisesti.**

Tarkistus 45
Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 2 kohta – 3 alakohta

Komission teksti

Kun hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt vastaanottavat tarjouksia, jotka täyttävät 1 kohdassa vahvistetut perusteet ja joiden poissulkemista ne aikovat pyytää sen nojalla, niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle. Ne voivat jatkaa tarjousten analysointia ilmoitusmenettelyn aikana.

Tarkistus

Kun hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt vastaanottavat tarjouksia, jotka täyttävät 1 kohdassa vahvistetut perusteet ja joiden poissulkemista ne aikovat pyytää sen nojalla, niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle **kahdeksan kalenteripäivän kuluessa.** Ne voivat jatkaa tarjousten analysointia ilmoitusmenettelyn aikana.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 46

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 2 kohta – 4 alakohta – b alakohta

Komission teksti

b) kuvaus hankintasopimuksen kohteesta;

Tarkistus

b) kuvaus hankintasopimuksen **tai käyttöoikeussopimuksen** kohteesta;

Tarkistus 47

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 2 kohta – 4 alakohta – d a alakohta (uusi)

Komission teksti

d a) **tarvittaessa muut komission tarpeelliseksi katsomat tiedot.**

Tarkistus 48

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 2 kohta – 5 alakohta

Komission teksti

Komissio voi pyytää hankintaviranomaiselta tai hankintayksiköltä lisätietoja.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 49

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 2 kohta – 6 alakohta

Komission teksti

Tiedot on toimitettava kahdeksan **työpäivän** kuluessa sitä päivää seuraavasta ensimmäisestä **työpäivästä**, jona hankintaviranomainen tai hankintayksikkö vastaanottaa lisätietoja koskevan pyynnön. Jos komissio ei saa tietoja tämän määräajan kuluessa, 3 kohdassa vahvistetun määräajan kuluminen on keskeytettävä kunnes komissio saa pyydetty tiedot.

Tarkistus

Tiedot on toimitettava kahdeksan **kalenteripäivän** kuluessa sitä päivää seuraavasta ensimmäisestä **kalenteripäivästä**, jona hankintaviranomainen tai hankintayksikkö vastaanottaa lisätietoja koskevan pyynnön. Jos komissio ei saa tietoja tämän määräajan kuluessa, 3 kohdassa vahvistetun määräajan kuluminen on keskeytettävä kunnes komissio saa pyydetty tiedot.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 50
Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. *Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja hankintasopimuksia varten komissio antaa suunnitellun poissulkemisen hyväksymistä koskevan täytäntöönpanosäädöksen kahden kuukauden kuluessa sitä päivää seuraavasta ensimmäisestä työpäivästä, jona se vastaanottaa ilmoituksen. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.* Määräaika voidaan kuitenkin pidentää asiamukaisesti perustelluissa tapauksissa yhden kerran enintään **kahdella** kuukaudella varsinkin, jos ilmoitukseen tai sen liitteisiin sisältyvät tiedot ovat puutteellisia tai epätarkkoja tai jos ilmoitetut seikat muuttuvat olennaisesti. Jos komissio ei ole tämän **kahden kuukauden** määräajan tai pidennetyn määräajan kuluessa tehnyt päätöstä poissulkemisen hyväksymisestä tai hylkäämisestä, sen katsotaan hylänneen poissulkemisen.

Tarkistus

3. *Jos komissio havaitsee 2 artiklan 1 kohdan g a alakohdassa määritellyn olennaisen vastavuoroisuuden puuttumisen sellaisten tavaroiden ja/tai palvelujen osalta, joiden poissulkemista ehdotetaan, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, joka liittyy tarkastelun kohteena olevien tarjousten poissulkemisen hyväksymiseen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä mukaisesti. Täytäntöönpanosäädös on hyväksyttävä yhden kuukauden kuluessa sitä päivää seuraavasta ensimmäisestä kalenteripäivästä, jolloin 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö on esitetty.* Määräaika voidaan kuitenkin pidentää asiamukaisesti perustelluissa tapauksissa yhden kerran enintään **yhden** kuukaudella varsinkin, jos ilmoitukseen tai sen liitteisiin sisältyvät tiedot ovat puutteellisia tai epätarkkoja tai jos ilmoitetut seikat muuttuvat olennaisesti. Jos komissio ei ole tämän **yhden kuukauden** määräajan tai pidennetyn määräajan kuluessa tehnyt päätöstä poissulkemisen hyväksymisestä tai hylkäämisestä, sen katsotaan hylänneen poissulkemisen.

Kyseinen poissulkeminen toteutetaan väliaikaisesti odotettaessa 8 artiklassa tarkoitettun ulkoisen hankintatutkimuksen päättymistä, 9 artiklassa tarkoitettun neuvottelumenettelyn päätelmiä ja tarvittaessa sellaisten mahdollisten toimenpiteiden hyväksymistä, joilla rajoitetaan sitoumusten piiriin kuulumattomien tavaroiden ja palvelujen pääsyä unionin julkisten hankintojen markkinoille 10 artiklan mukaisesti.

Tarkistus 51
Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 4 kohta – 1 alakohta – b alakohta

Komission teksti

b) kun a alakohdassa tarkoitettua sopimusta ei ole tehty ja kolmas maa käyttää rajoittavia **hankintatoimenpiteitä**, joiden vuoksi unionin ja kolmannen maan välisessä markkinoiden avaamisessa ei ole olennaista vastavuoroisuutta.

Tarkistus

b) kun a alakohdassa tarkoitettua sopimusta ei ole tehty ja kolmas maa käyttää **hankintoja tai käyttöoikeussopimuksia koskevia** rajoittavia **toimenpiteitä**, joiden vuoksi unionin ja kolmannen maan välisessä markkinoiden avaamisessa ei ole olennaista vastavuoroisuutta, **etenkin jos rajoittavat toimenpiteet vahingoittavat unionin teollisuuspolitiikkaa.**

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 52

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 4 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Sovellettaessa *b* alakohtaa olennaisen vastavuoroisuuden katsotaan puuttuvan, jos rajoittavat hankintakäytännöt johtavat EU:n talouden toimijoiden, tavaroiden ja palvelujen merkittävään ja toistuvaan syrjimiseen.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 53

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 5 kohta

Komission teksti

5. Arvioidessaan olennaisen vastavuoroisuuden puutetta komissio tutkii,

- a) missä määrin kyseisen maan julkisia hankintoja koskevalla lainsäädännöllä varmistetaan julkisia hankintoja koskevien kansainvälisten standardien mukainen avoimuus ja estetään unionin tavaroiden, palvelujen ja talouden toimijoiden syrjintä;
- b) missä määrin viranomaiset ja/tai yksittäiset hankintayksiköt ylläpitävät tai omaksuvat unionin tavaroita, palveluja ja talouden toimijoita syrjiviä käytäntöjä.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 92

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 7 kohta

Komission teksti

7. Hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden, jotka ovat sulkeneet tarjouksia pois 1 kohdan nojalla, on ilmoitettava tästä jälki-ilmoituksessa, jonka ne julkaisevat direktiivin 2004/18/EY 35 artiklan, direktiivin 2004/17/EY 42 artiklan tai käyttöoikeussopimusten tekemisestä annetun direktiivin 27 artiklan mukaisesti. Komissio antaa täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan vakiolomakkeet jälki-ilmoituksia varten. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

Tarkistus

7. Jos tarjouksia on suljettu pois 3 kohdan mukaisesti, hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden on ilmoitettava tästä ja poissulkemisen syistä jälki-ilmoituksessa, jonka ne julkaisevat direktiivin 2004/18/EY 35 artiklan, direktiivin 2004/17/EY 42 artiklan tai käyttöoikeussopimusten tekemisestä annetun direktiivin 27 artiklan mukaisesti. Komissio antaa täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan vakiolomakkeet jälki-ilmoituksia varten. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 55
Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 8 kohta

Komission teksti

8. Edellä olevaa 1 kohtaa **ei sovelleta**, jos komissio on antanut täytäntöönpanosäädöksen sellaisesta maasta peräisin olevien tavaroiden ja palvelujen väliaikaisesta markkinoillepääsystä, joka käy unionin kanssa 9 artiklan 4 kohdan mukaisia **aineellisia** neuvotteluja.

Tarkistus

8. Edellä olevaa 1 kohtaa **voidaan olla soveltamatta**, jos komissio on antanut täytäntöönpanosäädöksen sellaisesta maasta peräisin olevien tavaroiden ja palvelujen väliaikaisesta markkinoillepääsystä, joka käy unionin kanssa 9 artiklan 4 kohdan mukaisia neuvotteluja. **Komissio perustelee asianmukaisesti päätöksensä hakemuksen tehneelle hankintayksikölle.**

Tarkistus 56
Ehdotus asetukseksi
7 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Jos hankintaviranomainen tai hankintayksikkö aikoo julkisia hankintoja koskevan direktiivin 69 artiklan tai vesi- ja energianhuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintoja koskevan direktiivin 79 artiklan mukaisesti, tarkastettuaan ensin tarjoajan selitykset, hyväksyä poikkeuksellisen alhaisen tarjouksen, joka sisältää unionin ulkopuolelta peräisin olevia tavaroita ja/tai palveluja ja jossa sitoumusten piiriin kuulumattomien tavaroiden tai palvelujen arvo on yli 50 prosenttia tarjouksen muodostavien tavaroiden tai palvelujen kokonaisarvosta, sen on ilmoitettava tästä kirjallisesti muille tarjoajille perustellen, minkä vuoksi perittävät hinnat tai kustannukset ovat poikkeuksellisen alhaisia.

Tarkistus

Jos hankintaviranomainen tai hankintayksikkö aikoo julkisia hankintoja koskevan direktiivin 69 artiklan tai vesi- ja energianhuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintoja koskevan direktiivin 79 artiklan mukaisesti, tarkastettuaan ensin tarjoajan selitykset, hyväksyä poikkeuksellisen alhaisen tarjouksen, joka sisältää unionin ulkopuolelta peräisin olevia tavaroita ja/tai palveluja ja jossa sitoumusten piiriin kuulumattomien tavaroiden tai palvelujen arvo on yli 50 prosenttia tarjouksen muodostavien tavaroiden tai palvelujen kokonaisarvosta, sen on ilmoitettava tästä kirjallisesti muille tarjoajille perustellen, minkä vuoksi perittävät hinnat tai kustannukset ovat poikkeuksellisen alhaisia. **Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheellisia toimenpiteitä varmistaakseen, että talouden toimijat noudattavat hankintasopimuksia toteuttaessaan sovellettavia ympäristö-, sosiaali- ja työoikeudellisia velvoitteita, jotka on vahvistettu unionin lainsäädännössä, kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai julkisista hankinnoista annetun direktiivin [...] 2013 liitteessä XI luetelluissa kansainvälisissä ympäristö-, sosiaali- ja työoikeudellisissa säännöksissä.**

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 57

Ehdotus asetukseksi

7 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Hankintaviranomainen tai hankintayksikkö voi kuitenkin jättää ilmoittamatta kaikki tiedot, jos niiden ilmoittaminen estäisi lain soveltamista tai olisi yleisen edun vastaista tai vahingoittaisi julkisoikeudellisten tai yksityisten yritysten laillisia kaupallisia etuja tai voisi haitata niiden välistä rehellistä kilpailua.

Tarkistus

Hankintaviranomaisen tai hankintayksikön ilmoitettua muille tarjoajille, että se aikoo hyväksyä poikkeuksellisen alhaisen tarjouksen, muiden tarjoajien on kohtuullisen ajan kuluessa voitava toimittaa asiaa koskevia tietoja hankintaviranomaiselle tai hankintayksikölle, jotta hankintaviranomainen tai hankintayksikkö voi päättää tarjouksen hyväksymisestä täysin tuntien ne tekijät, jotka voivat vaikuttaa poikkeuksellisen alhaisen hinnan tai poikkeuksellisen alhaisten kustannusten arviointiin.

Tarkistus 58

Ehdotus asetukseksi

8 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Komissio voi milloin tahansa omasta aloitteestaan tai kiinnostuneiden osapuolten tai jäsenvaltion pyynnöstä käynnistää ulkoisen hankintatutkimuksen rajoittaviksi väitetyistä hankintatoimenpiteistä, jos komissio katsoo sen olevan unionin etujen mukaista.

Tarkistus

Komissio voi milloin tahansa omasta aloitteestaan tai kiinnostuneiden osapuolten, **hankintaviranomaisen tai hankintayksikön** tai jäsenvaltion pyynnöstä käynnistää ulkoisen hankintatutkimuksen rajoittaviksi väitetyistä hankintatoimenpiteistä. **Ulkoisen hankintatutkimuksen käynnistämistä koskevassa päätöksessään komissio ottaa huomioon hankintaviranomaisten tai hankintayksiköiden tai jäsenvaltioiden pyyntöjen lukumäärän. Jos komissio kieltäytyy käynnistämästä tutkimusta, sen on perusteltava asianmukaisesti päätöksensä pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle, kiinnostuneelle osapuolelle tai hankintayksikölle.**

Tarkistus 59

Ehdotus asetukseksi

8 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Komissio ottaa erityisesti huomioon, onko tämän asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytty useita poissulke-misia.

Tarkistus

Poistetaan.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 60
Ehdotus asetukseksi
8 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tutkimuksessa käytetään 6 artiklassa säädettyjä perusteita.

Tarkistus

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tutkimuksessa käytetään 2 artiklan g a alakohdassa säädettyjä perusteita.

Tarkistus 61
Ehdotus asetukseksi
8 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Komissio arvioi, käyttääkö kolmas maa rajoittavia hankintatoimenpiteitä, kiinnostuneiden osapuolten ja jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta ja/tai tutkimuksensa aikana keräämiensä tosiseikkojen pohjalta, ja saattaa tutkimuksen päätökseen **yhdeksän** kuukauden kuluessa sen käynnistämisestä. Tätä määräaika voidaan pidentää **kolmella** kuukaudella asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

Tarkistus

3. Komissio arvioi, käyttääkö kolmas maa rajoittavia hankintatoimenpiteitä, kiinnostuneiden osapuolten ja jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta ja/tai tutkimuksensa aikana **tai kolmansissa maissa olemassa olevia kaupan esteitä koskevia säännönmukaisia kertomuksia laatiessaan** keräämiensä tosiseikkojen pohjalta, ja saattaa tutkimuksen päätökseen **kolmen** kuukauden kuluessa sen käynnistämisestä. Tätä määräaika voidaan pidentää **yhdellä** kuukaudella asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

Komission arvioissa on otettava huomioon hankintaviranomaisen tai hankintayksikön 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti esittämät tutkimuspyynnöt tässä artiklassa tarkoitetun menettelyn käynnistämisen jälkeen.

Tarkistus 62
Ehdotus asetukseksi
9 artikla – 3 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Jos kyseinen maa toteuttaa neuvottelujen käynnistämisen jälkeen riittäviä korjaavia toimenpiteitä tekemättä kuitenkaan uusia markkinoillepääsyä koskevia sitoumuksia, komissio voi keskeyttää tai päättää neuvottelut.

Tarkistus

Jos kyseinen maa toteuttaa neuvottelujen käynnistämisen jälkeen riittäviä korjaavia toimenpiteitä tekemättä kuitenkaan uusia markkinoillepääsyä koskevia sitoumuksia, komissio voi keskeyttää neuvottelut, päättää neuvottelut **tai kehottaa mainittua maata osallistumaan neuvotteluihin 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti.**

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 63

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 3 kohta – 3 alakohta – johdantokappale

Komission teksti

Jos kolmannen maan toteuttamat korjaavat toimenpiteet on kumottu, keskeytetty tai pantu virheellisesti täytäntöön, komissio voi

Tarkistus

Jos kolmannen maan toteuttamat korjaavat toimenpiteet on kumottu, keskeytetty tai pantu virheellisesti täytäntöön, komissio antaa 10 artiklan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksiä, joilla rajoitetaan kolmannesta maasta peräisin olevien tavaroiden ja palvelujen pääsyä markkinoille.

Tarkistus 64

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 3 kohta – 3 alakohta – i alakohta

Komission teksti

i) jatkaa neuvotteluja kyseisen kolmannen maan kanssa tai käynnistää ne uudelleen ja/tai

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 65

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 3 kohta – 3 alakohta – ii alakohta

Komission teksti

ii) päättää 10 artiklan mukaisesti antaa täytäntöönpanosäädökset, joilla rajoitetaan kyseisestä maasta peräisin olevien tavaroiden ja palvelujen markkinoillepääsyä.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 66

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 4 kohta

Komission teksti

4. Jos neuvottelujen käynnistämisen jälkeen näyttää siltä, että kansainvälisen sopimuksen tekeminen on asianmukaisin tapa päättää rajoittava hankintakäytäntö, asiaa koskevat neuvottelut on käytävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 ja 218 artiklan mukaisesti. Jos maa on käynyt Euroopan unionin kanssa markkinoillepääsyä koskevia aineellisia neuvotteluja julkisten hankintojen alalla, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksen, jonka mukaan kyseisestä maasta peräisin olevia tavaroita ja palveluja ei saa sulkea pois hankintasopimusten tekomenettelyistä 6 artiklan nojalla.

Tarkistus

4. Jos neuvottelujen käynnistämisen jälkeen näyttää siltä, että kansainvälisen sopimuksen tekeminen on asianmukaisin tapa päättää rajoittava hankintakäytäntö, asiaa koskevat neuvottelut on käytävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 ja 218 artiklan mukaisesti. Jos maa on käynyt Euroopan unionin kanssa markkinoillepääsyä koskevia neuvotteluja julkisten hankintojen alalla, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksen, jonka mukaan kyseisestä maasta peräisin olevia tavaroita ja palveluja ei saa sulkea pois hankintasopimusten tekomenettelyistä 6 artiklan nojalla. Komissio perustelee asianmukaisesti päätöksensä hakemuksen tehneelle jäsenvaltiolle, kiinnostuneelle osapuolelle tai hankintayksikölle.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 67

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 5 kohta – 1 alakohta – johdantolause

Komission teksti

Komissio voi päättää neuvottelut, jos kyseinen maa **tekee** unionin kanssa **sovittuja kansainvälisiä sitoumuksia jollakin seuraavista tavoista:**

Tarkistus

Komissio voi päättää neuvottelut, jos kyseinen maa **on toteuttanut** unionin kanssa **tai kansainvälisesti seuraavia toimenpiteitä:**

Tarkistus 68

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 5 kohta – 1 alakohta – a alakohta (uusi)

Komission teksti

a) **kansainvälisistä sitoumuksista on sovittu Euroopan unionin kanssa jollakin seuraavista tavoista:**

Tarkistus

Tarkistus 69

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 5 kohta – 1 alakohta – a alakohta – iii alakohta

Komission teksti

c) sellaisten markkinoillepääsyä koskevien sitoumusten laajentaminen, jotka kyseinen maa on tehnyt julkisia hankintoja koskevan WTO:n sopimuksen tai unionin kanssa tekemänsä kahdenvälisen sopimuksen puitteissa.

Tarkistus

c) sellaisten markkinoillepääsyä koskevien sitoumusten laajentaminen, jotka kyseinen maa on tehnyt julkisia hankintoja koskevan WTO:n sopimuksen tai unionin kanssa tekemänsä kahdenvälisen sopimuksen puitteissa, **ja**

Tarkistus 70

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 5 kohta – 1 alakohta – b alakohta (uusi)

Komission teksti

b) **kyseinen maa on toteuttanut korjaavia toimenpiteitä**

Tarkistus

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 71

Ehdotus asetukseksi

9 artikla – 6 kohta

Komission teksti

6. Jos kolmannen maan kanssa käydyt neuvottelut eivät johda tyydyttäviin tuloksiin **15** kuukauden kuluessa **niiden aloittamispäivästä**, komissio päättää neuvottelut ja harkitsee, antaako se 10 artiklan nojalla täytäntöönpanosäädökset, joilla rajoitetaan kolmannesta maasta peräisin olevien tavaroiden ja palvelujen markkinoillepääsyä.

Tarkistus

6. Jos kolmannen maan kanssa käydyt neuvottelut eivät johda tyydyttäviin tuloksiin **12** kuukauden kuluessa **siitä kalenteripäivästä, jolloin ne aloitettiin**, komissio päättää neuvottelut ja harkitsee, antaako se 10 artiklan nojalla täytäntöönpanosäädökset, joilla rajoitetaan kolmannesta maasta peräisin olevien tavaroiden ja palvelujen markkinoillepääsyä.

Tarkistus 72

Ehdotus asetukseksi

10 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Jos on tehty 8 artiklan mukainen tutkimus ja noudatettu 9 artiklassa säädettyä menettelyä ja tutkimuksen perusteella on todettu, **että kolmannen maan toteuttamat tai soveltamat hankintatoimenpiteet johtavat siihen**, että unionin ja kolmannen maan välisessä markkinoiden avaamisessa ei ole olennaista vastavuoroisuutta **6 artiklassa** tarkoitetussa merkityksessä, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädökset, joilla väliaikaisesti rajoitetaan kolmannesta maasta peräisin olevien, sitoumusten piiriin kuulumattomien tavaroiden ja palvelujen markkinoillepääsyä. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tarkistus

1. Jos on tehty 8 artiklan mukainen tutkimus ja noudatettu 9 artiklassa säädettyä menettelyä ja tutkimuksen perusteella on todettu, että unionin ja kolmannen maan välisessä markkinoiden avaamisessa ei ole olennaista vastavuoroisuutta **2 artiklan 1 kohdan g a alakohdassa** tarkoitetussa merkityksessä, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädökset, joilla väliaikaisesti rajoitetaan kolmannesta maasta peräisin olevien, sitoumusten piiriin kuulumattomien tavaroiden ja palvelujen markkinoillepääsyä **viiden vuoden ajan. Tätä määräaikaa voidaan jatkaa viidellä vuodella**. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tarkistus 73

Ehdotus asetukseksi

10 artikla – 3 kohta – johdantokappale

Komission teksti

Edellä olevan 1 kohdan nojalla toteutetut toimenpiteet voidaan erityisesti rajoittaa koskemaan

Tarkistus

Komissio ei hyväksy suunniteltua poissulkemista, jos sillä rikottaisiin unionin kansainvälisissä sopimuksissaan tekemiä markkinoillepääsyä koskevia sitoumuksia. Edellä olevan 1 kohdan nojalla toteutetut toimenpiteet voidaan erityisesti rajoittaa koskemaan

Tarkistus 74

Ehdotus asetukseksi

11 artikla – 1 kohta – 2 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Edellä 9 artiklan 4 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti hyväksytyt toimenpiteet lakkaavat olemasta voimassa viiden vuoden kuluttua niiden voimaantulosta, ellei niiden soveltamista ole keskeytetty tai niitä ole kumottu tätä ennen.

Tarkistus

Edellä 9 artiklan 4 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti hyväksytyt toimenpiteet lakkaavat olemasta voimassa viiden vuoden kuluttua niiden voimaantulosta, ellei niiden soveltamista ole keskeytetty tai niitä ole kumottu tätä ennen.

Keski viikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 75

Ehdotus asetukseksi

13 artikla – 1 kohta – johdantokappale

Komission teksti

1. Hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt voivat **päättää olla** soveltamatta hankintamenettelyyn 10 artiklan mukaisia toimenpiteitä, jos

Tarkistus

1. Hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt voivat **pyytää komissiota olemaan** soveltamatta hankintamenettelyyn 10 artiklan mukaisia toimenpiteitä, jos

Tarkistus 76

Ehdotus asetukseksi

13 artikla – 1 kohta – 2 alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Jos komissio ei ole 15 kalenteripäivän kuluttua tehnyt päätöstä pyynnön hyväksymisestä tai hylkäämisestä, sen katsotaan hylänneen pyynnön. Poikkeuksellisissa olosuhteissa tätä määräaikaa voidaan pidentää enintään viiden kalenteripäivän pituisella jaksolla.

Tarkistus 77

Ehdotus asetukseksi

13 artikla – 2 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Jos hankintaviranomainen tai hankintayksikkö aikoo olla soveltamatta tämän asetuksen 10 artiklan nojalla toteutettuja tai 11 artiklan nojalla uudelleen käynnistettyjä toimenpiteitä, sen on ilmoitettava aikomuksestaan hankintailmoituksessa, jonka se julkaisee direktiivin 2004/18/EY 35 artiklan tai direktiivin 2004/17/EY 42 artiklan mukaisesti. **Sen on ilmoitettava asiasta komissiolle viimeistään kymmenen kalenteripäivän kuluttua hankintailmoituksen julkaisemisesta.**

Tarkistus

Jos hankintaviranomainen tai hankintayksikkö aikoo olla soveltamatta tämän asetuksen 10 artiklan nojalla toteutettuja tai 11 artiklan nojalla uudelleen käynnistettyjä toimenpiteitä, sen on ilmoitettava aikomuksestaan hankintailmoituksessa, jonka se julkaisee direktiivin 2004/18/EY 35 artiklan tai direktiivin 2004/17/EY 42 artiklan mukaisesti.

Tarkistus 78

Ehdotus asetukseksi

13 artikla – 2 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Ilmoitus on lähetettävä sähköisessä muodossa vakiolomaketta käyttäen. Komissio antaa täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan vakiolomakkeet hankintailmoituksia **ja ilmoittamista** varten 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Tarkistus

Komissio antaa täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan vakiolomakkeet hankintailmoituksia varten 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 79

Ehdotus asetukseksi

13 artikla – 2 kohta – 3 alakohta

Komission teksti

Tarkistus

Ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

Poistetaan.

- a) *hankintaviranomaisen tai hankintayksikön nimi ja yhteystiedot;*
- b) *kuvaus hankintasopimuksen kohteesta;*
- c) *tiedot sallittavien talouden toimijoiden, tavaroiden ja/tai palvelujen alkuperästä;*
- d) *peruste päätökselle olla soveltamatta rajoittavia toimenpiteitä sekä poikkeuksen käytön yksityiskohtainen perustelu;*
- e) *tarvittaessa muut hankintaviranomaisen tai hankintayksikön tarpeelliseksi katsomat tiedot.*

Tarkistus 80

Ehdotus asetukseksi

15 artikla – 3 kohta

Komission teksti

Tarkistus

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 14 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana **päivänä**, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 14 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana **kalenteripäivänä**, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 81
Ehdotus asetukseksi
16 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

16 a artikla**Hankintasopimukseen liittyvät ehdot unionin kolmansissa maissa rahoittamien ohjelmien kehyksessä**

Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden rahoittamien julkisten hankintasopimusten yhteydessä komissio varmistaa, että käyttöön otetaan velvoittava normatiivinen kehys, jolla säännellään kansainvälisten julkisten hankintasopimusten tekemistä ja toteuttamista. Tässä yhteydessä unionin on hyväksyttävä yhdenmukaisia sääntöjä, joilla varmistetaan tasapuoliset kilpailuolot unionin talouden toimijoiden ja kolmansien maiden talouden toimijoiden välillä.

Tarkistus 82
Ehdotus asetukseksi
18 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Komissio, neuvosto, Euroopan parlamentti ja jäsenvaltiot sekä niiden virkamiehet eivät saa ilmaista tämän asetuksen nojalla saatuja luottamuksellisia tietoja muutoin kuin tiedot toimittaneen osapuolen nimenomaisella luvalla.

Poistetaan.

Tarkistus 83
Ehdotus asetukseksi
18 artikla – 4 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

4 a. Tämän asetuksen nojalla saatuja tietoja, joiden tietojen antaja on ilmoittanut olevan luottamuksellisia, ei saa missään olosuhteissa paljastaa, ellei tietojen antaja anna siihen lupaa.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 84
Ehdotus asetukseksi
19 artikla

Komission teksti

Komissio antaa **viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2017** ja vähintään kolmen vuoden välein tämän asetuksen voimaantulosta kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen soveltamisesta ja sellaisten tämän asetuksen nojalla käytyjen kansainvälisten neuvottelujen edistymisestä, joissa käsitellään EU:n talouden toimijoiden mahdollisuutta osallistua julkisia hankintoja koskeviin menettelyihin kolmansissa maissa. Tätä varten jäsenvaltioiden on pyynnöstä annettava komissiolle asiaankuuluvat tiedot.

Tarkistus

Komissio antaa vähintään kolmen vuoden välein tämän asetuksen voimaantulosta kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen soveltamisesta ja sellaisten tämän asetuksen nojalla käytyjen kansainvälisten neuvottelujen edistymisestä, joissa käsitellään EU:n talouden toimijoiden mahdollisuutta osallistua julkisia hankintoja koskeviin menettelyihin kolmansissa maissa. Tätä varten jäsenvaltioiden on pyynnöstä annettava komissiolle asiaankuuluvat tiedot. ***Samanaikaisesti toisen kertomuksensa kanssa komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle asetuksen muuttamista koskevan lainsäädäntöehdotuksen, tai se perustelee, miksi asetusta ei ole sen mielestä tarpeen muuttaa. Ellei komissio noudata näitä velvoitteita, asetuksen voimassaolo päättyy kaksi vuotta toisen kertomuksen antamisen jälkeen.***

Tarkistus 85
Ehdotus asetukseksi
20 artikla

Komission teksti

Kumotaan direktiivin 2004/17/EY 59 ja 58 artikla tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen.

Tarkistus

Komissio arvioi, onko direktiivin 2004/17/EY 58 ja 59 artikla säilytettävä. **Ottaen huomioon tämän arvioinnin päätelmät komissio antaa nämä artikkelit kumoavan lainsäädäntöehdotuksen, joka on voimassa** tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0028

Hunaja *I**

Euroopan parlamentin tarkistukset 15. tammikuuta 2014 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi hunajasta annetun neuvoston direktiivin 2001/110/EY muuttamisesta (COM(2012)0530 – C7-0304/2012 – 2012/0260(COD))⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 482/42)

Tarkistus 17**Ehdotus direktiiviksi****Johdanto-osan 1 kappale**

Komission teksti

Tarkistus

- (1) Unionin tuomioistuimen 6 päivänä syyskuuta 2011 asiassa C-442/09 antaman tuomion⁸ seurauksena siitepölyä hunajassa on pidettävä myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY⁹ tarkoitettuna ainesosana. Tuomioistui-
men tuomio perustui sille esitettyihin tosiseikkoihin, joiden mukaan siitepölyn esiintyminen hunajassa on pääasiassa tulosta mehiläishiitoajan toiminnasta, kun hunajaa lingotaan sen keruun yhteydessä. Siitepöly tulee mehiläispesään kuitenkin mehiläisten toiminnan tuloksena, ja sitä esiintyy luontaisesti hunajassa riippumatta siitä, käyttääkö mehiläistenhoitaja linkousta hunajan erottamiseen. Sen vuoksi on tarpeen selvittää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003¹⁰ soveltamista muuntogeeniseen siitepölyyn hunajassa, että siitepöly on osatekijä hunajassa, joka on luonnollinen aine, jossa ei ole ainesosia, eikä direktiivissä 2000/13/EY tarkoitettu ainesosa. Sen vuoksi hunajasta 20 päivänä joulukuuta 2001 annettua neuvoston direktiiviä 2001/110/EY⁽¹⁾ olisi muutettava.

- (1) Neuvoston direktiivissä 2001/110/EY⁽¹⁾ hunaja määritellään mehiläisen tuottamaksi luontoperäiseksi makeaksi aineeksi. Hunaja koostuu olennaiselta osaltaan erilaisista sokereista, ennen kaikkea hedelmäsokerista ja rypälesokerista, sekä muista aineista, kuten orgaanisista hapoista, entsyymeistä ja kiinteistä hiukkasista, jotka on saatu kerätyistä hunajasta. Direktiivillä 2001/110/EY säilytetään hunajan alkuperäinen luonne rajoittamalla ihmisen toimia, joilla voitaisiin muuttaa hunajan koostumusta. Direktiivillä kielletään erityisesti elintarvikkeiden ainesosien, myös elintarvikelisiä aineiden, lisääminen hunajaan eikä siihen saa lisätä muuta kuin hunajaa. Direktiivillä kielletään myös hunajalle ominaisten ainesosien, siitepöly mukaan lukien, poistaminen paitsi jos tätä ei voida välttää vierasta ainetta poistettaessa. Kyseiset vaatimukset ovat yhdenmukaisia Codex Alimentarius -kokoelman hunajaa koskevien vaatimusten kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47.

⁽¹¹⁾ EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47.

⁽¹⁾ Asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0440/2013).

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 1 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (1 a) Koska kuluttajat ovat yhä huolestuneempia elintarvikkeiden sisältämistä muuntogeenisistä organismeista ja heillä on oikeus saada niistä tietoja, neuvoston direktiiviä 2001/110/EY (*) olisi muutettava vastaavasti asetuksen (EU) N:o 1169/2011 mukaisesti.

(*) Neuvoston direktiivi 2001/110/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, hunajasta (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47).

Tarkistus 18

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 1 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (1 b) Siitepöly sisältyy direktiivissä 2001/110/EY vahvistettuihin hunajan koostumusta koskeviin vaatimuksiin. Käytettävissä olevat empiiriset ja tutkimukseen perustuvat tiedot vahvistavat, että hunajaan sisältyvä siitepöly on peräisin mehiläisistä. Siitepölyhiukkaset joutuvat mehiläisten keräämään meteen. Mehiläiset muuntavat siitepölyhiukkasia sisältävän meden hunajaksi mehiläispesässä. Käytettävissä olevien tietojen mukaan siitepölyä siirtyy hunajaan myös mehiläisten karvapeitteestä, pesän sisällä olevasta ilmasta sekä mehiläisten pesän soluihin varastoimasta siitepölystä, joka saattaa vapautua, kun mehiläishoitajat keräävät hunajaa. Näin ollen siitepölyä siirtyy pesään mehiläisten toiminnan seurauksena, ja se on hunajan luontainen ainesosa riippumatta siitä, keräävätkö mehiläishoitajat hunajan. Lisäksi on otettava huomioon, että mehiläishoitajat eivät lisää tarkoituksella siitepölyä hunajaan, koska siitepölyn lisääminen kielletään direktiivillä 2001/110/EY.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 19
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 1 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (1 c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 ⁽¹⁾ ainesosalla tarkoitetaan elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa käytettyä ainetta, joka on mukana valmiissa tuotteessa sellaisenaan tai jossakin muussa muodossa. Määritelmä sisältää aineen tarkoituksellisen käytön elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa. Koska hunaja on luonnontuote ja koska hunajalle ominaiset osatekijät, siitepöly mukaan luetuna, ovat peräisin luonnosta, on syytä selvittää, että siitepölyä ja muita hunajalle ominaisia osatekijöitä ei olisi pidettävä asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 tarkoitettuina "ainesosina".

- ⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18.)

Tarkistus 6
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 1 d kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (1 d) Koska hunaja on luonnontuote, se olisi vapautettava ainesosaluetteloä koskevista vaatimuksista.

Tarkistus 23
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 1 e kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (1 e) Direktiivin 2001/18/EY 26 a artiklaan perustuvilla jäsenvaltioiden tasolla toteutettavilla rinnakkaiseloon liittyvillä toimenpiteillä olisi varmistettava muun muassa vähimmäisetäisyyksien määrittämisen avulla, että hunajan tavanomaiset analyysit ovat tarpeettomia.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 kappale

Komission teksti

- (4) *Direktiivin 2001/110/EY liitteet sisältävät teknisiä osatekijöitä, joita on ehkä mukautettava tai ajantasaistettava asiaa koskevien kansainvälisten standardien kehityksen ottamiseksi huomioon. Kyseisessä direktiivissä ei kuitenkaan anneta komissiolle asianmukaisia valtuuksia mukauttaa tai ajantasaistaa viipymättä kyseisiä liitteitä kansainvälisten standardien kehityksen ottamiseksi huomioon. Näin ollen direktiivin 2001/110/EY johdonmukaisen täytäntöönpanon vuoksi valta mukauttaa tai ajantasaistaa kyseisen direktiivin liitteitä tekniikan kehityksen tai kansainvälisten standardien kehityksen huomioon ottamiseksi olisi myös siirrettävä komissiolle.*

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti

- (6) *Jotta voitaisiin ottaa huomioon tekninen kehitys ja tarpeen mukaan kansainvälisten standardien kehittyminen, valta antaa säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti olisi näin ollen siirrettävä komissiolle direktiivin 2001/110/EY liitteissä oleviin tuotekuvauksiin ja määritelmiin liittyvien teknisten ominaisuuksien mukauttamiseksi tai ajantasaistamiseksi.*

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 20

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta

Direktiivi 2001/110/EY

2 artikla – 5 kohta

Komission teksti

”5. Siitepölyä, joka on hunajalle ominainen luonnollinen osatekijä, ei pidetä tämän direktiivin liitteessä 1 määriteltyjen tuotteiden ainesosana *direktiivin 2000/13/EY 6 artiklan 4 kohdassa* tarkoitettulla tavalla”.

Tarkistus

”5. Siitepölyä, joka on hunajalle ominainen luonnollinen osatekijä, ei pidetä tämän direktiivin liitteessä 1 määriteltyjen tuotteiden ainesosana *asetuksen (EU) N:o 1169/2011/EY 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa* tarkoitettulla tavalla”.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Direktiivi 2001/110/EY

6 artikla

Komission teksti

6 artikla

Tarkistus

Poistetaan.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 6 a artiklan mukaisesti liitteessä I esitettyihin nimityksiin, tuotekuvauksiin ja määritelmiin sekä liitteessä II esitettyihin hunajan koostumusta koskeviin vaatimuksiin liittyvien teknisten ominaisuuksien muuttamiseksi tekniikan kehityksen ja tarvittaessa asianomaisten kansainvälisten standardien kehityksen huomioon ottamiseksi.

Tarkistus 13

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 3 kohta

Direktiivi 2001/110/EY

6 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Siirretään 4 ja 6 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi ... päivästä ...kuuta ... (Publications Office is to fill in the date of entry into force of this amending Act).

Tarkistus

2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... (*) viiden vuoden ajaksi 4 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

(*) Muutosdirektiivin voimaantulopäivä.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 14

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 3 kohta

Direktiivi 2001/110/EY

6 a artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 ja 6 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. **Päätös** tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona **se** julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. **Päätös** ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

Tarkistus

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. **Peruuttaminen** tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona **sitä koskeva päätös** julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, **kyseisessä** päätöksessä mainittuna päivänä. **Peruuttamis-päätös** ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

Tarkistus 15

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 3 kohta

Direktiivi 2001/110/EY

6 a artikla – 5 kohta

Komission teksti

5. Edellä olevan 4 ja 6 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

Tarkistus

5. Edellä olevan 4 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 16**Ehdotus direktiiviksi****2 artikla – 1 kohta – 1 alakohta***Komission teksti*

Jäsenvaltioiden on saatettava 1 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [...]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on saatettava 1 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... (*). Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

(*) **12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä.**

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0029

Herkules III -ohjelma ja Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Herkules III -ohjelmasta Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisen alalla toteutettavien toimien tukemiseksi (COM(2011)0914 – C7-0513/2011 – 2011/0454(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 482/43)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0914),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 325 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0513/2011),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen 15. toukokuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 14. marraskuuta 2013 päivättyä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A7-0385/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0454

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi ohjelman perustamisesta Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisen alalla toteutettavien toimien tukemiseksi (Herkules III -ohjelma) ja päätöksen N:o 804/2004/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 250/2014.)

⁽¹⁾ EUVL C 201, 7.7.2012, s. 1.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0030

Jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa koskevat tilastot *I**

Euroopan parlamentin tarkistukset 15. tammikuuta 2014 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 638/2004 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse säädösvallan ja täytäntöönpanovallan siirtämisestä komissiolle tiettyjen toimenpiteiden hyväksymiseksi, tullihallinnolta saatavien tietojen toimittamiseksi, salassapidettävien tietojen vaihtamiseksi jäsenvaltioiden välillä ja tilastollisen arvon määrittämiseksi (COM(2013)0578 – C7-0242/2013 – 2013/0278(COD)) ⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 482/44)

Tarkistus 1**Ehdotus asetukseksi****Johdanto-osan 6 kappale***Komission teksti*

- (6) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

Tarkistus

- (6) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös **tehokkaimmalla** asiantuntijatasolla **ilmoitettuaan jäsenvaltioille, keitä on tarkoitus kuulla ja millä perusteella on tarkoitus varmistaa puolueettomuus ja välttää mahdolliset eturistiriidat**. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

Tarkistus 2**Ehdotus asetukseksi****Johdanto-osan 7 kappale***Komission teksti*

- (7) Komission olisi varmistettava, ettei näistä delegoiduista säädöksistä aiheudu huomattavaa hallinnollista lisärasitetta jäsenvaltioille ja vastaajyksiköille.

Tarkistus

- (7) Komission olisi varmistettava, ettei näistä delegoiduista säädöksistä aiheudu **huomattavia lisäkustannuksia tai** huomattavaa hallinnollista lisärasitetta jäsenvaltioille ja vastaajyksiköille **ja että niistä aiheutuvat kustannukset pysyvät mahdollisimman alhaisina**.

⁽¹⁾ Asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0457/2013).

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 8 kappale

Komission teksti

- (8) Jotta voidaan varmistaa asetuksen (EY) N:o 638/2004 yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta se voi hyväksyä tietojen keruuta koskevat järjestelyt ja erityisesti käytettävät koodit, yritysten ominaisuustietojen mukaan jaoteltujen kauppaa koskevien vuosittaisten tilastojen keruuta koskevat tekniset säännökset sekä toimenpiteet, jotka ovat tarpeen laatukriteerien mukaisen **tilastojen** laadun varmistamiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.

Tarkistus

- (8) Jotta voidaan varmistaa asetuksen (EY) N:o 638/2004 yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta se voi hyväksyä tietojen keruuta koskevat järjestelyt ja erityisesti käytettävät koodit, yritysten ominaisuustietojen mukaan jaoteltujen kauppaa koskevien vuosittaisten tilastojen keruuta koskevat tekniset säännökset sekä toimenpiteet, jotka ovat tarpeen **maksutta toimitettavien tilastojen** laatukriteerien mukaisen laadun varmistamiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti

- (10) Euroopan tilastojärjestelmän rakenteen uudistamiseen tähtävällä strategialla pyritään parantamaan koordinoitua ja kumppanuutta luomalla Euroopan tilastojärjestelmään selkeä pyramidirakenne; sen mukaisesti **Euroopan tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston** asetuksella (EY) N:o 223/2009⁽⁹⁾ perustetulla Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevällä komitealla olisi oltava neuvoa-antava rooli, ja sen olisi avustettava komissiota tämän käyttäessä täytäntöönpanovaltaansa.

⁽⁹⁾ EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

Tarkistus

- (10) Euroopan tilastojärjestelmän rakenteen uudistamiseen tähtävällä strategialla pyritään parantamaan koordinoitua ja kumppanuutta luomalla Euroopan tilastojärjestelmään selkeä pyramidirakenne; sen mukaisesti asetuksella (EY) N:o 223/2009⁽⁹⁾ perustetulla Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevällä komitealla olisi oltava neuvoa-antava rooli, ja sen olisi avustettava komissiota tämän käyttäessä täytäntöönpanovaltaansa. **Kansallisten viranomaisten ja komission (Eurostat) välisen koordinoinnin parantaminen on tärkeää tilastotietojen laadun parantamiseksi unionissa.**

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 223/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Euroopan tilastoista (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164).

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 5
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 11 kappale

Komission teksti

- (11) Asetusta (EY) N:o 638/2004 olisi muutettava korvaamalla viittaus Intrastat-komiteaan viittauksella Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevään komiteaan.

Tarkistus

- (11) Asetusta (EY) N:o 638/2004 olisi muutettava korvaamalla viittaus Intrastat-komiteaan viittauksella Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevään komiteaan. **Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevän komitean jäsenyysrakenteen olisi oltava sama kuin Intrastat-komiteassa, eli kustakin jäsenvaltiosta olisi oltava yksi jäsen.**

Tarkistus 6
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 kappale

Komission teksti

- (12) Tulliselvitysjärjestelyjen yksinkertaistukset ovat johtaneet siihen, että tullin tasolla ei ole saatavilla tilastotietoja tullimenettelyssä olevista tavaroista. Tietojen kattavuuden varmistamiseksi kyseisten tavaroiden liikkuminen olisi sisällytettävä Intrastat-järjestelmään.

Tarkistus

- (12) Tulliselvitysjärjestelyjen yksinkertaistukset ovat johtaneet siihen, että tullin tasolla ei ole saatavilla tilastotietoja tullimenettelyssä olevista tavaroista. Tietojen kattavuuden varmistamiseksi kyseisten tavaroiden liikkuminen olisi sisällytettävä Intrastat-järjestelmään **mutta lisäkustannusten aiheutumista olisi vältettävä mahdollisimman pitkälti. Tietojen olisi oltava niin kutsutun yksisuuntaisen raportoinnin periaatteen mukaisia, eli ainoastaan vientiyri­tysten olisi kerättävä tietoja edellyttäen, että tietojen laatu voidaan taata.**

Tarkistus 7
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 13 kappale

Komission teksti

- (13) EU:n sisäisen kaupan tilastoihin liittyvien salassapidettävien tietojen vaihtaminen olisi sallittava jäsenvaltioiden välillä, jotta voitaisiin tehostaa näiden tilastojen kehittämistä, tuottamista ja jakelua tai parantaa kyseisten tilastojen laatua.

Tarkistus

- (13) EU:n sisäisen kaupan tilastoihin liittyvien salassapidettävien tietojen vaihtaminen olisi sallittava jäsenvaltioiden välillä **ja sen olisi oltava maksutonta, mikäli maksuttomuus on tarpeen**, jotta voitaisiin tehostaa näiden tilastojen kehittämistä, tuottamista ja jakelua tai parantaa kyseisten tilastojen laatua. **Tietojen vaihtamisen olisi oltava vapaaehtoista, ja sen olisi oltava mahdollista tämän asetuksen voimaantuloa seuraavan siirtymäkauden ajan. Salassapidettävien tietojen vaihtoon olisi kuitenkin suhtauduttava varovaisesti, eikä se saisi lisätä itsessään yritysten hallinnollista rasitetta.**

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 8
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 14 kappale

Komission teksti

- (14) Tilastollisen arvon määritelmää olisi selkiytettävä, ja se olisi saatettava EU:n ulkopuolisen kaupan tilastoissa käytettävän vastaavan tietoyksikön määritelmän mukaiseksi.

Tarkistus

- (14) Tilastollisen arvon määritelmää olisi selkiytettävä, ja se olisi saatettava EU:n ulkopuolisen kaupan tilastoissa käytettävän vastaavan tietoyksikön määritelmän mukaiseksi, **jotta EU:n sisäisen kaupan tilastot ja EU:n ulkopuolisen kaupan tilastot olisivat paremmin vertailukelpoisia. Yhdenmukaiset määritelmät ovat välttämättömiä hyvin toimivalle ja kitkattomalle rajatylittävälle kaupankäynnille, ja ne ovat erityisesti tärkeä ennakkoodellytys sille, että kansalliset viranomaiset voivat tulkita yhdenmukaisesti yritysten rajatylittävään toimintaan vaikuttavia sääntöjä.**

Tarkistus 9
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti

- (15) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeen ja aiheellista vahvistaa säännöt tullihallinnolta saatujen tietojen toimittamisesta, salassapidettävien tietojen vaihtamisesta jäsenvaltioiden välillä ja tilastollisen arvon määrittelemisestä EU:n sisäisen kaupan tilastojen alalla. Tässä asetuksessa ei Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti ylitetä sitä, mikä on tarpeen edellä tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi.

Tarkistus

- (15) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeen ja aiheellista vahvistaa **yhdenmukaiset** säännöt tullihallinnolta saatujen tietojen toimittamisesta, salassapidettävien tietojen vaihtamisesta jäsenvaltioiden välillä ja tilastollisen arvon määrittelemisestä EU:n sisäisen kaupan tilastojen alalla. Tässä asetuksessa ei Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti ylitetä sitä, mikä on tarpeen edellä tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi.

Tarkistus 10
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 15 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (15 a) **Kansallisten viranomaisten toimittamien tietojen olisi oltava maksuttomia jäsenvaltioille sekä unionin toimielimille ja virastoille.**

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 11
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 17 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(17 a) Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden taloustilanne ja koordinoititoimenpiteiden tehostaminen unionin tasolla, on syytä kehittää yhdennetty lähestymistapa ja entistä luotettavampia tilastoidikaattoreita, jotta politiikan toteutusta voidaan tehostaa.

Tarkistus 12
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 17 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(17 b) Unionin kansalaisten ja jäsenvaltioiden tietosuojaa koskevien äskettäin havaittujen rikkomusten vuoksi on aiheellista parantaa arkaluonteisten tilastotietojen, myös arkaluonteisten talousalan tilastotietojen, siirtotapojen turvallisuutta.

Tarkistus 13
Ehdotus asetukseksi
1 artikla – 2 kohta – b alakohta

Asetus (EY) N:o 638/2004

5 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Tullin on toimitettava sellaisia lähteviä ja saapuvia tavaroita, joihin sovelletaan tullin tai verotuksen tarpeisiin yhtenäistä hallinnollista asiakirjaa, koskevat tilastotiedot suoraan kansallisille viranomaisille **vähintään** kerran kuussa.

2. Tullin on toimitettava sellaisia lähteviä ja saapuvia tavaroita, joihin sovelletaan tullin tai verotuksen tarpeisiin yhtenäistä hallinnollista asiakirjaa, koskevat tilastotiedot suoraan kansallisille viranomaisille kerran kuussa.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 14

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 5 kohta

Asetus (EY) N:o 638/2004

9 a artikla – 1 kohta

Komission teksti

Euroopan tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009 (*) 3 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen salassapidettävien tietojen pelkästään tilastotarkoituksiin tapahtuva vaihto sallitaan kunkin jäsenvaltion asiaan liittyvien kansallisten viranomaisten välillä, kun kyseinen vaihto edistää jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa koskevien Euroopan tilastojen tehokasta kehittämistä, tuottamista ja jakelua tai parantaa niiden laatua.

(*) EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

Tarkistus

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009 (*) 3 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen salassapidettävien tietojen pelkästään tilastotarkoituksiin tapahtuva **maksuton** vaihto sallitaan kunkin jäsenvaltion asiaan liittyvien kansallisten viranomaisten välillä, kun **on osoitettu, että** kyseinen vaihto edistää jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa koskevien Euroopan tilastojen tehokasta kehittämistä, tuottamista ja jakelua tai parantaa **huomattavasti** niiden laatua. **Jäsenvaltioille mahdollisesti aiheutuva hallinnollinen rasite ja kustannukset on minimoitava. Salassapidettävien tietojen vaihtamisen on oltava vapaaehtoista ... (**)** asti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 223/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Euroopan tilastoista (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164).

(**) Viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

Tarkistus 15

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 5 kohta

Asetus (EY) N:o 638/2004

9 a artikla – 2 kohta

Komission teksti

Salassapidettäviä tietoja hankkineiden kansallisten viranomaisten on käsiteltävä kyseisiä tietoja salassapidettävänä ja käytettävä niitä yksinomaan tilastotarkoituksiin.

Tarkistus

Salassapidettäviä tietoja hankkineiden kansallisten viranomaisten on käsiteltävä kyseisiä tietoja salassapidettävänä ja käytettävä niitä yksinomaan tilastotarkoituksiin. **Kansalliset viranomaiset eivät saa siirtää tällaisia tietoja millekään muille kansainvälisille järjestöille kuin tässä asetuksessa tarkoitetuille järjestöille.**

Keski­viikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 16

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 6 kohta – c alakohta

Asetus (EY) N:o 638/2004

10 artikla – 5 kohta

Komission teksti

5. Jäsenvaltiot voivat tietyin edellytyksin, **kun laatuvaatimukset täytetään**, yksinkertaistaa yksittäisistä vähämerkityksisistä liiketoimista toimitettavia tietoja. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 13 a artiklan mukaisesti näiden edellytysten määrittämiseksi.

Tarkistus

5. Jäsenvaltiot voivat tietyin **laatuvaatimukset täyttäv**in edellytyksin yksinkertaistaa yksittäisistä vähämerkityksisistä liiketoimista toimitettavia tietoja **edellyttäen, että yksinkertaistaminen ei vaikuta heikentävästi tilastojen laatuun**. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 13 a artiklan mukaisesti näiden edellytysten määrittämiseksi.

Tarkistus 17

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 6 a kohta (uusi)

Asetus (EY) N:o 638/2004

11 artikla

Nykyinen teksti

11 artikla

Tilastotietojen luottamuksellisuus

Kansalliset viranomaiset voivat ainoastaan tilastotiedot toimittaneiden osapuolten pyynnöstä päättää, jaellaanko sellaisia tilastotietoja, jotka saattavat mahdollistaa näiden osapuolten tunnistamisen, tai muutetaanko näitä tilastotietoja siten, ettei niiden jakelu vaaranna tilastotietojen luottamuksellisuutta.

Tarkistus

(6 a) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Tilastotietojen luottamuksellisuus

Kansalliset viranomaiset voivat ainoastaan tilastotiedot toimittaneiden osapuolten pyynnöstä päättää, jaellaanko sellaisia tilastotietoja, jotka saattavat mahdollistaa näiden osapuolten tunnistamisen, tai muutetaanko näitä tilastotietoja siten, ettei niiden jakelu vaaranna tilastotietojen luottamuksellisuutta. **Kansallisten viranomaisen on varmistettava, että tilastolliset edut ovat selvästi suuremmat kuin tietoja toimittaville osapuolille mahdollisesti aiheutuvat haitalliset vaikutukset.**”

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 18

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 7 kohta – c alakohta

Asetus (EY) N:o 638/2004

12 artikla – 4 kohta – 3 alakohta

Komission teksti

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tekniset säännökset näiden tilastojen laatimista varten.

Tarkistus

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tekniset säännökset näiden tilastojen **kaikkein taloudellisinta** laatimista varten.

Tarkistus 19

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 8 kohta

Asetus (EY) N:o 638/2004

13 artikla – 4 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteet, jotka ovat tarpeen laatukriteerien mukaisen tilastojen laadun varmistamiseksi.

Tarkistus

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteet, jotka ovat tarpeen laatukriteerien mukaisen tilastojen laadun varmistamiseksi, **välttää suhteettoman korkeiden kustannusten aiheuttamista kansallisille viranomaisille.**

Tarkistus 20

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 9 kohta

Asetus (EY) N:o 638/2004

13 a artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Käyttäessään 3 artiklan 4 kohdan, 6 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan sekä 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti siirrettyä valtaansa komissio varmistaa, ettei delegoiduista säädöksistä aiheudu huomattavaa hallinnollista lisärasitetta jäsenvaltioille tai vastaajille.

Tarkistus

2. Käyttäessään 3 artiklan 4 kohdan, 6 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan sekä 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti siirrettyä valtaansa komissio varmistaa, ettei delegoiduista säädöksistä aiheudu **huomattavia lisäkustannuksia tai** huomattavaa hallinnollista lisärasitetta jäsenvaltioille tai vastaajille. **Komissio pyrkii vähentämään kustannuksia ja hallinnollista rasitetta aina, kun se on mahdollista. Lisäksi komissio perustelee asianmukaisesti kyseisiin suunniteltuihin delegoituihin säädöksiin sisältyvät toimenpiteet ja esittää jäsenvaltioiden myötävaikutuksella tiedot niihin mahdollisesti liittyvästä rasitteesta ja tuottamisen kustannuksista asetuksen (EY) N:o 223/2009 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti.**

Keskiviikko 15. tammikuuta 2014

Tarkistus 21

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 9 kohta

Asetus (EY) N:o 638/2004

13 a artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Siirretään 3 artiklan 4 kohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa sekä 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä **komissiolle määräämättömäksi ajaksi ... päivästä ... kuuta ...** [(Publication office: please insert the exact date of the entry into force of the amending Regulation)].

Tarkistus

3. Siirretään **komissiolle ... päivästä ...kuuta ...** [Virallinen lehti: lisätään muutasetuksen voimaantulon päivämäärä] **viiden vuoden ajaksi** 3 artiklan 4 kohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa sekä 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. **Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.**

Tarkistus 22

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 9 kohta

Asetus (EY) N:o 638/2004

13 a artikla – 6 kohta

Komission teksti

6. Edellä olevien 3 artiklan 4 kohdan, 6 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 3, 4 tai 5 kohdan tai 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole **kahden** kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan **kahdella** kuukaudella.

Tarkistus

6. Edellä olevien 3 artiklan 4 kohdan, 6 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 3, 4 tai 5 kohdan tai 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole **kolmen** kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan **kolmella** kuukaudella.

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0033

Euroopan keskuspankin johtokunnan jäsenen nimittäminen (Sabine Lautenschläger)

Euroopan parlamentin päätös 16. tammikuuta 2014 neuvoston suosituksesta Euroopan keskuspankin johtokunnan jäsenen nimittämisestä (N7-0002/2014 – C7-0010/2014 – 2014/0801(NLE))

(Kuuleminen)

(2016/C 482/45)

Euroopan parlamentti, joka,

- ottaa huomioon 7. tammikuuta 2014 päivätyn neuvoston suosituksen (N7-0002/2014) ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 283 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, jonka mukaisesti Eurooppa-neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0010/2014),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 109 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0023/2014),
- A. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto kuuli 8. tammikuuta 2014 päivätyllä ja 9. tammikuuta 2014 vastaanotetulla kirjeellä Euroopan parlamenttia Sabine Lautenschlägerin nimittämisestä Euroopan keskuspankin (EKP) johtokunnan jäseneksi kahdeksan vuoden pituiseksi kaudeksi;
- B. ottaa huomioon, että talous- ja raha-asioiden valiokunta arvioi Lautenschlägerin pätevyyttä ja etenkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 283 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten ja 130 artiklassa asetetun EKP:n täydellisen riippumattomuuden vaatimuksen täyttymistä; ottaa huomioon, että arviointia varten valiokunta sai Lautenschlägeriltä ansioluettelon sekä vastaukset hänelle toimitettuun kysymyslomakkeeseen;
- C. ottaa huomioon, että tämän jälkeen valiokunta järjesti 13. tammikuuta 2014 kuulemistilaisuuden, jossa Lautenschläger käytti avauspuheenvuoron ja vastasi sitten valiokunnan jäsenten esittämiin kysymyksiin,
1. antaa myönteisen lausunnon neuvoston suosituksesta nimittää Sabine Lautenschläger Euroopan keskuspankin johtokunnan jäseneksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle ja jäsenvaltioiden hallituksille.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Torstai 16. tammikuuta 2014

P7_TA(2014)0034

Luvan antaminen Ranskalle soveltaa tiettyjen välillisten verojen alennettua verokantaa Guadeloupeissa, Ranskan Guayanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotettuun ”perinteiseen” rommiin *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. tammikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi luvan antamisesta Ranskalle soveltaa Guadeloupeissa, Ranskan Guayanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotetusta ”perinteisestä” rommista kannettaviin tiettyihin välillisiin veroihin alennettua verokantaa ja päätöksen 2007/659/EY muuttamisesta (COM(2013)0839 – C7-0488/2013 – 2013/0413(CNS))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2016/C 482/46)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2013)0839),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0488/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan ja 46 artiklan 11 kohdan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A7-0013/2014),
1. hyväksyy komission ehdotuksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI